Digitally signed by Matjaz Peterka
DN: c=si, o=state-institutions, ou=web-certificates, ou=government, serialNumber=1236795114014, cn=Matjaz Peterka
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2017.04.07 13:34:46 +02'00'

Uradni list
Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 16 Ljubljana, petek 7. 4. 2017 ISSN 1318-0576 Leto XXVII

DRŽAVNI ZBOR

802. Zakon o tujcih (uradno prečiščeno besedilo) (ZTuj-2-UPB5)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 26. 1. 2017 je Državni zbor na seji dne 24. 3. 2017 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih, ki obsega:

– Zakon o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 50/11 z dne 27. 6. 2011),

– Popravek Zakona o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 57/11 z dne 15. 7. 2011),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. 26/14 z dne 14. 4. 2014),

– Zakon o spremembi Zakona o tujcih – ZTuj-2B (Uradni list RS, št. 90/14 z dne 15. 12. 2014),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2C (Uradni list RS, št. 19/15 z dne 20. 3. 2015),

– Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev – ZZSDT (Uradni list RS, št. 47/15 z dne 30. 6. 2015),

– Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17 z dne 3. 2. 1017).

Št. 213-04/17-14/3
Ljubljana, dne 24. marca 2017
EPA 1754-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

ZAKON
O TUJCIH
uradno prečiščeno besedilo
(ZTuj-2-UPB5)

I. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

– Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);

– Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);

– Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);

– Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);

– Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);

– Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);

– Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);

– Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);

– Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);

– Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);

– Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24. 12. 2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);

– Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18. 6. 2009, str. 17);

– Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24);

– Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1,19. 5. 2011, str. 1);

– Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);

– Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske Unije:

– Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);

– Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);

– Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);

– Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);

– Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15. 9. 2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);

– Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

2. člen

(opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

– Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.

– Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.

– Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.

– Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.

– Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.

– Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

– Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.

– Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.

– Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.

– Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.

– Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.

– Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

– Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.

– Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in jo je za sklepanje sporazumov o gostovanju s tujimi raziskovalci pooblastilo ministrstvo, pristojno za znanost in tehnologijo.

– Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.

– Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

– Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

– Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

– Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem in raziskovalno organizacijo oziroma med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem, s katerim se raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec zaveže opraviti raziskovalno oziroma pedagoško delo, organizacija oziroma visokošolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca.

– Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.

– Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.

– Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.

– Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

– Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

– Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.

– Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.

– Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

– Prostovoljno vračanje je vračanje, pri katerem se tujec, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, v predpisanem roku prostovoljno vrne v državo, katere državljanstvo ima, ali državo, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče ali drugo državo, pod pogojem, da ga ta država sprejme.

– Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.

3. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega zakona veljajo za vse tujce, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Za osebe brez državljanstva se v primerih, ko so določbe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva (Uradni list RS – MP, št. 9/92) za njih ugodnejše, uporabljajo določbe te konvencije.

(3) V primerih, ko se za tujce po zakonu zahteva uveljavitev načela vzajemnosti, se osebam brez državljanstva ta pogoj lahko oprosti, če prebivajo v Republiki Sloveniji najmanj tri leta.

(4) Ta zakon se ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito (prosilci za mednarodno zaščito) in za tujce, ki jim je bila v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ta zakon se ne uporablja za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, in osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, pa se določbe tega zakona lahko izjemoma in le s predhodnim soglasjem ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, uporabijo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet, če uporaba tega zakona ni v nasprotju s prevzetimi mednarodnimi obveznostmi in načelom vzajemnosti. V tem primeru se ta zakon lahko uporabi samo v obsegu, ki ne nasprotuje prevzetim mednarodnim obveznostim in načelu vzajemnosti.

(8) V primeru dvoma glede obstoja in obsega privilegijev ali imunitet ter vzajemnosti daje pojasnilo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Drugi organi državne uprave so vezani na pojasnilo ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

4. člen

(pravice in dolžnosti tujcev)

(1) Tujcu, zoper katerega je uveden kazenski postopek ali postopek za prekršek in je v priporu oziroma je pridržan, mora organ, ki je odredil pripor oziroma pridržanje, na njegovo zahtevo omogočiti stik z diplomatskim predstavništvom ali konzulatom države, katere državljan je.

(2) Tujec mora med bivanjem v Republiki Sloveniji spoštovati ustavo, zakone in druge splošne pravne akte v Republiki Sloveniji ter se podrejati ukrepom pristojnih državnih organov.

5. člen

(migracijska politika)

(1) Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme resolucijo o migracijski politiki, s katero določi gospodarske, socialne in druge ukrepe ter dejavnosti, ki jih bo sprejela Republika Slovenija na tem področju, kakor tudi sodelovanje z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami na tem področju.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko, v skladu z resolucijo iz prejšnjega odstavka, vsako leto določi število (kvoto) dovoljenj za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki se jih lahko izda tujcem v tekočem letu. V kvoto se ne vštejejo dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi združevanja družine, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana družinskim članom slovenskih državljanov ali državljanov EU, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana akreditiranim novinarjem, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana umetnikom, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi opravljanja raziskovalnega dela, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi visokokvalificirane zaposlitve, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam trgovine z ljudmi, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam nezakonitega zaposlovanja in dovoljenja za začasno prebivanje, izdana iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije.

II. POGLAVJE
VSTOP TUJCEV V REPUBLIKO SLOVENIJO IN ZAPUSTITEV REPUBLIKE SLOVENIJE

6. člen

(vstop v in zapustitev Republike Slovenije)

(1) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije sta na zunanji meji dovoljena samo na za to določenih mejnih prehodih.

(2) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije na notranjih mejah je mogoč kjer koli brez mejne kontrole.

(3) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi izjeme glede prestopa državne meje za maloobmejni promet in za posebne kategorije pomorskega prometa, turističnega ladijskega prevoza in obalnega ribolova.

(4) Zadrževanje tujca v letalskem tranzitnem prostoru na letališču in zadrževanje tujcev na ladji, ki je v pristanišču, ne pomeni vstopa v Republiko Slovenijo.

7. člen

(obveznost posedovanja potne listine)

(1) Tujec mora za vstop, zapustitev in bivanje v Republiki Sloveniji imeti veljavno potno listino, razen če z zakonom ali mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(2) Tujci, ki so dodatno vpisani v potno listino, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj z osebo, v potno listino katere so vpisani.

(3) Tujci, ki imajo skupinski potni list, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj, pri tem pa morajo imeti osebe, ki so vpisane v skupinski potni list, listino s fotografijo, na podlagi katere se lahko ugotovi njihova istovetnost. Vodja skupine mora imeti osebno potno listino.

(4) Izjemoma se lahko dovoli zapustitev Republike Slovenije tudi posameznemu članu skupine, če je to nujno zaradi njegovih osebnih razlogov ali, če tako odredi pristojni organ.

(5) Vlada Republike Slovenije lahko določi, da državljani določenih držav lahko vstopajo in zapuščajo Republiko Slovenijo tudi z osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje svojo istovetnost.

(6) Brez veljavne potne listine se dovoli vstop tujcem, ki jih je Republika Slovenija dolžna sprejeti na podlagi mednarodne pogodbe ali v skladu s sprejetimi mednarodnimi akti.

(7) Brez veljavne potne listine se lahko, na podlagi mednarodne pogodbe, dovoli vstop tudi v primeru tranzita izgnanih tujcev, ki niso državljani države, s katero je sklenjena taka pogodba.

8. člen

(dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo)

(1) Tujec mora za vstop v Republiko Slovenijo, poleg veljavne potne listine iz prejšnjega člena, imeti tudi vizum ali dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdal pristojni organ Republike Slovenije ali pristojni organ države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, če ni z zakonom ali mednarodno pogodbo drugače določeno.

(2) Seznam držav, katerih državljani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum, ureja pravni red Evropske unije, ki določa seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizum in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve.

9. člen

(vstop šolarjev, ki so na šolski ekskurziji)

(1) Tujec, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v drugi državi članici Evropske unije, v kateri zakonito prebiva, lahko vstopi v Republiko Slovenijo brez vizuma, če:

– potuje kot član skupine šolarjev splošne izobraževalne ustanove, ki je na šolski ekskurziji,

– skupino spremlja učitelj ustanove, ki ima seznam učencev na predpisanem obrazcu iz aneksa k Sklepu Sveta z dne 30. 11. 1994 o skupni akciji, ki jo je Svet sprejel na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s prevozom učencev iz tretjih držav, ki živijo v eni od držav članic (94/795/JHA), ki ga je izpolnila izobraževalna ustanova, in

– ima veljaven potni list ali drug dokument za vstop, določen z mednarodno pogodbo ali sklepom Vlade Republike Slovenije, razen če gre za primer iz drugega odstavka tega člena.

(2) Seznam učencev iz druge alinee prejšnjega odstavka velja tudi kot dokument za vstop v Republiko Slovenijo pod pogojem, da:

– ima učenec ali dijak iz seznama veljavni dokument s fotografijo, s katerim lahko dokazuje svojo istovetnost, ali če je seznamu priložena fotografija, ki kaže njegovo pravo podobo, in

– pristojni organ druge države članice potrdi zakonitost bivanja na njenem območju tistih učencev ali dijakov iz seznama, ki niso državljani katere od držav članic Evropske unije, in njihovo pravico do ponovnega vstopa na njeno ozemlje.

(3) Tujec, ki v Republiko Slovenijo vstopi v skladu z določbami tega člena, lahko v Republiki Sloveniji biva v času trajanja šolske ekskurzije, vendar ne dlje kot tri mesece, v primeru, da preko Republike Slovenije potuje v tranzitu, pa pet dni.

(4) Tujcu z veljavnim dovoljenjem za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v Republiki Sloveniji in namerava potovati kot član skupine šolarjev na šolsko ekskurzijo v drugo državo članico Evropske unije, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena, izobraževalna ustanova izpolni obrazec iz druge alinee prvega odstavka tega člena. Na navedenem obrazcu upravna enota, na območju katere je sedež izobraževalne ustanove, potrdi zakonitost prebivanja tujca v Republiki Sloveniji.

10. člen

(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)

(1) Tujcu se zavrne vstop v Republiko Slovenijo iz razlogov, določenih v Zakoniku o Schengenskih mejah.

(2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole po postopku, urejenem v Zakoniku o schengenskih mejah. Zoper zavrnitev vstopa se tujec lahko pritoži v osmih dneh. Pritožba se vloži pisno pri organu, ki je odločal o zavrnitvi vstopa. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) Pri tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi dovoljenja za prebivanje se razlogi za zavrnitev vstopa, določeni v Zakoniku o schengenskih mejah, ne ugotavljajo. Tujcu se lahko zavrne vstop v državo samo, če mu je odpovedano prebivanje v državi ali če mu je z odločbo pristojnega organa prepovedan vstop v državo ali če se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

(4) Zavrnitev vstopa se označi v tujčevi potni listini in vnese v evidenco zavrnjenih oseb na način, določen v Zakoniku o schengenskih mejah.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, podrobneje predpiše razloge za zavrnitev vstopa tujcu zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost Republike Slovenije ali javno zdravje ter razloge za zavrnitev vstopa tujcu, ki ne poseduje veljavne potne listine za vstop.

10.a člen

(spremenjene razmere na področju migracij)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, redno spremlja razmere na področju migracij, predvsem na podlagi informacij državnih organov, drugih držav članic Evropske unije in tretjih držav, institucij Evropske unije ter ustreznih mednarodnih in medvladnih organizacij.

(2) Če ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi informacij organov in institucij iz prejšnjega odstavka oceni, da bi v Republiki Sloveniji lahko ali da so že nastale razmere, ko bi bila ali sta zaradi spremenjenih razmer na področju migracij, ogrožena javni red ali notranja varnost Republike Slovenije, kar bi lahko otežilo delovanje osrednjih institucij države in zagotavljanje njenih vitalnih funkcij, predlaga Vladi Republike Slovenije, da predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da upoštevajoč načelo sorazmernosti, odloči o uporabi 10.b člena tega zakona, in sicer najdlje za čas šestih mesecev, in določi območje izvajanja tega ukrepa. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev. Državni zbor Republike Slovenije lahko na predlog Vlade Republike Slovenije po istem postopku podaljša uporabo 10.b člena tega zakona, vsakič za najdlje šest mesecev, če za to še vedno obstajajo razlogi. K predlogu za uporabo in podaljšanje uporabe 10.b člena tega zakona pred obravnavo na Vladi Republike Slovenije poda mnenje Svet za nacionalno varnost.

(3) V predlogu iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pripravi oceno možnih posledic spremenjenih razmer na področju migracij glede vpliva na javni red in notranjo varnost Republike Slovenije, kar bi lahko otežilo delovanje osrednjih institucij države in zagotavljanje njenih vitalnih funkcij. Pri oceni upošteva razmere v državah, iz katerih tujci nameravajo vstopiti ali so vstopili v Republiko Slovenijo, in stanje na področju migracij v državah v regiji, število nezakonito prebivajočih tujcev in tujcev z odločbo o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji, število prosilcev za mednarodno zaščito in število oseb s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji ter nastanitvene in integracijske zmožnosti Republike Slovenije za vse omenjene kategorije tujcev in možnost izvajanja zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ter druge dejavnike, ki bi lahko vplivali na javni red in notranjo varnost.

(4) Vlada Republike Slovenije o izvajanju 10.b člena tega zakona mesečno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije. Takoj, ko prenehajo razlogi iz drugega odstavka tega člena in izvajanje 10. b člena tega zakona ni več potrebno, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, predlaga Vladi Republike Slovenije, da Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, naj odloči o predčasnem prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona. K predlogu poda mnenje Svet za nacionalno varnost. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev.

(5) Odločitev iz prejšnjega odstavka lahko predlaga tudi najmanj deset poslancev Državnega zbora Republike Slovenije. K predlogu poda mnenje Svet za nacionalno varnost.

(6) O razlogih, uporabi in prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov, Visokega komisarja Združenih narodov za begunce in Evropsko komisijo.

10.b člen

(ukrepanje ob spremenjenih razmerah na področju migracij)

(1) Če Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev iz drugega odstavka prejšnjega člena, policija tujcu, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop, ne dovoli vstopa, tujca, ki je po uveljavitvi te odločitve nezakonito vstopil v Republiko Slovenijo in se na območju, na katerem se izvaja ta člen, nahaja nezakonito, pa privede do državne meje in ga napoti v državo, iz katere je nezakonito vstopil.

(2) Če tujec, ki poskuša nezakonito vstopiti na mejnem prehodu ali je že nezakonito vstopil na ozemlje Republike Slovenije iz sosednje države članice Evropske unije in se nahaja na območju, na katerem se ta člen izvaja, po uveljavitvi odločitve Državnega zbora Republike Slovenije iz drugega odstavka prejšnjega člena izrazi namero podati prošnjo za mednarodno zaščito, policija izvede identifikacijski postopek in ugotavlja identiteto tujca v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije. Ne glede na določbe zakona, ki ureja mednarodno zaščito, policija to namero zavrže kot nedopustno, če v sosednji državi članici Evropske unije, iz katere je tujec vstopil, ni sistemskih pomanjkljivosti v zvezi z azilnim postopkom in pogoji za sprejem prosilcev, ki bi lahko povzročile nevarnost mučenja, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja, in tujca napoti v to državo. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, kadar bi zdravstveno stanje tujca očitno onemogočalo ukrepanje iz prejšnjega odstavka ali kadar je tujec družinski član tujca, pri katerem ukrepanje ni mogoče zaradi zdravstvenega stanja, ali kadar gre po videzu, obnašanju ali drugih okoliščinah za mladoletnika brez spremstva.

11. člen

(mejna kontrola)

(1) Tujci se morajo pri vstopu v Republiko Slovenijo in zapustitvi Republike Slovenije na zunanji meji podrediti mejni kontroli.

(2) Mejna kontrola tujcev, ki vstopajo v Republiko Slovenijo, obsega poleg osebne kontrole, kontrole prevoznega sredstva in kontrole stvari po zakonu, s katerim se ureja nadzor državne meje, tudi preveritev, ali obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo po prejšnjem členu.

(3) Mejna kontrola tujcev, ki izstopajo iz Republike Slovenije, obsega zlasti kontrolo, ki je nujna zaradi javnega reda, notranje varnosti ali mednarodnih odnosov Republike Slovenije ter preveritev, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih se tujcu ne dovoli zapustiti Republiko Slovenijo.

12. člen

(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

– vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil na podlagi 10. člena tega zakona zavrnjen vstop;

– se izogne mejni kontroli;

– pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke, vključno z uporabo spremenjenega osebnega imena v času veljavnosti ukrepa prepovedi vstopa;

– vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona;

– vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo.

13. člen

(zapustitev Republike Slovenije)

(1) Tujci svobodno zapuščajo Republiko Slovenijo v skladu z zakonom.

(2) Tujcu se ne dovoli izstop iz Republike Slovenije, če je zoper njega uveden kazenski postopek, postopek za prekršek ali kakšen drug postopek, v katerem je potrebna njegova navzočnost, in to zahteva organ, ki vodi postopek.

14. člen

(dovoljen čas bivanja tujca)

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije, za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnem obdobju, šteto od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.

(3) Tujec, ki lahko 90 dni v obdobju 180 dni brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnem obdobju na ozemlju držav članic, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

15. člen

(pomoč tujcu pri vstopu, tranzitu ali prebivanju)

(1) Kdor tujcu omogoči ali pomaga, da vstopi ali potuje v tranzitu preko ozemlja Republike Slovenije, ne sme ravnati v nasprotju z določbami tega zakona, ki določajo pogoje za vstop ali tranzit tujca preko ozemlja Republike Slovenije.

(2) Kdor tujcu omogoči ali pomaga, da prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ne sme ravnati v nasprotju z določbami tega zakona, ki določajo pogoje za prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije.

16. člen

(obveznost prevoznikov)

(1) Prevoznik lahko pripelje tujca na zunanjo mejo po kopenski, zračni ali vodni poti samo, če ima tujec ustrezno potno listino in dovoljenje za vstop, če to dovoljenje kot državljan določene države potrebuje.

(2) Če je tujcu zavrnjen vstop v Republiko Slovenijo, ga je dolžan prevoznik, ki ga je po zračni, kopenski ali vodni poti pripeljal na zunanjo mejo, na zahtevo organa mejne kontrole vrniti v državo, iz katere ga je pripeljal, ali v državo, ki je izdala

potno listino, s katero je tujec potoval, ali v katerokoli drugo državo, ki ga je pripravljena sprejeti.

(3) Kadar prevoznik tujca ne more odpeljati iz Republike Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, mora na svoje stroške nemudoma poiskati drugega prevoznika, da to stori.

(4) Prevoznik, ki je pripeljal tujca na zunanjo mejo v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, mora kriti stroške nastanitve tujca in njegove odstranitve. Po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije, višino stroškov nastanitve tujca in njegove odstranitve, ki jih je dolžan plačati prevoznik, določi policija s sklepom, zoper katerega se prevoznik lahko pritoži v osmih dneh od prejema. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Obveznost iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena velja tudi za prevoznika, ki po zračni, kopenski ali vodni poti pripelje na zunanjo mejo tujca, ki potuje v tranzitu in katerega isti ali drug prevoznik ne sprejme v nadaljnje potovanje, ali mu je bil zavrnjen vstop v državo, v katero potuje, in je bil vrnjen v Republiko Slovenijo.

III. POGLAVJE
VIZUMI

17. člen
(vizumi in vrste vizumov)

(1) Vizum je dovoljenje, ki ga izda pristojni organ tujcu, na podlagi katerega lahko, če ni razlogov za zavrnitev vstopa tujcu, vstopi v državo in v njej biva toliko časa, kolikor je dovoljeno z vizumom, ali s katerim se mu omogoči tranzit preko državnega ozemlja, če izpolnjuje za tranzit določene pogoje.

(2) Vrste vizumov so:

– letališko tranzitni vizum (vizum A),

– vizum za kratkoročno bivanje (vizum C),

– vizum za dolgoročno bivanje (vizum D).

(3) Pogoje in postopek za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in letališko tranzitnega vizuma določa Vizumski zakonik.

18. člen
(pristojni organ za izdajo in podaljšanje veljavnosti vizumov)

(1) Vizume izdajajo diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in v primerih, določenih v drugem odstavku 20. člena tega zakona, ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(2) V primerih, določenih v Vizumskem zakoniku, lahko vizum za kratkoročno bivanje in letališko tranzitni vizum izda tudi organ mejne kontrole Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo oziroma konzulat druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerim ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, sklene dogovor o zastopanju v vizumskem poslovanju.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi mejne prehode, na katerih organi mejne kontrole lahko izdajo vizume iz prejšnjega odstavka.

(4) V primerih in na način, določen v Vizumskem zakoniku, lahko veljavnost vizuma za kratkoročno bivanje podaljša ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

19. člen
(vizum za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda za čas nameravanega bivanja tujca v Republiki Sloveniji, ki je daljše od 90 dni, vendar najdlje za eno leto. Vizum za dolgoročno bivanje mora tujec pridobiti pred vstopom v Republiko Slovenijo, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Vizum za dolgoročno bivanje tujcu dovoljuje vstop in bivanje v Republiki Sloveniji ves čas veljavnosti vizuma.

20. člen
(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

– ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;

– ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum;

– zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;

– zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

– ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

– ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

– ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;

– je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;

– ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

– nujnega bolnišničnega zdravljenja;

– smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;

– naravne nesreče;

– nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;

– nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alinee prvega odstavka tega člena.

21. člen
(sodelovanje s policijo)

(1) V primeru, da je za tujca ali njegovega garanta vpisan ukrep v schengenskem informacijskem sistemu, razen ukrepa zavrnitve vstopa, ali ukrep v evidencah policije, mora diplomatsko predstavništvo ali konzulat, ki obravnava prošnjo

za izdajo vizuma, policiji posredovati zahtevek za izdajo mnenja za izdajo vizuma. Diplomatsko predstavništvo ali konzulat lahko policiji posreduje zahtevek tudi v primeru, ko za tujca ali njegovega garanta v schengenskem informacijskem sistemu ali v evidencah policije ni vpisanega ukrepa, če oceni, da bi to prispevalo k razjasnitvi okoliščin. Zahtevki in mnenja se posredujejo elektronsko ali v pisni obliki.

(2) Policija poda mnenje najkasneje v 15 dneh po prejemu zahtevka. Če v navedenem roku policija mnenja ne poda, se šteje, da se strinja z izdajo vizuma.

22. člen

(postopek in pogoji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda na prošnjo tujca. Prošnja se lahko vloži največ tri mesece pred nameravanim prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu iz 18. člena tega zakona. Obrazec prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(2) Tujec, ki želi vstopiti in bivati v Republiki Sloveniji z vizumom za dolgoročno bivanje, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, potovalno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje, in mora izkazati enega od namenov iz 20. člena tega zakona, zaradi katerih se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda.

(3) Vlagatelj mora prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje priložiti veljavno potno listino in kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in plačati upravno takso za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, za katero upravna taksa ni bila plačana, se s sklepom zavrže. Družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana iz prve alinee prvega odstavka 20. člena tega zakona v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ne plača upravne takse.

(4) Ob sprejemu prošnje se v potno listino tujca odtisne žig, s katerim se označi, da je vložena prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Vsebina in oblika žiga ustreza žigu, ki je določen v Prilogi III Vizumskega zakonika.

(5) Izdani vizum za dolgoročno bivanje se vroči osebno tujcu pri pristojnem organu.

(6) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma, se vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštne storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

23. člen

(potovalno zdravstveno zavarovanje)

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora dokazati, da ima za čas veljavnosti vizuma sklenjeno ustrezno potovalno zdravstveno zavarovanje, ki krije stroške, ki bi lahko nastali zaradi zdravstvenih razlogov ter nujne medicinske pomoči in nujnega bolnišničnega zdravljenja.

(2) Zavarovalna vsota, za katero tujec sklene zavarovanje, ne sme biti nižja od 30.000 eurov.

(3) Tujec sklene potovalno zdravstveno zavarovanje praviloma v državi, kjer prebiva. Če sklenitev potovalnega zdravstvenega zavarovanja v državi tujčevega prebivanja ni mogoča, ga lahko sklene v katerikoli drugi državi, kjer je sklenitev zavarovanja iz prvega odstavka tega člena mogoča, lahko pa zanj potovalno zdravstveno zavarovanje sklene tudi garant ali druga pravna ali fizična oseba v Republiki Sloveniji.

(4) Predložitve dokazila o zavarovanju so oproščeni imetniki diplomatskih ali službenih potnih listin in tujci, ki za izdajo vizuma zaprosijo na meji.

24. člen

(garant in garantno pismo)

(1) Garant, ki tujca vabi na zasebni ali poslovni obisk, mora tujcu napisati garantno pismo.

(2) Garant z garantnim pismom jamči, da bo tujcu zagotovil nastanitev oziroma kril stroške bivanja v Republiki Sloveniji in stroške vrnitve v matično državo. Garant tudi jamči, da bo kril morebitne stroške nastanitve tujca v centru za tujce (v nadaljnjem besedilu: center) ali v azilnem domu ter morebitne stroške odstranitve tujca iz države.

(3) Garant mora garantno pismo evidentirati pri upravni enoti, ki podatke vnese v evidenco overitev garantnih pisem.

(4) V postopku izdaje vizuma mora uradna oseba pristojnega organa po uradni dolžnosti pridobiti podatke, ki se nanašajo na verodostojnost garanta ter njegovo sposobnost kriti stroške in zagotoviti nastanitev, o katerih se vodi uradna evidenca. Sposobnost kritja stroškov se v primeru, ko je garant fizična oseba, lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Uradna oseba, ki vodi postopek izdaje vizuma, mora pridobljene podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Uradna oseba v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu mora po uradni dolžnosti pridobiti tudi podatke o vabljenih osebah, ki se nanašajo na njihovo verodostojnost oziroma podatke, da te osebe ne predstavljajo grožnje za javni red, varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose Republike Slovenije.

(5) Garantno pismo mora vsebovati izjavo garanta iz drugega odstavka tega člena ter za potrebe odločanja o izdaji vizuma in ugotavljanja kršitev postopka podatke o tujcu in garantu ter druge podatke, potrebne za odločanje. Če je garant fizična oseba, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: ime in priimek garanta, datum rojstva garanta, EMŠO garanta, državljanstvo garanta, telefonsko številko garanta, naslov, na katerem garant biva, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razmerje tujca do garanta, obdobje, za katerega garant vabi tujca v državo, in naslov, na katerem bo tujec bival med bivanjem v državi. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: firma oziroma ime in sedež pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matično številko podjetja, ime in priimek zakonitega zastopnika, telefonsko številko zakonitega zastopnika, ime in priimek morebitnega pooblaščenca zakonitega zastopnika, številko potrdila o overitvi pooblastila, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razlog, zaradi katerega pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vabi tujca na poslovni obisk, firma oziroma ime in sedež pravne osebe, kjer je tujec zaposlen, in način vzpostavitve prvega poslovnega stika s tujcem.

(6) V primeru, da je garant tujec, ki v Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o prijavi prebivanja, mora biti njegovo dovoljenje za prebivanje oziroma potrdilo o prijavi prebivanja veljavno še najmanj tri mesece po izteku veljavnosti vizuma, ki se izda tujcu, za katerega jamči.

(7) Obrazec garantnega pisma določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz četrtega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

25. člen

(sredstva za preživljanje za izdajo vizuma)

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje, mora imeti zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje v višini kot je določena v pravilniku, ki ureja izvajanje Zakonika o schengenskih mejah.

(2) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora imeti zagotovljena sredstva mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji.

(3) Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje lahko tujec dokazuje z gotovino, potovalnimi čeki, kreditnimi karticami, garantnim pismom, dokazilom o plačanem bivanju v okviru turističnega aranžmaja oziroma na kakršenkoli drug način, ki dokazuje, da razpolaga s sredstvi, potrebnimi za njegovo preživljanje v državi.

26. člen

(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:

– niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;

– obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;

– je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;

– se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zglasi osebno;

– obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;

– obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

– obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;

– se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

– se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– je podano negativno mnenje policije;

– je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

27. člen

(vsebina in oblika vizuma)

(1) Vizum mora vsebovati podatke o:

– državi, ki je vizum izdala,

– vrsti vizuma,

– roku veljavnosti,

– ozemeljski veljavnosti vizuma,

– trajanju dovoljenega bivanja,

– številu dovoljenih vstopov,

– priimku in imenu osebe, ki ji je vizum izdan,

– številki potne listine imetnika vizuma,

– kraju in datumu izdaje vizuma,

– fotografijo, ki kaže pravo podobo osebe, ki ji je vizum izdan.

(2) Vizum se izda v obliki nalepke, ki se pritrdi v potno listino.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, izda pravilnik, s katerim predpiše vsebino in format vizuma ter način označitve razveljavitve vizuma.

(4) Podatkov, vpisanih v izdanem vizumu, ni mogoče spreminjati.

28. člen

(razveljavitev vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se razveljavi, če:

– se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje pogojev za izdajo vizuma ali da obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma iz prvega odstavka 26. člena tega zakona;

– je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;

– je zoper tujca izrečena stranska sankcija izgona iz države.

(2) Vizum razveljavi policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat.

(3) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republiki Sloveniji, mora državo zapustiti v roku iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

28.a člen

(prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:

– poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;

– tujec umre.

(2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način

označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporabljalo določbe Vizumskega zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

29. člen

(pritožba)

(1) Zoper izdajo, zavrnitev izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitev vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje se tujec lahko pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe ali sklepa. Pritožba se poda v pisni obliki.

(2) O pritožbi zoper odločitve diplomatskih predstavništev ali konzulatov odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. O pritožbi zoper odločitev policije glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Zoper odločitve ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje, pritožba ni dovoljena.

(4) Pritožba se vloži pri organu, ki je odločal o izdaji, razveljavitvi ali preklicu vizuma.

(5) Pritožba, za katero upravna taksa ni plačana, se s sklepom zavrže.

30. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje tujcu z vizumom za dolgoročno bivanje)

(1) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji biva na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje za izdajo tega dovoljenja in če ta zakon ne določa drugače.

(2) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti vložena pred pretekom veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje pri upravni enoti, na območju katere tujec prebiva. O pravočasno vloženi prošnji se tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano tujcu na podlagi prvega odstavka tega člena, se tujcu vroči na upravni enoti, ki je dovoljenje izdala.

IV. POGLAVJE
PREBIVANJE TUJCEV

31. člen

(dovoljenje za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje pomeni dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo in prebivanje za določen čas in za določen namen ali prebivanje za nedoločen čas.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dovoljenje za prebivanje, se uporabljajo tudi za enotno dovoljenje za prebivanje in delo, razen če zakon ne določa drugače.

(3) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji ni potrebno za tiste tujce in v tistih primerih, za katere je tako določeno z zakonom ali mednarodno pogodbo.

32. člen

(vrsta dovoljenj za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda kot:

1. dovoljenje za začasno prebivanje, ali
2. dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za določen namen in za določen čas.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje, brez vezave na določen namen, se kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje, lahko izda določenim tujcem v primerih, ko ta zakon tako določa.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se izda brez omejitev glede trajanja in namena bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec, ki je ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje po tem zakonu ali na podlagi 53. in 53.a člena tega zakona, pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano imetniku modre karte EU, vsebuje oznako, da gre za nekdanjega imetnika modre karte EU.

33. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vloži tudi druga fizična ali pravna oseba.

(2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.

(3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev ter s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vloži sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(8) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

34. člen

(prvo dovoljenje za začasno prebivanje)

(1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Če tujec zaradi nepredvidenih okoliščin prvo dovoljenje za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, mu lahko prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, po vstopu v državo pa je o vstopu v državo, naslovu ter trajanju nameravanega bivanja v državi ter o razlogih, zaradi katerih prvega dovoljenja za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, obvestil pristojni organ za izdajo dovoljenja.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.

35. člen

(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

– zaposlitve ali dela;

– združitve družine;

– študija, izobraževanja, specializacije ali strokovnega izpopolnjevanja ter praktičnega usposabljanja, sodelovanja oziroma udeležbe v programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev;

– drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov ali zaradi interesa Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

– tujcem, ki imajo status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije;

– tujcem slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti;

– otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji;

– žrtvam trgovine z ljudmi;

– žrtvam nezakonitega zaposlovanja;

– tujcem, ki jim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače.

(4) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebiva v Republiki Sloveniji do poteka roka veljavnosti izdanega dovoljenja.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujec lahko začne uresničevati pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za začasno prebivanje z dnem vročitve dovoljenja za začasno prebivanje.

36. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.

(2) Tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki so določena v tretjem odstavku 33. člena za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev.

(3) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vloži prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.

(4) Tujec se zoper odločbo in sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, lahko pritoži v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

37. člen

(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa drugi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih ali sklene novo pogodbo o delu, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih ali sklenitvi nove pogodbe o delu izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po

uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo.

37.a člen

(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnjeno iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Delovno dovoljenje, izdano na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokola o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

– športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;

– oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;

– poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;

– oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;

– oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje vroči pri organu, ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

37.b člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba,

če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje dela kot samozaposlena oseba ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba.

(2) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona.

38. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva)

(1) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne dlje kot za eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod. Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v četrtem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vložijo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Raziskovalna organizacija in visokošolski zavod lahko prošnjo vložita pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(7) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je le-ta krajša.

(8) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno ali pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je le-ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v državi pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(9) Če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec, s katerim je raziskovalna organizacija ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije sklenil sporazum o gostovanju, v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod kriti stroške njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec nima lastnih sredstev.

(10) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

39. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega ostavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu s 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU.

40. člen

(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU, vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

(4) Prošnji mora tujec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne.

41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 18 mesecev, se lahko izda modra karta EU, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni

organ za odločitev o prošnji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Sloveniji v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala.

42. člen

(družinski člani imetnika modre karte EU)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in je v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebival, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu, na območju katerega družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko družinski član imetnika modre karte EU vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka se izda in podaljšuje za enako časovno obdobje, kot se izda in podaljšuje modra karta EU imetniku karte.

(4) Za družinske člane imetnika modre karte EU, ki so njegovi družinski člani postali za tem, ko je zapustil drugo državo članico Evropske unije, v kateri je prebival kot imetnik modre karte EU, se uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(5) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

43. člen

(ponovni sprejem imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov po poteku veljavnosti dovoljenj)

(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU niso pridobili, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija dovoli vstop v državo.

(2) Nekdanji imetnik modre karte EU in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka se morajo v roku petih dni od dneva vstopa v državo zglasiti pri upravni enoti, na območju katere prebivajo, ali pri upravni enoti, ki je izdala modro karto EU iz prejšnjega odstavka, katere veljavnost je potekla. Upravna enota nekdanjemu imetniku modre karte EU zaradi iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve in njegovim družinskim članom izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko pred potekom dovoljenega bivanja zase in za družinske člane pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu in družinskim članom izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet na študij, druge oblike izobraževanja, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, zadošča pisna izjava študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščena organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

45. člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci)

(1) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni.

(2) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni se izda in podaljšuje tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje enotnih dovoljenj iz razloga sezonskega dela daljšega od 90 dni ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(3) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, pod pogojem, če tujec izpolnjuje pogoj veljavne potne listine in zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za delo ali usposabljanje ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujec je lahko napoten na podlagi pogodbe o izvedbi storitve, akta o napotitvi ali pogodbe o usposabljanju, na katerega je napoten.

(4) Enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se izda za čas trajanja v pogodbi ali aktu o napotitvi določenih del oziroma za čas trajanja pogodbe o usposabljanju, ki ne more biti daljši od enega leta, razen v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev ali če je z mednarodno pogodbo določeno drugače. Če iz upravičenih razlogov pogodbe o izvedbi storitve, pogodbe o usposabljanju ali akta o napotitvi, na podlagi katere je tujec napoten, ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša do roka dokončanja del ali usposabljanja na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Glede postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, razen, če ta člen določa drugače.

46. člen

(dnevni delovni migranti)

(1) Dnevnemu delovnemu migrantu se lahko izda enotno dovoljenje za dnevnega delovnega migranta.

(2) Enotno dovoljenje za dnevnega delovnega migranta se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona in če dokaže, da je dnevni delovni migrant.

(3) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja za dnevnega delovnega migranta se uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, pri čemer se na enotnem dovoljenju za prebivanje in delo vpiše oznaka »dnevni delovni migrant.

47. člen

(združitev družine in pravica do celovitosti družine)

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

– zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– mladoletni neporočeni otroci tujca;

– mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– starši mladoletnega tujca, s katerimi je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;

– polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, registrirana skupnost ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

47.a člen

(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

– zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– mladoletni neporočeni otroci begunca;

– mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

– starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

– zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;

– mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

– polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

– starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiano zaščito izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiano zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsdiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če oseba s priznano subsdiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.

48. člen

(rezidenti za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, njihovi družinski člani in tujci slovenskega rodu)

(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona in pogoje, določene s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka, razen tujcu, ki je dnevni delovni migrant in tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja sezonskega dela, se ob pogojih in

v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, če imajo v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas ali druge vrste dovoljenje za prebivanje in če so s tujcem iz prejšnjega odstavka v državi članici Evropske unije, kjer ima tujec status rezidenta za daljši čas, prebivali v družinski skupnosti.

(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane pred pretekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebivajo, zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji oziroma v primeru prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, iz drugih utemeljenih razlogov ali za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinske člane iz prejšnjega odstavka, do dokončne odločitve o prošnji. Izdano enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b in 45. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem enotnem dovoljenju zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta, dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju enotnega dovoljenja oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

(6) Za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, vendar z njim v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas, niso prebivali v družinski skupnosti in za njegove družinske člane, ki v drugi državi članici Evropske unije nimajo dovoljenja za prebivanje, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Ta ureditev se uporablja tudi za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki so njegovi družinski člani postali zatem, ko je zapustil državo članico Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas.

(7) Tujcu, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

(8) Tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje kot tujec slovenskega rodu, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

49. člen

(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za otroka osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, rojenega v Republiki Sloveniji. Pristojni organ po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za začasno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status subsidiarne zaščite. Dovoljenje za začasno prebivanje velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima status subsidiarne zaščite ali se ta podaljšuje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano skladno z drugim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena velja od otrokovega rojstva dalje.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi ali prebivanje žrtve nezakonitega zaposlovanja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije ju morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi ali žrtve nezakonitega zaposlovanja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se, ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, in bo njeno pričanje pomembno, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njegova prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja ne izda, če:

– niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;

– bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

– se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da ima žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jima je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnjega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstra-

nitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo devete alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano na podlagi tega odstavka, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljenja, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo

nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(6) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

53. člen

(naknadna pridobitev statusa rezidenta za daljši čas)

(1) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, katerega je pridobil pred izpolnitvijo pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji ali na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji ali zakona, ki ureja začasno zatočišče, lahko pridobi status rezidenta za daljši čas po petih letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali dovoljenja za stalno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Prošnjo za naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu, ki je naknadno pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda novo dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas.

(4) V postopku naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«.

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(6) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(7) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(8) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevračanja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

54. člen

(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Enotno dovoljenje, modro karto EU in dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebiva-

ti, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Enotno dovoljenje, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in modro karto EU, lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije in visokošolskega zavoda ali kjer se opravlja dejavnost.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi interesa Republike Slovenije ter dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(4) Dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca izdaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

55. člen

(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

– niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;

– obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU;

– je tujcu prepovedan vstop v državo;

– obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;

– obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

– se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;

– je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;

– se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;

– se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

– se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alinee prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz četrte ali pete alinee prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v četrti alinei prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v peti alinei prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen

(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

– se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;

– je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;

– če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

(2) Pristojni organ, ki je izdal pisno odobritev, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi. Zoper odločbo o razveljavitvi pisne odobritve pritožba ni dovoljena.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(4) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(6) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alinei prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alinei prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi.

(8) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

– preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

– se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;

– se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;

– tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

– je dovoljenje razveljavljeno;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

– se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– se tujec izseli ali če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;

– se tujec izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;

– tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;

– tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru šeste alinee prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

– vrsti dovoljenja,

– namenu prebivanja ali razlogu iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,

– roku veljavnosti,

– datumu in kraju izdaje,

– priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano in

– podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju,

– pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

(7) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(8) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela.

(9) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

59. člen

(pogrešitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

V. POGLAVJE
ZAPUSTITEV DRŽAVE IN ODPOVED PREBIVANJA

60. člen

(nezakonito prebivanje)

(1) Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

– je nedovoljeno vstopil;

– nima vizuma ali je vizum prenehal veljati ali če prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji;

– nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnjega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo nadaljnjega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Tujec mora državo zapustiti v roku, ki mu je bil postavljen. Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, izdano na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od sedmih dni in ne daljši od 30 dni. Rok za zapustitev države določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za zapustitev države se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Pristojni organ ter pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma mora dokončno odločbo ali dokončen sklep iz drugega in tretjega stavka tega člena posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva. Rok, v katerem mora tujec zapustiti državo, začne teči z dnem, ko je odločba ali sklep, s katerim je rok določen, dokončen oziroma pravnomočen, v primerih, ko je bila odločba ali sklep izdan glede enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

61. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove, če:

– je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let;

– ogroža varnost države, javno varnost ali javni red.

(2) Tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko, poleg razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, prebivanje odpove, če:

– prebiva v nasprotju z namenom, zaradi katerega mu je bivanje dovoljeno;

– zavrača izpolnjevanje odločitev državnih organov;

– je bil s pravnomočno sodbo obsojen za kaznivo dejanje na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh mesecev;

– ostane brez zadostnih sredstev za preživljanje in mu preživljanje za čas prebivanja v Republiki Sloveniji ni kako drugače zagotovljeno.

62. člen

(odločba o odpovedi prebivanja)

(1) Odločbo o odpovedi prebivanja iz prejšnjega člena izda upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(2) V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega odstavka se poleg roka za zapustitev države, določenega v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, določi tudi čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let.

(3) Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ iz prvega odstavka tega člena upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo in posledice, ki bi jih odpoved prebivanja povzročila tujcu ali njegovi družini.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

(5) Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) Po pravnomočnosti odločbe o odpovedi prebivanja pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

VI. POGLAVJE
PROSTOVOLJNO VRAČANJE IN ODSTRANJEVANJE TUJCEV

63. člen
(prostovoljna vrnitev in odstranitev)

(1) Tujcu, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, se na podlagi odločbe o vrnitvi omogoči prostovoljna vrnitev z določenim rokom vrnitve ali se ga iz države odstrani z odločbo o vrnitvi brez določenega roka vrnitve.

(2) Pri prostovoljnem vračanju ali odstranitvi lahko policija sodeluje tudi z drugimi državnimi organi, drugimi državami, mednarodnimi ali nevladnimi organizacijami.

64. člen
(odločba o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih, ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje ali v povezavi z njim in po tem ni pridobil pravice do prebivanja, tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb in tujcu, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izgona tujca iz države. Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico ali če tujec, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju, ni vrnjen v državo pogodbenico v roku 72 ur, se mu izda odločba o vrnitvi.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo nemudoma zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali državne varnosti, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) V postopku izdaje odločbe o vrnitvi ima tujec pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije in kadar je potrebno, pravico do prevajalske pomoči.

(4) Zoper odločbo o vrnitvi, ki jo je izdala policija, se tujec lahko pritoži v roku treh dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, najkasneje v osmih dneh.

(5) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo ministrstva, pristojnega za notranje zadeve iz prejšnjega odstavka, ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči, kot jo ureja zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

65. člen
(postopek izdaje odločbe o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu iz druge in tretje alinee prvega odstavka 60. člena tega zakona in tujcu iz prve alinee prvega odstavka 60. člena tega zakona, če tujec, ki je nedovoljeno vstopil, v postopku vračanja na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb v 72 urah ni bil sprejet v državo pogodbenico.

(2) V primeru, da policija tujcu z odločbo o vrnitvi določi rok za prostovoljno vrnitev, se odločba o vrnitvi izda na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Odločba o vrnitvi, izdana na obrazcu iz prejšnjega odstavka tega člena, se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi, izdane v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka, sta prevedena v vsaj pet tujih jezikov.

(4) V primeru, ko se tujcu z odločbo o vrnitvi ne določi rok za prostovoljno vrnitev in v primeru, ko se z odločbo o vrnitvi določi prepoved vstopa, se tujcu odločba o vrnitvi ne izda na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki in obsega ime organa, ki izdaja odločbo, številko in datum izdaje odločbe, uvod, izrek, obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, podpis uradne osebe in žig organa.

(5) Odločba o vrnitvi iz prejšnjega odstavka se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi morata biti na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

66. člen
(prepoved vstopa)

(1) Z odločbo o vrnitvi se tujcu določi tudi prepoved vstopa v državo, če:

– tujcu ni bila omogočena prostovoljna vrnitev v skladu s petim odstavkom 67. člena tega zakona ali

– tujec ni zapustil države v roku za prostovoljno vrnitev.

(2) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o vrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno. Po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, organ, ki je odločbo o vrnitvi izdal, sporoči prepoved vstopa organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(3) Prepoved vstopa, določeno z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja, lahko policija po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

– smrti ali bolezni družinskega člana,

– zagotavljanja nujne zdravniške pomoči,

– udeležbe v postopkih pred državnimi organi,

– če tujec, kateremu je bila prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja dokaže, da je zapustil državo v roku, določenem za vrnitev,

– če je bilo tujcu kot žrtvi trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, začne teči z dnem izvršitve odločbe o vrnitvi.

67. člen
(prostovoljno vračanje)

(1) Policija lahko z odločbo o vrnitvi določi rok, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, ki ne sme biti krajši od sedmih in ne daljši od tridesetih dni. Za čas, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, mu policija lahko določi kraj bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec lahko državo zapusti tudi prej kot v sedmih dneh.

(2) Rok v katerem mora tujec zapustiti državo, ki ga določi pristojni organ na podlagi tretjega odstavka 60. člena tega zakona, se šteje kot rok za prostovoljno zapustitev države.

(3) Policija lahko z odločbo o vrnitvi, v kateri je tujcu določen rok za prostovoljno zapustitev države, tujcu omeji gibanje na kraj bivanja v Republiki Sloveniji in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Če obstajajo objektivne okoliščine, zaradi katerih se tujec ne more prostovoljno vrniti v določenem roku, lahko policija na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljno vrnitev, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera, rok za prostovoljno vrnitev z odločbo podaljša. Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše okoliščine zaradi katerih se tujcu rok za prostovoljno vrnitev lahko podaljša.

(5) Rok za prostovoljno vrnitev se praviloma ne določi tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega, in tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Če obstajajo milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega, se tujcu lahko določi rok za prostovoljno vrnitev.

68. člen

(nevarnost pobega)

(1) Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, kateremu je bila izdana odločba o vrnitvi, so zlasti:

– tujčevo predhodno nezakonito prebivanje v Republiki Sloveniji,

– vstop tujca v državo kljub prepovedi vstopa,

– tujčeva pravnomočna obsodba za kazniva dejanja,

– posedovanje tuje, ponarejene ali drugače spremenjene potne in druge listine,

– navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku,

– tujčevo ravnanje, ki kaže na to, da Republike Slovenije v roku za prostovoljno vrnitev, ne bo zapustil.

(2) Milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega tujca so zlasti:

– nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo,

– prekoračitev zakonitega prebivanja tujca v državi za manj kot 30 dni,

– nima možnosti bivanja v Republiki Sloveniji,

– druge milejše okoliščine na podlagi individualne obravnave.

69. člen

(odstranitev tujca)

(1) Policija tujca, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, tujca, ki mu ni bil podaljšan rok za prostovoljno vrnitev na podlagi četrtega odstavka 67. člena tega zakona, tujca, ki mu je bila določena prepoved vstopa, in tujca, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izgona tujca iz države, iz države odstrani.

(2) Tujec se lahko odstrani iz države samo, če je odločba o vrnitvi, na podlagi katere je dolžan zapustiti državo, izvršljiva.

(3) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države.

(4) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(5) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(6) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.

70. člen

(priznavanje odločitev o izgonu)

(1) Policija odstrani iz države tudi tujca, ki zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, zoper katerega je druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu.

(2) Če ima tujec iz prejšnjega odstavka dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, se mora policija pred odstranitvijo posvetovati s pristojnim organom države, ki je dovoljenje za prebivanje izdal, in pristojnim organom države, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu. V primeru, da tujcu, kljub izrečeni pravnomočni odločitvi o izgonu, dovoljenje za prebivanje v drugi državi članici Evropske unije ne preneha, se tujca odstrani v to državo.

(3) Pred odstranitvijo lahko policija od države članice Evropske unije, ki je izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zahteva posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na odločitev o izgonu. Če zahtevana dokumentacija policiji ni posredovana, tujca ni dolžna odstraniti.

(4) O izvršeni odstranitvi tujca mora policija obvestiti pristojni organ države članice Evropske unije, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu.

(5) Država članica Evropske unije, ki je izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, je policiji dolžna povrniti stroške, nastale s odstranitvijo, kadar državljan tretje države nima zadostnih lastnih sredstev, v skladu z načinom, kot to določa Odločba Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnavo finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 60 z dne 27. 2. 2004, str. 55).

(6) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu tujca, ki zakonito prebiva na območju druge države članice Evropske unije, mora na zahtevo pristojnega organa druge države članice, ki tujca odstranjuje, posredovati dokumentacijo, ki se nanaša na odločitev o izgonu.

(7) Določbe tega člena ne veljajo za državljana države članice Evropske unije, njegove družinske člane in družinske člane slovenskega državljana.

71. člen

(pomoč drugi državi članici Evropske unije pri odstranjevanju tujca po zračni poti)

(1) Policija lahko po predhodnem zaprosilu pristojnih organov druge države članice Evropske unije preko letališča v Republiki Sloveniji dovoli tranzit tujca, ki ga druga država članica Evropske unije odstranjuje po zračni poti. V primeru dovolitve tranzita policija nudi ustrezne ukrepe pomoči.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše izvajanje pomoči v primeru tranzita tujca, ki se odstranjuje po zračni poti.

72. člen

(prepoved odstranitve tujca)

Načelo nevračanja po tem zakonu in v skladu z načeli mednarodnega običajnega prava pomeni obveznost Republike Slovenije, da ne sme odstraniti tujca v državo, v kateri bi bilo njegovo življenje ali njegova svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v državo, v kateri bi lahko bil izpostavljen mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju.

73. člen

(dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če:

– tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena,

– tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je,

– zdravnik zaradi tujčevega zdravstvenega stanja odsvetuje takojšnjo odstranitev iz države,

– mora tujec zaradi smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji, dovoljen čas bivanja v državi podaljšati,

– je potrebno zagotoviti nujno udeležbo tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije,

– mladoletni tujec v Republiki Sloveniji obiskuje osnovno šolo, do zaključka šolskega leta,

– tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti,

– odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti,

– odstranitev ni možna, ker so v državi, katere državljan je tujec ali v državi, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, nastopile okoliščine, kot so naravne in druge nesreče, ki ne omogočajo vrnitve,

– za mladoletnega tujca brez spremstva to zahteva njegov skrbnik za posebni primer.

(3) Dovoljenje za zadrževanje izda policija na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti za dobo šestih mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec lahko prošnjo za dovolitev zadrževanja vloži tudi v času nastanitve v centru. Na podlagi vložene prošnje tujcu ni možno podaljšati njegove nastanitve v centru. Odstranitev iz države do dokončne odločitve o prošnji za dovolitev zadrževanja ni dovoljena.

(5) Policija z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, lahko določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni. V primeru obstoja razlogov za sum, da se bo tujec odstranitvi iz države poskusil izogniti, se mu lahko naloži obveznost rednega javljanja na najbližji policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu.

74. člen

(prenehanje dovolitve zadrževanja)

(1) Dovolitev zadrževanja preneha če:

– prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja;

– tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe;

– tujec v času dovolitve zadrževanja zapusti ozemlje Republike Slovenije;

– tujec ne upošteva obveznosti iz šestega odstavka prejšnjega člena.

(2) Po prenehanju razlogov za dovolitev zadrževanja Policija tujcu izda odločbo, s katero ugotovi obstoj razlogov za dovolitev zadrževanja. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor, ki se vloži v osmih dneh od vročitve odločbe.

75. člen

(pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Pravica do osnovne oskrbe iz prejšnjega odstavka je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Pravico do osnovne oskrbe zagotavlja urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov.

(3) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ali istovetnost tujca, zaradi navajanja lažnih podatkov v postopku ugotavljanja istovetnosti ni bila potrjena, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

(4) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz drugega odstavka tega člena.

76. člen

(omejitev gibanja tujca, ki nezakonito prebiva)

(1) Za tujca, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali ni zapustil države v določenem roku in ga iz kakršnih koli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, odredi policija do njegove odstranitve iz države omejitev gibanja in nastanitev v centru ali nastanitev izven centra največ za šest mesecev.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primerih, ko ni znana istovetnost tujca.

(3) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb, se zagotovi ločeno, da je zagotovljena ustrezna zasebnost. Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(4) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se izvede odstranitev tujca iz države, vendar ne dlje kot za šest mesecev.

(5) Tujca iz prvega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom, na stroške centra, nastani v socialnovarstvenem zavodu ali zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(6) Tujec iz prvega in drugega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v drugem odstavku 75. člena tega zakona.

(7) V času omejitve gibanja se tujca redno obvešča o pravilih bivanja v centru ter o njegovih pravicah in obveznostih.

(8) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra in čas bivanja v priporu, zaporu ali v postopku mednarodne zaščite, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(9) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati pravila bivanja v centru. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določajo pravila bivanja.

76.a člen

(pravila bivanja v centru)

(1) Za zagotavljanje discipline in reda so tujci dolžni spoštovati pravila bivanja v centru ter navodila pristojnih delavcev centra.

(2) Delavci centra lahko tujcem nalagajo naloge in aktivnosti za izvajanje tedenskega programa dela ter druge naloge z namenom uresničevanja dolžnosti in pravic, ki izhajajo iz pravil bivanja v centru.

(3) Tujci so dolžni opustiti vse aktivnosti, ki bi lahko ogrozile varnost, red in mir v centru ter skrbeti za korekten in strpen medsebojni odnos in odnos do delavcev centra.

(4) Pravila bivanja v centru predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

76.b člen

(kršitev pravil bivanja v centru)

(1) Kršitve pravil bivanja so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve so:

– spreminjanje razporeda opreme po sobah in premeščanje inventarja iz enega v drug prostor,

– pisanje in lepljenje po stenah, vratih in oknih,

– uporaba lastnih električnih aparatov brez dovoljenja,

– vnos in uporaba vžigalnikov in ostalih predmetov, s katerimi se lahko zaneti ogenj,

– nošenje hrane in jedilnega pribora iz jedilnice,

– kajenje v sobah in skupnih prostorih centra,

– namerno uničevanje drobnega inventarja centra,

– uporaba mobilnih telefonov brez dovoljenja,

– motenje nočnega miru.

(3) Težje kršitve so:

– izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki,

– žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,

– vnos in uživanje alkoholnih pijač ter drugih opojnih snovi,

– vnos nevarnih predmetov ter lahko vnetljivih snovi,

– neizpolnitev ukaza uradnih oseb, ki bi povzročila hujše motnje v delovanju centra,

– fizični napad na drugega nastanjenega tujca, delavca centra ali obiskovalca centra,

– izdelovanje ali vnašanje predmetov, primernih za napad, pobeg ali za storitev kaznivega dejanja,

– samovoljna zapustitev centra,

– zloraba dodeljenih ugodnosti,

– naklepna kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,

– povzročitev večje materialne škode, če je povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti,

– ponavljanje lažjih kršitev pravil bivanja,

– prisiljevanje, izvajanje psihičnih in fizičnih oblik pritiska nad drugimi tujci v centru in napeljevanje k temu.

76.c člen

(ukrepi ob kršitvah pravil bivanja v centru)

(1) Za lažje kršitve pravil bivanja se s strani vodje centra ali osebe, ki jo ta pooblasti tujcu izreče opozorilo.

(2) V primeru, da tujec z lažjimi kršitvami nadaljuje lahko vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblastil tujcu:

– omeji uveljavljanje pravic iz pravil bivanja v centru;

– začasno, največ za en mesece, ukine možnost izdaje dovoljenja za izhod iz centra;

– začasno, največ za en mesec, ukine možnost izreka milejšega ukrepa na podlagi 81. člena tega zakona.

(3) Za težje kršitve hišnega reda se tujcu izreče ukrep iz druge alineje drugega odstavka 77. člena tega zakona.

77. člen

(strožji policijski nadzor)

(1) Zoper tujca iz prejšnjega člena se lahko v centru odredi bivanje pod strožjim policijskim nadzorom.

(2) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, če:

– se je tujec že poskušal izogniti odstranitvi s pobegom ali se je aktivno upiral odstranitvi,

– je tujec kršil pravila bivanja v centru ali ne upošteva zakonitih odredb in navodil pooblaščenih oseb,

– če je iz dejanskih okoliščin in ravnanja tujca razvidno, da se namerava izogniti odstranitvi.

(3) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se tujcu odredi za čas, ki je nujno potreben za njegovo odstranitev, vendar ne več kot za šest mesecev.

(4) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev gibanja na prostore centra, v skladu s hišnim redom centra.

78. člen

(postopek v zvezi z omejitvijo gibanja)

(1) Nastanitev tujca v center ali izven centra in bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo. Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v treh dneh po vročitvi odločbe.

(2) Tožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) O tožbi mora upravno sodišče odločiti v šestih dneh.

(4) Tujcu, ki mu je omejeno gibanje v centru, se omogoči vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom, družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi.

(5) Predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij imajo možnost obiskovati center in tam nastanjene tujce, upoštevajoč določila hišnega reda. Tujca, ki je nastanjen v centru, se seznani o možnostih stika s predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij.

79. člen

(postopek v zvezi s podaljšanjem omejitve gibanja)

(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

– zaradi nesodelovanja tujca v postopku odstranitve ali zamud pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav, ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če je realno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času odstraniti,

– tujcu do odstranitve določi drug kraj bivanja izven centra, pri čemer mora tujec upoštevati pravila bivanja izven centra, sicer ga lahko ponovno nastani v center.

(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.

79.a člen

(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od odreditve omejitve gibanja v centru, preveri utemeljenost omejitve gibanja po 78. členu tega zakona. V primeru, da ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) V primeru omejitve gibanja po prejšnjem členu, ki je daljše od treh mesecev, preizkus utemeljenosti omejitve gibanja po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od določitve omejitve gibanja opravi upravno sodišče. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(3) Policija ministrstvu oziroma sodišču dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca posreduje petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija pristojnemu organu poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanjih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(4) Ministrstvo oziroma sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. V postopku preizkusa lahko predstavniki ministrstva po potrebi obiščejo tujca v centru, z njim opravijo razgovor ter opravijo razgovor tudi z uslužbenci centra in policisti, ki so so-

delovali v postopku s tujcem. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb iz prejšnjega stavka na glavni obravnavi.

(5) Zoper ugotovitev ministrstva, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena ima tujec pravico vložitve tožbe v upravnem sporu. Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.

80. člen

(posebne okoliščine)

(1) Če je v postopku odstranitve iz države izredno veliko število tujcev, zaradi česar so presežene zmogljivosti centra ali organov, pristojnih za izvajanje postopkov v zvezi z omejitvijo gibanja, se lahko v času takih posebnih okoliščin tujcem omeji gibanje ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) V času posebnih okoliščin iz prejšnjega odstavka, se za odločitev o pritožbi in tožbi zoper odločbo o nastanitvi, ne upošteva rok, določen v prvem in tretjem odstavku 78. člena tega zakona.

(3) O nastanku in prenehanju posebnih okoliščin, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti Evropsko komisijo.

81. člen

(milejši ukrepi)

(1) Policija lahko po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca obvezno nastanitev tujca v centru nadomesti z milejšimi ukrepi, če se lahko tudi na tak način zagotovi odstranitev tujca iz države.

(2) Policija lahko, na podlagi prejšnjega odstavka, tujcu z odločbo dovoli bivanje izven centra, pri čemer mu lahko tudi določi kraj bivanja.

(3) V primeru ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko policija tujcu z odločbo omeji gibanje samo na kraj bivanja in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Zoper odločbo, s katero ni ugodeno tujčevi prošnji za uporabo milejšega ukrepa, pritožba ni dovoljena.

82. člen

(postopek z mladoletnimi tujci)

(1) V primeru odstranitve mladoletnega tujca brez spremstva staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, policija takoj obvesti center za socialno delo, ki mora mladoletnemu tujcu nemudoma postaviti skrbnika za posebni primer. Policija izda odločbo o vrnitvi mladoletnemu tujcu brez spremstva, ko skrbnik za posebni primer po skrbni preučitvi vseh okoliščin ugotovi, da je to v najboljšem interesu mladoletnega tujca.

(2) Mladoletnega tujca iz prejšnjega odstavka se ne sme odstraniti v matično državo ali v tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, dokler mu tam ni zagotovljen sprejem. Pred odstranitvijo se je potrebno prepričati, da bo mladoletni tujec vrnjen članu družine, izbranemu skrbniku ali ustreznim sprejemnim centrom v državi vrnitve. V nobenem primeru pa se mladoletnega tujca brez spremstva ne sme odstraniti v nasprotju s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobošč in, spremenjeno s Protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjeno s Protokolom št. 2 ter njenimi protokoli št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11 (Uradni list RS – MP, št. 7/94), Evropsko konvencijo o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Uradni list RS – MP, št. 1/94) ali Konvencijo o otrokovih pravicah (Uradni list RS – MP, št. 9/92) in Evropsko konvencijo o uresničevanju otrokovih pravic (Uradni list RS – MP, št. 26/99). Do odstranitve se mladoletnemu tujcu dovoli zadrževanje v skladu z določbami tega zakona.

(3) Mladoletnega tujca in družino z mladoletnim tujcem se v dogovoru s skrbnikom za posebni primer nastani v primernih ustanovah za nastanitev mladoletnih oseb, kjer mu bodo zagotovljene pravice iz prejšnjega odstavka. Če to ni možno, se mladoletnega tujca brez spremstva in družino z mladoletnim tujcem nastani v center.

(4) Mladoletnemu tujcu, ki je nastanjen v centru, se v prostem času omogoči ukvarjanje z dejavnostmi, vključno z igrami in rekreacijskimi dejavnostmi, primernimi njegovi starosti.

(5) Kadar identiteta mladoletnega tujca ni potrjena in obstaja dvom, da gre za mladoletno osebo, lahko policija ugotavlja starost osebe s pomočjo izvedencev. Na podlagi mnenja izvedenca policija o starosti osebe izda ugotovitveno odločbo. Zoper ugotovitveno odločbo se lahko tujec pritoži v roku osmih dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Strožji policijski nadzor se za mladoletnega tujca lahko odredi le izjemoma in to le skupaj s starši ali skupaj z enim izmed njih. Zoper mladoletnega tujca brez spremstva ni mogoče odrediti bivanja pod strožjim policijskim nadzorom.

83. člen

(prenehanje nastanitve v centru)

(1) Nastanitev tujca v centru preneha, ko prenehajo razlogi zanjo oziroma, ko je dosežen njen namen.

(2) Policija lahko z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, namesto nastanitve v centru, določi kraj bivanja na določenem naslovu.

(3) Nastanitev v centru lahko preneha tudi na prošnjo tujca, če policija ugotovi, da so podani pogoji za milejše ukrepe po tem zakonu.

84. člen

(stroški odstranitve)

(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna sredstva, je dolžan sam kriti stroške svojega preživljanja in nastanitve ter stroške odstranitve do višine lastnih sredstev.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki je nastanjen v centru, je dolžan lastna sredstva ob nastanitvi deponirati. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih sredstev. Znesek posameznega vračila se določi ob upoštevanju razumnih potreb tujca, navedenih v zaprosilu.

(3) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prvega odstavka tega člena plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(4) Stroške iz prvega odstavka tega člena solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji, ter fizična ali pravna oseba, ki je tujcu omogočila pridobitev vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi dokumentacije, ki ni izkazovala pravega namena vstopa tujca v državo.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše pogoje in postopek deponiranja lastnih sredstev in vračila teh sredstev tujcu.

VII. POGLAVJE
POSTOPEK IN ORGANI

85. člen

(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

V postopkih po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

86. člen

(organi)

(1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za

kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebivati, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitev in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz VI. poglavja tega zakona in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

87. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 42., 45., 46. in 48. členu tega zakona ter zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja po 47.a in 47.b členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor. Zoper odločitve upravnega sodišča je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

88. člen

(postopek v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije v tujini)

(1) Tujec mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje priložiti vsa dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona, ter v postopku predložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem.

(2) V primeru, da upravna enota zahteva dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje ali zaslišanje tujca, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki.

(3) Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu izdano prvo dovoljenje za začasno prebivanje osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa prejšnji odstavek. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije posreduje upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala.

(4) Odločbo o zavrnitvi izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti, v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštne storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

89. člen

(sodelovanje med organi)

(1) Organi, določeni v 86. členu tega zakona, so pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti dolžni medsebojno sodelovati, si nuditi pravno pomoč ter brezplačno posredovati potrebne osebne in druge podatke ter informacije za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(2) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji morajo v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na vstop, prebivanje, izstop tujcev, ter v drugih zadevah in vprašanjih v zvezi s tujci sodelovati s pristojnimi organi za tujce po tem zakonu, zlasti z brezplačnim posredovanjem potrebnih osebnih in drugih podatkov ter informacij za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(3) Podatki in informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se posredujejo samo na podlagi pisne zahteve ali zahteve, poslane po predpisani elektronski poti pristojnega organa, kjer je navedena ustrezna pravna podlaga ter ustrezna številka ali druga oznaka zadeve, katero organ obravnava.

90. člen

(obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrejati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti.

(3) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca oziroma njegovega delodajalca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

91. člen

(odločanje)

(1) Pristojni organ v postopku odloča na podlagi dejstev in okoliščin, znanih v Republiki Sloveniji, če je v posameznem

primeru potrebno, pa lahko tudi na podlagi dejstev in podatkov organov Republike Slovenije v tujini.

(2) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolne prošnje. Kadar mora pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja ali potrdila izvesti poseben ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v 60 dneh.

92. člen

(dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Državni organ, ki je uvedel kazenski postopek za kaznivo dejanje, za katerega je določena kazen zapora najmanj enega leta, mora brez odlašanja obvestiti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

VIII. POGLAVJE
OBDELAVA IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV TER IZKAZOVANJE ISTOVETNOSTI TUJCA

93. člen

(obdelava osebnih podatkov)

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, lahko, zaradi izvajanja tega in drugih zakonov v zvezi s tujci, obdelujejo osebne podatke o tujcih, na katere se osebni podatki nanašajo.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko obdelujejo osebne podatke o tujcu, ki jih pridobijo tudi brez sodelovanja tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo, pri drugih organih in organizacijah ter pri drugih organih, če je to:

– v interesu tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo in je ta za to dal svojo privolitev;

– z zakonom dovoljeno.

(3) Državni in drugi organi in organizacije, ki razpolagajo s podatki, ki se nanašajo na tujce iz prvega odstavka tega člena, so dolžni te podatke posredovati pristojnim organom na njihovo zahtevo.

(4) Obdelava osebnih podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora biti v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

94. člen

(pravice tujca v zvezi z osebnimi podatki)

Poleg pravic, ki jih ima tujec glede varstva osebnih podatkov na podlagi zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in drugih predpisov, ima pravico, da preveri točnost osebnih podatkov, vnesenih na dovoljenje za prebivanje ali vizum, in pravico zahtevati njihovo spremembo ali izbris, če je to potrebno, kot to določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

95. člen

(ugotavljanje istovetnosti tujca)

Policija lahko tudi proti volji tujca ugotavlja njegovo istovetnost, če:

– je nameščen v centru;

– mu je bilo odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji ali izrečena prepoved vstopa v državo;

– obstaja sum, da zanj, pod drugim osebnim imenom, še vedno velja prepoved vstopa v Republiko Slovenijo;

– se mu namerava izdati potni list za tujca ali druga listina za tujca;

– svoje istovetnosti ne more izkazati oziroma dokazati;

– je to potrebno zaradi ugotovitve državljanstva;

– je poskušal vstopiti ali je vstopil v državo s ponarejeno oziroma tujo potno listino in

– obstajajo drugi razlogi, določeni z zakonom.

96. člen

(osebno ime)

(1) Tujec mora med prebivanjem na območju Republike Slovenije uporabljati osebno ime, ki ga ima po predpisih svoje države, če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni drugače določeno.

(2) Če osebno ime, vpisano v izpisku iz rojstne matične knjige, ni identično z osebnim imenom, vpisanim v potni listini tujca, se v uradnih evidencah, ki se vodijo v Republiki Sloveniji, vpiše osebno ime, kot je vpisano v potni listini tujca.

97. člen

(izkazovanje istovetnosti tujca)

(1) Tujec dokazuje svojo istovetnost s tujo potno listino, osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje istovetnost, s potno listino za tujca, z dovoljenjem za prebivanje, izdanem v obliki samostojne listine, ali z drugo javno listino, ki jo je izdal državni organ, v kateri je fotografija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

(2) Na zahtevo policista mora tujec izročiti listino, s katero izkaže svojo istovetnost na način, določen v prejšnjem odstavku.

(3) Na zahtevo policista mora tujec pokazati tudi dovoljenje, s katerim dokazuje zakonitost vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec svoje listine iz prvega odstavka tega člena ne sme posoditi drugi osebi ali uporabiti tuje listine kot svoje.

(5) Pogrešanje, izgubo, tatvino in drugo odtujitev potne listine oziroma druge listine iz prvega odstavka tega člena, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora tujec prijaviti policiji takoj oziroma najkasneje v 24 urah, ko je to ugotovil. Policija izda tujcu o tem potrdilo.

(6) Tujec, ki v tujini izgubi potno listino oziroma drugo listino, ki jo je izdal pristojni organ Republike Slovenije, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora to takoj naznaniti najbližjemu organu Republike Slovenije v tujini, pristojnemu za diplomatsko konzularne zadeve.

IX. POGLAVJE
POTNE IN DRUGE LISTINE TER DOVOLJENJA

98. člen

(izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

– je oseba brez državljanstva;

– nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vloži tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži njegov zakoniti zastopnik.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

99. člen

(veljavnost potnega lista za tujca)

(1) Potni list za tujca se lahko izda z veljavnostjo do dveh let, razen če:

– tujec zaprosi za potni list s krajšo veljavnostjo ali

– če je za namen, zaradi katerega je bil izdan, zadostna tudi krajša veljavnost.

(2) Potni list za tujca, ki je v državi, izda upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva, za tujca, ki je v tujini, pa diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.

100. člen

(zavrnitev izdaje potnega lista za tujca in njegov odvzem)

(1) Potni list za tujca se ne izda tujcu:

– zoper katerega teče kazenski postopek, če to zahteva pristojno sodišče;

– ki mu je bila izrečena nepogojna kazen zapora, dokler kazni ne prestane;

– če ni poravnal preživninskih obveznosti iz zakonske zveze ali razmerja med starši in otroki do upravičencev, ki stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, in to zahteva pristojni organ;

– če ni poravnal davčnih obveznosti in to zahteva pristojni organ.

(2) Pristojni organ obstoj razloga za zavrnitev izdaje potnega lista za tujca iz četrte alinee prejšnjega odstavka ugotavlja na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc lahko pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Tujcu se potni list za tujca odvzame, če:

– se ugotovijo razlogi iz prejšnjega odstavka;

– v njem manjka fotografija ali če ni več mogoče ugotoviti tujčeve istovetnosti;

– je potni list ponarejen, nepopoln ali drugače poškodovan.

(4) Potni list za tujca se odvzame z odločbo, zoper katero se tujec lahko pritoži v roku treh dni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Tujec mora potni list za tujca vrniti, če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali, če pridobi potni list države, katere državljan je, oziroma katere državljan postane, ali, če preneha oziroma se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

101. člen

(pogrešitev potnega lista za tujca)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) potnega lista za tujca v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list izdala, če je potni list izdalo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, pa upravni enoti, na območju katere tujec prebiva.

(2) Pogrešitev potnega lista za tujca v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list za tujca izdala.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve potnega lista za tujca.

102. člen

(način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, na eni strani, ter Švicarsko konfederacijo, na drugi, o prostem pretoku oseb (UL L št. 114 z dne 30. 4. 2002, str. 6) in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, se izda v obliki izkaznice.

(2) Dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke:

– vrsti dovoljenja,

– roku veljavnosti in

– priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

103. člen

(izkaznica o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji)

(1) Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija po uradni dolžnosti izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(2) Izkaznica o dovolitvi zadrževanja mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bila izkaznica izdana, in podatke o:

– številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja,

– trajanju dovoljenega zadrževanja,

– datumu in kraju izdaje,

– priimku in imenu, državljanstvu, spolu, datum rojstva in naslovu začasnega kraja prebivanja osebe, ki ji je izkaznica izdana.

(3) Obliko in vsebino izkaznice o dovolitvi zadrževanja ter postopek izdaje predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

104. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujce)

(1) Izvajalec, ki ga izbere v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, minister, pristojen za notranje zadeve, izdeluje in personalizira dovoljenje za prebivanje in potni list za tujca v skladu s sklenjeno pogodbo med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in izvajalcem.

(2) Osebne podatke iz 111. in 113. člena tega zakona sme izvajalec uporabljati za izdelavo dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca za potrebe vpisa podatkov na obrazec dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora osebam, določenim s pogodbo iz prvega odstavka tega člena, omogočiti pregled vse dokumentacije, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca in pregled prostorov, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje. Naloge, ki so vezane na izdelavo, personalizacijo ter skladiščenje, opravljajo za to določene osebe v skladu s pogodbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

– odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju odpravijo v roku, ki ga določi;

– odrediti, da oseba, ki opravlja naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev, vendar ne izpolnjuje pogojev določenih s pogodbo, preneha opravljati te naloge in da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;

– obvestiti organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, če ugotovi, da se osebni podatki uporabljajo v nasprotju z določbami tega zakona;

– začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev in ministru, pristojnemu za notranje zadeve, predlagati uvedbo postopka za prekinitev pogodbe iz prvega odstavka tega člena za izdelavo in personalizacijo obrazcev, če ugotovi, da

nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alinee niso bile odpravljene v določenem roku ali da izvajalec ni sposoben opravljati poverjenih nalog.

(5) Prenos dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca med izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, v skladu s pogodbo, sklenjeno z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in zakonom, ki ureja poštne storitve, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

X. POGLAVJE
VKLJUČEVANJE TUJCEV

105. člen
(splošna določba)

(1) Republika Slovenija zagotavlja pogoje za vključitev tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(2) Državni in drugi organi, organizacije in združenja s svojim delovanjem zagotavljajo zaščito pred kakršno koli diskriminacijo na podlagi rasnega, verskega, nacionalnega, etničnega ali drugega razlikovanja tujcev.

(3) Pristojna ministrstva pri izvajanju nalog vključevanja sodelujejo med seboj in z domačimi in mednarodnimi strokovnimi organizacijami, organi drugih držav in drugimi izvajalci nalog ter usklajujejo dejavnosti za hitrejše vključevanje tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje oziroma izobraževalni sistem Republike Slovenije. Za usklajevanje in koordinacijo nalog vključevanja tujcev je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.

(5) Vključevanje tujcev v sistem vzgoje in izobraževanja Republike Slovenije se izvaja v skladu z zakoni, ki urejajo področje šolstva.

106. člen
(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujci, ki niso državljani EU, so upravičeni do programov, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, in sicer do:

– programov učenja slovenskega jezika in seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo (v nadaljnjem besedilu: spoznavanje slovenske družbe),

– programov medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,

– informiranja v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

– v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, ter njihovi družinski člani, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ne glede na dolžino prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnost dovoljenja;

– v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;

– so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in veljavnost dovoljenja.

(3) Do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni. Do programa spoznavanje slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi načine in obseg zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU.

107. člen
(pristojnost)

(1) Za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe je pristojno ministrstvo, pristojno za šolstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, zagotavlja programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

(4) Za postopke v zvezi z vključevanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva.

108. člen
(zagotavljanje finančnih sredstev)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja sredstva za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranje tujcev o programih vključevanja ter skrbi za usklajevanje ukrepov vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za šolstvo, zagotavlja sredstva za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe.

(3) Ministrstvo, pristojno za kulturo, zagotavlja sredstva za izvajanje programov kulturnih dejavnosti, ki omogočajo medsebojno spoznavanje in razumevanje manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev z namenom, da se tudi tujcem omogoči sodelovanje v kulturnem življenju Republike Slovenije.

XI. POGLAVJE
PRIJAVA IN ODJAVA PREBIVALIŠČA

109. člen
(prijava in odjava prebivališča tujca)

Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje v Republiki Sloveniji, mora pristojnemu organu prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

XII. POGLAVJE
EVIDENCE

110. člen
(vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

– dovoljenjih za začasno prebivanje,

– dovoljenjih za stalno prebivanje,

– vizumih,

– potnih listih za tujca,

– tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,

– tujcih, nastanjenih v centru,

– izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države,

– tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,

– odpovedih prebivanja tujcu,

– zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
– tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
– tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
– tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
– izdanih odločbah o vrnitvi,
– vrnjenih in odstranjenih tujcih,
– overitvah garantnih pisem in
– udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alinee prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravljajo evidenco iz tretje alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alinee prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Pristojni organi iz drugega odstavka tega člena in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve iz obstoječih zbirk podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje brezplačno pridobivajo podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek, ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo ter strokovna izobrazba in poklic osebe, kateri je izdano/prenehalo delovno dovoljenje, območna enota Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za izdajo delovnega dovoljenja, številka delovnega dovoljenja/odločbe, sklepa, datum odločitve/izdaje, začetek in zaključek veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o vloženi novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja, podatek o območni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju, številka zadeve prenehanja, vrsta prenehanja delovnega dovoljenja, razlog prenehanja delovnega dovoljenja, datum prenehanja delovnega dovoljenja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko Register tujcev poveže z zbirko podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

111. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev in delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena, če je bil tujec v zadnji dveh letih prijavljen v socialno zavarovanje kot samozaposlena oseba.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja storitev z napotenimi delavci, ki se izda na podlagi soglasja za delo napotenih delavcev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(9) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogrešitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(10) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje.

(11) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(12) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

– ime in priimek;
– datum rojstva;
– državljanstvo;
– vrsta in številka osebnega dokumenta;
– prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
– datum zajema prstnih odtisov;
– oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

112. člen

(podatki za izdajo vizuma)

(1) Tujec je v prošnji za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določen;
2. priimek in ime;
3. priimek ob rojstvu;
4. rojstni datum (dan, mesec, leto) in kraj rojstva (država, kraj);
5. spol;
6. državljanstvo;
7. državljanstvo ob rojstvu;
8. zakonski stan;
9. priimek in ime matere in očeta ali priimek in ime zakonitih zastopnikov;
10. podatke o potnem listu (vrsta potnega lista, številka potnega lista, organ, ki je potni list izdal, datum izdaje potnega lista, veljavnost potnega lista);
11. poklic;
12. priimek in ime zakonca;
13. priimek zakonca ob rojstvu;
14. datum in kraj rojstva zakonca;
15. priimek, ime in datum rojstva otrok;
16. osebne podatke o državljanu EU, kadar je tujec njegov družinski član (priimek in ime, rojstni datum, številka potnega lista ali osebne izkaznice, sorodstveno razmerje z državljanom EU);
17. naslov bivanja v tujini, elektronski naslov in telefonsko številko;
18. o serijski številki in veljavnosti vizumov, ki so jih izdale druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;
19. o državi pogodbenici Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 kot državi prvega vstopa v schengensko območje in o državi pogodbenici, v katero je namenjen;
20. o dovoljenju za vstop v državo, v katero je namenjen (organ, ki je dovoljenje izdal, začetek in konec veljavnosti dovoljenja);
21. o številki overitve garantnega pisma.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka je tujec dolžan prošnji za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in prošnji za izdajo letališko tranzitnega vizuma priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati prstne odtise za njihov digitalni zajem, kot to ureja Vizumski zakonik. Prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje pa je poleg podatkov iz prvega odstavka tujec dolžan priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o številki prošnje, kraju in datumu vložitve prošnje, vrsti, datumu izdaje, veljavnosti, dovoljenem številu vstopov, dovoljenih dneh bivanja in serijski številki vizuma, datumu in razlogu razveljavitve ali preklica vizuma ter datumu in razlogu za zavrnitev prošnje za izdajo vizuma. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o državah pogodbe-

nicah Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerimi je v postopku izdaje vizuma za kratkoročno bivanje in v postopku izdaje letališko tranzitnega vizuma potekalo predhodno posvetovanje glede izdaje vizuma, datumu posvetovanja, datumu in vsebini odgovora posamezne države pogodbenice.

(4) Prošnja za izdajo vizuma ter dokumenti, vključno s kopijami dokumentov, ki jih tujec predloži v postopku izdaje vizuma, odločba o zavrnitvi izdaje, sklepi in ostala pisanja v postopku izdaje vizuma, se hranijo pet let po poteku veljavnosti vizuma, v primeru, da vizum ni bil izdan pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo vizuma, nato se uničijo.

(5) V evidenci overitev garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke o številki overitve garantnega pisma in o organu, ki je overitev opravil, o priimku in imenu garanta, datumu rojstva garanta, enotni matični številki garanta, državljanstvu garanta, naslovu stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, telefonski številki garanta, finančnih sredstvih garanta, lastništvu ali najemu nepremičnine garanta ter podatke iz kazenske evidence za garanta. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, se v evidenci garantnih pisem obdelujejo podatki o firmi oziroma imenu, sedežu in telefonski številki pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matični številki pravne osebe, imenih in priimkih zakonitih zastopnikov in pooblaščencev.

(6) V evidenci overitev garantnih pisem se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki o tujcu:

– priimek in ime;
– datum rojstva;
– državljanstvo;
– številka potnega lista;
– namen obiska;
– razmerje do garanta;
– informacija o tem, da je bil pridobljen podatek iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje ter evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi.

(7) Vsebinski podatki iz sedme alinee prejšnjega odstavka, ki se vodijo v spisih upravnih zadev, se uničijo v roku dveh let od njihove obdelave v upravnem postopku.

113. člen

(podatki za izdajo potnega lista za tujca)

(1) Tujec mora k prošnji za izdajo potnega lista za tujca pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, posredovati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, mlajši od dvanajstih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(2) V evidenci potnih listov za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, podatke o številki in datumu izdaje potnega lista za tujca ali odločbe oziroma sklepa, registrski in serijski številki potnega lista za tujca, veljavnosti in datumu izdaje potnega lista za tujca, podobi obraza in prstnih odtisih imetnika potnega lista za tujca, zapisanih kot biometrični podatek, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca.

(3) Potni list za tujca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika, obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

(4) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih potnih listov za tujca, se o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca podatki o pristojnem organu, ki je potni list za tujca izdal, datumu izdaje, veljavnosti, registrski in serijski številki potnega lista za tujca ter datumu prijave pogrešitve potnega lista za tujca javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

114. člen

(podatki v evidencah)

(1) Evidence o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, čas trajanja določenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel, in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar je prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje, razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, z odločbo o odpovedi prebivanja ali z odločbo o vrnitvi. Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatek o roku, v katerem mora tujec zapustiti državo.

(2) Evidenca o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja, obdobje dovolitve zadrževanja in datum prenehanja, naslov kraja zadrževanja, številko ter kraj in datum izdaje izkaznice o dovolitvi zadrževanja.

(3) Evidenca o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe o nastanitvi v centru, trajanju nastanitve v centru ter policijski enoti, ki je odločbo izdala,razlogu nastanitve in fotografijo.

(4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.

(5) Evidenca o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe in trajanju strožjega policijskega nadzora.

(6) Evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je tujcu zavrnil vstop.

(7) Evidenca o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe, kraju ter trajanju bivanja izven centra in o imenu, priimku, rojstnem datumu in naslovu osebe, pri kateri tujec biva.

(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, policijski enoti, ki je odločbo

izdala, roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen in trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena.

(9) Evidenca o vrnjenih in odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.

(10) Evidenca o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke o vrsti programa, datumu prijave tujca v program, datumu odjave tujca iz programa, datumu začetka programa, številu ur programa, številu ur prisotnosti tujca v programu, datumu in kraju opravljanja internega izpita oziroma zaključek programa ter rezultatu preizkusa znanja.

115. člen

(hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)

(1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidence o vizumih (evidenca iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(2) Podatki iz evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

(4) Podatki iz evidence o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.

(5) Podatki iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidenc briše.

(8) Podatki iz evidence o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

116. člen

(uporaba podatkov iz evidenc)

(1) Osebni podatki iz evidenc iz 110. člena tega zakona se lahko uporabljajo le pri izvrševanju z zakonom določenih nalog. Podoba obraza in prstni odtisi imetnika dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca, shranjeni kot biometrični podatek iz 58. in 113. člena tega zakona, se lahko uporabljajo in obdelujejo za preverjanje verodostojnosti dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in istovetnosti imetnika dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca pri prehajanju državnih meja in v državi pri ugotavljanju zakonitosti bivanja.

(2) Na zahtevo posameznikov, državnih organov, pravnih oseb, podjetnikov, drugih organov in organizacij ter skupnosti jim morajo upravljavci evidenc dati podatke iz evidence iz 110. člena tega zakona, če so do njihove uporabe upravičeni na podlagi zakona.

(3) Uporabniki osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

(4) Osebne podatke iz evidenc iz 110. člena tega zakona, ki so nujno potrebni za ugotavljanje istovetnosti tujca oziroma zaradi nadzora nad pravilnostjo ali zakonitostjo postopkov, lahko organi, pristojni za upravljanje evidenc, ob pogoju vzajemnosti in z namenom nadzora nad pravilnostjo in zakonitostjo postopkov, posredujejo drugim državam, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za posredovanje osebnih podatkov v države, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

XIII. POGLAVJE
VSTOP IN PREBIVANJE DRŽAVLJANOV DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE IN NJIHOVIH DRUŽINSKIH ČLANOV TER DRUŽINSKIH ČLANOV SLOVENSKIH DRŽAVLJANOV

117. člen

(uporaba)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov. Druge določbe tega zakona se za njih uporabljajo le, če so za njih ugodnejše ali če ta zakon tako določa.

(2) Državljan EU po tem zakonu je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

(3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za državljane EU, se uporabljajo tudi za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

118. člen

(vstop državljanov EU v Republiko Slovenijo)

(1) Državljan EU za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za vstop, to je vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Državljan EU lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom ne glede na razlog oziroma namen, zaradi katerega želi vstopiti in prebivati v Republiki Sloveniji. Republiko Slovenijo lahko zapusti z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom.

(3) Državljanu EU se vstop zavrne, če:

– nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista;

– še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

– bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko državljan EU pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

119. člen

(prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, prijaviti prebivanje.

(2) O vloženi prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Razlogi, zaradi katerih se državljanu EU lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, so:

– zaposlitev ali delo;

– samozaposlitev;

– izvajanje storitev;

– študij ali druge oblike izobraževanja;

– združitev družine in drugi razlogi.

(4) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

120. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi zaposlitve ali dela)

(1) Državljanu EU, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, oziroma državljanu EU, ki je zaposlen ali ki opravlja delo v Republiki Sloveniji, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

– veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

– potrdilo delodajalca, da ga bo zaposlil, oziroma dokazilo o zaposlitvi ali opravljanju dela, kadar je že zaposlen ali že opravlja delo;

– veljavno delovno dovoljenje, kadar, zaradi ukrepa vlade, nima prostega dostopa na trg dela, ali ker tako določa mednarodna pogodba.

(2) Prijava prebivanja zaradi zaposlitve ali dela državljanu EU, ki je ostal brez zaposlitve, ne preneha, če:

– je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali nezgode;

– je brez lastne krivde ostal brez zaposlitve, ki je v Republiki Sloveniji trajala najmanj eno leto, in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, o čemer izda potrdilo pristojni organ za zaposlovanje;

– se vključi v poklicno usposabljanje.

(3) Če je državljan EU po prenehanju dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjeni za določen čas, krajši od enega leta, prijavljen kot brezposelna oseba ali če je v prvih dvanajstih mesecih dela v Republiki Sloveniji brez lastne krivde ostal brez zaposlitve in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, mu prijava prebivanja preneha šest mesecev po prenehanju zaposlitve, če ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz drugega razloga.

(4) Določbe tega člena veljajo tudi za državljana EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, in za državljana EU, ki je v delovnem razmerju pri delodajalcu iz druge države članice Evropske unije in v Republiki Sloveniji izvaja dela na podlagi pogodbe med tujim izvajalcem in naročnikom iz Republike Slovenije, kateri mora poleg dokazil iz prvega odstavka tega člena imeti tudi dokazilo o napotitvi na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvedbe del po pogodbi med tujim izvajalcem in domačim naročnikom.

121. člen

(prijava prebivanja državljana EU, ki opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve)

Državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

– veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

– dokazilo, da gre za samozaposleno osebo oziroma za izvajalca storitve;

– veljavno delovno dovoljenje, kadar tako določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

122. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi študija)

(1) Državljanu EU, ki želi študirati v Republiki Sloveniji oziroma se v Republiki Sloveniji izobraževati, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

– veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

– dokazilo o sprejemu na študij ali drugo obliko izobraževanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, oziroma potrdilo državnega organa, pristojnega za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe, ali potrdilo, ki ga izda od države pooblaščena organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa;

– zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo;

– ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje zadošča študentova izjava.

123. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi združitve družine in iz drugih razlogov)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje ali je družinski član slovenskega državljana, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi združitve družine, ali državljanu EU, ki želi prebivati v

Republiki Sloveniji iz drugih razlogov, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

– veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

– zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU in njegovega družinskega člana, če gre za izdajo potrdila o prijavi prebivanja zaradi združitve družine, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo;

– ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU ali njegov družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alinee prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU ali njegov družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

– ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih razlogih, zaradi katerih se potrdilo izda;

– bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– se v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja ugotovi, da je okužen z nalezljivo boleznijo z možnostjo epidemije, navedeno v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z nalezljivo boleznijo, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

– še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

– se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje razloga iz druge alinee prejšnjega odstavka potrebno pridobiti podatke o kaznovanosti državljana EU v drugi državi članici, mora te podatke pridobiti sama.

(3) V primeru, da državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz tretje alinee prvega odstavka tega člena in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja in obnova potrdila)

(1) Državljanu EU, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu za izdajo potrdila, upravna enota izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

(2) Na prošnjo državljana EU lahko upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, potrdilo o prijavi prebivanja obnovi za enako časovno obdobje, kot se izda, če državljan EU izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila, upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(4) Državljan EU lahko v Republiki Sloveniji prebiva v času dovoljenega prebivanja.

126. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi potrdila o prijavi prebivanja.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

– za največ šest mesecev na leto;

– enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;

– zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda državljanu EU:

– ki je slovenskega rodu;

– katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;

– ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;

– ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;

– ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;

– ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljan EU zaposlen ali dela;

– ki je družinski član državljana EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alinee tega odstavka;

– ki je družinski član slovenskega državljana ali družinski član državljana EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alinee tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljan EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alinee prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje državljanu EU je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

127. člen

(družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

– zakonec ali registriran partner;

– potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;

– potomci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;

– potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;

– potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;

– predniki državljana EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljan EU ali slovenski državljan, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki je državljan EU, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom in za vstop ne potrebuje dovoljenja za vstop ne glede na namen prebivanja v Republiki Sloveniji.

(3) Družinski član, ki ni državljan EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljan države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(4) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

– nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;

– še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

– bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(7) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(8) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU.

(9) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

– je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;

– ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

– ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere družinskega člana in državljana EU oziroma slovenskega državljana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

– ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;

– je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;

– se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;

– niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje, četrte ali pete alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretje alinee prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni

preživljati, s pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljana EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljana pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(5) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

129. člen

(ohranitev dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi, če ima družinski član zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje ali če je v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen.

(2) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU iz Republike Slovenije, dovoljenje za začasno prebivanje, izdano otroku državljana EU ali otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(3) Zaradi razveze ali razveljavitve zakonske zveze in zaradi razveljavitve registrirane partnerske skupnosti dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zakoncu ali registriranemu partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, ki ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje, ostane v veljavi v naslednjih primerih:

– če je zakonska zveza ali registrirana partnerska skupnost trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;

– zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;

– zaradi izvrševanja roditeljske pravice nad otroki, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in so bili dani v varstvo in vzgojo drugemu roditelju;

– če je bil v času trajanja zakonske zveze ali registrirane partnerske skupnosti žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge posebno težke okoliščine.

(4) V primeru iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko družinskemu članu, ki ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona, dovoljenje za začasno prebivanje podaljša z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

130. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista in če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

– za največ šest mesecev na leto;

– enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;

– zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljana EU iz tretje, četrte, pete in šeste alinee tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljana EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljana se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Družinskemu članu iz 129. člena tega zakona se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(6) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

– je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;

– je smrt državljana EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(7) Zakoncu ali registriranemu partnerju državljana EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljana EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji.

(8) Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana lahko zaprosi državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(9) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(10) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu izda za neomejeno časovno obdobje.

131. člen

(pritožba)

(1) Zoper sklep, s katerim je postopek končan, in zoper odločbo upravne enote, izdane v zadevi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje državljanu EU ali družinskemu članu, je dovoljena pritožba.

(2) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

132. člen

(razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

(1) Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje lahko razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja.

(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Zoper odločbo o razveljavitvi dovoljenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

Dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu preneha, če:

– poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;

– mu je odpovedano prebivanje;

– mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);

– se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;

– pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;

– je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;

– je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;

– pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za začasno prebivanje;

– umre.

134. člen

(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

– se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;

– se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

(5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:

– mu je odpovedano prebivanje;

– mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);

– pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;

– umre.

135. člen

(prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

Državljanu EU ali družinskemu članu dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

– se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;

– mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);

– mu je odpovedano prebivanje;

– pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;

– umre;

– je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

136. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Državljanu EU in družinskemu članu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko prebivanje odpove, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko ogrožal javni red ali javno varnost.

(2) Državljanu EU ali družinskemu članu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost.

(3) Državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji zakonito prebival zadnjih deset let, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum izredno resnega ogrožanja javne varnosti.

(4) Glede izdaje odločbe o odpovedi prebivanja in postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja tujcu.

(5) Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, vloži prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo. Prošnji mora predložiti dokaze o pomembni spremembi okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana odločba o odpovedi prebivanja. Zoper odločbo upravne enote o skrajšanju roka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Do pozitivne odločitve o prošnji za skrajšanje roka državljan EU ali družinski član ne sme vstopiti v Republiko Slovenijo.

137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje, označitev prenehanja ter plačilo takse)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za začasno in stalno prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU se izda v obliki izkaznice.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja in dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

– vrsti dovoljenja;

– roku veljavnosti;

– priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;

– naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) V postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za začasno in stalno prebivanje za njegovega družinskega člana se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice za državljana Republike Slovenije z veljavnostjo desetih let.

(5) Izvajalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena, sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen

(odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

– mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izgona tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);

– mu je odpovedano prebivanje;

– mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je potrdilo o prijavi prebivanja prenehalo ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljana EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

139. člen

(evidence)

Evidence o potrdilih o prijavi prebivanja in dovoljenjih za prebivanje za državljane EU in družinske člane, se vodijo v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vodenje evidenc.

140. člen

(prijava prebivališča)

(1) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi prebivanja, in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

(2) Državljan EU, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti stalno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

141. člen

(izkazovanje istovetnosti)

Glede izkazovanja istovetnosti državljana EU in družinskega člana ter dokazovanja pravice do vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 97. člena tega zakona.

XIV. POGLAVJE
KAZENSKE DOLOČBE

142. člen

(1) Z globo od 3.500 do 6.200 eurov za vsakega pripeljanega tujca se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki pri opravljanju svoje dejavnosti pripelje tujca na državno mejo ali ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti brez ustrezne listine in vstopnega dovoljenja, če to dovoljenje kot državljan določene države potrebuje (prvi odstavek 16. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za vsakega pripeljanega tujca kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za vsakega tujca kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki zanj ne zagotovi nastanitve oziroma ne krije stroškov bivanja ali vrnitve v matično državo, za kar je dal jamstvo z garantnim pismom ali če zanj ne krije stroškov nastanitve v centru za tujce ali v azilnem domu ali stroškov odstranitve iz države (drugi odstavek 24. člena tega zakona).

(4) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

143. člen

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. nima veljavne potne listine (7. člen tega zakona);

2. nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen tega zakona);

3. ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen tega zakona);

4. tujec ni dal prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov ali dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v določenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (tretji in četrti odstavek 58. člena tega zakona);

5. ne naznani pogrešitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);

6. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);

7. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);

8. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);

9. ne naznani pogrešitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti državo v nasprotju z 13. členom tega zakona;

2. nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (tretji odstavek 28. člena tega zakona);

3. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);

4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);

5. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);

6. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku osmih dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (enajsti odstavek 58. člena tega zakona).

145. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če nedovoljeno vstopi v Republiko Slovenijo (12. člen tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

– prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena tega zakona);

– nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (60. člen tega zakona).

146. člen

(1) Z globo od 2.000 do 4.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki omogoči ali pomaga tujcu, da vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 15. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 4.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki drugemu omogoči ali pomaga, da tujec vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 15. člena tega zakona.

(3) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

147. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

– vstopi v Republiko Slovenijo brez listine, potrebne za vstop;

– vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil vstop zavrnjen;

– vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

– ostane v Republiki Sloveniji po poteku dovoljenega prebivanja.

(2) Z globo od 100 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potnega lista oziroma druge listine (peti odstavek 97. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 830 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

– na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);

– na zahtevo policista ne pokaže potrdila ali dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);

– posodi svoj potni list oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tujo listino kot svojo (četrti odstavek 97. člena tega zakona).

Zakon o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 50/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

148. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati Zakon o tujcih (ZTuj-1; Uradni list RS, št. 61/99, 87/02, 96/02 – popr., 108/02 – UPB1, 93/05, 112/05 – UPB2, 79/06, 107/06 – UPB3, 44/08, 71/08 – UPB5, 41/09, 64/09 – UPB6; v nadaljnjem besedilu: ZTuj-1), uporablja pa se še za postopke iz drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

(2) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

(4) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(5) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, zakonski rok za odločitev pa še ni potekel, se zaključijo po določbah tega zakona.

(6) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

149. člen

(1) Vizumi, dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja, osebne izkaznice za tujca, potni listi za tujca, izkaznice o dovolitvi zadrževanja, ki so bili izdani po ZTuj-1, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko dovoljenje za stalno prebivanje, izdano po ZTuj-1, uporablja še do 18. 5. 2013, potem pa ga mora tujec zamenjati za samostojno listino, ki se izda po tem zakonu.

150. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati Pravilnik o načinu izvajanja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 19/91 in 52/94), izdan na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US).

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZTuj-1:

– Pravilnik o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje ter načinu zajemanja prstnih odtisov (Uradni list RS, št. 35/11),

– Pravilnik o posebnih pravilih bivanja in gibanja tujcev v centru za tujce in pogojih ter postopku za uporabo milejših ukrepov (Uradni list RS, št. 97/00, 92/03 in 49/07),

– Navodilo o vsebini in formatu vizuma (Uradni list RS, št. 43/04),

– Navodilo o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti (Uradni list RS, št. 25/06),

– Navodilo o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu Evropske unije (Uradni list RS, št. 74/06 in 75/06, popr.),

– Pravilnik o obrazcu potnega lista za tujca (Uradni list RS, št. 90/06 in 48/09),

– Pravilnik o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu tretje države, izdaji vizum na mejnem prehodu in načinu označitve razveljavitve vizuma (Uradni list RS, št. 29/07),

– Pravilnik o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic Evropske unije in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 70/07),

– Uredba o integraciji tujcev (Uradni list RS, št. 65/08 in 86/10),

– Pravilnik o načinu izdaje, vsebini in obliki dovoljenj za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane (Uradni list RS, št. 60/09).

(3) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje predpisov iz tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom.

151. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve izda podzakonske predpise iz prvega odstavka 10. člena, šestega odstavka 58. člena, drugega odstavka 65. člena, četrtega odstavka 67. člena, tretjega odstavka 76. člena, petega odstavka 84. člena in tretjega odstavka 103. člena tega zakona, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda podzakonska predpisa iz prvega odstavka 22. člena in sedmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve podzakonski predpis iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Minister, pristojen za gospodarstvo izda podzakonski predpis iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(5) Minister, pristojen za visoko šolstvo in znanost izda podzakonski predpis iz petega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis osmega odstavka 55. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis iz osmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

152. člen

(1) Ta zakon začne veljati en mesec po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece od njegove uveljavitve, razen določbe četrtega odstavka 34. člena, ki začne veljati in se uporabljati z dnem objave.

(2) Določba 50. člena tega zakona, se v delu, ki ureja dovolitev zadrževanja in izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi nezakonitega zaposlovanja, začne uporabljati z dnem, ko začnejo v Republiki Sloveniji veljati predpisi, ki urejajo kazniva dejanja in odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, usklajeni z Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24).

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. 26/14) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

72. člen

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napoteni delavec in dnevnemu delovnemu migrantu na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Za ugotavljanje razlogov za razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napotenega delavca in dnevnega delovnega migranta na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), iz prve alinee prvega odstavka 56. člena zakona, se še naprej uporablja določba prvega odstavka 37. člena, prvega, drugega in četrtega odstavka 45. člena in drugega odstavka 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.).

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in zaključijo po dosedanjih predpisih.

73. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda podzakonski predpis iz tretjega odstavka 18. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, izda podzakonski predpis iz šestega odstavka 58. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom za finance, uskladi podzakonski predpis iz osmega odstavka 55. člena zakona, v enem mesecu po sprejemu tega zakona.

74. člen

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana državljanom Republike Hrvaške, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Državljani Republike Hrvaške z dovoljenjem za začasno prebivanje, izdanim v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), lahko dovoljenja za začasno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega

zakona zamenjajo za izkaznico potrdila o prijavi prebivanja, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

(3) Državljani Republike Hrvaške z dovoljenjem za stalno prebivanje, izdanim v obliki iz 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo) ali v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), morajo dovoljenje za stalno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona zamenjati za izkaznico dovoljenja za prebivanje, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

75. člen

(1) V postopku pridobitve statusa rezidenta za daljši čas na podlagi 53.a člena zakona se do uveljavitve sprememb in dopolnitev zakona, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Za zamenjavo izkaznice dovoljenja za prebivanje iz osmega in devetega odstavka 58. člena zakona se do uveljavitve sprememb in dopolnitev zakona, ki ureja plačevanje upravnih taks, ne plača upravna taksa.

76. člen – upoštevan ZTuj-2B

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2015, razen določb spremenjenega drugega in tretjega odstavka 60. člena, spremenjenega prvega odstavka 63. člena, spremenjenega prvega in četrtega odstavka ter novega tretjega odstavka 64. člena, spremenjenega prvega odstavka 65. člena, novega petega in šestega odstavka 69. člena, spremenjenega drugega odstavka in novega četrtega ter sedmega odstavka 73. člena, spremenjenega prvega odstavka in novega drugega odstavka 74. člena, dopolnjenega drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 75. člena, novih sedmega, osmega in devetega odstavka 76. člena, novega 76.a člena, spremenjenega prvega, drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 78. člena, novega 79.a člena, novega tretjega odstavka 82. člena, spremenjenega drugega odstavka in dopolnjenega tretjega odstavka 84. člena, novega tretjega odstavka 86. člena in spremenjenega drugega odstavka 90. člena zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona, in določb novega drugega odstavka 31. člena, spremenjenega 37. člena, novega 37.a člena, novega 37.b člena, spremenjenega 45. člena, spremenjenega 46. člena, spremenjenega prvega, tretjega, četrtega in petega odstavka 48. člena, prvega odstavka spremenjenega 54. člena, spremenjenega prvega odstavka 56. člena, spremenjenega drugega in šestega odstavka ter novega sedmega, osmega in devetega odstavka 58. člena, novega tretjega odstavka 87. člena, tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka spremenjenega 111. člena in nova 6. točka prvega odstavka 144. člena zakona, ki se začnejo uporabljati 1. septembra 2015.

Zakon o spremembi Zakona o tujcih – ZTuj-2B (Uradni list RS, št. 90/14) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2C (Uradni list RS, št. 19/15) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev – ZZSDT (Uradni list RS, št. 47/15) vsebuje naslednjo končno določbo:

82. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2015.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

(Zakon o mednarodni zaščiti)

V Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 22/16) se:

1. v 16. členu:

– v četrtem odstavku besedilo »Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za družino in socialne zadeve,« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije« in

– v sedmem odstavku besedilo »Pristojni organ« nadomesti z besedilom »Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad),«;

2. v 18. členu:

– v tretjem odstavku v drugem stavku besedilo »minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za družino in socialne zadeve,« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije« in

– v tretjem odstavku v tretjem stavku beseda »Minister« nadomesti z besedilom »Predstojnik urada Vlade Republike Slovenije, pristojnega za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad),«;

3. v 80. členu:

– prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za nastanitev oseb iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona Vlada Republike Slovenije ustanovi azilni dom. Urad upravlja azilni dom ter organizira delovanje in bivanje v njem. Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede urad, za organizacijo delovanja in bivanja v azilnem domu pooblasti izbrano društvo, ustanovo, zavod ali drugo podobno nepridobitno pravno osebo, katere dejavnost obsega področje nastanitve prosilcev.« in

– v drugem odstavku beseda »ministrstvo« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije«;

4. v petem in šestem stavku tretjega odstavka 18. člena, prvem, drugem in šestem odstavku 82. člena, petem odstavku 83. člena, petem odstavku 88. člena, 91. členu, naslovu ter drugem in tretjem odstavku 93. člena, naslovu ter prvem odstavku 94. člena, drugi in tretji alineji 95. člena, tretjem in četrtem odstavku 96. člena, šestem odstavku 97. člena, tretjem, četrtem in petem odstavku 101. člena, drugem, tretjem in četrtem odstavku 103. člena, drugem odstavku in drugem stavku tretjega odstavka 104. člena ter prvem in tretjem odstavku 106. člena beseda »ministrstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;

5. v osmem odstavku 16. člena, četrtem in petem odstavku 82. člena, prvem, drugem, tretjem, šestem, sedmem in osmem odstavku 83. člena, četrti, osmi, trinajsti in štirinajsti

alineji 89. člena, povsod v tretjem odstavku 93. člena, v prvem, drugem, tretjem, četrtem in petem odstavku 96. člena, drugem odstavku 103. člena in prvem odstavku 104. člena besedilo »pristojni organ« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;

6. v četrtem odstavku 82. člena in prvem odstavku 94. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije«;

7. v tretjem stavku tretjega odstavka 18. člena in četrtem odstavku 83. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik urada«;

8. drugi odstavek 85. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) O neizplačilu žepnine iz prejšnjega odstavka in četrtega odstavka 82. člena tega zakona odloči pooblaščena uradna oseba urada. Zoper odločbo je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. O ugovoru odloči predstojnik urada. Ugovor zoper odločbo ne zadrži izvršitve.«;

9. prvi odstavek 93. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Urad do zapolnitve razpoložljivih kapacitet osebi s priznano mednarodno zaščito omogoči nastanitev v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih urada, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, vendar najdlje za eno leto od dneva pridobitve statusa.«;

10. šesti odstavek 96. člena spremeni tako, da se glasi:

»(6) Zoper izrečen ukrep iz prvega odstavka tega člena je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. Ugovor se vloži pri pooblaščeni uradni osebi urada. O ugovoru odloči predstojnik urada.«;

11. v 114. členu doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za namen opravljanja nalog v skladu s tem zakonom ministrstvo omogoči uradu dostop in obdelavo podatkov iz evidenc iz tega člena.«.

4. člen

(Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb)

V Zakonu o začasni zaščiti razseljenih oseb (Uradni list RS, št. 65/05) se:

1. v tretjem odstavku 15. člena besedilo »Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)« nadomesti z besedilom »Urad vlade, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad)«;

2. v prvem odstavku 17. člena, tretjem odstavku 26. člena, tretjem odstavku 27. člena, četrtem odstavku 29. člena pred besedilom »v okviru« in v petem odstavku 29. člena za besedo »zagotovi«, šestem odstavku 33. člena, prvem in četrtem odstavku 34. člena, prvem in drugem odstavku 35. člena, 38. in 39. členu, tretji alineji 40. člena, 44. členu, prvem, drugem in tretjem odstavku 45. člena, prvem in drugem odstavku 46. člena, drugem odstavku 48. člena, tretjem odstavku 49. člena, prvem in drugem odstavku 50. člena, v naslovu in besedilu 56. člena beseda »ministrstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;

3. tretji odstavek 17. člena spremeni tako, da se glasi:

»(3) Centre iz prejšnjih odstavkov ustanovi vlada, z njimi pa upravlja urad. Nastanitvene centre lahko s soglasjem vlade ustanovijo tudi humanitarne organizacije.«;

4. v drugem odstavku 20. člena na koncu pred piko doda vejica in besedilo »pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)«;

5. v drugem odstavku 27. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik urada«;

6. v drugem odstavku 33. člena beseda »minister« nadomesti z besedo »vlada«.

5. člen

(ustanovitev in opravljanje nalog urada)

(1) Vlada Republike Slovenije ustanovi urad iz drugega odstavka 75. člena zakona v enem mesecu od uveljavitve tega zakona. Urad začne opravljati naloge v skladu s tem zakonom v treh mesecih od njegove ustanovitve, do takrat naloge urada opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Urad prevzame v upravljanje obstoječi azilni dom, njegove izpostave ter integracijske hiše in nastanitvene centre z dnem začetka opravljanja nalog.

6. člen

(začetek uporabe 10.b člena)

10.b člen zakona se začne uporabljati z dnem, ko Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev iz drugega odstavka 10.a člena zakona.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

---

803. Zakon o mednarodni zaščiti (uradno prečiščeno besedilo) (ZMZ-1-UPB1)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 26. 1. 2016 je Državni zbor na seji dne 24. 3. 2017 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o mednarodni zaščiti, ki obsega:

– Zakon o mednarodni zaščiti – ZMZ-1 (Uradni list RS, št. 22/16 z dne 25. 3. 2016),

– Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17 z dne 3. 2. 1017).

Št. 213-04/17-15/3
Ljubljana, dne 24. marca 2017
EPA 1755-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

Z A K O N
O MEDNARODNI ZAŠČITI uradno prečiščeno besedilo (ZMZ-1-UPB1)

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) S tem zakonom se določajo temeljna načela in jamstva v postopkih mednarodne zaščite, postopek za priznanje, podaljšanje in odvzem mednarodne zaščite, trajanje in vsebina mednarodne zaščite ter obseg pravic in dolžnosti prosilcev za mednarodno zaščito in oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita.

(2) Ta zakon v skladu z:

– Direktivo 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (prenovitev) (UL L št. 180 z dne 29. 6. 2013, str. 60; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/32/EU) določa postopek za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite;

– Direktivo 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (prenovitev) (UL L št. 180 z dne 29. 6. 2013, str. 96; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/33/EU) določa pravice in obveznosti prosilcev za mednarodno zaščito;

– Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih

morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL L št. 337 z dne 20. 12. 2011, str. 9; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/95/EU) določa pogoje za pridobitev mednarodne zaščite in njeno vsebino.

(3) Ta zakon za izvajanje:

– Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (EU) št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, in o zahtevah za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac, ki jih vložijo organi kazenskega pregona držav članic in Europol za namene kazenskega pregona, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1077/2011 o ustanovitvi Evropske agencije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (prenovitev) (UL L št. 180 z dne 29. 6. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 603/2013/EU) določa obveznosti v zvezi z oddajo prstnih odtisov;

– Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (UL L št. 180 z dne 29. 6. 2013, str. 31; v nadaljnjem besedilu: Uredba 604/2013/EU) določa obveznost osebnega razgovora pred odločitvijo o prošnji za mednarodno zaščito in rok za odločitev o prošnji za mednarodno zaščito, kadar se prošnja obravnava po postopku, določenem v Uredbi 604/2013/EU;

– Uredbe Sveta (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (UL L št. 218 z dne 13. 8. 2008, str. 60; v nadaljnjem besedilu: Uredba 767/2008/ES) določa obveznost fotografiranja in odvzema prstnih odtisov osebi pred sprejemom prošnje za mednarodno zaščito;

– Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice (UL L št. 385 z dne 29. 12. 2004, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2252/2004/ES) določa način izdaje potnih listov za begunce;

– Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 157 z dne 15. 6. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115 z dne 29. 4. 2008, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1030/2002), določa enotno obliko dovoljenj za prebivanje za državljane tretjih držav.

2. člen

(opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »mednarodna zaščita« pomeni status begunca in status subsidiarne zaščite;

2. »oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita«, je oseba, ki ji je priznan status begunca ali status subsidiarne zaščite;

3. »begunec ali begunka (v nadaljnjem besedilu: begunec)« je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ji je priznana zaščita iz drugega odstavka 20. člena tega zakona;

4. »oseba s subsidiarno zaščito« je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ji je priznana zaščita iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona;

5. »Ženevska konvencija« je Konvencija o statusu beguncev, podpisana v Ženevi 28. julija 1951, in Protokol o statusu beguncev, podpisan v New Yorku 31. januarja 1967 (Uradni list RS – MP, št. 9/92);

6. »prošnja« je prošnja za mednarodno zaščito, s katero državljan tretje države ali oseba brez državljanstva zaprosi za zaščito po tem zakonu;

7. »pristojni organ« je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ki po tem zakonu vodi in odloča v postopkih mednarodne zaščite;

8. »minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister)« je minister, pristojen za notranje zadeve;

9. »uradna oseba« je oseba, ki je zaposlena pri pristojnem organu;

10. »vlagatelj namere« je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji in je pred uradnimi organi izrazil namen podati prošnjo za mednarodno zaščito;

11. »prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec)« je prosilec za mednarodno zaščito ali prosilka za mednarodno zaščito, ki je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva in ki je v Republiki Sloveniji podal prošnjo za mednarodno zaščito;

12. »oseba« je stranka v postopkih po tem zakonu;

13. »tretja država« je država, ki ni članica Evropske unije;

14. »državljan Evropske unije ali državljanka Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: državljan Evropske unije)« je oseba, ki ima državljanstvo vsaj ene od držav članic Evropske unije;

15. »tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec)« je oseba, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, razen državljanov Evropske unije, prosilcev in oseb s priznano mednarodno zaščito;

16. »oseba brez državljanstva« je oseba, ki je nobena država v skladu s svojo zakonodajo ne priznava za svojega državljana;

17. »izvorna država« je država, katere državljanstvo ima državljan tretje države, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje običajno prebivališče;

18. »običajno prebivališče« je prebivališče, kjer oseba živi vsaj eno leto, ima središče svojih življenjskih interesov, tam preživlja večino svojega nočnega počitka in ima tam shranjene svoje osebne stvari;

19. »Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR) (v nadaljnjem besedilu: Visoki komisariat)« je medvladna organizacija, ki je bila ustanovljena leta 1950 z namenom zagotavljanja zaščite in iskanja trajnih rešitev za begunce;

20. »mladoletnik ali mladoletnica (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik)« je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, mlajša od 18 let;

21. »mladoletnik brez spremstva ali mladoletnica brez spremstva (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik brez spremstva)« je mladoletnik, ki je na ozemlju Republike Slovenije brez staršev ali zakonitih zastopnikov;

22. »ranljiva oseba s posebnimi potrebami« je zlasti mladoletnik, mladoletnik brez spremstva, invalidna oseba, starejša oseba, nosečnica, starš samohranilec z mladoletnim otrokom, žrtev trgovanja z ljudmi, oseba z motnjami v duševnem razvoju, oseba s težavami v duševnem zdravju in žrtev posilstva, mučenja ali drugih težjih oblik psihičnega, fizičnega in spolnega nasilja;

23. »prosilec s posebnimi potrebami glede sprejema ali prosilka s posebnimi potrebami glede sprejema (v nadaljnjem besedilu: prosilec s posebnimi potrebami glede sprejema)« je ranljiva oseba s posebnimi potrebami, ki potrebuje posebna jamstva, da bi lahko uveljavljala pravice in izpolnjevala obveznosti glede sprejema, določene v tem zakonu;

24. »prosilec, ki potrebuje posebna jamstva v postopku mednarodne zaščite, ali prosilka, ki potrebuje posebna jamstva v postopku mednarodne zaščite (v nadaljnjem besedilu: prosilec, ki potrebuje posebna jamstva v postopku)«, je ranljiva oseba s posebnimi potrebami, ki zaradi osebnih okoliščin ne

more v celoti uživati pravic in izpolnjevati obveznosti v zvezi s postopkom mednarodne zaščite, ki so določene v tem zakonu;

25. »družinski člani prosilca« so državljani tretje države ali osebe brez državljanstva, ki so skupaj s prosilcem v Republiki Sloveniji in so člani družine, ki je obstajala že pred prihodom v Republiko Slovenijo. To so:

– zakonec prosilca, registrirani partner ali partner, s katerim prosilec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, pri čemer se v poligamni zvezi za družinskega člana šteje le ena oseba, in sicer tista, ki jo določi prosilec,

– mladoletni otroci prosilca ali osebe iz prejšnje alineje, če so neporočeni, ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski skupnosti ali posvojeni,

– otrok prosilca, rojen v Republiki Sloveniji,

– oče, mati ali druga odrasla oseba, ki je za prosilca odgovorna, če je prosilec mladoleten in neporočen,

– drug sorodnik prosilca, če med njima obstoji življenjska skupnost, ki je v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost;

26. »svetovalec za begunce ali svetovalka za begunce (v nadaljnjem besedilu: svetovalec za begunce)« je oseba, ki je imenovana za svetovalca za begunce po določbah tega zakona;

27. »azilni dom ali njegova izpostava« je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi prosilcev za mednarodno zaščito;

28. »integracijska hiša« je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito;

29. »hudo kaznivo dejanje nepolitične narave« pomeni kaznivo dejanje nepolitične narave, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let;

30. »hudo kaznivo dejanje« pomeni kaznivo dejanje, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora najmanj treh let;

31. »nevarnost pobega« pomeni, da so v posameznem primeru podane okoliščine, na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da bo oseba pobegnila.

II. POGLAVJE
TEMELJNA NAČELA IN JAMSTVA

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

3. člen
(temeljna načela)

(1) Pristojni organ objektivno in nepristransko ugotavlja:

– pogoje za priznanje mednarodne zaščite v enotnem postopku,

– razloge za odvzem mednarodne zaščite,

– razloge za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(2) Postopke po tem zakonu lahko vodijo samo uradne osebe, ki so ustrezno usposobljene za vodenje postopkov po tem zakonu.

(3) V postopkih po tem zakonu se upoštevajo temeljna postopkovna jamstva iz 4. člena tega zakona.

(4) Pri delu z mladoletniki se upošteva načelo največje otrokove koristi.

(5) Pristojni organ pri svojem delu upošteva načelo ohranjanja enotnosti družine.

4. člen
(temeljna postopkovna jamstva)

V postopkih po tem zakonu je vsaki osebi zagotovljeno:

– informiranje,

– tolmačenje in prevajanje,

– dostop do Visokega komisariata in organizacij, ki zagotavljajo pravno svetovanje;

– prejem odločitve v postopku v pisni obliki in s prevodom bistvenih delov v jezik, ki ga oseba razume.

5. člen
(informiranje)

(1) V okviru informiranja se vlagatelju namere pred začetkom postopka sprejema prošnje zagotovijo informacije o postopkih po tem zakonu, pravicah in dolžnostih prosilcev, možnih posledicah neupoštevanja obveznosti in nesodelovanja s pristojnim organom, rokih za uveljavljanje pravnih sredstev ter informacije o svetovalcih za begunce in nevladnih organizacijah, ki delujejo na področju mednarodne zaščite.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v jeziku, ki ga oseba razume.

(3) Na prošnjo prosilca se v postopkih brezplačno zagotavljajo vse informacije v zvezi z njegovim postopkom za priznanje mednarodne zaščite.

6. člen
(tolmačenje in prevajanje)

(1) Če oseba ne razume uradnega jezika, se ji za spremljanje postopkov po tem zakonu zagotovi tolmač za jezik, ki ga razume.

(2) Pomoč tolmača je zagotovljena pri sprejemu prošnje in pri osebnih razgovorih, v drugih utemeljenih primerih pa po odločitvi pristojnega organa.

(3) Če oseba pristojnemu organu predloži obsežno listinsko dokumentacijo, jo lahko pristojni organ pozove, da v določenem roku v predloženi dokumentaciji označi dele za prevod, ki so po njenem mnenju najbolj bistveni.

(4) Če oseba ne ravna v skladu s pozivom pristojnega organa iz prejšnjega odstavka, pristojni organ listin ni dolžan upoštevati pri ugotavljanju dejanskega stanja.

(5) Oseba je v jeziku, ki ga razume, seznanjena z vsebino pisne odločitve. V ta jezik se prevedejo izrek, bistveni razlogi za odločitev in pravni pouk.

(6) Osebi se, kadar je to mogoče, na njeno zahtevo zagotovi tolmača istega spola.

(7) Za tolmača je lahko izbran, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

– je vreden zaupanja,

– je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,

– poda dokazila o znanju jezika,

– se z izjavo zaveže, da ne bo sodeloval z diplomatsko-konzularnim predstavništvom države, katere jezik tolmači, ali drugače sodeloval z oblastmi te države na način, ki zbuja sum v nepristranskost in spoštovanje zaupnosti v postopkih,

– ni pravnomočno kaznovan za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen,

– ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen.

(8) Ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da tolmačenja ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot tolmač ne bo varoval ugleda instituta tolmačenja in nepristranskosti ali da bo kršil pravila kodeksa iz desetega odstavka tega člena.

(9) Tolmač ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), takoj obvesti o obstoju možnosti konflikta interesov, kadar opravlja storitev tolmačenja za druge naročnike na ozemlju Republike Slovenije ali zunaj njega, zlasti kadar bi to povzročilo kršitev varovanja osebnih podatkov prosilca pred organi njegove izvorne države.

(10) Tolmač je pri svojem delu zavezan spoštovati pravila Kodeksa ravnanja tolmačev in prevajalcev v postopkih za priznanje mednarodne zaščite, ki ga sprejme minister.

(11) Ministrstvo seznani tolmače s pravili in posebnostmi tolmačenja v postopkih mednarodne zaščite in z njihovo vlogo v teh postopkih.

(12) Ministrstvo lahko za pomoč pri tolmačenju v jezik, za katerega v Republiki Sloveniji ni mogoče zagotoviti tolmača, zaprosi drugo državo članico Evropske unije, institucijo Evropske unije ali drugo mednarodno organizacijo.

(13) Tolmačenje se lahko izvaja tudi prek sodobnih elektronskih medijev, če je zagotovljen varen prenos podatkov.

(14) Sredstva za izvajanje tolmačenja in prevajanja v postopkih pred pristojnim organom zagotavlja ministrstvo.

7. člen

(Visoki komisariat)

(1) Osebi, obravnavani po tem zakonu, se ne sme odreči komunikacija z Visokim komisariatom.

(2) Visoki komisariat pridobiva od pristojnega organa podatke in informacije o:

– stanju na področju mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji;

– uporabi in izvajanju Ženevske konvencije in drugih mednarodnih aktov v zvezi z mednarodno zaščito;

– zakonih, predpisih in drugih splošnih pravnih aktih, ki veljajo ali so v pripravi na področju mednarodne zaščite.

(3) Visoki komisariat ima pravico dostopa do:

– oseb iz 10. točke 2. člena tega zakona in prosilcev na ozemlju Republike Slovenije in na meji ter v tranzitnih območjih letališč in pristanišč;

– podatkov o številu vloženih prošenj;

– podatkov o poteku postopkov;

– izdanih odločitev v teh postopkih.

(4) Pogoj za izvajanje tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka je podano soglasje prosilca.

(5) Določbe o delovanju Visokega komisariata v Republiki Sloveniji za izvajanje tega zakona veljajo tudi za organizacije, ki delujejo v imenu Visokega komisariata na ozemlju Republike Slovenije. O prenosu nalog in načinu ter obsegu delovanja organizacije v Republiki Sloveniji, Visoki komisariat obvesti pristojni organ. Visoki komisariat in organizacija lahko o prenosu nalog in medsebojnih razmerjih delovanja skleneta sporazum.

8. člen

(usposobljenost uslužbencev pristojnega organa)

(1) Uradnim osebam se za delo po tem zakonu zagotavlja redna usposabljanja, še zlasti glede:

– obravnave mladoletnikov in nudenja pomoči pri njihovem učinkovitem uveljavljanju pravic v skladu s tem zakonom,

– prepoznavanja znakov, ki bi lahko negativno vplivali na sposobnost osebe za osebni razgovor,

– uporabe Uredbe 604/2013/EU o osebnih razgovorih v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 46. člena tega zakona in

– obravnavanja žrtev mučenja, posilstva ali drugih hudih nasilnih dejanj.

(2) Za organiziranje in izvedbo rednih usposabljanj iz prejšnjega odstavka skrbi ministrstvo, drugi državni organi pa lahko zagotavljajo podporo in strokovno znanje.

9. člen

(svetovalci za begunce)

(1) Svetovalec za begunce daje podporo in zagotavlja pravno pomoč v postopkih po tem zakonu na Upravnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: upravno sodišče) in Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

(2) Minister, pristojen za pravosodje, imenuje svetovalce za begunce za petletno obdobje. Za postopek imenovanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Razpis za svetovalce za begunce objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba o imenovanju svetovalca za begunce je dokončna.

(4) Za svetovalca za begunce je lahko imenovan, kdor:

– je državljan Republike Slovenije ali druge države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora;

– je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost;

– je opravil pravniški državni izpit ali ima v Republiki Sloveniji zaključeno univerzitetno izobrazbo pravne smeri ali je končal enako raven izobraževanja v tujini, priznano v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja, in ima opravljeno preverjanje znanja iz splošnega upravnega postopka, upravnega spora, prava človekovih pravic in prava mednarodne zaščite ter aktivno obvlada slovenski jezik;

– je vreden zaupanja za opravljanje dela svetovalca za begunce;

– je ob prijavi mlajši od 75 let;

– ni pravnomočno kaznovan za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;

– ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;

– ni v delovnem ali službenem razmerju z Republiko Slovenijo.

(5) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka kandidati za svetovalce za begunce v prijavi na razpis navedejo tudi osebno ime, naslov prebivališča in kontaktne podatke (telefonska številka in naslov elektronske pošte).

(6) Odvetnikom, vpisanim v imenik odvetnikov po zakonu, ki ureja odvetništvo, ni treba dokazovati pogojev, navedenih od prve do pete alineje četrtega odstavka tega člena.

(7) Za opravljanje nalog svetovalca za begunce ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da svojih nalog ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot svetovalec za begunce ne bo varoval ugleda instituta svetovanja ter nepristranskosti.

(8) Svetovalci za begunce so dolžni najpozneje v treh mesecih od imenovanja opraviti usposabljanje na področju prava mednarodne zaščite, ki ga izvajajo Center za izobraževanje v pravosodju ali drug državni organ, pooblaščena organizacija ali strokovno združenje. Svetovalci za begunce ne smejo dajati podpore in pravne pomoči kot svetovalci za begunce po določbah tega zakona, dokler ne opravijo usposabljanja. Usposabljanje je brezplačno. Sredstva za izvedbo usposabljanja zagotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(9) Vsebino in obseg usposabljanja iz prejšnjega odstavka ter preverjanja znanj iz tretje alineje četrtega odstavka tega člena v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju določi minister, pristojen za pravosodje. Obveznost usposabljanja ter preverjanja znanj ne velja za svetovalce za begunce, če imajo najmanj eno leto praktičnih izkušenj s področja mednarodne zaščite, zlasti, če so že delali kot svetovalci za begunce oziroma kot odvetniki izvrševali zastopanje prosilcev po tem zakonu v vsaj treh zadevah pred sodišči.

(10) Svetovalca za begunce minister, pristojen za pravosodje, razreši:

– če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev, razen pogoja iz pete alineje četrtega odstavka tega člena, ko funkcija svetovalcu preneha po samem zakonu,

– če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen,

– na lastno željo,

– če ne opravi usposabljanja iz osmega odstavka tega člena,

– ne opravlja funkcije svetovalca za begunce ali če je ne opravlja redno ali vestno.

(11) Šteje se, da svetovalec za begunce ne opravlja svoje funkcije, če prosilcem v treh zadevah v enem letu odkloni podporo in pomoč ali če svetovalec ne obvešča prosilca oziroma

zakonitega zastopnika o postopku. O dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce ministrstvo, pristojno za pravosodje, upravlja evidenco, v kateri zaradi izvajanja določb prejšnjega odstavka in prejšnjega stavka tega odstavka poleg osebnih podatkov svetovalca za begunce iz petega odstavka tega člena obdeluje tudi podatke o zavrnitvi podpore in pomoči ali nerednem ali nevestnem delu, o katerih ga obvesti ministrstvo, upravno sodišče ali vrhovno sodišče.

(12) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko na podlagi obrazložene zahteve pridobi potrebne podatke ali informacije o razlogih za razrešitev svetovalca za begunce od vseh upravljavcev osebnih podatkov, razen tistih podatkov, glede katerih zakon določa, da so del zaupnega razmerja ali del poklicne skrivnosti, oziroma da se podatki lahko pridobijo na podlagi odločbe sodišča samo za uporabo v drugih sodnih postopkih ali za potrebe predkazenskega postopka.

10. člen

(imenik svetovalcev za begunce)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, za odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in za zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in upravnimi organi upravlja imenik svetovalcev za begunce, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime, stalno ali začasno prebivališče, znanstveni ali strokovni naslov, datum imenovanja, poklic, datum in kraj rojstva, enotno matično številko občana (EMŠO), za državljane držav članic Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora pa tudi številko potnega lista, poštni naslov, na katerem je svetovalec za begunce dosegljiv, kontaktno številko telefona, kontaktno številko telefaksa, kontaktni naslov elektronske pošte in podatke o zaposlitvi ali drugem statusu.

(2) Imenik svetovalcev za begunce je za pravno varnost, delovanje sodstva in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje prosilcev javen v delu, ki obsega naslednje podatke: osebno ime svetovalca za begunce, znanstveni ali strokovni naslov in kontaktno številko telefona in telefaksa ter naslov elektronske pošte. Javni del imenika se lahko objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(3) Za potrebe posodabljanja imenika ter vodenja ali odločanja v postopkih po tem zakonu ali drugih zakonih lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o stalnem in začasnem prebivališču svetovalca za begunce od upravljavca centralnega registra prebivalstva vsakih šest mesecev ali če obstaja dvom, da svetovalec za begunce ministrstvu ni sporočil točnega podatka. Za namene iz prejšnjega stavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, podatek o vpisu svetovalca za begunce v kazensko evidenco ali izpisu svetovalca za begunce iz nje glede kaznivih dejanj iz četrtega odstavka prejšnjega člena pridobi od upravljavca kazenske evidence in ga obdeluje za ta namen. Za namene iz prvega stavka tega odstavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o datumu smrti svetovalca za begunce od upravljavca matičnega registra.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka je svetovalec za begunce dolžan pisno ali po elektronski poti sporočiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki oziroma kontaktni številki telefaksa ali naslovu elektronske pošte.

(5) Svetovalec za begunce je dolžan poslati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki jih glede njega upravlja ministrstvo, pristojno za pravosodje, v imeniku svetovalcev za begunce, točni, in sicer do konca vsakega prvega meseca v koledarskem letu, če pa gre za spremembo podatkov, pa v roku enega meseca od nastale spremembe. Če svetovalec za begunce pisne izjave v navedenem roku ne pošlje, ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše iz javnega dela imenika, ponovno pa ga v ta del imenika vpiše po prejemu zahtevane izjave.

11. člen

(nagrada za pravno pomoč)

(1) Svetovalci za begunce imajo pravico do nagrade za opravljeno delo in do povračila stroškov za opravljeno pravno pomoč v zvezi s postopki po tem zakonu na upravnem in vrhovnem sodišču. Sredstva za izplačilo nagrad in povračilo stroškov zagotavlja ministrstvo.

(2) Pravica do nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov svetovalcem za begunce ne pripada, če je iz uradnih evidenc pristojnega organa razvidno, da je prosilec samovoljno zapustil azilni dom ali njegovo izpostavo več kot tri dni, preden je bila vložena tožba pred upravnim sodiščem.

(3) Način dostopa prosilca do svetovalca za begunce, merila za določitev nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov določi minister.

2. oddelek

OBRAVNAVA RANLJIVIH OSEB S POSEBNIMI POTREBAMI

12. člen

(ranljive osebe s posebnimi potrebami)

Ranljivim osebam s posebnimi potrebami se v postopkih po tem zakonu zagotavlja posebna nega, skrb in obravnava.

13. člen

(identifikacija ranljivih oseb s posebnimi potrebami)

(1) V okviru pregleda iz četrtega odstavka 42. člena tega zakona se oceni, ali gre za prosilca s posebnimi potrebami glede sprejema oziroma prosilca, ki potrebuje posebna jamstva v postopku, ter se oceni narava teh potreb.

(2) Posebne potrebe iz prejšnjega odstavka se lahko ugotovijo tudi kadar koli pozneje v postopku mednarodne zaščite.

14. člen

(obravnava ranljivih oseb s posebnimi potrebami)

(1) Prosilcem s posebnimi potrebami glede sprejema se prilagodijo materialni pogoji sprejema, zdravstveno in psihološko svetovanje ter nega.

(2) Prosilcem, ki potrebujejo posebna jamstva v postopku, se zagotovi ustrezna podpora, da lahko uživajo pravice in izpolnjujejo obveznosti v zvezi s postopkom mednarodne zaščite, ki so določene v tem zakonu.

15. člen

(načelo otrokove največje koristi)

(1) Največja korist otroka je primarna skrb pri obravnavi mladoletnikov. Mladoletnikom je treba zagotoviti življenjski standard, ki je primeren njihovemu psihičnemu, duševnemu, duhovnemu, moralnemu in družbenemu razvoju.

(2) Pri ocenjevanju največje otrokove koristi se ustrezno upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:

– možnost ponovne združitve z družino,

– dobro počutje in družbeni razvoj mladoletnika, zlasti ob upoštevanju okolja, iz katerega mladoletnik izhaja,

– vprašanja glede varnosti in zaščite, zlasti kadar obstaja tveganje, da je mladoletnik žrtev trgovine z ljudmi,

– mnenje mladoletnika v skladu z njegovo starostjo in zrelostjo.

(3) Mladoletnikom se zagotovi dostop do prostočasnih dejavnosti, vključno z igro in rekreativnimi dejavnostmi, ki so primerne njihovi starosti, v prostorih, kjer so nastanjeni, in do dejavnosti na prostem.

(4) Mladoletnikom, ki so bili žrtve kakršnih koli zlorab, zanemarjanja, izkoriščanja, mučenja ali krutega, nečloveškega in ponižujočega ravnanja ali so trpeli zaradi oboroženih spopadov, je treba omogočiti dostop do rehabilitacije ter zagotoviti, da se po potrebi organizira ustrezno psihološko zdravljenje in zagotovi strokovno svetovanje.

(5) Mladoletnim prosilcem se zagotovi, da so nastanjeni s svojimi starši, svojimi neporočenimi mladoletnimi brati ali sestrami ali z odraslo osebo, ki je zanje odgovorna po zakonu ali praksi, pod pogojem, da je to v njihovo največjo korist.

16. člen

(mladoletnik brez spremstva, ki je prosilec)

(1) V postopkih, v katerih je prosilec mladoletnik brez spremstva, se:

– čim prej ugotovi njegova istovetnost in začne postopek iskanja njegovih staršev ali drugih sorodnikov;

– mu pred začetkom postopka postavi zakoniti zastopnik.

(2) Mladoletnik brez spremstva v postopku po tem zakonu sodeluje na način, ki je primeren in prilagojen njegovi starosti ter stopnji duševnega razvoja.

(3) Zakoniti zastopnik iz prejšnjega odstavka zastopa mladoletnika brez spremstva v postopku za priznanje mednarodne zaščite in na področjih varovanja zdravja, izobraževanja, varovanja premoženjskih pravic in koristi ter v zvezi z uresničevanjem pravic na področju sprejema, in sicer do izvršljivosti odločitve izdane v postopku mednarodne zaščite.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše podrobnejši način izvajanja pooblastila zakonitega zastopnika, način medsebojnega sodelovanja zakonitega zastopnika, ministrstva in krajevno pristojnega centra za socialno delo pri izvajanju skrbi za osebnost, pravice in koristi mladoletnika brez spremstva ter način oblikovanja in vodenja seznama iz četrtega odstavka 18. člena tega zakona. V predpisu se določi tudi podrobnejši način zagotavljanja ustrezne nastanitve, oskrbe in obravnave mladoletnika brez spremstva zunaj azilnega doma ali njegove izpostave.

(5) Pred sprejemom prošnje je treba mladoletnika brez spremstva seznaniti s pravicami in dolžnostmi prosilcev, pri čemer je treba način pojasnjevanja prilagoditi njegovi starosti in stopnji duševnega razvoja.

(6) Mladoletnik brez spremstva je skupaj s svojim zakonitim zastopnikom navzoč pri vseh dejanjih v postopkih po tem zakonu.

(7) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad), poskrbi za ustrezno nastanitev in oskrbo mladoletnika brez spremstva v azilnem domu, le izjemoma, kadar to zahtevajo zdravstvene ali druge potrebe mladoletnika, pa se takemu mladoletniku zagotovijo ustrezna nastanitev, oskrba in obravnava v drugi ustrezni ustanovi v Republiki Sloveniji.

(8) O ustreznosti nastanitve iz prejšnjega odstavka da mnenje center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva. Pri izvajanju nastanitve in oskrbe urad sodeluje z zakonitim zastopnikom.

(9) Določbe glede zakonitega zastopnika se ne uporabljajo za mladoletnika, starejšega od 15 let, ki je sklenil zakonsko zvezo.

17. člen

(ocena starosti mladoletnika brez spremstva)

(1) Mladoletnika brez spremstva in njegovega zakonitega zastopnika se pisno obvesti o možnosti ocene starosti z izvedeniškim mnenjem, in sicer v jeziku, ki ga mladoletnik brez spremstva razume. Obvestilo vključuje podatke o načinu pregleda in možnih posledicah ocenjene starosti v zvezi z obravnavanjem njegove prošnje ter o posledicah neutemeljene odklonitve takšnega pregleda.

(2) Če se pri obravnavi prošnje za mednarodno zaščito na podlagi mnenja uradnih oseb oziroma oseb, ki so vključene v delo z mladoletnikom brez spremstva, podvomi v starost mladoletnika brez spremstva, pristojni organ lahko odredi pripravo izvedeniškega mnenja.

(3) Izvedeniško mnenje iz prejšnjega odstavka pripravi izvedenec medicinske stroke, ki se v okviru priprave mnenja, če je to potrebno, posvetuje tudi z drugimi relevantnimi strokovnjaki.

(4) Pregled za oceno starosti mladoletnika brez spremstva se lahko opravi le, če mladoletnik brez spremstva in njegov zakoniti zastopnik v to pisno privolita.

(5) Če mladoletnik brez spremstva in njegov zakoniti zastopnik brez utemeljenih razlogov ne privolita v pregled za oceno starosti mladoletnika brez spremstva, se mladoletnik brez spremstva v zvezi z obravnavo njegove prošnje šteje za polnoletnega.

(6) Če po pridobitvi izvedeniškega mnenja še vedno obstaja dvom, ali je prosilec mladoleten ali polnoleten, se šteje, da je prosilec mladoleten.

(7) Odločitev o zavrnitvi prošnje, ki jo je vložil mladoletnik brez spremstva, ki je odklonil pregled, ne sme temeljiti izključno na tej odklonitvi.

(8) Stroške izdelave izvedeniškega mnenja krije ministrstvo.

18. člen

(zakoniti zastopnik)

(1) Za zakonitega zastopnika iz 16. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o skrbništvu, kot ga ureja zakon, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Zakoniti zastopnik je lahko kdor:

– izpolnjuje pogoje za skrbnika, določene z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja;

– se je udeležil usposabljanja.

Osebo, ki izpolnjuje pogoje za zakonitega zastopnika, ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve, uvrsti na seznam iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Usposabljanje kandidatov za zakonite zastopnike, ki ga na podlagi javnega pooblastila izvaja Fakulteta za socialno delo, Univerza v Ljubljani in v ta namen izdaja potrdila o usposobljenosti, obsega znanje iz družinskega prava, socialnega dela, psihologije, varstva otrokovih pravic in dolžnosti, varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter azilnega prava. Podrobnejšo vsebino, način izvedbe, obrazce potrdil, trajanje usposabljanja in način povrnitve stroškov usposabljanja iz šestega stavka tega odstavka predpiše Vlada Republike Slovenije v predpisu iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona. Predstojnik urada mora soglašati z izvedbo vsakega posameznega usposabljanja. Za izvedbo programa usposabljanja se s posameznim izvajalcem lahko sklene ustrezna pogodba. Sredstva za izvedbo usposabljanja zagotovi urad. Če zakoniti zastopnik dvakrat zavrne zastopanje, lahko urad od njega terja povrnitev stroškov usposabljanja. Za nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila je pristojno ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

(4) Odločbo o imenovanju zakonitega zastopnika mladoletniku brez spremstva izda center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva. Zakonitega zastopnika izbere s seznama zakonitih zastopnikov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

(5) Zakoniti zastopnik o svojem delu poroča centru za socialno delo ob izvršljivosti odločbe v postopku priznanja mednarodne zaščite, vendar najmanj enkrat na leto in na zahtevo centra za socialno delo tudi v vmesnem obdobju. Center za socialno delo mora pregledati poročilo in po potrebi ukreniti vse potrebno, da se zavarujejo koristi mladoletnika brez spremstva.

(6) Zakoniti zastopnik lahko uveljavlja povrnitev potrebnih stroškov in nagrado za opravljeno delo. Merila za izračun višine nagrade in stroškov določi minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za družino in socialne zadeve, sredstva za izplačilo pa zagotovi ministrstvo.

(7) Zakonito zastopanje poleg razlogov iz zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, preneha tudi z izvršljivostjo odločitve pristojnega organa v postopku priznanja mednarodne zaščite.

19. člen

(oseba, ki ne more samostojno sodelovati v postopku)

(1) Osebi, ki zaradi začasne ali trajne duševne motnje ali bolezni ali zaradi drugih razlogov ni sposobna razumeti po-

mena postopka po tem zakonu, center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je oseba nastanjena, za ta postopek nemudoma postavi zakonitega zastopnika.

(2) Krajevno pristojni center za socialno delo izda odločbo o postavitvi zakonitega zastopnika na predlog pristojnega organa in na podlagi zdravniškega potrdila o zdravstvenem stanju osebe.

(3) Če je oseba iz prvega odstavka tega člena prosilec, ji je treba zagotoviti vso potrebno zaščito, nego in oskrbo v okviru pravic, ki sicer pripadajo prosilcem.

III. POGLAVJE
PRIZNANJE MEDNARODNE ZAŠČITE

20. člen
(mednarodna zaščita)

(1) Mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji pomeni status begunca in status subsidiarne zaščite.

(2) Status begunca se prizna državljanu tretje države, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem iz razloga pripadnosti določeni rasi ali etnični skupini, določeni veroizpovedi, narodni pripadnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnemu prepričanju, nahaja zunaj države, katere državljan je, in ne more ali zaradi takega strahu noče uživati varstva te države, ali osebi brez državljanstva, ki se nahaja zunaj države, kjer je imela običajno prebivališče, in se zaradi utemeljenega strahu ne more ali noče vrniti v to državo, če ne obstajajo izključitveni razlogi iz prvega odstavka 31. člena tega zakona.

(3) Status subsidiarne zaščite se prizna državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, ki ne izpolnjuje pogojev za status begunca, če obstaja utemeljen razlog, da bi bil ob vrnitvi v izvorno državo ali državo zadnjega običajnega bivališča, če gre za osebo brez državljanstva, soočen z utemeljenim tveganjem, da utrpi resno škodo, kot jo določa 28. člen tega zakona, in če ne obstajajo izključitveni razlogi iz drugega odstavka 31. člena tega zakona.

21. člen
(utemeljevanje prošnje – subjektivni element)

(1) Prosilec mora sam navesti vsa dejstva in okoliščine, ki utemeljujejo njegov strah pred preganjanjem ali resno škodo.

(2) Prosilec mora predložiti vso dokumentacijo in vse razpoložljive dokaze, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo, do konca osebnega razgovora oziroma v roku, ki mu ga na osebnem razgovoru postavi uradna oseba. Na ta rok mora biti prosilec predhodno opozorjen.

(3) Kadar prosilec v postopku ne predloži dokazov za vse svoje izjave, pristojni organ pri odločitvi o prošnji upošteva, ali so podane naslednje okoliščine:

– prosilec se je kar najbolj potrudil za utemeljitev svoje prošnje,

– prosilec je podal utemeljene razloge, zakaj ni mogel predložiti dokazov,

– prosilčeve izjave so skladne in verjetne ter ne nasprotujejo dostopnim specifičnim in splošnim informacijam, ki so povezane z njegovim primerom,

– prosilec je zaprosil za mednarodno zaščito, kakor hitro je bilo to mogoče, razen če lahko izkaže utemeljen razlog, zakaj tega ni storil,

– ugotovljena je bila prosilčeva splošna verodostojnost.

22. člen
(preverjanje pristojnega organa – objektivni element)

V postopku pristojni organ preverja izjave prosilca in informacije o izvorni državi iz osme in devete alineje prvega odstavka 23. člena tega zakona. Z informacijami iz osme in devete alineje prvega odstavka 23. člena tega zakona se prosilca pred izdajo odločbe seznani pisno ali ustno. Prosilec se lahko pisno ali ustno izjavi glede predloženih informacij.

23. člen
(obravnavanje dejstev in okoliščin)

(1) Pri ugotavljanju pogojev za mednarodno zaščito uradna oseba upošteva predvsem:

– podatke iz prošnje;

– informacije, pridobljene v osebnem razgovoru;

– dokaze, ki jih predloži prosilec;

– dokumentacijo, ki jo predloži prosilec, zlasti glede svoje starosti, spola, porekla, vključno s poreklom sorodnikov, istovetnosti, državljanstva, krajev, kjer se je pred tem nahajal in kraja običajnega prebivališča, prejšnjih prošenj, prepotovanih poti, potovalnih dokumentov in razlogov za vložitev prošnje;

– dokaze, ki jih pridobi pristojni organ;

– uradne podatke, s katerimi razpolaga pristojni organ;

– dokumentacijo, pridobljeno pred vložitvijo prošnje;

– splošne informacije o izvorni državi, zlasti o stanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, družbeno-političnem položaju in sprejeti zakonodaji;

– specifične informacije o izvorni državi, ki so podrobne, poglobljene in povezane s konkretnim primerom, lahko pa vključujejo tudi način izvajanja zakonov in drugih predpisov izvorne države;

– ali so imele dejavnosti prosilca od odhoda iz izvorne države izključni ali poglavitni namen ustvarjanja potrebnih pogojev za prošnjo za mednarodno zaščito, da se oceni, ali bi bil prosilec ob vrnitvi v to državo zaradi teh dejavnosti izpostavljen preganjanju ali resni škodi;

– ali se od prosilca lahko utemeljeno pričakuje, da bo izkoristil zaščito druge države, kjer lahko uveljavlja državljanstvo.

(2) Dejstvo, da je bil prosilec že izpostavljen preganjanju, kot je določeno v 26. in 27. členu tega zakona, ali da mu je bila že povzročena resna škoda iz 28. člena tega zakona ali da mu je preganjanje ali resna škoda neposredno že grozila, je resen znak prosilčevega utemeljenega strahu pred preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode, razen če obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da se takšno preganjanje ali resna škoda ne bo ponovila ali se grožnje ne bodo uresničile.

24. člen
(subjekti preganjanja ali resne škode)

Subjekti, ki lahko izvajajo preganjanje, kot je določeno v 26. in 27. členu tega zakona, ali povzročijo resno škodo, kot je določena v 28. členu tega zakona, so:

– država;

– politične stranke ali organizacije, ki nadzorujejo državo ali bistveni del njenega ozemlja;

– nedržavni subjekti, če je mogoče dokazati, da subjekti iz prejšnjih alinej, vključno z mednarodnimi organizacijami, niso sposobni ali nočejo nuditi zaščite pred preganjanjem ali resno škodo, kot je določeno v 26., 27. in 28. členu tega zakona.

25. člen
(subjekti zaščite)

(1) Zaščito pred preganjanjem ali resno škodo lahko daje:

– država ali

– politične stranke ali organizacije, vključno z mednarodnimi organizacijami, ki nadzorujejo državo ali bistveni del njenega ozemlja, če so pripravljene in sposobne zagotavljati zaščito v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(2) Zaščita pred preganjanjem ali resno škodo mora biti dejanska in ne zgolj začasne narave. Šteje se, da je zaščita ustrezna takrat, ko subjekti iz prejšnjega odstavka sprejmejo razumne ukrepe za preprečitev preganjanja ali resne škode, med drugim z vodenjem učinkovitega pravnega sistema za odkrivanje, pregon in kaznovanje dejanj, ki pomenijo preganjanje ali resno škodo, prosilec pa ima dostop do take zaščite.

26. člen

(lastnosti dejanj preganjanja)

(1) Dejanja preganjanja v skladu s 1. A členom Ženevske konvencije morajo:

– biti dovolj resne narave ali dovolj ponavljajoče se, da predstavljajo hudo kršitev človekovih temeljnih pravic, zlasti pravic, ki jih v skladu z drugim odstavkom 15. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ni mogoče omejiti, ali

– predstavljati zbir različnih ukrepov, vključno s kršitvami človekovih pravic, ki so dovolj resne narave ali so dovolj ponavljajoča se, da predstavljajo hudo kršitev človekovih pravic.

(2) Dejanja preganjanja v skladu s 1. A členom Ženevske konvencije so predvsem:

– dejanja fizičnega ali psihičnega nasilja, vključno z dejanji spolnega nasilja;

– pravni, upravni, policijski ali sodni ukrepi, ki so sami po sebi diskriminatorni ali izvedeni na diskriminatoren način;

– pregon ali kazen, ki je nesorazmerna ali diskriminatorna;

– nedostopnost sodnega varstva, ki ima za posledico nesorazmerno ali diskriminatorno kazen;

– pregon ali kazen zaradi zavrnitve služenja vojaškega roka v spopadu, če bi služenje vojaškega roka vključevalo kazniva dejanja ali dejanja, ki spadajo med razloge za izključitev iz prvega odstavka 31. člena tega zakona;

– dejanja, ki so povezana s spolom ali usmerjena na otroke.

27. člen

(razlogi preganjanja)

(1) Razlogi preganjanja so:

– pripadnost določeni rasi ali etnični skupini;

– pripadnost določeni veroizpovedi;

– narodna pripadnost;

– pripadnost posebni družbeni skupini;

– politično prepričanje.

(2) Razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka obsega zlasti preganjanje zaradi barve kože, porekla ali pripadnosti etnični skupini.

(3) Razlog iz druge alineje prvega odstavka tega člena obsega zlasti teistična, neteistična in ateistična prepričanja, sodelovanje ali nesodelovanje pri zasebnih ali javnih formalnih verskih obredih posamezno ali v skupnosti drugih oseb, druga verska dejanja ali izraze prepričanja ali oblike osebnega ali skupnega vedenja, ki temelji na kakršnem koli verskem prepričanju ali izhaja iz njega.

(4) Razlog iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, ki ni omejen na državljanstvo ali njegovo odsotnost, obsega zlasti pripadnost skupini, ki jo določa kulturna, etnična ali jezikovna identiteta, skupno zemljepisno ali politično poreklo ali odnos do prebivalcev druge države.

(5) Na podlagi razloga iz četrte alineje prvega odstavka tega člena se kot posebna družbena skupina šteje zlasti skupina:

– katere članom je skupna prirojena lastnost ali skupno poreklo, ki je nespremenljivo, ali značilnost ali prepričanje, ki je tako temeljnega pomena za identiteto ali zavedanje, da se oseba ne sme prisiliti, naj se mu odreče in

– ki ima v ustrezni državi različno identiteto, ker jo družba, ki jo obkroža, dojema kot različno.

(6) Glede na okoliščine v izvorni državi lahko določena družbena skupina zajema skupino, ki temelji na skupni lastnosti spolne usmerjenosti. Spolne usmerjenosti se ne razume kot nekaj, kar vključuje dejanja, ki po nacionalnem pravu Republike Slovenije veljajo za kazniva. Pri določitvi pripadnosti posebni družbeni skupini ali opredelitvi značilnosti takšne skupine je treba upoštevati vidike, ki so povezani s spolom, vključno s spolno identiteto.

(7) Razlog iz pete alineje prvega odstavka tega člena obsega zlasti imeti mnenje, stališče ali prepričanje o zadevi, povezani s potencialnimi subjekti preganjanja iz 24. člena tega zakona in z njihovo politiko ali metodami, ne glede na to, ali je prosilec tudi ravnal v skladu s tem mnenjem, stališčem ali prepričanjem.

(8) Med razlogi preganjanja in dejanji preganjanja ali odsotnostjo zaščite pred temi dejanji mora obstajati vzročna zveza.

(9) Pri ocenjevanju dejstva, ali ima prosilec utemeljen strah pred preganjanjem, ni pomembno, ali prosilec dejansko ima rasne, verske, nacionalne, družbene ali politične lastnosti, ki se preganjajo, pod pogojem, da takšne značilnosti prosilcu pripisuje subjekt iz 24. člena tega zakona.

28. člen

(resna škoda)

Resna škoda zajema:

– smrtno kazen ali usmrtitev;

– mučenje ali nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kazen prosilca v izvorni državi;

– resno in individualno grožnjo za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v mednarodnih ali notranjih oboroženih spopadih.

29. člen

(notranja zaščita)

(1) V okviru obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito pristojni organ prošnjo v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 49. člena tega zakona zavrne kot neutemeljeno, če prosilec ne potrebuje mednarodne zaščite, ker v delu izvorne države:

– ni razlogov za utemeljen strah pred preganjanjem ali utemeljeno tveganje da utrpi resno škodo, ali

– ima dostop do zaščite pred preganjanjem ali resno škodo pri subjektih zaščite, na način, določen v 25. členu tega zakona,

in če v ta del države lahko varno in zakonito potuje ter ima dostop do tega dela države in če se od njega lahko razumno pričakuje, da se bo v njem nastanil.

(2) Pri ugotavljanju možnosti notranje zaščite pristojni organ upošteva splošne okoliščine, ki prevladujejo v tem delu države, in osebne okoliščine prosilca.

30. člen

(potreba po mednarodni zaščiti, ki se pojavi na kraju samem – »sur place«)

(1) Utemeljen strah pred preganjanjem ali utemeljena nevarnost, da prosilec utrpi resno škodo, lahko temeljita na dogodkih in dejavnostih, ki so se zgodili oziroma pri katerih je sodeloval prosilec po zapustitvi izvorne države. To dejstvo je treba upoštevati zlasti, kadar se ugotovi, da so te dejavnosti izraz in nadaljevanje prepričanj ali usmeritev, ki jih je prosilec zagovarjal že v izvorni državi.

(2) Če so imele dejavnosti prosilca od odhoda iz izvorne države izključni namen ustvarjanja potrebnih pogojev za priznanje mednarodne zaščite po tem zakonu, priznanje mednarodne zaščite ne more temeljiti samo na tako ustvarjenih pogojih.

31. člen

(izključitev)

(1) Status begunca se prosilcu ne prizna, če:

– že uživa pomoč ali zaščito organov in agencij Združenih narodov, razen Visokega komisariata; kadar takšna zaščita ali pomoč preneha iz katerega koli razloga, ne da bi se položaj prosilca dokončno uredil skladno z ustreznimi resolucijami Generalne skupščine Združenih narodov, je treba prošnjo prosilca obravnavati;

– obstaja utemeljen sum, da je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot jih določajo mednarodni akti;

– obstaja utemeljen sum, da je pred vstopom v Republiko Slovenijo storil hudo kaznivo dejanje nepolitične narave v drugi državi, tudi če je bilo storjeno zaradi domnevno političnih ciljev;

– obstaja utemeljen sum, da je storil dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli ter v 1. in 2. členu Ustanovne listine Združenih narodov;

– obstajajo utemeljeni razlogi, da se ga obravnava kot nevarnega za varnost Republike Slovenije, kar se kaže zlasti v ogrožanju varnosti ozemeljske celovitosti, suverenosti, izvrševanja mednarodnih obveznosti in ogrožanju varstva ustavne ureditve;

– po pravnomočni obsodbi za hudo kaznivo dejanje predstavlja nevarnost za Republiko Slovenijo.

(2) Status subsidiarne zaščite se ne prizna prosilcu, če obstaja utemeljen sum, da:

– je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot so opredeljeni v mednarodnih pogodbah ali predpisih, ki določajo takšna kazniva dejanja;

– je storil hudo kaznivo dejanje;

– je storil dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli ter v 1. in 2. členu Listine Združenih narodov;

– po pravnomočni obsodbi za hudo kaznivo dejanje predstavlja nevarnost za varnost Republike Slovenije.

(3) Za dejanja, določena v drugi, tretji in četrti alineji prvega odstavka tega člena, in za dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi dejanja napeljevanja in druge oblike udeležbe pri teh dejanjih.

(4) Status subsidiarne zaščite se ne prizna prosilcu, ki je pred sprejemom v Republiko Slovenijo storil eno ali več kaznivih dejanj, za katere je v Republiki Sloveniji zagrožena zaporna kazen, in je zapustil izvorno državo izključno zato, da bi se izognil kaznim, ki so posledica teh dejanj.

IV. POGLAVJE
POSTOPKI

1. oddelek
SKUPNE DOLOČBE

32. člen
(pristojni organ)

V postopkih po tem zakonu odloča pristojni organ.

33. člen
(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

V postopkih po tem zakonu se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače.

34. člen
(razmerje do postopkov po predpisih, ki urejajo področje tujcev)

(1) Prosilec od dneva vložitve prošnje do pravnomočne odločitve o prošnji ne more zaprositi za dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, ter po zakonu, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje Jugoslavije v Republiki Sloveniji.

(2) Po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se od izvršljivosti odločitve, izdane na podlagi tega zakona, obravnava oseba:

– ki ji ni bila priznana mednarodna zaščita;

– ki ji je bilo zavrnjeno podaljšanje subsidiarne zaščite;

– ki ji je status mednarodne zaščite prenehal ali ji je bil status mednarodne zaščite odvzet, razen če ji je ta prenehal zaradi sprejema v državljanstvo Republike Slovenije.

(3) Po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se obravnava tudi oseba, ki je podala drugi ali vsak nadaljnji zahtevek za uvedbo ponovnega postopka po tem, ko ji je bil že izdan izvršljiv sklep o nedopustnosti prvega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka ali ji je bila izdana izvršljiva odločba o zavrnitvi ponovne prošnje kot neutemeljene.

(4) Pri ugotavljanju istovetnosti prosilca se glede izkazovanja istovetnosti smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

35. člen
(vstop v Republiko Slovenijo)

Vlagatelj namere, ki izrazi namen, da bi vložil prošnjo za mednarodno zaščito, in je v Republiko Slovenijo vstopil nezakonito ali je nezakonito podaljšal svoje prebivanje, mora to storiti v najkrajšem možnem času. V tem primeru se to ne obravnava kot nezakonit prehod državne meje.

36. člen
(prepoved odstranitve)

(1) Do vložitve prošnje vlagatelj namere ne sme biti odstranjen iz Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za osebo, ki iz neupravičenih razlogov, nastalih na njeni strani, ne vloži prošnje, čeprav ji je bilo to omogočeno.

37. člen
(pravila osebnega razgovora)

(1) Uradna oseba vodi osebni razgovor na način, ki omogoča osebi, da lahko razloge oziroma osebne okoliščine v postopkih po tem zakonu predstavi celovito. Pri tem upošteva osebne in ostale okoliščine posameznika, vključno z njegovim kulturnim poreklom, spolom, spolno usmerjenostjo in identiteto ali ranljivostjo.

(2) Z mladoletnikom, starejšim od 15 let, in z mladoletnikom brez spremstva se osebni razgovor opravi osebno in ob prisotnosti zakonitega zastopnika.

(3) Po presoji uradne osebe, ki vodi postopek, se osebni razgovor lahko ob prisotnosti zakonitega zastopnika izjemoma opravi tudi z mladoletnikom, mlajšim od 15 let.

(4) Pri osebnem razgovoru je javnost vedno izključena. Izključitev javnosti ne velja za zakonitega zastopnika in pooblaščenca. Na izrecno željo osebe, s katero se opravlja osebni razgovor, je lahko prisotna tudi oseba, ki si jo ta izbere v pomoč ali podporo. Uradna oseba, ki vodi osebni razgovor, lahko ob soglasju osebe, s katero se opravlja osebni razgovor, dovoli, da je pri osebnem razgovoru navzoč tudi predstavnik Visokega komisariata, druga uradna oseba ali uslužbenec pristojnega organa ter znanstveni delavci, študenti in javni uslužbenci, če je njihova navzočnost pomembna za znanstveno delo in ustanovo.

(5) Na predlog uradne osebe, ki vodi osebni razgovor, se za zakonitega zastopnika mladoletnika v primeru navzkrižja interesov lahko določi skrbnika za poseben primer. Skrbnika za poseben primer določi center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik.

(6) Kadar je to mogoče, se osebi zagotovi, da razgovor vodi oseba istega spola, če oseba to zahteva.

(7) O osebnem razgovoru se piše zapisnik. Osebni razgovor se lahko zabeleži tudi z elektronskimi napravami za zvočno ali slikovno snemanje. V tem primeru pristojni organ zagotovi, da je tak posnetek priloga zapisniku, v katerega se evidentira snemanje.

38. člen
(opustitev osebnega razgovora)

(1) Osebni razgovor se lahko opusti:

– če lahko pristojni organ na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, prošnji ugodi;

– če gre za osebe iz 19. člena tega zakona;

– če oseba vloži zahtevek za uvedbo ponovnega postopka po tem, ko ji je bil že izdan dokončen sklep o zavrženju prvega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka ali dokončna odločba o zavrnitvi ponovne prošnje kot neutemeljene;

– če je prosilec že na drug način podal ustrezne informacije za postopek določitve države, odgovorne za obravnavo prošnje, in sicer pod pogojem, da pristojni organ prosilcu omogoči, da pred sprejetjem odločitve o njegovi predaji odgovorni državi pošlje vse informacije, ki so pomembne za pravilno določitev odgovorne države.

(2) Če so razlogi osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka, zaradi katerih je bil osebni razgovor opuščen, začasne narave, se osebni razgovor opravi pozneje, ko razlogov za opustitev ni več.

39. člen

(postavitev izvedenca)

(1) Če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za odločitev v postopku po tem zakonu, potrebno strokovno znanje, s katerim uradna oseba ne razpolaga, je treba pridobiti ustrezno izvedensko mnenje.

(2) Sredstva za izvedeniška mnenja zagotavlja ministrstvo.

40. člen

(obveščanje policije po končanih postopkih)

(1) O izvršljivosti odločitev, katerih posledica je obravnava osebe po predpisih, ki urejajo vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, pristojni organ takoj obvesti policijo.

(2) Osebi, ki ji je bil status begunca odvzet na podlagi tretje ali četrte alineje prvega odstavka 68. člena tega zakona in se nahaja v Republiki Sloveniji, pripadajo pravice, kot jih določa Ženevska konvencija, in sicer do enake obravnave, svobode veroizpovedi, dostopa do sodišč, izobraževanja in usposabljanja, nekaznovanja v primeru nezakonitega prestopa državne meje, prepovedi izgona in upoštevanja načela nevračanja.

(3) Policija pristojni organ obvešča o odstranitvi oseb iz Republike Slovenije, ki so bile obravnavane v postopkih po tem zakonu.

2. oddelek
POSTOPEK ZA PRIZNANJE MEDNARODNE ZAŠČITE

41. člen

(postopek za priznanje mednarodne zaščite)

(1) V postopku za priznanje mednarodne zaščite se ugotavlja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za priznanje mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji.

(2) O pogojih za priznanje mednarodne zaščite se odloča v enotnem postopku, pri čemer pristojni organ najprej presoja pogoje za priznanje statusa begunca in šele, če ti niso izpolnjeni, pogoje za priznanje statusa subsidiarne zaščite.

42. člen

(predhodni postopek)

(1) Vlagatelj namere lahko izrazi ta namen pri katerem koli državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji, ki o tem obvesti policijo.

(2) Osebo iz prejšnjega odstavka obravnava policija, ki ugotovi njeno istovetnost in pot, po kateri je prišla v Republiko Slovenijo, ter izpolni registracijski list.

(3) Po izvedenem postopku iz prejšnjega odstavka pristojni organ osebi ob prihodu v azilni dom izroči informacije iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, vključno z informacijami o posledicah samovoljne zapustitve sprejemnih prostorov, v njej razumljivem jeziku. Prejem informacij oseba potrdi s svojim podpisom.

(4) Pred izvedbo nadaljnjega postopka oseba opravi sanitarno-dezinfekcijski in preventivni zdravstveni pregled.

(5) Zaradi ugotavljanja in preverjanja istovetnosti ter izvajanja Uredbe 767/2008/ES in Uredbe 603/2013/EU uradna oseba pred sprejemom prošnje osebo fotografira in ji odvzame prstne odtise.

43. člen

(postopki na meji, letališčih in pristaniščih)

(1) Če oseba izrazi namen, da bo vložila prošnjo na meji ali v času zadrževanja v tranzitnem območju na letališču ali na ladji, ki je na sidrišču luke ali pristanišča, pristojni organ po izvedenem postopku iz drugega odstavka 42. člena tega zakona sprejme prošnjo in o njej odloči v najkrajšem možnem času, ki ne sme biti daljši od 14 dni. Do pravnomočnosti odločbe v pospešenem postopku oziroma dokončnosti sklepa, izdanega v okviru postopka po Uredbi 604/2013/EU o določitvi odgovorne države članice, postopka varne tretje ali evropske varne tretje države ali države prvega azila, se oseba nahaja na meji ali na območju letališča oziroma sidrišča. Če odločba ali sklep iz prejšnjega stavka ni sprejet v 14 dneh ali se prošnja rešuje v rednem postopku, se prosilec po opravljenem sanitarno-dezinfekcijskem in preventivnem zdravstvenem pregledu nastani v azilnem domu.

(2) Če zaradi prihoda večjega števila oseb, ki izrazijo namen vložiti prošnjo na meji, v postopkih v skladu s tem členom ni mogoče odločati na meji, se te osebe lahko nastanijo v bližini meje, če jim je tam zagotovljena materialna oskrba iz 79. člena tega zakona.

(3) Minister podrobneje predpiše pogoje in način bivanja na mejah in v tranzitnih območjih na letališčih in pristaniščih s predpisom iz osmega odstavka 45. člena tega zakona.

44. člen

(vložitev prošnje)

(1) Postopek za priznanje mednarodne zaščite se začne z vložitvijo prošnje.

(2) Prošnja osebe, ki se nahaja v Republiki Sloveniji, se vloži pri pristojnem organu. Pristojni organ lahko vodi postopek po tem zakonu tudi zunaj svojega sedeža.

(3) Prošnja se v primerih iz VI. poglavja tega zakona lahko vloži tudi pri uradni osebi pristojnega organa na ozemlju druge države članice Evropske unije oziroma tretje države.

(4) V postopkih na meji, letališčih in pristaniščih se prošnja vloži na meji ali v tranzitnem prostoru na letališču, pristanišču oziroma na ladji, ki je na sidrišču.

45. člen

(način vložitve prošnje)

(1) Prošnjo vloži vsaka polnoletna oseba posamezno in v svojem imenu.

(2) Prošnjo za mladoletnika, mlajšega od 15 let, ob njegovi prisotnosti vloži njegov zakoniti zastopnik. Mladoletnik, starejši od 15 let, in mladoletnik brez spremstva podata prošnjo osebno ob prisotnosti zakonitega zastopnika.

(3) Prošnjo za osebo iz 19. člena tega zakona vloži njen zakoniti zastopnik. Sodelovanje osebe v postopku je odvisno od njene sposobnosti razumeti pomen postopka.

(4) Če zakoniti zastopnik po izdaji odločitve v njegovem primeru, ki pa še ni pravnomočna, vloži prošnjo za svojega otroka, rojenega v Republiki Sloveniji, se takšna prošnja nemudoma odstopi pristojnemu sodišču, ki združi postopka.

(5) Prošnja vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. druga imena ali vzdevke,
3. datum rojstva (dan, mesec, leto),
4. kraj rojstva (država, mesto, kraj),
5. spol,
6. državljanstvo,
7. dokumenti za ugotavljanje istovetnosti (vrsta dokumenta, številka ter datum in kraj izdaje),
8. naslov zadnjega prebivališča (država, mesto, kraj),

9. datum odhoda iz izvorne države (dan, mesec, leto),
10. države, v katerih je prebival, po tem, ko je zapustil izvorno državo,
11. datum vstopa v Republiko Slovenijo (dan, mesec, leto) ter kraj in način vstopa,
12. predhodne prošnje v Republiki Sloveniji,
13. prošnje v drugih državah,
14. narodnost,
15. etnično ali plemensko pripadnost,
16. veroizpoved, če prosilec s tem soglaša,
17. pripadnost politični stranki ali organizaciji, če prosilec s tem soglaša,
18. materni jezik,
19. izobrazba in poklic,
20. vojaški rok,
21. predkaznovanost,
22. zakonski stan,
23. podatki o imenu in priimku, državljanstvu ter naslovu stalnega in začasnega prebivališča družinskih članov, ki:
– spremljajo prosilca,
– že prebivajo v Republiki Sloveniji,
– živijo v izvorni državi,
– živijo zunaj izvorne države,
24. izjava prosilca o razlogih za iskanje mednarodne zaščite,
25. posebne potrebe ali težave prosilca,
26. fotografija in prstni odtisi prosilca, zajeti na podlagi petega odstavka 42. člena tega zakona v digitalni obliki.

(6) Pristojni organ prosilcu za mednarodno zaščito po uradni dolžnosti določi EMŠO in naslov začasnega prebivališča ter mu izda izkaznico za prosilca.

(7) Pri sprejemu prošnje se smiselno upoštevajo določbe 37. člena tega zakona.

(8) Podrobnejši način izvedbe postopkov do sprejema prošnje in sprejem prošnje predpiše minister.

46. člen

(osebni razgovor)

(1) Pristojni organ v postopku mednarodne zaščite opravi osebni razgovor pred odločitvijo o prošnji:
– v rednem ali pospešenem postopku,
– če je obravnavana kot nedopustna,
– ki se obravnava v skladu z Uredbo 604/2013/EU.

(2) V osebnem razgovoru iz prve alineje prejšnjega odstavka uradna oseba ugotavlja:
– istovetnost prosilca in družinskih članov, ki ga spremljajo,
– razloge, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo,
– vsa druga dejstva in okoliščine, ki so lahko pomembna za odločitev.

(3) V osebnem razgovoru iz druge alineje prvega odstavka lahko prosilec predstavi svoje mnenje o obstoju razlogov iz 51. člena tega zakona v zvezi z njegovimi posebnimi okoliščinami.

47. člen

(roki za odločitev)

(1) Pristojni organ v postopku odloči v najkrajšem možnem času, razen če bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnavanja, pri čemer v rednem postopku odloči najkasneje v šestih mesecih od vložitve prošnje, v pospešenem postopku pa najkasneje v dveh mesecih od vložitve prošnje.

(2) Če pristojni organ o prošnji ne more odločiti v šestih mesecih, pisno obvesti prosilca o zamudi in razlogih za zamudo ter napove, v kakšnem roku lahko pričakuje odločitev. Če pristojni organ ne more odločiti v roku, navedenem v pisnem obvestilu, po poteku tega roka ponovno pisno obvesti prosilca o razlogih za zamudo ter novem pričakovanem roku odločitve.

(3) V primerih, ko prosilec ne izpolni svojih obveznosti v zvezi s postopkom mednarodne zaščite, zapletenih pravnih in dejanskih vprašanjih ali velikega števila prošenj za mednarodno zaščito, se lahko rok za odločitev v rednem postopku podaljša, vendar ne dlje kot za devet mesecev.

(4) V utemeljenih okoliščinah in z namenom zagotoviti ustrezno ter celovito obravnavo prošnje za mednarodno zaščito lahko pristojni organ v primerih iz prejšnjega odstavka ta rok prekorači za največ tri mesece.

(5) Pristojni organ lahko odloži postopek obravnavanja prošnje, kadar se zaradi negotovih razmer v izvorni državi prosilca, za katere se predvideva, da so začasne narave, od pristojnega organa ne more pričakovati, da bo o prošnji odločil v rokih iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. V tem primeru pristojni organ:
– vsakih šest mesecev pregleda razmere v tej izvorni državi,
– prosilca obvesti o razlogih za odlog,
– Evropsko komisijo obvesti o odložitvi postopkov za to izvorno državo.

(6) Postopek obravnavanja prošnje se v primerih iz prejšnjega odstavka konča najpozneje v 21 mesecih od vložitve prošnje.

(7) Kadar se prošnja obravnava po postopku, določenem v Uredbi 604/2013/EU, rok za odločitev začne teči takrat, ko se v skladu z navedeno uredbo ugotovi, da je Republika Slovenija odgovorna za njeno obravnavanje, prosilec pa je na ozemlju Republike Slovenije.

48. člen

(prednostna obravnava prošenj)

Pristojni organ prošnjo obravnava prednostno v primeru ranljivih oseb s posebnimi potrebami in v primeru, ko sta prosilcu odrejena ukrep obveznega zadrževanja na območju ali delu območja azilnega doma ali ukrep omejitve gibanja na Center za tujce.

49. člen

(odločitev pristojnega organa)

(1) Pristojni organ z odločbo:
– prošnji ugodi v rednem postopku, če ugotovi, da prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa begunca po tem zakonu,
– prošnji ugodi v rednem postopku, če ugotovi, da prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa subsidiarne zaščite po tem zakonu,
– prošnjo zavrne v rednem postopku, če ob upoštevanju dejstev in okoliščin iz 23. člena tega zakona ugotovi, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za priznanje mednarodne zaščite,
– prošnjo zavrne v rednem postopku, če so podani izključitveni razlogi, določeni v 31. členu tega zakona,
– prošnjo zavrne kot očitno neutemeljeno v pospešenem postopku, če prosilec očitno ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito in je podan razlog iz 52. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo pete alineje prejšnjega odstavka lahko pristojni organ prošnjo mladoletnika brez spremstva zavrne kot očitno neutemeljeno le v primeru:
– uporabe koncepta varne izvorne države iz 61. člena tega zakona,
– če obstajajo tehtni razlogi za domnevo, da prosilec predstavlja grožnjo za javni red, javno varnost ali državno varnost Republike Slovenije ali je bil zaradi tehtnih razlogov ogrožanja javnega reda, javne varnosti ali državne varnosti odstranjen iz države.

(3) V odločbi iz druge alineje prvega odstavka tega člena pristojni organ določi trajanje statusa subsidiarne zaščite, ki ne sme biti krajše od enega leta.

(4) Pristojni organ družinskemu članu prosilca iz 25. točke 2. člena tega zakona, ki sam ne izpolnjuje pogojev za tako zaščito in pri katerem niso podani izključitveni razlogi iz prvega, drugega ali četrtega odstavka 31. člena tega zakona, prizna enak status kot družinskemu članu, ki izpolnjuje pogoje za priznanje statusa.

(5) Pristojni organ postopek s sklepom ustavi, če prosilec pred izdajo odločbe ustno na zapisnik ali v pisni obliki izjavi, da umika prošnjo.

(6) Pristojni organ postopek s sklepom ustavi, če se prošnja v skladu s tem zakonom šteje za umaknjeno.

(7) Ne glede na določbi petega in šestega odstavka tega člena lahko pristojni organ v primeru, da je bil s prosilcem opravljen osebni razgovor in je na voljo zadosti razpoložljivih dokazov za ustrezno vsebinsko preučitev prošnje ter je dejansko stanje ugotovljeno do te mere, da omogoča izdajo zakonite odločitve, prošnjo zavrne kot neutemeljeno ali očitno neutemeljeno.

(8) Pristojni organ prošnjo s sklepom zavrže, če so podani razlogi iz 51. člena tega zakona.

(9) Če pristojni organ prošnjo s sklepom zavrže na podlagi četrte alineje 51. člena tega zakona, v sklepu določi, katera druga država članica Evropske unije ali pristopnica k Uredbi 604/2013/EU je odgovorna za obravnavo prošnje.

50. člen

(umik prošnje)

(1) Prosilec lahko prošnjo izrecno umakne kadar koli med postopkom do vročitve odločbe.

(2) Prošnja se šteje za umaknjeno tudi:

– če se prosilec brez predhodnega opravičila ne odzove vabilu na osebni razgovor;

– če je iz uradnih evidenc pristojnega organa razvidno, da je prosilec samovoljno zapustil azilni dom ali njegovo izpostavo in se v treh dneh od samovoljne zapustitve ni vrnil v azilni dom ali njegovo izpostavo;

– če se prosilec v treh dneh od obvestila stanodajalca ali predstojnika institucije pristojnemu organu ni vrnil na naslov razselitve iz 83. člena tega zakona.

(3) Oseba lahko novo prošnjo za mednarodno zaščito vloži v devetih mesecih po izdaji sklepa o ustavitvi postopka iz šestega odstavka prejšnjega člena. Vsaka naslednja prošnja in prošnja, podana po poteku devetmesečnega roka, se obravnavata v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo ponovno prošnjo.

(4) V postopku obravnave prošnje po Uredbi 604/2013/EU se umik prošnje ne šteje kot izjava o umiku iz prvega odstavka tega člena in ne vpliva na izvršitev predaje na podlagi Uredbe 604/2013/EU, razen če je prosilec obravnavan po točki a) prvega odstavka 18. člena Uredbe 604/2013/EU in druga država članica Evropske unije ali pristopnica k Uredbi 604/2013/EU odgovornosti za sprejem prošnje še ni sprejela.

51. člen

(nedopustna prošnja)

Prošnjo za mednarodno zaščito lahko pristojni organ s sklepom zavrže kot nedopustno le, če:

– je prosilcu mednarodno zaščito že priznala druga država članica Evropske unije, razen če gre za osebe iz VI. poglavja tega zakona,

– se država, iz katere prosilec prihaja, šteje za državo prvega azila na podlagi prvega odstavka 63. člena tega zakona,

– se država, iz katere prosilec prihaja, šteje za varno tretjo državo na podlagi 53. člena tega zakona,

– se na podlagi meril, določenih v Uredbi 604/2013/EU, ugotovi, da je za obravnavo prošnje odgovorna druga država članica Evropske unije ali pristopnica k Uredbi 604/2013/EU.

52. člen

(očitno neutemeljena prošnja)

Prošnja prosilca, ki očitno ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito, se šteje za očitno neutemeljeno, če:

– je prosilec v postopku navajal samo dejstva, ki so nepomembna za obravnavanje upravičenosti do mednarodne zaščite po tem zakonu,

– prosilec prihaja iz varne izvorne države iz 61. člena tega zakona,

– je prosilec zavajal organe tako, da je dajal napačne informacije ali dokumente ali zamolčal pomembne informacije ali dokumente o svoji identiteti ali državljanstvu, kar bi lahko vplivalo na odločitev,

– je verjetno, da je prosilec zlonamerno uničil ali odsvojil osebni dokument ali potno listino, ki bi pomagala pri ugotavljanju njegove identitete ali državljanstva,

– so prosilčeve navedbe očitno nedosledne, protislovne, lažne, malo verjetne in v nasprotju z dovolj preverjenimi informacijami o izvorni državi iz osme in devete alineje prvega odstavka 23. člena tega zakona, zaradi česar je njegova prošnja očitno nepreprič ljiva glede trditve, da izpolnjuje pogoje za priznanje mednarodne zaščite,

– je prosilec podal prošnjo samo zato, da bi odložil ali onemogočil izvršitev odločbe, na podlagi katere bi bil odstranjen,

– je prosilec nezakonito vstopil na ozemlje Republike Slovenije ali protipravno podaljšal svoje bivanje in se brez pravega razloga ni javil oblastem ali ni podal prošnje za mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa,

– prosilec noče izpolniti obveznosti v zvezi z oddajo prstnih odtisov v skladu z Uredbo 603/2013/EU,

– obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da lahko prosilec pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost, ali če je izgnan zaradi tehtnih razlogov javne varnosti ali javnega reda po nacionalnem pravu.

53. člen

(koncept varne tretje države)

Varna tretja država je država, v kateri se je prosilec nahajal pred prihodom v Republiko Slovenijo in v kateri je dejansko imel možnost zaprositi za mednarodno zaščito, vendar brez utemeljenega razloga tega ni storil.

54. člen

(kriteriji za določitev varne tretje države)

(1) Država se lahko razglasi za varno tretjo državo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– življenje in svoboda v njej nista ogroženi zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;

– v državi ni tveganja resne škode, kot je opredeljena v 28. členu tega zakona;

– v skladu z Ženevsko konvencijo država spoštuje načelo nevračanja;

– država spoštuje prepoved odstranitve, ki bi kršila prepoved mučenja ter krutega, nečloveškega in ponižujočega ravnanja, kakor je določena v mednarodnem pravu;

– v državi obstaja možnost zaprositi za status begunca ter, če je ugotovljeno, da je oseba res begunec, pridobiti zaščito v skladu z Ženevsko konvencijo.

(2) Varno tretjo državo na podlagi meril iz prejšnjega odstavka razglasi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, ki redno spremlja razmere v državi na podlagi informacij drugih držav članic Evropske unije in drugih institucij Evropske unije ter ustreznih mednarodnih organizacij. Če ministrstvo ugotovi bistveno poslabšanje položaja človekovih pravic v državi, ki je bila razglašena kot varna, ali če se pojavijo dvomi o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka, ministrstvo ponovno preveri, ali se država lahko še opredeli kot varna tretja država, in predlaga razveljavitev odločitve o določitvi države za varno tretjo državo, če ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji za njeno razglasitev kot varno tretjo državo.

(3) O razglasitvi države kot varne tretje države in o spremembah v zvezi z razglasitvijo države kot varne tretje države na podlagi tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti Evropsko komisijo.

55. člen

(postopek pri uporabi koncepta varne tretje države)

(1) Pri uporabi koncepta varne tretje države lahko prosilec navaja dejstva in dokaze, s katerimi izkazuje, da zadevna drža-

va zanj osebno ni varna tretja država ter da zaradi utemeljenih razlogov v zadevni državi ni mogel zaprositi za mednarodno zaščito.

(2) Če se v postopku ugotovi, da je zadevna država za prosilca varna tretja država, se prošnja prosilca obravnava kot nedopustna v skladu z 51. členom tega zakona.

56. člen

(koncept evropske varne tretje države)

Evropska varna tretja država je država iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, iz katere prosilec poskuša nezakonito vstopiti ali je nezakonito vstopil na ozemlje Republike Slovenije.

57. člen

(merila za določitev evropske varne tretje države)

(1) Tretja država se lahko šteje za evropsko varno tretjo državo samo, kadar:

– je ratificirala in spoštuje določbe Ženevske konvencije brez kakršnih koli geografskih omejitev;

– ima z zakonom predpisan azilni postopek;

– je ratificirala Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter spoštuje njene določbe, vključno s standardi za učinkovita pravna sredstva.

(2) Evropsko varno tretjo državo na podlagi meril iz prejšnjega odstavka razglasi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, ki redno spremlja razmere v državi na podlagi informacij drugih držav članic Evropske unije ter drugih institucij Evropske unije in ustreznih mednarodnih organizacij. Če ministrstvo ugotovi bistveno poslabšanje položaja človekovih pravic v državi, ki je bila razglašena kot varna, ali če se pojavijo dvomi o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka, ministrstvo ponovno preveri, ali se država lahko še opredeli kot evropska varna tretja država, in predlaga razveljavitev odločitve o določitvi države za evropsko varno tretjo državo, če ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji za njeno razglasitev kot evropsko varno tretjo državo.

(3) O razglasitvi države kot evropske varne tretje države in o spremembah v zvezi z razglasitvijo države kot evropske varne tretje države na podlagi tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti Evropsko komisijo.

58. člen

(postopek pri uporabi koncepta evropske varne tretje države)

(1) Pri uporabi koncepta evropske varne tretje države prosilec lahko navaja dejstva in dokaze, s katerimi izkazuje, da zadevna država zanj osebno ni varna.

(2) Če se v postopku ugotovi, da je zadevna država za prosilca evropska varna tretja država, pristojni organ prošnje ne obravnava in jo s sklepom zavrže.

59. člen

(obveščanje organov varne tretje države)

V postopkih priznanja mednarodne zaščite pri izvajanju koncepta varne tretje države in koncepta evropske varne tretje države, določenih v 53. in 56. členu tega zakona, pristojni organ prosilca o tem obvesti in mu posreduje dokument, s katerim se varna tretja država obvesti, da konkretna prošnja ni bila vsebinsko obravnavana v postopku mednarodne zaščite. Obvestilo se prevede v jezik varne tretje države.

60. člen

(zavrnitev vstopa na ozemlje varne tretje države in evropske varne tretje države)

Če varna tretja država ali evropska varna tretja država zavrne vstop prosilca na svoje ozemlje, pristojni organ sklep iz drugega odstavka 55. člena ali drugega odstavka 58. člena tega zakona razveljavi in obravnava prošnjo za mednarodno zaščito.

61. člen

(koncept varne izvorne države)

(1) Tretja država se šteje za varno izvorno državo, če je na podlagi pravnega položaja, uporabe prava v okviru demokratičnega sistema in splošnih političnih okoliščin mogoče sklepati, da v njej na splošno in redno ni nikakršnega preganjanja, kakor je opredeljeno v 26. členu tega zakona, mučenja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja in ogroženosti zaradi vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

(2) Pri oceni, ali je tretja država varna izvorna država, se med drugim upošteva tudi obseg zagotavljanja varnosti pred preganjanjem ali zlorabami s:

– predpisi države in načinom, na katerega se ti uporabljajo;

– spoštovanjem pravic in svoboščin, določenih v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, v Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah in v Konvenciji Združenih narodov proti mučenju, zlasti pa pravic, od katerih v skladu z drugim odstavkom 15. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ni mogoče odstopati;

– upoštevanjem načela nevračanja v skladu z Ženevsko konvencijo;

– obstojem sistema učinkovitih pravnih sredstev zoper kršitve pravic in svoboščin, določenih v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(3) Varno izvorno državo na podlagi meril iz prejšnjega odstavka razglasi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, ki redno spremlja razmere v državi na podlagi informacij drugih držav članic Evropske unije ter drugih institucij Evropske unije in ustreznih mednarodnih organizacij. Če ministrstvo ugotovi bistveno poslabšanje položaja človekovih pravic v državi, ki je bila razglašena kot varna, ali če se pojavijo dvomi o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka, ministrstvo ponovno preveri, ali se država lahko še opredeli kot varna izvorna država in predlaga razveljavitev odločitve o določitvi države za varno izvorno državo, če ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji za njeno razglasitev kot varno izvorno državo.

(4) O razglasitvi države kot varne izvorne države in o spremembah v zvezi z razglasitvijo države kot varne izvorne države na podlagi tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti Evropsko komisijo.

62. člen

(uporaba koncepta varne izvorne države)

(1) Tretja država se lahko za prosilca šteje za varno izvorno državo, če:

– ima prosilec državljanstvo te države ali je oseba brez državljanstva in je imel v tej državi običajno prebivališče in

– prosilec ni izkazal tehtnih razlogov, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da ta država ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin v smislu izpolnjevanja pogojev za mednarodno zaščito v skladu s tem zakonom zanj ni varna izvorna država.

(2) Če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka, pristojni organ v skladu s peto alinejo prvega odstavka 49. člena tega zakona prošnjo prosilca v pospešenem postopku zavrne kot očitno neutemeljeno.

63. člen

(uporaba koncepta države prvega azila)

(1) Država prvega azila je država, v kateri:

– je bil prosilcu priznan status begunca, ki še velja, ali

– prosilec uživa zadostno zaščito, vključno z načelom nevračanja.

(2) Če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka, pristojni organ prošnjo prosilca s sklepom zavrže na podlagi druge alineje 51. člena tega zakona.

(3) Prosilec lahko v postopku izpodbija uporabo tega koncepta s sklicevanjem na svoje posebne okoliščine.

(4) Če država prvega azila zavrne vstop prosilca na svoje ozemlje, pristojni organ sklep iz druge alineje 51. člena tega zakona razveljavi in obravnava prošnjo za mednarodno zaščito.

3. oddelek
PONOVNA PROŠNJA

64. člen

(ponovna prošnja)

(1) Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva:

– ki ji je bila v Republiki Sloveniji pravnomočno zavrnjena prošnja, ali

– katere postopek je bil ustavljen zaradi umika in ne more vložiti nove prošnje v skladu s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona, ali

– katere postopek podaljšanja subsidiarne zaščite je bil ustavljen, ali

– ki ji je bila prošnja za podaljšanje subsidiarne zaščite pravnomočno zavrnjena ali

– ki ji je potekla subsidiarna zaščita, vendar v roku ni vložila prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite,

in želi vložiti ponovno prošnjo, mora pred tem vložiti zahtevek za uvedbo ponovnega postopka, v katerem predloži nove dokaze ali navede nova dejstva, ki pomembno povečujejo verjetnost, da izpolnjuje pogoje za priznanje mednarodne zaščite.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se osebi iz druge alineje prejšnjega odstavka dovoli vložitev ponovne prošnje, če dokaže, da je bila izjava o umiku prošnje dana zaradi grožnje ali pod prisilo.

(3) Novi dokazi ali dejstva iz prvega odstavka morajo nastati po izdaji predhodne odločitve, v primerih iz četrte alineje prvega odstavka pa morajo novi dokazi ali dejstva nastati po izdaji odločitve o priznanju statusa subsidiarne zaščite. Novi dokazi ali dejstva so lahko obstajali že v času prvega postopka, vendar jih oseba iz prejšnjega odstavka brez svoje krivde takrat ni mogla uveljavljati.

(4) Oseba s priznanim statusom subsidiarne zaščite lahko po prejemu obvestila iz prvega odstavka 66. člena tega zakona pred potekom statusa vloži zahtevek za uvedbo ponovnega postopka v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena. Zahtevek lahko vloži le v primeru, da ne uveljavlja podaljšanja subsidiarne zaščite.

65. člen

(postopek pri ponovni prošnji)

(1) Oseba iz prvega in četrtega odstavka prejšnjega člena vloži pri pristojnem organu zahtevek za uvedbo ponovnega postopka. V tem zahtevku oseba sama predloži dokaze oziroma navede nova dejstva, ki opravičujejo nov postopek.

(2) Če zakoniti zastopnik po vložitvi svojega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka poda prvo prošnjo za otroka, rojenega v Republiki Sloveniji, se takšna prošnja šteje kot zahtevek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če oseba iz prvega in četrtega odstavka prejšnjega člena umakne zahtevek za uvedbo ponovnega postopka še pred odločitvijo pristojnega organa, se postopek s sklepom ustavi.

(4) O prvem zahtevku za uvedbo ponovnega postopka odloči pristojni organ s sklepom. Če pristojni organ ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena, zahtevek s sklepom zavrže, v nasprotnem primeru pa dovoli vložitev ponovne prošnje in ravna v skladu s 45. členom tega zakona.

(5) Zahtevek za uvedbo ponovnega postopka, ki ga oseba vloži po tem, ko ji je bil že izdan izvršljiv sklep o zavrženju prvega zahtevka o uvedbi ponovnega postopka ali izvršljiva odločba o zavrnitvi prve ponovne prošnje kot neutemeljene, pristojni organ s sklepom zavrže.

(6) Oseba, ki je bila v skladu z Uredbo 604/2013/EU vrnjena v Republiko Slovenijo, po tem ko je bil njen postopek skladno s šestim odstavkom 49. člena tega zakona ustavljen, ima pravico vložiti novo prošnjo, ki se ne obravnava kot ponovna prošnja iz 64. člena tega zakona.

4. oddelek
POSTOPEK PODALJŠANJA SUBSIDIARNE ZAŠČITE

66. člen

(postopek podaljšanja subsidiarne zaščite)

(1) Ministrstvo osebi s priznano subsidiarno zaščito 60 dni pred potekom statusa pošlje pisno obvestilo o pogojih za podaljšanje subsidiarne zaščite, posledicah, če podaljšanja ne uveljavlja, in možnosti vložitve zahtevka za uvedbo ponovnega postopka. Obvestilo vključuje tudi obrazec, s katerim lahko oseba s priznano subsidiarno zaščito uveljavlja podaljšanje subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji.

(2) Obrazec iz prejšnjega odstavka se določi v predpisu iz drugega odstavka 90. člena tega zakona.

(3) Izpolnjen obrazec iz prvega odstavka tega člena, ki velja kot prošnja za podaljšanje subsidiarne zaščite, oseba pristojnemu organu vrne 30 dni pred potekom statusa.

(4) Po prejemu obrazca iz prejšnjega odstavka tega člena pristojni organ izda sklep, s katerim ugotovi, da je oseba iz prvega odstavka tega člena v postopku podaljšanja subsidiarne zaščite.

(5) Pristojni organ z osebo iz prejšnjega odstavka tega člena opravi osebni razgovor in preveri obstoj razlogov za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(6) Če obstajajo razlogi za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero subsidiarno zaščito podaljša za dve leti.

(7) Če oseba ne izpolnjuje pogojev za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero zavrne prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(8) Če oseba pred sprejetjem odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite svojo prošnjo izrecno umakne, pristojni organ postopek s sklepom ustavi.

(9) Osebi iz četrtega odstavka tega člena do pravnomočne odločitve v postopku podaljšanja pripadajo pravice iz prvega odstavka 90. člena tega zakona.

(10) Do pravnomočno končanega postopka podaljšanja subsidiarne zaščite oseba ne more vložiti zahtevka za uvedbo ponovnega postopka ali vložiti nove prošnje.

5. oddelek
PRENEHANJE IN ODVZEM STATUSA
MEDNARODNE ZAŠČITE

67. člen

(razlogi za prenehanje mednarodne zaščite)

(1) Beguncu preneha status, če:

– prostovoljno sprejme zaščito države, katere državljan je,

– državljanstvo po njegovi izgubi prostovoljno ponovno pridobi,

– pridobi novo državljanstvo in uživa zaščito države, ki mu ga je podelila,

– se prostovoljno ponovno nastani v državi, ki jo je zapustil in v katero se ni vračal zaradi strahu pred preganjanjem,

– prenehajo okoliščine, zaradi katerih mu je bil priznan status begunca in ne more več zavračati zaščite države, katere državljan je,

– se kot oseba brez državljanstva zaradi prenehanja okoliščin, zaradi katerih mu je bil priznan status begunca, lahko vrne v prejšnjo državo običajnega prebivališča.

(2) Osebi, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, preneha status, kadar okoliščine, zaradi katerih ji je bila priznana subsidiarna zaščita, prenehajo ali se spremenijo do te mere, da taka zaščita ni več potrebna.

(3) Če obstajajo okoliščine iz pete in šeste alineje prvega odstavka ter drugega odstavka tega člena, status ne preneha, če oseba navede utemeljene razloge, ki izhajajo iz preganjanja v preteklosti ali resne škode, povzročene v preteklosti, zaradi

katerih noče izkoristiti zaščite države, katere državljan je, oziroma države prejšnjega običajnega prebivališča, če gre za osebo brez državljanstva.

(4) Če oseba s priznano mednarodno zaščito umre, status preneha z dnem smrti osebe.

(5) Status osebi z mednarodno zaščito preneha z dnem sprejema v državljanstvo Republike Slovenije.

(6) Če se oseba s priznano mednarodno zaščito zaščiti nedvoumno odpove, ji mednarodna zaščita preneha z dnem pravnomočne odločbe o prenehanju statusa.

68. člen

(razlogi za odvzem statusa mednarodne zaščite)

(1) Beguncu se status odvzame, če:

– se po tem, ko mu je status priznan, ugotovi eno od dejstev, določenih v prvem odstavku 31. člena tega zakona,

– je bilo njegovo napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za priznanje statusa begunca,

– obstajajo utemeljeni razlogi, da se ga obravnava kot nevarnega za varnost Republike Slovenije, kar se kaže zlasti v ogrožanju varnosti ozemeljske celovitosti, suverenosti, izvrševanja mednarodnih obveznosti in ogrožanju varstva ustavne ureditve,

– po pravnomočni obsodbi za hudo kaznivo dejanje predstavlja nevarnost za Republiko Slovenijo.

(2) Osebi se subsidiarna zaščita odvzame, če:

– se ugotovi eno od dejstev, določenih v drugem odstavku 31. člena tega zakona,

– so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 31. člena tega zakona,

– je bilo njeno napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za priznanje subsidiarne zaščite.

69. člen

(postopek prenehanja in odvzema statusa)

(1) Pristojni organ lahko postopek prenehanja ali odvzema statusa uvede, če izve za okoliščine, ki kažejo, da v konkretnem primeru obstajajo razlogi iz prvega ali drugega odstavka 67. člena tega zakona ali prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) O uvedbi postopka iz prejšnjega odstavka pristojni organ s pisnim obvestilom obvesti osebo s priznano mednarodno zaščito. V pisnem obvestilu pristojni organ navede tudi razloge za začetek tega postopka.

(3) Pred sprejetjem odločitve pristojni organ osebi iz prejšnjega odstavka omogoči, da na osebnem razgovoru predstavi razloge, zakaj ji status mednarodne zaščite ne bi smel biti odvzet.

(4) Če obstajajo razlogi iz pete in šeste alineje prvega odstavka 67. člena tega zakona in drugega odstavka 67. člena tega zakona, pristojni organ v postopku pridobi informacije iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona.

(5) Pri ugotavljanju razlogov iz pete in šeste alineje prvega odstavka 67. člena tega zakona in drugega odstavka 67. člena tega zakona mora biti sprememba okoliščin bistvena in trajna do te mere, da strah pred preganjanjem ne more biti več utemeljen, oziroma, da osebi ne grozi več resno tveganje ali resna škoda.

(6) Če obstojajo okoliščine iz pete in šeste alineje prvega odstavka 67. člena tega zakona in drugega odstavka 67. člena tega zakona, status ne preneha, če oseba navede utemeljene razloge, ki izhajajo iz preganjanja v preteklosti ali resne škode, povzročene v preteklosti, zaradi katerih noče izkoristiti zaščite države, katere državljan je, oziroma države prejšnjega običajnega prebivališča, če gre za osebo brez državljanstva.

(7) Pristojni organ v postopku o prenehanju ali odvzemu statusa mednarodne zaščite izda odločbo.

V. POGLAVJE
SODNO VARSTVO

70. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper odločbo pristojnega organa je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče. Zoper odločbo, izdano v rednem postopku, je tožbo mogoče vložiti v 15 dneh, zoper odločbo, izdano v pospešenem postopku, pa v osmih delovnih dneh od vročitve.

(2) Zoper vse sklepe, izdane na podlagi tega zakona, se tožba lahko vloži v osmih dneh od vročitve, razen sklepa iz 84. člena tega zakona, ko se tožba lahko vloži v treh dneh od vročitve.

(3) Tožba zoper odločbo o zavrnitvi prošnje v rednem postopku, odločbo o zavrnitvi prošnje v pospešenem postopku, odločbo o zavrnitvi podaljšanja subsidiarne zaščite, odločbo, izdano na podlagi sedmega odstavka 69. člena tega zakona, odločbo o prenehanju statusa mednarodne zaščite zaradi razloga, navedenega v šestem odstavku 67. člena tega zakona, sklep o zavrženju prošnje na podlagi tretje alineje 51. člena in četrtega odstavka 65. člena tega zakona zadrži izvršitev odločbe oziroma sklepa. V primeru vseh drugih odločitev po tem zakonu tožba ne zadrži njihove izvršitve.

71. člen

(pravila postopka)

(1) Upravno sodišče o tožbah zoper odločbe, izdane na podlagi tega zakona, odloči v 30 dneh, razen o tožbi zoper odločbo o zavrnitvi prošnje v pospešenem postopku na podlagi pete alineje prvega odstavka 49. člena tega zakona, o kateri odloči v sedmih dneh od prejema tožbe.

(2) Upravno sodišče izvede glavno obravnavo tudi v primeru, če ugotovi, da dejansko stanje ni bilo ugotovljeno pravilno in popolno ali če je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju.

(3) Upravno sodišče o tožbi zoper sklep, izdan na podlagi tega zakona, odloči v sedmih dneh, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) V postopku sodnega varstva po tem zakonu se uporablja zakon, ki ureja upravni spor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(5) V postopkih sodnega varstva po tem zakonu lahko ministrstvo zastopa javni uslužbenec, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, pod pogojem, da ima vsaj pet let delovnih izkušenj na področju mednarodne zaščite in ga za zastopanje pooblasti minister.

72. člen

(ustavna pritožba)

Ustavna pritožba se lahko vloži v 15 dneh od dneva vročitve posamičnega akta na podlagi tega zakona, zoper katerega je na podlagi zakona, ki ureja postopek pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, mogoča ustavna pritožba.

VI. POGLAVJE
DRŽAVLJANI TRETJIH DRŽAV IN OSEBE BREZ DRŽAVLJANSTVA, KI IZPOLNJUJEJO POGOJE ZA PRIZNANJE STATUSA MEDNARODNE ZAŠČITE IN SO SPREJETI V REPUBLIKO SLOVENIJO NA PODLAGI KVOTE

73. člen

(opredelitev kvote)

(1) Status begunca se lahko prizna tudi državljanom tretjih držav in osebam brez državljanstva, ki so v Republiko Slovenijo sprejeti na podlagi kvote.

(2) Kvoto oseb, ki se jim na podlagi prejšnjega odstavka lahko prizna status begunca, določi Vlada Republike Slovenije

na predlog ministrstva, določi pa tudi naloge posameznih ministrstev, vladnih služb in drugih državnih organov pri nastanitvi in vključevanju oseb v Republiko Slovenijo.

(3) Pri pripravi predloga iz prejšnjega odstavka ministrstvo upošteva svetovne migracijske trende, krizna žarišča v svetu, integracijske zmogljivosti Republike Slovenije in druge pomembne okoliščine.

(4) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim določi način izvedbe preselitve oseb v Republiko Slovenijo, ki so vanjo sprejete na podlagi postopkov iz tega poglavja.

74. člen

(pogoji)

Na podlagi kvote se osebam iz prejšnjega člena tega zakona lahko prizna status begunca, če:

– izpolnjujejo pogoje za priznanje statusa begunca po tem zakonu in

– se nahajajo v državi, kjer so varni pred preganjanjem in kjer pogoji bivanja niso primerni za vključevanje v okolje.

75. člen

(postopek)

Pristojni organ v postopku priznanja statusa begunca upošteva poročilo, ki ga za vsako posamezno osebo pripravi uradna oseba pristojnega organa ali Visoki komisariat oziroma druga mednarodna organizacija v državi iz druge alineje prejšnjega člena. Poročilo vsebuje:

– mnenje o pogojih za vključevanje v okolje v državi iz druge alineje prejšnjega člena in

– mnenje o izpolnjevanju pogojev za priznanje begunca po tem zakonu.

76. člen

(vstop v državo)

(1) Republika Slovenija organizira prihod oseb iz države iz druge alineje 74. člena tega zakona.

(2) Pred vstopom v Republiko Slovenijo se te osebe zdravstveno pregledajo.

77. člen

(delitev bremen med državami članicami Evropske unije)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja lahko Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva določi število prosilcev za mednarodno zaščito oziroma oseb, ki jim je bila mednarodna zaščita že priznana v drugi državi članici Evropske unije, ki izpolnjujejo pogoje za priznanje mednarodne zaščite po tem zakonu in ki jih bo Republika Slovenija sprejela zaradi delitve bremen med državami članicami Evropske unije, in opredeli naloge posameznih ministrstev in vladnih služb pri nastanitvi in vključevanju oseb v Republiko Slovenijo.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka pristojni organ dejansko stanje ugotavlja na podlagi dokumentacije, ki jo pridobi država članica iz prejšnjega odstavka, in na podlagi prošnje.

(3) Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, ravna v skladu s prvo ali drugo alinejo prvega odstavka 49. člena tega zakona in osebam iz prvega odstavka tega člena prizna mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji.

VII. POGLAVJE
PRAVICE IN DOLŽNOSTI PROSILCEV ZA MEDNARODNO ZAŠČITO PRI SPREJEMU

78. člen

(pravice prosilcev)

(1) Prosilec ima na področju sprejema pravico do:

– prebivanja v Republiki Sloveniji,

– materialne oskrbe v primeru nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi,

– finančne pomoči v primeru nastanitve na zasebnem naslovu v skladu s tem zakonom,

– nujnega zdravljenja,

– izobraževanja,

– dostopa na trg dela,

– humanitarne pomoči,

– žepnine.

(2) Pravice iz prejšnjega odstavka prosilec pridobi z vložitvijo prošnje in trajajo do izvršljivosti odločitve pristojnega organa o prošnji.

(3) Pravice iz prvega odstavka tega člena pridobijo tudi državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, ki pri pristojnem organu vložijo prvi zahtevek za uvedbo ponovnega postopka, in sicer do izvršljivosti sklepa o zavrženju tega zahtevka oziroma izvršljive odločbe o zavrnitvi ponovne prošnje kot neutemeljene.

(4) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim podrobneje določi pogoje in načine za zagotavljanje pravic iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju določb 12. in 14. člena tega zakona.

(5) Prosilcu se žepnina dodeli enkrat na mesec. Višino žepnine določi Vlada Republike Slovenije. Način izplačevanja žepnine se določi v predpisu iz prejšnjega odstavka tega člena.

79. člen

(pravica do materialne oskrbe)

Pravica do materialne oskrbe obsega:

– nastanitev,

– prehrano,

– obleko in obutev,

– higienske potrebščine.

80. člen

(azilni dom)

(1) Za nastanitev oseb iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona Vlada Republike Slovenije ustanovi azilni dom. Urad upravlja azilni dom ter organizira delovanje in bivanje v njem. Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede urad, za organizacijo delovanja in bivanja v azilnem domu pooblasti izbrano društvo, ustanovo, zavod ali drugo podobno nepridobitno pravno osebo, katere dejavnost obsega področje nastanitve prosilcev.

(2) Če se pričakuje povečano število prosilcev, ki bi lahko preseglo nastanitvene zmogljivosti azilnega doma, Vlada Republike Slovenije za nastanitev prosilcev lahko organizira izpostave azilnega doma.

81. člen

(nastanitev v sprejemnih prostorih azilnega doma)

(1) Vlagatelj namere se po obravnavi s strani policije nastani v sprejemnih prostorih azilnega doma ali druge nastanitvene kapacitete države, kjer so mu zagotovljeni ustrezna prehrana, nujne higienske potrebščine in dostop do nujnega zdravljenja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki samovoljno zapusti sprejemne prostore azilnega doma ali druge nastanitvene kapacitete države, se obravnava po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji. O tem je vlagatelj namere obveščen takoj po nastanitvi, in sicer v jeziku, ki ga razume, kar potrdi s svojim podpisom.

82. člen

(bivanje v azilnem domu)

(1) Urad nastani osebe iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona v azilnem domu ali njegovi izpostavi, kjer jim zagotovi materialno oskrbo.

(2) Stroške materialne oskrbe v primeru nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi krije urad.

(3) Prosilci, ki imajo lastna sredstva za preživljanje ali jim je preživljanje zagotovljeno kako drugače, sami krijejo stroške

ali sorazmeren delež stroškov materialne oskrbe iz 79. člena tega zakona.

(4) Prosilci, ki bivajo v azilnem domu, morajo spoštovati določbe hišnega reda, ki ga predpiše Vlada Republike Slovenije. Če prosilec namerno povzroči škodo v azilnem domu ali njegovi izpostavi, urad od njega zahteva povrnitev škode. Če prosilec ne povrne povzročene škode, se mu z namenom povrnitve škode odvzame žepnina, in sicer v višini povzročene škode.

(5) V utemeljenih primerih lahko prosilci prenočijo tudi zunaj azilnega doma ali njegove izpostave. Dovolilnico za prenočitev zunaj azilnega doma ali njegove izpostave lahko izda urad za največ sedem dni, pri čemer skupno število izdanih dovolilnic ne sme preseči skupno 60 dni v obdobju enega leta.

(6) Prosilec lahko pomaga v azilnem domu ali njegovi izpostavi pri delih, povezanih z vzdrževanjem in nastanitvijo, lahko pa pomaga tudi pri vsakodnevnem sporazumevanju uradnih oseb z drugimi prosilci. Za ustrezno opravljeno delo prejme nagrado v skladu s sprejetim cenikom urada.

(7) Za zagotavljanje varnosti oseb in premoženja se v azilnem domu zagotovi varovanje. Varovanje lahko zagotavlja tudi Policija.

83. člen

(razselitev izven azilnega doma)

(1) Urad lahko odobri prosilcu razselitev na zasebni naslov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da je njegova istovetnost ugotovljena na podlagi drugega odstavka 42. člena tega zakona,

– da so mu na zasebnem naslovu zagotovljeni ustrezni pogoji za bivanje,

– da je bil z njim opravljen osebni razgovor.

(2) Ne glede na pogoje iz prejšnjega odstavka lahko urad v primeru izjemnih osebnih okoliščin prosilca razseli v druge primerne institucije, če mu ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi.

(3) Ob izpolnjevanju pogoja iz druge alineje prvega odstavka tega člena lahko urad v primeru izjemnih osebnih okoliščin prosilca razseli na zasebni naslov, če mu ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi.

(4) Obstoj izjemnih osebnih okoliščin iz drugega in tretjega odstavka tega člena ugotavlja komisija, ki jo imenuje predstojnik urada.

(5) Prosilcu, ki mu je odobrena razselitev na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena in nima lastnih sredstev za preživljanje ali mu preživljanje ni zagotovljeno kako drugače ter nima zagotovljene brezplačne nastanitve ali na podlagi drugega predpisa ni določen drug zavezanec za plačilo, urad krije stroške nastanitve v drugi primerni instituciji oziroma mu v primeru razselitve na zasebni naslov dodeli finančno pomoč v višini, določeni s predpisom iz četrtega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) O razselitvi odloči urad z odločbo.

(7) Če prosilec samovoljno zapusti zasebni naslov, kjer je nastanjen, stanodajalec o tem nemudoma obvesti urad.

(8) Urad razveljavi odločitev, s katero je bila prosilcu odobrena razselitev na zasebni naslov na podlagi prvega in tretjega odstavka tega člena, če:

– je na podlagi postopkov v Republiki Sloveniji ugotovljeno, da je prosilec kršil javni red Republike Slovenije oziroma opravljal delo na črno,

– pogoji bivanja na zasebnem naslovu zaradi spremenjenih okoliščin niso več ustrezni ali

– je to potrebno za hitro in učinkovito obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito.

84. člen

(omejitev gibanja)

(1) Če ni mogoče po določbah tega zakona zagotoviti doseganja ciljev po določbah tega odstavka, lahko prosilcu pristojni organ odredi ukrep obveznega zadrževanja na območje azilnega doma iz naslednjih razlogov:

– da se v primeru obstoja očitnega dvoma preveri ali ugotovi njegova istovetnost ali državljanstvo,

– da se ugotovijo določena dejstva, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito, ki jih brez izrečenega ukrepa ne bi bilo mogoče pridobiti, in obstaja utemeljena nevarnost, da bo prosilec pobegnil,

– kadar je prosilcu omejeno gibanje zaradi postopka vračanja v skladu z zakonom, ki ureja vstop, bivanje in zapustitev tujcev v Republiki Sloveniji, da bi se izvedel in izvršil postopek vrnitve ali postopek odstranitve ter je mogoče utemeljeno domnevati, da je prosilec prošnjo podal samo zato, da bi zadržal ali oviral izvedbo odstranitve, pri čemer je imel možnost zaprositi za mednarodno zaščito,

– kadar se preprečuje ogrožanje varnosti države ali ustavne ureditve Republike Slovenije ali je to nujno potrebno zaradi varstva osebne varnosti, premoženjske varnosti in drugih primerljivih razlogov javnega reda. Za ogrožanje varnosti države ali ustavne ureditve Republike Slovenije se šteje ogrožanje notranje ali zunanje varnosti države, ki jo predstavlja ogrožanje delovanja institucij in temeljnih javnih služb ter preživetja prebivalstva, tveganje resnih motenj v mednarodnih odnosih ali mirnem sožitju med narodi in ogrožanje obrambnih interesov države. Drugi primerljivi razlogi javnega reda se razumejo kot tisti, ki predstavljajo resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo temeljnemu interesu države,

– v skladu z 28. členom Uredbe 604/2013/EU.

(2) Če pristojni organ ugotovi, da v posameznem primeru ni mogoče učinkovito izvesti ukrepa iz prejšnjega odstavka ali prosilec samovoljno zapusti območje obveznega zadrževanja, se lahko prosilcu, ki ni mladoletnik ali mladoletnik brez spremstva, odredi ukrep omejitve gibanja na Center za tujce.

(3) O izreku ukrepov po prvem in drugem odstavku pristojni organ odloči s sklepom.

(4) Prosilcu se ukrep iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče ustno. Prosilec o izrečenem ukrepu nemudoma prejme zapisnik, ki vsebuje razloge za izrek ukrepa. Zapisnik je prosilcu prebran v njem razumljivem jeziku. Pisni odpravek sklepa pristojni organ izda najpozneje v 48 urah od ustnega izreka sklepa, prosilcu pa ga vroči v treh delovnih dneh od izdaje sklepa.

(5) Ukrep iz prvega in drugega odstavka tega člena, razen v primerih iz pete alineje prvega odstavka tega člena, lahko traja do prenehanja razlogov, vendar največ tri mesece. Če razlogi po tem času še obstajajo, se ukrep s sklepom lahko podaljša še za en mesec. Ukrepa iz prvega ali drugega odstavka tega člena se odpravita po uradni dolžnosti, če prenehajo razlogi, ki so jih narekovali. Predsednik upravnega sodišča lahko odloči, da je treba opraviti neposredni nadzor nad izvajanjem ukrepa iz prvega ali drugega odstavka tega člena in določi sodnika ali sodnike upravnega sodišča, da ga opravijo v rokih, na krajih, katere določi ali glede morebitnih določenih prosilcev ter da mu o tem poročajo. Če sodnik upravnega sodišča v okviru opravljenega nadzora ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja za določenega prosilca niso več podani, odredi odpravo ukrepa.

(6) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ima prosilec v treh dneh po njegovi vročitvi pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče. Sodišče po predhodnem ustnem zaslišanju prosilca o tožbi odloči v treh delovnih dneh.

(7) Zoper sklep iz petega odstavka tega člena ima prosilec v treh dneh po njegovi vročitvi pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v treh delovnih dneh.

(8) V primeru izreka ukrepa omejitve gibanja na Center za tujce ranljivi osebi s posebnimi potrebami pristojni organ prednostno poskrbi za varovanje njenega zdravja, vključno z duševnim zdravjem, ter zagotovi redno spremljanje in ustrezno pomoč, pri čemer upošteva poseben položaj te osebe.

85. člen

(neizplačilo žepnine)

(1) Če prosilec prenoči izven azilnega doma brez dovolilnice iz petega odstavka 82. člena tega zakona, se mu mesečna žepnina ne izplača.

(2) O neizplačilu žepnine iz prejšnjega odstavka in četrtega odstavka 82. člena tega zakona odloči pooblaščena uradna oseba urada. Zoper odločbo je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. O ugovoru odloči predstojnik urada. Ugovor zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

86. člen

(zdravstveno varstvo)

(1) Nujno zdravljenje prosilcev obsega pravico do:

1. nujne medicinske pomoči in nujnega reševalnega prevoza po odločitvi zdravnika ter pravico do nujne zobozdravstvene pomoči;

2. nujnega zdravljenja po odločitvi lečečega zdravnika, ki obsega:

– ohranitev življenjsko pomembnih funkcij, zaustavljanje večjih krvavitev oziroma preprečitev izkrvavitve;

– preprečitev nenadnega poslabšanja zdravstvenega stanja, ki bi lahko povzročilo trajne okvare posameznih organov ali življenjskih funkcij;

– zdravljenje šoka;

– storitve pri kroničnih boleznih in stanjih, katerih opustitev bi neposredno in v krajšem času povzročila invalidnost, druge trajne okvare zdravja ali smrt;

– zdravljenje vročinskih stanj in preprečevanje širjenja infekcije, ki bi utegnila voditi do septičnega stanja;

– zdravljenje oziroma preprečevanje zastrupitev;

– zdravljenje zlomov kosti oziroma zvinov ter drugih poškodb, pri katerih je nujno posredovanje zdravnika;

– zdravila s pozitivne in vmesne liste v skladu s seznamom medsebojno zamenljivih zdravil, ki so predpisana na recept za zdravljenje navedenih bolezni in stanj;

3. zdravstvenega varstva žensk: kontracepcijskih sredstev, prekinitve nosečnosti, zdravstvene oskrbe v nosečnosti in ob porodu.

(2) Ranljiva oseba s posebnimi potrebami, izjemoma pa tudi drug prosilec, ima pravico do dodatnega obsega zdravstvenih storitev, vključno s psihoterapevtsko pomočjo, ki ga odobri in določi komisija iz četrtega odstavka 83. člena tega zakona.

(3) Mladoletni prosilci in prosilci, ki so mladoletniki brez spremstva, so upravičeni do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot otroci, ki so obvezno zdravstveno zavarovani kot družinski člani. V enakem obsegu so do zdravstvenega varstva upravičeni tudi šolajoči otroci po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

87. člen

(dostop na trg dela in poklicnega usposabljanja prosilcev)

(1) Prosilec ima pravico do prostega dostopa na trg dela devet mesecev po vložitvi prošnje, če mu v tem času ni bila vročena odločitev pristojnega organa in te zamude ni mogoče pripisati prosilcu.

(2) Prosilcu se po poteku devetih mesecev po vložitvi prošnje omogoči dostop do tečajev poklicnega usposabljanja v skladu s predpisom iz četrtega odstavka 78. člena tega zakona.

88. člen

(izobraževanje)

(1) V skladu s predpisi, ki urejajo obvezno osnovnošolsko izobraževanje, se prosilcem najkasneje v treh mesecih od dneva vložitve prošnje zagotovi pravica do osnovnošolskega izobraževanja.

(2) Prosilcem se omogoči, mladoletnemu prosilcu in mladoletniku brez spremstva pa se ob sodelovanju z zakonitim zastopnikom zagotovi dostop do izobraževanja na poklicnih in srednjih šolah pod pogoji, ki veljajo za državljane Republike Slovenije.

(3) Prosilcem se omogoči dostop do višješolskega, visokošolskega in izobraževanja odraslih pod pogoji, ki veljajo za državljane Republike Slovenije.

(4) Dostop do izobraževalnega sistema se zagotovi najkasneje v treh mesecih od dneva vložitve prošnje mladoletnika. Po potrebi se mladoletniku zagotovi pripravljalna učna pomoč z namenom olajšanja dostopa do izobraževalnega sistema.

(5) Prosilcem, ki so vključeni v redni izobraževalni sistem v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena in se izobraževanja redno udeležujejo, stroške javnega prevoza do izobraževalnih institucij, krije urad.

(6) Breme dokazovanja izobrazbe, pridobljene v izvorni državi, nosi prosilec.

89. člen

(dolžnosti prosilca)

Prosilec mora:

– spoštovati pravni red Republike Slovenije,

– spoštovati integriteto uradnih oseb,

– biti vedno dosegljiv pristojnemu organu, se odzivati na njegova vabila in se podrejati njegovim ukrepom,

– urad nemudoma obvestiti o spremembi naslova prebivališča,

– uradni osebi nemudoma predložiti vse dokumente, ki so pomembni za obravnavanje njegove prošnje,

– sodelovati pri ugotavljanju istovetnosti,

– uradni osebi omogočiti, da pregleda njega in predmete, ki jih ima pri sebi, pri vstopu v azilni dom ali njegovo izpostavo, pri čemer osebni pregled opravi oseba enakega spola, upoštevajoč osebno dostojanstvo in fizično ter psihično integriteto prosilca,

– na zahtevo urada opraviti zdravniški pregled iz razlogov javnega zdravja,

– dovoliti, da ga uradna oseba fotografira, odvzame prstne odtise in po predhodnem obvestilu posname ustne izjave, podane v postopku,

– v najkrajšem možnem času utemeljiti svojo prošnjo in po resnici predstaviti okoliščine in dejstva, potrebna za utemeljitev prošnje,

– prepričljivo in verodostojno obrazložiti razloge, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo, še zlasti če ni drugih razpoložljivih dokazov,

– spoštovati pravila, ki določajo hišni in požarni red azilnega doma,

– uradu posredovati podatke in dokumentacijo, ki vplivajo na uresničevanje pravic na področju sprejema,

– uradu posredovati odločbe oziroma sklepe prekrškovnih in inšpekcijskih organov.

VIII. POGLAVJE
PRAVICE IN DOLŽNOSTI OSEB S PRIZNANO MEDNARODNO ZAŠČITO

90. člen

(pravice osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita)

(1) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, ima pravico do:

– pridobitve informacij o statusu, pravicah in dolžnostih oseb z mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji,

– prebivanja v Republiki Sloveniji,

– denarnega nadomestila za zasebno nastanitev,

– zdravstvenega varstva,

– socialnega varstva,

– izobraževanja,

– zaposlitve in dela,

– pomoči pri vključevanju v okolje.

(2) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim podrobneje določi načine in pogoje za zagotavljanje pravic iz prejšnjega odstavka.

(3) Pravice iz prvega odstavka tega člena oseba pridobi z dnem vročitve odločbe iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka 49. člena tega zakona. Pravice prenehajo s pravnomočnostjo odločbe iz sedmega odstavka 66. člena tega zakona, v skladu s petim odstavkom 67. člena tega zakona ter s pravnomočnostjo odločbe, izdane na podlagi sedmega odstavka 69. člena tega zakona in šestega odstavka 67. člena tega zakona.

(4) Osebi, ki pred potekom subsidiarne zaščite vloži zahtevek za uvedbo ponovnega postopka, do pravnomočnega sklepa o zavrženju tega zahtevka oziroma do pravnomočne odločitve v zvezi s ponovno prošnjo pripadajo pravice iz prvega odstavka tega člena.

91. člen

(informiranje)

Urad osebo, ki ji je priznana mednarodna zaščita, v njej razumljivem jeziku v najkrajšem možnem času od pridobitve statusa informira glede njenih pravic in dolžnosti, potrebnih za njeno lažje vključevanje v okolje, predvsem s področja nastanitve, uveljavljanja denarnih pomoči, socialnega in zdravstvenega varstva, izobraževanja, zaposlovanja in brezplačne pravne pomoči.

92. člen

(prebivanje v Republiki Sloveniji)

(1) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznan status begunca, odločba o priznanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(2) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita, odločba o priznanju ali podaljšanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji dokler traja ta zaščita.

(3) Dovoljenje za prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo izda v obliki, določeni z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

93. člen

(nastanitev v nastanitvenih zmogljivostih urada)

(1) Urad do zapolnitve razpoložljivih kapacitet osebi s priznano mednarodno zaščito omogoči nastanitev v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih urada, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, vendar najdlje za eno leto od dneva pridobitve statusa.

(2) Za čas nastanitve osebe s priznano mednarodno zaščito v integracijski hiši ali drugi nastanitveni kapaciteti urada so do nastanitve upravičeni tudi družinski člani osebe s priznano mednarodno zaščito, ki so na podlagi pravice do združitve družine pridobili dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi določb zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko urad osebi s priznano mednarodno zaščito, pri kateri obstajajo utemeljeni zdravstveni ali drugi razlogi, ki jih ugotovi urad, enkrat podaljša obdobje nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih urada, vendar najdlje za šest mesecev. Utemeljene zdravstvene in druge razloge urad ugotovi na podlagi mnenja komisije iz četrtega odstavka 83. člena tega zakona.

94. člen

(bivanje v nastanitvenih zmogljivostih urada)

(1) Pravila bivanja v integracijski hiši in drugih nastanitvenih zmogljivostih urada, namenjenih nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito, določa hišni red, ki ga predpiše Vlada Republike Slovenije.

(2) Težje kršitve hišnega reda so:

1. izražanje kakršne koli oblike rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti,
2. žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,
3. posedovanje ali uporaba orožja ali eksplozivnih snovi,
4. odtujevanje predmetov,
5. namerno uničevanje prostorov in opreme v integracijski hiši,
6. omogočanje bivanja drugim osebam,
7. vnašanje ali uživanje prepovedanih drog.

95. člen

(ukrepi ob težjih kršitvah hišnega reda)

Za težje kršitve hišnega reda se izrečejo:
– pisni opomin,
– ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti urada,
– odpoved nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih urada,
– povrnitev škode.

96. člen

(postopek izrekanja ukrepov)

(1) Urad izreka ukrepe zaradi kršitev hišnega reda z odločbo, razen ukrep pisnega opomina, ki ga izreče s sklepom.

(2) Za prvo težjo kršitev hišnega reda urad izreče pisni opomin.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito ponovi katero koli težjo kršitev, ji urad izreče ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti urada.

(4) Po drugi ponovitvi katere koli težje kršitve urad izreče ukrep odpovedi nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih urada.

(5) Ukrep povrnitve škode urad izreče za težjo kršitev iz 5. točke drugega odstavka 94. člena tega zakona.

(6) Zoper izrečen ukrep iz prvega odstavka tega člena je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. Ugovor se vloži pri pooblaščeni uradni osebi urada. O ugovoru odloči predstojnik urada.

(7) Ugovor zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

97. člen

(denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je nastanjena na zasebnem naslovu in nima lastnih sredstev za preživljanje ali ji bivanje ni zagotovljeno kako drugače, je 18 mesecev od dneva pridobitve statusa upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(2) Oseba s priznano mednarodno zaščito iz prejšnjega odstavka je upravičena do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev za nadaljnjih osemnajst mesecev, če se je v prvih osemnajstih mesecih po pridobitvi statusa udeležila tečaja iz tretjega odstavka 103. člena tega zakona in bila na njem prisotna na vsaj 80 odstotkih ur.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena je oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je nastanjena na zasebnem naslovu in nima lastnih sredstev za preživljanje ali ji bivanje ni zagotovljeno kako drugače in ima status dijaka ali študenta ali pa je udeleženec izobraževanja odraslih in v Republiki Sloveniji nima zavezancev za preživljanje, upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu za obdobje treh let od pridobitve statusa. Obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev se podaljša za čas šolanja, vendar ne dlje kot do dopolnjenega 26. leta starosti.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je kot mladoletnik brez spremstva bivala v posebni, za mladoletnike primerni nastanitvi in je medtem postala polnoletna, je dve leti po preteku bivanja v tej nastanitvi upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(5) Oseba s statusom begunca, ki je na podlagi zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev, združila družino, je z dnem prihoda družinskih članov v Republiko Slovenijo upravičena do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev tudi za družinske člane, in sicer do konca obdobja upravičenosti

do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

(6) Sredstva za denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu zagotavlja urad.

(7) Odmera, način dodelitve in izplačevanje denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu se določijo s predpisom iz drugega odstavka 90. člena tega zakona.

98. člen

(zdravstveno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito)

(1) Osebe, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, se obvezno zdravstveno zavarujejo iz tega naslova, če niso obvezno zdravstveno zavarovane na drugi podlagi.

(2) Otroci, ki imajo priznano mednarodno zaščito, so upravičeni do zdravstvenih storitev v enakem obsegu in pod enakimi pogoji kot otroci, ki so obvezno zdravstveno zavarovani kot družinski člani. V enakem obsegu so do zdravstvenega varstva upravičeni tudi šolajoči otroci po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

99. člen

(socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, so pri uveljavljanju pravic iz socialnega varstva izenačene z državljani Republike Slovenije. Sredstva za socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, se zagotavljajo skladno z nacionalno zakonodajo.

100. člen

(mladoletnik brez spremstva s priznano mednarodno zaščito)

(1) Center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva s priznano mednarodno zaščito, mladoletniku brez spremstva skladno s predpisi, ki urejajo družinska razmerja, nemudoma postavi skrbnika.

(2) Center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva s priznano mednarodno zaščito, oziroma drug pristojni organ izvede postopek nastanitve mladoletnika brez spremstva v skladu z veljavnimi predpisi.

(3) Bratov in sester se praviloma ne loči, pri čemer se upošteva korist mladoletnika brez spremstva, zlasti pa njegova starost in stopnja zrelosti. Spremembe prebivališča mladoletnika brez spremstva se omejijo na najmanjši možni obseg.

(4) Če se še ni začelo, se iskanje članov družine mladoletnika brez spremstva začne takoj po priznanju statusa mednarodne zaščite, hkrati pa mora pristojni organ varovati koristi mladoletnika. Če se je iskanje članov družine že začelo, pristojni organ z iskanjem nadaljuje, kadar je to primerno. Kadar bi lahko bila ogrožena življenje ali telesna celovitost mladoletnika ali njegovih bližnjih sorodnikov, zlasti če so ti ostali v izvorni državi, je treba poskrbeti, da so zbiranje, obdelava in kroženje informacij o teh osebah izvedeni zaupno.

101. člen

(izobraževanje in usposabljanje oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

(1) Osebe s priznano mednarodno zaščito so pri uveljavljanju obsega pravic na področjih predšolske vzgoje, osnovnošolskega, srednješolskega, višješolskega, visokošolskega izobraževanja in izobraževanja odraslih izenačene z državljani Republike Slovenije.

(2) Osebe s priznano mednarodno zaščito so upravičene do državne štipendije in nastanitve v dijaških in študentskih domovih pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

(3) Stroške, povezane s priznavanjem in vrednotenjem izobraževanja, ki se izkazuje s tujo diplomo, spričevalom in drugimi dokazili o formalni izobrazbi oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, krije urad.

(4) Urad krije tudi stroške, povezane s priznavanjem in vrednotenjem izobraževanja v primerih, ko osebe s priznano mednarodno zaščito formalne izobrazbe ne morejo dokazati z dokumenti.

(5) Osebam z mednarodno zaščito brez lastnih dohodkov oziroma drugače zagotovljenega preživljanja tri leta od priznanja statusa mednarodne zaščite druge stroške, povezane z udeležbo na rednem programu izobraževanja in osnovne šole za odrasle, krije urad.

102. člen

(dostop na trg dela)

(1) Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, uveljavljajo pravice iz naslova zaposlovanja in dela v skladu s predpisi, ki urejajo zaposlovanje in delo tujcev.

(2) Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, uveljavljajo pravice za primer brezposelnosti v skladu s predpisi, ki urejajo trg dela.

103. člen

(pomoč pri vključevanju v okolje)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito ima tri leta od pridobitve statusa pravico do pomoči pri vključevanju v okolje.

(2) Pomoč pri vključevanju v okolje temelji na osebnem integracijskem načrtu, ki se pripravi in izvaja na podlagi posameznikovih potreb, znanja, zmožnosti in sposobnosti ter vključuje načrt aktivnosti, namenjenih lažjemu vključevanju v okolje. Pri pripravi in načrtovanju aktivnosti v okviru osebnega integracijskega načrta v prvem letu se lahko v utemeljenih primerih izključno z namenom komunikacije z uradno osebo urada osebi z mednarodno zaščito zagotovi prevajanje v jezik, ki ga razume. Za pripravo osebnega integracijskega načrta je pristojen urad, ki lahko pripravo in izvedbo osebnega integracijskega načrta delno ali v celoti prenese na druge organizacije.

(3) Za lažje vključevanje v okolje ima oseba s priznano mednarodno zaščito v času izvajanja osebnega integracijskega načrta pravico do udeležbe na tečaju slovenskega jezika in tečaja spoznavanja slovenske družbe, ki jo osebi s priznano mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času po priznanju statusa zagotovi urad. Tečaj slovenskega jezika in tečaj spoznavanja slovenske družbe sta lahko združena in se izvajata kot enotni program.

(4) Oseba z mednarodno zaščito je za redno udeležbo na tečaju slovenskega jezika in tečaju spoznavanja slovenske družbe, na katera ju napoti urad, upravičena do mesečne vozovnice za mestni promet, in sicer za čas trajanja tečajev.

104. člen

(pravice oseb, ki so v Republiko Slovenijo sprejete na podlagi kvote ali delitve bremen med državami članicami Evropske unije)

(1) Osebe, ki so v Republiko Slovenijo sprejete v skladu s postopki iz VI. poglavja tega zakona, urad pred prihodom seznani z informacijami o Republiki Sloveniji ter o pravicah in dolžnostih oseb s priznano mednarodno zaščito.

(2) Osebam iz prejšnjega odstavka tega člena, ki pridobijo status mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, se poleg pravic iz prvega odstavka 90. člena tega zakona zagotovi uvajalno obdobje, ki traja tri mesece. V uvajalnem obdobju se izvede orientacijski program, ki je namenjen učenju osnov slovenskega jezika, pomoči pri urejanju dokumentov in praktičnemu spoznavanju vsakdanjega življenja v Republiki Sloveniji. Vsebina in trajanje tega programa se podrobneje določi s predpisom iz četrtega odstavka 73. člena tega zakona. Sredstva za pripravo in izvajanje orientacijskih programov zagotavlja urad.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka so med uvajalnim obdobjem upravičene do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstev in samoupravnih lokalnih skupnosti. Stroške nastanitve zagotavlja urad.

(4) Po poteku uvajalnega obdobja se osebam iz drugega odstavka tega člena izvajanje pravic iz 93. in 103. člena tega zakona zagotavlja tako dolgo, kakor je določeno s tem zakonom.

105. člen

(dolžnosti osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito mora spoštovati ustavno ureditev, predpise in druge splošne akte v Republiki Sloveniji ter ukrepe državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, je dolžna organe, pristojne za pomoč pri vključevanju v okolje, obveščati o vseh spremembah, ki vplivajo na uveljavljanje njenih pravic in izvrševanje dolžnosti, zlasti pa o:

– pridobljeni denarni socialni pomoči, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju,
– opravljanju preizkusa znanja slovenskega jezika,
– uspešnosti šolanja na vseh stopnjah izobraževanja,
– zaposlitvi,
– spremembi naslova prebivališča,
– spremembi osebnega imena,
– spremembi zakonskega stanu,
– sprejemu v novo državljanstvo, razen državljanstva Republike Slovenije.

(3) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, nova dejstva in okoliščine ali spremembe iz prejšnjega odstavka sporoči v osmih dneh od dneva, ko so nastale.

106. člen

(vrnitev v izvorno državo)

(1) Urad zagotavlja pomoč prosilcem in osebam s priznano mednarodno zaščito, ki se želijo vrniti v izvorno državo.

(2) Prosilci in osebe s priznano mednarodno zaščito, ki se odločijo za vrnitev v izvorno državo, ohranijo pravice in obveznosti, ki jih določa ta zakon, do dneva odhoda iz države.

(3) Če prosilec ali oseba s priznano mednarodno zaščito nima zadostnih lastnih sredstev, stroške vrnitve v izvorno državo krije urad.

IX. POGLAVJE
LISTINE

107. člen

(izkaznica prosilca)

(1) Izkaznica prosilca je dokument, ki potrjuje prosilčev status in je hkrati dovoljenje, da oseba ostane v Republiki Sloveniji do izvršljivosti odločitve v postopku mednarodne zaščite.

(2) Izkaznica iz prejšnjega odstavka se prosilcu izda najpozneje v treh dneh po vložitvi prošnje.

(3) Izkaznica prosilca se izda za obdobje največ 120 dni. Po poteku se izda nova izkaznica.

(4) Način izdaje, obliko in vsebino prosilčeve izkaznice določi vlada v predpisu iz četrtega odstavka 78. člena tega zakona.

108. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika izkaznice dovoljenja za prebivanje)

(1) Izkaznica dovoljenja za prebivanje, izdana kot samostojna listina, je javna listina, ki izkazuje istovetnost osebe s priznano mednarodno zaščito in potrjuje priznani status mednarodne zaščite.

(2) Beguncu se izkaznica dovoljenja za prebivanje izda kot samostojna listina z veljavnostjo desetih let.

(3) Osebi, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, se izkaznica dovoljenja za prebivanje izda kot samostojna listina z veljavnostjo za čas, za katerega ji je priznana ta zaščita.

(4) Na podlagi sklepa iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona se osebi izkaznica dovoljenja za prebivanje izda kot samostojna listina z veljavnostjo 12 mesecev z možnostjo podaljšanja.

(5) Na podlagi vloženega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka se osebi iz četrtega odstavka 64. člena tega zakona izkaznica dovoljenja za prebivanje izda kot samostojna listina z veljavnostjo šestih mesecev z možnostjo podaljšanja.

(6) Izkaznica dovoljenja za prebivanje poleg fotografije osebe s priznano mednarodno zaščito vsebuje še:

– priimek in ime osebe,
– državljanstvo,
– datum rojstva in spol,
– EMŠO,
– rok veljavnosti,
– podobo obraza in dva prstna odtisa, obdelane in shranjene kot biometrične podatke,
– vrsto dovoljenja za prebivanje,
– obliko mednarodne zaščite,
– datum in kraj izdaje.

(7) Izkaznica dovoljenja za prebivanje, ki je izdana imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Izkaznica dovoljenja za prebivanje, izdana imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(8) Imetnikom izkaznice dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko izda izkaznica dovoljenja za prebivanje v obliki samostojne listine z veljavnostjo, krajšo od desetih let.

(9) Če status mednarodne zaščite preneha ali se odvzame oziroma se osebi s subsidiarno zaščito ta ne podaljša ali če se zahtevek za uvedbo ponovnega postopka, ki ga je vložila oseba iz četrtega odstavka 64. člena tega zakona, zavrne, izkaznica dovoljenja za prebivanje, izdana kot samostojna listina, preneha veljati. Imetnik v osmih dneh vrne izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano kot samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob preverjanju zakonitosti prebivanja v državi ali vstopa vanjo ali ob preverjanju istovetnosti izkaznico dovoljenja odvzame in jo pošlje ministrstvu.

(10) Oseba s priznano mednarodno zaščito je v postopku izdaje izkaznice dovoljenja za prebivanje oproščena plačila upravne takse in stroškov tiskovine.

(11) Za vsebino, obliko, način izdaje izkaznice dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev razveljavitve ali prenehanja dovoljenja za prebivanje, se smiselno uporabljajo predpisi izdani na podlagi zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

109. člen

(podatki za izdelavo izkaznice dovoljenja za prebivanje)

(1) V postopku izdaje izkaznice dovoljenja za prebivanje osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, se uporabijo podatki iz evidence oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, o osebnem imenu, datumu in kraju rojstva, EMŠO, spolu in državljanstvu.

(2) Oseba s priznano mednarodno zaščito v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje priloži fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kaže njeno pravo podobo, in da dva prstna odtisa za digitalni zajem. Oseba, mlajša od šestih let, in oseba, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne data prstnih odtisov. Oseba, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje.

110. člen

(pogrešitev dovoljenja)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji ime-

tnik takoj, če pa to ni mogoče, pa najpozneje v osmih dneh, naznani ministrstvu.

(2) Pogrešitev dovoljenja za prebivanje v tujini imetnik takoj, če pa to ni mogoče, pa najpozneje v osmih dneh, naznani najbližjemu diplomatsko-konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije v tujini, da o pogrešitvi obvesti ministrstvo, ki je dovoljenje izdalo.

(3) V naznanitvi pogrešitve dovoljenja za prebivanje imetnik navede tudi točne podatke o okoliščinah te pogrešitve.

(4) Ministrstvo osebi s priznano mednarodno zaščito izda novo listino.

(5) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih ali pogrešanih dovoljenjih za prebivanje se o ukradenih in pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprave.

111. člen

(potni list za begunca)

(1) Postopki izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca se izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja potne listine za državljane Republike Slovenije, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca je ministrstvo.

(3) Potni list za begunca se praviloma izda z veljavnostjo desetih let. Za potne liste, izdane z veljavnostjo, krajšo od desetih let, se smiselno uporabljajo določbe zakona iz prvega odstavka tega člena.

(4) Begunec potni list po prenehanju ali odvzemu statusa begunca v osmih dneh izroči ministrstvu.

(5) Begunec, ki nima lastnih sredstev za preživljanje ali mu preživljanje ni zagotovljeno na drug način, je v postopku izdaje potnega lista oproščen plačila upravne takse in stroškov tiskovine.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za namen vstopa osebe z mednarodno zaščito, ki je v Republiko Slovenijo sprejeta na podlagi letne kvote. V tem primeru pristojni organ izda potni list za begunca brez dveh prstnih odtisov in podpisa, in sicer z veljavnostjo do 90 dni.

(7) Minister predpiše ceno obrazca listine ter vsebino, obliko in način izdaje potnega lista za begunca. S tem predpisom se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

112. člen

(podatki za izdajo potnega lista za begunca)

(1) Za izdajo potnega lista za begunca se uporabijo podatki iz evidenc oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, o osebnem imenu, datumu in kraju rojstva, EMŠO, spolu, državljanstvu in stalnem prebivališču.

(2) Begunec k vlogi za izdajo potnega lista za begunca priloži fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kaže njegovo pravo podobo, in da dva prstna odtisa v digitalni obliki. Begunec, mlajši od 12 let, in begunec, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne data prstnih odtisov. Begunec, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve potnega lista.

(4) Potni list za begunca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika, obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

113. člen

(potni list za osebo s subsidiarno zaščito)

(1) Oseba s subsidiarno zaščito uporablja svoj nacionalni potni list.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka nima svojega nacionalnega potnega lista, ji pristojni organ za čas subsidiarne zaščite izda potni list za tujca, razen če obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje v skladu z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(3) Oseba s subsidiarno zaščito, ki nima lastnih sredstev za preživljanje, ali ji preživljanje ni zagotovljeno na drug način, je v postopku izdaje potnega lista oproščena plačila upravne takse in stroškov tiskovine.

(4) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za osebo s subsidiarno zaščito je ministrstvo.

X. POGLAVJE
EVIDENCE

114. člen

(zbirke osebnih podatkov)

(1) Ministrstvo za opravljanje nalog po tem zakonu vodi:

1. evidenco prosilcev za mednarodno zaščito (v nadaljevanju: evidenca prosilcev);

2. evidenco oseb, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita;

3. evidence listin, izdanih na podlagi tega zakona (v nadaljevanju: evidence izdanih listin).

(2) Evidenco iz 1. točke prejšnjega odstavka ministrstvo vodi za namen odločanja o prošnjah prosilcev za mednarodno zaščito, zagotavljanja pravic prosilcem za mednarodno zaščito in izvajanja drugih postopkov v skladu s tem zakonom.

(3) Evidenco iz 2. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo vodi z namenom odločanja o pravicah in obveznostih oseb, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, in izhajajo iz tega statusa.

(4) Evidence iz 3. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo vodi za namen preverjanja istovetnosti, tujskega statusa ter prehoda državne meje prosilcev in oseb z mednarodno zaščito.

(5) Evidence iz tega člena se vodijo v elektronski obliki in zagotavljajo evidentiranje dostopov do podatkov in dokumentov, in sicer tako, da se shranjujejo podatki o tem, kdo in kdaj je izvajal posamezna opravila v zvezi s posameznim podatkom ali dokumentom. Pri skeniranih dokumentih se shranjujejo tudi podatki o tem, kdo in kdaj je dokument skeniral.

(6) Za namen opravljanja nalog v skladu s tem zakonom ministrstvo omogoči uradu dostop in obdelavo podatkov iz evidenc iz tega člena.

115. člen

(osebni podatki prosilcev za mednarodno zaščito in evidenca prosilcev)

(1) Evidenca prosilcev vsebuje naslednje osebne podatke prosilca:

1. podatke iz petega odstavka 45. člena tega zakona;

2. fotografijo iz 26. točke petega odstavka 45. člena tega zakona;

3. prstne odtise iz 26. točke petega odstavka 45. člena tega zakona;

4. EMŠO iz šestega odstavka 45. člena tega zakona;

5. začasno prebivališče iz šestega odstavka 45. člena tega zakona;

6. podatke o izdani izkaznici za prosilca (številka in datum izdaje);

7. podatke o postavitvi zakonitih zastopnikov in skrbnikov za mladoletne prosilce brez spremstva ter osebno ime, datum rojstva in stalno prebivališče zakonitega zastopnika oziroma skrbnika;

8. dokumentacijo, ki v okviru izvajanja nalog po tem zakonu nastaja v času od vložitve prošnje za mednarodno zaščito do pravnomočne odločitve in vsebuje podatke o:

– zdravstveno in psiho-socialnem stanju prosilca v zvezi z nastanitvijo v azilnem domu,

– vlogah in rešitvah komisije iz četrtega odstavka 83. člena tega zakona,

– izdanih dovolilnicah za prenočitev zunaj azilnega doma,

– izvajanju vzdrževalnih del prosilcev v azilnem domu,

– dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce,

– vključevanju v sistem šolanja in izobraževanja,

– zaposlitvi,

– izplačani finančni pomoči v primeru nastanitve na zasebnem naslovu in žepnine v primeru nastanitve v azilnem domu ter odvzemu žepnine,

– materialni oskrbi prosilca z obleko, obutvijo in sredstvi za osebno higieno.

(2) Ko je sprejeta pravnomočna odločitev o prošnji za priznanje mednarodne zaščite, se v evidenco prosilcev vpišejo podatki o vrsti in datumu odločitve, vsi ostali podatki, razen podatkov o osebnem imenu, datumu rojstva, kraju rojstva, spolu in državljanstvu, pa se blokirajo. Dostop do blokiranih podatkov je dovoljen le pristojnim državnim organom zaradi pregona kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom, ter na podlagi izrecne privolitve prosilca. Ponovna vložitev prošnje za priznanje mednarodne zaščite šteje kot izrecna privolitev za dostop do blokiranih podatkov. Po poteku 50 let po sprejeti pravnomočni odločitvi o prošnji za priznanje mednarodne zaščite se blokirani podatki nepovratno uničijo, neblokirani pa arhivirajo.

116. člen

(evidenca oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

(1) Če je prosilcu priznana mednarodna zaščita, se pred blokiranjem podatkov iz evidence prosilcev v evidenco oseb, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, prevzamejo podatki o osebnem imenu, datumu rojstva, kraju rojstva, spolu, državljanstvu, materinem jeziku, izobrazbi in poklicu, zakonskemu stanu, imenu in priimku, državljanstvu ter naslovu začasnega prebivališča družinskih članov, ki že prebivajo v Republiki Sloveniji, ki živijo v izvorni državi in ki živijo izven izvorne države ter podatki ter podatki iz 2., 4. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Evidenca oseb, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, vsebuje:

1. podatke iz prejšnjega odstavka;

2. številko, datum izdaje in vrsto izdanega dovoljenja za prebivanje;

3. naslov stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji;

4. naslov začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji;

5. številko in datum izdaje potnega lista za begunca oziroma potnega lista za tujca za osebo s subsidiarno zaščito;

6. dokumentacijo, ki v okviru izvajanja nalog po tem zakonu nastaja v obdobju vključevanja osebe z mednarodno zaščito v slovensko družbo, in sicer:

– osebni integracijski načrt,

– podatke o vključitvi v sistem socialnega varstva in o prejetih denarnih pomočeh,

– podatke o vključitvi v sistem zdravstvenega zavarovanja,

– podatke in poročila o zaposlitvi, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju,

– podatke o izplačilu denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu,

– podatke in poročila o obiskovanju tečaja slovenskega jezika in opravljanja preizkusa znanja,

– podatke in poročila o obiskovanju tečaja spoznavanja slovenske družbe,

– psiho-socialna poročila v zvezi z nastanitvijo v integracijski hiši,

– podatke o vključevanju v sistem šolanja in izobraževanja in o pridobljeni izobrazbi v Republiki Sloveniji,

– postavitev zakonitih zastopnikov in skrbnikov za mladoletne osebe z mednarodno zaščito brez spremstva,

– izrečene ukrepe glede kršitev hišnega reda integracijske hiše,

– poročila o zdravstvenem stanju, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša.

(3) Osebni podatki iz evidence oseb, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, se razen podatkov o osebnem imenu, datumu rojstva, kraju rojstva, spolu in državljanstvu, ob prenehanju statusa osebe s priznano mednarodno zaščito blokirajo. Dostop do blokiranih podatkov je dovoljen le pristojnim državnim organom zaradi pregona kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom, ter na podlagi izrecne privolitve prosilca. Po poteku 50 let od prenehanja statusa osebe z mednarodno zaščito se blokirani podatki nepovratno uničijo, neblokirani pa arhivirajo.

117. člen

(evidence izdanih listin)

(1) Evidence izdanih listin sestavljajo:

– evidenca izkaznic prosilca, izdanih na podlagi 107. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: evidenca izkaznic);

– evidenca izkaznic dovoljenj za prebivanje, izdanih na podlagi 108. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: evidenca izkaznic dovoljenj za prebivanje);

– evidenca potnih listov za begunca, izdanih na podlagi 111. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: evidenca potnih listov za begunce);

– evidenca potnih listov za tujca za osebe s subsidiarno zaščito, izdanih na podlagi 113. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: evidenca potnih listov za tujce).

(2) Evidenca izkaznic vsebuje naslednje podatke iz evidence prosilcev: osebno ime, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, EMŠO, naslov začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji in fotografijo prosilca ter številko in datum izdaje izkaznice.

(3) Evidenca izkaznic dovoljenj za prebivanje vsebuje naslednje podatke iz evidence oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita: osebno ime, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, EMŠO, naslov stalnega in začasnega prebivališča in fotografijo imetnika dovoljenja, osebno ime, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika ali skrbnika imetnika dovoljenja, serijska številka, datum izdaje dovoljenja, podatki o veljavnosti, vrsti izdanega dovoljenja ter podatke o ukradenih in pogrešanih dovoljenjih, izdanih istemu imetniku.

(4) Evidenca potnih listov za begunce vsebuje naslednje podatke iz evidence oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita: osebno ime, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, naslov stalnega in začasnega prebivališča, EMŠO, fotografijo ter prstni odtis imetnika potnega lista s podatki o roki in prstu prstnega odtisa, osebno ime, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika oziroma skrbnika imetnika potnega lista, ter številko in datum izdaje odločbe oziroma podatek o vrsti potnega lista, registrski in serijski številki potnega lista, datumu izdaje in veljavnosti potnega lista ter podatke o ukradenih in pogrešanih potnih listih, izdanih istemu imetniku.

(5) Evidenca potnih listov za tujce vsebuje naslednje podatke iz evidence oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita: osebno ime, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, naslov začasnega prebivališča, EMŠO, fotografijo ter prstni odtis imetnika potnega lista s podatki o roki in prstu prstnega odtisa, osebno ime, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika ali skrbnika imetnika potnega lista, ter številko in datum izdaje odločbe oziroma podatek o vrsti potnega lista, registrski in serijski številki potnega lista, datumu izdaje in veljavnosti potnega lista ter podatke o ukradenih in pogrešanih potnih listih, izdanih istemu imetniku.

118. člen

(zbiranje, obdelava in posredovanje osebnih podatkov)

(1) Pristojni organ zbira osebne podatke za vpis v evidence iz 1. in 2. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona neposredno od posameznikov, na katere se podatki nanašajo, prič, iz uradnih in drugih zbirk osebnih podatkov ter na podlagi izvedenih aktivnosti zagotavljanja pravic in integracijskih ukrepov za osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita. Kadar tako določa ta zakon, pristojni organ po uradni dolžnosti sam generira podatke.

(2) Upravljavci zbirk osebnih podatkov, ki razpolagajo s podatki, ki so potrebni za ugotovitev dejstev v zvezi z vodenjem in odločanjem v postopkih po tem zakonu, so dolžni na podlagi obrazložene pisne zahteve pristojnega organa brezplačno najkasneje v roku 15 dni posredovati zahtevane podatke. Zahteva vsebuje navedbo zahtevanih podatkov, pravno podlago za posredovanje, namen njihove uporabe in številko zadeve.

(3) Ministrstvo osebne podatke iz evidenc iz 1. in 2. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona lahko posreduje le na obrazloženo pisno zahtevo uporabnika, ki izkaže pravno podlago za pridobitev osebnih podatkov v zakonu ali izrecni pisni privolitvi posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

(4) Za odstranitev osebe, katere prošnja je bila zavrnjena ali zavržena in je bila odrejena njena prisilna odstranitev v izvorno državo, se tujim organom lahko posreduje le osebno ime, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, podatke o dokumentih, ki jih je izdala izvorna država, ter zadnji naslov v tej državi.

(5) Podatki, pridobljeni z daktiloskopiranjem in fotografije prosilca, se za izvajanje Uredbe 604/2013/EU posredujejo državi članici Evropske unije in državi pristopnici k tej uredbi.

119. člen

(varstvo osebnih podatkov)

(1) Pristojni organi vse osebne podatke prosilcev in oseb s priznano mednarodno zaščito še posebej varujejo pred organi njegove izvorne države.

(2) Osebne podatke prosilcev in oseb s priznano mednarodno zaščito, potrebne za izdelavo izkaznice prosilca iz 107. člena tega zakona, izkaznice dovoljenja za prebivanje iz 108. člena tega zakona, potnega lista za begunca iz 111. člena tega zakona in potnega lista za tujca za osebo s subsidiarno zaščito iz 113. člena tega zakona, sme uporabljati pooblaščeno podjetje ali organ zgolj za vnos v navedenim listinam pripadajoče obrazce in za izdelavo navedenih listin in jih v 30 dneh po uporabi uniči.

Zakon o mednarodni zaščiti – ZMZ-1 (Uradni list RS, št. 22/16) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

120. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Podzakonske predpise na podlagi tega zakona je treba izdati v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Uredba o načinih in pogojih za zagotavljanje pravic osebam z mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 55/11 in 36/14);

– Uredba o načinu izvedbe preselitve oseb, ki so v Republiko Slovenijo sprejete na podlagi letne kvote (Uradni list RS, št. 59/11);

– Pravilnik o postopku s tujcem, ki izrazi namen podati prošnjo za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji ter postopku sprejema prošnje za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 64/11 in 29/13);

– Pravilnik o načinu dostopa prosilcev za mednarodno zaščito do svetovalcev za begunce ter nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (Uradni list RS, št. 3/12 in 29/13);

– Pravilnik o načinu izvajanja zakonitega zastopanja mladoletnikov brez spremstva ter načinu zagotavljanja ustrezne nastanitve, oskrbe in obravnave mladoletnikov brez spremstva zunaj azilnega doma ali njegove izpostave (Uradni list RS, št. 6/12 in 36/14);

– Pravilnik o pravicah prosilcev za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 68/11, 42/12 in 64/14);

– Pravilnik o organizaciji in pravilih bivanja v integracijski hiši (Uradni list RS, št. 48/11);

– Pravilnik o vsebini, obliki in načinu izdaje potnega lista za begunce (Uradni list RS, št. 55/11 in 52/13);

– Pravilnik o hišnem redu Azilnega doma (Uradni list RS, št. 62/11);

– Pravilnik o usposabljanju in opravljanju preverjanja znanj svetovalcev za begunce (Uradni list RS, št. 101/11).

(3) Do uveljavitve podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo predpisi iz prejšnjega odstavka, če niso v nasprotju z določbami tega zakona.

121. člen

(izdaja potnega lista)

Do ureditve v zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se za namen vstopa družinskega člana osebe z mednarodno zaščito, ki nima veljavne potne listine, smiselno uporabljajo določbe 113. člena tega zakona. V tem primeru pristojni organ izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznano mednarodno zaščito, in sicer z veljavnostjo do 90 dni.

122. člen

(uskladitev predpisov)

(1) Določbe predpisov s področja zdravstva in zdravstvenega zavarovanja, ki se nanašajo na zdravstveno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe predpisov s področja socialnega varstva, ki se nanašajo na socialno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe predpisov s področja družinske politike, ki se nanašajo na osebe s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

123. člen

(izkaznice in potni listi)

Izkaznice prosilca, izkaznice dovoljenja za prebivanje, izdana kot samostojna listina, potni listi za begunca in potni listi za osebo s subsidiarno zaščito, ki so bili izdani na podlagi Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US), ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

124. člen

(obvestilo organizacij)

Organizacije, ki delujejo v imenu Visokega komisariata v Republiki Sloveniji, pristojni organ v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona obvestijo o prenosu nalog in načinu ter obsegu delovanja v imenu Visokega komisariata v Republiki Sloveniji.

125. člen

(zaključek postopkov)

Postopki, ki so se začeli na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US), se nadaljujejo in končajo po določbah tega

zakona. Če je oseba vložila prošnjo za mednarodno zaščito pred uveljavitvijo tega zakona, se za postopke sodnega varstva uporabljata določbi 74. in 75. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13 in 114/13 – odl. US).

126. člen

(nadaljevanje z delom)

(1) Svetovalci za begunce, ki so bili imenovani na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US), nadaljujejo delo do izteka obdobja, za katero so bili imenovani.

(2) Zakoniti zastopniki, imenovani na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US), nadaljujejo z delom.

(3) Člani komisije iz tretjega odstavka 83. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US) nadaljujejo delo kot člani komisije na podlagi določb četrtega odstavka 83. člena tega zakona do izteka njihovega mandata.

127. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07, 58/09, 99/10, 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odl. US, 83/12, 111/13, 114/13 – odl. US in 82/15 – odl. US).

128. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

---

804. Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb (uradno prečiščeno besedilo) (ZZZRO-UPB1)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 26. 1. 2017 je Državni zbor na seji dne 24. 3. 2017 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o začasni zaščiti razseljenih oseb, ki obsega:

– Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb – ZZZRO (Uradni list RS, št. 65/05 z dne 8. 7. 2005),

– Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17 z dne 3. 2. 2017).

Št. 213-04/17-16/3
Ljubljana, dne 24. marca 2017
EPA 1756-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

Z A K O N
O ZAČASNI ZAŠČITI RAZSELJENIH OSEB
uradno prečiščeno besedilo
(ZZZRO-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(uvodna določba)

Ta zakon ureja uvedbo, trajanje in prenehanje začasne zaščite razseljenih oseb (v nadaljnjem besedilu: začasna zaščita), pogoje in postopke za pridobitev in prenehanje začasne zaščite ter pravice in obveznosti oseb z začasno zaščito v skladu z Direktivo Sveta Evropske unije 2001/55/ES z dne 20. 7. 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj med državami članicami pri sprejemanju takšnih oseb in ustreznih posledic (UL L št. 212 z dne 7. 8. 2001, str. 12).

2. člen

(pravica do začasne zaščite)

(1) V primeru množičnega prihoda razseljenih oseb iz tretjih držav, zlasti če obstaja nevarnost, da azilni sistem ne bo zmogel ustrezno obravnavati povečanega števila prošenj za azil, Republika Slovenija nudi začasno zaščito v skladu s pogoji in postopki, določenimi s tem zakonom.

(2) Začasna zaščita se lahko dodeli razseljenim osebam, ki se ne morejo varno in trajno vrniti v državo ali regijo izvora zaradi vojne in njej podobnih razmer, oboroženih spopadov, okupacije ali množičnih kršitev človekovih pravic, zaradi česar je ogroženo njihovo življenje ali telo ali so žrtve sistematičnega ali splošnega kršenja človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

3. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »začasna zaščita« pomeni izredni postopek, ki v primeru množičnega prihoda ali neizbežnega množičnega prihoda razseljenih oseb iz tretjih držav, ki se ne morejo vrniti v svojo matično državo, zagotavlja takojšnjo začasno zaščito takšnim osebam, zlasti če obstaja nevarnost, da azilni sistem ne bo zmožen obravnavati prihoda brez neželenih učinkov na njegovo uspešno delovanje v korist omenjenih oseb in drugih oseb, ki prosijo za zaščito;

2. »množični prihod« pomeni prihod večjega števila razseljenih oseb, ki prihajajo iz posamezne tretje države ali regije, če je njihov prihod v Republiko Slovenijo spontan ali organiziran;

3. »razseljene osebe« so državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so morale zapustiti svojo matično državo ali regijo ali so bile evakuirane, zlasti na poziv mednarodnih organizacij, in ki se ne morejo varno in trajno vrniti zaradi prevladujočega stanja v tej državi ali regiji in se lahko štejejo med tiste osebe iz Konvencije o statusu beguncev ali drugih predpisov, ki omogočajo mednarodno zaščito, zlasti:

– osebe, ki so pribežale z območij oboroženih konfliktov ali endemičnega nasilja;

– zelo ogrožene osebe ali tiste, ki so že bile žrtve sistematičnega ali splošnega kršenja njihovih človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

4. »ranljive skupine oseb« so osebe s posebnimi potrebami, zlasti mladoletne osebe brez spremstva, invalidne osebe, starejši, nosečnice, ženske brez spremstva, starši samohranilci z mladoletnimi otroki, žrtve spolnih zlorab ter žrtve mučenja ali organiziranega nasilja;

5. »mladoletna oseba brez spremstva« je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, mlajša od 18 let, ki nima zakonitega zastopnika ali skrbnika;

6. »hudo kaznivo dejanje nepolitične narave« je kaznivo dejanje, ki je nepolitične narave, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let.

4. člen

(načelo nevračanja)

Izgon ali vrnitev osebe v državo, kjer bi bilo ogroženo njeno življenje ali telo zaradi njene rase, vere, narodnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v državo, v kateri bi bila lahko izpostavljena mučenju ali nečloveškemu in poniževalnemu ravnanju ali kazni, ni dovoljen.

5. člen

(neupravičenost pridobitve začasne zaščite)

(1) Začasne zaščite ne more pridobiti oseba, pri kateri obstajajo utemeljeni razlogi za sum:

– da je storila kaznivo dejanje zoper človečnost in mednarodno pravo, določeno v Kazenskem zakoniku;

– da je storila hudo kaznivo dejanje nepolitične narave zunaj Republike Slovenije, preden je bila sprejeta v državo kot prosilec za začasno zaščito;

– da je storila kaznivo dejanje, ki je v nasprotju s cilji in načeli Združenih narodov ter drugimi obvezujočimi mednarodnimi pogodbami, ki izvršujejo te cilje in načela;

– da ogroža ustavno ureditev Republike Slovenije.

(2) Začasne zaščite tudi ne more pridobiti oseba, ki je bila v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje na nepogojno kazen zapora, daljšo od enega leta, in obsodba še ni izbrisana.

6. člen

(prenehanje in odvzem začasne zaščite)

(1) Začasna zaščita preneha:

– če je oseba pridobila dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji ali državljanstvo Republike Slovenije na podlagi predpisov, ki urejajo področje tujcev, azila in državljanstva;

– če je oseba pridobila državljanstvo tretje države in uživa njeno zaščito;

– če je oseba pridobila status begunca, dovoljenje za prebivanje ali začasno zaščito v tretji državi;

– če se oseba z začasno zaščito na podlagi njene privolitve premesti v drugo državo članico Evropske unije.

(2) Začasna zaščita ne preneha osebi, ki v času trajanja začasne zaščite poskuša nezakonito vstopiti ali ostati na ozemlju druge države članice Evropske unije, razen če s sporazumom med državami članicami Evropske unije ni določeno drugače.

(3) Začasna zaščita se odvzame:

– če to terjajo razlogi javnega reda in miru;

– če oseba zavrača izpolnjevanje pravnomočnih ali izvršljivih odločitev državnih organov;

– če se ugotovi, da je oseba z začasno zaščito v postopku pridobitve začasne zaščite navedla neresnična dejstva;

– če se ugotovi eno izmed dejstev, navedenih v prejšnjem členu tega zakona, ko je oseba že pridobila začasno zaščito.

7. člen

(vstop v Republiko Slovenijo)

(1) Oseba iz 2. člena tega zakona, ki v času trajanja začasne zaščite in dokler število oseb, določeno v sklepu Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) iz 10. člena tega zakona, ni doseženo, nezakonito vstopi v Republiko Slovenijo, lahko pri pristojnem organu zaprosi za začasno zaščito, če to stori v treh dneh po vstopu v Republiko Slovenijo.

(2) Oseba, ki vstopi v Republiko Slovenijo izven mejnega prehoda ali v nasprotju z namembnostjo mejnega prehoda in pri pristojnem organu v roku iz prejšnjega odstavka zaprosi za začasno zaščito, ne stori prekrška iz zakona, ki ureja nadzor državne meje.

(3) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za notranje zadeve, s soglasjem ministra, pristojnega za pravosodje, izda navodilo o postopku in načinu ravnanja z osebami iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(možnost vložitve prošnje za azil)

(1) Osebe z začasno zaščito lahko med trajanjem ali po prenehanju začasne zaščite zaprosijo za azil.

(2) Prošnja za azil, ki ni bila rešena pred iztekom začasne zaščite, se reši po izteku te zaščite. Do dokončne odločitve o prošnji za azil se za takšno osebo uporabljajo predpisi, ki urejajo področje azila.

(3) Oseba, ki ji je bila prošnja za azil pravnomočno zavrnjena, lahko ponovno zaprosi za začasno zaščito, ne glede na to, ali je število oseb, določeno v sklepu vlade iz 10. člena tega zakona, doseženo, vendar najdalj za obdobje, kot ga določa sklep vlade iz 10. člena tega zakona.

9. člen

(sodelovanje z drugimi državami članicami Evropske unije in Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce)

(1) Republika Slovenija sodeluje z drugimi državami članicami Evropske unije v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na začasno zaščito, zlasti pa jih obvešča o številu oseb z začasno zaščito in nastanitvenih zmogljivostih za sprejem razseljenih oseb v Republiki Sloveniji ter z njimi sodeluje v postopkih premestitve oseb z začasno zaščito.

(2) Državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji morajo v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na osebe z začasno zaščito, sodelovati z Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce (v nadaljnjem besedilu: UNHCR) in mu nuditi potrebno pomoč pri uresničevanju njegovih nalog.

(3) Pristojni organi Republike Slovenije redno seznanjajo UNHCR o:

– številu in stanju oseb z začasno zaščito;

– nastanitvenih zmogljivostih za nastanitev oseb z začasno zaščito;

– zahtevkih za premestitev oseb z začasno zaščito;

– izvajanju tega zakona in konvencij ter drugih mednarodnih predpisov v zvezi z osebami z začasno zaščito;

– predpisih, ki so v pripravi za osebe z začasno zaščito.

(4) Pristojni organi v okviru rednih posvetovanj z UNHCR in drugimi mednarodnimi organizacijami izmenjujejo mnenja, stališča in predloge o vprašanjih, ki se nanašajo na začasno zaščito, še zlasti glede njene uvedbe in prenehanja.

II. UVEDBA, TRAJANJE IN PRENEHANJE ZAČASNE ZAŠČITE

10. člen

(uvedba začasne zaščite)

(1) Ko Svet Evropske unije ugotovi, da so v tretji državi ali regiji nastale razmere, navedene v drugem odstavku 2. člena tega zakona, vlada sprejme sklep o uvedbi začasne zaščite, s katerim določi zlasti število oseb, ki jim bo Republika Slovenija nudila začasno zaščito, pogoje, pod katerimi je lahko določeno število preseženo, zlasti če gre za uveljavljanje pravice do združevanja družine in ranljive skupine oseb, datum uvedbe in trajanje začasne zaščite ter rok, v katerem morajo osebe z začasno zaščito po prenehanju začasne zaščite zapustiti Republiko Slovenijo.

(2) Vlada sporoči Svetu Evropske unije podatke o nastanitvenih zmogljivostih Republike Slovenije za sprejem razseljenih oseb.

11. člen

(trajanje začasne zaščite)

Začasna zaščita traja eno leto. Začasna zaščita se lahko podaljša še največ dvakrat po šest mesecev.

12. člen

(predčasno prenehanje začasne zaščite)

(1) Začasna zaščita lahko predčasno preneha, če so okoliščine v državi ali regiji izvora takšne, da omogočajo varno in trajno vrnitev, na način, s katerim se zagotavlja spoštovanje človekovih pravic, temeljnih svoboščin in obveznosti, ki izhajajo iz načela nevračanja.

(2) Ko Svet Evropske unije ugotovi, da so podane okoliščine iz prejšnjega odstavka, vlada sprejme sklep o predčasnem prenehanju začasne zaščite, s katerim določi tudi rok, v katerem morajo osebe z začasno zaščito zapustiti Republiko Slovenijo.

13. člen

(vsebina poročila vlade o uvedbi in prenehanju začasne zaščite)

(1) Vlada o uvedbi, prenehanju ali podaljšanju začasne zaščite poroča Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor).

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– razloge za uvedbo, prenehanje ali podaljšanje začasne zaščite;

– opis skupine, ki naj bi pridobila začasno zaščito;

– oceno razsežnosti gibanja razseljenih oseb;

– podatke o zmogljivostih za sprejem;

– informacije UNHCR in drugih mednarodnih organizacij;

– število oseb, za katero se uvede začasna zaščita, in pogoje, pod katerimi se lahko to število poveča (združevanje družine, reševanje posebej ranljivih skupin);

– datum, s katerim se uvede ali preneha začasna zaščita.

III. POSTOPEK

14. člen

(vodenje postopka)

Postopki po tem zakonu se vodijo po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

15. člen

(pravice v postopku)

(1) Prosilcu ali prosilki za začasno zaščito (v nadaljnjem besedilu: prosilec) morajo biti zagotovljene vse informacije, ki se nanašajo na postopek za dodelitev začasne zaščite, v jeziku, ki ga razume. Prosilec ima pravico postopek spremljati in v njem sodelovati v jeziku, ki ga razume.

(2) Prosilec lahko kadarkoli naveže stik z nevladnimi, mednarodnimi in drugimi organizacijami za pomoč beguncem.

(3) Urad vlade, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad), zagotovi prosilcem informacije iz prvega odstavka tega člena z izdajo informativnih brošur in organiziranjem informacijske službe.

16. člen

(vloga za začasno zaščito)

(1) Osebo iz 2. člena tega zakona, ki v času trajanja začasne zaščite ob vstopu v Republiko Slovenijo izjavi, da namerava v Republiki Sloveniji zaprositi za začasno zaščito, se mora obravnavati kot prosilca za začasno zaščito v skladu s tem zakonom in se ji mora dovoliti vstop v državo.

(2) Vstop v državo po prejšnjem odstavku je možen le, dokler število oseb, določeno v sklepu vlade iz 10. člena tega zakona, ni doseženo.

(3) Prosilec mora ob vstopu v Republiko Slovenijo izpolniti vlogo za začasno zaščito pri organu, pristojnem za nadzor prehajanja čez državno mejo, in predložiti vsa dokazila, ki jih ima na razpolago in so pomembna za odločanje o priznanju začasne zaščite.

(4) Organ iz prejšnjega odstavka vlogo in morebitna dokazila brez odlašanja posreduje za področje notranjih zadev pristojni organizacijski enoti v upravni enoti (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), na območju katere bo prosilec nastanjen.

(5) Prosilci, ki vstopijo v Republiko Slovenijo na način, določen v prvem odstavku 7. člena tega zakona, in prosilci, ki se že nahajajo v Republiki Sloveniji, morajo brez odlašanja, najkasneje pa v treh dneh, izpolniti vlogo za začasno zaščito in pristojnemu organu iz prejšnjega odstavka predložiti vsa dokazila, ki jih imajo na razpolago in so pomembna za odločanje o priznanju začasne zaščite.

(6) Za mladoletne otroke izpolnijo vlogo njihovi starši oziroma skrbniki.

(7) Če prosilec ne razume slovenskega jezika, se mu zagotovi prevod vloge.

(8) Organ, ki prejme vlogo in morebitna dokazila, izda prosilcu potrdilo o prejemu.

(9) Minister predpiše obrazec vloge za začasno zaščito.

17. člen

(namestitev prosilcev)

(1) Urad organizira prevoz prosilca v najbližji sprejemni center, kjer se ugotovi njegova identiteta in zberejo podatki, potrebni za dodelitev začasne zaščite, ter opravi zdravstveni pregled prosilca.

(2) Prosilec se do dokončne odločitve o njegovi vlogi lahko namesti v nastanitveni center.

(3) Centre iz prejšnjih odstavkov ustanovi vlada, z njimi pa upravlja urad. Nastanitvene centre lahko s soglasjem vlade ustanovijo tudi humanitarne organizacije.

18. člen

(pristojni organ za odločanje)

Vlogo za začasno zaščito obravnava in o njej odloča pristojni organ iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona, na območju katerega je prosilec nastanjen.

19. člen

(odločanje)

(1) Pristojni organ ugotavlja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev začasne zaščite, določene s tem zakonom.

(2) Pristojni organ odloči o priznanju začasne zaščite v skrajšanem ugotovitvenem postopku.

(3) Pristojni organ izda prosilcu, ki mu je priznana začasna zaščita, izkaznico iz 42. člena tega zakona.

(4) Začasno zaščito pridobi tudi novorojeni otrok, katerega starši ali vsaj eden od staršev ima priznano začasno zaščito.

(5) V odločbi, s katero je bila začasna zaščita zavrnjena ali odvzeta, in v sklepu, s katerim je bila vloga za začasno zaščito završena, se določi rok, v katerem mora oseba zapustiti državo. Če oseba v določenem roku ne zapusti Republike Slovenije, se zanjo uporabijo predpisi, ki urejajo prisilno odstranitev tujcev.

20. člen

(pritožba)

(1) Zoper odločbo in sklep iz prejšnjega člena se lahko vloži pritožba v 15 dneh od dneva vročitve. Pritožba zadrži izvršitev odločbe in sklepa.

(2) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

21. člen

(omejitev gibanja prosilcev)

(1) Prosilcu se lahko začasno omeji gibanje izven nastanitvenega centra, če ni znana njegova identiteta ali če obstajajo dvomi o njegovi identiteti.

(2) Omejitev gibanja odredi ministrstvo s sklepom. Omejitev gibanja traja do prenehanja razlogov, vendar ne

dlje kot en mesec. Če so razlogi za omejitev gibanja po tem času še vedno podani, se omejitev gibanja lahko podaljša še za en mesec.

(3) Zoper sklep o omejitvi gibanja ima prosilec pravico do pritožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije v treh dneh po njegovi vročitvi, ki mora o pritožbi, po predhodnem zaslišanju prosilca, odločiti v roku treh dni. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

22. člen

(mladoletne osebe brez spremstva)

(1) Mladoletni osebi brez spremstva se mora pred začetkom postopka postaviti zakonitega zastopnika.

(2) Pristojni organ v postopku z mladoletno osebo brez spremstva upošteva njeno mnenje v skladu z njeno starostjo in stopnjo njenega duševnega razvoja.

(3) Vloga za začasno zaščito, ki jo vloži mladoletna oseba brez spremstva, se rešuje prednostno.

IV. PRAVICE IN DOLŽNOSTI OSEB Z ZAČASNO ZAŠČITO

23. člen

(pravice oseb z začasno zaščito)

(1) Osebe z začasno zaščito imajo za čas trajanja začasne zaščite pravico do:

– začasnega prebivanja v Republiki Sloveniji;
– nastanitve in prehrane v nastanitvenih centrih ali denarne pomoči za zasebno nastanitev;
– zdravstvenega varstva;
– dela;
– izobraževanja;
– denarne pomoči;
– žepnine;
– združevanja družine;
– brezplačne pravne pomoči;
– obveščenosti o pravicah in dolžnostih;
– pomoči pri uveljavljanju pravic iz tega zakona.

(2) Vlada izda uredbo, s katero določi način zagotavljanja pravic iz prejšnjega odstavka, razen pravice do brezplačne pravne pomoči.

24. člen

(pravica do začasnega prebivanja)

Osebe z začasno zaščito imajo pravico do začasnega prebivanja v Republiki Sloveniji za čas trajanja začasne zaščite.

25. člen

(pravica do nastanitve in prehrane)

(1) Osebam z začasno zaščito se zagotovi nastanitev in prehrana v nastanitvenih centrih.

(2) Osebam z začasno zaščito se v skladu z možnostmi lahko zagotovi prehrana, ki ne krši njihovega verskega prepričanja.

26. člen

(pravica do denarne pomoči za zasebno nastanitev)

(1) Osebam z začasno zaščito, ki so nastanjene v nastanitvenih centrih, ki se deloma ali v celoti zaprejo, ali se sicer odločijo za zasebno nastanitev, se dodeli denarna pomoč za zasebno nastanitev.

(2) Višina, doba in način izplačevanja denarne pomoči za zasebno nastanitev se določi z uredbo iz drugega odstavka 23. člena tega zakona, upoštevaje zlasti število družinskih članov ter dohodke in druge prejemke.

(3) Denarno pomoč za zasebno nastanitev iz prejšnjega odstavka izplačuje urad.

27. člen

(pravica do zdravstvenega varstva)

(1) Osebe z začasno zaščito imajo pravico do:

1. nujne medicinske pomoči in nujnega reševalnega prevoza ter pravico do nujne zobozdravstvene pomoči;
2. nujnega zdravljenja po odločitvi lečečega zdravnika, ki obsega:

– ohranitev življenjsko pomembnih funkcij, zaustavljanje večjih krvavitev oziroma preprečitev izkrvavitve;
– preprečitev nenadnega poslabšanja zdravstvenega stanja, ki bi lahko povzročilo trajne okvare posameznih organov ali življenjskih funkcij;
– zdravljenje šoka;
– storitve pri kroničnih boleznih in stanjih, katerih opustitev bi neposredno in v krajšem času povzročila invalidnost, druge trajne okvare zdravja in smrt;
– zdravljenje vročinskih stanj in preprečevanje širjenja infekcije, ki bi utegnila voditi do septičnega stanja;
– zdravljenje oziroma preprečevanje zastrupitev;
– zdravljenje zlomov kosti oziroma zvinov ter drugih poškodb, pri katerih je nujno posredovanje zdravnika;
– zdravila s pozitivne liste, ki so predpisana na recept za zdravljenje navedenih stanj;
– nujni prevozi z reševalnimi in drugimi vozili v naštetih primerih;

3. neodložljivih storitev specialistično ambulantnih in bolnišničnih dejavnosti;
4. zdravstvenega varstva žensk, ki obsega:

– kontracepcijska sredstva;
– prekinitev nosečnosti;
– zdravstvena oskrba v nosečnosti in ob porodu;

5. obveznih zdravstvenih pregledov pred vključitvijo v izobraževanje in v času izobraževanja v osnovni oziroma srednji šoli, enako kot to velja za državljane Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zdravstvena komisija, ki jo imenuje predstojnik urada, v utemeljenih primerih odobri večji obseg zdravstvenega varstva.

(3) Urad krije stroške zdravstvenih storitev oseb z začasno zaščito iz prejšnjih odstavkov tega člena.

28. člen

(pravica do dela)

(1) Osebe z začasno zaščito so glede pravice do dela izenačene z begunci v skladu s predpisi, ki urejajo zaposlovanje in delo tujcev.

(2) Osebe z začasno zaščito se lahko vključujejo v programe usposabljanja oziroma opravljajo pripravništvo v skladu s predpisi.

(3) Stroške, ki nastanejo v zvezi z uveljavljanjem pravic oseb z začasno zaščito iz prvega in drugega odstavka, krije vsakokratni delodajalec.

(4) Osebe z začasno zaščito lahko uveljavljajo pravice iz prejšnjih odstavkov le v času trajanja začasne zaščite.

29. člen

(pravica do izobraževanja)

(1) Osebe z začasno zaščito, ki so stare manj kot 18 let, imajo pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije pravico do:

– vključitve in zaključka osnovnošolskega izobraževanja in
– vključitve in zaključka nižjega in srednjega poklicnega ter srednjega strokovnega in splošnega izobraževanja za pridobitev javno veljavne izobrazbe v javnih in zasebnih šolah, ki se financirajo iz javnih sredstev, če so ob vključitvi v izobraževanje stare manj kot 18 let in izpolnjujejo vpisne pogoje.

(2) Osebe z začasno zaščito, ki so starejše od 18 let, se lahko vključijo v izobraževanje iz prvega odstavka tega člena pod enakimi pogoji, ki veljajo za udeležence izobraževanja odraslih, v izobraževanje na višjih in visokih strokovnih šolah

ter na univerzitetni stopnji pa v skladu s predpisi, ki urejajo tovrstno izobraževanje.

(3) Stroške izobraževanja oseb iz prvega odstavka tega člena krije ministrstvo, pristojno za šolstvo, v enakem obsegu in pod enakimi pogoji kot to velja za državljane Republike Slovenije.

(4) Individualne stroške v zvezi z izobraževanjem za posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena, ki ne spadajo v okvir sistemskega financiranja iz prejšnjega odstavka, zagotavlja urad v okviru sredstev denarne pomoči oziroma žepnine v skladu s tem zakonom, razen dela stroškov prevoza in prehrane ter za učbenike, ki jih zagotavlja ministrstvo, pristojno za šolstvo, s subvencijami oziroma iz učbeniškega sklada.

(5) Vključevanje oseb z začasno zaščito v izobraževanje zagotovi urad v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za šolstvo, in šolami.

30. člen

(pravica do denarne pomoči)

(1) Osebe z začasno zaščito, ki ne bivajo v nastanitvenih centrih in so brez dohodkov in drugih prejemkov ter zavezancev, ki so jih v skladu s predpisi Republike Slovenije dolžni in zmožni preživljati, so upravičene do denarne pomoči.

(2) Kot dohodki in drugi prejemki iz prejšnjega odstavka se štejejo tisti, ki se po predpisih s področja socialnega varstva upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči.

(3) Pri ugotavljanju upravičenosti do denarne pomoči po tem zakonu se upošteva osnovni znesek minimalnega dohodka, določen s predpisi s področja socialnega varstva, in dohodek, ugotovljen na način, ki je s predpisi s področja socialnega varstva določen za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči, kolikor s tem zakonom ni določeno drugače.

31. člen

(višina denarne pomoči)

(1) Višina denarne pomoči se za osebo z začasno zaščito, ki nima dohodkov in drugih prejemkov ter zavezancev, ki so jo v skladu s predpisi Republike Slovenije dolžni in zmožni preživljati, določi v višini minimalnega dohodka.

(2) Višina denarne pomoči se za osebo z začasno zaščito, ki ima dohodke in druge prejemke, določi tako, da se od minimalnega dohodka, ki ji pripada, odšteje višina dohodkov in drugih prejemkov, prejetih v preteklem mesecu.

(3) Višina denarne pomoči se družini osebe z začasno zaščito določi kot razlika med seštevkom minimalnih dohodkov vseh družinskih članov in seštevkom dohodkov in drugih prejemkov vseh družinskih članov, prejetih v preteklem mesecu.

32. člen

(merila za izračun denarne pomoči)

(1) Višina denarne pomoči se osebi z začasno zaščito določi v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka po naslednjih merilih:

– za prvo odraslo osebo oziroma vlagatelja	100 %
– za vsako naslednjo odraslo osebo v družini	70 %
– za otroka do 18. leta starosti	30 %
– za mladoletno osebo brez spremstva	100 %.

(2) Mladoletnim osebam, ki so v Republiki Sloveniji s samo enim od staršev, se denarna pomoč poveča za 30 % osnovnega zneska minimalnega dohodka.

33. člen

(zahtevek za denarno pomoč)

(1) Postopek za dodelitev denarne pomoči se začne na zahtevo osebe z začasno zaščito.

(2) Zahtevek za denarno pomoč se vloži na obrazcu, ki ga predpiše vlada.

(3) Vlagatelj je praviloma prva odrasla oseba v družini.

(4) Kot prva odrasla oseba v družini se šteje samska oseba oziroma tisti od zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti iz prve alinee drugega odstavka 36. člena, ki uveljavlja pravico do denarne pomoči.

(5) Za naslednjo odraslo osebo v družini se šteje polnoletna oseba, ki se po predpisih s področja socialnega varstva šteje v družino in ki ni otrok iz druge alinee drugega odstavka 36. člena tega zakona.

(6) Oseba z začasno zaščito je dolžna uradu sporočiti vsa dejstva in okoliščine oziroma spremembe, ki vplivajo na odločitev o dodelitvi denarne pomoči.

(7) Oseba z začasno zaščito mora nova dejstva in okoliščine oziroma spremembe iz prejšnjega odstavka sporočiti v osmih dneh od dneva, ko so nastale oziroma je zanje izvedela.

34. člen

(odločanje o denarni pomoči in izplačevanje)

(1) O dodelitvi denarne pomoči odloči urad z dokončno odločbo.

(2) Denarna pomoč se dodeli za obdobje šestih mesecev in se izplačuje mesečno s prvim dnem naslednjega meseca po vložitvi zahtevka.

(3) Denarna pomoč mladoletne osebe brez spremstva se izplača njenemu skrbniku oziroma zakonitemu zastopniku, denarna pomoč za vso družino pa se praviloma izplača vlagatelju.

(4) Sredstva za denarne pomoči zagotavlja in izplačuje urad.

35. člen

(pravica do žepnine)

(1) Osebam z začasno zaščito, ki so nastanjene v nastanitvenem centru in so brez dohodkov in drugih prejemkov ter zavezancev, ki so jih v skladu s predpisi Republike Slovenije dolžni in zmožni preživljati, urad dodeli žepnino.

(2) Višina mesečne žepnine znaša 30 % osnovnega zneska minimalnega dohodka in jo mesečno izplačuje urad v nastanitvenem centru.

36. člen

(pravica do združevanja družine)

(1) Pravico do začasne zaščite po tem zakonu imajo tudi ožji družinski člani osebe, ki je pridobila začasno zaščito.

(2) Za ožje družinske člane se po tem zakonu štejejo:

– zakonec oziroma oseba, ki je z osebo, ki je pridobila začasno zaščito, najmanj eno leto pred prihodom v Republiko Slovenijo živela v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo;

– otroci osebe, ki je pridobila začasno zaščito, dokler jih je ta dolžna preživljati;

– pastorki, kadar ti preživljajo očima ali mačeho, ter očim ali mačeha, kadar preživlja pastorke;

– vnuki in nečaki osebe, ki je pridobila začasno zaščito, če ta oseba preživlja vnuke ali nečake, ki so brez staršev;

– drugi bližnji sorodniki osebe, ki je pridobila začasno zaščito, če so živeli skupaj kot del družine pred prihodom v Republiko Slovenijo in jih je ta preživljala.

37. člen

(pravica do brezplačne pravne pomoči)

Osebe z začasno zaščito imajo pravico do brezplačne pravne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

38. člen

(pravica do obveščenosti)

Osebe z začasno zaščito morajo biti seznanjene s pravicami in obveznostmi iz tega zakona v jeziku, ki ga razumejo. Urad jim v ta namen zagotovi in posreduje ustrezne informacije,

predvsem s področja nastanitve, uveljavljanja denarnih pomoči, zdravstvenega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, v jeziku, ki ga razumejo.

39. člen

(pomoč pri uveljavljanju pravic po tem zakonu)

Urad zagotavlja pomoč pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo osebe z začasno zaščito po tem zakonu.

40. člen

(dolžnosti oseb z začasno zaščito)

Osebe z začasno zaščito morajo:

– spoštovati ustavno ureditev, zakone, predpise in druge splošne pravne akte Republike Slovenije ter ukrepe državnih organov;

– prijaviti prebivališče in vsako spremembo prebivališča v treh dneh po spremembi pri pristojnem organu;

– obvestiti urad o zaposlitvi, premoženju, dohodkih in prejemkih.

41. člen

(mladoletne osebe brez spremstva)

(1) Center za socialno delo mora mladoletni osebi brez spremstva postaviti skrbnika v skladu s predpisi s področja skrbništva.

(2) V času trajanja začasne zaščite se mladoletno osebo brez spremstva praviloma nastani:

– pri odraslih sorodnikih;

– pri rejniški družini;

– v nastanitvenih centrih ali v drugih nastanitvenih kapacitetah, ki so primerne za bivanje mladoletnih oseb;

– pri osebi, ki je skrbela za mladoletno osebo ob prihodu v Republiko Slovenijo.

(3) Krajevno pristojni center za socialno delo je tisti, na območju katerega je mladoletna oseba brez spremstva nastanjena. Pristojni center za socialno delo pri nastanitvi mladoletne osebe brez spremstva upošteva njeno mnenje v skladu z njeno starostjo in stopnjo njenega duševnega razvoja.

V. LISTINA OSEBE Z ZAČASNO ZAŠČITO

42. člen

(izkaznica osebe z začasno zaščito)

(1) Osebi z začasno zaščito se izda izkaznica, ki jo mora imeti pri sebi in s katero dokazuje svojo istovetnost.

(2) Izkaznica osebe z začasno zaščito velja tudi kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(3) Izkaznica osebe z začasno zaščito velja, dokler traja začasna zaščita.

(4) Oseba z začasno zaščito mora izkaznico na zahtevo uradne osebe, ki je po zakonu za to pooblaščena, dati na vpogled.

43. člen

(vsebina izkaznice)

(1) Izkaznica osebe z začasno zaščito vsebuje naslednje podatke:

– osebno ime;

– datum rojstva;

– spol;

– začasno prebivališče;

– državljanstvo;

– osebno ime ter stalno prebivališče zakonitega zastopnika;

– fotografijo.

(2) Minister predpiše obrazec izkaznice.

VI. UKREPI PO PRENEHANJU ZAČASNE ZAŠČITE

44. člen

(načrt prostovoljne vrnitve)

Urad sprejme načrt prostovoljne vrnitve in predlaga vladi ukrepe, potrebne za izvajanje prostovoljne vrnitve.

45. člen

(informacije, obiski in vrnitev)

(1) Urad zaradi lažje odločitve oseb z začasno zaščito glede prostovoljne vrnitve, pripravi informacije o razmerah v državi ali regiji izvora in o pogojih vrnitve ter jih posreduje osebam z začasno zaščito.

(2) Urad lahko organizira informativne obiske v državi ali regiji izvora za osebe z začasno zaščito, ki so se odločile za vrnitev.

(3) Urad lahko v času, dokler traja začasna zaščita, ob upoštevanju priporočil in ocen UNHCR, omogoči osebam, ki so se že prostovoljno vrnile v državo ali regijo izvora, da se vrnejo v Republiko Slovenijo zaradi posebnih okoliščin, ki prevladujejo v državi ali regiji izvora in ki onemogočajo varno in trajno vrnitev.

(4) Osebam z začasno zaščito, ki so se odločile za prostovoljno vrnitev v državo ali regijo izvora, pripadajo pravice iz IV. poglavja tega zakona, najdlje do dneva, ki je s sklepom vlade določen za njihovo vrnitev v domovino.

46. člen

(bivanje po prenehanju začasne zaščite)

(1) Urad lahko s sklepom na predlog zdravstvene komisije iz drugega odstavka 27. člena tega zakona za določen čas omogoči bivanje po prenehanju začasne zaščite osebam, za katere oceni, da se zaradi zdravstvenih razlogov še ne morejo vrniti v državo ali regijo izvora, vendar praviloma ne dlje, kot lahko traja začasna zaščita po 11. členu tega zakona.

(2) Urad lahko s sklepom za določen čas po prenehanju začasne zaščite omogoči bivanje mladoletnim osebam brez spremstva, ki se šolajo v Republiki Sloveniji, in družinam, katerih otroci so mladoletni in se šolajo v Republiki Sloveniji, do izteka tekočega šolskega leta.

(3) Osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena imajo enake pravice in dolžnosti kot osebe z začasno zaščito.

47. člen

(prisilna odstranitev)

Oseba, ki ji je začasna zaščita prenehala in ni pridobila drugačnega statusa, ki ji omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji, mora državo zapustiti v roku, ki ji je določen, v nasprotnem primeru se zanjo uporabijo predpisi, ki urejajo prisilno odstranitev tujcev.

VII. ZBIRKE OSEBNIH IN DRUGIH PODATKOV

48. člen

(zbiranje, obdelava in posredovanje osebnih in drugih podatkov)

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, zbirajo osebne in druge splošne podatke o osebah z začasno zaščito v Republiki Sloveniji zaradi spremljanja stanja, odločanja o pravicah in dolžnostih, določenih s tem zakonom, njihovega izvajanja, ter statističnih in znanstveno raziskovalnih namenov.

(2) Državni in drugi organi ter organizacije, ki razpolagajo z osebnimi podatki, iz obstoječih evidenc ter drugih zbirk osebnih podatkov, ustanovljenih na podlagi področnih zakonov, o osebah iz prejšnjega odstavka, so dolžni brezplačno posredovati te podatke pristojnim organom in uradu na njihovo zahtevo.

(3) Podatki iz tega člena se zbirajo, obdelujejo, posredujejo, shranjujejo in uporabljajo v skladu s predpisi, ki urejajo

varstvo osebnih podatkov, in mednarodnimi konvencijami o varstvu osebnih podatkov.

(4) Osebne podatke iz 49. člena tega zakona smejo uporabljati tudi pooblaščena podjetja ali organizacije za potrebe vpisa podatkov na izkaznico osebe z začasno zaščito iz 42. člena tega zakona in jih morajo po vpisu na izkaznico v 30 dneh uničiti.

49. člen

(zbirke osebnih podatkov o prosilcih za začasno zaščito)

(1) Pristojni organ iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona za namene izvrševanja tega zakona zbira in obdeluje naslednje podatke o osebah, ki zaprosijo za začasno zaščito:

– osebno ime;
– osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika;
– osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva skrbnika;
– datum in kraj rojstva;
– ustrezen prstni odtis za potrebe izdaje izkaznice iz prvega odstavka 42. člena tega zakona;
– dekliški priimek;
– spol;
– zakonska zveza, zunajzakonska skupnost ali druga oblika partnerske zveze, urejene z zakonom;
– državljanstvo;
– izobrazba in poklic, če prosilec s tem pisno soglaša;
– datum prihoda v Republiko Slovenijo;
– številka in vrsta potovalnega dokumenta;
– osebna imena in naslovi stalnega ali začasnega prebivališča družinskih članov v Republiki Sloveniji;
– vrsta in naslov zadnjega prebivališča;
– zdravstveno stanje, če prosilec s tem pisno soglaša;
– druge podatke, določene z zakoni Republike Slovenije, ki so potrebni za odločanje o začasni zaščiti.

(2) Pristojni organ iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona zbira podatke iz prejšnjega odstavka neposredno od oseb, ki zaprosijo za začasno zaščito, od drugih oseb ali iz že obstoječih zbirk podatkov.

(3) Pristojni organ iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona mora podatke iz prvega odstavka tega člena posredovati uradu za opravljanje nalog, določenih s tem zakonom.

50. člen

(zbirke osebnih podatkov o osebah z začasno zaščito)

(1) Urad za opravljanje nalog, določenih s tem zakonom, zbira in obdeluje naslednje podatke:

– o oskrbi in nastanitvi;
– o številki in datumu izdaje odločbe o pridobitvi začasne zaščite;
– o naslovu začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji;
– o številki izkaznice osebe z začasno zaščito, datumu izdaje in organu, ki jo je izdal;
– o izobrazbi in poklicu, če oseba z začasno zaščito s tem pisno soglaša;
– o narodnosti, če oseba z začasno zaščito s tem pisno soglaša;
– o veroizpovedi, če oseba z začasno zaščito s tem pisno soglaša;
– o opravljenih zdravstvenih storitvah v času bivanja v Republiki Sloveniji;
– o šolanju in izobraževanju ter o pridobljeni izobrazbi v Republiki Sloveniji;
– o zaposlitvah, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju;
– o pridobitvi, odvzemu in prenehanju začasne zaščite;
– o načinu in kraju vračanja v domovino.

(2) Urad zbira podatke iz prejšnjega odstavka neposredno od oseb z začasno zaščito, od drugih oseb ali iz že obstoječih zbirk podatkov.

51. člen

(posredovanje podatkov izvorni državi)

(1) Podatki, ki jih od prosilcev in oseb z začasno zaščito zberejo organi, pristojni za izvajanje tega zakona, se ne smejo posredovati izvorni državi.

(2) Za odstranitev osebe, ki ji je odrejena prisilna odstranitev v izvorno državo, se organom izvorne države lahko posreduje le naslednje podatke:

– osebno ime;
– datum in kraj rojstva;
– ustrezen prstni odtis, ki je bil pridobljen za potrebe izdaje izkaznice iz prvega odstavka 42. člena tega zakona;
– spol;
– državljanstvo;
– številka in vrsta potovalnega dokumenta;
– vrsta in naslov zadnjega prebivališča v izvorni državi.

52. člen

(doba uporabe in shranjevanja osebnih podatkov)

(1) Osebni podatki iz 49. in 50. člena tega zakona se lahko uporabljajo in shranjujejo najdalj tri leta po prenehanju začasne zaščite iz 11. člena tega zakona.

(2) Po preteku roka iz prejšnjega odstavka se osebni podatki arhivirajo.

(3) Osebni podatek iz pete alinee prvega odstavka 49. člena tega zakona in osebni podatki iz osme, devete, desete in enajste alinee prvega odstavka 50. člena tega zakona se uporabljajo in hranijo trajno.

VIII. NADZOR

53. člen

(pristojnost prekrškovnih organov za nadzor)

Za izvajanje in nadzor nad izvajanjem določb 54., 55. in 56. člena tega zakona je pristojno ministrstvo, za določbe 57. člena tega zakona pa samo policija.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

54. člen

(kršitev določbe v zvezi z omejitvijo gibanja)

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek prosilec, ki ne upošteva omejitve gibanja v skladu z drugim odstavkom 21. člena tega zakona.

55. člen

(kršitev določbe v zvezi s prijavo spremembe kraja prebivanja)

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba z začasno zaščito, ki ne prijavi vsake spremembe kraja prebivanja v skladu z drugo alineo 40. člena tega zakona.

56. člen

(kršitev določbe v zvezi z obveščanjem urada)

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba z začasno zaščito, ki ne obvesti urada o zaposlitvi, premoženju, dohodkih in prejemkih v skladu s tretjo alineo 40. člena tega zakona.

57. člen

(kršitev določb v zvezi z izkaznico osebe z začasno zaščito)

(1) Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba z začasno zaščito, ki pri sebi nima izkaznice iz prvega odstavka 42. člena tega zakona.

(2) Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba z začasno zaščito, ki na zahtevo pooblaščene

uradne osebe po zakonu, ki ureja policijo, noče dati na vpogled izkaznice iz prvega odstavka 42. člena tega zakona.

58. člen

(višina izrečenih glob)

Organa iz 53. člena tega zakona lahko izrečeta globo za prekrške po tem zakonu v okviru razpona, predpisanega po tem zakonu.

Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb – ZZZRO (Uradni list RS, št. 65/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Vlada izda uredbo iz drugega odstavka 23. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister izda navodilo iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona, obrazec iz devetega odstavka 16. člena, drugega odstavka 33. člena in drugega odstavka 43. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

60. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 20/97, 94/00 – odločba US, 67/02, 2/04 – ZPNNVSM). Določbe 24.a, 24.b in 25.a člena Zakona o začasnem zatočišču ter določbe 3., 4., 7., 8. in 9. člena Zakona o dopolnitvah Zakona o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 67/02), pa se uporabljajo do prenehanja statusa tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji osebam, ki so tega pridobile po 24.a členu Zakona o začasnem zatočišču.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tudi Uredba o prispevku oseb z začasnim zatočiščem k oskrbi in nastanitvi v nastanitvenem centru in višini človekoljubne pomoči, ki jo lahko prejemajo osebe z začasnim zatočiščem (Uradni list RS, št. 54/99, 114/00).

61. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

MINISTRSTVA

805. Pravilnik o spremembi Pravilnika o potniških ladjah

Na podlagi prvega odstavka 121. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 62/16 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za infrastrukturo

P R A V I L N I K

o spremembi Pravilnika o potniških ladjah

1. člen

V Pravilniku o potniških ladjah (Uradni list RS, št. 23/11) se v prvem odstavku 1. člena besedilo »Direktivo Komisije 2010/36/EU z dne 1. junija 2010 o spremembi Direktive 2009/45/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje (UL L št. 162 z dne 29. 6. 2010, str. 1)« nadomesti z besedilom »Direktivo Komisije (EU) 2016/844 z dne 27. maja 2016 o spremembi Direktive 2009/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje (UL L št. 141 z dne 28. 5. 2016, str. 51)«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2017.

Št. 007-50/2017/16
Ljubljana, dne 22. marca 2017
EVA 2017-2430-0014

dr. Peter Gašperšič l.r.
Minister
za infrastrukturo

USTAVNO SODIŠČE

806. Odločba o ugotovitvi, da je bila v neskladju z Ustavo 1. točka 4. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, kolikor je v primeru pomešanja premoženja zakonitega in nezakonitega izvora omogočala odvzem celotnega pomešanega premoženjskega predmeta, in o ugotovitvi, da niso bili v neskladju z Ustavo 1. točka 4. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v preostalem delu, prvi odstavek 5. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in 6. točka 4. člena ter drugi odstavek 2. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, kolikor sta se nanašala na zakonca osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika

Številka: U-I-91/15-24
Datum: 16. 3. 2017

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Okrožnega sodišča v Ljubljani, na seji 16. marca 2017

O d l o č i l o:

1. Točka 1 4. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 91/11) je bila v neskladju z Ustavo, kolikor je v primeru pomešanja premoženja zakonitega in nezakonitega izvora omogočala odvzem celotnega pomešanega premoženjskega predmeta.

2. Odločitev iz prejšnje točke izreka se izvrši tako, da se v primeru, ko je premoženjski predmet celota pomešanega premoženja nezakonitega in zakonitega izvora, tak predmet

v celoti odvzame, če je tožena stranka premoženje pomešala z namenom ponovnega izvrševanja protipravnih ravnanj ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja, ob tem pa delež premoženja nezakonitega izvora v pomešanem predmetu ni neznaten. Če pomešanje ni bilo izvršeno s takim namenom ali če je delež premoženja nezakonitega izvora v pomešanem predmetu neznaten, se odvzame idealni delež tega predmeta, tako da se vzpostavi solastnina oziroma soimetništvo države v deležu, ki ustreza vrednosti pomešanega premoženja nezakonitega izvora, in tožene stranke v deležu, ki vrednostno ustreza njenemu izkazanemu zakonitemu vložku v ta premoženjski predmet. Domneva se, da je do pomešanja premoženja prišlo z namenom ponovnega izvrševanja protipravnih ravnanj ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja. Tožena stranka domnevo ovrže, če izkaže za verjetno, da ob pomešanju ni imela takega namena.

3. V preostalem delu 1. točka 4. člena in prvi odstavek 5. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora nista bila v neskladju z Ustavo.

4. Točka 6 4. člena in drugi odstavek 2. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, kolikor sta se nanašala na zakonca osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika, nista bila v neskladju z Ustavo.

5. Zahteva za oceno ustavnosti prvega odstavka 5. člena v zvezi s prvim odstavkom 34. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrožno sodišče v Ljubljani vlaga zahtevo za oceno ustavnosti prvega odstavka 5. člena v zvezi s prvim odstavkom 34. člena, 1. točke 4. člena ter prvega in drugega odstavka 5. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (v nadaljevanju ZOPNI). Predlagatelj je pred vložitvijo zahteve prekinil pravdni postopek odločanja o tožbi za odvzem premoženja nezakonitega izvora. Ta je uperjena zoper prvega toženca, ki je po navedbah predlagatelja pravnomočno obtožen kataloških kaznivih dejanj neupravičenega prometa s prepovedanimi drogami in hudodelskega združevanja, ter zoper z njim povezane osebe, med njimi ženo prvega toženca. Predlagatelj v splošnem ocenjuje, da je z ZOPNI določeno breme posameznika, naj navede in dokaže zakonite vire svojega premoženja, sicer mu ga bo država odvzela, ustavnoskladno, če sta izpolnjeni dve predpostavki. Prva je nadpolovična verjetnost, da se je posameznik ukvarjal z nezakonito dejavnostjo, ki generira velika denarna sredstva, druga predpostavka pa je okoliščina, da ta posameznik razpolaga s premoženjem, ki je v precejšnjem nesorazmerju z njegovimi zakonitimi prihodki. Vendar izpodbijani prvi odstavek 5. člena v zvezi s prvim odstavkom 34. člena ZOPNI po predlagateljevem mnenju omogoča odvzem premoženja že, če obstajajo zgolj razlogi za sum storitve kataloškega kaznivega dejanja. Zato naj bi omenjeni določbi v neskladju s 33. členom Ustave pretirano posegali v pravico do zasebne lastnine. Ureditev 1. točke 4. člena ZOPNI, ki določa pomen pojma premoženje, prvega odstavka 5. člena ZOPNI, ki opredeljuje premoženje nezakonitega izvora, in drugega odstavka 5. člena ZOPNI, ki določa, kdaj se domneva, da je premoženje nezakonitega izvora, se zdi predlagatelju neskladna s 33. in 2. členom Ustave, podrejeno pa tudi s prvim odstavkom 23. člena Ustave. Predlagatelj trdi, da je podnormirana in nejasna pri razločevanju, katero premoženje velja za zakonito in katero za nezakonito, ter pri pravnih posledicah v primerih mešanja obojega premoženja. Tako naj bi bila 1. točka 4. člena ZOPNI, ki opredeljuje pomen izrazov, premalo jasna oziroma nelogična, stališče, da je v njej vsebovana opredelitev premoženja nezakonitega izvora, pa naj bi bilo zgrešeno. Slednja opredelitev je po predlagateljevem mnenju vsebovana v prvem odstavku 5. člena ZOPNI. Zakonodajalčeva opustitev urejanja različnih premoženjskih položajev (kriminalni izkupički; premoženje, ki izvira iz teh izkupičkov; premoženje, ki je pripomoček pri izvrševanju kaznivega dejanja; zamenljivo premoženje; pomešano blago in nadomestna sredstva) naj bi sodišče silila k pretiranemu zatekanju k analogijam in h kreiranju prava v nepredvidljive smeri. Predlagatelj opisuje *Proceeds of Crime Act*, s katerim je v Združenem kraljestvu urejen institut, soroden ZOPNI, in pojasnjuje, zakaj je tamkajšnja ureditev bolj natančna in jasna od izpodbijane ter zakaj prva, v nasprotju z izpodbijano ureditvijo, ne bo zajela tudi premoženja, ki ni nezakonitega izvora. Tako naj ZOPNI ne bi predpisoval pravila za tipičen primer, ko si toženec pri izvrševanju nezakonite dejavnosti pomaga s sredstvi zakonitega izvora (delo, denar, podjetja), zato naj ne bi bilo dovolj jasno, ali je toženec s tem ta sredstva tako omadeževal, da jih bo sodišče štelo za nezakonita. Za prav takšen položaj naj bi šlo tudi v izhodiščni pravdi: prvi toženec naj bi imel znatne prihodke iz svojih gostinskih in nepremičninskih poslov, vendar naj ne bi bilo jasno, ali naj se ti posli in iz njih izvirajoči dohodki ovrednotijo kot pomožni ali kot neodvisni v razmerju do verjetne kriminalne dejavnosti oziroma kaj bi moral dokazati toženec, da bi se »uvrstil v eno od mnogih možnih kategorij«, ki naj jih zakonodajalec ne bi posebej uredil. Predlagatelj poudarja, da je na tožencu trditveno in dokazno breme glede zakonitosti virov njegovega premoženja, ne da bi bili jasno razgrnjeni kriteriji, kako naj se brani, zato je lahko preveč morda zakonitega premoženja ocenjenega za nezakonito. Položaj tožene stranke naj bi bil otežen tudi zato, ker je nesorazmerje tožencevega premoženja določeno s t. i. posredno metodo (pri kateri je pomembno gibanje celotnega premoženja in niso odločilne posamezne transakcije), medtem ko se tožbeni zahtevek osredotoča na konkretne premoženjske predmete, med prvim in drugim pa naj ne bi bilo jasnega skupnega imenovalca. Predlagatelj opozarja, da sta pojma zakoniti dohodek in zakoniti način iz prvega odstavka 5. člena ZOPNI zapletena pravna pojma. Poleg tega naj ZOPNI tudi ne bi urejal pravnih posledic za tipični primer, ko sodišče spozna, da je v delu celotnega premoženja ali v delu določenega premoženjskega predmeta (podjetje, dobroimetje, stvar) mogoče prepoznati premoženje nezakonitega izvora, glede preostanka pa toženec izkaže zakonitost vira financiranja. Tako naj na primer ne bi bilo določbe o nastanku solastnine. V zvezi s tem predlagatelj primeroma navaja, da bi zakonodajalec lahko predpisal nastanek tožničine solastnine na stvari, zahtevani s tožbo, v deležu, ki je enak razmerju med pojasnjenimi dohodki in nepojasnjenimi viri. Ureditev naj bi bila še bolj »protiustavno prestroga«, ko gre za povezane osebe v smislu 6. točke 4. člena ZOPNI. Dokazni postopek v izhodiščni pravdi je po navedbah predlagatelja pokazal, da je imela druga toženka pred sklenitvijo zakonske zveze s prvim tožencem določeno posebno premoženje, ki ga je nato skupaj z njim vlagala v skupne gostinske in gradbene posle. Njeno premoženje naj bi se neločljivo pomešalo s premoženjem prvega toženca (tožnica pa ne zatrjuje, da je druga toženka slaboverna v smislu drugega odstavka 2. člena ZOPNI). Prav tako je predlagatelj v postopku ugotovil, da je druga toženka v času trajanja zakonske zveze opravljala določeno delo. Vendar predlagatelj poudarja, da se pri rešitvi ugovora o obstoju skupne lastnine na predmetih, ki so sicer deklaratorno last prvega toženca, ne more opreti na Zakon. Opozarja, da v tem primeru ne gre za zakonsko urejen prenos premoženja na povezano osebo, prav tako ne da vsebinskega odgovora prvi odstavek 30. člena ZOPNI. Zgolj osebna povezava druge toženke s prvim tožencem naj ne bi bila ustavno zadosten razlog za to, da se drugi toženki odvzame posebno premoženje in delež na skupnem premoženju, še posebno, ker naj bi bil del tega premoženja druge toženke opredmeten v družinski hiši. Predlagatelj utemeljuje, da je glede na navedeno ZOPNI opustil vzpostavitev nepogrešljivih materialnopravnih kriterijev, zato je rezultat njegove uporabe v primerih mešanja premoženj nekontrolirano nepredvidljiv. Uporaba procesnopravnega pomagala odločanja po prostem preudarku iz 216. člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – v na-

daljevanju ZPP) naj za opisane primere iz dveh razlogov ne bi bila mogoča. Najprej, ker naj bi bili zahtevki po ZOPNI po svojem bistvu stvarnopravni, medtem ko se 216. člen ZPP nanaša na pravico do odškodnine, denarja ali nadomestnih stvari, pa tudi zato, ker naj bi ta institut reševal le vprašanje ugotavljanja količine oziroma višine denarnega zneska, ne pa utemeljenosti tožbenega zahtevka.

2. Državni zbor ni odgovoril na zahtevo, mnenje o njej je podala Vlada. Po oceni Vlade zahteva za oceno ustavnosti ni utemeljena. Vlada poudarja, da ZOPNI ne ureja odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, temveč odvzem premoženja nezakonitega izvora brez kazenske sodbe. Dokazni standard razlogov za sum storitve kataloškega kaznivega dejanja naj bi bil, ob dodatnem pogoju obstoja nesorazmernega premoženja v določeni višini, predpisan le kot pogoj za začetek finančne preiskave. V pravdnem postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora pa naj ne bi bilo več povezave s konkretnim kazenskim ali predkazenskim postopkom. Smisel odvzema premoženja nezakonitega izvora naj bi bil namreč odvzem premoženja, za katero – ob obstoju nesorazmerja med takim premoženjem in dohodki, zmanjšanimi za davke in prispevke v obdobju, v katerem je bilo premoženje pridobljeno – posameznik ne more dokazati zakonitosti izvora. Vlada trdi, da 1. točka 4. člena ZOPNI, ki določa pomen izraza premoženje za potrebe ZOPNI, ni nejasna. Določba naj bi pojasnjevala, kaj vse spada v okvir premoženja nezakonitega izvora, ki je sicer z vidika nezakonitosti opredeljeno v prvem odstavku 5. člena ZOPNI. Iz povezave obeh določb tako po mnenju Vlade izhaja, da spada v premoženje nezakonitega izvora tudi premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz takega premoženja, kot tudi premoženje, v katero je bilo tako premoženje spremenjeno ali s katerim je bilo pomešano. Šlo naj bi torej za širitev pojma premoženja nezakonitega izvora tudi na tisto premoženje, ki je na kakršenkoli način nastalo iz premoženja nezakonitega izvora ali zaradi njega, ter na različne oblike preoblikovanja premoženja in dele pomešanega premoženja. Prav tako po oceni Vlade ZOPNI ne dopušča, da se preveč morda zakonitega premoženja oceni za nezakonito, kajti premoženje je nezakonitega izvora in se odvzame le, če ni dokazano, da je bilo pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način. Slednja pojma naj bi bila namenoma široko opredeljena, tako da zajemata vse mogoče oblike, opredeljene v slovenski zakonodaji (s področja delovnega, socialnega, davčnega in finančnega prava ter obligacijskih in stvarnopravnih razmerij). Izpodbijana ureditev naj ne bi dopuščala, da se povezani osebi odvzameta posebno premoženje in njen prispevek k skupnemu premoženju zgolj zaradi osebne povezave s prvim tožencem. Res naj bi veljala domneva, da je na ožjega družinskega člana premoženje nezakonitega izvora preneseno brezplačno, vendar naj bi bilo to mogoče ovreči z izkazom, da je bila plačana dejanska vrednost. Če gre za premoženje nezakonitega izvora, ki je pomešano z »domnevno zakonitim« premoženjem povezane osebe, lahko ta oseba po trditvah Vlade dokazuje zakonitost svojega prispevka k premoženju.

3. Dragan Tošić, Meri Tošić in družba Fundator, d. o. o., Ljubljana, trije izmed tožencev v prekinjenem pravdnem postopku, so priglasili udeležbo v postopku za oceno ustavnosti. V svojih vlogah izražajo soglasje z vloženo zahtevo, obenem pa Ustavnemu sodišču predlagajo, naj postopek razširi na oceno ustavnosti številnih drugih določb ZOPNI oziroma celotnega ZOPNI, in sicer naj presodi njihovo skladnost s pravico do poštenega obravnavanja (22. in 23. člen Ustave, 6. člen Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP), pravico do domneve nedolžnosti (27. člen Ustave, drugi odstavek 6. člena EKČP), pravico do pravnih jamstev v kazenskem postopku (29. člen Ustave), pravico do zasebne lastnine (33. in 67. člen Ustave ter 1. člen Prvega protokola k EKČP), pravico do zasebnosti (35. člen Ustave), pravico do komunikacijske zasebnosti (37. člen Ustave), pravico do varstva osebnih podatkov (38. člen Ustave), prepovedjo povratne veljave pravnih aktov (155. člen Ustave) in načelom zaupanja v pravo (2. člen Ustave).

4. Vloga udeležencev – tožencev v pravdnem postopku – je bila vročena predlagatelju in Državnemu zboru. Mnenje o njej je dala Vlada. V njem je zapisala, da se ne strinja s predlogom o širitvi presoje ustavnosti na celoten ZOPNI, in vsebinsko zavrnila argumente tožencev.

5. Mnenje Vlade je Ustavno sodišče poslalo predlagatelju in tožencema, ki nanj niso odgovorili.

B. – I.

Procesni pogoji in obseg presoje

6. Predlagatelj izpodbija določbe zakona, kakršen je veljal pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 25/14 – v nadaljevanju ZOPNI-A). V skladu s prvim odstavkom 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) Ustavno sodišče odloči o ustavnosti zakona, ki ne velja več, če niso odpravljene posledice njegove protiustavnosti. Ta pogoj je v obravnavanem primeru izpolnjen. Predlagatelj je namreč obrazložil, da je bila tožba v izhodiščnem pravdnem postopku vložena pred uveljavitvijo ZOPNI-A in se mora zato pravda skladno s prehodno določbo prvega odstavka 36. člena ZOPNI-A nadaljevati po ZOPNI.

7. V skladu s 156. členom Ustave mora sodišče prekiniti postopek in začeti postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem, če pri odločanju meni, da je zakon, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven. To ustavno pooblastilo sodiščem je treba razlagati skupaj s 125. členom Ustave, po katerem so sodniki pri opravljanju sodniške funkcije vezani ne samo na zakon, temveč tudi na Ustavo. Upoštevaje ustavni položaj rednih sodišč, opredeljen s 125. členom Ustave, ima Ustavno sodišče po 156. členu Ustave subsidiarno vlogo. To pomeni, da je upravičeno intervenirati le takrat, kadar je ustavnosodna presoja zakona potrebna za zagotovitev ustavnoskladne odločitve v posameznem sodnem postopku.[1] Sodišče mora torej v zahtevi za oceno ustavnosti utemeljiti, zakaj mora v zadevi, v kateri sodi, uporabiti (domnevno protiustavno) zakonsko ureditev na način, ki mu preprečuje ustavnoskladno odločitev.[2] Dilema o (proti)ustavnosti posamezne izpodbijane zakonske določbe v zahtevi za oceno ustavnosti tako ne sme ostati na abstraktni ravni, pač pa mora sodišče izkazati, da se je natančno tisti ustavnopravni pomislek, ki ga je navedlo v zahtevi, izkristaliziral (izostril, izkazal za pravno odločilnega) v konkretnih okoliščinah zadeve, v kateri je sodišče zaradi vložitve zahteve za oceno ustavnosti prekinilo postopek.[3]

8. Obravnavana zahteva, kolikor se nanaša na prvi odstavek 5. člena v zvezi s prvim odstavkom 34. člena ZOPNI, ni skladna z opisanimi izhodišči. Predlagatelj trdi, da sta bili navedeni normi protiustavni, ker sta uzakonjali odvzem premoženja ob obstoju zgolj razlogov za sum storitve kataloškega kaznivega dejanja. Da bi bili ustavnoskladni, bi po njegovem mnenju morali odvzem dovoljevati šele ob obstoju utemeljenega suma storitve kataloškega kaznivega dejanja, torej le tedaj, ko je storitev tega dejanja pretežno oziroma nadpolovično verjetna. Vendar predlagatelj sam trdi, da je zoper prvega toženca vložena pravnomočna obtožnica v zvezi s kataloškimi kaznivimi dejanji, na katera se nanaša premoženje iz izhodiščne pravde. Upoštevaje 4. točko prvega odstavka 277. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14 – v nadaljevanju ZKP), to

[1] Tako sklepi Ustavnega sodišča št. U-I-238/12 z dne 23. 1. 2014 (Uradni list RS, št. 10/14), 7. točka obrazložitve, št. U-I-129/15 z dne 11. 2. 2016, 9. točka obrazložitve, in št. U-I-204/15 z dne 3. 3. 2016, 5. točka obrazložitve.

[2] Prav tam.

[3] Primerjaj sklep Ustavnega sodišča št. U-I-204/15, 8. točka obrazložitve.

pomeni, da obstaja utemeljen sum, da so bila storjena z obtožnico zajeta kazniva dejanja.[4] Predlagatelj torej izpodbijanih norm v konkretnem primeru ni prisiljen napolniti z vsebino, ki je po njegovem mnenju protiustavna. Konkretneje rečeno, izpodbijana ureditev predlagatelja ne sili, naj toženi stranki odvzame premoženje nezakonitega izvora, čeprav ni utemeljenega suma za to, da je bilo storjeno kataloško kaznivo dejanje, temveč za to obstajajo zgolj razlogi za sum. Glede na to je Ustavno sodišče zahtevo v tem delu zavrglo (5. točka izreka).

9. Predlagatelj je utemeljil, da mora v prekinjenem pravdnem postopku uporabiti določbe, ki so opredeljevale pojem premoženje (1. točka 4. člena ZOPNI) oziroma premoženje nezakonitega izvora (prvi odstavek 5. člena ZOPNI), ter da mora pravno ovrednotiti položaj, ko je le v delu premoženja mogoče prepoznati premoženje nezakonitega izvora, in položaj, ko so s tožbo zajeti predmeti, čeprav so deklaratorno last prvega toženca, neločljivo pomešani s posebnim premoženjem njegovega zakonca oziroma so skupna last zakoncev. Upoštevaje opisana izhodišča, sta predmet presoje Ustavnega sodišča 1. točka 4. člena in prvi odstavek 5. člena ZOPNI, ker naj bi premalo določno in z vidika 33. člena Ustave nedopustno določala, kaj je premoženje nezakonitega in kaj zakonitega izvora ter kakšne so posledice, ko je le del premoženja nezakonitega izvora, preostali del pa je zakonit. Poleg tega je predmet presoje Ustavnega sodišča ureditev ZOPNI, ker naj bi premalo določno in z vidika 33. člena Ustave nedopustno urejala položaj, ko je premoženje, čeprav deklaratorno osumljenčevo (obdolženčevo, obsojenčevo ali zapustnikovo), pomešano s posebnim premoženjem njegovega zakonca oziroma je njuno skupno premoženje. Te očitke predlagatelj naslavlja na 1. točko 4. člena ZOPNI (ki je opredeljevala pojem premoženje) ter prvi in drugi odstavek 5. člena ZOPNI (ki sta opredeljevala premoženje nezakonitega izvora in domnevo o nezakonitem izvoru premoženja). Ustavno sodišče pa presojo trditev o protiustavnosti ureditve položaja obdolženčevega zakonca umešča v okvir 6. točke 4. člena ZOPNI (ki je določala, kdo so povezane osebe) in drugega odstavka 2. člena ZOPNI (ki je določal, komu se glede na namen ZOPNI odvzame premoženje nezakonitega izvora), kolikor sta se določbi nanašali na zakonca osumljenca oziroma obdolženca, obsojenca ali zapustnika. Prav ti normi – seveda v povezavi s prvim odstavkom 34. člena (ki je med drugim določal, da se premoženje odvzame lastniku) in 9. točko 4. člena ZOPNI (ki je določal, kdo je lastnik) – sta bili *sedes materiae* ureditve odvzema premoženja nezakonitega izvora, kadar je bilo obdolženčevo premoženje podvrženo kogentnemu premoženjskemu režimu med zakoncema. Predlagatelj je sicer zapisal, da izpodbija tudi drugi odstavek 5. člena ZOPNI, ki je določal, kdaj se domneva, da je posameznikovo premoženje nezakonitega izvora. Vendar vsebina njegovih argumentov ni uperjena v tam uzakonjeno domnevo samo po sebi. Glede na to Ustavno sodišče šteje, da so normativno jedro, v katero merijo procesno dopustni predlagateljevi očitki, le (i) 1. točka 4. člena in prvi odstavek 5. člena ZOPNI ter (ii) 6. točka 4. člena in drugi odstavek 2. člena ZOPNI, kolikor sta se nanašala na zakonca osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika.

10. Ustavno sodišče ni vsebinsko presojalo navedb udeležencev iz prekinjenega postopka, kolikor te presegajo v zahtevi sodišča opredeljeni predmet izpodbijanja in kolikor nasprotujejo nosilnim argumentom predlagatelja. Zahteva je namreč posebno pravno sredstvo pred Ustavnim sodiščem, ki ga ZUstS v skladu z Ustavo podeljuje kvalificiranim predlagateljem, med njimi sodiščem. Skladno z razmerjem subsidiarnosti med rednimi sodišči in Ustavnim sodiščem mora na ustavnopravno pomembne očitke udeležencev sodnega postopka najprej odgovoriti sodišče v sodnem postopku. Zato je logično, da je na podlagi zahteve sodišča sproženo odločanje Ustavnega sodišča omejeno na razloge sodišča o protiustavnosti in ne na navedbe strank prekinjenega postopka. Ko se bodo o navedbah, ki jih v svoji vlogi razgrinjajo udeleženci iz prekinjenega postopka, v tekočih postopkih izrekla redna sodišča, bodo imeli udeleženci možnost zoper odločitve sodišč (pod pogoji iz ZUstS) vložiti ustavno pritožbo in tudi morebitno pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti zakonskih določb, na katerih bodo temeljile sodne odločbe.

B. – II.

Ocena skladnosti 1. točke 4. člena in prvega odstavka 5. člena ZOPNI z načelom jasnosti in določnosti zakona (2. člen Ustave)

11. Točka 1 4. člena ZOPNI se je glasila:

»Premoženje so stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe, zlasti nepremičnine, premičnine in finančno premoženje ter vsa druga sredstva, ki imajo denarno vrednost, kot tudi premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz takega premoženja, v katero je spremenjeno ali s katerim je pomešano.«

12. Prvi odstavek 5. člena ZOPNI je določal:

»Premoženje osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika, glede katerega so podani razlogi za sum, da je storil kataloško kaznivo dejanje, je nezakonitega izvora, če ni dokazano, da je bilo pridobljeno iz njegovih zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način.«

13. Predlagatelj zatrjuje, da je bil prvi del 1. točke 4. člena ZOPNI jasen (»premoženje so stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe, zlasti nepremičnine, premičnine in finančno premoženje ter vsa druga sredstva, ki imajo denarno vrednost«), da pa iz Zakona ni bilo jasno razvidno, kaj je premoženje, ki izhaja iz premoženja, premoženje, v katero je premoženje spremenjeno, in premoženje, s katerim je premoženje pomešano. Ta ubeseditev naj bi bila nelogična. Morda naj bi šlo za »doktrino o sadežih zastrupljenega drevesa«, a naj ta ne bi bila uzakonjena v ZOPNI, saj naj 1. točka 4. člena ZOPNI ne bi vsebovala opredelitve premoženja nezakonitega izvora, ampak opredelitev premoženja. Zaradi opustitve urejanja različnih premoženjskih položajev naj bi ZOPNI pravdno sodišče silil, da se pretirano zateka k analogijam z obligacijskopravnimi in stvarnopravnimi instituti in da kreira pravo v pretirani meri in s tem tudi v nepredvidljivi smeri. Tako naj ZOPNI ne bi urejal, ali je delo toženca in njegova druga sredstva zakonitega izvora (denar, podjetja) mogoče šteti kot njegov vložek k premoženju nezakonitega izvora, ki je tudi sam postal premoženje nezakonitega izvora. Tako naj tudi ne bi bilo jasno, kako naj toženec oblikuje obrambo, da bo zadostil trditvenemu in dokaznemu bremenu po ZOPNI. To naj bi veljalo tudi za prvotoženega v prekinjenem postopku, ki naj bi imel iz svojih gostinskih in nepremičninskih poslov znatne prihodke. ZOPNI naj namreč ne bi dovolj natančno urejal položaja, ko se premoženje financira iz različnih virov, tako zakonitih kakor tudi nezakonitih. Pravila ZOPNI naj bi vsebovala preveč poprepreproščeno metodo pripisovanja, katero tožencevo premoženje je razumno povezano z njegovim oporečnim ravnanjem.

14. Po Ustavi se človekove pravice in temeljne svoboščine kljub njihovi osrednjosti in neposredni uresničljivosti lahko omejijo zaradi varstva pravic drugih in javne koristi (tretji odstavek 15. člena). S tem je ustavodajalec zaradi varstva pravic drugih in varstva prednostnih pravnih dobrin postavil meje temeljnim ustavnim pravicam ter se opredelil zoper morebitne zlorabe temeljnih pravic, s katerimi bi bile lahko ogrožene tako pravice posameznika kot varstvo družbe kot celote. Seveda pa morajo biti take omejitve izjemne in kar se da določno urejene. Določanje načina omejevanja teh pravic prepušča Ustava zakonodajalcu, s tem da mu postavlja kriterije omejevanja. In prav v kriterijih se skriva nevarnost, da bi jih preširoko razlagali ali celo zlorabljali in tako pretirano in nedopustno omejevali in ožili pravice in temeljne svoboščine. Zato je potreben tako nadzor nad zakonodajalcem kot tudi nad organi, ki skrbijo za udejanjanje z zakonom določene omejitve pravice in svoboščine (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-25/95 z dne 27. 11. 1997, Uradni list RS, št. 5/98, in OdlUS VI, 158, 31. točka obrazložitve).

[4] K. Šugman, Pomen dokaznih standardov v kazenskem postopku, Zbornik znanstvenih razprav Pravne fakultete, LXVII, 2007, str. 251.

15. Ustava zakonodajalcu s tem izrecno nalaga, da mora vsak poseg v človekove pravice in temeljne svoboščine ne le zakonsko urediti, ampak da mora to urediti določno in nedvoumno. Izključena mora biti možnost arbitrarnega odločanja državnega organa. Kot je Ustavno sodišče že večkrat poudarilo v svojih odločbah, je določnost zakona (*lex certa*) praprvina pravne države (2. člen Ustave) in bi veljala kot imperativni ustavni postulat celo, če v Ustavi sploh ne bi bila izrecno omenjena (tako že v odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-18/93 z dne 11. 4. 1996, Uradni list RS, št. 25/96, in OdlUS V, 40, 37. točka obrazložitve).

16. Pri odvzemu premoženja nezakonitega izvora gre za oblastni ukrep države, ki ima jasen in nedvoumen javnopravni namen: tj. doseči, da posameznik ne more obdržati premoženja, ki ga je pridobil na nezakonit način oziroma z nezakonito dejavnostjo, če ob vzpostavljenem sumu storitve določenih hudih kaznivih dejanj ne more izkazati zakonitosti izvora premoženja.[5] Kljub formalni ločitvi ukrepa odvzema premoženja nezakonitega izvora od ukrepov kazenskega prava[6] in kljub smiselni uporabi ZPP v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora je odvzem premoženja nezakonitega izvora po ZOPNI oblastni ukrep države, s katerim država zasleduje javnopravne interese. Njegov namen je namreč preprečevanje pridobivanja in uporabe premoženja nezakonitega izvora zaradi varstva pridobivanja premoženja na zakonit način ter zaščita gospodarske, socialne in ekološke funkcije lastnine s pridobivanjem premoženja v skladu s predpisi. Ta namen pa se zagotavlja z odvzemom premoženja tistim, ki so ga pridobili na nezakonit način ali na katere je bilo tako premoženje preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali ki so vedeli ali bi morali vedeti, da je nanje preneseno premoženje nezakonitega izvora (drugi odstavek 2. člena ZOPNI).

17. Zakon temelji na predpostavki, da ukrepi kazenskega prava, ki omogočajo odvzem predmetov in protipravne premoženjske koristi (73.–77.c člen Kazenskega zakonika, Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 54/15, 6/16 – popr. in 38/16 – v nadaljevanju KZ-1), ne zadoščajo za doseganje cilja, da posameznik ne more obdržati premoženja, ki ga je pridobil na nezakonit način oziroma z nezakonito dejavnostjo, če ob vzpostavljenem sumu storitve določenih hudih kaznivih dejanj ne more izkazati zakonitosti izvora premoženja. Zato ukrepi po ZOPNI pomenijo dodatno poseganje države v civilnopravno sfero posameznika, ki presega kazenskopravne ukrepe.[7]

18. Oblastna narava tega ukrepa od zakonodajalca zahteva, da so materialni in procesni pogoji odvzema premoženja nezakonitega izvora jasno in določno urejeni. Temu pogoju je v skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo zadoščeno, če je mogoče vsebino omenjenih pogojev ugotoviti z ustaljenimi metodami razlage. Zahteva po določnosti ZOPNI pa je še toliko močnejša, ker ZOPNI temelji na obrnjenem dokaznem bremenu. V skladu z drugim odstavkom 5. člena ZOPNI se namreč domneva, da premoženje ni bilo pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način, če je podano očitno nesorazmerje med njegovim obsegom in dohodki, zmanjšanimi za davke in prispevke, ki jih je oseba plačala v obdobju, v katerem je bilo premoženje pridobljeno. Tožena stranka lahko izpodbije to domnevo, če izkaže, da premoženje ni nezakonitega izvora, domnevo, da je bilo premoženje nezakonitega izvora preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če je bilo preneseno na ožje povezane osebe ali ožje družinske člane, pa, če izkaže, da je za premoženje plačala dejansko vrednost. Tako ni dolžnost države, da izkaže, da ima premoženje nezakonit izvor (drugi odstavek 5. člena in tretji odstavek 27. člena ZOPNI).[8] Ustavnemu sodišču se v tej zadevi ni bilo treba opredeljevati do ustavnoskladnosti teh domnev in obrnjenega dokaznega bremena, ker tega predlagatelj ne izpodbija. Z vidika zahteve po določnosti, ki pa je predmet izpodbijanja v tej zadevi, Ustavno sodišče poudarja, da je zaradi obrnjenega dokaznega bremena še toliko bolj pomembno, da država postavi jasna pravila o materialnih in procesnih predpostavkah, ki na eni strani posameznikom zagotavljajo predvidljivost ukrepov oziroma pogojev, pod katerimi je odvzem premoženja nezakonitega izvora mogoče uporabiti, na drugi strani pa učinkovit pravni nadzor ter ustrezna in učinkovita sredstva zoper zlorabo teh ukrepov (prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-18/93, 38. točka obrazložitve). Samo v takem primeru ima namreč tožena stranka predvidljivo možnost izpodbiti omenjeni zakonski domnevi in samo v takem primeru zakon določa jasne meje med odvzemom nezakonitega in zakonitega premoženja.

19. Predlagatelj nezadostno jasnost in določnost pri urejanju opredelitve premoženja zakonitega in nezakonitega izvora očita dvema zakonskima določbama: prvemu odstavku 5. člena in 1. točki 4. člena ZOPNI.

20. Z jezikovno razlago je mogoče ugotoviti, da je opredelitev premoženja nezakonitega izvora iz prvega odstavka 5. člena ZOPNI določala, katere pogoje mora izpolnjevati premoženje, da gre za premoženje nezakonitega izvora. ZOPNI je v tem delu določal vsebinsko opredelitev premoženja nezakonitega izvora: gre za premoženje osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika,[9] glede teh oseb pa morajo obstajati razlogi za sum, da so storile kataloško kaznivo dejanje, in ni dokazano, da je bilo premoženje pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način.

21. Natančnejšo vsebino navedene opredelitve je mogoče ugotoviti z jezikovno in sistemsko razlago. ZOPNI je namreč v 3. in 4. točki 4. člena določal, kdo je osumljenec, obdolženec, obsojenec in zapustnik, v 10. točki 4. člena pa je našteval kataloška kazniva dejanja. Seznam teh kaznivih dejanj se je zaključil z generalno klavzulo; poleg taksativno naštetih kaznivih dejanj so bila kot kataloška kazniva dejanja opredeljena še vsa kazniva dejanja zoper gospodarstvo, za katera se sme izreči kazen treh let zapora ali več (dvanajsta alineja 10. točke 4. člena ZOPNI), druga kazniva dejanja, storjena v hudodelski združbi (dvajseta alineja 10. točke 4. člena ZOPNI), in druga naklepna kazniva dejanja, za katera se sme izreči kazen petih let zapora ali več, če lahko iz njih izvira premoženje nezakonitega izvora (enaindvajseta alineja 10. točke 4. člena ZOPNI). Opredelitev kataloških kaznivih dejanj je bila tako sicer odprta, a njeno vsebino je mogoče ugotoviti z ustaljenimi metodami razlage, opredelitve posameznih kataloških kaznivih dejanj pa določa kazenski zakon (KZ-1). Razlogi za sum so dokazni standard, ki izhaja iz ZKP in ki ga ZKP praviloma določa za

---

[5] Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora z dne 30. 6. 2011, str. 2 in 20.

[6] Prav tam, str. 19.

[7] Prav tam. Da gre pri odvzemu premoženja nezakonitega izvora za oblastno delovanje države, kaže tudi močna navezanost postopka po ZOPNI na ureditev kazenskega postopka po ZKP. Nadalje je, ne da bi se Ustavno sodišče opredeljevalo do vprašanja, kakšno obliko odvzema premoženja glede na mednarodno razvrstitev tega ukrepa (kazenska, razširjena ali civilna zaplemba) je uzakonil ZOPNI, mogoče ugotoviti, da se ZOPNI pogosto sklicuje na smiselno uporabo materialnega kazenskega zakona in da tudi sam ureja institute, ki so tipični za kazensko materialno in procesno ureditev (na primer pridobitev finančnih podatkov, hišno in osebno preiskavo, začasno zavarovanje odvzema in začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora itd.). Na oblastno naravo tega postopka kaže tudi vloga državnega tožilca, ki v okviru finančne preiskave usmerja delo drugih državnih organov, pri čemer lahko tudi ustanovi finančno preiskovalno skupino (8., 12., 14., 20.–25. člen ZOPNI). M. Pezdirc, Kazenska, razširjena in civilna zaplemba protipravne premoženjske koristi, Pravna praksa, št. 34 (2010), str. 6; P. Gorkič, Odvzem premoženja nezakonitega izvora in kazensko pravo, Podjetje in delo, št. 6–7 (2013), str. 1143.

[8] P. Gorkič, Stranske žrtve uvedbe odvzema premoženja z obrnjenim dokaznim bremenom, Podjetje in delo, št. 6–7 (2011), str. 1107.

[9] V zvezi s tem je treba upoštevati še drugi odstavek 2. člena ZOPNI, ki je določal, komu se premoženje odvzame: tj. tistim, ki so ga pridobili na nezakonit način ali na katere je bilo tako premoženje preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali ki so vedeli ali bi morali vedeti, da je nanje preneseno premoženje nezakonitega izvora.

aktivnost policije v predkazenskem postopku.[10] Gre za nedoločni pravni pojem, katerega vsebino v konkretnem primeru napolnjuje praksa, ki mora pri tem upoštevati ustaljeno ustavnosodno presojo, da razlogi za sum po ustaljenem razumevanju, ki se je izoblikovalo v praksi organov pregona in sodišč, temeljijo na minimalnem obvestilu (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-25/95, 53. točka obrazložitve).

22. Z ustaljenimi metodami razlage je mogoče ugotoviti tudi vsebino zadnjega dela opredelitve premoženja nezakonitega izvora iz prvega odstavka 5. člena ZOPNI, ki je določal, da gre za premoženje nezakonitega izvora, če ni dokazano, da je bilo premoženje pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način. Ta del opredelitve je treba povezati z namenom zakonodajalca ter z domnevo nezakonitosti izvora premoženja iz drugega odstavka 5. člena ZOPNI, v skladu s katero je imela oseba, proti kateri se vodi postopek odvzema premoženja nezakonitega izvora (toženec), dolžnost izkazati za verjetno, da premoženje ni nezakonitega izvora (tretji odstavek 27. člena ZOPNI) oziroma da je pridobljeno zakonito. Pri razlagi tega dela opredelitve premoženja nezakonitega izvora je treba odgovoriti zlasti na dve vprašanji, in sicer, s kakšno verjetnostjo mora tožena stranka izkazati, da ne gre za premoženje nezakonitega izvora, in kaj je zakonit dohodek oziroma zakonit način pridobitve premoženja.

23. Standard dokazovanja, da ne gre za premoženje nezakonitega izvora, je določal že sam ZOPNI v tretjem odstavku 27. člena. Gre za dokazni standard verjetnosti, ki ga pozna tudi ZPP.[11] Verjetnost je nedoločni pravni pojem, katerega vsebino mora, ob upoštevanju načela enakosti iz 14. člena Ustave, napolniti sodna praksa.[12]

24. Vsebino zakonitega dohodka oziroma zakonitega načina pridobitve premoženja je mogoče ugotoviti iz predloga ZOPNI.[13] Ta predlog namreč določa cilj ZOPNI, da nihče ne more obdržati premoženja, ki ga je pridobil na nezakonit način oziroma z nezakonito dejavnostjo, če ob vzpostavljenem sumu storitve določenih hudih kaznivih dejanj ne more izkazati zakonitosti izvora premoženja. Zakonodajalec z ZOPNI torej zasleduje javnopravne interese, zato je z ustaljenimi metodami razlage mogoče ugotoviti, da termin nezakonit pomeni javnopravno kršitev oziroma kršitev predpisov, premoženje nezakonitega izvora pa premoženje, pridobljeno z javnopravno kršitvijo. *A contrario* to pomeni, da gre za zakonit dohodek oziroma za zakonit način pridobitve premoženja, kadar tožena stranka izkaže, da njeno premoženje ni pridobljeno z javnopravno kršitvijo.

25. Glede na navedeno je torej mogoče ugotoviti, da je prvi odstavek 5. člena ZOPNI določal vsebinsko opredelitev premoženja nezakonitega izvora, torej opredelitev glede na način njegovega nastanka. Za predlagatelja prav tako sporni prvi odstavek 4. člena ZOPNI, razumljen skupaj s prvim odstavkom 5. člena ZOPNI in temeljnim namenom Zakona, pa je mogoče razumeti tako, da opredeljuje (tudi) premoženje nezakonitega izvora v predmetnem smislu (»stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe, zlasti nepremičnine, premičnine in finančno premoženje ter vsa druga sredstva, ki imajo denarno vrednost«) in njegove možne pojavne oblike (premoženje neposredno nezakonitega izvora kot tudi »premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz takega premoženja, v katero je spremenjeno ali s katerim je pomešano«). Iz povezave opredelitev iz obeh izpodbijanih določb je mogoče dovolj jasno in natančno ugotoviti vsebino pojma premoženje nezakonitega izvora.

26. Točka 1 4. člena ZOPNI je sicer opredeljevala premoženje, vendar je pri razlagi te točke treba upoštevati tudi prvi odstavek 5. člena ZOPNI, v skladu s katerim je premoženje širša kategorija oziroma nadpomenka, ki vključuje tako premoženje zakonitega kakor tudi nezakonitega izvora iz 1. točke 4. člena ZOPNI. Zato je z ustaljenimi metodami razlage mogoče ugotoviti, da 1. točka 4. člena ZOPNI velja tudi za premoženje nezakonitega izvora. V prvem delu 1. točke 4. člena je ZOPNI opredeljeval premoženje s snovnega oziroma predmetnega vidika. S tem je z istega vidika opredeljeval tudi premoženje nezakonitega izvora, in sicer kot stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe, zlasti nepremičnine, premičnine in finančno premoženje ter vsa druga sredstva, ki imajo denarno vrednost. V tem delu je bil zakon jasen; premoženje (nezakonitega izvora) je lahko vse, kar je lahko predmet izvršbe.[14]

27. Predlagatelj zatrjuje, da je bil z vidika načela jasnosti in določnosti zakona sporen predvsem drugi del opredelitve premoženja (tj. »premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz takega premoženja, v katero je spremenjeno ali s katerim je pomešano«).

28. Drugi del 1. točke 4. člena ZOPNI je vseboval opredelitev pojavnih oblik premoženja nezakonitega izvora. Premoženje nezakonitega izvora namreč ni zgolj premoženje neposredno nezakonitega izvora, ampak tudi premoženje, ki iz premoženja nezakonitega izvora neposredno ali posredno izhaja, premoženje, v katero je bilo premoženje nezakonitega izvora spremenjeno, ali premoženje, s katerim je premoženje nezakonitega izvora pomešano.

29. Vsako od navedenih kategorij je mogoče napolniti z razlago. Tako je mogoče ugotoviti vsebino premoženja, ki iz premoženja nezakonitega izvora neposredno ali posredno izhaja. Ob odsotnosti splošnega civilnega zakonika lahko kot razlagalno pomagalo služi Stvarnopravni zakonik (Uradni list RS, št. 87/02 in 91/13 – v nadaljevanju SPZ). Ta namreč v 20. členu ureja plodove, ki jih določa kot neposreden proizvod stvari, ki so do ločitve sestavina stvari, z ločitvijo pa postanejo samostojna stvar. Plodovi so naravni in civilni. Pri razlagi pa je treba upoštevati ugotovitev iz 25. točke obrazložitve te odločbe, da na podlagi 1. točke 4. člena ZOPNI premoženje (nezakonitega izvora) niso le stvari v skladu s SPZ,[15] ampak da premoženje (nezakonitega izvora) sestavljajo vse stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe. Zato je v skladu s tem tudi premoženje, ki iz premoženja nezakonitega izvora neposredno ali posredno izhaja, treba razlagati kot neposreden ali posreden (verižen) proizvod vsake pravice in stvari, ki je lahko predmet izvršbe.

30. Zakon je nadalje določal, da je premoženje nezakonitega izvora tudi premoženje, v katero je bilo premoženje nezakonitega izvora spremenjeno. Z ustaljenimi metodami razlage je mogoče ugotoviti, da gre v tem primeru zlasti za spremembo premoženja nezakonitega izvora s pravnimi posli.[16]

31. Točka 1 4. člena ZOPNI je določala, da se za premoženje (nezakonitega izvora) šteje tudi premoženje, s katerim je premoženje nezakonitega izvora pomešano. Tudi v tem delu je kot razlagalno pomagalo mogoče upoštevati SPZ, ki določa stvarnopravne posledice pomešanja stvari različnih lastnikov. SPZ tako določa, da se v primeru, če se premičnine različnih lastnikov tako pomešajo ali zlijejo, da jih ni mogoče več ločiti ali da so z ločitvijo povezani nesorazmerni stroški, smiselno uporabljajo določbe SPZ za spojitev. V skladu z določbami za spojitev pa SPZ določa, da nastane na novi stvari solastninska pravica dotedanjih lastnikov, in sicer v sorazmerju z vrednostjo, ki so jo imele posamezne premičnine ob spojitvi, če se premičnine, ki pripadajo različnim lastnikom, tako spojijo, da postanejo sestavine enotne premičnine (56. in 57. člen SPZ).

32. Tudi pri razlagi pomešanja v ZOPNI je treba upoštevati, da v skladu s 1. točko 4. člena ZOPNI premoženja nezakonitega izvora niso sestavljale samo stvari v skladu s 15. členom

---

[10] K. Šugman, nav. delo, str. 255.

[11] Drugi odstavek 236.a in drugi odstavek 305.c člena ZPP.

[12] K. Šugman, nav. delo, str. 260.

[13] Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora z dne 30. 6. 2011, str. 20.

[14] To določa Zakon o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 28/09, 51/10, 26/11, 53/14 in 54/15 – ZIZ). Glej tudi L. Varanelli, Odvzem protipravno pridobljenega premoženja: civilnopravni vidiki, Podjetje in delo, št. 6–7 (2013), str. 1116.

[15] V skladu s 15. členom SPZ je stvar samostojen telesni predmet, ki ga človek lahko obvladuje, za stvar pa se štejejo tudi različne oblike energije in valovanja, ki jih človek lahko obvladuje.

[16] L. Varanelli, nav. delo, str. 1117.

SPZ, niti samo premičnine v skladu z 18. členom SPZ, ampak vse stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe. Zato je treba tudi pomešanje po 1. točki 4. člena ZOPNI razlagati v širšem smislu, in sicer kot pomešanje ali zlitje vsake stvari ali pravice, ki je lahko predmet izvršbe (splošneje rečeno: vsakega premoženjskega predmeta), če rezultata tega pomešanja ali zlitja ni mogoče več ločiti ali pa so z ločitvijo povezani nesorazmerni stroški. Glede na to, da je premoženje nezakonitega izvora tudi premoženje, ki je pomešano z drugim premoženjem, je tako mogoče ugotoviti, da premoženje nezakonitega izvora »zastrupi« preostalo premoženje, zakonito premoženje, s katerim je neločljivo pomešano ali pa bi z njuno ločitvijo nastali nesorazmerni stroški. Celota (nova oziroma pomešana stvar ali pravica – tj. nov oziroma pomešan premoženjski predmet) se na podlagi te določbe šteje za premoženje nezakonitega izvora, ki ga je na podlagi ZOPNI kot takega mogoče tudi odvzeti. Ne držijo torej navedbe Vlade, da lahko tožena stranka tudi v takem primeru dokazuje zakonitost svojega prispevka k premoženju. Če pa gre za združitev stvari ali pravic, ki nima lastnosti pomešanja, in je torej mogoče stvari ali pravice ločiti brez nesorazmernih stroškov, pa je premoženje nezakonitega izvora zgolj prvotno premoženje nezakonitega izvora, ki je bilo vloženo v to združitev in ki kljub združitvi ohrani samostojnost (na primer denarna sredstva nezakonitega in zakonitega izvora, naložena na istem bančnem računu).[17]

33. Glede na navedeno je neutemeljen očitek o protiustavnosti tega dela ZOPNI, ker naj ne bi urejal pravnih posledic mešanja zakonitega in nezakonitega premoženja. Zakonodajalec je namreč ta položaj uredil. Ali je to storil na način, skladen s 33. členom Ustave, je Ustavno sodišče presodilo posebej.

34. Ker je z ustaljenimi metodami razlage mogoče ugotoviti vsebino opredelitve premoženja nezakonitega izvora v 1. točki 4. člena ter v prvem odstavku 5. člena ZOPNI, izpodbijani določbi nista bili v neskladju z načelom jasnosti in določnosti zakona iz 2. člena Ustave (3. točka izreka).

B. – III.

Ocena skladnosti 1. točke 4. člena ZOPNI s 33. členom Ustave

35. Z ustaljenimi metodami razlage 1. točke 4. člena ZOPNI in prvega odstavka 5. člena ZOPNI je torej mogoče ugotoviti vsebino opredelitve premoženja nezakonitega izvora. Ustavnemu sodišču sicer z vidika 2. člena Ustave ne bi bilo treba opraviti tako natančne razlage izpodbijanih določb, moralo pa jo je opraviti zaradi nadaljnje presoje z vidika 33. člena Ustave. Iz predlagateljeve zahteve je namreč mogoče razbrati splošno trditev, da naj bi nejasna ureditev nedopustno posegala v pravico iz 33. člena Ustave, ker naj bi omogočala odvzem tudi (prevelikega deleža) premoženja zakonitega izvora.

36. Kot je bilo ugotovljeno v 32. točki obrazložitve te odločbe, se v primeru, ko je premoženje nezakonitega izvora neločljivo pomešano z drugim premoženjem zakonitega izvora iste osebe, celoten pomešani premoženjski predmet šteje za premoženje nezakonitega izvora. Posledica te opredelitve je, da je odvzemu podvržen celotni pomešani premoženjski predmet in ne zgolj njegov sorazmerni del, ustrezajoč deležu primešanega premoženja nezakonitega izvora. Glede na to je moralo Ustavno sodišče presoditi, ali je bila opredelitev iz 1. točke 4. člena ZOPNI, ki omogoča odvzem celotnega premoženjskega predmeta, v katerem je pomešano premoženje zakonitega in nezakonitega izvora, v skladu s 33. členom Ustave.

37. Človekova pravica do zasebne lastnine, varovana s 33. členom Ustave, zajema več elementov posameznikove lastninske svobode, med njimi svobodo pridobivanja lastnine, njenega uživanja in prenašanja. Razteza se na vse pravne položaje, ki imajo za posameznika na podoben način kot lastninska pravica premoženjsko vrednost in ki mu omogočajo svobodo ravnanja na premoženjskem področju. Pojem ustavno varovana lastnina presega razumevanje lastnine v klasičnem (civilističnem) pomenu (prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-199/02 z dne 21. 10. 2004, Uradni list RS, št. 124/04, in OdlUS XIII, 65, 34. točka obrazložitve). Za aktiviranje varstva iz 33. člena Ustave tako zadošča, da posameznik v odnosu do premoženjskega objekta izkazuje neko upravičenje, razumljeno ustrezno široko. Vsak oblastni ukrep, ki (neugodno) učinkuje na posameznikovo premoženjsko sfero, ne pomeni nujno posega v človekovo pravico iz 33. člena Ustave, katerega dopustnost se presoja po strogem testu sorazmernosti (tretji odstavek 15. člena in 2. člen Ustave). Lahko pomeni le urejanje načina pridobivanja in uživanja lastnine z namenom zagotavljanja njene gospodarske, socialne ali ekološke funkcije, ki ni podvrženo ustavnosodni presoji po strogem testu sorazmernosti. Za tako urejanje vsebine lastnine zakonodajalca izrecno pooblašča 67. člen Ustave. Ustavno sodišče pa je že sprejelo stališče, da pomeni trajen odvzem premoženjskih predmetov poseg v človekovo pravico do zasebne lastnine (odločba št. Up-106/96 z dne 10. 7. 1997, OdlUS VI, 185, 13. točka obrazložitve). Tak odvzem lastniku namreč jemlje možnost dejanskega razpolaganja s predmetom premoženja in pravne upravičenosti do njega, zato presega določanje načina uživanja lastnine. Čeprav je Ustavno sodišče navedeno stališče sprejelo ob presoji odvzema, zapovedanega s prekrškovno odločbo, je uporabljivo tudi za obravnavani primer. Obema položajema je namreč skupna visoka stopnja intenzivnosti, s katero odvzem učinkuje na posameznikovo premoženjsko svobodo. Prav to pa je temeljni kriterij razmejitve med načinom urejanja uživanja lastnine na eni strani in posegom vanjo na drugi. Pravico do varstva lastnine zagotavlja tudi 1. člen Prvega protokola k EKČP. Po presoji Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) pomeni konfiskacijski ukrep poseg v to pravico. Tak poseg, naložen neodvisno od kazenske obsodbe v posebnem sodnem postopku, katerega namen je povrnitev nezakonito pridobljenega premoženja, pomeni po presoji ESČP nadzor nad uporabo premoženja v smislu drugega odstavka 1. člena Prvega protokola k EKČP (sodba v zadevi *Gogitidze in drugi proti Gruziji* z dne 12. 5. 2015, 94. točka obrazložitve).

38. Opredelitev iz 1. točke 4. člena ZOPNI, kolikor se nanaša na pomešanje, je torej omogočala odvzem celotnega premoženjskega predmeta, v katerem je pomešano premoženje zakonitega in nezakonitega izvora. Skladno s prvim odstavkom 34. člena ZOPNI namreč sodišče v sodbi, s katero ugodi tožbenemu zahtevku, ugotovi, da je določeno premoženje nezakonitega izvora, ga odvzame lastniku in odloči, da to premoženje s pravnomočnostjo sodbe postane last Republike Slovenije. Očitno je, da trajni odvzem takega pomešanega premoženjskega predmeta glede na gornja izhodišča pomeni poseg v človekovo pravico iz 33. člena Ustave.

39. Dopustnost tega posega je treba presoditi z vidika splošnih pogojev, ki jih Ustava določa za omejevanje človekovih pravic. Po ustaljeni ustavnosodni presoji se glede na tretji odstavek 15. člena Ustave človekove pravice in temeljne svoboščine lahko omejijo zaradi pravic drugih oziroma zaradi javne koristi. Omejitev človekove pravice ali temeljne svoboščine je dopustna, če zakonodajalec sledi ustavno dopustnemu cilju in je omejitev skladna s splošnim načelom sorazmernosti (2. člen Ustave). Oceno, ali ne gre morda za prekomeren poseg, opravi sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti, ki obsega presojo treh vidikov posega: primernosti, nujnosti in sorazmer-

[17] Predlagatelj v zvezi s tem izpostavlja predvsem primer prvega toženca, ki naj bi poleg kriminalne dejavnosti iz obtožnice opravljal tudi gostinske in nepremičninske posle, iz katerih naj bi imel znatne dohodke. Dohodke iz kriminalne dejavnosti naj bi vložil v gostinsko in nepremičninsko dejavnost. Gre za pomešano premoženje, ki ga po naravi stvari ni mogoče ločiti ali v zvezi s katerim ni mogoče ugotavljati, točno kateri del dohodka izhaja iz zakonite (gostinske, nepremičninske) dejavnosti in kateri iz nezakonite dejavnosti oziroma iz nezakonitega vložka. Zato je bil v skladu s 1. točko 4. člena ZOPNI premoženjski predmet kot celota nezakonitega izvora, kar ima za posledico odvzem te celote.

nosti v ožjem pomenu besede.[18]

40. Cilj ukrepa odvzema premoženja nezakonitega izvora je zakonodajalec splošno ubesedil v prvem odstavku 2. člena ZOPNI. Ta določba je opredeljevala, da je namen ZOPNI preprečevanje pridobivanja in uporabe premoženja nezakonitega izvora zaradi varstva pridobivanja premoženja na zakonit način ter zaradi zaščite gospodarske, socialne in ekološke funkcije lastnine, ki ga zagotavlja pridobivanje premoženja v skladu s predpisi. V zakonodajnem gradivu je namen ukrepa podrobneje obrazložen.[19] Od tod izhaja ocena predlagatelja, da povzroča nezakonito pridobljeno premoženje nevarnost za stabilnost in varnost družb zaradi spodkopavanja institucij in vrednot demokracije, etičnih načel in pravičnosti, da ogroža načelo pravne države, poštenost, socialno pravičnost, ovira gospodarski razvoj in pravilno delovanje tržnih gospodarstev ter ima škodljive finančne posledice za posameznike, podjetja, države in mednarodne ustanove. Predlagatelj je med razlogi za sprejetje ZOPNI med drugim poudaril, da ne sme nihče imeti nobene koristi od protipravnega ravnanja in da je vračilo tako pridobljenih koristi pomemben element preprečevanja reinvestiranja takih koristi v nadaljnja protipravna ravnanja.

41. Presojani zakonodajalčev namen torej temelji na premisleku, da je treba onemogočiti materialno okoriščanje, izvirajoče iz ravnanj, ki so javnopravno prepovedana zaradi varstva vrednot skupnosti. Preprečiti oziroma onemogočiti ga je treba že zato, ker bogatenje z nezakonito, javnopravno protipravno dejavnostjo ni pravično. Oškodovanec takih protipravnih dejanj je v širšem smislu celotna družbena skupnost, zato naj država v njenem imenu to premoženje vzame iz rok tistih, ki so nepravično obogateli z njegovo protipravno pridobitvijo. Ukrep odvzema premoženja nezakonitega izvora se navezuje na nekatera resna kazniva dejanja, ki ustvarjajo velike premoženjske tokove. V izhodiščnem sodnem postopku, ki zamejuje obseg ustavnosodne presoje v tej zadevi, je sprožilni razlog za postopek odvzema verjetnost zelo obsežnega trgovanja z mamili, izkazana s stopnjo utemeljenega suma. Namena (cilja) zakonodajalca sta tako dva. Prvi cilj je onemogočiti materialno okoriščanje posameznikov s protipravno dejavnostjo, ki je v škodo skupnosti. Drugi cilj je preprečitev investiranja premoženja nezakonitega izvora v nadaljnjo protipravno dejavnost oziroma preprečitev širjenja takih dejavnosti. Prvi cilj je usmerjen k (izravnalni) pravičnosti kot gradniku ustavnega načela pravne države. Drugi cilj je usmerjen k preprečevanju širjenja družbeno škodljivih (in zato) javnopravno protipravnih dejavnosti ter pomeni udejanjanje z Ustavo zapovedane socialne vezanosti lastnine. Oba cilja sta ustavno dopustna.

42. Podobno je tudi stališče ESČP, po katerem je ukrep odvzema premoženja lahko v splošnem interesu zagotavljanja, da uporaba premoženja posameznikom ne omogoča ugodnosti na škodo skupnosti (prim. sodbo v zadevi *Gogitidze in drugi proti Gruziji*, 103. točka obrazložitve).[20]

43. K uresničitvi podobnih ciljev si z oblikovanjem mednarodnih institutov, katerih podpisnica je tudi Republika Slovenija, prizadeva mednarodna skupnost.[21] Tako je na primer cilj inkriminacij in drugih ukrepov Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet mamil in psihotropnih snovi (Uradni list SFRJ, MP, št. 14/90) onemogočiti pridobivanje premoženjske koristi, ki izvira iz resnih kaznivih dejanj, na primer iz organizirane kriminalitete in še posebno iz kaznivih dejanj v zvezi z mamili. S tem naj bi odpravili glavno spodbudo za tovrstno protipravno dejavnost. Podobno določa Konvencija Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter o financiranju terorizma (Uradni list RS, št. 24/10, MP, št. 4/10). Ena izmed najbolj učinkovitih metod za boj proti kriminaliteti naj bi bil tako odvzem pripomočkov za izvršitev kaznivega dejanja in koristi, ki izhaja iz kaznivih dejanj.[22] Evropska unija prav tako ugotavlja, da izvrševanje hudih kaznivih dejanj pogosto povzroča posledice tudi na davčnem in carinskem področju, zato naj države članice sprejmejo ukrepe, ki omogočajo mednarodno pravno pomoč pri preiskavi in pregonu teh kaznivih dejanj.[23] Pranje denarja naj bi bilo zato mogoče izkoreniniti s pomočjo iskanja, zasega in zaplembe protipravne premoženjske koristi. Isti cilj zasleduje Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 328, 24. 11. 2006, str. 59–78), ki hkrati izpostavlja, da imajo tudi žrtve interes, da se jim povrne škoda, ki jim je bila povzročena s kaznivim dejanjem. Glavni motiv za izvrševanje organizirane kriminalitete naj bi bilo pridobivanje premoženjske koristi, zato morata tako prevencija kot tudi zatiranje te kriminalitete temeljiti na ukrepih za odvzem koristi in na izničenju njenih premoženjskih učinkov. Ta motiv poudarja tudi najnovejša Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29. 4. 2014, str. 39–50), ki pa se osredotoča na čezmejno organizirano kriminaliteto. Iz mednarodnih instrumentov je torej mogoče zaznati bodisi, da zmanjšanje koristi, ki izvira iz kriminalitete, pomeni učinkovit ukrep za preprečevanje nadaljnjega izvrševanja te kriminalitete, bodisi, da neposredno ali posredno »služenje« denarja s kriminaliteto povzroča izognitev davčnim in carinskim posledicam, ki sicer zadenejo imetnika zakonitega premoženja.

44. Pri presoji primernosti posega Ustavno sodišče ocenjuje, ali je s presojanim ukrepom mogoče doseči zadani cilj. Ukrep ni primeren takrat, kadar ni v razumni zvezi z zadanim ciljem in kadar z njim cilja v nobenem primeru (ne le v določenem obsegu) ni mogoče doseči (odločba št. U-I-122/13 z dne 10. 3. 2016, Uradni list RS, št. 25/16, 12. točka obrazložitve). Izpodbijani zakonodajni ukrep je primerno sredstvo za dosego zadanih ciljev (onemogočiti materialno okoriščanje posameznikov s protipravno dejavnostjo, ki je v škodo skupnosti, ter

---

[18] Glej 25. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003 (Uradni list RS, št. 108/03, in OdlUS XII, 86).

[19] Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora z dne 30. 6. 2011, str. 2–4 in 28–29.

[20] Pri utemeljevanju obstoja upravičenega cilja za poseg v pravico do varstva lastnine je ESČP v 101. in 102. točki obrazložitve citirane sodbe pojasnilo, da je bil presojani ukrep odvzema nezakonito pridobljenega in nepojasnjenega premoženja osebam, obtoženim korupcijskih kaznivih dejanj, in njihovim družinskim članom ter ožjim sorodnikom, dvojen: kompenzacijski (postaviti oškodovano stranko v civilnem postopku v stanje, v kakršnem je bila pred neupravičeno obogatitvijo javnega uslužbenca, z vrnitvijo tega premoženja prejšnjemu lastniku, ali če tega ni, državi) in preventivni (preprečiti neupravičeno bogatenje s korupcijo s pošiljanjem jasnega signala javnim uslužbencem, vpletenim v korupcijo, ali tistim, ki o tem razmišljajo, da protipravna ravnanja, tudi če so ušla kazenskopravnemu sistemu, ne bodo finančno koristila ne njim ne njihovim družinam).

[21] Primerjaj stališče ESČP v sodbi v zadevi Gogitidze in drugi proti Gruziji (105. točka obrazložitve), da je mogoče govoriti o obstoju skupnih evropskih in celo univerzalnih standardov, ki med drugim spodbujajo odvzem premoženja, povezanega z resnimi kaznivimi dejanji, kot so korupcija, pranje denarja, kazniva dejanja v zvezi z mamili in podobno, brez predhodne kazenske sodbe in da sme biti tak ukrep uporabljen ne le zoper osebe, neposredno osumljene kaznivih dejanj, temveč tudi zoper tretje osebe, ki so imetniki pravic do lastnine (hold ownership rights) in niso v dobri veri glede prikrivanja svoje nezakonite (wrongful) vloge pri kopičenju zadevnega premoženja.

[22] Republika Slovenija je sicer izrazila pridržek glede uporabe četrtega odstavka 3. člena te konvencije. Isti cilj je določala tudi predhodnica te konvencije – Konvencija Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, iz leta 1990 (Uradni list RS, št. 41/97, MP, št. 11/97, in Uradni list RS, št. 31/98, MP, št. 8/98).

[23] Okvirni sklep Sveta z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (2001/500/PNZ), UL L 182, 5. 7. 2001, str. 1–2.

preprečitev investiranja premoženja nezakonitega izvora v nadaljnjo protipravno dejavnost oziroma širjenja take dejavnosti). Z odvzemom celote pomešanega premoženja zakonitega in nezakonitega izvora iste osebe se tej osebi prepreči, da bi koristila premoženje nezakonitega izvora, prav tako se ji prepreči, da bi ga ponovno investirala v protipravno dejavnost.

45. Da bi bil poseg ustavno dopusten, mora biti tudi nujen za dosego cilja. Poseg je nujen, če je zasledovani cilj mogoče doseči le na zakonsko urejeni način in ne obstajata niti možnost dosega cilja brez posega niti blažji način, ki manj poseže v zavarovano ustavno dobrino (ko torej ni na razpolago manj invazivnega, a enako primernega in za dosego cilja učinkovitega ukrepa). Zakonodajalec je v ZOPNI določal popoln odvzem celotnega pomešanega premoženja v vsakem primeru, ko se premoženje nezakonitega izvora pomeša z drugim premoženjem iste osebe. Ustavno sodišče je v nadaljevanju presojalo, ali je vsakega od zasledovanih ciljev (onemogočanje materialnega okoriščanja posameznikov s protipravno dejavnostjo ter preprečitev reinvestiranja premoženja nezakonitega izvora v nadaljnjo protipravno dejavnost oziroma preprečitev širjenja te dejavnosti) mogoče doseči edinole s popolnim odvzemom celotnega pomešanega premoženja v vsakem primeru pomešanja premoženja nezakonitega izvora z drugim premoženjem.

46. Prvega od obeh ciljev, tj. onemogočanje materialnega okoriščanja posameznikov s protipravno dejavnostjo, bi bilo mogoče doseči že z odvzemom zgolj idealnega deleža celotnega pomešanega premoženjskega predmeta, in sicer v višini deleža premoženja nezakonitega izvora.[24] Že s takim, manj intenzivnim posegom bi bil namreč dosežen odvzem vsega tistega, kar je nasledek neposredno protipravnega dejanja. Kakršnekoli plodove premoženja nezakonitega izvora je mogoče odvzeti tudi brez odvzema celotnih premoženjskih predmetov, ki so le deloma sestavljeni iz premoženja nezakonitega izvora. Premoženje nezakonitega izvora je bilo v skladu s 1. točko 4. člena ZOPNI namreč tudi premoženje, ki iz premoženja nezakonitega izvora posredno ali neposredno izhaja, kar pomeni, da je mogoče preprečiti uživanje takega premoženja tudi z odvzemom njegovih plodov. Zasledovani cilj preprečevanja uživanja premoženja nezakonitega izvora bi bilo tako mogoče doseči na blažji način, to je z odvzemom le tistega (idealnega) deleža premoženjskega predmeta deloma zakonitega in deloma nezakonitega izvora, ki ustreza vrednosti nezakonitega vložka. Zato presojani poseg za dosego prvega od zadanih ciljev ni nujen.

47. Zakonodajalec je s presojanim posegom zasledoval še en ustavno dopusten cilj, to je preprečitev reinvestiranja premoženja nezakonitega izvora v nadaljnjo protipravno aktivnost oziroma preprečitev širjenja protipravnih dejavnosti. Tudi ta cilj je praviloma mogoče doseči že z blažjim ukrepom odvzema le idealnega deleža pomešanega premoženjskega predmeta, ki ustreza nezakonitemu vložku. Vendar ne vselej. Če namreč tožena stranka premoženju nezakonitega izvora namenoma primeša kaj premoženja zakonitega izvora, tako da ustvari pomešan premoženjski predmet prav z namenom izvrševanja (nadaljnje) protipravne dejavnosti (na primer ustanovitev gospodarske družbe z zakonitimi in nezakonitimi denarnimi sredstvi, pri čemer gospodarska družba opravlja zakonito dejavnost, hkrati pa je bila ustanovljena tudi z namenom omogočanja mednarodne trgovine z nedovoljenimi drogami) ali z namenom, da bi prikrila premoženje nezakonitega izvora (na primer ustanovi gospodarsko družbo, zato da v njej opere denar nezakonitega izvora, obenem pa vanjo vloži tudi vložek zakonitega izvora), potem je za dosego cilja preprečiti reinvestiranje in širitev protipravnih dejavnosti nujno odvzeti celoten s takim namenom pomešan premoženjski predmet.[25] Pomešanje, izvedeno s takim namenom, namreč že sámo pomeni širitev protipravnih dejavnosti. Pomešano premoženje, nastalo s takim namenom, bi, če ne bi bilo v celoti odvzeto, odigralo natanko tisto vlogo, ki jo želi izpodbijani ukrep preprečiti: omogočilo bi širitev protipravnih dejavnosti. Zato doseganja cilja preprečevanja širitve protipravnih dejavnosti ni mogoče doseči brez odvzema celotnega s takim namenom nastalega predmeta. Vendar je ta cilj mogoče doseči z blažjim posegom od presojanega, ki zapoveduje odvzem celotnega pomešanega premoženjskega predmeta brezpogojno v vsakem primeru pomešanja. Tak manj invaziven poseg, s katerim bi bilo mogoče doseči drugi zadani cilj enako učinkovito, je odvzem celotnega pomešanega premoženjskega predmeta le pod določenimi pogoji, in sicer le tedaj, ko je do pomešanja premoženja prišlo prav z namenom nadaljnje protipravne dejavnosti ali prikrivanja nezakonitega premoženja. Tak poseg je blažji, kajti njegov obseg je – ob istem učinku – ožji, saj pomešanega premoženjskega predmeta ne jemlje brezpogojno in v vsakem primeru, temveč le ob obstoju določenih kvalifikatornih okoliščin.

48. Zasledovana cilja preprečevanja uživanja premoženja nezakonitega izvora in ponovnega investiranja takega premoženja v protipravna ravnanja oziroma preprečevanje širjenja takih dejavnosti bi bilo tako mogoče doseči na blažji način. Zato presojani poseg ni nujen. Glede na to je Ustavno sodišče presodilo, da je bila 1. točka 4. člena ZOPNI, kolikor je kot premoženje nezakonitega izvora opredeljevala tudi premoženje, ki je s premoženjem nezakonitega izvora pomešano, in s tem omogočala odvzem celotnega pomešanega premoženja, protiustavna.

49. Ustavno sodišče je glede na to ugotovilo, da je bila izpodbijana ureditev v navedenem obsegu v neskladju z Ustavo (1. točka izreka). Ker ureditev ne velja več, skladno z ustaljeno ustavnosodno presojo Ustavno sodišče zakonodajalcu ni naložilo, naj za nazaj odpravi ugotovljeno protiustavnost.

50. Da bi Ustavno sodišče omogočilo izvrševanje ZOPNI in obenem toženim strankam varovalo človekovo pravico iz 33. člena Ustave, je skladno z drugim odstavkom 40. člena ZUstS sprejelo način izvršitve svoje odločbe (2. točka izreka). Določilo je, da se v primeru, ko je premoženjski predmet celota pomešanega premoženja nezakonitega in zakonitega izvora, tak predmet v celoti odvzame, če je tožena stranka premoženje pomešala z namenom ponovnega izvrševanja protipravnih ravnanj ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja, ob tem pa delež premoženja nezakonitega izvora v pomešanem predmetu ni le neznaten. Če ni bilo takega namena ali če je delež premoženja nezakonitega izvora v pomešanem predmetu neznaten, se odvzame idealni delež tega predmeta, tako da se vzpostavi solastnina oziroma soimetništvo[26] države v deležu, ki ustreza vrednosti pomešanega premoženja nezakonitega izvora, in tožene stranke v deležu, ki vrednostno ustreza njenemu izkazanemu zakonitemu vložku v ta premoženjski predmet. Domneva se, da je do pomešanja premoženja prišlo z namenom ponovnega izvrševanja protipravnih ravnanj ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja. Tožena stranka lahko domnevo ovrže, če izkaže za verjetno, da ob pomešanju ni imela takega namena.[27]

---

[24] KZ-1 na primer za podoben položaj v zvezi z odvzemom protipravne premoženjske koristi, ki jo je pridobilo več oseb skupaj, določa, da se odvzame vsaki osebi delež, ki ga je pridobila; če se ta delež ne more natančneje ugotoviti, ga določi sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve (peti odstavek 75. člena KZ-1).

[25] Primerjaj T. S. Greenbeerg, L. M. Samuel, W. Grant, L. Gray, Stolen Asset Recovery, a Good Practices Guide for Non-Conviction Based Asset Fortfeiture, The World Bank, Washington 2009, str. 38.

[26] S tem je mišljeno imetništvo po idealnih deležih na premoženjskih pravicah, ki niso lastninska pravica.

[27] Da tožena stranka ni imela takega namena, na primer lahko nakazuje dejstvo, da med zakonitim premoženjem in nezakonito dejavnostjo ni povezave (na primer z nezakonitim premoženjem zgrajena hiša na zemljišču zakonitega izvora, namenjena prebivanju) oziroma ni tesnejše povezave ali pa je ta zgolj naključna (na primer hiša iz prejšnjega primera, ki je bila naključno uporabljena za trgovanje z drogami).

B. – IV.

Ocena ustavnosti 6. točke 4. člena in drugega odstavka 2. člena ZOPNI, kolikor sta se nanašala na zakonca osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika

51. Zakonska ureditev je bila po mnenju predlagatelja »protiustavno prestroga« do povezanih oseb iz 6. točke 4. člena ZOPNI. Pri tem predlagatelj opozarja na položaj zakonca osebe, ki je verjetno zagrešila kataloško kaznivo dejanje. Tako naj bi dokazni postopek v izhodiščni pravdi pokazal, da je imela druga toženka pred sklenitvijo zakonske zveze s prvim tožencem določeno posebno premoženje, ki ga je skupaj z njim vlagala v skupne gostinske in gradbene posle ter se je neločljivo pomešalo[28] s premoženjem prvega toženca. Prav tako naj bi druga toženka v pravdi navajala, da tožbeni zahtevek, ki meri na predmete v deklaratorni lasti prvega toženca, posega v njeno lastnino, izvirno nastalo z njenim soprispevkom v času trajanja zakonske zveze. Predlagatelj je v dokaznem postopku ugotovil, da je druga toženka v času trajanja zakonske zveze opravljala določeno delo, a poudarja, da se pri rešitvi ugovora o obstoju skupne lastnine na predmetih, ki so sicer deklaratorno last prvega toženca, ne more opreti na ZOPNI. Pojasnjuje, zakaj za razrešitev teh kompleksnih vprašanj v ZOPNI ni jasnega kriterija. Predlagatelj posebej poudarja, da zgolj osebna povezava druge toženke s prvim tožencem z vidika Ustave ni zadosten razlog za to, da se ji odvzame posebno premoženje in delež na skupnem premoženju, še zlasti, ker je del tega premoženja druge toženke opredmeten v družinski hiši.

52. Zgoščeno povedano, predlagatelj zatrjuje dvoje: (i) da izpodbijana ureditev ne določa dovolj jasno oziroma določno, kako odvzeti premoženje nezakonitega izvora v primeru, ko med obdolžencem in njegovim zakoncem obstaja z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZZZDR) zapovedan premoženjski režim, in (ii) da ni ustavno dopustno zgolj na podlagi osebne povezave med obdolžencem in njegovim zakoncem slednjemu odvzeti njegov delež na skupnem premoženju in njegovo posebno premoženje, ki ga je skupaj z obdolžencem vložil v njune skupne posle in se je neločljivo pomešalo[29] s premoženjem obdolženca. Vložek zakončevega posebnega premoženja v »skupne posle zakoncev« je treba – ob odsotnosti podrobnejših navedb – pravno ovrednotiti kot vložek posebnega premoženja enega zakonca v skupno premoženje obeh. Tak vložek skladno z ustaljeno razlago sodne prakse izgubi samostojnost in postane skupno premoženje zakoncev, zakoncu pa gre na račun njegovega vložka višji delež na skupnem premoženju.[30] Zato je odgovor na vprašanje o usodi deleža obdolženčevega zakonca na skupnem premoženju obenem odgovor na vprašanje o usodi posebnega premoženja, ki ga obdolženčev zakonec vloži v njuno skupno premoženje v postopku po ZOPNI. Vse tisto torej, kar bo v nadaljevanju Ustavno sodišče presodilo o zakončevem deležu na skupnem premoženju, velja tudi za zakončevo posebno premoženje, vloženo v skupno premoženje zakoncev.

53. Ustavno sodišče mora torej oceniti, ali iz izpodbijanih določb ZOPNI dovolj jasno izhaja, ali in pod katerimi pogoji je bil zapovedan odvzem skupnega premoženja osumljenca (oziroma obdolženca, obsojenca ali zapustnika – v nadaljevanju Ustavno sodišče zaradi poenostavitve enotno uporablja izraz obdolženec) in njegovega zakonca (ter s tem odvzem posebnega premoženja obdolženčevega zakonca, vloženega v njuno skupno premoženje). Če je bil tak odvzem zapovedan, je treba presoditi njegovo skladnost s 33. členom Ustave.

Ocena skladnosti z 2. členom Ustave

54. Načelo določnosti in jasnosti predpisov kot eno izmed načel pravne države iz 2. člena Ustave terja, da so predpisi jasni in določni. To je na eni strani potrebno zaradi varstva naslovnikov predpisa, po drugi strani pa jasen in določen predpis onemogoča arbitrarno odločanje državnih organov (primerjaj odločbo št. U-I-131/04 z dne 21. 4. 2005, Uradni list RS, št. 50/05, OdlUS XIV, 24, 41. točka obrazložitve). Zahteva po jasni in določni ureditvi je, kot je bilo pojasnjeno, bolj poudarjena, kadar je predmet zakonodajnega urejanja oblastni ukrep, ki posega v posameznikov pravni položaj. Obenem pa predpis ni nejasen zgolj zato, ker ga je treba razlagati, kajti uporaba predpisov vselej pomeni njihovo razlago. Z vidika 2. člena Ustave je predpis sporen tedaj, kadar z metodami razlage pravnih norm ne moremo priti do njegove jasne vsebine.

55. Glede na to je treba najprej odgovoriti na vprašanje, ali je z ustaljenimi razlagalnimi metodami mogoče izluščiti, kaj je bil predmet odvzema premoženja nezakonitega izvora v primeru, ko je med obdolžencem in njegovim zakoncem obstajal z ZZZDR zapovedan premoženjski režim. Natančneje rečeno, ali je bil v primeru, ko je med obdolžencem in njegovim zakoncem obstajala z drugim odstavkom 51. člena ZZZDR urejena skupnopremoženjska skupnost,[31] odvzemu podvržen tudi nedoločen delež obdolženčevega zakonca na njunem skupnem premoženju.

56. Prvi odstavek 34. člena ZOPNI je določal, da se premoženje nezakonitega izvora odvzame lastniku. Skladno z opredelitvijo iz 9. točke 4. člena ZOPNI je bil lastnik obdolženec ali povezana oseba, ki razpolaga s premoženjem nezakonitega izvora. Med povezane osebe, ki jih je ZOPNI opredelil v 6. točki 4. člena, spada tudi obdolženčev zakonec kot njegov ožji družinski član, in sicer ob nadaljnjem pogoju, da je nanj preneseno premoženje nezakonitega izvora brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali navidezno ali je z njegovim premoženjem pomešano. Opisane določbe so torej v krog oseb, ki so kot lastniki premoženja nezakonitega izvora lahko podvržene ukrepu odvzema, uvrščale tudi obdolženčevega zakonca, in sicer v dveh temeljnih primerih: (i) če je bilo premoženje nezakonitega izvora nanj preneseno ob določenih posebnih okoliščinah (brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali navidezno) ali (ii) če je njegovo premoženje pomešano s premoženjem nezakonitega izvora. A zgolj to, da ima obdolženčev zakonec opisani status povezane osebe, ki »razpolaga« s premoženjem nezakonitega izvora, in s tem torej status lastnika iz 9. točke 4. člena ZOPNI, še ni zadosten pogoj za to, da se mu sme to premoženje odvzeti. Za izrek tega ukrepa je moral biti namreč izpolnjen še dejanski stan iz drugega odstavka 2. člena ZOPNI. Ta je določal, da se namen Zakona zagotavlja z odvzemom premoženja tistim, ki so ga pridobili na nezakonit način ali na katere je bilo táko premoženje preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali ki so vedeli ali bi morali vedeti, da je nanje preneseno premoženje nezakonitega izvora. Drugi odstavek 2. člena ZOPNI je torej izrecno in jasno predpisoval vsebinske pogoje, pod katerimi se sme odvzeti premoženje nezakonitega izvora osebam, ki ustrezajo pojmu lastnika tega premoženja v smislu 9. točke 4. člena ZOPNI (in med katere, kot je bilo rečeno, sodi tudi obdolženčev zakonec). Upoštevaje prej navedene norme (prvi odstavek 34. člena ter 6. in 9. točko 4. člena ZOPNI) skupaj z drugim odstavkom 2. člena ZOPNI, je bilo torej premoženje nezakonitega izvora lahko odvzeto le tistim lastnikom premoženja, ki so (i) to premoženje pridobili na nezakonit

---

[28] Termin pomešanje se tu nanaša na razmerje med posebnim in skupnim premoženjem zakoncev in ni sinonim za pomešanje premoženja zakonitega in nezakonitega izvora v smislu 1. točke 4. člena ZOPNI.

[29] Glej prejšnjo opombo.

[30] Tako Vrhovno sodišče na primer v sodnih odločbah št. II Ips 176/2001 z dne 19. 9. 2001, št. II Ips 423/2006 z dne 13. 3. 2008, št. II Ips 481/2000 z dne 17. 5. 2001, št. II Ips 236/2008 z dne 21. 1. 2010 in št. II Ips 1231/2008 z dne 31. 5. 2012. Glej tudi J. Hudej, I. Ščernjavič, Sporna materialnopravna vprašanja skupnega premoženja s posebnim poudarkom na novejši sodni praksi, Pravnik, št. 66 (2010), str. 768.

[31] Člen 51 ZZZDR se glasi:

»(1) Premoženje, ki ga ima zakonec ob sklenitvi zakonske zveze, ostane njegova last in z njim samostojno razpolaga.

(2) Premoženje, ki ga zakonca pridobita z delom v času trajanja zakonske zveze, je njuno skupno premoženje.«

način, (ii) drugim subjektom – lastnikom pa le, če je bilo tako premoženje nanje preneseno in so v zvezi s tem prenosom obstajale posebne kvalifikatorne okoliščine (brezplačnost, neustreznost odmene ali pridobiteljeva slaba vera). Oseba, ki je v smislu prvega dela opredelitve iz drugega odstavka 2. člena ZOPNI pridobila premoženje na nezakonit način, je nedvomno obdolženec, glede katerega so podani razlogi za sum, da je storil kataloško kaznivo dejanje. Upoštevati pa je treba, da med obdolžencem in njegovim zakoncem zakon obvezno vzpostavlja skupnopremoženjsko skupnost, kajti premoženje, ki ga zakonca pridobita z delom v času trajanja zakonske zveze, je njuno skupno premoženje (drugi odstavek 51. člena ZZZDR). Pomembna lastnost te skupnosti je, da skupno premoženje zakoncev nastane oziroma se pridobi originarno na podlagi samega zakona, brž ko premoženjsko pravico z delom v času trajanja zakonske zveze pridobi eden od zakoncev.[32] Nosilca lastninske in drugih premoženjskih pravic na predmetih, ki spadajo v skupno premoženje zakoncev, sta oba zakonca skupaj kot skupnost,[33] neodvisno od tega, kateri izmed njiju je bil neposredni udeleženec dejavnosti, ki je bila podlaga pridobitve take pravice. Zato je tisti, ki v smislu prvega dela opredelitve iz drugega odstavka 2. člena ZOPNI z delom pridobi premoženje na nezakonit način, ne le obdolženec, temveč tudi njegov zakonec. Iz izpodbijanih določb ZOPNI torej dovolj jasno izhaja, da je bil odvzemu podvržen vsak premoženjski predmet, ki je bil nezakonitega izvora in je spadal v skupno premoženje zakoncev (ker je podlaga za njegov nastanek – sicer nezakonito – delo – v času trajanja zakonske zveze). Zavezanca za odvzem sta bila v takem primeru oba zakonca kot nosilca pravic na predmetih njune skupnopremoženjske skupnosti. Poleg tega so bili predmet odvzema tudi tisti premoženjski predmeti obdolženčevega zakonca kot lastnika iz 9. točke 4. člena ZOPNI, ki so bili nezakonitega izvora in so bili v njegovem posebnem premoženju kot posledica prenosa, ustrezajočega kriterijem iz drugega odstavka 2. člena ZOPNI (brezplačnost, neustreznost odmene ali pridobiteljeva slaba vera).

57. To pomeni, da je z metodami razlage pravnih norm iz 6. točke 4. člena ZOPNI in drugega odstavka 2. člena ZOPNI, upoštevajoč ureditev premoženjskega režima med zakonci na matičnem področju, mogoče izluščiti, kaj je bil predmet odvzema premoženja nezakonitega izvora v primeru, ko je med obdolžencem in njegovim zakoncem obstajal z ZZZDR zapovedan premoženjski režim. Ureditev v tem delu zato ni bila v neskladju z 2. členom Ustave (4. točka izreka).

Ocena skladnosti s 33. členom Ustave

58. Ustavnemu sodišču zgolj zaradi preizkusa zatrjevane nejasnosti zakonskih določb ne bi bilo treba razložiti njihovega pomena, kajti zadostovala bi ugotovitev, da je s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm mogoče določiti njihovo vsebino. A vsebino izpodbijanih 6. točke 4. člena ZOPNI in drugega odstavka 2. člena ZOPNI, kolikor sta se nanašala na zakonca obdolženca, je Ustavno sodišče moralo razložiti. Le tako je namreč lahko presodilo, ali je bila ta ureditev v neskladju s 33. členom Ustave, ker je zapovedovala odvzem nedoločenega deleža obdolženčevega zakonca na skupnem premoženju obdolženca in njegovega zakonca zgolj zaradi njune osebne povezanosti.[34]

59. Zavezanca za odvzem premoženjskih predmetov nezakonitega izvora, ki so podvrženi režimu skupnega premoženja zakoncev, sta torej oba zakonca kot skupnost, tj. kot skupna nosilca pravic na predmetih njune skupnopremoženjske skupnosti. Kar velja za ukrep odvzema premoženja nezakonitega izvora obdolžencu, ustrezno velja tudi v primeru, ko je premoženje nezakonitega izvora skupno premoženje obdolženca in njegovega zakonca. Tako na primer zakonska opredelitev obsega premoženja nezakonitega izvora iz 1. točke 4. člena ZOPNI velja tudi za primere, ko se zahteva odvzem premoženjskega predmeta iz skupnega premoženja zakoncev. Za to določbo je Ustavno sodišče v 1. točki izreka te odločbe presodilo, da je bila v neskladju s 33. členom Ustave, kolikor je omogočala odvzem celotnega predmeta, ki je nastal s pomešanjem premoženja zakonitega in nezakonitega izvora. Odločitev o ugotovitvi te protiustavnosti seveda učinkuje tudi na položaj, ko sta zavezanca za odvzem takega pomešanega premoženjskega predmeta obdolženec in njegov zakonec.

60. V nadaljevanju pa je Ustavno sodišče presojalo ustavnoskladnost ureditve, po kateri se premoženje nezakonitega izvora, kadar ima pravno obliko skupnega premoženja zakoncev, odvzame tako obdolžencu kot njegovemu zakoncu.

61. Vse tisto, kar je Ustavno sodišče o ciljih ukrepa odvzema premoženja nezakonitega izvora povedalo v okviru presoje skladnosti 1. točke 4. člena ZOPNI s 33. členom Ustave (40. in 41. točka obrazložitve te odločbe), velja tudi pri presoji posega iz 6. točke 4. člena ZOPNI in drugega odstavka 2. člena ZOPNI, kolikor se nanašata na zakonca obdolženca. Namena (cilja) zakonodajalca sta torej dva. Prvi je onemogočiti materialno okoriščanje posameznikov s protipravno dejavnostjo, ki je v škodo skupnosti. Drugi cilj je preprečitev investiranja premoženja nezakonitega izvora v nadaljnjo protipravno dejavnost oziroma preprečitev širjenja take dejavnosti. Prvi cilj je usmerjen k (izravnalni) pravičnosti kot gradniku ustavnega načela pravne države. Drugi cilj je usmerjen k preprečevanju širjenja družbeno škodljivih (in zato) javnopravno protipravnih dejavnosti ter pomeni udejanjanje z Ustavo zapovedane socialne vezanosti lastnine. Ta cilja sta ustavno dopustna.

62. Pri presoji primernosti posega Ustavno sodišče ocenjuje, ali je s presojanim ukrepom mogoče doseči zadani cilj. Ukrep ni primeren takrat, kadar ni v razumni zvezi z zadanim ciljem in kadar z njim cilja v nobenem primeru (ne le v določenem obsegu) ni mogoče doseči.[35] Izpodbijani zakonodajni ukrep je primerno sredstvo za dosego zadanih ciljev. Premoženje, ustvarjeno z nezakonito dejavnostjo enega zakonca, kot je bilo obrazloženo v 56. točki obrazložitve te odločbe, po samem zakonu vstopi tudi v premoženjsko sfero drugega zakonca. Zakonec torej skupaj z obdolžencem postane skupni imetnik pravic na tem premoženju. Z odvzemom premoženjskih predmetov nezakonitega izvora, ki spadajo v skupno premoženje obdolženca in njegovega zakonca, tudi zakoncu obdolženca, je preprečeno uživanje koristi od protipravnega ravnanja. Če je takšno premoženje odvzeto in izročeno v roke države, je s tem dejansko preprečena njegova uporaba za ponovno oziroma nadaljnje investiranje tega premoženja v protipravne dejavnosti, sorodne tistim, ki so generirale njegov nastanek, pa tudi širše.

63. Naslednji korak presoje ustavne dopustnosti posega je preizkus, ali je izpodbijani ukrep nujno potreben za uresničitev zadanih ciljev. Nujno potreben je ukrep takrat, kadar cilja ni mogoče v enaki meri doseči brez posega v človekovo pravico in tudi ne z drugim posegom, ki bi bil po svoji naravi blažji. Cilja, h katerih uresničitvi stremi presojani poseg, bosta dosežena le, če bo odvzeto celotno s protipravno dejavnostjo pridobljeno premoženje. Brez posega nasploh, torej ne da bi zakonodajalec premoženje nezakonitega izvora odvzel tudi tedaj, kadar ima ta pravno obliko skupnega premoženja obdolženca in njegovega zakonca, ciljev ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri. Onemogočanje uživanja materialnih rezultatov protipravnih ravnanj in preprečevanje reinvestiranja v protipravne aktivnosti in v njihovo širitev bi bilo namreč doseženo le v manjšem obsegu, saj bi del koristi od protipravnih ravnanj ostal v rokah obdolženčevega zakonca, torej osebe, v katere rokah se je to premoženje znašlo zgolj (in prav) zaradi njenega bližnjega odnosa z obdolžencem. Prav tako si ni mogoče zamisliti blažjega ukrepa, ki bi zakonca prizadel na manj boleč

[32] Primerjaj M. Juhart v: M. Juhart, M. Tratnik, R. Vrenčur, Stvarno pravo, GV Založba, Ljubljana 2007, str. 327.

[33] Primerjaj T. Keresteš, Skupnosti v civilnem pravu, Podjetje in delo, št. 2 (2005), str. 361.

[34] Smiselno enako je storilo Ustavno sodišče na primer v odločbi št. U-I-297/08 z dne 7. 4. 2011 (Uradni list RS, št. 30/11, in OdlUS XIX, 20), 26. točka obrazložitve.

[35] Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-122/13, 12. točka obrazložitve.

način, obenem pa bi zadana cilja, to je preprečitev uživanja koristi od protipravnega ravnanja in reinvestiranja nezakonitega premoženja v nadaljnje protipravne dejavnosti, izpolnil enako kakovostno oziroma v enaki meri. Le odvzem celotnega premoženja, ki je ugotovljeno nezakonitega izvora in je v rokah tako obdolženca kot zakonca, v največji meri onemogoča materialno okoriščanje posameznikov s protipravno dejavnostjo. Prav tako je le tedaj, ko premoženje nezakonitega izvora ni v skupnih rokah obdolženca in njegovega zakonca, temveč je povrnjeno državi, brez nadaljnjega gotovo, da to premoženje ne bo vloženo v nadaljnja nezakonita ravnanja.

64. Očitno je tudi, da teh ciljev ni mogoče enakovredno doseči z že uzakonjenimi klasičnimi mehanizmi civilnega prava (neupravičena obogatitev, izpodbijanje prezadolženčevih pravnih dejanj – Paulianska tožba) in kazenskega prava (odvzem premoženjske koristi po ZKP), kakor menita toženca iz prekinjenega postopka. Smisel in domet prvih sta namreč v izpolnitvi upnikovega posamičnega (individualnega) zasebnopravnega interesa premoženjske narave in ne javni interes. Ali upnik ta svoj zasebni interes uveljavlja ali ne, je popolnoma prepuščeno njegovi volji. Predvsem pa so protipravna dejanja, iz katerih izvira premoženje nezakonitega izvora, pogosto take narave, da v njih ni klasičnega dolžniško-upniškega razmerja prikrajšane stranke na eni strani in obogatene stranke na drugi. Interes storilcev protipravnih dejanj namreč pogosto ni soočen s konkretnim nasprotnim zasebnopravnim interesom, temveč sta obe stranki razmerja na isti interesni strani, ali je prikrajšan velik in nedoločen krog posameznikov ali javni interes kot tak. Domet kazenskopravnega odvzema premoženjske koristi je očitno ožji od odvzema po ZOPNI, kajti zajema le odvzem tiste premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s konkretnim kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

65. Izpodbijani ukrep je torej primeren in nujen za dosego zadanih ciljev. Presoditi pa je treba še njegovo sorazmernost v ožjem pomenu. V tem okviru Ustavno sodišče tehta, ali je teža posledic ocenjevanega posega v prizadeto človekovo pravico sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja oziroma koristim, ki bodo nastale zaradi posega. Tudi to tehtanje seveda determinirajo vsebina zahteve in z njo povezane ključne prvine izhodiščnega sodnega postopka.

66. Pri presoji teže posega je treba poudariti, da se zakonca skladno s tretjim odstavkom 27. člena ZOPNI ubranita odvzema, če kateri od njiju izkaže svoj zakoniti prispevek k nastanku konkretnega premoženjskega predmeta (na primer, da je posamezni premoženjski predmet, ki je zajet s tožbo za odvzem, pridobljen deloma ali v celoti natanko s sredstvi iz njegovega osebnega dohodka). Če je namreč posamezen premoženjski predmet, ki spada v skupno premoženje zakoncev, pridobljen z zakonitim virom obdolženca ali obdolženčevega zakonca, ta predmet ni nezakonitega izvora.

67. Premoženjski položaj obdolženčevega zakonca je lahko prizadet tudi v primeru, ko je tarča odvzema konkreten premoženjski predmet, ki spada v skupno premoženje zakoncev in je nezakonitega izvora, če obdolženčev zakonec ne izkaže konkretnega zakonitega vira njegove pridobitve. Čeprav je posamezni premoženjski predmet pridobljen z nezakonito dejavnostjo enega zakonca, je v njem namreč lahko abstraktno utelešeno (iz dela ali vložka posebnega premoženja izvirajoče) univerzalno prispevanje drugega zakonca k skupnemu premoženju kot celoti. To izhaja iz narave skupnopremoženjske skupnosti zakoncev. V prav vsakem izmed predmetov te skupnosti je namreč inkorporiran prispevek vsakega od zakoncev, ki izvira iz dela, opravljenega v času trajanja zakonske zveze, upoštevaje stališče sodne prakse pa tudi morebitni vložek zakončevega posebnega premoženja v skupno premoženje.[36] Ni torej pomembno, kateri od zakoncev je s svojim delom oziroma dohodkom pridobil konkretni premoženjski predmet; vsakemu od njiju pripada na vsakem takem predmetu delež, ustrezajoč njegovemu univerzalnemu prispevku, ustvarjenemu v času trajanja zakonske zveze. Čeprav je zakonec konkretni predmet, ker izhaja iz nezakonite dejavnosti drugega zakonca, praviloma pridobil brez enakovredne protidajatve, je z odvzemom takega predmeta lahko prikrajšan. Odvzeto mu je namreč upravičenje do deleža na nezakonito pridobljenem premoženjskem predmetu, čeprav je v skupnopremoženjsko skupnost kot celoto – njen del pa je tudi zadevni predmet nezakonitega izvora – vlagal svoje delo (in morebitno svoje posebno premoženje). Njegovo univerzalno prispevanje k skupnemu premoženju kot celoti (z dohodki od dela, upravljanjem gospodinjstva, vzgojo otrok ipd., pa tudi morebitnim vložkom posebnega premoženja) se tako ne odrazi v temu prispevku vrednostno ustrezajočem premoženjskem upravičenju na sicer nezakonito pridobljenem premoženjskem predmetu.

68. Vendar korist zaradi onemogočanja uživanja materialnih sadov protipravnih ravnanj in zaradi preprečevanja investiranja protipravno pridobljenih dobičkov v nadaljnje protipravne dejavnosti pretehta težo posega v premoženjski položaj obdolženčevega zakonca. Pri vrednotenju koristi posega je treba upoštevati, da je korist od preprečevanja reinvestiranja v nadaljnje protipravne dejavnosti posebej velika, kadar je sprožilni razlog odvzema, kot v izhodiščni pravdi, utemeljen sum storitve resnega kaznivega dejanja preprodaje mamil v velikem obsegu in v okviru hudodelske združbe. Sporočilo, da se protipravno bogatenje na račun skupnosti ne izplača, je v takih položajih posebno močno.

69. Te koristi odtehtajo prikrajšanost zakonca na drugi strani. Z nezakonito dejavnostjo enega zakonca pridobljeno premoženje zakoncev (tudi) za drugega zakonca pomeni protipravno pridobitev premoženja. Ta okoliščina težo posega v njegovo človekovo pravico do zasebne lastnine zelo pomembno zmanjšuje. Premoženje, ki je bilo izvorno pridobljeno s protipravno dejavnostjo in se je *ex lege* znašlo v rokah osebe, ki sicer ni sama neposredno sodelovala pri taki dejavnosti, namreč uživa le zelo šibko varstvo. Še posebno šibka, pravzaprav neznatna, je potreba po takem varstvu v primerih, ko obdolženčev zakonec ve ali bi mogel in moral vedeti, da je premoženje, ki ga v skupnost vnaša njegov življenjski partner, nezakonitega izvora. Tak zakonec namreč ni mogel upravičeno pričakovati varstva upravičenj na tako pridobljenem premoženju, četudi ga je s svojim delom upravljal, ohranjal, ga povečeval ali vanj vlagal svoje posebno premoženje (ter s tem nemara celo prikrival njegovo protipravno naravo). Zakonodajalec je razumno izhajal iz izkustveno sprejemljive domneve, da zakonec ve ali vsaj more in mora vedeti, da premoženje, ki ga njegov partner vnaša v njuno skupnost, ni zakonitega izvora. Posameznega premoženjskega predmeta nezakonitega izvora, na katerem zakonec ne bo mogel uveljavljati svojega univerzalnega prispevka, ne bi bilo, če ne bi bilo nezakonite, javnopravno prepovedane dejavnosti njegovega zakonca. Zakončevo prikrajšanje je le v tem, da svojega univerzalnega prispevka v času trajanja zakonske zveze ne bo dobil v obliki deleža na prav tistih premoženjskih predmetih, ki so v njuno premoženjsko skupnost vneseni z nezakonito dejavnostjo brez enakovredne protidajatve.[37] Na tistih predmetih skupnega premoženja, ki so zakonitega izvora, ostane njegov delež neokrnjen. Tudi sicer premoženjska skupnost zakoncev ni institut, ki bi zagotavljal, da bo univerzalni prispevek zakonca ob delitvi vselej opredmeten na kakem premoženjskem predmetu. Premoženje take skupnosti ob delitvi je namreč lahko enako nič in tudi v takem primeru zakonec, čeprav je v času

[36] Glej 56. točko obrazložitve te odločbe.

[37] Primerjaj s stališčem ESČP, ki je v okviru presoje sorazmernosti posega v pravico iz 1. člena Prvega protokola k EKČP v 107. točki obrazložitve sodbe v zadevi Gogitidze in drugi proti Gruziji med drugim zapisalo, da EKČP nacionalnim organom ne omogoča samo, da ukrepe odvzema uporabijo proti osebam, ki so neposredno obdolžene storitve kaznivih dejanj, temveč tudi proti njihovim družinskim članom in drugim bližnjim sorodnikom, za katere se domneva, da neformalno za račun osumljencev posedujejo nezakonito pridobljeno premoženje in ga upravljajo, ali če drugače niso dobroverni.

zakonske zveze soustvarjal skupno premoženje z delom, ob delitvi ne more prejeti ničesar.

70. Glede na navedeno premoženjska izguba zakoncev obdolženca ne odtehta koristi od ciljev presojanega posega. Zato je poseg sorazmeren v ožjem pomenu.[38]

71. Ustavno sodišče je tako presodilo, da izpodbijani določbi, kolikor sta zapovedovali odvzem premoženja nezakonitega izvora, ki spada v skupno premoženje obdolženca in njegovega zakonca, nista bili v neskladju s 33. členom Ustave (4. točka izreka).

C.

72. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena, prvega odstavka 25. člena, drugega odstavka 40. člena, prvega odstavka 47. člena in prvega odstavka 48. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar, Marko Šorli in Jan Zobec. Prvo, drugo, tretjo in peto točko izreka je sprejelo soglasno. Četrto točko izreka je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovali sodnici Jadek Pensa in Sovdat. Sodnica Jadek Pensa je dala odklonilno ločeno mnenje.

dr. Jadranka Sovdat l.r.
Predsednica

---

807. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, kolikor določa, da podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, odločba o ugotovitvi, da 153. člen ter prvi in drugi stavek drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku niso v neskladju z Ustavo, odločba o ugotovitvi, da prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku v delu, ki ni zajet v 1. točki izreka, ni v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-246/14-20
Datum: 24. 3. 2017

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevama Državnega sveta ter skupine poslank in poslancev Državnega zbora, na seji 24. marca 2017

o d l o č i l o:

1. Prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14) je v neskladju z Ustavo, kolikor določa, da podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis.

2. Državni zbor mora protiustavnost iz prejšnje točke odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Člen 153 Zakona o kazenskem postopku ter prvi in drugi stavek drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku niso v neskladju z Ustavo.

4. V delu, ki ni zajet v 1. točki izreka, prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku ni v neskladju z Ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Državni svet (v nadaljevanju prvi predlagatelj) vlaga zahtevo za oceno ustavnosti 153. in 154. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP). Navaja, da sta izpodbijani določbi v neskladju z 2., 22., 35., 37. in 38. členom Ustave. Prvi predlagatelj pojasnjuje, da se pri prikritih preiskovalnih ukrepih (v nadaljevanju PPU) v zasebnost osebe, zoper katero se ukrep izvaja, ne posega zgolj z izvajanjem ukrepa, temveč tudi in predvsem z nadaljnjim ravnanjem organov pregona z izsledki PPU, z njihovo uporabo v kazenskem postopku in z njihovo hrambo po koncu izvajanja PPU. Izsledki, pridobljeni na podlagi PPU, naj bi bili osebni podatki, varovani z 38. členom Ustave. Prvi predlagatelj meni, da bi to poseganje v zasebnost moralo biti urejeno z zakonom, določno in nedvoumno, da bi tako bila izključena možnost arbitrarnega odločanja državnih organov. Ker naj ZKP tem zahtevam ne bi zadostil, naj bi bil v neskladju s 35., 37. in 38. členom Ustave.

2. Prvi predlagatelj v 153. členu ZKP najprej izpostavlja nedoločenost roka, v katerem mora policija izsledke PPU predati državnemu tožilcu, in roka za predajo gradiva preiskovalnemu sodniku. Drugi odstavek 153. člena ZKP naj protiustavno ne bi določal, kako je treba ravnati z izsledki PPU potem, ko preiskovalni sodnik opravi njihov preizkus; ne bi naj bilo jasno, ali se to gradivo v celoti ali v delu vrača organom pregona, oziroma komu in pod kakšnimi pogoji utegne biti dostopno.

3. Prvi predlagatelj opozarja, da sme policija nedoločen čas hraniti in obdelovati kopije gradiva, zbranega s PPU, tožilstvo pa sme te kopije nedoločen čas uporabljati. Način in namen hrambe ter obdelave teh kopij, krog upravičencev, ki sme do njih dostopati, razlogi takega dostopanja ter druga s tem povezana vprašanja naj ne bi bili določno urejeni. Po mnenju prvega predlagatelja se ti materiali lahko hranijo neomejeno dolgo »oziroma vsaj do smrti osebe, zoper katero so se ukrepi izvajali«. Prvi predlagatelj meni, da bi bila s človekovimi pravicami skladna le ureditev, po kateri bi morala policija in tožilstvo po prenehanju PPU predati preiskovalnemu sodniku vse gradivo, brez možnosti obdržati kakršnekoli prepise, kopije, povzetke. Trdi, da gre v tem delu za nedoločnost, ki nasprotuje 2. členu Ustave, za omogočanje samovolje in arbitrarnosti državne oblasti v neskladju z 22. členom Ustave in za omogočanje časovno nesorazmernega posega v človekove pravice iz 35., 37. in 38. člena Ustave.

4. Prvi predlagatelj razlaga drugi odstavek 154. člena ZKP tako, da za nadaljevano hrambo izsledkov PPU (dlje kot dve leti od konca njihovega izvajanja) zadošča »gola izjava« državnega tožilca znotraj dveletnega roka, da bo začel pregon zoper osumljenca. Taka izjava naj sama po sebi ne bi imela pravnih učinkov. Usoda s PPU pridobljenih gradiv po tej izjavi naj bi bila protiustavno nedoločena, v neskladju z 22. členom Ustave naj bi bila omogočena samovolja državnega tožilca, ali

---

[38] Primerjaj sodbo Vrhovnega sodišča Irske v zadevi CAB v Kelly & T.T. z dne 29. 11. 2012 (dostopno na <http://www.bailii.org/ie/cases/IESC/2012/S64.html>). To sodišče je potrdilo odločbo o odvzemu hiše, v kateri je pritožnica bivala s svojima otrokoma. Hiša, katere lastnik je bil njen mož, je bila kupljena z denarnimi sredstvi, pridobljenimi s kaznivim ravnanjem, in sicer preprodajo prepovedanih drog. Pritožnica je zatrjevala, da ji je družinsko sodišče priznalo lastninsko pravico na hiši do ene polovice in da je sodišče spregledalo resno nevarnost nepravične obravnave zaradi odrejene izselitve nje in njenih otrok iz te hiše. Sodišče je njen položaj ločilo od primerov dejanske dobroverne pridobitve s plačilom polne cene. Pojasnilo je, da je bolj verjetno, da je vedela, da je bila hiša kupljena z denarjem, ki je izviralo iz kriminalne dejavnosti, vendar pa bi bil odvzem dopusten tudi, če za nezakoniti izvor denarja ne bi vedela. Zaradi odvzema premoženja, ki izvira iz kriminalne dejavnosti, namreč niso bile kršene njene pravice, temveč je bil izpolnjen temeljni namen zakona, tj. preprečiti, da bi se lahko kdorkoli okoristil s kaznivim ravnanjem.

in kdaj bo uporabil navedena gradiva zoper posameznika. Vendar je po oceni prvega predlagatelja drugi odstavek 154. člena ZKP nedoločno urejen tudi, kolikor pokriva položaje, ko državni tožilec dejansko začne pregon v roku dveh let po prenehanju izvajanja PPU. Nedoločno naj bi bile urejene okoliščine, ko se morajo izsledki PPU uničiti, kar naj ne bi dajalo zadostnih jamstev in varovalk pred arbitrarnim ravnanjem organov pregona. Prvi predlagatelj trdi, da bi moral ZKP posebej urediti ravnanje z izsledki, ko državni tožilec v zakonskem roku dveh let zahteva preiskavo, poda obtožni predlog ali kako drugače začne kazenski pregon.

5. Kolikor pa v takem primeru (ko tožilec pravočasno začne pregon) prvi odstavek 154. člena ZKP odreja hrambo vseh izsledkov PPU, dokler se hrani kazenski spis, naj bi to bilo nesorazmerno in v neskladju s 35., 37. in 38. členom Ustave. Prvi predlagatelj namreč poudarja, da bi moral biti rok hrambe in uporabe s PPU zbranih podatkov časovno omejen. Izpostavlja intenzivnost posegov v zasebnost posameznika, s katerimi so bili podatki zbrani, ter globino in dalekosežnost seznanitve izvajalcev PPU z dejstvi, podatki in informacijami iz vseh, tudi najbolj intimnih delov življenja posameznika. Posebno sporna naj bi bila hramba tistega dela pridobljenih podatkov, ki niso vsebinsko povezani niti s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bil PPU odrejen, niti z drugim kataloškim kaznivim dejanjem, na katero je policija slučajno naletela med izvajanjem ukrepa. Prvi predlagatelj oporeka ustavnost ureditvi, ki omogoča hrambo (vse do uničenja kazenskega spisa) tudi tistega dela gradiva, zbranega s PPU, v katerem celo tožilstvo in policija ne vidita dokazne vrednosti in se nanj ne sklicujeta v aktu, s katerim se začne kazenski pregon. V neskladju s človekovo pravico do zasebnosti naj bi bilo, da ni časovno zamejen rok po koncu izvajanja PPU, v katerem lahko organi pregona ocenijo dokazno vrednost izsledkov PPU in se nanje oprejo pri kazenskem pregonu zoper obdolženca.

6. Ustavno sodišče je zahtevo prvega predlagatelja vročilo Državnemu zboru, ki nanjo ni odgovoril. O zahtevi je mnenje dala Vlada. Meni, da iz 153. člena ZKP izhaja, da poteka izročanje izsledkov PPU od policije do državnega tožilca in od državnega tožilca do preiskovalnega sodnika brez zavlačevanja oziroma odlašanja, takoj ko je to razumno mogoče. Nesorazmerno naj bi bilo določiti kakršenkoli prekluzivni rok, po preteku katerega naj ne bi bilo mogoče uporabiti gradiva v dokazne namene. Zamuda pri predaji gradiva sama po sebi naj niti ne bi pomenila zlorabe osebnih podatkov. Vlada navaja, da iz 153. člena ZKP ne sledi, da bi preiskovalni sodnik po opravljenem preizkusu gradivo vrnil državnemu tožilcu oziroma policiji, pač pa naj bi prvi odstavek 154. člena ZKP določal, da ga hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis oziroma do uničenja. Vlada poudarja, da ZKP vsebuje negativno domnevo, da se je državni tožilec odločil, da ne bo začel pregona, če se v predpisanem roku izrecno ne opredeli do tega. S PPU pridobljenih podatkov naj policija in državno tožilstvo ne bi hranila.

7. Vlada trdi, da je v ZKP dostop do dokaznega gradiva razmeroma jasno urejen, in se pri tem sklicuje na ureditev po 73. in 128. členu ZKP. Po njenem mnenju ZKP jasno in določno ureja, kako se ravna z izsledki PPU, ko državni tožilec v dveh letih po koncu njihovega izvajanja zahteva preiskavo, vloži obtožni predlog ali kako drugače začne kazenski pregon. Dveletni rok hrambe naj bi bil razumen glede na to, da gre praviloma za hujša kazniva dejanja ter za zahtevne in obsežne zadeve. Vlada izrecno ugovarja očitkom prvega predlagatelja v zvezi s hrambo tistega dela podatkov, pridobljenih s PPU, ki sta ga državno tožilstvo ali policija ocenila kot nepotrebnega. Tudi za to gradivo naj bi se moglo izkazati, da je koristno z vidika kazenskega postopka, zlasti z vidika pravic obrambe, pa tudi z vidika interesa oseb, ki so v gradivu zajete, da se z njim seznanijo. Pri tem se Vlada sklicuje na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) v zadevi *Valenzuela Contreras proti Španiji* z dne 30. 7. 1998 in na pravno teorijo. V tej zvezi Vlada opozarja tudi na možnosti navajanja novih dejstev in dokazov v sistemu ZKP.

8. Po mnenju Vlade je ustavnoskladna tudi možnost, da sodišče odloči, da se osumljenec oziroma druge osebe s pridobljenim gradivom ali njegovim delom ne seznanijo. Vlada nadalje šteje, da bi določitev roka za začetek kazenskega pregona zoper obdolženca (ko je sprožen na podlagi izsledkov PPU, odrejenih zaradi drugega kaznivega dejanja, ki se hranijo na sodišču) nesorazmerno posegla v učinkovitost delovanja organov pregona, poleg tega bi lahko ustvarila protiustavno razlikovanje med kaznivimi dejanji, pri preiskovanju katerih so bili uporabljeni PPU, in drugimi kaznivimi dejanji. Zadostno pravno varnost naj bi zagotavljal institut zastaranja.

9. Z mnenjem Vlade je Ustavno sodišče seznanilo prvega predlagatelja, ki je izjavil le, da vztraja pri zahtevi za oceno ustavnosti.

10. Skupina enaintridesetih poslank in poslancev Državnega zbora (v nadaljevanju drugi predlagatelj) vlaga zahtevo za oceno ustavnosti 153. in 154. člena ZKP zaradi neskladja z 2., 22., 35., 37. in 38. členom Ustave ter s 6. in 8. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP). Vsebina zahteve drugega predlagatelja je zelo podobna (skoraj identična) vsebini zahteve prvega predlagatelja. Drugi predlagatelj argumente prve zahteve dopolnjuje zgolj z navajanjem okoliščin konkretnega primera, na katerega naj bi naletela Komisija Državnega zbora za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, ko naj bi organi pregona protiustavno in protizakonito ravnali z izsledki konkretnih PPU. Ustavno sodišče je zahtevo drugega predlagatelja vročilo Državnemu zboru, ki nanjo ni odgovoril. O zahtevi je mnenje dala Vlada. To mnenje je skoraj do besede identično mnenju Vlade o zahtevi prvega predlagatelja.

11. Z mnenjem Vlade je Ustavno sodišče seznanilo drugega predlagatelja, ki se nanj ni odzval.

B. – I.

Procesne predpostavke, obseg presoje in v odločbi uporabljena terminologija

12. Ustavno sodišče je zadevo št. U-I-56/16 združilo z zadevo št. U-I-246/14 zaradi skupnega obravnavanja in odločanja.

13. Tretja alineja prvega odstavka 23.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) določa, da lahko Državni svet z zahtevo začne postopek za oceno ustavnosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil. Enako določa za tretjino poslancev Državnega zbora druga alineja prvega odstavka 23.a člena ZUstS. Obe zahtevi izpolnjujeta procesne predpostavke po ZUstS. Ker sta zahtevi po vsebini praktično (skoraj v celoti) identični, Ustavno sodišče v nadaljevanju navedbe prvega in drugega predlagatelja enotno povzema in večinoma ne ločuje med njunimi navedbami, razen ko se je to izrecno izkazalo za potrebno.

14. Ustavno sodišče v tej odločbi prvega in drugega predlagatelja imenuje z enotnim pojmom predlagatelja. S PPU ima Ustavno sodišče v mislih preiskovalne ukrepe, navedene v izpodbijanih določbah 153. in 154. člena ZKP. Rezultati izvajanja PPU v katerikoli obliki oziroma na kateremkoli nosilcu podatkov, v izvirniku ali kopiji (zvočni in/ali slikovni posnetki, podatki računalniškega prometa, papirni ali elektronski prepisi, zapisi, izpisi, podatki o transakcijah itd.) so v nadaljevanju označeni kot »izsledki PPU«. Vendar glede na vsebino zahtev in ker gre pri teh predmetih za navadne telesne stvari, ki ne pomenijo posebne oblike posredovanja informacij ali nosilca osebnega podatka, Ustavno sodišče iz te kategorije izloča (in se z njimi v tej odločbi ne ukvarja) predmete, pridobljene z navideznim odkupom, navideznim sprejemanjem oziroma dajanjem daril ali navideznim jemanjem oziroma dajanjem podkupnine (glej prvi odstavek 155. člena ZKP). Ob tem je treba upoštevati, da lahko sicer tudi na podlagi tega ukrepa nastanejo določeni zapisi o njegovem izvajanju, ki ustrezajo pojmu izsledka PPU iz te odločbe.

15. Predlagatelja sicer navajata, da izpodbijata 153. in 154. člen ZKP. Vendar se zahtevi omejujeta predvsem na hrambo in uničevanje že pridobljenih izsledkov PPU ter medsebojno pošiljanje teh izsledkov, dostop do njih in možnosti, da jih oblastni organi uporabljajo. V zahtevah ni očitkov glede (ne) obveščanja osumljencev in drugih oseb o pridobljenem gradivu, dokazne vrednosti oziroma ekskluzije dokazov, pridobljenih s PPU, in mednarodnega kazenskega sodelovanja v zvezi s PPU. Zato je Ustavno sodišče štelo, da predlagatelj izpodbija le 153. člen ZKP, prvi odstavek 154. člena in prva dva stavka drugega odstavka 154. člena ZKP. Izpodbijane določbe se glasijo:

153. člen

(1) Po prenehanju uporabe ukrepov iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona mora policija vse posnetke, sporočila in predmete, pridobljene z uporabo teh ukrepov, skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov, predati državnemu tožilcu.

(2) Državni tožilec celotno gradivo, zbrano z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, preda preiskovalnemu sodniku; ta pa preizkusi, ali so se ukrepi izvajali na način, kot so bili odobreni.

(3) Organ, ki je odredil ukrep, lahko odredi, da se posnetki telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja v celoti ali deloma prepišejo. Glede prepisa teh posnetkov se uporabljajo določbe šestega odstavka 84. člena tega zakona.

(4) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov, ki jih odreja državni tožilec, ne poda takšne izjave, preiskovalnemu sodniku preda tudi celotno gradivo, zbrano s temi ukrepi. Preiskovalni sodnik nato ravna po drugem odstavku 154. člena tega zakona.

154. člen

(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku tega člena.

(2) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona ne poda takšne izjave, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. O tem uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek ...[1]

16. Člen 154 ZKP v izpodbijanem delu, kjer odkazuje na popoln nabor PPU, na katere se nanaša ta odločba, ureja problematiko izsledkov, pridobljenih z naslednjimi ukrepi PPU: (a) tajno opazovanje z uporabo tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja ter tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, s fotografiranjem ter videosnemanjem; (b) pridobitev podatkov o udeležencih, okoliščinah in dejstvih elektronskega komunikacijskega prometa; (c) nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrola in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju, kontrola pisem in drugih pošiljk, kontrola računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost, prisluškovanje in snemanje pogovorov s privolitvijo vsaj ene osebe, udeležene v pogovoru; (č) prisluškovanje in opazovanje v tujem stanovanju ali drugih tujih prostorih z uporabo tehničnih sredstev za dokumentiranje in po potrebi s tajnim vstopom v navedene prostore; (d) navidezni odkup, navidezno sprejemanje oziroma dajanje daril ali navidezno jemanje oziroma dajanje podkupnine; (e) tajno delovanje z vključitvijo tajnih delavcev in z neprekinjenim ali ponavljajočim se zbiranjem podatkov o osebi in njeni kriminalni aktivnosti, lahko tudi z uporabo tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in videosnemanje; (f) pridobitev od banke, hranilnice, plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja zaupnih podatkov in dokumentacije o vlogah, depozitih, stanju in prometu na računih ali drugih poslih, pa tudi podatkov o imetniku ali pooblaščencu določenega plačilnega računa, hranilne vloge ali denarnega depozita, najemniku ali pooblaščencu sefa ter o času, v katerem so bili oziroma so v uporabi.

17. Kolikor se očitki predlagateljev nanašajo na domnevno nepravilno (protiustavno ali nezakonito) uporabo izpodbijanih določb v konkretnem življenjskem primeru, se Ustavno sodišče z argumenti te vrste v postopku ocene ustavnosti zakona ne more ukvarjati. Ustavno sodišče poleg tega opozarja, da imata oba predlagatelja po ZUstS privilegiran dostop do Ustavnega sodišča in je zato utemeljeno pričakovanje, da bodo njune zahteve strokovno in kvalitetno obrazložene, očitki pa precizirani in razumljivi.[2] Ustavno sodišče posledično ne more ugibati, ali želita predlagatelja z zahtevama izpodbijati še kakšne druge predpise poleg tistih, ki sta jih navedla. Ustavno sodišče zato ni vsebinsko presojalo tistega dela navedb predlagateljev, ki se nanaša oziroma bi se lahko nanašal na materijo, ki je urejena v drugih predpisih (ne pa v ZKP), torej navedb, ki kritizirajo hrambo in uporabo kopij izsledkov PPU, s katerimi (morebiti) razpolagata policija in tožilstvo. Izpodbijana in presojana ureditev po ZKP namreč ne ureja vprašanj vodenja policijskih in tožilskih spisov oziroma evidenc o izvajanju PPU, pač pa se nanaša na hrambo in uničevanje izsledkov PPU pri sodišču,[3] ne glede na to, kateri organ je izsledke v prvi fazi pridobil.

18. Drugi predlagatelj zahtevo utemeljuje tudi s sklicevanjem na odstopanje izpodbijanih določb od meril iz 6. in 8. člena EKČP. Medtem ko njegove trditve o kršitvi 6. člena EKČP (pravica do poštenega sojenja) ostajajo na ravni pavšalnosti, tako da jih ni bilo moč podrobneje obravnavati, je Ustavno sodišče očitke o kršitvi 8. člena EKČP (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja) obravnavalo z vidika 38. člena Ustave, ki nudi enak obseg varstva kot konvencijska določba.

B. – II.

Ocena skladnosti z načelom jasnosti in določnosti (2. člen Ustave)

19. Predlagatelja zatrjujeta, da je v izpodbijanih določbah ZKP vrsta nejasnosti, nedoločenosti in nerazumljivosti, kar naj bi nasprotovalo 2. členu Ustave. Ustavno sodišče je te očitke obravnavalo z vidika načela jasnosti in določnosti predpisov (pravne varnosti), ki je eno od načel pravne države iz 2. člena Ustave in ki zahteva, da je iz besedila predpisa mogoče nedvoumno ugotoviti vsebino in namen norme. Ustavno sodišče pri tem opozarja, da se je v okviru te presoje opredelilo le do tistih očitkov predlagateljev o nedoločnosti ZKP, ki dejansko kažejo, da predlagatelja menita, da zakon ni razumljiv, da se ga ne da razložiti oziroma da je protisloven in neizvršljiv. Drugi del trditev o »arbitrarnosti« in »nedoločnosti« predlagateljev – kolikor iz njih izhaja, da posamezne elemente ureditve predlagatelja razumeta in trdita, da vesta, kako jih je treba razlagati, vendar se z njimi ne strinjata – pa je Ustavno sodišče obravnavalo v okviru presoje zakona z vidika skladnosti s človekovo pravico do varstva osebnih podatkov. V tem delu predlagatelja namreč dejansko štejeta, da je protiustavno to, da sicer (zadostno) jasen in razumljiv zakon[4] oblastnim organom daje preširoka pooblastila, preveliko diskrecijo, nesorazmerno intenzivne možnosti poseganja v zasebno sfero osumljencev in drugih oseb oziroma da zakon oblastne organe premalo ali sploh ne omejuje pri takem poseganju. Poleg tega se Ustavnemu sodišču

[1] Besedilo odstavka se nadaljuje v neizpodbijanem delu.

[2] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-92/07 z dne 15. 4. 2010 (Uradni list RS, št. 46/10, in OdlUS XIX, 4), 72. točka obrazložitve.

[3] Vsaj v končni posledici, torej lahko tudi po tem, ko so bili izsledki nekaj časa pri drugem organu.

[4] Tipične so v tem smislu npr. trditve predlagateljev, da je protiustavno to, da je neki rok »nedoločen«, ko gre v bistvu za to, da neko oblastno pooblastilo ali ravnanje ni časovno omejeno, predlagatelja pa menita, da bi moralo biti.

ni bilo treba opredeliti do vseh potencialno mogočih dvomov, nejasnosti in razlagalnih stisk, ki se lahko hipotetično pojavijo v celotni paleti konkretnih in posamičnih primerov, v katerih je treba uporabiti presojane določbe ZKP. Opredelilo se je do nedoločnosti, ki jih zatrjujeta predlagatelja.

20. Zahteva po jasnosti in določnosti predpisov ne pomeni, da morajo biti ti taki, da jih ne bi bilo treba razlagati. Uporaba predpisov vedno pomeni njihovo razlago. Z vidika pravne varnosti je predpis sporen takrat, kadar s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm ni mogoče jasno ugotoviti njegove vsebine.[5] Ustaljene metode razlage morajo torej ponuditi možnost (ali več možnosti)[6] rešitve pravnega problema, ki ga pred razlagalca postavlja pomensko (vedno vsaj deloma) odprto besedilo pravne določbe. Zahteva po določnosti pravnega pravila je strožja, če gre za pravno pravilo, ki opredeljuje kaznivo ravnanje, in v tem okviru najstrožja, ko opredeljuje kaznivo dejanje. V kazenskem pravu se načelo določnosti izraža posebej prek načela zakonitosti kazenskega materialnega prava (prvi odstavek 28. člena Ustave).[7]

21. Člena 153 in 154 ZKP sicer nista materialni, pač pa kazenskoprocesni določbi. Vendar brez dvoma spadata na širše področje kaznovalnega prava, v katerem se načelo določnosti kaže kot posebej pomembno, ker preprečuje samovoljo in arbitrarno uporabo državne prisile v položajih, ki ne bi bili vnaprej točno opredeljeni.[8] Ustavna zahteva po jasnosti in določnosti zakona pomeni, da mora biti poseganje v človekove pravice urejeno določno in nedvoumno. Če norma ni jasno opredeljena, obstaja možnost različne uporabe zakona in arbitrarnosti državnih organov ali drugih organov za izvrševanje javnih pooblastil, ki odločajo o pravicah posameznikov. Glede na to, da lahko pomenijo pooblastila represivnih organov močan poseg v človekove pravice posameznika, morajo temeljiti na posebno natančni ureditvi z jasnimi in podrobnimi pravili. Zakonska ureditev mora izključevati možnost arbitrarnega ravnanja države. Če meja med dovoljenim in nedovoljenim ravnanjem državnih organov ni opredeljena, so lahko vse varovalke zoper arbitrarno uporabo zakona neučinkovite.[9]

22. Velikega pomena je tudi dejstvo, da izpodbijane določbe spadajo na področje obdelave[10] osebnih podatkov osumljencev in drugih oseb, proti katerim so bili uporabljeni PPU. PPU po svoji naravi izjemno intenzivno posegajo na področje, ki ga varujejo različni vidiki človekove pravice do zasebnosti (35., 36., 37. in 38. člen Ustave). Zato je za vsa vprašanja v zvezi s PPU podana ustavna zahteva poudarjene jasnosti, razumljivosti, določnosti, nedvoumnosti in predvidljivosti ustreznih zakonskih določb. To ne velja samo za pravne podlage za izvajanje PPU v ožjem smislu (torej za vdiranje v sfero zasebnosti s pridobivanjem in beleženjem različnih podatkov), pač pa tudi za predpise, ki urejajo nadaljnjo obdelavo ustreznih izsledkov, npr. hrambo, uporabo, posredovanje med različnimi upravičenci itd. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-25/95 z dne 27. 11. 1997 (Uradni list RS, št. 5/98, in OdlUS VI, 158), ko je presojalo tedanjo ureditev PPU (»posebne operativne metode in sredstva«), sprejelo stališče o potrebi po zakonski določnosti (*lex certa*) primerov, v katerih je dopusten poseg v zasebnost tako, da so sodišču in pred tem že državnemu tožilcu dane jasne meje pri presoji, v katerih primerih je pogoj izpolnjen.[11] Med drugim je poudarilo, da mora biti »določenost v zakonu« kot ustavni pogoj za poseg v zasebnost zagotovljena z natančno in predvidljivo ureditvijo uporabe ukrepa.[12]

23. ESČP razlaga 8. člen EKČP tako, da posebej izpostavlja, da mora biti pravo (*in accordance with the law*), ki ureja skrivni nadzor, dostopno in predvidljivo ter zlasti dovolj jasno, da lahko državljani vedo, pod katerimi pogoji in v kakšnih okoliščinah se lahko pooblaščeni državni organi zatečejo k temu tajnemu in tveganemu vmešavanju v pravico do spoštovanja zasebnega življenja in dopisovanja. Zaradi tveganja zlorab, lastnega vsakemu sistemu tajnega nadzora, morajo ti ukrepi temeljiti na posebej natančnem pravu. Obstoj jasnih in podrobnih pravil na tem področju je ključnega pomena, še posebno, ker se stalno veča sofisticiranost nadzorne tehnologije.[13] ESČP vztraja pri tem, da morajo določene minimalne varovalke biti jasno določene v zakonu (*statute law*); med njimi so tudi postopek za pregledovanje, uporabo in hrambo z nadzorom pridobljenih podatkov, previdnostni ukrepi pri sporočanju podatkov nadaljnjim prejemnikom ter okoliščine, v katerih se gradivo lahko uniči ali se mora uničiti.[14] EKČP v fazi, ko je tajni nadzor že končan, zahteva natančno ureditev postopkov za ohranitev integritete in zaupnosti pridobljenih izsledkov kakor tudi postopkov za njihovo končno uničenje.[15] Sklep, da se ne dopusti pritožba, ki je temeljila na očitkih proti »strateškemu nadzoru« telekomunikacij v Zvezni republiki Nemčiji, je senat ESČP sprejel (tudi) na podlagi zaključka, da je upoštevna zakonodaja jasno, podrobno in razdelano urejala postopke za analizo, uporabo in tudi za uničevanje pridobljenih podatkov, po periodičnem preverjanju, če so še potrebni, in da so bile postavljene ustrezne omejitve in varovalke v zvezi z izročanjem podatkov drugim organom.[16] Nasprotno, s sodbo v zadevi *Roman Zakharov proti Rusiji* z dne 4. 12. 2015 je ESČP ugotovilo kršitev 8. člena EKČP zaradi splošne neustreznosti jamstev ruske ureditve prestrezanja komunikacij proti zlorabam in arbitrarnosti, pri čemer je posebej poudarilo, da rusko pravo dopušča avtomatsko hrambo očitno nepomembnih podatkov in ne ureja dovolj določno hrambe in uničenja izsledkov po koncu kazenskega postopka.[17]

24. Predlagatelja trdita, da iz 153. člena ZKP ne izhajajo jasno roki predaje izsledkov PPU med policijo in tožilstvom ter med tožilstvom in preiskovalnim sodnikom, prav tako naj ne bi

---

[5] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-32/02 z dne 10. 7. 2003, Uradni list RS, št. 73/03, in OdlUS XII, 71, 11. točka obrazložitve.

[6] Samo po sebi namreč tudi ni protiustavno to, da uporaba različnih metod razlage v nekaterih primerih pripelje do več različnih rezultatov razlage. Tudi za reševanje takih kolizij namreč obstajajo v pravni znanosti in sodni praksi ustaljene metode.

[7] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-88/07 z dne 8. 1. 2009 (Uradni list RS, št. 5/09, in OdlUS XVIII, 1), 8. točka obrazložitve.

[8] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. Up-456/10, U-I-89/10 z dne 24. 2. 2011 (Uradni list RS, št. 26/11), 11. točka obrazložitve.

[9] Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-28/16 z dne 12. 5. 2016 (Uradni list RS, št. 42/16), 14. točka obrazložitve.

[10] Obdelava osebnih podatkov je po 3. točki 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZVOP-1) kakršnokoli delovanje ali niz delovanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki, ki so avtomatizirano obdelani ali ki so pri ročni obdelavi del zbirke osebnih podatkov ali so namenjeni vključitvi v zbirko osebnih podatkov, zlasti zbiranje, pridobivanje, vpis, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklicanje, vpogled, uporaba, razkritje s prenosom, sporočanje, širjenje ali drugo dajanje na razpolago, razvrstitev ali povezovanje, blokiranje, anonimiziranje, izbris ali uničenje.

[11] Točka 60 obrazložitve odločbe št. U-I-25/95.

[12] Točka 63 obrazložitve odločbe št. U-I-25/95.

[13] Sodba ESČP v zadevi *Združenje za evropske integracije in človekove pravice in Ekimdžijev proti Bolgariji* z dne 28. 6. 2007, 75. točka obrazložitve.

[14] Prav tam, 76. točka obrazložitve.

[15] Primerjaj prav tam, 86. točka obrazložitve.

[16] Sklep ESČP v zadevi *Weber in Saravia proti Nemčiji* z dne 29. 6. 2006, 99. do 101. točka obrazložitve.

[17] Glej 254. do 256. točko obrazložitve sodbe ESČP v zadevi *Roman Zakharov proti Rusiji*. Za ESČP sicer na splošno ni problematičen šestmesečni rok hrambe s prestrezanjem pridobljenega materiala, v katerem se lahko pristojni organ odloči, ali bo začel kazenski pregon ali pa se bo gradivo uničilo. Po drugi strani je neupravičena taka hramba prav vseh podatkov (tudi tistih, ki očitno niso upoštevni za namen njihove pridobitve), saj bi se taki nepomembni podatki morali takoj uničiti. Nedoločno in presplošno je urejena diskrecija kazenskega sodnika, da po zaključku postopka po lastni presoji odloči o nadaljnji hrambi ali uničenju izsledkov prestrezanja, ki so bili uporabljeni v sodnem postopku.

bilo jasno, kako se z gradivom ravna potem, ko ga pregleda preiskovalni sodnik.

25. Namen PPU je preiskovanje suma pretekle storitve kaznivega dejanja, preprečitve dokončanja kaznivega dejanja, ki se je začelo izvrševati, in preprečitve bodoče storitve kaznivega dejanja, ki je v fazi priprave oziroma organizacije, ter zbiranje dokazov in podatkov, ki omogočajo odločitev o uvedbi oziroma vodenju kazenskega postopka. Nekatere PPU odreja preiskovalni sodnik, druge dovoljuje državni tožilec oziroma se zanje izjemoma lahko avtonomno odloči policija.[18]

26. Prvi odstavek 153. člena ZKP določa, da mora policija po prenehanju uporabe ukrepov iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena ZKP[19] vse posnetke, sporočila in predmete, pridobljene z uporabo teh ukrepov, skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov, predati državnemu tožilcu. Drugi odstavek 153. člena ZKP določa, da mora državni tožilec celotno gradivo, zbrano z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, predati preiskovalnemu sodniku; ta pa preizkusi, ali so se ukrepi izvajali na način, kot so bili odobreni. Pri tem je pomembno, da se nabora izsledkov iz prvega in drugega odstavka 153. člena ZKP ne pokrivata – policija mora vse materiale iz prvega odstavka 153. člena ZKP predati državnemu tožilcu, ta pa nato »preda naprej« preiskovalnemu sodniku v naknadno sodno kontrolo zakonitosti izvajanja odrejenih PPU[20] le tiste, ki so bili zbrani z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik. Vsi izsledki PPU, ne glede na to, kdo je odredil njihovo pridobivanje, sicer v vsakem primeru nazadnje končajo pri preiskovalnem sodniku (oziroma pri sodišču). Ravnanje z izsledki, pridobljenimi z ukrepi, o katerih je samostojno odločil državni tožilec ali celo policija, ureja četrti odstavek 153. člena ZKP, ki ga je treba razlagati tako, da mora državni tožilec v roku dveh let po koncu izvajanja teh PPU: (a) ali z ustreznim aktom začeti kazenski pregon, pri čemer izsledke PPU, ki so še v njegovi posesti, pošlje preiskovalnemu sodniku (ali senatu, ki preizkuša neposredno obtožnico, oziroma sodniku posamezniku, ki odloča o obtožnem predlogu) po določbah, ki urejajo vlaganje ustreznih aktov tožilca,[21] ali (b) izjaviti, da ne bo začel kazenskega pregona, oziroma (c) dopustiti, da se dveletni rok izteče brez take izjave oziroma začetka kazenskega pregona, pri čemer mora v zadnjih dveh primerih preiskovalnemu sodniku predati celotno gradivo, zbrano s PPU. Iz izpodbijanih določb ZKP ne izhaja razlaga, ki jo ponujata (in obenem kritizirata kot protiustavno) predlagatelja, da za hrambo izsledkov PPU po izteku roka dveh let od konca njihovega izvajanja zadošča »gola izjava« državnega tožilca znotraj dveletnega roka, da bo začel pregon zoper osumljenca, ki naj ne bi imela pravnih posledic. Taka razlaga bi namreč osumljence dejansko spravljala v arbitrarno negotovost glede bodoče odločitve državnega tožilca o kazenskem pregonu.

27. Ne držijo trditve predlagateljev o nejasno urejenih rokih predaje izsledkov PPU v 153. členu ZKP. Očitno mora policija pridobljeno gradivo skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov,[22] predati državnemu tožilcu nemudoma oziroma »takoj« po prenehanju uporabe PPU.[23] Enako velja za državnega tožilca, ko gradivo, zbrano s PPU, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, potem ko ga je pridobil od policije, prenaša k preiskovalnemu sodniku. Za posebno odlašanje v obeh primerih namreč ni videti nobenega smotra ali funkcije (v smislu, da bi policija ali tožilec morala v zvezi z izsledki opraviti še kakšna dejanja). Pri tem je treba še omeniti, da tretji odstavek 153. člena ZKP določa, da sme izdelavo prepisa posnetkov telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja odrediti le organ, ki je odredil konkretni ukrep (ne pa tisti, ki ga je izvajal ali nadzoroval).

28. Prav tako ni mogoče pritrditi očitkom, da drugi odstavek 153. člena ZKP ne določa, kako preiskovalni sodnik ravna z izsledki PPU potem, ko preizkusi, ali so se PPU izvajali na način, kot so bili odobreni. Iz ZKP ne izhaja, da bi preiskovalni sodnik to gradivo vračal organom pregona. Enkrat, ko izsledki PPU pridejo na sodišče, jih sodišče na podlagi prvega odstavka 154. člena ZKP hrani, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku 154. člena ZKP. Izsledki PPU pridejo v posest sodišča: (a) ko jih preiskovalni sodnik prejme od državnega tožilca po drugem odstavku 153. člena ZKP; (b) ko jih preiskovalni sodnik prejme od državnega tožilca po četrtem odstavku 153. člena ZKP[24] in (c) ko so bili sprejeti v sodni kazenski spis, ker jih je sodišču poslal državni tožilec, ko je začel kazenski pregon.[25] Od točke prihoda izsledkov PPU na sodišče se razcepita dve možnosti ravnanja z gradivom, ne glede na to, kateri organ je odredil konkretni ukrep. Drugi in četrti odstavek 153. člena ZKP v zvezi s prvima dvema stavkoma drugega odstavka 154. člena ZKP narekujeta razlago, da se izsledki PPU pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika (ki o tem naredi uradni zaznamek) uničijo, če v roku dveh let po koncu izvajanja PPU državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona, ali če dopusti, da se dveletni rok izteče brez take izjave oziroma začetka kazenskega pregona. Če pa državni tožilec kazenski pregon v dveletnem roku začne, je edina smiselna razlaga, da so izsledki PPU v takem primeru pravočasno sprejeti v kazenski spis (ali v njem ohranjeni), zato jih sodišče hrani, dokler se hrani spis (prvi odstavek 154. člena ZKP).

29. Pojem kazenski spis iz prvega odstavka 154. člena ZKP je treba razlagati tako, da ne zajema samo spisov v »kazenskih zadevah« v ožjem smislu (torej v zadevah, v katerih se odloča o krivdi obdolženca za kaznivo dejanje, oziroma v zadevah kazenske preiskave), pač pa se nanaša tudi na spise,

---

[18] Peti odstavek 156. člena ZKP.

[19] Treba je sprejeti pojasnilo stroke (glej pri Š. Horvat, Zakon o kazenskem postopku s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 340), da se ta dolžnost nanaša tudi na gradivo, pridobljeno z ukrepom iz prvega odstavka 149.b člena ZKP, ki izrecno v prvem odstavku 153. člena ZKP ni naveden (podatki o udeležencih, okoliščinah in dejstvih elektronskega komunikacijskega prometa). Tudi to gradivo mora namreč državni tožilec po drugem odstavku 153. člena ZKP poslati preiskovalnemu sodniku. Če pa je dolžnost državnega tožilca določene materiale poslati preiskovalnemu sodniku, je jasno, da mora biti dolžnost policije (če jih ima, ker jih je operater omrežja poslal njej), da iste materiale na podlagi prvega odstavka 153. člena ZKP preda tožilcu. Prvi odstavek 153. člena ZKP pa izpušča navedbo ukrepa iz 156. člena ZKP zato, ker podatke iz tega člena (z izjemo njegovega petega odstavka) finančna institucija pošlje neposredno preiskovalnemu sodniku. Za podatke iz petega odstavka 156. člena ZKP (podatki o imetnikih računov in vlog), ki jih neposredno pridobi policija, mora po drugi strani (enako kot pri prvem odstavku 149.b člena ZKP) logično veljati, da jih policija po prvem odstavku 153. člena ZKP pošlje državnemu tožilcu, saj sicer ni jasno, kako bi preiskovalni sodnik lahko po drugem odstavku 154. člena ZKP odločil tudi o njihovem uničenju (preiskovalni sodnik izsledke PPU pridobiva od državnega tožilca in ne neposredno od policije).

[20] Horvat, nav. delo, str. 338, navaja, da je namen take zakonske ureditve, da se nezakonito pridobljeno dokazno gradivo izloči takoj, še pred uvedbo kazenskega postopka.

[21] Glej npr. četrti odstavek 168. člena ZKP, po katerem državni tožilec skupaj z zahtevo za preiskavo pošlje preiskovalnemu sodniku kazensko ovadbo ter vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih. Hkrati mu pošlje predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali navede, kje so. Po osmem odstavku 170. člena ZKP državni tožilec predlogu, naj se ne opravi preiskava, ali neposredni obtožnici priloži kazensko ovadbo ter vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih kot tudi predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali pa v predlogu navede, kje so. Ni razloga, da se osmi odstavek 170. člena ZKP ne bi smiselno uporabljal tudi v skrajšanem postopku z obtožnim predlogom državnega tožilca (429. člen ZKP zahteva smiselno uporabo drugih določb ZKP v skrajšanem postopku).

[22] V praksi policija namesto povzetka naredi kar prepis posnetih telefonskih pogovorov (glej pri Horvat, nav. delo, str. 339). Taka praksa je razvidna tudi iz judikature (sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 75/2001 z dne 19. 5. 2005).

[23] Horvat, nav. delo, str. 338, pojasnjuje, da mora policija predati celotno gradivo, brez kakršnekoli selekcije. Tudi če se z izvajanjem ukrepa niso zbrali dokazi, ki bi potrjevali sum kaznivega dejanja, je dolžnost policije, da gradivo preda državnemu tožilcu.

[24] Glej tudi 26. točko obrazložitve te odločbe.

[25] To smiselno izhaja iz prvega odstavka 154. člena ZKP v zvezi z nekaterimi drugimi določbami ZKP (glej 21. opombo te odločbe).

v katere se shranijo izsledki PPU, ki so bili po terminologiji ZKP »izločeni iz spisa«,[26] ker se nanje sodišče ne sme opreti pri odločanju (drugi do šesti odstavek 83. člena, četrti odstavek 276. člena, prvi do tretji odstavek 285.e člena, četrti odstavek 340. člena, četrti odstavek 377. člena in drugi odstavek 435. člena ZKP). ZKP v prej naštetih določbah ne predvideva, da se izločeni izsledki PPU takoj po izločitvi uničijo. Namesto tega se izločeni dokazi na sodišču zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov ter jih ni mogoče pregledovati ali uporabiti v kazenskem postopku[27] (če se ti dokazi v elektronskem spisu hranijo elektronsko, se po šestem odstavku 83. člena ZKP izločitev iz tega spisa opravi z odprtjem posebne mape v informacijskem sistemu, ki ostane dostopna v povezavi z obravnavano zadevo). Tudi izločeni izsledki PPU se torej hranijo pri sodišču, dokler se hrani poseben spis, v katerega so bili izločeni (prvi odstavek 154. člena ZKP).

30. ZKP na nobenem mestu ne določa, da se ob začetku kazenskega pregona v kazenski spis sprejme (ali v njem ohrani, če je že pri preiskovalnem sodniku) le tisti del izsledkov PPU, na katerega se tožilec v svoji vlogi, s katero je začel pregon, sklicuje, ali tisti del, ki bi vsaj hipotetično utegnil biti upošteven oziroma pomemben v kazenskem postopku. Če je državni tožilec pravočasno začel kazenski pregon, sodišče shrani ves material, pridobljen s PPU, torej tudi izsledke PPU, ki so očitno nepovezani s kaznivim dejanjem, ki ga tožilstvo očita obdolžencu.[28] Ti izsledki se torej ne uničijo po drugem odstavku 154. člena ZKP.

31. Iz navedenega je razvidno, da ni prepričljiv očitek predlagateljev, da so nedoločno urejene okoliščine, ko se morajo izsledki PPU uničiti. Vendar predlagatelja nepredvidljivost in nedoločnost izpodbijane ureditve vidita tudi v odsotnosti posebne ureditve ravnanja z izsledki potem, ko državni tožilec v zakonskem roku dveh let začne kazenski pregon, ko naj zlasti ne bi bilo razvidno, komu in pod kakšnimi pogoji je s PPU pridobljeno gradivo, ki ga hrani sodišče, dostopno. Ustavno sodišče v tej zvezi opozarja, da zakon ni nedoločen, če je mogoče njegov pomen razložiti s pomočjo ustaljenih metod razlage. Predvsem izpodbijane določbe niso protiustavne že samo zato, ker odgovori na vsa vprašanja, ki se porajajo predlagateljema, niso vsebovani v samem besedilu določb.

32. Popolno in natančno vsebino pravnih pravil, ki urejajo hrambo izsledkov PPU, ki jih preiskovalni sodnik ni dal uničiti po drugem odstavku 154. člena ZKP, pač pa so na sodišču v kazenskem spisu in se hranijo, dokler se hrani spis (prvi odstavek 154. člena ZKP), je mogoče razbrati ob razumevanju, da je prvi odstavek 154. člena ZKP glede končnega roka hrambe v bistvu blanketna norma, ki za svoje popolno razumevanje napotuje na druga pravna pravila v drugih predpisih – brez analize teh drugih predpisov prvi odstavek 154. člena ZKP ni zadostno razumljiv sam po sebi, v njem vsebovana (čeprav implicitna) napotitev na druge predpise uporabnikom zakona šele omogoča določitev roka hrambe izsledkov PPU, ki je enak roku hrambe kazenskega spisa, v katerem se ti izsledki nahajajo. Z vidika očitkov o nejasnosti in nedoločnosti je treba poudariti, da je ta (blanketna) pravna tehnika v temelju dopustna celo na najbolj občutljivem področju kazenskega materialnega prava,[29] zato njena uporaba v obravnavanem primeru ne pomeni, da je prvi odstavek 154. člena ZKP že zgolj zato v neskladju z 2. členom Ustave.

33. Roki hrambe kazenskih spisov (in s tem glede na prvi odstavek 154. člena ZKP tudi izsledkov PPU) niso urejeni v ZKP. Te roke natančno določa podzakonski predpis ministra za pravosodje, sprejet na podlagi tedaj veljavnih 74. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99, 38/99, 28/2000 – ZS/2000) in 99. člena Zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94 – ZUpr), to je Pravilnik o izločanju dokumentarnega gradiva (Uradni list RS, št. 52/01 in 77/02 – v nadaljevanju Pravilnik). Temeljna pravila ravnanja s spisi pa so določena že v VI. poglavju 4. dela Sodnega reda (Uradni list RS, št. 87/16 – v nadaljevanju SR),[30] ki ureja hrambo dokumentarnega gradiva, oziroma v 242.–246. členu SR. SR med drugim ureja pisarniško tehnično poslovanje sodišč (80. člen ZS). Iz navedenih določb SR izhaja: (a) da se sodni spis vloži v (interni) arhiv, ko je v zadevi izdana pravnomočna odločba in ko so izvršena vsa potrebna tehnična opravila;[31] (b) da sodišče hrani spise[32] in drugo dokumentarno gradivo najmanj toliko časa, kot je za posamezno vrsto gradiva določeno v aktu, ki ga izda predsednik vrhovnega sodišča (trenutno se kljub tej določbi še uporablja Pravilnik, ki ga je, kot navedeno, izdal minister za pravosodje, ker predsednik Vrhovnega sodišča navedenega akta še ni izdal), po preteku tega roka pa se dokumentarno gradivo, ki ni arhivsko gradivo, uniči, dokumentarno gradivo, ki ima lastnost arhivskega gradiva po predpisih, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva (Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih, Uradni list RS, št. 30/06 in 51/14 – v nadaljevanju ZVDAGA), pa se izroči pristojnemu arhivu po preteku rokov hrambe iz Pravilnika, vendar najkasneje po tridesetih letih od nastanka gradiva; (c) sodišče lahko pred izročitvijo izvirnega arhivskega gradiva arhivu naredi njegovo kopijo, njegov mikrofilmski posnetek ali drugačen trajni zapis.[33] Izločeni izsledki PPU (29. točka obrazložitve te odločbe) se po 211. členu SR v zapečatenih ovojnicah in ločeno od drugih spisov hranijo (praviloma) pri preiskovalnem sodniku vse do njihovega prenosa v stalni arhiv sodišča. Nato se hranijo še naprej – pri čemer ostane trajno zabeležena njihova povezava z izvornim kazenskim spisom, iz katerega so bili izločeni – tako, da je rok njihove hrambe enak roku za hrambo izvornega kazenskega spisa.

34. Te določbe SR podrobneje pojasnjuje in dopolnjuje Pravilnik. Kazenski spisi in v njih vsebovani izsledki PPU nedvomno spadajo med dokumentarno gradivo po 2. členu Pravilnika (zadeve sodne uprave, kazenske zadeve, civilne in gospodarske zadeve, zadeve delovnih in socialnih sporov in upravne zadeve). Če sodnik ali predsednik senata, ki je obravnaval posamezno zadevo, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke, ki ima pravni interes za podaljšanje roka hranjenja, ne odredi daljšega roka hranjenja dokumentarnega gradiva (peti odstavek 4. člena Pravilnika), se dokumentarno gradivo hrani »najmanj toliko časa«, kolikor je za posamezno vrsto

---

[26] V nadaljevanju te odločbe jih Ustavno sodišče imenuje »izločeni izsledki PPU«.

[27] Razen ko je to nujno zaradi ugotovitve, ali je podan razlog za izločitev sodnika (četrti odstavek 83. člena ZKP) ali (po stališču teorije v Horvat, nav. delo, str. 193–194), če to v interesu svoje obrambe zahteva obdolženec.

[28] Glej pri Horvat, nav. delo, str. 342, ki pojasnjuje, da preiskovalni sodnik ne uniči gradiva, pridobljenega z izvajanjem PPU, ker ne pomeni dokaza – če je le bil zoper obdolženca uveden kazenski postopek za isto kaznivo dejanje na podlagi drugih dokazov. Dodaten argument za to razlago (po sklepanju z večjega na manjše) je tudi dejstvo, da se po izrecni določbi tretjega odstavka 83. člena ZKP hranijo celo izločeni izsledki PPU, ki se celo praviloma ne smejo uporabiti v kazenskem postopku. Podobno J. Žirovnik, (Ne)potrebnost stranskih žrtev pri zakonitih posegih v (tele) komunikacijsko zasebnost, Pravna praksa, št. 23 (2010), str. 18, navaja, da preiskovalni sodnik nima pooblastil, da bi lahko prepise pogovorov, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, za katero so bili odrejeni ukrepi, uničil.

[29] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-335/02 z dne 24. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 37/05, in OdlUS XIV, 16), 15. in 17. točka obrazložitve.

[30] SR je na podlagi 81. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 33/11, 63/13 in 17/15 – v nadaljevanju ZS) predpisal minister, pristojen za pravosodje, po predhodno pridobljenem mnenju predsednika Vrhovnega sodišča.

[31] Plačilo sodnih taks, izločitev priloženih spisov itd.

[32] Če je dokumentarno gradivo v elektronski obliki, se hrani v informacijskem sistemu e-sodstva (tretji odstavek 244. člena SR).

[33] Ko Ustavno sodišče v nadaljevanju te odločbe govori o rokih hrambe spisov »po pravnomočnosti«, kakor so urejeni v veljavnem pravu, ima v mislih to opredelitev začetka teka roka.

gradiva določeno v 5. členu Pravilnika (prvi odstavek 4. člena Pravilnika). Tretji odstavek 4. člena Pravilnika določa, da roki za hranjenje dokumentarnega gradiva, ki so določeni s Pravilnikom, začnejo teči s 1. januarjem naslednjega leta po letu, v katerem se šteje posamezna zadeva za rešeno oziroma je postala pravnomočna. Člen 5 Pravilnika določa roke hrambe dokumentarnega gradiva (torej tudi sodnih spisov in izsledkov PPU) v kazenskih zadevah, diferencirano po kategorijah kaznivih dejanj glede na prizadete ali ogrožene varovane dobrine. Ti roki variirajo od trajne hrambe (npr. kazniva dejanja zoper življenje in telo, varnost države in njeno ustavno ureditev itd.) do desetletne hrambe (kazniva dejanja zoper pravni promet ter javni red in mir itd.).

35. Skladno s prvim odstavkom 245. člena SR sodni spisi (in v njih vsebovani izsledki PPU) sicer ohranijo status »dokumentarnega gradiva« do izteka rokov iz Pravilnika, vendar je treba dokumentarno gradivo, ki ima lastnost arhivskega gradiva, izročiti pristojnemu arhivu po največ tridesetih letih od nastanka gradiva.[34] To ne pomeni, da se bodo vsi spisi hranili v sodnem arhivu trideset let; iz 7. in 8. člena Pravilnika v zvezi s prvim odstavkom 4. člena Pravilnika jasno izhaja, da so za hrambo v sodnem arhivu merodajni že navedeni roki hrambe iz 5. člena Pravilnika. Po njihovem poteku se dokumentarno gradivo izloči in uniči, pri tem pa je pred tem treba paziti, da se ne izloči in uniči tisti njegov del, ki ima lastnost arhivskega gradiva, ker ga je treba izročiti pristojnemu arhivu. Opisano ureditev je treba razlagati tako, da mora pristojni arhiv počakati na prejem arhivskega gradiva do izteka roka hrambe dokumentarnega gradiva iz Pravilnika, ko je ta rok trideset let ali manj. Po izteku tega roka se spisi uničijo, razen če imajo lastnost arhivskega gradiva; v takem primeru jih prejme pristojni arhiv. Če pa je rok hrambe dokumentarnega gradiva po Pravilniku več kot trideset let (za kazenske zadeve to v bistvu pomeni tiste, ki so v kategoriji trajne hrambe), se morajo tisti spisi, ki imajo arhivsko naravo, »odbrati« in izročiti arhivu že po tridesetih letih; tisti, ki v arhiv ne spadajo, pa se ne uničijo, pač pa se po 5. členu Pravilnika hranijo naprej v internem arhivu sodišča do konca roka iz tega člena Pravilnika (kar, kot že navedeno, trenutno pomeni – trajno). Dodatno stopnjo kompleksnosti v opisani sistem ravnanja s spisi prinašata četrti odstavek 6. člena in peti odstavek 8. člena Pravilnika, ki dopuščata, a ne zapovedujeta, da sodišča – preden izvirno gradivo ali izročijo pristojnemu arhivu ali uničijo – zase (očitno za trajno hrambo) naredijo kopijo izvirnega gradiva, njegov mikrofilmski posnetek ali drugačen trajni zapis.[35]

36. V 34. točki obrazložitve te odločbe je Ustavno sodišče zapisalo, da kazenski spisi in v njih vsebovani izsledki PPU nedvomno spadajo med dokumentarno gradivo po 2. členu Pravilnika. Ustavno sodišče ne vidi razloga, da se prvi odstavek 154. člena ZKP, po katerem se izsledki PPU, ki so v kazenskem spisu, hranijo, dokler se hrani ta spis, primarno ne bi smel razlagati s pomočjo jezikovne razlage tako, da je usoda izsledkov PPU v temelju enaka usodi kazenskega spisa. Kako iz še »živega« kazenskega spisa nastane na sodišču interno arhivirano dokumentarno gradivo, ki se nato ali po izteku rokov hrambe uniči ali celo hrani trajno ali (če ima lastnost arhivskega gradiva) izroči arhivu, ki z njim ravna po ZVDAGA, je podrobneje opisano v 33. do 35. točki obrazložitve te odločbe. Vendar je pri razlagi izpodbijanega prvega odstavka 154. člena ZKP – oziroma njegovega blanketnega odkazila na podzakonske predpise, ki določajo roke hrambe sodnih spisov – vsekakor treba upoštevati posebno naravo materiala (izsledkov PPU), ki je predmet sporne hrambe. Gre za sledi in zapise nekaterih najširših in najtežjih posegov v človekove pravice, ki jih omogoča pravni sistem demokratične države. Zato je v tem primeru treba še posebno poudarjeno upoštevati opozorilo stroke, da jezikovna razlaga po eni strani določa zunanjo mejo, ki je razlagalec ne sme prestopiti, po drugi strani pa je razlagalčeva dolžnost, da jezikovno razlago dopolni in preveri še z drugimi metodami, ki naj jo potrdijo ali pa utemeljijo tistega izmed več mogočih besednih pomenov, ki je pravi (pravni) pomen razlagane določbe.[36] V tem smislu se je mogoče za preverjanje rezultata jezikovne razlage prvega odstavka 154. člena ZKP opreti tudi na ustavnoskladno razlago, ki na občutljivem področju hrambe izsledkov PPU brez dvoma prepoveduje razširjajočo (ekstenzivno) razlago zakonskega besedila, ki bi razširila pomen ohlapnih besed in pojmov tudi na življenjske primere, ki so s temi besedami in pojmi »na prvi pogled« nejasno in dvoumno zajeti.[37] Upoštevaje jezikovno in ustavnoskladno razlago, je besedilo določbe (»dokler se hrani kazenski spis«) treba razlagati izrazito ozko in omejeno v smislu, da se izsledki PPU hranijo le do izteka časa, do katerega še sploh obstaja sodni spis kot dokumentarno gradivo, ki se hrani v sodnem arhivu. To pomeni do izteka rokov iz 5. člena Pravilnika (kar sicer za določene kategorije kazenskih zadev pomeni, da dejansko trajno) oziroma dlje, če to na podlagi petega odstavka 4. člena Pravilnika odredi sodnik ali predsednik senata, ki je obravnaval posamezno zadevo (ker to podaljšanje ni omejeno z nobenim rokom, to pomeni, da lahko teoretično vsak kazenski spis skupaj z izsledki PPU ostane v internem sodnem arhivu v trajni hrambi).

37. Hramba izsledkov PPU pa ne more več biti dopustna potem, ko »spis« v ozko pojmovanem pomenu besede (kot način vodenja pisanj strank in sodišča ter njihovih prilog v določeni zadevi)[38] ne obstaja več. To pomeni, da izsledkov PPU, drugače od drugih listin v spisu, ni dopustno prenašati na mikrofilme ali drugače kopirati v primerih uničenja spisa (peti odstavek 8. člena Pravilnika). To bi namreč povzročilo nadaljnjo hrambo izsledkov potem, ko »kazenski spis« (prvi odstavek 154. člena ZKP) v sodni hrambi več ne obstaja, saj je bil uničen, ampak morebiti obstaja le še prepis njegovih nekdanjih sestavnih delov. Iz podobnih razlogov, spet drugače od drugih listin v spisu, sodišče ne sme obdržati kopij izsledkov PPU potem, ko izroči »izvirno gradivo« (kazenski spis) pristojnemu arhivu, v primerih, ko bi imel spis naravo arhivskega gradiva (četrti odstavek 6. člena Pravilnika in četrti odstavek 245. člena SR). Tudi v tem primeru kazenskega spisa pri sodišču več ni. Nazadnje Ustavno sodišče poudarja, da izsledkov PPU ni dopustno izročati pristojnemu arhivu, tudi če ima sam kazenski spis, v katerem so izsledki shranjeni, naravo arhivskega gradiva.[39] V takem primeru mora sodišče izsledke PPU pred izročitvijo izvirnega spisa arhivu izločiti in uničiti. Gradivo, ki ga arhiv prejme od sodišča, namreč postane »javno arhivsko gradivo«, morda ga je mogoče imenovati tudi »nekdanji kazenski spis«, nikakor pa ne več »kazenski spis«, na obstoj katerega prvi odstavek 154. člena ZKP navezuje trajanje hrambe. Za tako razlago obstajata še dva dodatna argumenta: jezikovni in sistematični.[40] Besedilo prvega odstavka 154. člena ZKP sili k sklepu, da lahko izsledke PPU hrani le »sodišče«, nikoli

[34] Razumno je šteti, da je tisto, kar je prej bilo »živ« kazenski spis, postalo dokumentarno gradivo, ko je začel teči rok za hrambo dokumentarnega gradiva po Pravilniku (glej prejšnjo opombo te odločbe).

[35] Pri tem je treba znova spomniti na prvi odstavek 4. člena Pravilnika, ki določa, da sodišča hranijo dokumentarno gradivo »najmanj« toliko časa, kolikor je za posamezno vrsto gradiva določeno v 5. členu Pravilnika. Možnost trajne ohranitve mikrofilmov ali drugačnih kopij gradiva je povsem v skladu s tem izhodiščem.

[36] Primerjaj M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, 3., spremenjena in dopolnjena izdaja, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 70–71.

[37] Primerjaj prav tam, str. 104.

[38] Glej 204. do 212. člen SR.

[39] Po osmi alineji 2. člena ZVDAGA je arhivsko gradivo dokumentarno gradivo, ki ima trajen pomen za zgodovino, druge znanosti in kulturo ali trajen pomen za pravni interes pravnih in fizičnih oseb in je kulturni spomenik.

[40] V sistematično razlago spadajo tudi metode razlage, ki slikajo pravni sistem kot notranje povezano celoto, iz katere je mogoče z razlago odstraniti nasprotja in antinomije, predvsem *argumentum a cohaerentia*, katerega inačica je tudi argument specialnosti (glej pri Pavčnik, nav. delo, str. 90 in 142–143).

pa drug organ, organizacija ali posameznik. Kljub temu da bi prvi odstavek 40. člena ZVDAGA za tiste izsledke PPU, ki bi nemara ustrezali opredelitvi arhivskega gradiva, lahko napeljeval tudi na drugačno razlago,[41] je nasprotje med njim in prvim odstavkom 154. člena ZKP razrešljivo s pomočjo argumenta specialnosti (*lex specialis derogat legi generali*). ZKP je starejši in bolj specialen zakon.[42] Zato ZVDAGA kot mlajši in splošnejši zakon v tem primeru ne more razveljavljati prepovedi iz ZKP, da bi se občutljiva gradiva, pridobljena z ukrepi, ki na tajen in prikrit način posegajo v človekove pravice in svoboščine, hranila kje drugje kot pri sodišču: kategorija izsledkov PPU se toliko kakovostno razlikuje od drugih (pa čeprav po različnih podlagah varovanih) kategorij osebnih podatkov, da jo treba drugače pravno vrednotiti in obravnavati oziroma jo še posebej zavarovati pred morebitno nepotrebno nadaljnjo hrambo in možnostmi zlorab. Seveda morajo sodišča pred uničenjem izsledkov PPU v primerih iz te točke obrazložitve analogno uporabiti drugi odstavek 154. člena ZKP in omogočiti obdolžencu oziroma drugi osebi, zoper katero se je ukrep izvajal, seznanitev s pridobljenim gradivom, s čimer odpade tudi pomislek, da bi lahko bilo arhiviranje izsledkov PPU po ZVDAGA nekako odločilno za namen zaščite pravic posameznikov.

38. Ustavno sodišče se v tem vsebinskem sklopu navedb sooča še z očitki predlagatelja, da ZKP le nejasno ureja, komu in pod kakšnimi pogoji so na sodišču hranjeni izsledki PPU dostopni. V tej zvezi Ustavno sodišče v prvi vrsti opozarja, da v tej odločbi ocenjuje ustavnost 153. člena, prvega odstavka 154. člena in prvih dveh odstavkov drugega odstavka 154. člena ZKP – torej določb, ki jih predlagatelja določljivo in opredeljeno izpodbijata. Izpodbijane določbe morebitnega dostopa dodatnih upravičencev – razen tistih, ki so v njih izrecno našteti – do izsledkov PPU ne urejajo. To samo po sebi ne pomeni, da so zato neskladne z Ustavo. Če predlagatelja menita, da so v pravnem redu predpisi, ki ta dostop urejajo nedoločno ali nesorazmerno široko, bi jih morala z zahtevo posebej izpodbijati. V določenem obsegu je (tudi zaradi poznejše celovite analize skladnosti izpodbijanih določb z 38. členom Ustave) Ustavno sodišče kljub navedenemu odgovorilo tudi na te očitke. Pri tem je upoštevalo, da predlagatelja ne odpirata ustavnopravnih vprašanj v zvezi z dostopom samih posameznikov, proti katerim so ukrepi bili uporabljeni (ali v njihovem imenu njihovih zagovornikov), do materialov PPU.

39. Najsplošnejši odgovor na vprašanje o dostopnosti[43] na sodišču hranjenih izsledkov PPU je treba iskati v kazenski procesni zakonodaji. Prvi odstavek 128. člena ZKP postavlja splošno pravilo, da se smeta dovoliti pregled in prepis posameznih kazenskih spisov (torej tudi izsledkov PPU, ki se v njih nahajajo) vsakomur, kdor ima upravičen interes.[44] Gotovo je upravičenec predvsem tožilec kot stranka kazenskega postopka,[45] sicer pa je pojem »upravičen interes« mogoče napolniti z razlago, ustrezno sistemskemu predpisu (prvi odstavek 8. člena ZVOP-1): upravičen je vsak interes pravnega subjekta, ki ima podlago v zakonu. Pregledovanje in prepisovanje spisov je mogoče tudi po koncu kazenskega postopka, če je tedaj podan omenjeni upravičeni interes (drugi odstavek 128. člena ZKP). Kot izhaja iz predhodne obrazložitve, kazenski spis obstaja tudi po koncu postopka, vse do izteka roka hrambe po Pravilniku oziroma do oddaje arhivskega gradiva v pristojni arhiv. Ločeno potencialno možnost vpogleda v izsledke PPU odpira tudi šesti odstavek 82. člena ZS, ki določa, da lahko predsednik sodišča dovoli vpogled v vpisnike, imenike, evidence in spise sodišča, njihov prepis, kopiranje ali izpis iz njih posamezniku, ki dokaže, da podatke iz njih potrebuje za znanstvenoraziskovalno delo, pri čemer se lahko dovoljenje nanaša le na vpisnike, imenike, evidence in spise, ki so (na sodišču) arhivirani.

40. Ustavnemu sodišču glede na zarisani obseg presoje sicer ni treba sistematično našteti vseh predpisov, ki utegnejo nuditi dostop do izsledkov PPU oziroma za določene subjekte utemeljevati ustrezno upravičenje. Krog teh subjektov ni nikoli vnaprej zaprt, pač pa ga lahko zakonodajalec širi ali oži.[46] To lahko seveda odpira izjemno pomembna vprašanja z vidika sorazmernosti dostopa, vendar je v fazi presoje spoštovanja načela pravne varnosti pomembno le, da so upravičenci jasno določljivi. V kontekstu te ustavnosodne presoje je treba opozoriti vsaj še na prvi odstavek 184. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 47/12 in 19/15 – v nadaljevanju ZDT-1), ki določa, da ima državno tožilstvo pravico zahtevati od (med drugim) državnih organov (torej tudi sodišč), naj mu posredujejo ustrezne podatke, listine, spise, predmete ali obvestila, ki jih potrebuje za izvajanje svoje pristojnosti iz prvega in drugega odstavka 180. člena ZDT-1.[47]

41. Ko je gradivo, pridobljeno s PPU, enkrat na sodišču, ni izključeno dostopanje organov pregona do tega gradiva, čeprav sta minili več kot dve leti od konca izvajanja PPU. Dveletni rok iz četrtega odstavka 153. člena ZKP in iz drugega odstavka 154. člena ZKP, v katerem mora državni tožilec začeti kazenski pregon, sicer se izsledki PPU uničijo, se namreč nanaša le na tista kazniva dejanja, zaradi katerih so bili PPU odrejeni oziroma konkretni izsledki PPU zbrani. Zakon želi namreč preprečiti položaj, da bi se še naprej hranili osebni podatki, čeprav je jasno, da jih tožilstvo dejansko ne potrebuje za namen kazenskega pregona za kazniva dejanja, zaradi katerih so bili pridobljeni (osebe, zoper katero je bil PPU odrejen). Vendar ko je ta prvotni namen pridobitve izsledkov PPU potrjen oziroma »validiran« s pravočasnim začetkom kazenskega pregona za kaznivo dejanje iz sodne ali tožilske odredbe, se gradivo naprej hrani, dokler se hrani kazenski spis. V tem času pa se lahko (pričakovati je sicer, da izjemoma) pokaže potreba po uporabi izsledkov še za druga kazniva dejanja, za katera ZKP in sodna praksa dopuščata njihovo uporabo. Ustavnosodna presoja in

---

[41] Saj določa, da morajo javnopravne osebe izročiti javno arhivsko gradivo arhivu najkasneje 30 let po nastanku gradiva, in sicer tudi gradivo, ki vsebuje osebne podatke v skladu s predpisi, ki urejajo področje osebnih podatkov; gradivo, ki vsebuje tajne podatke v skladu s predpisi, ki urejajo področje tajnih podatkov; gradivo, ki je posebej varovano kot zaupno, če tako določa zakon ali poslovnik državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti.

[42] Ker ureja specifično problematiko pridobivanja in hrambe izsledkov PPU.

[43] Predlagatelja imata z »dostopom« očitno v mislih različne oblike obdelave osebnih podatkov iz 3. točke 6. člena ZVOP-1 (najmanj vpogled v izsledke, vendar praviloma tudi njihovo pridobivanje od drugega državnega organa, uporabo, shranjevanje, sporočanje, širjenje …).

[44] Prvi odstavek 74. člena SR govori o (za pregled spisa) »upravičeni osebi v skladu s procesnimi predpisi«.

[45] Po četrtem odstavku 45. člena ZKP ima državni tožilec v kazenskem postopku kot stranka enake pravice kot obdolženec, razen tistih, ki jih ima kot državni organ. Ena od izrecno določenih pravic obdolženca pa je tudi pravica do prepisovanja in pregledovanja spisov (peti odstavek 128. člena ZKP).

[46] To izhaja npr. tudi iz četrtega in petega odstavka 12.a člena ZS, ki urejata čezmejno posredovanje osebnih podatkov, s katerimi razpolagajo sodišča, iz spisov, vpisnikov, imenikov, pomožnih knjig, registrov in javnih knjig pristojnim sodnim organom držav članic Evropske unije, tretjih držav in mednarodnih organizacij, če tako določa zakon, mednarodna pogodba ali neposredno uporaben pravni akt ali odločitev mednarodne organizacije, na katero je Republika Slovenija prenesla uresničevanje dela svojih suverenih pravic.

[47] Gre za osebne in druge podatke, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, po zakonu, ki ureja postopek pred organi za prekrške, po ZDT-1 ali po drugih zakonih potrebni za odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj in prekrškov oziroma za opravljanje drugih povezanih pristojnosti državnega tožilstva iz prvega odstavka 19. člena ZDT-1, ter za osebne in druge podatke, ki omogočajo delovanje državnega tožilca kot stranke v postopku pred sodišči ali upravnimi organi, kadar je v drugih zakonih določeno, da ima ta položaj.

presoja rednih sodišč namreč pritrjujeta stališču stroke,[48] da je pod določenimi pogoji mogoče uporabiti izsledke PPU tudi v kazenskem postopku zoper osebo, glede katere ukrep ni bil odrejen, oziroma zoper osumljenca tudi za kaznivo dejanje, za katero ukrep ni bil odrejen (če gre za »kataloško«[49] kaznivo dejanje), če seveda ne gre za naklepne zlorabe organov pregona.[50] V sistemu ZKP ni prepovedi dostopanja tožilstva do še obstoječih (ne še uničenih) gradiv iz PPU za te namene.

42. Vprašanja dostopa pravnih subjektov do izsledkov PPU, shranjenih na sodišču, so sicer pretežno urejena v drugih določbah različnih zakonov, ne v izpodbijanih določbah ZKP, vendar izpodbijane določbe ne povzročajo, da bi bil dostop urejen dvoumno ali nerazumljivo.

43. Izpodbijani 153. člen, prvi odstavek 154. člena ter prvi in drugi stavek drugega odstavka 154. člena ZKP glede na navedeno izpolnjujejo ustavno zahtevo po jasnosti in določnosti predpisov, ker je mogoče z ustaljenimi metodami razlage ugotoviti njihovo vsebino in je na ta način ravnanje organov, ki jih morajo izvajati, določno in predvidljivo. Te določbe zato niso v neskladju z 2. členom Ustave.

B. – III.

Ocena skladnosti s človekovo pravico do varstva osebnih podatkov (prvi odstavek 38. člena Ustave)

44. Predlagatelja 153. členu, prvemu odstavku 154. člena in prvima dvema stavkoma drugega odstavka 154. člena ZKP očitata neskladje s 35., 37. in 38. členom Ustave. Po mnenju Ustavnega sodišča PPU, gledano kot celota različnih in različno intenzivnih ukrepov, posegajo tako v pravico do splošne zasebnosti, v komunikacijsko in informacijsko zasebnost (poleg njih pa tudi v človekovo pravico do nedotakljivosti stanovanja iz prvega odstavka 36. člena Ustave). Vendar mora Ustavno sodišče pri svoji presoji ostati v okviru obeh zahtev za oceno ustavnosti, ki ostajata na področju ureditve hrambe in uničevanja izsledkov PPU pri sodišču, kar je povezano tudi s tem, kako lahko različni oblastni organi medsebojno pošiljajo že shranjene izsledke, do njih dostopajo in jih uporabljajo. Zahtevi ne problematizirata ureditve samega vdiranja v sfero zasebnosti, torej zaznavanja, beleženja in ekstrakcije določenih podatkov ter informacij iz te sfere. Izpodbijata ureditev ravnanja z že pridobljenimi informacijami (izsledki PPU), ki v pretežni meri ustrezajo zakonski opredelitvi osebnih podatkov iz 1. in 2. točke 6. člena ZVOP-1 (osebni podatek je katerikoli podatek, ki se nanaša na posameznika, ne glede na obliko, v kateri je izražen; posameznik je določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanaša osebni podatek). Glede na to, da gre za gradivo, ki ga tožilstvo uporablja za namen kazenskega pregona zoper konkretno določene posameznike, je jasno, da njegova obdelava v veliki meri pomeni obdelavo osebnih podatkov. Izsledki PPU vsebujejo (tudi) sporočila in informacije o določljivem posamezniku in morajo zato uživati varstvo osebnih podatkov, kot ga zagotavlja 38. člen Ustave.

45. Ustavno sodišče je torej drugi vsebinski sklop trditev predlagateljev obravnavalo z vidika človekove pravice do varstva osebnih podatkov iz prvega odstavka 38. člena Ustave. Tako je ravnalo tudi v drugih podobnih zadevah, predvsem v odločbah št. U-I-312/11 z dne 13. 2. 2014 (Uradni list RS, št. 15/14, in OdlUS XX, 20),[51] št. U-I-70/12 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 24/14, in OdlUS XX, 23),[52] št. Up-1356/11 z dne 24. 4. 2014 (Uradni list RS, št. 36/14)[53] in št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014 (Uradni list RS, št. 54/14, in OdlUS XX, 27).[54] Vsebine človekove pravice do informacijske zasebnosti iz prvega odstavka 38. člena Ustave sicer ni mogoče umetno ločevati od vsebine splošne pravice do varstva zasebnosti iz 35. člena Ustave, kakor tudi ne od vsebin prostorske in komunikacijske zasebnosti (prvi odstavek 36. člena in prvi odstavek 37. člena Ustave),[55] po drugi strani pa pogojev Ustave za dopustnost poseganja v različne vidike zasebnosti ni mogoče enačiti – kriteriji za dopustnost posegov v informacijsko zasebnost iz prvega odstavka 38. člena Ustave so večinoma blažji, kot to velja za posege v prostorsko in komunikacijsko zasebnost, če pa se posamezni vidiki zasebnosti pri ocenjevanih preiskovalnih dejanjih neločljivo prepletajo, je jasno, da morajo v takem primeru biti uporabljeni ustavno najstrožji kriteriji.[56] Pri tem ne gre za primerljiv položaj kot v odločbi št. U-I-115/14, Up-218/14, kjer je šlo za varstvo odvetniške zasebnosti s posebno ustavnopravno težo, predvsem pa za analizo ustavnosti tipičnih »začetnih« posegov vdora v podatke, vpogleda vanje in njihovega prvega pridobivanja neposredno od posameznika z ukrepi hišne preiskave odvetniške pisarne, preiskave elektronskih naprav ter zasega stvari. Položajev, ko so podatki, sporočila in informacije že v rokah javne oblasti, tudi z vidika pravne podlage ustavnopravne presoje ni mogoče enačiti s položaji, ko jih javna oblast šele pridobiva.

46. Ustava varuje osebne podatke in prepoveduje njihovo uporabo v nasprotju z namenom njihovega zbiranja (prvi odstavek 38. člena). Zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov določa za predmet zakonskega urejanja (drugi odstavek 38. člena Ustave) in vsakomur daje pravico, da se seznani z zbranimi osebnimi podatki, ki se nanašajo nanj, za primer zlorabe pa vsakomur daje tudi pravico do sodnega varstva (tretji od-

[48] Horvat, nav. delo, str. 343. Tudi K. Šugman Stubbs in P. Gorkič, Dokazovanje v kazenskem postopku, GV Založba, Ljubljana 2011, str. 300, menita, da je mogoče sklepati, da bi pri uporabi PPU odkriti dokazi za »neko drugo« kataloško kaznivo dejanje lahko bili uporabljeni.

[49] Kaznivo dejanje iz nabora kaznivih dejanj, za katere ZKP pri ureditvi posameznega PPU določa, da je v zvezi s temi kaznivimi dejanji mogoče odrediti ta ukrep. Glej tudi tretji odstavek 154. člena ZKP. Vrhovno sodišče je sicer zahtevo po »kataloškosti« v manjši meri relativiziralo (npr. v sodbi št. I Ips 90103/2010 z dne 10. 10. 2013 in v sodbi št. I Ips 292/2004 in I Ips 264/2005 z dne 16. 3. 2006).

[50] Sklepa Ustavnega sodišča št. Up-366/05 z dne 19. 4. 2007, 22. točka obrazložitve, in št. Up-699/06 z dne 27. 3. 2008, 6. točka obrazložitve. Sodbe Vrhovnega sodišča št. I Ips 31/97 z dne 5. 11. 1998, št. I Ips 156/99 z dne 21. 3 2002, št. I Ips 322/2008 z dne 29. 1. 2009, št. I Ips 267/2009 z dne 29. 10. 2009, št. I Ips 347/2009 z dne 23. 9. 2010 in št. XI Ips 56749/2013 z dne 16. 1. 2014.

[51] Presoja, ali je v skladu z zahtevami iz 38. člena Ustave, da se je lahko profil DNK oseb, ki so bile osumljene storitve kaznivega dejanja, pa zanj niso bile pravnomočno obsojene, hranil vse do zastaranja kazenskega pregona.

[52] Ustavno sodišče je opravilo presojo z vidika pravice do varstva osebnih podatkov, pri tem pa je upoštevalo, da se učinek tega posega razteza tudi na nedotakljivost človekovega osebnega dostojanstva oziroma ga ogroža. Tako je ravnalo, ob tem, da je ocenilo, da hramba občutljivih osebnih podatkov, zajetih v zdravstveni dokumentaciji, in njihovo arhiviranje ter prenos gradiva iz zdravstvenega zavoda oziroma ambulante v javni arhiv z namenom omogočiti dostopnost tega gradiva javnosti pomenijo poseg v pravico pacienta do varstva osebnih podatkov (38. člen Ustave) in pravico do varstva njegove zasebnosti (35. člen Ustave), hkrati pa ogrožajo tudi nedotakljivost osebnega dostojanstva (34. člen Ustave).

[53] *Hramba in uporaba* fotografije osumljenca, ki jo je hranila policija, bi lahko odpirali vprašanja morebitnega posega v informacijsko zasebnost, ki jo varuje prvi odstavek 38. člena Ustave.

[54] Preventivna in neselektivna hramba določenih prometnih podatkov telekomunikacijskega prometa. Ustavno sodišče je zahtevo obravnavalo z vidika 38. člena Ustave, ker je bilo ključnega pomena, da je bilo iz prometnih podatkov mogoče izluščiti podrobnosti iz življenja posameznika, ne da bi se pri tem spuščalo v vprašanje, ali so prav vsi prometni podatki, ki jih določa izpodbijana ureditev, v vsakem primeru osebni podatki.

[55] Primerjaj s 14. točko odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-70/12.

[56] Primerjaj z 22. točko odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-115/14, Up-218/14 z dne 21. 1. 2016 (Uradni list RS, št. 8/16).

stavek 38. člena Ustave). Poseg v ustavno jamstvo varstva osebnih podatkov je dopusten v primerih iz tretjega odstavka 15. člena Ustave, če je zakonodajalec zasledoval ustavno dopusten cilj in če je omejitev skladna z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege države (splošno načelo sorazmernosti).[57]

47. Pri odločanju o ustavnosti poseganja v pravico posameznika, da prepove hrambo in posredovanje informacij o sebi, ker noče, da bi bili z njimi seznanjeni oziroma da bi jih uporabljali drugi (informacijska zasebnost), Ustavno sodišče upošteva ustaljeno ustavnosodno presojo. Pravica do informacijske zasebnosti ni neomejena, ni absolutna. Zato mora posameznik sprejeti omejitve informacijske zasebnosti oziroma dopustiti posege vanjo v prevladujočem splošnem interesu in ob izpolnjevanju ustavno določenih pogojev. Poseg je dopusten, če je v zakonu določno opredeljeno, kateri podatki se smejo zbirati in obdelovati, za kakšen namen jih je dovoljeno uporabiti, če sta predvidena nadzor nad zbiranjem, obdelovanjem in uporabo ter varstvo tajnosti zbranih osebnih podatkov. Namen zbiranja osebnih podatkov mora biti ustavno dopusten. Zbirati se smejo le podatki, ki so primerni in nujno potrebni za uresničitev zakonsko opredeljenega namena.[58]

48. Obenem mora Ustavno sodišče – ker gre za osebne podatke, pridobljene s PPU, torej s posebej občutljivim poseganjem v pravico iz prvega odstavka 38. člena Ustave in še v druge človekove pravice (35. do 37. člen Ustave) – upoštevati še dodatne zahteve po posebnih pogojih in varovalkah, ki izhajajo iz judikature Ustavnega sodišča in ESČP in v bistvu veljajo za celotno pravno sfero zasebnosti, ko vanjo posega država s PPU ali na podlagi PPU (vendar te zahteve Ustavno sodišče v nadaljevanju povzema le, kolikor se nanašajo na izpodbijano ureditev). Njihovo bistvo je težnja po preprečevanju arbitrarne uporabe državne oblasti in po zagotavljanju, da ostane sicer neizbežno poseganje v zasebnost v mejah, ki jih omogoča (še) sorazmeren poseg. Zakon mora vsebovati podrobna pravila, ki ob upoštevanju izrecnih ustavnih zahtev po eni strani preprečujejo arbitrarnost državnih organov, po drugi strani pa preprečujejo zlorabe uporabljenih posebnih metod in sredstev. Tako morajo biti med drugim določene okoliščine in pogoji za njihovo uničenje, urejeni morajo biti kontrolni mehanizmi, nasploh je treba zagotoviti jamstva, da se ta pristojnost države ne izrodi v sredstvo za slabitev in uničevanje demokratičnih ustanov, določen mora biti postopek, po katerem se ravna s povzetki pogovorov.[59] Po vsebini zelo podobne pogoje za hrambo in uporabo izsledkov tajnega nadzora postavlja ESČP (glej tudi 23. točko obrazložitve te odločbe), ki zahteva, da države vzpostavijo primerna in učinkovita jamstva proti zlorabam sistemov tajnega nadzora, kar velja tudi za sisteme hrambe in razkrivanja podatkov o posameznikih v posebnih evidencah oziroma registrih.[60]

49. Prenašanje osebnih podatkov od policije prek tožilstva do preiskovalnega sodnika oziroma posledična hramba osebnih podatkov na sodišču, dokler se hrani kazenski spis, ter dostopanje do teh podatkov oziroma njihovo posredovanje drugim oblastnim organom zaradi nadaljnje uporabe[61] pomenijo, glede na ustaljeno ustavnosodno presojo in presojo ESČP, poseg v človekovo pravico do varstva osebnih podatkov iz prvega odstavka 38. člena Ustave oziroma v pravico do informacijske zasebnosti.[62]

50. Predlagatelja menita, da izpodbijane določbe ZKP nesorazmerno posegajo v navedeno človekovo pravico, ker naj rok za hrambo in uporabo izsledkov PPU ne bi bil časovno omejen, kar naj bi bilo sporno glede na naravo teh podatkov in njihovo pričevanje o vseh, tudi intimnih delih življenja posameznika. Posebej izpostavljata nadaljevano hrambo tudi tistih podatkov, ki niso vsebinsko povezani z nobenim kaznivim dejanjem in tožilstvo z njimi niti ne utemeljuje akta, s katerim se začne kazenski pregon. Predlagatelja štejeta, da Ustava zahteva omejitev roka po koncu izvajanja PPU, v katerem lahko organi pregona izsledke uporabijo za namen kazenskega pregona obdolženca (ta očitek se nanaša na njihovo uporabo v položajih iz 41. točke obrazložitve te odločbe). Ker (v zvezi s tem sklopom očitkov) ne dvomita o skladnosti z Ustavo (samega po sebi) dveletnega roka po koncu izvajanja PPU, ki ga ima državni tožilec na voljo, da začne kazenski pregon zoper osumljenca, v tem roku pa se izsledki PPU hranijo ali pri državnem tožilcu ali pri preiskovalnem sodniku in se, če ni odločitve za pregon, po koncu tega roka ali celo prej pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uničijo (četrti odstavek 153. člena ZKP in prva dva stavka drugega odstavka 154. člena ZKP), in tudi ne navajata posebnih razlogov protiustavnosti za pravila o medsebojni predaji izsledkov PPU in o možnosti prepisa posnetkov (prvi trije odstavki 153. člena ZKP), se izkaže, da se njuni ustavnopravni pomisleki glede neskladja s pravico do informacijske zasebnosti osredinjajo na prvi odstavek 154. člena ZKP, natančneje na tisti njegov del, ki določa, da izsledke PPU hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis.

51. Dopustnost posegov v človekove pravice Ustavno sodišče praviloma presoja po t. i. testu legitimnosti in strogem testu sorazmernosti (glej 46. točko obrazložitve te odločbe). Vendar v obravnavanem primeru Ustavno sodišče odloča o ustavnosti posega v človekovo pravico do informacijske zasebnosti. To pomeni, da mora – še preden uporabi splošne kriterije dopustnosti poseganja v človekove pravice – preizkusiti, ali presojani zakon zadosti posebnim kriterijem iz drugega odstavka 38. člena Ustave, ki določa, da zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov določa zakon.

B. – IV.

52. Pri prvem odstavku 154. člena ZKP se v delu, v katerem določa, da se izsledki PPU hranijo na sodišču, dokler se hrani kazenski spis, zastavlja vprašanje, ali namen obdelave[63] tako hranjenih osebnih podatkov (v smislu drugega

---

[57] Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003 (Uradni list RS, št. 108/03, in OdlUS XII, 86), 25. točka obrazložitve.

[58] Tako Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-411/06 z dne 19. 6. 2008 (Uradni list RS, št. 68/08, in OdlUS XVII, 43), 19. točka obrazložitve, in v odločbi št. U-I-312/11, 26. točka obrazložitve.

[59] Glej odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-158/95 z dne 2. 4. 1998 (Uradni list RS, št. 31/98 in 70/98, ter OdlUS VII, 56, in OdlUS VII, 194), 17. točka obrazložitve, in št. Up-412/03 z dne 8. 12. 2005 (Uradni list RS, št. 117/05, in OdlUS XIV, 104), 11. točka obrazložitve (glej tudi v njej citirane odločitve ESČP).

[60] Glej sodbo ESČP v zadevi *Leander proti Švedski* z dne 26. 3. 1987, 60. točka obrazložitve.

[61] Ustavno sodišče s to odločbo ne odloča o ustavnosti posamičnih predpisov, ki določajo upravičenost posameznega organa (npr. policije, obveščevalne službe ali tožilstva) do na sodišču (ali sploh kjerkoli) shranjenih osebnih podatkov. Vendar je Ustavno sodišče pri ocenjevanju izpodbijanih določb ZKP (ki izrecno urejajo le, kako izsledki PPU pridejo na sodišče ter kako in do kdaj se tam hranijo do uničenja) vendarle moralo upoštevati, da vsaka hramba osebnih podatkov pomeni možnost njihovega posredovanja drugim upravičenim uporabnikom in njihove uporabe; tem večjo možnost, čim daljša je hramba. Primerjaj z 38. in 42. točko obrazložitve te odločbe.

[62] Glej npr. odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-65/13, 15. točka obrazložitve, in št. U-I-312/11, 17. točka obrazložitve. Glej tudi sodbo ESČP v zadevi *Amann proti Švici* z dne 16. 2. 2000, 65. točka obrazložitve.

[63] Čeprav Ustava govori o obvezni zakonski opredelitvi namena »uporabe« osebnih podatkov, je to ustavno zahtevo treba razumeti v smeri obvezne zakonske določitve namena vsake obdelave osebnih podatkov (tudi hrambe in nadaljnjih načinov njihove obdelave), oziroma je pod uporabo, kakor jo razume Ustava, treba subsumirati vse oblike oblastnega ravnanja z osebnimi podatki (njihove obdelave).

odstavka 38. člena Ustave) določa zakon. Drugi odstavek 38. člena Ustave sicer ne zahteva izrecne (eksplicitne) opredelitve namena obdelave osebnih podatkov v zakonu, pač pa je ustavnopravno zadostno, če je namen določen konkretno in jasno, upoštevaje zakonsko besedilo, zakonodajno gradivo in splošne življenjske izkušnje.[64] Namen obdelave osebnih podatkov mora biti ustavno dopusten.[65] Ta namen (ki je obenem logično tudi zakonodajni cilj omejitve pravice iz prvega odstavka 38. člena Ustave) mora poleg tega biti opredeljen jasno, konkretno in določno.[66]

53. Izrecne zakonske določbe o namenu hrambe izsledkov PPU v ZKP ni. Prav tako namen hrambe ni obrazložen v zakonodajnem gradivu.[67] Iz mnenja Vlade je sicer mogoče razbrati, da Vlada šteje, da se izsledki PPU hranijo na sodišču zaradi namenov uspešne uvedbe in dokončanja kazenskih postopkov, zavarovanja pravice obdolžencev do obrambe iz 29. člena Ustave ter zavarovanja interesa oseb, ki so v gradivu zajete, da se z njim seznanijo.

54. Ustavno sodišče sicer sprejema, da so v prejšnji točki obrazložitve našteti nameni hrambe izsledkov PPU na sodišču v temelju dopustni in tudi da so vsi v določeni vsebinski zvezi s hrambo izsledkov PPU na sodišču. Vendar ugotavlja, da so v konkretnem primeru opredeljeni na izrazito pavšalen in posplošen način. Nameni oziroma cilji se namreč med seboj razlikujejo in ne morejo veljati vsi oziroma vsi v enaki meri za vse dejanske stanove hrambe po izpodbijani ureditvi. Izpodbijana hramba obsega celo paleto različnih položajev, ki ne morejo biti vsi zajeti v enakih, splošno in neselektivno opredeljenih namenih hrambe. Na podlagi prvega odstavka 154. člena ZKP se vsi izsledki PPU, ki so bili ob začetku kazenskega pregona sprejeti v kazenski spis, hranijo vse dotlej, dokler se hrani kazenski spis, ne glede na to, ali gre za: (a) za kazenski pregon očitno nepomembne izsledke;[68] (b) izsledke, ki se hranijo po pravnomočno končanem kazenskem postopku, v katerem storilec ni bil spoznan za krivega, in tudi še po izteku roka za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti v njegovo škodo, oziroma po izdaji odločbe Vrhovnega sodišča o taki zahtevi; (c) izsledke, ki se hranijo po pravnomočno končanem kazenskem postopku, v katerem je bil storilec obsojen, in ima ta torej na voljo praktično časovno neomejeno možnost obnove kazenskega postopka (411. člen ZKP). Namen(i) hrambe osebnih podatkov – ki odločilno določa(jo) tudi najdaljši ustavno mogoči rok hrambe kot tisti, ki je nujen za dosego namena – ne more(jo) biti isti za tako različne dejanske in pravne položaje. Natančno kateri namen hrambe naj bi veljal za vsako od treh navedenih vrednostno različnih skupin primerov, pa niti z razlago ni razvidno. Z razlago do koherentnega odgovora na to vprašanje ni mogoče priti zato, ker je rok hrambe za vse primere enak (dokler se hrani kazenski spis), kar bi (paradoksalno) kazalo na enak namen hrambe v vseh mogočih položajih. Namen obdelave osebnih podatkov v prvem odstavku 154. člena ZKP (ali drugje v zakonu) tako ali tako ni izrecno določen. Kolikor pa ga niti s pravno interpretacijo ni mogoče izluščiti iz pravnega sistema oziroma iz namena norme bolj jasno, določno in diferencirano, kot to omogoča prvi odstavek 154. člena ZKP, ga ni mogoče šteti za »zakonsko določenega« v smislu drugega odstavka 38. člena Ustave. Prav namen hrambe osebnih podatkov pa je pomemben, če bi bilo treba presojati sorazmernost posega glede na čas trajanja hrambe.

55. Ker torej namen, zaradi katerega sodišče hrani izsledke PPU, dokler se hrani kazenski spis, ni določen z zakonom, je prvi odstavek 154. člena ZKP v tem delu v neskladju z Ustavo (1. točka izreka). Državni zbor mora ugotovljeno protiustavnost odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (2. točka izreka). Glede na vse navedeno 153. člen ter prvi in drugi stavek drugega odstavka 154. člena ZKP niso v neskladju z Ustavo (3. točka izreka). Na podlagi prvega odstavka 48. člena ZUstS je Ustavno sodišče sprejelo ugotovitveno odločbo, ker protiustavna določba ne omogoča razveljavitve. Zakonodajalec mora namreč jasno in konkretno zakonsko določiti namen(e) hrambe izsledkov PPU na sodišču in obenem paziti na to, da bo pri urejanju pogojev hrambe zagotovil ravnovesje nasprotujočih si ustavnih dobrin. V tem položaju Ustavno sodišče ne more poseči v protiustavno ureditev z delno razveljavitvijo. V preostalem delu (torej kolikor določa, da ko so izpolnjeni pogoji za njihovo uničenje iz drugega odstavka 154. člena ZKP, sodišče hrani izsledke PPU le do trenutka uničenja) prvi odstavek 154. člena ZKP ni v neskladju z Ustavo (4. točka izreka).

56. Ustavno sodišče nazadnje opozarja, da iz njegove ustaljene presoje izhaja stališče, da ugotovitev protiustavnosti zakonske določbe ne pomeni, da se takšna določba ne sme več uporabljati. Ugotovitev protiustavnosti pomeni, da je takšno določbo treba uporabljati tako, da njena uporaba ne bo v nasprotju z razlogi, ki so Ustavnemu sodišču narekovali ugotovitev njene neskladnosti z Ustavo. V primeru ustavnosodne presoje predpisa namreč izrek in obrazložitev odločbe pomenita celoto, zaradi česar veže ne le izrek, temveč vežejo tudi razlogi in stališča, vsebovani v obrazložitvi. To velja pri ugotovitvenih odločbah tudi v primeru, če se izrek odločbe izrecno ne sklicuje na razloge obrazložitve.[69]

C.

57. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar, Marko Šorli in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat l.r.
Predsednica

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

808. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ključnih elementih investicijskega sklada ter tipih in vrstah investicijskih skladov

Na podlagi petega odstavka 5. člena, 12. člena in drugega odstavka 244. člena Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 31/15, 81/15 in 77/16) Agencija za trg vrednostnih papirjev izdaja

S K L E P
o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ključnih elementih investicijskega sklada ter tipih in vrstah investicijskih skladov

1. člen

V Sklepu o ključih elementih investicijskega sklada ter tipih in vrstah investicijskih skladov (Uradni list RS, št. 100/15) se v 9. členu dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasi:

[64] Primerjaj z 20. točko obrazložitve odločbe št. U-I-98/11 z dne 26. 9. 2012 (Uradni list RS, št. 79/12).

[65] Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-464/06 z dne 5. 7. 2007 (Uradni list RS, št. 65/07, in OdlUS XVI, 67), 10. točka obrazložitve.

[66] Primerjaj z 19. točko obrazložitve odločbe št. U-I-70/12.

[67] Glej Predlog za izdajo Zakona o kazenskem postopku z osnutkom zakona – EPA 287, Poročevalec Državnega zbora, št. 22/93, str. 71–144, in Predlog zakona o kazenskem postopku z osnutkom zakona – EPA 287 – druga obravnava, Poročevalec Državnega zbora, št. 8/94, str. 73–141.

[68] Ker nimajo zveze s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bil ukrep odrejen, ali z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim je izsledke dopustno uporabiti.

[69] Odločba Ustavnega sodišča št. Up-2597/07 z dne 4. 10. 2007 (Uradni list RS, št. 94/07, in OdlUS XVI, 108), 6. točka obrazložitve.

»(4) Za predhodno obstoječo skupino šteje tudi skupina do 50 oseb, ki:

– ustanovi skupno podjetje v obliki gospodarske družbe, in

– hkrati s sprejemom družbene pogodbe soglasno sprejme tudi naložbeno politiko upravljanja premoženja, ki ga take osebe prenesejo na skupno podjetje, in

– to premoženje na podlagi soglasno sprejetih pravil upravlja sama, brez prenosa v upravljanje na zunanjega upravljavca.

(5) Vsaka izmed oseb iz prejšnjega odstavka je predmet ločene presoje, ali izpolnjuje pogoje za investicijski sklad po ZISDU-3 in tem sklepu.«

2. člen

V drugem odstavku 11. člena se 3. in 4. točka spremenita v 1. in 2. točko.

3. člen

V drugem odstavku 23. člena se za besedo »obveznice« in pred besedo »in« doda vejica.

4. člen

V Prilogi 3, poglavju 7. Preostali skladi se briše oddelek v tabeli z naslovom »Indeksni investicijski sklad«.

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00701-4/2017-5
Ljubljana, dne 28. februarja 2017
EVA 2017-1611-0047

Predsednik sveta
Agencije za trg vrednostnih papirjev
mag. Miloš Čas l.r.

---

809. Seznam tretjih držav iz 66. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov

Na podlagi drugega odstavka 66. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB1) Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije objavlja

S E Z N A M
tretjih držav iz 66. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov

Tretje države, za katere je Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije ugotovil, da imajo v celoti zagotovljeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov, so:

1. Švicarska konfederacija (ugotovljeno z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 071-26/2005-6, z dne 2. 11. 2005);

2. Republika Makedonija (ugotovljeno z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 0601-2/2011/5, z dne 15. 3. 2012).

Tretje države, za katere je Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije ugotovil, da imajo v določenem delu zagotovljeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov, so:

1. Država Izrael, za katero je Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije z odločbo št. 0601-36/2016/3, z dne 17. 11. 2016 ugotovil, da zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov v delu, kjer gre za avtomatizirane mednarodne prenose osebnih podatkov iz Evropske unije ali neavtomatizirane prenose, pri katerih se v Državi Izrael izvaja nadaljnja avtomatizirana obdelava.

2. Združene države Amerike, za katere je Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije z odločbo št. 0601-3/2017/2, z dne 20. 3. 2017 ugotovil, da zagotavljajo ustrezno raven varstva osebnih podatkov, ki se v okviru zasebnostnega ščita EU-ZDA prenašajo iz Evropske unije samocertificiranim organizacijam v ZDA.

Seznam navedenih držav ter pripadajočih odločb je objavljen na spletni strani Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije.

Mojca Prelesnik l.r.
Informacijska pooblaščenka

---

810. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za marec 2017

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

P O R O Č I L O
o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za marec 2017

Cene življenjskih potrebščin so bile marca 2017 v primerjavi s prejšnjim mesecem višje za 0,4 %.

Št. 9621-63/2017/5
Ljubljana, dne 5. aprila 2017
EVA 2017-1522-0010

Genovefa Ružić l.r.
Generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

---

811. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote za geografsko območje mesta Slovenske Konjice

Na podlagi 297. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) in Akta o obvezni vsebini sistemskih obratovalnih navodil za distribucijski sistem toplote (Uradni list RS, št. 47/15 in 9/16) ter na podlagi soglasja Agencije za energijo št. 73-1/2017-11/262 z dne 17. 2. 2017 Stanovanjsko podjetje Konjice d.o.o. kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote na geografskem območju mesta Slovenske Konjice izdaja

S I S T E M S K A O B R A T O V A L N A N A V O D I L A
za distribucijski sistem toplote za geografsko območje mesta Slovenske Konjice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina akta)

(1) S tem aktom se ureja obratovanje in način vodenja distribucijskega sistema toplote (v nadaljnjem besedilu: distribucijski

sistem), tehnični in drugi pogoji za varno obratovanje distribucijskega sistema, pogoji in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem ter druga vprašanja v zvezi z zanesljivo in kvalitetno oskrbo s toploto, splošni pogoji za dobavo in odjem, ki urejajo pravice in obveznosti odjemalcev glede dobave toplote in tarifni sistem, ki določa način zaračunavanja dobave in tarifne elemente za dobavo toplote različnim kategorijam odjemalcem glede na moč, vrsto in karakteristiko odjema, kvaliteto in druge elemente.

(2) Ta akt se uporablja za distribucijski sistem, ki je v najemu in upravljanju distributerja toplote in na katerem distributer toplote opravlja izbirno gospodarsko javno službo distribucije toplote. Lastnik proizvodnega vira in distribucijskega sistema je Občina Slovenske Konjice.

(3) Ta akt se uporablja tudi za tiste pravne ali fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah ali na drugih soodvisnih objektih.

2. člen

(uporaba podatkov in informacij)

(1) Distributer toplote je dolžan varovati zaupnost podatkov in informacij, ki jih pridobi od odjemalca, razen če predpisi zahtevajo, da se podatki objavijo ali posredujejo državnim ali drugim organom.

(2) Pridobljene osebne podatke odjemalcev je dolžan distributer toplote uporabljati skladno s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(3) Osebne podatke odjemalca distributer toplote shranjuje, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali.

3. člen

(pojmi in definicije)

V tem aktu so uporabljeni pojmi, kot so določeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: EZ-1), poleg tega pa imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. celotni stroški za toploto so stroški za toploto, dobavljeno iz distribucijskega sistema, ki so izkazani z računi oziroma s specifikacijo stroškov za dobavljeno toploto za odjemno mesto. Stroški zajemajo fiksne in variabilne stroške ter stroške meritev;

2. črpališča so objekti in naprave, ki omogočajo transport ogrevnega medija po distribucijskem sistemu;

3. daljinsko ogrevanje je distribucija toplote iz centralnih proizvodnih virov po omrežju do odjemalcev v več zgradbah ali lokacijah;

4. delilnik stroškov toplote (delilnik) je naprava za indikacijo ali merjenje porabe toplote, ki omogoča določitev deležev stroškov za ogrevanje in deležev stroškov za pripravo sanitarne tople vode posameznih delov stavbe. Delilniki po tem aktu so delilniki, ki so nameščeni na grelnih telesih, ter merilniki toplote in vodomeri za toplo vodo v posameznih delih stavbe;

5. distribucija toplote je prenos toplote po distribucijskem sistemu in vključuje tudi dobavo toplote odjemalcem;

6. distribucijski sistem je sistem naprav in napeljav, ki ni povezan z drugimi distribucijskimi ali prenosnimi sistemi in ki omogoča prenos toplote po omrežju od enega ali več virov do končnih odjemalcev v več stavbah ali lokacijah;

7. distributer toplote je izvajalec dejavnosti izbirne gospodarske javne službe distribucije toplote na geografskem območju mesta Slovenske Konjice;

8. glavna toplotna postaja (primarna postaja) je postaja, pri kateri je ogrevalni medij distribucijskega sistema na primarni strani ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija na sekundarni strani;

9. glavni vod je vod v distribucijskem sistemu, ki s toploto oskrbuje več kot eno stavbo in na katerega so vezani priključki;

10. gospodinjski odjemalec je odjemalec, ki kupuje toploto za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo toplote za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti;

11. hišna postaja je del toplotne postaje, ki je namenjen prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca;

12. industrijski odjemalec je odjemalec, ki kot svojo glavno dejavnost opravlja dejavnosti, ki po Standardni klasifikaciji dejavnosti spadajo v področji kategorije B Rudarstvo ali kategorije C Predelovalne dejavnosti;

13. interne toplotne naprave so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode in drugo) ter tehnološke in druge namene;

14. investitor je vsaka pravna ali fizična oseba, ki naroči graditev ali sam izvaja graditev naprav in napeljav distribucijskega sistema, toplotne postaje ali stavbe, ki bo oskrbovana s toploto iz distribucijskega sistema;

15. merilna naprava je merilnik toplote na odjemnem oziroma prevzemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na katerem se odčita količina predane oziroma prevzete toplote, ki je podlaga za obračunavanje dobavljene toplote;

16. merilno mesto je mesto v priključni postaji, kjer je nameščena merilna naprava; izjemoma so merilne naprave v obstoječih toplotnih postajah lahko nameščene tudi v hišni postaji;

17. nadzor je kvalitativni nadzor pooblaščene osebe distributerja toplote nad izvajanjem del na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah;

18. nesorazmerni stroški priključitve na distribucijski sistem pomenijo stroške gradnje distribucijskega voda do točke v sistemu, kjer je priključitev možna, ali stroške, ki so potrebni za ojačitev obstoječega sistema, ali kombinacijo obojega, pri čemer ni pričakovati, da bi v razumnem času prišlo do povečanja odjema iz sistema na novem distribucijskem vodu oziroma obstoječem distribucijskem sistemu v tolikšnem obsegu, ki bi omogočal normalno amortizacijo naložbe;

19. obračunska moč je zakupljena in nastavljena moč na toplotni postaji odjemalca, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščene osebe distributerja toplote;

20. obračunsko obdobje je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto in traja za vse odjemalce en mesec;

21. odčitovalno obdobje je obdobje, v katerem se izvaja odčitavanje merilnih naprav in je za vse odjemalce mesečno;

22. odjemalec je vsaka pravna ali fizična oseba, ki odjema toploto za lastno rabo in je lastnik nepremičnine, na katero ali za katero je nameščeno odjemno mesto. Odjemalec je lahko tudi skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno odjemno mesto;

23. odjemno mesto je točka v toplotni postaji, v kateri se izvajajo meritve ali na drug način ugotavlja odjemalcu predane količine toplote;

24. ogrevni medij je medij v distribucijskem sistemu, s katerim se prenaša toplota;

25. poslovni in ostali odjemalec je odjemalec, ki ni gospodinjski ali industrijski odjemalec;

26. povprečna dnevna temperatura zraka je dnevna temperatura, izračunana z enačbo: $T(d) = (T(7) + T(14) + 2T(21))/4$, kjer so $T(7)$, $T(14)$ in $T(21)$ časovne meritve po srednjeevropskem času;

27. priključek je vod, ki povezuje distribucijski vod in odjemno mesto ali prevzemno mesto. Priključek se začne na priključnem mestu na distribucijskem vodu in konča s priključnim mestom uporabnika;

28. priključitev je izvedba fizične povezave priključka na obstoječi distribucijski sistem;

29. priključna moč je nazivna moč internih toplotnih naprav odjemalca, določena s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, v skladu

s tem aktom in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote o priključitvi stavb na distribucijski sistem;

30. priključna postaja je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzema pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj;

31. priključno mesto na distribucijskem vodu je točka na distribucijskem vodu, kjer je oziroma bo priključen priključek uporabnika;

32. priključno mesto uporabnika je točka na koncu priključka neposredno za glavnim zapornim ventilom (v nadaljnjem besedilu: V1 in V2), kjer je oziroma bo priključena toplotna postaja uporabnika;

33. primerljivo obračunsko obdobje je obdobje, v katerem so bili pogoji odjema toplote podobni pogojem v obdobju, za katerega z meritvami ni bilo možno ugotoviti dejanske porabe;

34. proizvodni viri so naprave, ki pretvarjajo primarno energijo goriv v toploto;

35. projektna temperatura je definirana kot dolgoletno povprečje najnižje letne vrednosti tridnevnega povprečja minimalne dnevne temperature. Za mesto Slovenske Konjice velja projektna temperatura <= –14 °C;

36. razdelilnik stroškov dobavljene toplote je preglednica deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev (lastnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju;

37. sanitarna topla voda je hladna voda iz vodovodnega omrežja, ki je prevzela toploto od ogrevnega medija v prenosniku toplote;

38. skupno odjemno mesto je točka v toplotni postaji, v kateri se izvajajo meritve ali drug način ugotavljanja predane količine toplote več odjemalcem oziroma stavbam;

39. soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja je soglasje, ki ga izdaja distributer toplote skladno z zakonom o graditvi objektov;

40. soglasje za priključitev je soglasje za priključitev na distribucijski sistem, ki ga izdaja distributer toplote skladno z EZ-1;

41. sprememba odjemalčevih toplotnih naprav je katerakoli sprememba na teh napravah, ki povzroči spremembe delovanja toplotnih naprav ali obračuna toplote;

42. tarifna skupina je skupina odjemalcev, za katere veljajo enake tarifne postavke toplote;

43. tehnične zahteve so zahteve distributerja toplote, ki so pretežno tehnične narave in jih je potrebno upoštevati pri načrtovanju, gradnji, vzdrževanju in drugih delih na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah. Tehnične zahteve pripravi distributer toplote in jih javno objavi na spletni strani;

44. temperaturni primanjkljaj je vsota dnevnih razlik med temperaturo zraka v ogrevanem prostoru (20 °C) in povprečno dnevno zunanjo temperaturo zraka. Pri tem se upoštevajo le dnevi v času ogrevalne sezone, ko je bila povprečna dnevna zunanja temperatura zraka nižja ali enaka 12 °C, po podatkih organa, ki je zadolžen za izvajanje meteoroloških meritev;

45. toplota je izraz za energijo v obliki toplote ne glede na ogrevni medij;

46. toplotna postaja je vezni člen med distribucijskim sistemom (vključno s priključkom) in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave;

47. uporabnik ali odjemalec, pomeni posameznega ali več odjemalcev, ki odjemajo toploto iz distribucijskega sistema;

48. varovalni pas distribucijskega sistema je območje širine 1,0 metra na vsako stran zunanjega gabarita elementov distribucijskega sistema;

49. vod je cevovod, po katerem se prenaša ogrevni medij;

50. zapisnik o nastavljeni obračunski moči je zapis, ki ga sestavi pooblaščena oseba distributerja toplote ob nastavitvi obračunske moči v toplotni postaji.

II. DISTRIBUCIJSKI SISTEM

4. člen

(opredelitev distribucijskega sistema)

(1) Distribucijski sistem je sistem objektov, naprav in črpališč za prenos toplote po omrežju od prevzemnih mest iz proizvodnih virov do odjemnih mest v toplotnih postajah. Sestavni del distribucijskega sistema so tudi distribucijski vodi in priključki, vključno z glavnima zapornima ventiloma V1 (dovodni vod) in V2 (povratni vod) na priključnem mestu uporabnika.

(2) Proizvodni vir 1 – kotlovnica Prevrat, ki je v najemu in upravljanju distributerja toplote, kot distributerja z lastno proizvodnjo, in kjer distributer toplote prevzema toplotno energijo v distribucijski sistem, ni del distribucijskega sistema. Proizvodni vir 2 – glavna toplotna podpostaja podjetja Thermokon d.o.o., ki jo ima v najemu in upravljanju podjetja Thermokon d.o.o, in kjer distributer toplote prevzema toplotno energijo v distribucijski sistem, ni del distribucijskega sistema.

(3) Sestavni del distribucijskega sistema so tudi stvarne in druge pravice na nepremičninah, potrebne za gradnjo, rekonstrukcijo, razvoj, obratovanje, nadzor in vzdrževanje objektov, naprav in omrežij.

(4) Distribucijski sistem toplote za geografsko območje mesta Slovenske Konjice se sestoji iz:

– toplovodnega omrežja daljinskega ogrevanja z ogrevnim medijem vročo vodo, ki prevzema toploto iz proizvodnih virov 1 in 2 in jo preko toplovodnega omrežja distribuira do posameznega ali več odjemalcev. Nazivni tlak toplovodnega omrežja je pet barov in nazivna temperatura 90 °C;

– črpališča, ki so objekti in naprave, ki omogočajo transport ogrevnega medija po distribucijskem sistemu;

– sistema za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema. S tem sistemom distributer toplote upravlja in nadzoruje delovanje distribucijskega sistema.

5. člen

(razvoj distribucijskega sistema)

(1) Distributer toplote izdeluje oziroma potrjuje tehnične rešitve za nadaljnji razvoj distribucijskega sistema, skladno z odlokom lokalne skupnosti o izvajanju dejavnosti izbirne gospodarske javne službe distribucije toplote, na podlagi analize izvajanja distribucije toplote, značilnosti temperaturnih, pretočnih in tlačnih obratovalnih parametrov, dejanske zasedenosti distribucijskega sistema, zanesljivosti obratovanja, izdanih soglasij za priključitev, anket ter drugih podatkov.

(2) Pri načrtovanju vlaganj in investicij v distribucijski sistem in pri izdajanju soglasij za priključitev mora distributer toplote ekonomsko-tehnično optimizirati proces načrtovanja naložb ob upoštevanju energetske učinkovitosti, stroškov kapitala, stroškov vzdrževanja in stroškov obratovanja.

6. člen

(spremembe na distribucijskem sistemu)

Distributer toplote ima zaradi zagotovitve varnega, zanesljivega in učinkovitega delovanja distribucijskega sistema pravico in dolžnost predlagati potrebne spremembe na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah ter podati tehnične zahteve, katere se morajo upoštevati pri načrtovanju, gradnji, obratovanju in vzdrževanju distribucijskega sistema in naprav odjemalca.

7. člen

(pogoji za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema)

Pri načrtovanju, graditvi, preskušanju, obratovanju, začetku in prenehanju obratovanja, vzdrževanju, obnavljanju ter drugih delih na distribucijskem sistemu in toplotnih postajah se mora upoštevati določbe predpisov za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema in toplotnih postaj. Pri tem

se mora zaradi poenotenja opreme, dimenzij cevi ter zapornih elementov, materialov, načinov izvedbe, geodetskih posnetkov, drugih elementov distribucijskega sistema in toplotnih postaj upoštevati tudi tehnične zahteve distributerja toplote.

8. člen

(naprave distributerja toplote)

(1) Naprave distributerja toplote so:
– distribucijski vodi do priključnega mesta priključka;
– priključki;
– objekti in naprave za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema;
– črpališča;
– merilne naprave.

(2) Če distributer toplote ni lastnik dela naprav iz prvega odstavka tega člena, ima z lastnikom sklenjeno pogodbo, na podlagi katere mu je omogočeno, da učinkovito opravlja svoje naloge po EZ-1 in tem aktu.

9. člen

(toplotne naprave odjemalca)

(1) Naprave v lasti odjemalca so:
– toplotna postaja;
– interne toplotne naprave.

(2) Stroški gradnje in vzdrževanja naprav v lasti odjemalca so obveznost odjemalca.

10. člen

(obvezen nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo distribucijskega sistema, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav odjemalca)

(1) Za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema ima distributer toplote naslednje obveznosti nadzora nad projekti in gradnjo ter montažo distribucijskega sistema, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav:
– izvajanje nadzora nad projektno dokumentacijo v okviru izdajanje pogojev in soglasij za priključitev na distribucijski sistem;
– potrjevanje skladnosti gradnje s projekti za izvedbo in nadzor vnosa sprememb med gradnjo v projekt za izvedbo;
– potrjevanje, da so dograjeni ali spremenjeni distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje, ki jih je izvedel investitor geodetsko posneti in posnetek oddan distributerju toplote;
– usklajevanje rokov fizične priključitve novih distribucijskih vodov in priključkov na obstoječ distribucijski sistem;
– usklajevanje rokov polnitve distribucijskih vodov, priključkov in toplotnih postaj z ogrevnim medijem;
– usklajevanje rokov začetka odjema toplote;
– skrb, da so projekti izvedenih del oziroma dopolnjeni projekti za izvedbo dostavljeni v arhiv distributerja toplote;
– potrjevanje, da so pred vključitvijo v distribucijski sistem distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje zgrajeni tako, da je zagotovljeno varno in zanesljivo obratovanje distribucijskega sistema;
– nadzor nad posegi tretjih oseb v varovalni pas distribucijskega sistema, da se le ti izvajajo skladno z izdanimi pogoji in soglasji distributerja toplote.

(2) Med gradnjo morajo biti distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje geodetsko posneti in po končani gradnji posnetek posredovan distributerju toplote v obliki, skladni z določili pravilnika, ki ureja vsebino in način vodenja zbirke podatkov o dejanski rabi prostora ter tehničnimi zahtevami distributerja toplote glede vodenja zbirnega katastra energetske infrastrukture.

11. člen

(obveznost odjemalca za obratovanje njegovih toplotnih naprav)

(1) Odjemalec ima za varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje njegovih toplotnih naprav naslednje obveznosti:
– s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti za normalno obratovanje in redno vzdrževanje svojih toplotnih naprav tako, da je zagotovljeno zanesljivo, varno in energetsko učinkovito obratovanje distribucijskega sistema;
– s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti, da so njegove naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, da niso možne motnje na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistem in da pretoki na odjemnem mestu in povratna temperatura iz njegovih naprav ne presega vrednosti določenih v projektni dokumentaciji toplotne postaje in internih toplotnih naprav;
– ne spreminjati mejnih vrednosti nastavitev moči, pretoka in temperature v toplotni postaji;
– brez pisnega soglasja distributerja toplote ne spreminjati svojih toplotnih naprav;
– skrbeti, da je toplotna postaja v zaklenjenem prostoru in dostopna delavcem in pooblaščenim predstavnikom distributerja toplote;
– skrbeti, da je v prostoru toplotne postaje obratovalna dokumentacija s shemami naprav in napeljav;
– vzdrževati prostore in pomožne naprave ter dostope do prostorov, kjer je toplotna postaja tako, da so distributerju toplote zagotovljene delovne razmere, ki veljajo za delovne prostore;
– sproti obveščati distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu;
– obvestiti distributerja toplote o okvari merilne naprave;
– z obratovanjem svojih toplotnih naprav ne motiti drugih odjemalcev ali distributerja toplote;
– v toplotni postaji omogočiti distributerju toplote priključitev naprav za daljinski prenos podatkov obratovalnih stanj in drugih naprav za upravljanje toplotne postaje;
– omogočati distributerju toplote izvajanje nujnih vzdrževalnih del na priključku zaradi zagotavljanja nemotenega obratovanja distribucijskega sistema.

(2) Odjemalec odgovarja za škodo distributerja toplote, ki je nastala zaradi posegov odjemalca na njegovih toplotnih napravah.

(3) Distributer toplote s priključitvijo objektov, naprav in napeljav odjemalcev na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za tehnično brezhibno in varno obratovanje in delovanje teh objektov, naprav in napeljav.

(4) Odjemalec je dolžan zagotavljati in kriti stroške električne energije za delovanje toplotne postaje, merilnih naprav in naprav za daljinski prenos podatkov.

12. člen

(evidenca infrastrukture za distribucijo toplote)

Distributer toplote vodi kataster infrastrukture za distribucijo toplote, v katerem so podatki o tehničnih značilnostih in lokaciji infrastrukture za distribucijo toplote.

III. TEHNIČNI IN DRUGI POGOJI ZA VARNO OBRATOVANJE DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA Z NAMENOM ZANESLJIVE IN KAKOVOSTNE OSKRBE S TOPLOTO

1. **Zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema**

13. člen

(obveznosti distributerja)

(1) Distributer toplote mora zagotavljati varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje distribucijskega sistema in skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere z naslednjimi aktivnostmi:
– načrtovanjem in zagotavljanjem zadostnih kapacitet proizvodnih virov za zanesljivo oskrbo distribucijskega sistema s toploto in energenti tako, da lahko zadosti potrebam odjemalcev toplote pri projektni zunanji temperaturi;

– načrtovanjem razvoja in gradnjo distribucijskega sistema za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti distribucijskega sistema, ki omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop odjemalcev do distribucijskega sistema;

– načrtovanjem obratovanja distribucijskega sistema;

– izvajanjem rednih tekočih in investicijskih ter izrednih vzdrževalnih del;

– izvajanjem sistemske kontrole z namenom odkrivanja poškodb in načrtovanja izvajanja rednih vzdrževalnih del in posodobitev distribucijskega sistema;

– izvajanjem nadzora nad obratovanjem distribucijskega sistema;

– zaščito distribucijskega sistema pred mehanskimi, električnimi in kemičnimi vplivi iz okolice;

– varovanjem distribucijskega sistema z izvajanjem nadzora nad aktivnostmi tretjih oseb v njegovem varovalnem pasu;

– izvajanjem nadzora nad učinkovitostjo obratovanja toplotnih postaj in internih toplotnih naprav in o načinih za izboljšanje stanja obratovanja njihovih naprav obveščati odjemalce;

– izvajanjem meritev prevzetih in dobavljenih količin toplote.

(2) Aktivnosti za zagotovitev varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema mora distributer toplote izvajati skladno z internimi operativnimi tehnološkimi navodili. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti ustrezno usposobljenemu izvajalcu.

14. člen

(obveznost odjemalca pri zagotavljanju dostopa)

(1) Odjemalec je dolžan zagotoviti distributerju toplote neoviran dostop do naprav in napeljav, ki so v upravljanju distributerja toplote, kot tudi do toplotne postaje in internih toplotnih naprav, po predhodni najavi in na način, ki distributerju toplote omogoča uresničevanje naslednjih pravic in dolžnosti:

– odčitavanje, kontrola, vzdrževanje in menjava merilnih naprav;

– izvajanje nadzora in vzdrževalnih del na napravah, ki so v lasti ali v upravljanju distributerja toplote;

– izvajanje nadzora nad delovanjem in stanjem priključka in toplotne postaje;

– izvedba nujnega popravila v primeru puščanja priključka;

– izvajanje nadzora, upravljanja in vzdrževanja glavnih zapornih ventilov V1 in V2;

– izvedba odklopa toplotne postaje zaradi neporavnanih obveznosti do distributerja toplote skladno s 308. členom EZ-1;

– pregled internih toplotnih naprav odjemalca, ki nastopajo kot obračunski element med odjemalcem in distributerjem toplote, v kolikor distributer toplote na podlagi tehničnih parametrov odjema toplote utemeljeno sumi o spremembi odjemalčeve obračunske moči.

(2) Odjemalec mora zagotoviti distributerju toplote prost dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave, ki niso v lasti distributerja toplote, ter mu omogočiti izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu pristojnostmi distributerja toplote, določenih v EZ-1 in v tem aktu.

(3) Odjemalec, ki zaradi motenj na distribucijskem sistemu, višje sile in drugih okoliščin ne more izvrševati pravic dostopa do distribucijskega sistema, je ob nastopu takih razmer dolžan o tem takoj obvestiti distributerja.

15. člen

(uravnotežene obratovalne razmere)

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere v distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere v distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega omrežja in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem in predane iz njega, morajo biti na vseh prevzemnih in odjemnih mestih nameščene merilne naprave.

16. člen

(sistemska kontrola)

Distributer toplote izvaja sistemsko kontrolo distribucijskega sistema z namenom odkrivanja poškodb in načrtovanja izvajanja rednih vzdrževalnih del in posodobitev distribucijskega sistema v naslednjih časovnih razporedih:

– pregled vročevodnih jaškov: enkrat letno;

– pregled zaporne armature: enkrat letno;

– pregled distribucijskega sistema: enkrat letno;

– pregled merilnih naprav: skladno z zakonodajo;

– daljinska kontrola obratovalnih parametrov distribucijskega sistema: večkrat dnevno.

2. **Varovanje distribucijskega sistema**

17. člen

(soglasje distributerja za posege v prostor v varovalnem pasu distribucijskega sistema)

(1) V varovalnem pasu ima distributer toplote pravico nadzorovati dejavnosti in posege ter pravico dostopa do distribucijskega sistema.

(2) Za zagotovitev varnosti distribucijskega sistema ter varnosti objektov, naprav in premoženja ter zdravja in življenja ljudi in živali v območju distribucijskega sistema, izdaja distributer toplote smernice in mnenja na prostorske akte, skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, projektne pogoje k nameravanim posegom tretjih oseb v varovalni pas pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasja k projektnim rešitvam, skladno s predpisi o graditvi objektov za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na distribucijski sistem.

(3) Pri pripravi smernic in projektnih pogojev distributer toplote določi tudi morebitne posebne varnostne ukrepe v varovalnem pasu distribucijskega sistema.

(4) Distributer toplote odloči o zahtevi za izdajo soglasja za nameravane posege v območje varovalnega pasu na podlagi predložene projektne dokumentacije, upoštevajoč določbe tehničnih predpisov in varnega ter zanesljivega obratovanja in vzdrževanja distribucijskega sistema.

(5) Za posege tretjih oseb v varovalni pas, za katere po zakonodaji ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, distributer toplote na podlagi vloge investitorja in na podlagi predloženih izvedbenih rešitev, usklajenih z veljavnimi predpisi in izdanimi pogoji s strani distributerja toplote, izda soglasje za izvedbo nameravanih del.

18. člen

(posegi v varovalni pas distribucijskega sistema brez soglasja distributerja)

Če tretja oseba ni pridobila soglasja za poseg v varovalni pas skladno s prejšnjim členom tega akta, distributer toplote nemudoma zahteva prepoved izvajanja del v varovalnem pasu in obvesti pristojne državne organe.

3. **Kakovost ogrevnega medija**

19. člen

(kakovost ogrevnega medija)

(1) Distributer toplote mora zagotavljati napajanje distribucijskega sistema le z ustrezno kemično pripravljeno vodo. Kakovost ogrevnega medija se ugotavlja na prevzemnem mestu proizvajalca toplote. Prevzeta toplota je ustrezne kakovosti,

če izmerjeni parametri na prevzemnem mestu ustrezajo parametrom, določenim v drugem odstavku tega člena in kot so podrobneje opredeljeni v pogodbi o prevzemu toplote.

(2) Kemične in fizikalne lastnosti ogrevnega medija, ki vstopa v distribucijski sistem, morajo ustrezati vsaj naslednjim vrednosti:

Ogrevni medij v vročevodnem sistemu:

– prevodnost pri 25 °C: < 30 µS/cm;
– prevodnost po kationskem filtru pri 25 °C: < 10 µS/cm;
– pH pri 25 °C: 9,5–10;
– kisik: < 0,02 mg/l;
– klorid (Cl): < 1,0 mg/l;
– skupno železo (Fe): < 0,05 mg/l.

(3) Distributer toplote lahko sprejme v distribucijski sistem le ogrevni medij z lastnostmi, ki ustrezajo območju vrednosti navedenim v prejšnjem odstavku.

4. **Nadzor nad obratovanjem distribucijskega sistem**

20. člen

(obveznost nadzora distribucijskega sistema s strani distributerja toplote)

(1) Distributer toplote mora organizirati nadzor nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema, redno pregledovati varovalne pasove in skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere.

(2) Nadzor nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema se izvaja z vizualnim nadzorom in s pomočjo procesne, merilne, registracijske, telemetrijske in programske opreme. Potrebno je zagotoviti:

– nadzor nad prevzemom toplote v distribucijski sistem;
– distribucijo toplote ter vodenje distribucijskega sistema;
– nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema, napovedovanje odjema toplote in alociranje prevzetih količin toplote;
– nadzor nad delovanjem ključnih objektov na distribucijskem sistemu;
– nadzor nad predajo toplote odjemalcem na odjemnih mestih;
– ugotavljanje in javljanje motenj na distribucijskem sistemu in neuravnoteženih obratovalnih razmer;
– simuliranje in napovedovanje pretočno-tlačnih razmer v distribucijskem omrežju.

(3) Izvajanje nadzora nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema mora distributer toplote izvajati skladno z internimi operativnimi tehnološkimi navodili.

21. člen

(služba stalne pripravljenosti)

Za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema distributer toplote organizira službo stalne pripravljenosti, ki izvaja 24-urni nadzor nad delovanjem distribucijskega sistema in je sposobna izvesti nujne ukrepe za odpravo oziroma omilitev poškodb oziroma motenj na distribucijskem sistemu in organizacijo potrebnih popravil za vzpostavitev uravnoteženega delovanja v najkrajšem možnem času.

22. člen

(nadzor nad priključkom in toplotno postajo)

(1) Distributer toplote ima pravico in dolžnost izvajanja nadzora nad delovanjem priključka in toplotne postaje zaradi zagotavljanja varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja celotnega sistema daljinskega ogrevanja. Nadzor vključuje kontrolo stanja priključka, ventilov V1, V2 in elementov toplotne postaje ter kontrolo vstopnih in izstopnih parametrov na odjemnem mestu.

(2) Zaradi varnosti izvajanja del in zagotavljanja nemotenega obratovanja distribucijskega sistema, ima samo distributer toplote pravico nadzora, upravljanja in vzdrževanja glavnih zapornih ventilov V1 in V2. Stroške prve vgradnje ventilov V1 in V2 krije odjemalec, stroške njunega vzdrževanja in zamenjave pa krije distributer toplote.

(3) V primeru večjih netesnosti ali poškodb za glavnimi zapornimi ventili V1 in V2 oziroma na primarni strani toplotne postaje lahko ventile zapre tudi pooblaščeni vzdrževalec oskrbovane stavbe ali pa intervencijske službe – gasilci.

(4) V primeru začasne ali dolgotrajne prekinitve dobave toplote distributer toplote izvede ločitev toplotne postaje in internih toplotnih naprav od distribucijskega sistema z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov V1 in V2 in z vzpostavitvijo kontroliranega minimalnega obtoka ogrevnega medija preko kratke vezi za preprečitev nastanka škode na distribucijskem sistemu.

5. **Zagotavljanje zanesljive oskrbe**

23. člen

(zagotavljanje zanesljive oskrbe)

Distributer toplote je dolžan zagotavljati zanesljivo oskrbo s toploto in dela na distribucijskem sistemu in prekinitve distribucije toplote izvajati skladno z določili EZ-1 in tega akta.

6. **Vzdrževanje distribucijskega sistema**

24. člen

(obveznost distributerja za vzdrževanje distribucijskega sistema)

(1) Distributer toplote vzdržuje distribucijski sistem, ki ga upravlja tako, da posebno skrbnost namenja varnosti, zanesljivosti in učinkovitosti delovanja distribucijskega sistema tako, da izvaja redna vzdrževalna dela, ki obsegajo tekoča in investicijska vzdrževalna dela ter izredna (nepredvidena) vzdrževalna dela.

(2) Distributer toplote pripravi letni načrt rednih vzdrževalnih del.

(3) Distributer toplote je dolžan redno vzdrževati objekte in naprave distribucijskega sistema, ki so v njegovem upravljanju tako, da je ves čas ohranjena njegova funkcionalna in obratovalna usposobljenost in varnost delovanja v času dobe koristnosti distribucijskega sistema (redno tekoče vzdrževanje). Načrt rednih tekočih vzdrževalnih del zajema popravila na osnovnih sredstvih, ki ne pomenijo povečanja življenjske dobe, vrednosti ali zmogljivosti osnovnih sredstev, ampak le ohranjajo zmogljivosti v predvideni dobi koristnosti.

(4) Distributer toplote je dolžan izvesti posodobitve distribucijskega sistema, ki je v njegovem upravljanju, s tem, da ga občasno obnovi, zamenja iztrošene sestavne dele in/ali spremeni njegovo konstrukcijo in s tem podaljša dobo obratovanja in/ali izboljša značilnosti obratovanja distribucijskega sistema (redno investicijsko vzdrževanje). Načrt rednih investicijskih vzdrževalnih del zajema zamenjavo ali preureditve oziroma obnovo obstoječih osnovnih sredstev, ki pomenijo povečano zmogljivost ali podaljšanje predvidene dobe koristnosti distribucijskega sistema.

25. člen

(pravice in obveznosti pri rednih vzdrževalnih delih na distribucijskem sistemu)

(1) Distributer toplote sme začasno odklopiti odjemalca zaradi rednega vzdrževanja, pregledov ali remontov, preizkusov ali kontrolnih meritev ter razširitve distribucijskega sistema.

(2) Redna dela je distributer toplote dolžan opraviti v času, ki je nujno potreben, da se delo opravi in izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

(3) Za začasno omejitev ali prekinitev distribucije toplote, ki je posledica izvedbe rednih del, distributer toplote ni odškodninsko odgovoren. Redna dela se ne smejo izvajati v času, ko je pričakovati večjo porabo toplote.

26. člen

(pravice in obveznosti pri izrednih nepredvidenih delih na distribucijskem sistemu)

(1) V primeru motenj ali okvar na distribucijskem sistemu, vključno s priključkom do glavnih zapornih ventilov V1 in V2, ki nastanejo kot posledica višje sile ali delovanja tretje osebe, mora distributer toplote v najkrajšem možnem času izvesti izredna nepredvidena dela za zagotovitev nemotenega ter zanesljivega delovanja distribucijskega sistema oziroma organizirati potrebna popravila za vzpostavitev uravnoteženega delovanja.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena lahko distributer toplote, če je to nujno potrebno zaradi varnosti, zaradi čimprejšnje vzpostavitve nemotenega delovanja ali zaradi drugih upravičenih razlogov, začasno omeji ali prekine distribucijo toplote.

(3) Zaradi izrednih del z namenom zagotovitve nemotenega in zanesljivega delovanja distribucijskega sistema, distributer toplote odjemalcem ne odgovarja za morebitno nastalo škodo zaradi omejene ali prekinjene distribucije toplote.

(4) Tretja oseba, ki povzroči motnje ali okvare na distribucijskem sistemu, nosi vse stroške potrebnih izrednih nepredvidenih del ter odgovarja za morebitno nastalo škodo.

27. člen

(dela na distribucijskem sistemu na podlagi zahtev tretjih oseb)

(1) Če je distributer toplote pozvan, da izvede na distribucijskem sistemu določena dela za potrebe tretjih oseb izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju, izvede ta dela na stroške naročnika del po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce.

(2) Distributer toplote prične z deli na zahtevo tretje osebe potem, ko mu je ta predložila usklajen dogovor z vsemi prizadetimi odjemalci.

(3) V kolikor so posledice del, zaradi potreb tretjih oseb, motnje v delovanju dela ali celotnega distribucijskega sistema, nosi stroške odprave motenj in morebitno škodo odjemalcev, naročnik teh del. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti tudi tretji osebi, če ta oseba dokaže, da ima za izvedbo teh del izbranega usposobljenega izvajalca. Dela se morajo izvajati v skladu s tehničnimi zahtevami in navodili distributerja toplote.

28. člen

(objavljanje informacij o vzdrževalnih delih)

(1) Distributer toplote je dolžan o predvidenem odklopu zaradi rednih vzdrževalnih del v pisni obliki pravočasno obvestiti odjemalce, v primeru večjega števila odjemalcev in v primeru, da osebno obveščanje ni stroškovno učinkovito, pa v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja vsaj 48 ur pred odklopom. Če ima stavba upravnika, se za drug oseben način obveščanja šteje tudi obvestilo upravniku stavbe.

(2) Distributer toplote je dolžan o nepredvideni prekinitvi distribucije toplote zaradi izrednih vzdrževalnih del v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika stavbe.

(3) Obvestilo iz prvega in drugega odstavka mora vsebovati:
– del sistema, ki je v delu;
– začetek in predvideno končanje del;
– načrt omejitev ali začasnih odklopov;
– seznam odjemnih mest, ki bodo prizadeta.

29. člen

(obveznost odjemalca za vzdrževanje njegovih toplotnih naprav)

(1) Odjemalec je dolžan vzdrževati toplotne naprave, ki so v njegovi lasti.

(2) Odjemalec mora s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti, da so njegove naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, da niso možne motnje na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu in da pretoki na odjemnem mestu in povratna temperatura iz njegovih naprav ne presega vrednosti določenih v projektni dokumentaciji toplotne postaje in internih toplotnih naprav.

(3) Vzdrževalna dela v toplotni postaji sme izvajati samo izvajalec, katerega usposobljenost je predhodno potrjena s strani distributerja toplote.

30. člen

(razdelitev stroškov obratovanja in vzdrževanja toplotnih naprav odjemalca)

Če distributer toplote ugotovi, da delovanje toplotnih naprav odjemalca ni varno, zanesljivo, ali učinkovito, pozove odjemalca, da na svoje stroške izvede potrebne ukrepe na toplotni postaji ali na internih toplotnih napravah. Če odjemalec v roku, ki ga določi distributer toplote, ukrepov ne izvede in bi lahko tako obratovanje povzročalo splošno nevarnost, nevarnost za življenje in premoženje, ali škodo distributerju toplote, lahko distributer toplote odjemalca odklopi do izvedbe ukrepov.

7. **Obratovanje distribucijskega sistema v primeru motenj, ogroženosti distribucijskega sistema in višje sile**

31. člen

(motnje na distribucijskem sistemu)

(1) Motnja na distribucijskem sistemu je vsak nenačrtovani dogodek ali okoliščina, zaradi katere je moteno uravnoteženo obratovanje celotnega distribucijskega sistema ali njegovega dela in prekinjena ali motena distribucija toplote.

(2) Motnje nastopijo tudi v primerih izpadov proizvodnega vira v takšnem obsegu, da ni mogoče zagotoviti nemotene distribucije toplote v predvidenem obsegu.

(3) V primeru motenj distribucijskega sistema ima distributer toplote pravico in dolžnost, da takoj izvede možne tehnične ukrepe, s katerimi prepreči širjenje motenj ter vzpostavi nemoteno distribucijo toplote.

32. člen

(višja sila)

(1) Kot višjo silo se obravnava vsak dogodek ali okoliščino, ki je izven nadzora distributerja toplote in je ni bilo mogoče pričakovati, se ji izogniti oziroma jo odvrniti, kot so na primer: povodnji in poplave, zemeljski plazovi, potresi, ukrepi državnih organov in izpad električnega omrežja na območju proizvodnega vira ali črpališča ali odjemalca.

(2) Če distributer toplote delno ali v celoti ne izpolni pogodbenih obveznosti zaradi nastopa višje sile, je za čas njenega trajanja prost kakršnekoli odgovornosti do odjemalcev.

(3) Če višja sila distributerju toplote delno ali v celoti preprečuje izpolnjevanje pogodbenih obveznosti več kot 30 dni, se morata distributer toplote in odjemalec pisno dogovoriti o nadaljnjem izvrševanju pogodbe.

(4) V primeru omejitve ali prekinitve distribucije toplote zaradi delovanja višje sile distributer toplote ni odškodninsko odgovoren uporabnikom in odjemalcem ter tretjim osebam.

33. člen

(obveščanje v primeru motenj na distribucijskem sistemu)

(1) Distributer toplote je dolžan o nastanku višje sile ali motenj na distribucijskem sistemu v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika stavbe.

(2) Obvestilo na spletni strani distributerja toplote mora vsebovati:

– navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem so motnje distribucije toplote;

– seznam stavb, katerim bo prekinjena ali motena distribucija toplote, če je to možno.

IV. POGOJI IN NAČIN IZVAJANJA PRIKLJUČITEV NA DISTRIBUCIJSKI SISTEM

1. **Priključitve na distribucijski sistem**

34. člen

(postopek priključitve na distribucijski sistem)

(1) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative in druge pogoje za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema. Potrebne minimalne pogoje, katere mora upoštevati projektna rešitev in katera je osnova za pridobitev soglasja s strani distributerja toplote, poda na zahtevo investitorja distributer toplote.

(2) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo biti zgrajeni po enakih ali primerljivih tehničnih normativih, kot del distribucijskega sistema na katerega se priključujejo.

(3) Neposredno (fizično) priključitev na distribucijski sistem izvede distributer toplote ali drug izvajalec pod nadzorom distributerja toplote. Stroške izvedbe priključitve na distribucijski sistem nosi odjemalec.

(4) Polnitev distribucijskega sistema in toplotnih postaj, kot tudi internih instalacij ogrevanja pri direktnih hišnih postajah, z ogrevnim medijem lahko izvede le distributer toplote. Stroške prve polnitve in ostale z izvedbo prve priključitve povezane stroške prilagoditve obratovanja distribucijskega sistema krije distributer toplote. Če se prva priključitev zaradi razlogov na strani odjemalca izvaja izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju za priključitev, izvede distributer toplote ta dela na stroške odjemalca po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce.

(5) Stroške naslednjih polnitev in prilagoditev obratovanja distribucijskega sistema, ki nastanejo zaradi odjemalčevih dejanj, krije odjemalec.

35. člen

(listine, ki jih je treba predložiti pred polnitvijo)

(1) Investitor oziroma odjemalec mora pred polnitvijo vsakega novega ali spremenjenega distribucijskega voda, priključka ali toplotne postaje distributerju toplote predložiti naslednje dokumente:

– dokazila o usposobljenosti izvajalca, ki je izvedel distribucijski vod, priključek ali toplotno postajo;

– izjavo, da so naprave zgrajene v skladu s projektno dokumentacijo, veljavnimi predpisi, pravili stroke, tehničnimi zahtevami distributerja toplote, soglasjem h gradnji in soglasjem k priključitvi na distribucijski sistem;

– geodetski posnetek distribucijskega voda, priključka in toplotne postaje.

(2) Investitor oziroma odjemalec mora po pridobitvi uporabnega dovoljenja za distribucijski vod, priključek in toplotno postajo, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje predložiti distributerju toplote.

(3) Z ogrevnim medijem napolnjeni in obratovalno usposobljeni distribucijski vod, priključek in toplotna postaja odjemalcu ne dovoljujejo tudi odjema toplote. Odjem je dovoljen šele po sklenitvi pogodbe o dobavi toplote.

36. člen

(nadzor nad uporabo ogrevnega medija)

Ogrevnega medija iz distribucijskega sistema ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja toplote. Vsaka uporaba ogrevnega medija mora potekati pod nadzorom distributerja toplote.

37. člen

(priključitev na distribucijski sistem)

(1) Fizična priključitev novega distribucijskega voda ali priključka na obstoječ distribucijski sistem je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni pogoji, kar predhodno preveri distributer toplote glede na vpliv predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve v času med ogrevalno sezono (zaustavitev obratovanja vročevodnega omrežja, izguba vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem, morebitni povišani stroški proizvodnje toplote zaradi vklopa vršnega vira itd.) in temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja toplote in metodologiji izračuna povišanih obratovalnih stroškov zaradi priključitve odjemalca na distribucijski sistem v ogrevalni sezoni, nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

2. **Pogoji in postopek izdajanja soglasij za priključitev**

38. člen

(pogoji za priključitev)

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijski sistem je potrebno izvesti skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, o graditvi objektov, EZ-1, določbami tega akta in drugimi veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji in mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijski sistem ali za spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) Distributer toplote mora odločiti o izdaji ali zavrnitvi soglasja v rokih, ki jih določa veljavna zakonodaja.

39. člen

(soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja)

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov, potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti projektno dokumentacijo stavbe v fazi idejne zasnove. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s pravilnikom o projektni in tehnični dokumentaciji in mora vsebovati shemo poteka priključka od priključnega mesta na distribucijskem vodu do stavbe, dimenzijo priključka, potrebno toplotno moč stavbe za različne vrste oskrbe s toploto (ogrevanje, klimatizacija, topla sanitarna voda, hlajenje, tehnologija, itd.) in lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijski sistem in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

(5) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo, priloženo vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja, hrani distributer toplote.

40. člen

(informacija o priključitvi na distribucijski sistem)

Za priključitev obstoječih stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu, ki ureja graditev objektov, ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijski sistem. V pisni vlogi za pridobitev informacije je potrebno navesti situacijo stavbe s predvideno lokacijo toplotne postaje, opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

41. člen

(soglasje za priključitev)

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijski sistem, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

– kopijo gradbenega dovoljenja;

– projekt za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav in

– pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje distribucijskega voda in priključka ter roki fizične priključitve teh na obstoječ distribucijski sistem.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustrezna soglasja lastnikov in solastnikov ali pisno izjavo, s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključek, toplotna postaja, interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za gradnjo distribucijskega voda in priključka potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal.

(6) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

42. člen

(obvezne vsebine soglasja za priključitev)

Soglasje vsebuje naslednje obvezne sestavine:

a) naslov stavbe, za katero se izvaja priključitev (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);

b) navedba investitorja in lastnika stavbe:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj, davčna številka;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, zastopnik družbe, davčna številka;

c) navedbo načrtov in dokumentov, ki so predloženi vlogi za soglasje in na osnovi katerih je izdano soglasje;

d) tehnične značilnosti distribucijskega voda ali priključka;

e) priključno moč internih toplotnih naprav;

f) namen uporabe toplote;

g) pogoj, da bo priključitev stavbe na distribucijski sistem možna, če bo investitor izvedel priključitev v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote in predloženimi projekti za izvedbo;

h) navedba, da soglasje preneha veljati:

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem na osnovi načrtov, ki so sestavni del te odločbe, v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem v roku 24 mesecev od njegove dokončnosti;

i) pravni pouk.

43. člen

(veljavnost soglasja)

(1) Dokončno soglasje velja 24 mesecev.

(2 V času iz prejšnjega odstavka mora imetnik soglasja za priključitev objekta izpolniti vse pogoje, predpisane v soglasju za priključitev, in distributerju toplote naročiti izvedbo priključitve.

(3) Veljavnost soglasja za priključitev lahko distributer toplote na zahtevo imetnika soglasja za priključitev podaljša največ dvakrat, vendar vsakič največ za eno leto.

(4) Zahtevo za podaljšanje mora imetnik soglasja za priključitev podati 30 dni pred iztekom veljavnosti soglasja za priključitev. V primeru zamud na strani distributerja toplote se šteje, da je soglasje podaljšano, kar je distributer toplote dolžan sporočiti imetniku soglasja za priključitev, ki še ni izvedel priključitve na distribucijski sistem.

44. člen

(postopek odločanja o soglasju za priključitev)

(1) Na osnovi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, če investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:

– če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo;

– če so projekti za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav izdelani v skladu s predpisi, tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če je pridobil soglasje solastnikov stavbe oziroma solastnikov obstoječih vodov, toplotne postaje in internih toplotnih naprav, na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo;

– in če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za distribucijski vod in priključek predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal, v primerih, ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku 1 oziroma 2 meseca od vložitve vloge za izdajo soglasja.

(3) O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča župan.

(4) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo, priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev, hrani distributer toplote.

45. člen

(zavrnitev soglasja za priključitev)

(1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:

– če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev;

– če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto;

– ali če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

(2) Če investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer toplote zavrne soglasje za priključitev.

3. **Sprememba osnovnih parametrov in pogoji za prenos soglasja**

46. člen

(pridobitev novega soglasja zaradi spremembe osnovnih parametrov)

(1) Sprememba osnovnih parametrov pomeni spremembo tehničnih značilnosti distribucijskega voda ali priključka, spremembo nazivnih moči internih toplotnih naprav in spremembo namena uporabe toplote.

(2) V primeru sprememb osnovnih parametrov mora lastnik stavbe ali investitor gradnje v vseh primerih, ne glede na to, ali se je sprememba osnovnih parametrov zgodila po sklenitvi pogodbe o priključitvi ali pred samo priključitvijo na distribucijski sistem, vložiti pisno vlogo za novo soglasje za priključitev.

(3) Soglasje za spremembo osnovnih parametrov se izda tako, da se izda novo soglasje za priključitev.

47. člen

(pogoji za prenos soglasja pred priključitvijo)

(1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitev nepremičnine v času med izdajo soglasja in pred priključitvijo, se lahko soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasje za priključitev preneseta na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba.

(2) Novi lastnik nepremičnine mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi iz prejšnjega odstavka o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

48. člen

(sprememba lastnika priključka)

(1) Če po sklenitvi pogodbe o priključitvi pride na podlagi univerzalnega, singularnega pravnega nasledstva ali zaradi statusnih sprememb lastnika priključka do spremembe lastnika priključka, mora novi lastnik nepremičnine najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev.

(2) Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

49. člen

(neuporaba priključka)

Če je odjemalec odklopljen več kot deset let brez vmesnih prekinitev, se domneva, da odjemalec ne namerava več ohranjati možnost odjema toplote. Distributer toplote lahko v tem primeru fizično prekine povezavo med priključkom in distribucijskim vodom.

50. člen

(odstranitev stavbe)

(1) Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan priključek odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje.

(2) Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve priključka, ki bo zaradi odstranitvenih del prizadet.

(3) Soglasje, ki ga izda distributer toplote, vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

4. **Stroški priključitve**

51. člen

(stroški priključitve)

(1) Lastnik stavbe ali investitor gradnje ima pravico do priključitve, če distributer toplote oceni, da je priključitev ekonomsko upravičena ali če se bodoči odjemalec odloči, da bo sam kril nesorazmerne stroške priključitve na obstoječ distribucijski sistem. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(2) Distributer toplote oceni ekonomsko upravičenost priključitve na podlagi analize stroškov in koristi ter z uporabo metode sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer se upoštevajo parametri iz splošnega akta agencije o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje. Pri izračunu ekonomske upravičenosti investicije gradnje priključka do točke v sistemu, kjer je priključitev možna ali v ojačitev obstoječega sistema oziroma pri kombinaciji obojega se upošteva referenčna ekonomska doba uporabe 20 let.

(3) Pri analizi ekonomske upravičenosti priključitve distributer toplote upošteva:

– stroške za izvedbo potrebne investicije v distribucijski vod ali v ojačitev obstoječega sistema (vrednost investicije);

– predvidene prihranke ali dodatne stroške distributerja toplote, ki nastanejo zaradi spremenjene višine vzdrževalnih in obratovalnih stroškov kot posledica izvedenih ojačitev sistema;

– strošek iz naslova donosa na finančna sredstva, ki so potrebna za izvedbo investicije;

– predvidene dodatne prihodke distributerja toplote, glede na predviden obseg uporabe priključka s strani odjemalcev.

(4) Stroški priključitve so vsi stroški, ki jih ima distributer toplote zaradi zahtevane priključitve iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

(5) Stroški za izvedbo potrebne investicije so stroški projektiranja, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic, stroški gradnje objektov in naprav in vsi drugi stroški, ki jih distributer toplote ne bi imel, če ne bi prišlo do zadevne priključitve. Za izračun stroškov se upoštevajo trenutne cene na trgu in podatki iz pogodb preteklih gradenj primerljivih objektov.

(6) Predvideni dodatni stroški distributerja toplote so vsi stroški z obratovanjem ter rednim in investicijskim vzdrževanjem, ki jih bo imel distributer toplote, glede na izkustvena merila s podobno energetsko infrastrukturo, v zvezi z investicijo iz prejšnjega odstavka v referenčni ekonomski dobi uporabe.

(7) Strošek iz naslova donosa na sredstva za namene nesorazmernih stroškov priključitve se določi kot povprečna vrednost obrestne mere zadnjih petih izdanih državnih obveznic Republike Slovenije.

(8) Pri izračunu amortizacijskih dob se za posamezne dele distribucijskega voda upoštevajo amortizacijske dobe in stopnje, ki jih je distributer toplote upošteval pri pripravi zadnjih revidiranih letnih računovodskih izkazov skladno s slovenskimi ali mednarodnimi računovodskimi standardi in ki ne presegajo davčno priznanih stopenj.

(9) Predvideni dodatni prihodki distributerja toplote so vsi prihodki, ki jih bo imel distributer toplote zaradi nove priključitve, upoštevaje s strani odjemalca napovedan odjem toplote.

(10) Dodatne prihodke in stroške, ki se upoštevajo pri analizi ekonomske upravičenosti, ugotavlja distributer toplote na podlagi podatkov, ki veljajo na dan, ko je s strani odjemalca prejel popolno vlogo za soglasje za priključitev.

(11) Priključitev je ekonomsko upravičena, če predvideni dodatni prihodki zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve. Vse stroške priključitve, ki so ekonomsko upravičeni, nosi distributer toplote (sorazmerni stroški priključitve).

(12) Če predvideni dodatni prihodki ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve, ima odjemalec pravico do priključitve le, če sam pokrije tisti del stroškov, ki ni pokrit s predvidenimi dodatnimi prihodki (nesorazmerne stroške).

(13) Distributer toplote določi nesorazmerne stroške kot znesek, ki je potreben, da je v referenčni ekonomski dobi uporabe distribucijskega voda v celoti upoštevana takšna pričakovana interna stopnja donosnosti investicije, kot znaša stopnja donosa na sredstva distributerja toplote.

(14) Distributer toplote ni dolžan začeti z investicijo, dokler odjemalec ne sklene pogodbe o priključitvi, s katero se odjemalec zaveže, da bo v referenčni ekonomski dobi uporabljal distribucijski vod v napovedanem obsegu odjema toplote, ki izhaja iz soglasja za priključitev, in dokler ne plača nesorazmernih stroškov, kot je opredeljeno v pogodbi o priključitvi.

5. **Pogodba o priključitvi**

52. člen

(vsebina pogodbe o priključitvi)

(1) Po dokončnosti soglasja za priključitev ter pred priključitvijo na distribucijski sistem skleneta imetnik soglasja za priključitev in distributer toplote pogodbo o priključitvi. S to pogodbo uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijski sistem, plačilom nesorazmernih stroškov priključitve, lastništvom, izvedbo in nadzorom nad gradnjo priključka, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom in njegovim vzdrževanjem ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijski sistem. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote.

(2) Obvezna vsebina pogodbe o priključitvi je tudi ureditev vseh medsebojnih razmerij med distributerjem in lastnikom nepremičnine v zvezi z morebitno prekinitvijo ali odstranitvijo priključka ter odgovornost za plačilo s tem povezanih stroškov.

6. **Izgradnja priključka in toplotne postaje**

53. člen

(obvezen nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje)

(1) Priključek in toplotna postaja morata biti zgrajena v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote, graditelj pa mora distributerja toplote pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njegovo izgradnjo.

(2) Distributer toplote mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključku.

(3) Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati distributerja toplote o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključku in toplotni postaji.

(4) Vse morebitne zamenjave, popravila in vzdrževalna dela na priključku in toplotni postaji bremenijo lastnika priključka ali toplotne postaje.

(5) Nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje obvezno izvaja distributer toplote, kar se uredi s pogodbo o priključitvi.

(6) Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za pravilno in brezhibno delovanje odjemalčevih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale, čeprav je pregledal projekte in nadziral gradnjo priključka in toplotne postaje.

54. člen

(določitev tehničnih značilnosti priključka)

Vrsto, število, lego in dimenzijo priključkov določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določbe tega akta in upoštevaje ekonomičnost načina priključitve.

55. člen

(obveznost odjemalca za dopustitev vgradnje tehnološko sodobnih merilnih naprav)

Odjemalec je dolžan omogočiti distributerju toplote vgradnjo in obratovanje tehnološko sodobnih merilnih naprav in naprav za namen nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema v prostoru, kjer se nahaja toplotna naprava.

56. člen

(priključitev novega odjemalca na obstoječ priključek)

(1) Lastnik priključka lahko v zameno za primerno nadomestilo, ki mu ga je dolžan plačati novi potencialni odjemalec, dovoli in omogoči priključitev priključka novega potencialnega odjemalca na svoj priključek, v kolikor ta priključek dovoljuje dodatne obremenitve.

(2) Za primerno nadomestilo se šteje nadomestilo v višini sorazmernega dela stroškov gradnje priključka glede na število njegovih odjemalcev ali zmogljivosti.

57. člen

(ponovna priključitev odjemalca)

Ponovna priključitev odjemalca na distribucijski sistem nastopi po odklopu odjemalca zaradi razlogov navedenih v tem aktu in v primeru, ko je od fizične izvedbe priključka in do dejanskega aktiviranja priključka minilo več kot eno leto in sta ostala vhodna ventila V1 in V2 zaprta in zapečatena.

7. **Postopek odklopov**

58. člen

(odklop po predhodnem obvestilu)

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti, in sicer če:

– na opomin distributerja toplote ne poravna pogodbenih obveznosti;

– moti distribucijo toplote drugim odjemalcem;

– odreče ali onemogoči osebam, ki imajo pooblastilo distributerja toplote, dostop do vseh delov priključka, toplotne postaje, ventilov V1 in V2, merilnih naprav ali internih toplotnih naprav v okviru pristojnosti distributerja toplote po tem aktu;

– obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje;

– brez soglasja distributerja toplote priključi na distribucijski sistem svoje toplotne naprave, ali če omogoči prek svojih toplotnih naprav priključitev toplotnih naprav drugih odjemalcev;

– na opomin distributerja toplote ne zniža odjema toplote na s pogodbo o dobavi toplote dogovorjeno vrednost oziroma količino v zahtevanem roku;

– onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja toploto brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih;

– v roku, ki ga določi distributer toplote oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave, ali napeljave.

(2) Rok za izpolnitev obveznosti v obvestilu znaša 15 dni za gospodinjske odjemalce in osem dni za ostale odjemalce od dneva prejema obvestila.

(3) Distributer toplote izvede odklop po predhodnem obvestilu z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov V1 in V2.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

59. člen

(odklop brez predhodnega obvestila)

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca brez predhodnega obvestila, če odjemalec z obratovanjem svojih toplotnih naprav ogroža življenje ali zdravje ljudi ali ogroža premoženje.

(2) Distributer toplote izvede odklop odjemalca brez predhodnega obvestila tudi v primeru, ko obstaja utemeljen sum, da je namerno poškodoval merilno napravo ali nepooblaščeno priključil svoje toplotne naprave na distribucijski sistem z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem glavnih zapornih ventilov V1 in V2, s čemer ogroža življenje ali zdravje ljudi, ali ogroža premoženje.

(3) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov V1 in V2. Če je ugotovljena zloraba odklopa, lahko distributer toplote fizično prekine priključek na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(4) Vnovična dobava toplote po odklopu se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za odklop in ko odjemalec distributerju toplote poravna nastale stroške v zvezi z odklopom.

(5) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

60. člen

(odklop na zahtevo odjemalca)

(1) Odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev, lahko zahteva od distributerja toplote, da njegovo odjemno mesto trajno odklopi od distribucijskega sistema. V tem primeru pogodba o dobavi toplote preneha veljati.

(2) Distributer toplote izvede odklop s fizično prekinitvijo priključka za glavnima zapornima ventiloma V1 in V2 ter pečatenjem ventilov. Če je ugotovljena zloraba odklopa, lahko distributer toplote fizično prekine priključek na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(3) Pravica odjemalca do odklopa po tem členu ne posega v obveznosti odjemalca iz pogodbe o priključitvi, ki se nanašajo na obveznost uporabe priključka do poteka ekonomske dobe priključka.

(4) Če se odjemalec ponovno priključi na sistem v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(5) Distributer toplote lahko odjemalcu, ki je zahteval odklop, zavrne ponovno priključitev na distribucijski sistem ali izdajo novega soglasja za priključitev, dokler odjemalec ne poravna vseh obveznosti iz pogodbe o priključitvi, ki izvirajo iz časa pred odklopom.

(6) Odjemalec mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev in skleniti novo pogodbo o priključitvi.

(7) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

8. **Ponovna priključitev in povrnitev škode**

61. člen

(ponovna priključitev in povrnitev škode)

(1) Distributer toplote je dolžan odjemalca, ki je bil odklopljen, na njegove stroške ponovno priključiti na distribucijski sistem, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za odklop in izpolnil pogoje iz tega akta.

(2) Distributer toplote, ki je odjemalca neutemeljeno odklopil, mora v 24 urah od ugotovitve neutemeljenega odklopa na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca omrežja na svoj distribucijski sistem.

(3) Distributer toplote ima pravico do povračila škode, ki je nastala zaradi ravnanj odjemalca in zaradi katerih ga je odklopil po predhodnem obvestilu oziroma brez predhodnega obvestila. Distributer toplote v odškodninskem zahtevku predvsem uveljavlja škodo, ki je nastala zaradi odjemalčeve namerne poškodbe merilne naprave, poškodb na distribucijskem omrežju, ki so nastale zaradi ravnanj odjemalca in poškodb glavnih zapornih ventilov V1 in V2.

(4) Odjemalec ima pravico do povračila škode zaradi neutemeljenega odklopa. Pravico do povračila škode uveljavlja s pisno zahtevo, ki jo mora posredovati distributerju toplote v 10 dneh po neutemeljenem odklopu.

(5) Distributer toplote mora po prejetju zahtevka v desetih dneh odjemalcu posredovati odgovor. Pri obravnavi zahteve distributer toplote ugotavlja:

– ali je bilo glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe ogroženo življenje in zdravje odjemalca in

– ali je odjemalec utrpel dodatne stroške, da si je v času odklopa zagotovil ogrevanje.

V. SPLOŠNI POGOJI ZA DOBAVO IN ODJEM TOPLOTE

1. **Dobava toplote**

62. člen

(pogodba o dobavi toplote)

(1) Pogodba o dobavi toplote se sklene v pisni obliki ali tudi v elektronski obliki skladno s predpisi o elektronskem poslovanju, v kolikor za to obstajajo možnosti pri obeh pogodbenih strankah.

(2) Pogodba o dobavi toplote se sklene med distributerjem toplote in odjemalcem, ki je imetnik soglasja za priključitev v primeru prvih priključitev na distribucijsko omrežje (imetnik soglasja za priključitev, oziroma lastnik nepremičnine, v kateri ali za katero je bilo izvedeno odjemno mesto (lastnik nepremičnine).

(3) Če distributer toplote nima podatka o lastniku stavbe ali dela stavbe in lastništvo stavbe ali dela stavbe ni razvidno iz javnopravnih evidenc, se pogodba o dobavi toplote lahko sklene tudi z odjemalcem, ki dejansko odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik). Odjemalec, ki ni lastnik nepremičnine, in lastnik nepremičnine sta solidarno odgovorna za nastale obveznosti dobave toplote v skladu z določbami tega akta.

(4) Če odjemalec, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik), ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, se pogodbeno razmerje o dobavi in odjemu toplote uredi med imetnikom soglasja za priključitev oziroma lastnikom nepremičnine, odjemalcem, ki odjema toploto (najemnik, uporabnik ipd.) in distributerjem toplote. Odjemalec, ki ni lastnik nepremičnine, in lastnik nepremičnine sta solidarno odgovorna za nastale obveznosti dobave toplote v skladu z določili tega akta, razen v primeru, da je subsidiarna odgovornost določena z drugim zakonom.

(5) Če pogodba o dobavi toplote ni sklenjena v pisni ali elektronski obliki in odjemalec toploto dejansko odjema, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem nastalo z dnem dobave toplote oziroma z dnem, ko je odjemalec postal lastnik nepremičnine. Če odjemalec, ki odjema toploto, ni lastnik nepremičnine, sta odjemalec, ki odjema toploto, in lastnik nepremičnine solidarno odgovorna.

(6) Splošni pogodbeni pogoji so sestavni del pogodbe o dobavi toplote.

63. člen

(odpoved pogodbe o dobavi)

(1) Pogodba o dobavi toplote je sklenjena za nedoločen čas, razen če se distributer toplote in odjemalec v pogodbi ne dogovorita drugače.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi toplote pisno z 90-dnevnim odpovednim rokom.

(3) Po preteku odpovednega roka iz prejšnjega odstavka tega člena distributer toplote ustavi dobavo toplote na odjemno mesto. Če sovpada datum odpovednega roka na dela prosti dan (praznik, sobota ali nedelja), potem izvede distributer toplote zaustavitev dobave toplote prvi naslednji delovni dan. Distributer toplote ne prevzema nikakršnih obveznosti (npr. pravnih in finančnih) za škodo, ki bi z zaustavitvijo dobave toplote nastala odjemalcu.

(4) Odpoved od pogodbe o dobavi toplote ni mogoča v primerih:

– če odpoved pogodbe o dobavi toplote zahteva posamezni odjemalec, ki se s toploto oskrbuje iz skupnega odjemnega mesta;

– če odpoved pogodbe o dobavi toplote zahteva odjemalec, ki bi se po odpovedi pogodbe o dobavi toplote želel oskrbovati z drugim virom energije, kljub dejstvu, da je na določenem območju na podlagi posebnega zavezujočega predpisa predpisana prioritetna uporaba toplote iz distribucijskega sistema kot energenta za ogrevanje prostorov.

(5) Ne glede na določilo druge alinee prejšnjega odstavka tega člena je odpoved od pogodbe o dobavi toplote mogoča v primeru odstranitve (rušitve) stavbe.

(6) Če se odjemalec po odpovedi pogodbe o dobavi toplote znova odloči za dobavo toplote na istem odjemnem mestu v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(7) Pogodba o dobavi toplote velja in zavezuje distributerja toplote in odjemalca tudi v primeru, če je odjemalcu iz ka-

kršnegakoli razloga na strani odjemalca prekinjena dobava na njegovo odjemno mesto in če v tem času na odjemnem mestu odjemalca ni izkazana količina dobavljene toplote.

(8) Če je odpoved pogodbe o dobavi podana pred izpolnitvijo obvez iz pogodbe o priključitvi, distributer toplote ponovno oceni ekonomsko upravičenost priključitve skladno z 51. členom, tega akta, pri čemer upošteva že realiziran obseg odjema toplote. Če ima odpoved pogodbe o dobavi za posledico nastanek ali spremembo višine nesorazmernih stroškov priključitve zaradi spremembe izhodiščnih parametrov pri oceni ekonomske upravičenosti priključitve, mora odjemalec plačati te stroške, preden je odpoved veljavna.

64. člen

(sestavine pogodbe o dobavi)

Pogodba o dobavi toplote mora vsebovati:

a) podatke o distributerju toplote, odjemalcu oziroma odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in lastniku stavbe oziroma lastnikih posameznih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zastopnik družbe;

b) podatke o distributerju toplote in skupini odjemalcev, če je skupno odjemno mesto: ime in priimek/naziv družbe, naslov odjemalcev/sedež družbe, kraj, davčno številko/ID za DDV, naziv skupine odjemalcev, naslov skupine odjemalcev, podatke o zastopniku/pooblaščencu skupine odjemalcev ali podatke o upravniku skupine, ki skupino odjemalcev zastopa v njihovem imenu in za njihov račun;

c) predmet pogodbe;

d) ponujeno raven kakovosti storitev;

e) podatke o odjemnem mestu:

– naslov odjemnega mesta (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe),

– oznake odjemnega mesta,

– obračunsko moč odjemnega mesta na osnovi izdanega soglasja,

– uvrstitev v tarifno skupino,

– delež fiksnih stroškov odjemalca na odjemnem mestu;

f) vrste vzdrževalnih storitev;

g) ceno toplote na dan podpisa pogodbe;

h) podatke o obračunu toplote in načinu plačila;

i) način razdelitve stroškov dobave toplote, če je odjemno mesto skupno (razdelilnik stroškov);

j) podatke o načinu spremembe cen toplote, načinu obračuna toplote in načinu plačila;

k) trajanje pogodbe, pogoje za podaljšanje in prenehanje vzdrževalnih storitev in pogodbe;

l) pravice in obveznosti pogodbenih strank v zvezi z neizpolnjevanjem pogodbe;

m) načine pridobivanja podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;

n) podatke, v katerih pogodbena partnerja določita morebitne posebnosti pogodbenega razmerja;

o) dogovore o nadomestilu in povračilu v primeru, če ni dosežena raven kakovosti storitev iz pogodbe, vključno z nenatančnim ali zapoznelim obračunavanjem toplote;

p) informacije o pravicah odjemalcev.

65. člen

(obveščanje)

(1) Odjemalec je distributerju toplote dolžan pisno sporočiti vse spremembe podatkov (npr. ime ali firmo, naziv, prebivališče, poslovni naslov, sedež, statusnopravne spremembe, uvedbo postopkov zaradi nesolventnosti, spremembe odjemne skupine, spremembe lastnika odjemnega mesta, plačnika, nastop in prenehanje višje sile, spremembe soglasja za priključitev ipd.) najkasneje v roku 15 dni po nastali spremembi in predložiti dokumente, ki izkazujejo spremembe.

(2) Distributer toplote spremembe upošteva od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ki sledi mesecu, v katerem je bila podana sprememba.

(3) Odjemalec mora distributerju toplote spremembe podatkov poslati pisno po pošti ali po faksu ali elektronski pošti, in sicer na naslove oziroma številke faksa, navedene v pogodbi o dobavi toplote ali na spletni strani distributerja toplote.

(4) Če odjemalec ne sporoči sprememb podatkov, se računi in druga sporočila, poslana odjemalcu na ime in naslov, ki sta navedena v pogodbi o dobavi, štejejo za prejeta.

(5) Distributer toplote bo pošto (račune, opomine, odgovore na reklamacije, obvestila, odpoved pogodbe, obvestila vezana na akcije, neposredno trženje, tržne analize ipd.) pošiljal odjemalcu z redno pošto na naslov odjemalca, naveden v pogodbi o dobavi toplote oziroma na sedež pravne osebe, ki je naveden v poslovnem registru, ali po elektronski pošti na elektronski naslov, ki je bil posredovan s strani odjemalca.

66. člen

(spremembe pogodbe o dobavi in odjemalca)

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb pri odjemalcih, ki vplivajo na obstoječe pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote, v primeru, da gre za skupno odjemno mesto.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;

d) priložene listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);

e) podpisano izjavo novega odjemalca na obrazcu distributerja toplote, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje če gre za skupno odjemno mesto;

f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. Če odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo v svojem vložišču.

(4) V primeru nepopolnega obvestila iz drugega odstavka tega člena distributer toplote odjemalca obvesti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozove k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na prenos lastninske pravice.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe

o dobavi toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

67. člen

(ureditev pogodbenih razmerij z odjemalcem, ki ni lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev)

(1) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko distributerju pisno predlaga, da se pogodbeno razmerje uredi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik) in ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine.

(2) Pisni predlog odjemalca mora vsebovati:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko,

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o odjemalcu toplote, ki ni lastnik nepremičnine:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta.

(3) Distributer, imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine in odjemalec, ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine pogodbeno razmerje uredijo s sklenitvijo tripartitnega dodatka k pogodbi o dobavi toplote, ki jo ima imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine sklenjeno z distributerjem toplote.

(4) Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev dodatka k pogodbi o dobavi toplote iz prejšnjega odstavka tega člena, dokler niso izpolnjene vse finančne in druge obveznosti odjemalca na odjemnem mestu, kjer se vrši dobava toplote. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(5) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, ki ima sklenjeno pogodbo o dobavi toplote in odjemalec, ki odjema toploto na podlagi sklenjenega dodatka k pogodbi o dobavi toplote sta solidarno odgovorna, razen v primerih, ko je z drugimi zakoni določena subsidiarna odgovornost.

(6) Dodatek k pogodbi o dobavi toplote prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan dodatek k pogodbi o dobavi toplote v svoje vložišče.

(7) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, ki imata sklenjeno pogodbo o dobavi toplote, in odjemalec, ki odjema toploto na podlagi sklenjenega dodatka k pogodbi o dobavi se zavezujeta, da bosta distributerja toplote obvestila o vseh spremembah, ki bi vplivale na pogodbeno razmerje o dobavi toplote.

(8) Za dodatek k pogodbi o dobavi toplote se smiselno uporabljajo vsa določila tega akta, ki veljajo za pogodbo o dobavi toplote.

68. člen

(sprememba splošnih pogodbenih pogojev)

(1) O spremembi splošnih pogodbenih pogojev mora distributer toplote obvestiti odjemalca osebno najmanj mesec dni pred njihovo uveljavitvijo, če se sprememba nanaša na pogodbo o dobavi toplote. Obvestilo izvede s prilogo k računu, kjer kratko obvesti odjemalca o spremembi in ga usmeri na distributerjevo spletno stran in sedež distributerja toplote, kjer je objavljena celotna vsebina novih splošnih pogodbenih pogojev.

(2) Če odjemalec zaradi sprememb splošnih pogojev ne želi več odjemati toplote pod spremenjenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odpoved od pogodbe o dobavi toplote v skladu z določili tega akta ni mogoča, odstopi od pogodbe o dobavi toplote najkasneje v roku trideset dni po začetku veljave sprememb splošnih pogojev. Če distributer ne prejme pisnega odstopa odjemalca v navedenem roku, se šteje, da je odjemalec pristal na spremembe splošnih pogojev.

2. **Posebna razmerja na skupnih odjemnih mestih**

69. člen

(skupno odjemno mesto)

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v večstanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri poraba toplote za več pravnih in/ali fizičnih oseb skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca.

70. člen

(urejanje pogodbenih razmerij na skupnem odjemnem mestu)

(1) Pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe oziroma drug pooblaščenec lastnikov posameznih delov stavb v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov posameznih delov.

(2) Če večstanovanjska, poslovna ali stanovanjsko-poslovna stavba s skupnim odjemnim mestom nima upravnika ali pooblaščenca lastnikov posameznih delov stavb, lahko sklepa distributer toplote eno pogodbo o dobavi toplote, ki jo podpišejo vsi odjemalci oziroma pogodbo o dobavi toplote sklepa z vsakim odjemalcem posebej.

(3) Za urejanje pogodbenih razmerij na skupnem odjemnem mestu se smiselno uporabljajo določila akta, ki urejajo sklepanje pogodb o dobavi toplote, razen v kolikor v tem poglavju ni drugače določeno.

(4) Odjemalec, ki odjema toploto iz skupnega odjemnega mesta, vstopi v sklenjeno pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto z Izjavo o vstopu v pogodbo o dobavi toplote.

(5) Odjemalec, ki odjema toploto iz skupnega odjemnega mesta je dolžan najkasneje v 15 dneh po začetku odjemanja toplote ali po njegovem prenehanju sporočiti distributerju naslednje podatke:

a) ime in priimek ali firmo odjemalca:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko,

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) naslov in podatke o delu stavbe oziroma o stavbi, v kateri odjema toploto;

c) datum začetka ali prenehanja odjema toplote;

d) priložene listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo).

(6) Za začetek ali prenehanje odjema toplote se šteje začetek ali prenehanje uporabe dela stavbe oziroma stavbe, v kateri odjema toploto oziroma ko je odjemalec postal lastnik dela stavbe.

(7) Če distributer toplote nima pravilnih podatkov o odjemalcu iz petega odstavka tega člena, neposredno ali s posredovanjem upravnika stavbe pozove osebo, ki uporablja zadevni del stavbe oziroma stavbo, da nemudoma sporoči podatke.

(8) Če odjemalec, ki je postal lastnik dela stavbe, ki je oskrbovan s toploto iz skupnega odjemnega mesta, iz katerega se oskrbuje še več drugih odjemalcev toplote, ne želi vstopiti v obstoječe pogodbeno razmerje namesto prejšnjega lastnika dela stavbe in ne podpiše Izjave o vstopu v pogodbo o dobavi toplote, se šteje, da je pogodbeno razmerje nastalo z dnem, ko je odjemalec postal lastnik oziroma ko je pričel z uporabo dela stavbe oziroma stavbe, v kateri odjema toploto.

71. člen

(razdelilnik stroškov za toploto)

(1) Stroški za toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni distributerju toplote posredovati razdelilnik stroškov za toploto, ki vključuje fiksne stroške toplote (obračunska moč in vzdrževanje merilne naprave) in stroške dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov. Razdelilnik stroškov toplote je sestavni del pogodbe o dobavi toplote.

(2) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote mora biti izdelan v skladu s pravilnikom, ki ureja način delitve in obračuna stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavb z več posameznimi deli (v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni v skladu s pravilnikom in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov v svoje vložišče.

72. člen

(način in odgovornost glede sporočanja razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto distributerju toplote)

(1) Merjenje dobave toplote vsakemu posameznemu delu stavbe ni obveznost niti strošek distributerja toplote, če s pogodbo ni drugače določeno.

(2) Distributer toplote ni odgovoren za pripravo in pravilnost razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto. Distributer toplote ni izvajalec obračuna in izvajalec delitve stroškov dobavljene toplote po pravilniku, razen če je s pogodbo drugače določeno.

(3) Razdelilniki stroškov dobavljene toplote za obračun stroškov dobavljene toplote morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom in posredovani v skladu z navodili distributerja in sklenjenim sporazumom o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov.

(4) Odjemalci morajo določiti pooblaščenca za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto, ki je lahko tudi upravnik ali izvajalec delitve. Pooblaščenec za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto in upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe ali drug pooblaščenec na podlagi pisnega pooblastila lastnikov stavb mora podpisati z distributerjem toplote sporazum o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, v katerem se določi način, roki in pogoji sporočanja mesečnih razdelilnikov dobavljene toplote.

(5) Če mesečni razdelilniki stroškov za dobavljeno toploto za obračun toplote niso izdelani in posredovani v roku in na način, kot to določa sporazum o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, distributer toplote obračuna stroške toplote po zadnjem prejetem razdelilniku stroškov toplote, ki ga ima na voljo. Reklamacij iz naslova nesporočenih, napačno sporočenih ali nepravočasno sporočenih razdelilnikov stroškov distributer toplote ni dolžan upoštevati.

73. člen

(sporočanje sprememb odjemalca na skupnem odjemnem mestu)

(1) Sprememba posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu se izvaja po določbah tega akta.

(2) Ob spremembi odjemalca na skupnem merilnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba.

(3) Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto do konca obračunskega obdobja dotedanji odjemalec. Če odjemalec izrecno zahteva izvedbo izrednega odčitka ter poračun distributerja na dan spremembe odjemalca, distributer toplote zaračuna strošek izrednega obračuna po veljavnem ceniku storitev, hkrati pa lahko zahteva tudi povračilo stroškov, ki so mu nastali s pridobitvijo izrednega odčitka.

74. člen

(odpoved pogodbe o dobavi na skupnem odjemnem mestu)

Odpoved pogodbe o dobavi toplote na skupnem odjemnem mestu velja le, če jo podajo odjemalci skladno z veljavno zakonodajo. Odpoved lahko poda tudi upravnik stavbe oziroma drug pooblaščenec odjemalcev, v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov delov stavb. Z dnem prejema popolne odpovedi začne teči odpovedni rok po pogodbi o dobavi toplote oziroma po tem aktu.

3. **Storitev dobave toplote**

75. člen

(čas dobave toplote)

(1) Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto v času ogrevalne sezone in mu zagotavlja na odjemnem mestu v priključni postaji parametre skladno z določili tega akta.

(2) Ogrevalna sezona se prične 1. julija tekočega leta, konča pa 30. junija prihodnjega leta. Ogrevanje se prične po 1. oktobru, ko je zunanja temperatura tri dni zaporedoma ob 21. uri 12 °C ali manj. Ogrevanje se konča po 20. aprilu, ko zunanja temperatura ob 21. uri preseže trikrat zaporedoma 12 °C. Izjemoma se lahko začetek ogrevanja prične pred 1. oktobrom, če je bilo v drugi polovici septembra daljše obdobje hladnega vremena in so se temperature ob 21. uri gibale med 12 in 13 °C.

4. **Začetek dobave toplote**

76. člen

(začetek dobave toplote)

(1) Distribucijski sistem je mogoče pričeti uporabljati, ko:
– je izdano soglasje za priključitev;
– so izpolnjeni pogoji iz izdanih soglasij;
– je sklenjena pogodba o priključitvi;
– je priključitev pravilno izvedena;
– je sklenjena pogodba o dobavi toplote;
– so izvedeni pregledi in preizkusi in so o tem izdana poročila;
– lastnik nepremičnine ali imetnik soglasja za priključitev predloži uporabno dovoljenje za stavbo ali za toplotne naprave, če je bilo izdano gradbeno dovoljenje;
– so poravnane finančne obveznosti bodočega odjemalca toplote do distributerja toplote;
– je podpisan zapisnik o nastavitvi toplote postaje.

(2) Odjemalec in distributer toplote z zapisnikom določita dejanski začetek dobave toplote. Zapisnik mora med drugim vsebovati obračunsko moč, začetno stanje merilnih naprav in datum začetka dobave. Lastnik nepremičnine ali imetnik soglasja lahko zaprosi za začetek dobave toplote pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja na osnovi predložene odločbe o poskusnem obratovanju.

(3) Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto praviloma neprekinjeno. Prekinitve so možne v primerih, določenih s tem aktom in skladno z določbami pogodbe o dobavi toplote.

5. **Ugotavljanje dobavljenih količin toplote**

77. člen

(ugotavljanje dobavljenih količin toplote)

(1) Količina dobavljene toplote se ugotovi na podlagi odčitka merilne naprave, nameščene na merilnem mestu v priključni postaji.

(2) Količina dobavljene toplote se meri neposredno s toplotnim števcem in je izražena v MWh oziroma kWh.

(3) Pri ugotavljanju količine dobavljene toplote se ne upoštevajo merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(4) Količino dobavljene toplote ugotavlja distributer toplote.

(5) Merilne naprave odčitava pooblaščena oseba distributerja toplote ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(6) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in v količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(7) Če odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca.

(8) Distributer toplote posreduje podatke meritev, pridobljenih iz merilne naprave, le odjemalcu oziroma njegovemu pooblaščencu. V primeru zahtev po pridobitvi podatkov tretje osebe, mora tretja oseba distributerju posredovati pooblastilo odjemalca oziroma njegovega pooblaščenca o možnosti pridobitve tovrstnih podatkov v njegovem imenu.

78. člen

(merilne naprave)

(1) Merilne naprave so v lasti distributerja toplote.

(2) Merilne naprave nameščа na merilno mesto v priključni postaji distributer toplote.

(3) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so merilniki za vročo vodo (toplotni števci) s pripadajočimi tipali in računsko enoto.

(4) Merilne ali delilne naprave, ki so nameščene v hišni postaji ali na internih napravah odjemalca, služijo le za interno razdelitev stroškov toplote, ki je izmerjena z merilno napravo na merilnem mestu v priključni postaji.

79. člen

(ustreznost merilnih naprav)

Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s pogoji distributerja toplote. Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakona, ki ureja meroslovje. Po namestitvi merilne naprave se na napravo in njene sestavne dele namestijo plombe, ki onemogočajo njeno demontažo brez poškodbe.

80. člen

(kontrola merilne naprave)

Merilne naprave pregleduje, vzdržuje ter izvaja menjave distributer toplote.

81. člen

(redni pregledi in zamenjava merilne naprave)

(1) Redne preglede merilne naprave in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja distributer toplote v skladu z zakonodajo.

(2) Če je pri odjemalcu zaradi namestitve ali odstranitve internih toplotnih naprav ali drugih razlogov na strani odjemalca, potrebno zamenjati merilno napravo z novo drugih dimenzij ali karakteristik, nosi stroške nabave in vgradnje nove merilne naprave ter ostale stroške predelave napeljave odjemalec.

(3) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri pregledu ugotovi, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogreška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec.

82. člen

(okvara merilnih naprav)

(1) V primeru okvare merilnih naprav, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora odjemalec o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

83. člen

(način izvajanja meritev)

(1) Distributer toplote zagotavlja merjenje količin toplote v okviru in pod pogoji, kot je določeno v soglasju za priključitev in s pogodbo o dobavi toplote. Odjem mora biti znotraj delovnega območja merilne naprave, ki je bil določen na osnovi zahteve k priključitvi.

(2) Če je odjem toplote izven delovnega območja merilne naprave, distributer toplote ne odgovarja za predpisano natančnost merjenja. V tem primeru je odjemalec dolžan plačati odmerjene količine toplote ne glede na možne merske napake.

(3) Če je odjem toplote večkrat zaporedoma izven pogodbenih okvirov, mora odjemalec na zahtevo distributerja toplote nemudoma podati vlogo za spremembo soglasja za priključitev.

84. člen

(naprave za daljinski prenos podatkov)

(1) Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in učinkovito delovanje toplotne postaje nameščа, premešča in vzdržuje distributer toplote na stroške odjemalca. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

(2) Odjemalci, ki imajo nameščene naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, morajo distributerju toplote, če je to tehnično možno, brezplačno dati na voljo kabelsko povezavo ali možnost napeljave take povezave do ustreznega komunikacijskega omrežja.

(3) Odjemalci, pri katerih so nameščene merilne naprave in naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, ki za svoje delovanje potrebujejo električno energijo, morajo distributerju toplote brezplačno omogočiti priklop na električno omrežje.

6. **Merjenje količin toplote**

85. člen

(obveznost distributerja za zagotavljanje merilnih podatkov)

Distributer toplote je odgovoren za zagotavljanje merilnih podatkov za obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote.

86. člen

(odčitovalno obdobje)

(1) Redno odčitovalno obdobje je časovni interval, v katerem distributer toplote izvaja redna odčitavanje merilnih naprav in je enako obračunskemu obdobju.

(2) Redno odčitovalno obdobje je mesečno.

87. člen

(obveznost odjemalca glede zagotavljanja meritev)

(1) Pri izvajanju aktivnosti iz 84. in 85. člena tega akta mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne. Odjemalec mora zava-

rovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo plomb (kot npr. za računsko enoto, temperaturo tipala dovoda, temperaturo tipala povratka ipd.), drugimi poškodbami in jih zavarovati pred zmrzaljo.

(2) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila distributerja toplote javiti pravilen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote.

88. člen

(določanje količin dobavljene toplote brez odčitka)

Za obračunsko obdobje, za katerega niso bile odčitane merilne naprave zaradi odsotnosti odjemalca ali drugih razlogov na strani odjemalca (kot npr. onemogočanje dostopa do merilne naprave), distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

89. člen

(določanje količin dobavljene toplote v primeru okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca)

(1) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjene, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote sporazumno popravijo za čas od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene. Pri tem je potrebno upoštevati vse okoliščine, v katerih je odjemalec prejemal toploto v času, ko je merilna naprava nepravilno merila oziroma registrirala količine predane toplote.

(2) Če ne pride do sporazumnega popravka izmerjenih količin, se popravek izvrši tako, da se predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma registrirale teh količin, določi na osnovi srednjih vrednosti predanih količin, v obdobju pred in po nastanku okvare, z upoštevanjem dinamike dobave toplote oziroma temperaturnega primanjkljaja.

90. člen

(izračun količin dobavljene toplote v primeru okvare merilne naprave)

(1) Za obdobje, ko je merilna naprava pokvarjena, se določi dobavljena količina na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju, ko je merilna naprava še pravilno delovala, z upoštevanjem vseh okoliščin, ki vplivajo na odjem toplote.

(2) Primerljivo obračunsko obdobje določi distributer toplote. Za stavbe, za katere ni mogoče določiti primerljivega obračunskega obdobja (nove stavbe), se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe.

(3) Dobavljena količina toplote, ki je odvisna od zunanje temperature, se za obračunsko obdobje, ko je bila merilna naprava pokvarjena, določi na naslednji način:

$$Q = Qh \times K \times Y$$

pri tem pomenijo:

Q ... dobavljena količina toplote (MWh)

Qh ... obračunsko (priključno) moč toplotnih naprav za ogrevanje in klimatizacijo prostorov (MW)

K ... število ur obratovanja odjemalčevih toplotnih naprav z obračunsko (priključno) močjo v obračunskem obdobju

Y ... faktor odjema toplote. Na podlagi izračunov porab v preteklih sezonah je faktor odjema za redni odjem 0,65

$$K = \frac{24 \times Z \times (tn - tz\ sr)}{tnp - tzmin}$$

pri tem pomenijo:

Z … število ogrevalnih dni

tn ... srednja projektna ali predpisana temperatura prostorov

tnp ... srednja projektna notranja temperatura prostorov

tz sr ... srednja zunanja temperatura v obračunskem obdobju

tz min ... –14 °C, računska minimalna zunanja temperatura.

91. člen

(neupravičen odjem)

(1) Za neupravičen odjem toplote se šteje:

– odjem toplote, ki ni merjen z merilno napravo za ugotavljanje količin dobavljene toplote;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki ni overjena pri akreditiranem kontrolnem organu;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki je namerno poškodovana;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, kjer so nepooblaščeno odstranjeni oziroma poškodovani pečati merilne naprave oziroma njeni sestavni deli;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, katere overitev pri akreditiranem kontrolnem organu je potekla, zamenjava merilne naprave pa ni mogoča iz razlogov na strani odjemalca;

– odjem toplote, izveden z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem;

– odjem toplote, ki ga izvaja odjemalec s tem, da je priključil svoje interne toplotne naprave na distribucijski sistem brez soglasja distributerja toplote.

(2) Dokazno breme neupravičenega odjema je na strani osebe, za katero obstaja utemeljen sum, da izvaja neupravičen odjem toplote.

(3) Če trajanje neupravičenega odjema ni mogoče ugotoviti, se neupravičen odjem toplote obračuna od zadnjega odčitka merilne naprave s strani distributerja toplote. V primeru, da zadnjega odčitka merilne naprave ni bilo mogoče pridobiti, je dokazno breme o trajanju neupravičenega odjema na strani osebe, ki izvaja neupravičen odjem toplote.

(4) Če ni mogoče ugotoviti količin neupravičeno odvzete toplote, se količina toplote določi v skladu z 90. členom tega akta, pri čemer se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe, z upoštevanjem najvišjega faktorja odjema toplote (Y=1).

(5) Vsak neupravičen odjem toplote, odstranitev oziroma poškodovanje pečata merilne naprave oziroma njenih sestavnih delov se praviloma prijavi organom pregona in energetskemu inšpektorju.

92. člen

(priključitev internih toplotnih naprav brez vednosti distributerja toplote na sistem ogrevanja v stavbi, ki je že priključena na distribucijski sistem)

(1) Če odjemalec priključi svoje interne toplotne naprave brez vednosti distributerja toplote na sistem ogrevanja v stavbi, ki je že priključena na distribucijski sistem, lahko distributer toplote sam sestavi zapisnik z datumom, ko je bil tak poseg tehnično mogoč ali dejansko ugotovljen. Če distributer ne razpolaga s podatki o obračunski moči takega odjemalca, le tega predhodno pozove k pridobitvi soglasja za priključitev.

(2) Distributer toplote v takem primeru odjemalcu obračuna novo obračunsko moč, ostale odjemalce na istem odjemnem mestu pa obvesti preko pooblaščenca o dodatni priključitvi in povečanju obračunske toplotne moči zaradi ureditve razdelilnika stroškov in spremembe pogodbenega razmerja. Če

distributer toplote ne prejme novega razdelilnika, ima pravico, da razdeli stroške skladno s kriteriji, ki so veljali za razdelitev stroškov pred povečanjem obračunske moči na račun dodatnega priklopa.

7. **Nujna oskrba gospodinjskih odjemalcev**

93. člen

(nujna oskrba gospodinjskih odjemalcev)

(1) Distributer toplote v primeru predvidenega odklopa distribucije toplote zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti obvesti gospodinjskega odjemalca o datumu predvidenega odklopa, možnosti nujne oskrbe, o dokazilih, ki jih mora predložiti, ter rokih za predložitev dokazil.

(2) Nujna oskrba je ukrep, ki preloži odklop gospodinjskega odjemalca in je namenjena samo skrajnim primerom ogrožanja življenja in zdravja gospodinjskega odjemalca, ki si zaradi svojih premoženjskih razmer, dohodkov in drugih socialnih okoliščin ne more zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje, ki bi mu povzročil enake ali manjše stroške za najnujnejšo ogrevanje stanovanjskih prostorov.

(3) Do nujne oskrbe so upravičeni gospodinjski odjemalci iz drugega odstavka tega člena izključno v primeru, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca in oseb, ki z odjemalcem prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Gospodinjski odjemalec, ki je prejel obvestilo distributerja toplote o odklopu zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti in želi uveljaviti pravico do nujne oskrbe na podlagi prvega odstavka 296. člena EZ-1, mora v roku osmih dni od prejema obvestila o odklopu podati distributerju toplote vlogo za priznanje te pravice in predložiti ustrezna dokazila. Obrazec vloge za uveljavitev pravice do nujne oskrbe je odjemalcem dostopen na spletni strani distributerja toplote.

(5) Distributer toplote pri presoji upravičenosti do nujne oskrbe najprej ugotavlja, ali je gospodinjski odjemalec izpolnjuje kriterije iz drugega odstavka tega člena, nato pa, ali obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje ali zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu, ki se ugotavljajo na podlagi izpolnjevanja enega izmed naslednjih dveh pogojev:

– ali glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe, v kateri gospodinjski odjemalec prebiva, odklop distribucije toplote ogroža življenje in zdravje tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, zaradi neobstoja možnosti uporabe drugega vira ogrevanja z enakimi ali nižjimi stroški;

– ali bi bilo v primeru odklopa distribucije toplote ogroženo zdravstveno stanje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(6) Do nujne oskrbe glede na letni čas in temperaturne razmere so gospodinjski odjemalci lahko upravičeni le v obdobju ogrevalne sezone.

(7) Do nujne oskrbe v obdobju ogrevalne sezone niso upravičeni gospodinjski odjemalci, ki prebivajo v stavbah, v katerih je vsaj v enem bivalnem prostoru odjemalca omogočeno ogrevanje s trdimi gorivi ali drugim virom ogrevanja.

(8) Distributer toplote kot ustrezno dokazilo za izpolnjen pogoj, da gre za gospodinjskega odjemalca iz drugega odstavka tega člena, upošteva potrdilo Centra za socialno delo, iz katerega je razvidno, da je odjemalec vložil vlogo za dodelitev redne denarne socialne pomoči že pred prejemom obvestila o odklopu.

(9) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi letnega časa in temperaturnih razmer zahteva potrdilo oziroma zapisnik o rednem letnem pregledu kurilnih naprav pristojne dimnikarske službe, iz katerega je nedvoumno razvidno, da ni vsaj v enem prostoru možno ogrevanje na trda ali druga goriva in izjavo odjemalca, da v nobenem prostoru ni vgrajena kurilna naprava za ogrevanje na trda ali druga goriva ali druga ogrevalna naprava. Dokazilo ne sme biti starejše od enega leta.

(10) Upravičenost do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja distributer toplote presoja na podlagi dokazila, iz katerega izhaja, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(11) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja upošteva potrdilo osebnega zdravnika, da gospodinjski odjemalec za ohranjanje življenja in zdravja nujno potrebuje distribucijo toplote z namenom zagotavljanja ustreznih bivalnih razmer. Potrdilo mora biti izdano posebej za namen ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe in mora natančno opredeliti obdobje, v katerem bi odklop ogrožal življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca.

(12) Če distributer toplote presodi, da je gospodinjski odjemalec upravičen do nujne oskrbe, o tem pisno obvesti odjemalca. Obvestilu, ki je namenjeno odjemalcu, priloži seznam nasvetov za varčevanje z energijo, ki lahko pripomorejo k znižanju porabe energije oziroma stroškov ogrevanja. Distributer toplote sme pri izvajanju nujne oskrbe omejiti odjem toplote gospodinjskemu odjemalcu do količine, ki je nujno potrebna, da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo.

(13) Gospodinjski odjemalec je upravičen do nujne oskrbe za čas od predvidenega odklopa, kot izhaja iz obvestila iz prvega odstavka tega člena in dokler obstajajo okoliščine, ki povzročajo ogrožanje življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, vendar najdlje do dokončne odločbe Centra za socialno delo glede dodelitve redne denarne socialne pomoči. Za ta čas se odklop gospodinjskega odjemalca preloži.

(14) Če distributer toplote presodi, da niso izpolnjeni pogoji za nujno oskrbo, o tem nemudoma pisno obvesti gospodinjskega odjemalca in nadaljuje s postopkom odklopa.

8. **Obveščanje odjemalcev**

94. člen

(kontaktna točka za odjemalce)

(1) Distributer mora odjemalcem zagotoviti potrebne informacije glede njihovih pravic, veljavnih predpisov in metod za reševanje sporov, ki so jim na voljo v primeru spora z distributerjem toplote na spletni strani distributerja toplote in v kontaktni točki, ki se nahaja na sedežu distributerja toplote.

(2) V kontaktni točki distributer toplote zagotovi najmanj informacije o:

– načinih reševanja sporov;

– veljavnih cenah toplote;

– splošno veljavnih pogojih v zvezi z dostopom do teh storitev in v zvezi njihovo uporabo;

– načinu pridobitve podatkov o njihovi porabi;

– pravicah do oskrbe s toploto določene kakovosti po razumni ceni v skladu predpisi in splošnimi akti.

95. člen

(obveščanje odjemalcev)

(1) Distributer toplote odjemalcem toplote dvakrat letno poda informacije o obračunu toplote, ki vključujejo:

– veljavne dejanske cene;

– dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;

– primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta;

– primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(2) Distributer toplote odjemalcem toplote posreduje podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora distributer toplote odjemalcem podati informacije o obračunu toplote najmanj štirikrat letno:

– na zahtevo odjemalca ali

– če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.

(4) Distributer toplote daje odjemalcem podatke o obračunu toplote in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

9. **Kakovost toplote**

96. člen

(kakovost toplote)

(1) Kakovost dobavljene toplote se ugotavlja na odjemnem mestu odjemalca.

(2) Dobavljena toplota iz distribucijskega sistema je ustrezne kakovosti, če je diferenčni tlak na odjemnem mestu, za vročevodno in toplovodno omrežje daljinskega ogrevanja, minimalno 0,4 bar. Temperatura dovoda na odjemnem mestu se zagotavlja v odvisnosti od zunanje temperature, kot je razvidno iz Diagrama poteka temperatur ogrevne vode v dovodnem in povratnem vodu na odjemnem mestu v odvisnosti od zunanjih temperatur, ki je kot Priloga 1 sestavni del tega akta.

(3) Distributer toplote odgovarja za kakovost dobavljene toplote skladno s tem aktom, pogodbo o dobavi toplote in zapisnikom, pod pogojem, da so odjemalčeve toplotne naprave zgrajene in obratujejo skladno s projektno dokumentacijo in da so obratovalno sposobne.

10. **Obračun, način plačil, postopek opominjanja in reševanje reklamacij**

97. člen

(obračunsko obdobje)

(1) Obračunsko obdobje je časovni interval, na katerega se nanaša obračun.

(2) Redno obračunsko obdobje stroškov dobavljene toplote je mesečno.

98. člen

(obračun toplote)

(1) Stroški dobavljene toplote se obračunavajo glede na:

– razvrstitev odjemalca v ustrezno tarifno skupino;

– obračunsko moč;

– dobavljeno količino toplote.

(2) Obračun toplote se izvede glede na dejanske odčitke merilne naprave.

99. člen

(zaračunavanje storitev dobavljene toplote)

(1) Distributer toplote zaračunava storitve dobave toplote in druge obveznosti, v skladu s predpisi, ki urejajo dejavnost distribucije toplote ter pogodbo o dobavi za vsako odjemno mesto posebej. Na skupnih odjemnih mestih vsak etažni lastnik prejme svoj račun v skladu z razdelilnikom stroškov.

(2) Perioda izstavljanja računov je mesečna.

(3) Z obračunom obračunske moči in dobavljenih količin toplote je krita storitev distribucije toplote na odjemno mesto.

(4) Ostale storitve, ki jih distributer toplote zaračunava, vendar v tarifnem sistemu za distribucijo toplote niso zajete, obračuna distributer toplote po ceniku, ki ga objavi na spletni strani in sedežu podjetja ali pa so navedene v posebni pogodbi o izvajanju storitev.

100. člen

(postopek določanja obračunske moči)

(1) Distributer toplote na osnovi vloge odjemalca v postopku izdaje soglasja za priključitev na distribucijski sistem določi priključno moč za posamezne namene rabe toplote:

– ogrevanje prostorov (OGP),

– priprava sanitarne tople vode (STV).

Priključno moč distributer toplote določi na osnovi nazivne moči internih toplotnih naprav, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, ki jo korigira v skladu z določili tega akta in določili tehničnih zahtev distributerja toplote o priključitvi stavb na distribucijski sistem.

(2) Če je treba zaradi spremenjene priključne moči, ki je nastala zaradi spremembe namembnosti stavbe, dozidave ali nadzidave dimenzijsko povečati priključek ali vhodna ventila V1 in V2, povečati oziroma zamenjati elemente toplotne postaje, mora odjemalec pridobiti novo soglasje za priključitev, po postopku navedenem v tem aktu in priložiti zahtevano dokumentacijo.

(3) Če je potreba po spremembi priključne moči nastala zaradi izvedbe ukrepov toplotne zaščite stavbe, spremembe namembnosti dela stavbe, ukinitve in posodobitve internih toplotnih naprav, ki ne pogojujejo povečave oziroma fizične predelave priključka ali toplotne postaje, odjemalec poda vlogo za spremembo obračunske moči, kateri priloži projektno dokumentacijo, ki dokazuje izvedene spremembe, ki imajo za posledico spremembo priključne moči.

(4) Distributer toplote na osnovi vloge odjemalca v postopku sklepanja pogodbe o dobavi toplote določi obračunsko moč. Obračunska moč je lahko enaka ali manjša od priključne moči po izdanem soglasju za priključitev in se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščene osebe distributerja toplote.

(5) V primeru skupnega odjemnega mesta distributer toplote, na osnovi priključne moči po izdanem soglasju za priključitev in s strani odjemalcev predloženega razdelilnika stroškov dobavljene toplote, določi obračunsko moč posameznega odjemalca. Seštevek obračunskih moči posameznih odjemalcev mora biti enak priključni moči po izdanem soglasju za priključitev.

(6) Obračunska moč je lahko manjša od priključne moči kadar posamezni deli stavbe in njihove interne toplotne naprave niso zgrajeni v celotnem obsegu po predloženi dokumentaciji ob izdaji soglasja za priključitev ali pa je na obstoječi zgradbi izvedena energetska sanacija ali druge spremembe, ki imajo za posledico spremembo priključne moči.

(7) Če odjemalec poda vlogo za zmanjšanje priključne moči pred izpolnitvijo obvez iz pogodbe o priključitvi, distributer toplote ponovno oceni ekonomsko upravičenost priključitve skladno z 51. členom tega akta, pri čemer upošteva že realiziran obseg odjema toplote. Če ima zmanjšanje priključne moči za posledico nastanek ali spremembo višine nesorazmernih stroškov priključitve zaradi spremembe izhodiščnih parametrov pri oceni ekonomske upravičenosti priključitve, mora odjemalec plačati te nesorazmerne stroške, preden je zmanjšanje obračunske moči veljavno.

(8) Vse izračune za spremembo priključne moči morajo izdelati za to strokovno usposobljena podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za projektanta, določene v veljavnem Zakonu o graditvi objektov.

(9) Priključne moči nikakor ni mogoče znižati pod vrednost toplotnih izgub stavbe.

101. člen

(rok in način plačila)

(1) Terjatev distributerja toplote do odjemalca nastane 20. v mesecu za zaračunane storitve preteklega meseca. Navedeno velja za odjemalce – gospodarske subjekte in fizične osebe. Kadar je odjemalec javni organ, velja v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih, valutni rok 30 dni od prejema računa. Navedeni valutni roki veljajo, če s pogodbo o dobavi toplote ali predpisi ni drugače določeno.

(2) Če odjemalec ne plača računa pravočasno, distributer toplote odjemalca pozove k izpolnitvi obveznosti s pisnim opominom, ki za gospodinjske odjemalce ne sme biti krajši od

15 dni. Če odjemalec ne plača računa po preteku roka, določenega v opominu, distributer odjemalca obvesti o predvidenem odklopu. Rok od prejema obvestila o odklopu do dejanskega odklopa ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Za nepravočasna plačila dobavitelj zaračunava zamudne obresti.

102. člen

(zavarovanje plačil)

Distributer toplote lahko v času trajanja pogodbe o dobavi toplote zahteva od poslovnega odjemalca ali industrijskega odjemalca ustrezno zavarovanje za plačilo obveznosti (kot npr. bančno garancijo, unovčljivo na prvi poziv, menico, predplačilo ipd.), pri čemer lahko znesek zavarovanja znaša največ povprečni znesek dvomesečnega računa.

103. člen

(reklamacija)

(1) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:
– količino in kvaliteto dobavljene toplote v priključni postaji;
– nepravilno delovanje merilnikov toplote;
– zastoje ter okvare pri dobavi toplote;
– obračun dobavljene toplote;
– druge storitve.

(2) Odjemalec lahko reklamacijo pošlje pisno ali po elektronski pošti oziroma poda ustno na zapisnik pri distributerju toplote.

(3) Na skupnih odjemnih mestih lahko reklamacijo poda le pooblaščenec odjemalcev v imenu lastnikov nepremičnin.

(4) V primeru reklamacije računa za obračun toplote je odjemalec dolžan poravnati nesporni del v pogodbenem roku, za sporni del pa mora podati pisno reklamacijo najkasneje v roku osmih dni od prejema računa.

(5) Distributer toplote je dolžan odjemalcu pisno odgovoriti najkasneje v roku osmih delovnih dni od prejema reklamacije na zadnji distributerju toplote posredovani naslov.

104. člen

(način reševanja reklamacij)

(1) Distributer toplote mora odjemalca pisno obvestiti o svojem stališču do prejete reklamacije in njegovih že sprejetih ukrepih in predlogih za ustrezno rešitev reklamacije.

(2) Če je na osnovi reklamacije ugotovljena napaka po krivdi distributerja toplote v zvezi s kakovostjo dobavljene toplote v priključni postaji in se je ne da odpraviti v najkrajšem času (do 24 ur), mora distributer toplote posredovati odjemalcu ali pooblaščencu odjemalcev pisni odgovor o rešitvi reklamacije v najkrajšem času, najkasneje pa v treh delovnih dneh od prejema reklamacije.

(3) Upravičene reklamacije upošteva distributer toplote pri obračunu toplote sorazmerno s časom njihovega trajanja in upoštevaje okoliščine v času motenj pri dobavi toplote.

VI. TARIFNI SISTEM IN TARIFNI ELEMENTI ZA DOBAVO TOPLOTE

1. **Tarifni elementi in tarifne postavke**

105. člen

(tarifni elementi in tarifne postavke)

(1) Tarifna elementa, za katera distributer toplote določi tarifne postavke na način in pod pogoji, določenimi s tem aktom, sta obračunska moč in dobavljena količina toplote.

(2) Tarifne postavke za posamezne tarifne elemente so:
– fiksni del tarife za toploto (TP_F), ki predstavlja ceno za enoto obračunske moči v EUR/MW/leto;
– variabilni del tarife za toploto (TP_V), ki predstavlja ceno za enoto dobavljene količine toplote v EUR/MWh.

(3) Fiksni in variabilni del tarifnih postavk toplote za namen ogrevanja prostorov, pripravo sanitarne tople vode in uporabo v tehnoloških procesih, distributer toplote oblikuje in določi v skladu s tarifnim sistemom, opredeljenim v tem aktu, in aktom, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje.

2. **Tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov**

106. člen

(tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov)

Distributer toplote razvrsti odjemalca, ki uporablja toploto za namen ogrevanja prostorov, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{OGP})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
OGP_{01}	Gospodinjski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
OGP_{02}	Industrijski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
OGP_{03}	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			

107. člen

(tarifni sistem toplote za namen priprave sanitarne tople vode)

(1) Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen priprave sanitarne tople vode, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{STV})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)		
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)	
OGP_{01}	Gospodinjski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]	
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW				
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW				
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW				
OGP_{02}	Industrijski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]	
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW				
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW				
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW				
OGP_{03}	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]	
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW				
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW				
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW				

(2) Če odjemalec uporablja skupni prenosnik toplote, ki se hkrati uporablja za namene ogrevanja prostorov in pripravo sanitarne tople vode, se za namen obračuna uporablja le tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov.

108. člen

(tarifni sistem za obračun ostalih storitev)

(1) Tarifni sistem za obračun ostalih storitev sestavljajo tarifne postavke za ostale storitve, ki niso vključene v ceni toplote.

(2) Ostale storitve, ki niso vključene v ceni za toploto so storitve, ki jih lahko distributer toplote ponudi na podlagi naročila in dogovora z odjemalcem. Storitev se obračuna skladno z veljavnim cenikom, ki je stroškovno naravnan in javno dostopen vsem odjemalcem.

109. člen

(priprava in objava tarifnih postavk)

(1) Distributer toplote mora pred začetkom zaračunavanja tarifnih postavk tarifne postavke javno objaviti na svoji spletni strani ter vsaj tri dni pred objavo obvestiti Agencijo za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Distributer toplote posreduje obvestilo agenciji v obliki in na način, kot ga določi agencija v skladu s splošnim aktom, ki ureja način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetskih dejavnosti.

VII. KONČNI DOLOČBI

110. člen

(prenehanje uporabe predpisov)

Z dnem uveljavitve tega akta se prenehajo uporabljati Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto za geografsko območje mesta Slovenske Konjice v Občini Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 23/12).

111. člen

(uveljavitev akta)

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. OPR170159
Slovenske Konjice, dne 9. februarja 2017
EVA 2017-2430-0019

Stanovanjsko podjetje Konjice d.o.o.
Direktor
Tomaž Rihtaršič l.r.

Priloga 1. Diagram poteka temperatur ogrevne vode v dovodnem in povratnem vodu na odjemnem mestu v odvisnosti od zunanjih temperatur

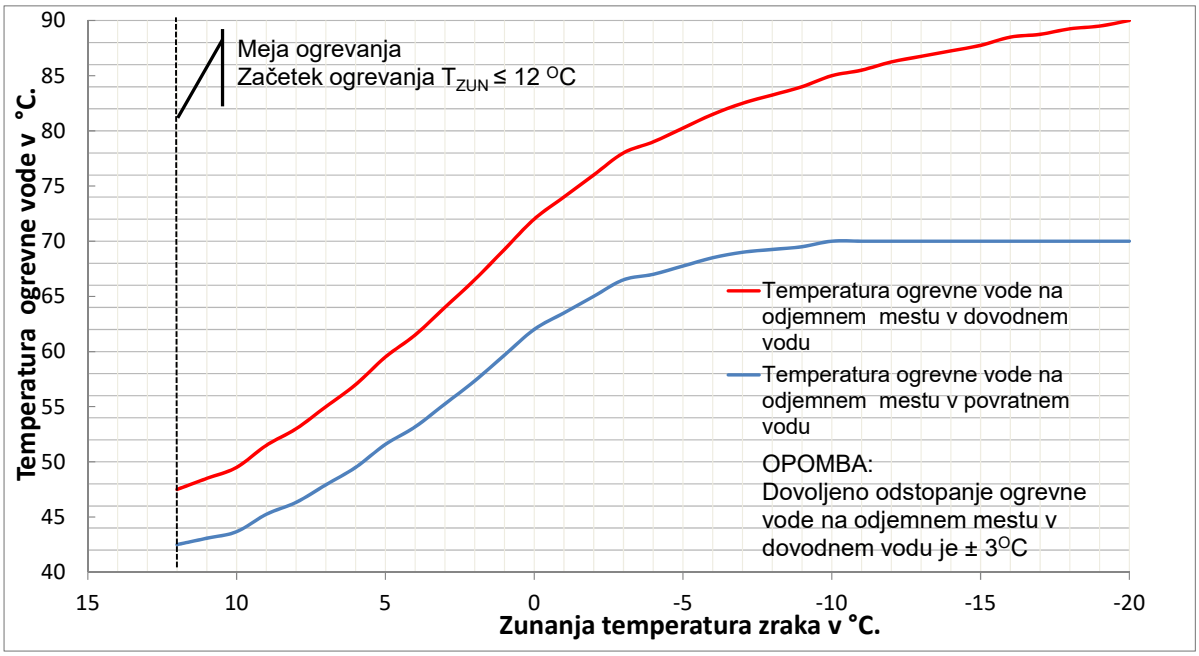

812. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Hrastnik

Na podlagi 297. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) PETROL ENERGETIKA, d.o.o. kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote na geografskem območju Občine Hrastnik, po pridobitvi soglasja Agencije za energijo št. 73-15/2016-10/236 z dne 17. 2. 2017, izdaja

SISTEMSKA OBRATOVALNA NAVODILA
za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Hrastnik

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. **Namen in predmet urejanja**

1. člen

(1) Ta akt ureja obratovanje in način vodenja distribucijskega sistema za oskrbo s toploto (v nadaljnjem besedilu: distribucijski sistem), ki je v upravljanju družbe PETROL ENERGETIKA d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: distributer toplote) za geografsko območje Občine Hrastnik.

(2) Ta akt se uporablja za distributerja toplote, odjemalce toplote (v nadaljnjem besedilu: odjemalec) in uporabnike sistema, ter tudi tiste pravne in fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem sistemu ali na drugih soodvisnih objektih.

(3) Ta akt določa predvsem:

– opredelitev distribucijskega sistema;

– tehnične in druge pogoje za varno obratovanje distribucijskega sistema z namenom zanesljive in kakovostne oskrbe s toploto;

– pogoje in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem;

– splošne pogoje za dobavo in odjem toplote;

– tarifni sistem in tarifne elemente za dobavo toplote.

(4) Ta akt se uporablja za distribucijski sistem na geografskem območju, navedenem v prvem odstavku tega člena, za katero je bila distributerju toplote podeljena koncesija.

2. **Pomen izrazov**

2. člen

V tem aktu so uporabljeni izrazi, kot so določeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: EZ-1), poleg tega pa imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. glavni vod: je vod v distribucijskem sistemu, ki s toploto oskrbuje več kot eno stavbo in na katerega so vezani priključki;

2. hišna postaja: je del toplotne postaje, namenjen prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca. Hišna postaja je lahko direktne ali indirektne izvedbe. Indirektna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri je ogrevni medij distribucijskega sistema na primarni strani ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija na sekundarni strani; direktna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in distribucijski sistem niso ločeni s prenosnikom toplote;

3. interne toplotne naprave: so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode in drugo) ter tehnološke in druge namene;

4. merilna naprava: je merilnik toplote na odjemnem oziroma prevzemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na katerem se odčita količina predane oziroma prevzete toplote, ki je podlaga za obračunavanje dobavljene toplote;

5. merilno mesto: je mesto, kjer je nameščena merilna naprava;

6. obračunska moč: je zakupljena in nastavljena moč na toplotni postaji odjemalca, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči toplotne postaje, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščene osebe distributerja toplote;

7. obračunsko obdobje: je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto in traja največ dvanajst mesecev;

8. odjemalec: je vsaka fizična ali pravna oseba, ki od distributerja toplote kupuje toplo vodo, vročo vodo, paro ali hlad. Odjemalec na skupnem odjemnem mestu je skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno odjemno mesto;

9. odjemno mesto: pomeni mesto, na katerem se izvajajo meritve ali drug način ugotavljanja količin toplote za končnega odjemalca;

10. ogrevni medij: je medij v distribucijskem sistemu, s katerim se prenaša toplota;

11. priključek: je vod, ki poteka od glavnega voda do toplotne postaje pri distribuciji toplote;

12. priključitev: je izvedba fizične povezave priključka na obstoječi distribucijski sistem;

13. priključna moč: je nazivna moč internih toplotnih naprav odjemalca, določena s projektno dokumentacijo;

14. priključna postaja: je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzame pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj;

15. primarni merilnik toplote: je merilna naprava na odjemnem mestu v toplotni postaji, kjer odjemalec prevzema dobavljeno toploto. Odčitek količine dobavljene toplote na osnovi primarnega merilnika je osnova za obračun dobavljene toplote;

16. razdelilnik stroškov dobavljene toplote: je preglednica deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev (uporabnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju;

17. tarifna skupina: je skupina odjemalcev, za katere veljajo enake tarifne postavke toplote;

18. toplotna postaja: je vezni člen med distribucijskim sistemom (vključno s priključkom) in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave. Toplotne postaje so glede na ogrevni medij vročevodne, toplovodne in parne postaje;

19. uporabnik sistema: je proizvajalec toplote, ki dobavlja toploto v distribucijski sistem, ali odjemalec, ki odjema toploto iz distribucijskega sistema;

20. varnostni pas distribucijskega sistema (v nadaljnjem besedilu: varnostni pas): je območje širine 1,0 metra na vsako stran zunanjega gabarita elementov distribucijskega sistema.

II. OPREDELITEV DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA

1. **Distribucijski sistem**

3. člen

(1) Distribucijski sistem je sistem povezanih naprav, objektov in vodov za transport ogrevnega medija, vključno s proizvodnimi napravami, s črpališči, z glavnim vodom in priključki do odjemnega mesta. Meje lastništva med distribucijskim sistemom in internimi toplotnimi napravami odjemalca določa Shematični prikaz toplotne postaje in meja lastništva med distributerjevimi napravami in odjemalčevimi napravami iz Priloge 1 (v nadaljnjem besedilu: Shema), ki je sestavni del tega akta.

(2) Z ustreznim načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem distribucijskega sistema, s skrbnim upravljanjem in izvajanjem nadzora nad distribucijskim sistemom ter nadziranjem vseh posegov v varnostnem pasu, je distributer toplote dolžan zagotavljati varno in zanesljivo obratovanje distribucijskega sistema.

2. **Naprave distributerja toplote**

4. člen

(1) Distribucijski sistem je v lasti distributerja toplote.

(2) V upravljanju distributerja toplote so naslednji deli distribucijskega sistema:

– proizvodne naprave, ki spreminjajo primarno energijo goriv v toploto;

– črpališča, ki omogočajo transport toplotnega medija po omrežju;

– glavni vodi distribucijskega sistema do glavne toplotne postaje;

– priključki;

– sekundarno toplovodno omrežje od glavne toplotne postaje do odjemnih mest.

3. **Naloge distributerja toplote**

5. člen

Distributer toplote je odgovoren za:

– distribucijo toplote;

– zagotavljanje nujne oskrbe gospodinjskim odjemalcem;

– obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema;

– zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti distribucijskega sistema, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do sistema;

– zanesljivost oskrbe s toploto s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost obratovanja distribucijskega sistema;

– nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov sistema;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom sistema, da lahko učinkovito uveljavljajo oskrbo s toploto iz distribucijskega sistema;

– napovedovanje porabe toplote z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

4. **Dolžnosti distributerja toplote**

6. člen

Dolžnosti distributerja toplote so:

– da v skladu z določbami pogodbe o dobavi in tega akta dobavlja odjemalcem potrebno količino toplote;

– da seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika s tem aktom;

– obveščanje odjemalcev o zmanjšanju obsega dobave in omejitvi ali odklopu;

– organiziranje 24-urne dežurne službe, ki ves čas sprejema informacije odjemalcev o motnjah pri dobavi energije in da na zahtevo odjemalca motnjo, ki mu onemogoči odjem energije v ustrezni količini in kakovosti, odpravi takoj, ko je to mogoče;

– da v primeru večjih okvar takoj ukrene vse potrebno za preprečitev večje škode;

– da v primeru napačnega merjenja nemudoma dokumentira napake, o tem seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika ter takoj pristopi k odpravi vzrokov za napačno merjenje;

– redno vzdrževanje distribucijskega sistema, s katerim upravlja.

5. **Toplotne naprave odjemalca**

7. člen

(1) Toplotne naprave odjemalca so: toplotna postaja, merilnik toplote in interne toplotne naprave, skladno s Shemo Priloge 1.

(2) Projektiranje, izgradnja in montaža internih toplotnih naprav odjemalca je obveznost in strošek odjemalca.

(3) Distributer toplote ima pravico vršiti nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo toplotnih naprav odjemalca.

6. **Dolžnosti odjemalca toplote**

8. člen

Dolžnosti odjemalca toplote so:

– da skrbi za normalno obratovanje in redno vzdrževanje svojih toplotnih naprav;

– da ne dela sprememb na svojih toplotnih napravah brez pisnega soglasja distributerja toplote glede na izdano soglasje za priključitev in veljavno pogodbo o dobavi;

– da sproti obvešča distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu;

– obveščanje distributerja toplote o vseh napakah oziroma okvarah na sistemu;

– da omogoči distributerju toplote neoviran dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave, ki niso v lasti distributerja toplote, ter mu omogoči izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu pristojnostmi distributerja toplote določenih v energetskem zakonu;

– upoštevanje navodil distributerja toplote v primeru omejitve porabe;

– odjemalec je za svoje naprave, ki so del distribucijskega sistema, dolžan poveriti vzdrževalne in konstrukcijske posege podjetjem, oziroma usposobljenim osebam, ki takšna dela lahko opravljajo v skladu z veljavnimi predpisi;

– da nemudoma pisno obvesti distributerja toplote o vseh lastninskih in statusnih spremembah, ki vplivajo na razmerje med odjemalcem in distributerjem toplote.

III. TEHNIČNI IN DRUGI POGOJI ZA VARNO OBRATOVANJE DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA Z NAMENOM ZANESLJIVE IN KAKOVOSTNE OSKRBE S TOPLOTO

1. **Razvoj distribucijskega sistema**

9. člen

Distributer toplote izdela predloge za nadaljnji razvoj distribucijskega sistema, skladno z odlokom samoupravne lokalne skupnosti o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije toplote ter na podlagi analize izvajanja distribucije in dobave toplote, značilnosti temperaturnih, pretočnih in tlačnih obratovalnih parametrov, dejanske zasedenosti distribucijskega sistema, zanesljivosti obratovanja, izdanih soglasij za priključitev, anket ter drugih relevantnih podatkov.

2. **Pogoji za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema**

10. člen

Pri načrtovanju, graditvi, preskušanju, obratovanju, začetku in prenehanju obratovanja, vzdrževanju, obnavljanju ter drugih delih na distribucijskem sistemu, se zaradi poenotenja opreme, dimenzij cevi ter zapornih elementov, materialov, načinov izvedbe, geodetskih posnetkov in drugih elementov distribucijskega sistema uporabljajo tehnične zahteve za graditev distribucijskega sistema toplote in toplotnih postaj (v nadaljnjem besedilu: tehnične zahteve), ki jih pripravi distributer toplote ter javno objavi na svoji spletni strani.

3. **Uravnotežene obratovalne razmere**

11. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere v distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere v distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega omrežja in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem in predane iz njega, morajo biti na vseh prevzemnih in odjemnih mestih nameščene merilne naprave.

4. **Vzdrževanje, nadzor in varovanje distribucijskega sistema**

12. člen

(1) Distributer toplote zagotavlja nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema. Odjemalec je dolžan zagotoviti distributerju toplote nemoten dostop do toplotne postaje za potrebe nadzora.

(2) Nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema se izvaja s pomočjo procesne, merilne, registracijske, telemetrijske in programske opreme. Oprema omogoča:

– distribucijo toplote in vodenje distribucijskega sistema;

– simuliranje in napovedovanje pretočno-tlačnih razmer v distribucijskem sistemu;

– ugotavljanje in javljanje motenj na distribucijskih sistemih in neuravnoteženih obratovalnih razmer;

– nadzor nad delovanjem ključnih objektov na distribucijskem sistemu (kot na primer toplotnih postaj), ter drugih objektov;

– nadzor nad prevzemom in predajo toplote uporabnikom sistema;

– nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema, napovedovanje odjema toplote in določanje prevzetih količin toplote;

– napajanje distribucijskega sistema z ustrezno kakovostjo vode in preprečevanje netesnosti v sistemu;

– intervencijsko odpravljanje netesnosti in večjih puščanj distribucijskega sistema.

(3) Redne preglede merilnih naprav v zakonitem roku in zamenjavo dotrajanih merilnih naprav opravlja distributer toplote ali druga pooblaščena oseba, skladno z veljavno zakonodajo.

13. člen

(1) Distributer toplote ima zaradi zagotovitve zanesljivega delovanja distribucijskega sistema pravico in dolžnost predlagati potrebne spremembe na distribucijskem sistemu ter podati minimalne tehnične zahteve, katere mora distribucijski sistem zagotavljati.

(2) Po končani izgradnji oziroma spremembi distribucijskega sistema morajo nastale spremembe distribucijskega sistema biti geodetsko posnete in vnesene v kataster energetskih in komunalnih vodov skladno z veljavnimi predpisi.

14. člen

(1) Za zagotovitev varnosti distribucijskega sistema, ter življenja in zdravja ljudi izdaja distributer toplote soglasja k nameravanim posegom tretjih oseb v varnostni pas.

(2) Na podlagi zahteve za izdajo soglasja za nameravane posege v območje varnostnih pasov in predložene projektne dokumentacije distributer toplote, upoštevajoč določbe tehničnih zahtev, odloči o predlogu za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka tega člena.

15. člen

Na podlagi izdanega soglasja iz prejšnjega člena se poseg v varnostnem pasu izvede skladno s predpisi o graditvi objektov in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote in zahtevami tega akta.

16. člen

V varnostnem pasu distribucijskega sistema ima distributer toplote pravico nadzorovati dejavnosti in posege, ki se izvajajo, kakor tudi pravico dostopa do distribucijskega sistema.

5. **Služba stalne pripravljenosti**

17. člen

(1) Distributer toplote organizira službo stalne pripravljenosti, ki izvaja 24-urni nadzor nad delovanjem distribucijskega sistema.

(2) Vse prejete ali ugotovljene informacije o motnjah v delovanju distribucijskega sistema ali nenavadnih dogodkih, ki jih zazna služba stalne pripravljenosti, skladno z možnostmi, pooblastili in usposobljenostmi takoj odpravi, dogodek pa zabeleži v obratovalni dnevnik.

6. **Izvajanje aktivnosti na distribucijskem sistemu**

18. člen

(1) Za zagotovitev varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema je distributer toplote dolžan izvajati naslednje aktivnosti:

– redno in investicijsko vzdrževanje distribucijskega sistema in toplotnih postaj, ki so v lasti ali upravljanju distributerja toplote;

– redna, izredna (intervencijska) in nepredvidena popravila, obnavljanje in rekonstrukcije distribucijskega sistema;

– zaščito distribucijskega sistema pred mehanskimi, električnimi in kemičnimi vplivi;

– sistemsko kontrolo distribucijskega sistema;

– nadzor nad trasami in nad aktivnostmi tretjih oseb v varnostnem pasu;

– servisiranje naprav in opreme.

(2) Vsa dela na distribucijskem sistemu se morajo izvajati skladno z tehničnimi zahtevami distributerja toplote. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti tudi ustrezno usposobljenemu izvajalcu.

(3) Distributer toplote je dolžan za posege na internih toplotnih napravah, ki so v lasti odjemalca, le-temu povrniti s posegom povzročeno dejansko škodo v okviru splošnih določil o odškodninski odgovornosti.

7. **Splošni ukrepi za varno obratovanje sistema**

19. člen

Distributer toplote vzpostavi in vodi evidenco infrastrukture, ki obsega geodetski kataster distribucijskega sistema toplote in tehnične značilnosti posameznih sestavin. V zbirni kataster komunalne infrastrukture mora distributer toplote ob vsaki spremembi posredovati podatke o obsegu in lokaciji nove ali spremenjene infrastrukture v skladu z veljavnimi predpisi.

20. člen

Pred začetkom projektiranja ali poseganja v prostor, v katerem poteka distribucijski sistem, je dolžan projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje pri distributerju toplote pridobiti potrebne podatke o poteku vodov distribucijskega sistema iz evidence infrastrukture. Če projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje ne pridobi navedenih podatkov za območje novogradnje, odškodninsko odgovarja za škodo, ki nastane distributerju toplote zaradi takšnega posega v prostor.

8. **Ukrepi v primeru izrednih del ali ogroženosti distribucijskega sistema**

21. člen

(1) Distributer toplote mora nemudoma in v najkrajšem možnem času popraviti in odpraviti vse poškodbe in okvare, do katerih pride na distribucijskem sistemu. Informacije o motnjah v delovanju, poškodbah ali okvarah na distribucijskem sistemu ter o nenadnih dogodkih, ki lahko vplivajo na delovanje distribucijskega sistema ali njegovega dela, mora služba stalne pripravljenosti nemudoma posredovati vodji distribucijskega sistema.

(2) Vodja distribucijskega sistema s pomočjo dežurnih ekip in zunanjih izvajalcev izvede vse potrebne aktivnosti za preprečevanje materialne škode in poškodb ljudi.

(3) Distributer toplote zagotavlja v stalni pripravljenosti organizirano operativno osebje, ki je sposobno izvesti nujne posege za odpravo oziroma omilitev poškodb oziroma motenj na distribucijskem sistemu in organizacijo potrebnih popravil za vzpostavitev uravnoteženega delovanja v najkrajšem možnem času.

9. **Način izvajanja sistemske kontrole distribucijskega sistema**

22. člen

Distributer toplote izvaja nadzor nad stanjem distribucijskega sistema praviloma po naslednjem časovnem razporedu:

– redna tedenska kontrola obratovanja toplotnih postaj;

– redna mesečna vizualna kontrola trase distribucijskega sistema ob obhodu toplotnih postaj;

– redna dnevna kontrola distribucijskega sistema preko sistema daljinskega nadzora primarnih parametrov delovanja toplotnih postaj;

– redna letna kontrola distribucijskega sistema ob letnem remontu (v mesecih izven ogrevalne sezone);

– izredna kontrola distribucijskega sistema, ki se izvede na podlagi suma pojava netesnosti na zahtevo vodje distribucijskega sistema;

– pregled merilnih naprav skladno z zakonodajo.

23. člen

(1) Če je distributer toplote pozvan, da na distribucijskem sistemu izvede določena dela zaradi potrebe tretjih oseb, izvede ta dela na stroške naročnika del po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na uporabnike sistema.

(2) Distributer toplote prične z deli na zahtevo tretje osebe potem, ko mu je ta predložila usklajen dogovor z vsemi prizadetimi uporabniki sistema.

10. **Izredna in nepredvidena dela na distribucijskem sistemu**

24. člen

V primeru motenj ali okvar na distribucijskem sistemu, ki nastanejo kot posledica višje sile ali delovanja tretje osebe, mora distributer toplote v najkrajšem možnem času izvesti izredna in nepredvidena dela za zagotovitev nemotenega ter zanesljivega delovanja distribucijskega sistema oziroma organizirati potrebna popravila za vzpostavitev uravnoteženega delovanja.

25. člen

V primeru iz prejšnjega člena lahko distributer toplote, če je to nujno potrebno zaradi varnosti, zaradi čimprejšnje vzpostavitve nemotenega delovanja ali zaradi drugih upravičenih razlogov, začasno omeji ali prekine distribucijo toplote. O dogodku mora z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj nemudoma obvestiti prizadete odjemalce.

26. člen

(1) Zaradi izrednih in nepredvidenih del z namenom zagotovitve nemotenega in zanesljivega delovanja distribucijskega sistema, distributer toplote uporabnikom sistema ne odgovarja za morebitno nastalo škodo zaradi omejene ali prekinjene distribucije toplote.

(2) Tretja oseba, ki povzroči motnje ali okvare na distribucijskem sistemu, nosi vse stroške potrebnih izrednih in nepredvidenih del ter odgovarja za morebitno nastalo škodo.

11. **Sistemske storitve**

27. člen

Sistemske storitve, ki jih distributer toplote zagotavlja uporabniku v obsegu koriščenja dostopa, so:

– vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema;

– pokrivanje nastalih izgub toplote;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do sistema.

12. **Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistem**

28. člen

(1) Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema vključuje predvsem naslednje aktivnosti:

– načrtovanje distribucijskega sistema;

– načrtovanje obratovanja distribucijskega sistema;

– zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema;

– izvajanje ukrepov v primeru okvar in poškodb na distribucijskem sistemu;

– izvajanje meritev;

– obdelavo podatkov in obračun distribucije toplote in sistemskih storitev.

(2) Distributer toplote upravlja distribucijski sistem in priključno postajo do odjemnega mesta končnega odjemalca. V primeru priključitve odjemalca na sistem, mora ta dovoliti distributerju toplote brezplačno uporabo zemljišča in delov stavbe za izgradnjo priključka ter za namestitev merilnih naprav in ostalih priključnih elementov sistema.

29. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere na distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere na distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega sistema in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem oziroma predane iz njega, morajo biti na vseh odjemnih mestih ustrezne merilne naprave.

30. člen

(1) Odjemalec mora zagotoviti, da so njegove toplotne naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, ki ne povzroča motenj na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu.

(2) Odjemalec mora distributerju toplote ali s strani distributerja toplote pooblaščeni osebi omogočiti dostop do naprav in napeljav distributerja toplote in toplotne postaje po predhodni najavi, razen v primeru preteče nevarnosti, na način, ki distributerju omogoča uresničevanje naslednjih pravic in dolžnosti:

– odčitavanje merilnih naprav in kontrola delovanja merilnih naprav;

– vzdrževanje naprav in napeljav, ki so v upravljanju distributerja toplote;

– evidentiranje in preverjanje tehničnih naprav.

13. **Zasedenost distribucijskega sistema**

31. člen

(1) Distributer toplote podatke o zasedenosti distribucijskega sistema ugotavlja na podlagi temperaturnih in pretočno-tlačnih razmer v distribucijskem sistemu, ki izhajajo iz obračunske moči in podatkov iz sklenjenih pogodb o dobavi ter izdanih soglasij za priključitev na distribucijski sistem.

(2) Distributer toplote mora podatke o zasedenosti distribucijskega sistema posredovati morebitnemu uporabniku sistema najkasneje v roku osem dni od prejema popolne pisne zahteve uporabnika.

IV. POGOJI IN NAČIN IZVAJANJA PRIKLJUČITEV NA DISTRIBUCIJSKI SISTEM

1. **Postopek priključitve na distribucijski sistem**

32. člen

(1) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative in druge pogoje za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema. Distributer toplote poda na zahtevo investitorja minimalne pogoje, ki jih mora upoštevati projektna rešitev in katera je osnova za pridobitev soglasja s strani distributerja toplote.

(2) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo biti zgrajeni po enakih ali primerljivih tehničnih normativih, kot del distribucijskega sistema, na katerega se priključujejo.

(3) Neposredno (fizično) priključitev na distribucijski sistem izvede distributer toplote ali drug izvajalec pod nadzorom distributerja toplote. Stroške izvedbe priključitve na distribucijski sistem nosi odjemalec.

(4) Polnitev distribucijskega sistema in internih toplotnih naprav z ogrevnim medijem lahko izvede le distributer toplote. Stroške prve polnitve in ostale z izvedbo prve priključitve povezane stroške prilagoditve obratovanja distribucijskega sistema krije distributer toplote. Če se prva priključitev zaradi razlogov na strani odjemalca izvaja izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju za priključitev, izvede distributer toplote ta dela na stroške odjemalca po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce toplote.

(5) Stroške naslednjih polnitev in prilagoditev obratovanja distribucijskega sistema, ki nastanejo zaradi odjemalčevih dejanj, krije odjemalec.

2. **Listine, ki jih je potrebno predložiti pred polnitvijo**

33. člen

(1) Investitor oziroma odjemalec mora pred polnitvijo vsakega novega ali spremenjenega distribucijskega voda, priključka ali toplotne postaje distributerju toplote predložiti naslednje dokumente:

– dokazila o usposobljenosti izvajalca, ki je izvedel distribucijski vod, priključek ali toplotno postajo;

– izjavo, da so naprave zgrajene v skladu s projektno dokumentacijo, veljavnimi predpisi, pravili stroke, tehničnimi zahtevami distributerja toplote, soglasjem h gradnji in soglasjem k priključitvi na distribucijski sistem;

– geodetski posnetek distribucijskega voda, priključka in shematski prikaz toplotne postaje.

(2) Investitor oziroma odjemalec mora po pridobitvi uporabnega dovoljenja za distribucijski vod, priključek in toplotno postajo, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje predložiti distributerju toplote.

(3) Z ogrevnim medijem napolnjeni in obratovalno usposobljeni distribucijski vod, priključek in toplotna postaja odjemalcu toplote ne dovoljujejo tudi odjema toplote. Odjem je dovoljen šele po sklenitvi pogodbe o dobavi toplote.

3. **Nadzor nad uporabo ogrevnega medija**

34. člen

Ogrevnega medija iz distribucijskega sistema ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja toplote. Vsaka uporaba ogrevnega medija mora potekati pod nadzorom distributerja toplote.

4. **Priključitev na distribucijski sistem**

35. člen

(1) Fizična priključitev novega distribucijskega voda ali priključka na obstoječ distribucijski sistem je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni pogoji, kar predhodno preveri distributer toplote glede na vpliv predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve v času med ogrevalno sezono (zaustavitev obratovanja toplovodnega omrežja, izguba vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem, morebitni povišani stroški proizvodnje toplote zaradi vklopa vršnega vira itd.) in temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja toplote in metodologiji izračuna povišanih obratovalnih stroškov zaradi priključitve odjemalca na distribucijski sistem v ogrevalni sezoni, nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

5. **Pogoji za priključitev**

36. člen

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijski sistem je potrebno izvesti skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, o graditvi objektov, EZ-1, tem aktom in drugimi veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji, mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijski sistem, ali za spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) Roki, v katerem mora distributer toplote odločiti o izdaji ali zavrnitvi soglasja, so določeni v posameznem predpisu, ki določa vrsto dokumenta, ki ga mora izdati distributer toplote.

6. **Soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja**

37. člen

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov, potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti projektno dokumentacijo stavbe v fazi idejne zasnove. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s pravilnikom o projektni in tehnični dokumentaciji in mora vsebovati shemo poteka priključka od priključnega mesta na distribucijskem vodu do stavbe, dimenzijo priključka, potrebno toplotno moč stavbe za različne vrste oskrbe s toploto (ogrevanje, tehnologija, itd.) in lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijski sistem in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

(5) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja hrani distributer toplote.

7. **Informacija o priključitvi na distribucijski sistem**

38. člen

Za priključitev obstoječih stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijski

sistem. V pisni vlogi za pridobitev informacije je potrebno navesti situacijo stavbe s predvideno lokacijo toplotne postaje, opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

8. **Vloga za izdajo soglasja za priključitev**

39. člen

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijski sistem, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

– kopijo gradbenega dovoljenja;

– projekt za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav;

– pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje distribucijskega voda in priključka ter roki fizične priključitve le-teh na obstoječ distribucijski sistem.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustrezna soglasja lastnikov in solastnikov, ali pisno izjavo, s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključek, toplotna postaja, interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za gradnjo distribucijskega voda in priključka potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal.

(6) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

9. **Obvezne vsebine soglasja za priključitev**

40. člen

Soglasje vsebuje naslednje obvezne sestavine:

a) naslov stavbe, za katero se izvaja priključitev (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);

b) navedba investitorja in lastnika stavbe:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, zastopnik družbe;

c) navedbo načrtov in dokumentov, ki so predloženi vlogi za soglasje in na podlagi katerih je izdano soglasje;

d) tehnične značilnosti distribucijskega voda ali priključka;

e) priključno moč internih toplotnih naprav;

f) namen uporabe toplote;

g) pogoj, da bo priključitev stavbe na distribucijski sistem možna, če bo investitor izvedel priključitev v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote in predloženimi projekti za izvedbo;

h) navedba, kdaj soglasje preneha veljati:

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem skladno z načrti, ki so sestavni del tega soglasja; v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem v roku dveh let od njene dokončnosti;

i) pravni pouk.

10. **Veljavnost soglasja**

41. člen

(1) Dokončno soglasje velja dve leti.

(2) V času iz prvega odstavka tega člena mora imetnik soglasja za priključitev objekta izpolniti vse pogoje, predpisane v soglasju za priključitev, in distributerju toplote naročiti izvedbo priključitve ter skleniti z distributerjem toplote pogodbo o dobavi toplote.

(3) Veljavnost soglasja za priključitev lahko operater sistema na zahtevo imetnika soglasja za priključitev podaljša največ dvakrat, vendar vsakič največ za eno leto.

(4) Zahtevo za podaljšanje mora imetnik soglasja za priključitev podati trideset (30) dni pred iztekom veljavnosti soglasja za priključitev. V primeru zamud na strani distributerja toplote se šteje, da je soglasje podaljšano, kar je distributer toplote dolžan sporočiti imetniku soglasja za priključitev, ki še ni izvedel priključitve na sistem.

11. **Postopek odločanja o soglasju za priključitev**

42. člen

(1) Na podlagi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, če investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:

– če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe, ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo;

– če so projekti za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav izdelani v skladu s predpisi, tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če je pridobil soglasje solastnikov stavbe oziroma solastnikov obstoječih vodov, toplotne postaje in internih toplotnih naprav, na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo in

– če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za distribucijski vod in priključek predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal, v primerih, ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku dveh mesecev od vložitve popolne vloge za izdajo soglasja.

(3) O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča župan.

(4) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev hrani distributer toplote.

12. **Zavrnitev soglasja za priključitev**

43. člen

(1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:

– če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev;

– če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto;

– ali če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

(2) Če investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer toplote zavrne soglasje za priključitev.

13. **Pridobitev novega soglasja zaradi spremembe osnovnih parametrov**

44. člen

(1) Sprememba osnovnih parametrov pomeni spremembo tehničnih značilnosti distribucijskega voda ali priključka,

spremembo nazivnih moči internih toplotnih naprav, ali spremembo namena uporabe toplote.

(2) V primeru sprememb osnovnih parametrov mora lastnik stavbe ali investitor gradnje v vseh primerih, ne glede na to, ali je do spremembe osnovnih parametrov prišlo po sklenitvi pogodbe o priključitvi ali pred samo priključitvijo na distribucijski sistem, vložiti pisno vlogo za novo soglasje za priključitev po postopku iz 42. člena tega akta.

(3) Soglasje za spremembo osnovnih parametrov se izda tako, da se izda novo soglasje za priključitev.

14. **Pogoji za prenos soglasja pred priključitvijo**

45. člen

(1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitev nepremičnine v času med izdajo soglasja in pred priključitvijo, se lahko soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasje za priključitev preneseta na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba.

(2) Novi lastnik nepremičnine mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi iz prejšnjega odstavka obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

15. **Sprememba lastnika priključka**

46. člen

(1) Če po sklenitvi pogodbe o priključitvi pride na podlagi univerzalnega, singularnega pravnega nasledstva ali zaradi statusnih sprememb lastnika priključka do spremembe lastnika priključka, mora novi lastnik nepremičnine najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev.

(2) Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

(3) Lastnik priključka lahko lastninsko pravico za priključek prenese na drugo osebo le s pravnim poslom, s katerim prenese lastninsko pravico na nepremičnini, na kateri je priključek.

(4) Če lastnik priključka prenese na drugo osebo lastninsko pravico le glede dela nepremičnine, na kateri je priključek, se priključek deloma ali v celoti prenese na drugo osebo le, če se tako dogovorita v pogodbi o prenosu lastninske pravice lastnik in novi lastnik priključka.

16. **Odstranitev stavbe**

47. člen

(1) Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan priključek, odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje.

(2) Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve priključka, ki bo zaradi odstranitvenih del prizadet.

(3) Soglasje, ki ga izda distributer toplote, vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

17. **Stroški priključitve**

48. člen

(1) V primeru iz tretje alineje prvega odstavka 43. člena tega akta ima lastnik stavbe ali investitor gradnje pravico do priključitve, če se odloči, da bo sam kril nesorazmerne stroške priključitve na obstoječ distribucijski sistem. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(2) Distributer toplote oceni ekonomsko upravičenost priključitve na podlagi analize stroškov in koristi ter z uporabo metode sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer se upoštevajo parametri iz splošnega akta agencije o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje. Pri izračunu ekonomske upravičenosti investicije v gradnjo priključka do točke v sistemu kjer je priključitev možna ali v ojačitev obstoječega sistema ali kombinacijo obojega se upošteva referenčna ekonomska doba uporabe priključka 20 let.

(3) Pri analizi ekonomske upravičenosti priključitve distributer toplote upošteva:

– stroške za izvedbo potrebne investicije v priključek ali v ojačitev obstoječega sistema (vrednost investicije) ali kombinacijo obojega;

– predvidene dodatne stroške distributerja toplote, kot na primer stroške za vzdrževanje in obratovanje novega priključka;

– predvidene prihranke ali dodatne stroške, ki bi morebiti nastali zaradi spremenjene višine vzdrževalnih in obratovalnih stroškov kot posledica izvedenih ojačitev sistema;

– strošek iz naslova donosa na sredstva povezan z izvedeno investicijo;

– predvidene dodatne prihodke distributerja toplote, glede na predviden obseg uporabe priključka s strani odjemalcev.

(4) Stroški priključitve so vsi stroški, ki jih ima distributer toplote zaradi zahtevane priključitve iz prve, druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(5) Stroški za izvedbo potrebne investicije so stroški projektiranja, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic, stroški gradnje objektov in naprav in vsi drugi stroški, ki jih distributer toplote ne bi imel, če ne bi prišlo do zadevne priključitve. Za izračun stroškov se upoštevajo trenutne cene na trgu in podatki iz pogodb preteklih gradenj primerljivih objektov.

(6) Predvideni dodatni stroški distributerja toplote so vsi stroški z obratovanjem ter rednim in investicijskim vzdrževanjem, ki jih bo imel distributer toplote, glede na izkustvena merila s podobno energetsko infrastrukturo, v zvezi z investicijo iz prejšnjega odstavka v ekonomski dobi uporabe priključka.

(7) Strošek iz naslova donosa na sredstva za namene določitve nesorazmernih stroškov priključitve se določi kot povprečna vrednost obrestne mere zadnjih petih izdanih državnih obveznic Republike Slovenije.

(8) Pri izračunu amortizacijskih dob se za posamezne dele distribucijskega voda upoštevajo amortizacijske dobe in stopnje, ki jih je distributer toplote upošteval pri pripravi zadnjih revidiranih letnih računovodskih izkazov skladno s slovenskimi ali mednarodnimi računovodskimi standardi in ki ne presegajo davčno priznanih stopenj.

(9) Predvideni dodatni prihodki distributerja toplote so vsi prihodki, ki jih bo imel distributer toplote zaradi nove priključitve, upoštevaje s strani odjemalca napovedan odjem toplote.

(10) Dodatne prihodke in stroške, ki se upoštevajo pri analizi ekonomske upravičenosti, ugotavlja distributer toplote na podlagi podatkov, ki veljajo na dan, ko je s strani odjemalca prejel popolno vlogo za izdajo soglasja za priključitev.

(11) Priključitev je ekonomsko upravičena, če predvideni dodatni prihodki zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve. Vse stroške priključitve, ki so ekonomsko upravičeni, nosi distributer toplote (sorazmerni stroški priključitve).

(12) Če predvideni dodatni prihodki ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve, ima odjemalec pravico do priključitve le, če sam pokrije tisti del stroškov, ki ni pokrit s predvidenimi dodatnimi prihodki (nesorazmerni stroški).

(13) Distributer toplote določi nesorazmerne stroške kot znesek, ki je potreben, da je v referenčni ekonomski dobi uporabe priključka v celoti upoštevana takšna pričakovana interna stopnja donosnosti investicije kot znaša stopnja donosa na sredstva distributerja toplote.

(14) Distributer toplote ni dolžan začeti z investicijo, dokler odjemalec ne sklene pogodbe o priključitvi, s katero se odjemalec zaveže, da bo v referenčni ekonomski dobi

uporabljal priključek v napovedanem obsegu odjema toplote, ki izhaja iz vloge za izdajo soglasja za priključitev, in dokler ne plača nesorazmernih stroškov, kot je opredeljeno v pogodbi o priključitvi.

(15) Posledice neizpolnjevanja obveznosti iz pogodbe o priključitvi, predvsem če odjemalec ne odjema toplote v napovedanem obsegu, in vračilo dela nesorazmernih stroškov zaradi priključitve novih odjemalcev na isti distribucijski vod, distributer toplote opredeli v pogodbi o priključitvi.

18. **Vsebina pogodbe o priključitvi**

49. člen

(1) Po dokončnosti soglasja za priključitev in pred priključitvijo na distribucijski sistem skleneta investitor (oziroma lastnik nepremičnine, odjemalec) in distributer toplote pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijski sistem, plačilom nesorazmernih stroškov priključitve, lastništvom, izvedbo in nadzorom nad gradnjo priključka, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom in njegovim vzdrževanjem ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijski sistem. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote, razen v primeru ko je v pogodbi o dobavi urejena tudi vsebina pogodbe o priključitvi.

(2) Obvezna vsebina pogodbe o priključitvi je tudi ureditev vseh medsebojnih razmerij med distributerjem toplote in lastnikom nepremičnine v zvezi s morebitno prekinitvijo ali odstranitvijo priključka ter odgovornostjo za plačilo s tem povezanih stroškov.

19. **Izgradnja priključka in toplotne postaje**

50. člen

(1) Priključek mora biti zgrajen v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote, graditelj pa mora distributerja toplote pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njegovo izgradnjo.

(2) Distributer toplote mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključku.

(3) Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati distributerja toplote o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključku.

(4) Vsa morebitne zamenjave, popravila in vzdrževalna dela na priključku bremenijo lastnika priključka.

(5) Nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje obvezno izvaja distributer toplote, kar se uredi s pogodbo o priključitvi.

(6) Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za pravilno in brezhibno delovanje internih toplotnih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale.

20. **Določitev tehničnih značilnosti priključka**

51. člen

Vrsto, število, lego in dimenzijo priključkov določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določila tega akta in upoštevaje ekonomičnost načina priključitve.

21. **Obveznost odjemalca za dopustitev vgradnje tehnološko sodobnih merilnih naprav**

52. člen

Odjemalec je dolžan, v kolikor je to potrebno, v svojih prostorih distributerju toplote omogočiti vgradnjo in obratovanje tehnološko sodobnih merilnih naprav in naprav za namen nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema.

22. **Postopek začasnega odklopa**

53. člen

(1) Distributer toplote sme začasno odklopiti odjemalca zaradi:

– rednega ali izrednega vzdrževanja;
– pregledov ali remontov;
– preizkusov ali kontrolnih meritev;
– razširitev omrežja.

(2) Za predvideni odklop mora distributer izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

(3) Distributer toplote je dolžan o predvidenem odklopu v pisni obliki pravočasno obvestiti odjemalce toplote, v primeru večjega števila odjemalcev pa v sredstvih javnega obveščanja, na oglasni deski odjemalcev in na spletni strani distributerja vsaj 48 ur pred odklopom. Če ima stavba upravnika, se za drug oseben način obveščanja šteje tudi obvestilo upravniku stavbe.

(4) Distributer toplote je dolžan o nepredvideni prekinitvi distribucije toplote v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika stavbe.

(5) Obvestilo iz tretjega odstavka mora vsebovati:

– navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem bo prekinjena distribucija toplote;
– obdobje prekinitve distribucije toplote;
– seznam stavb, katerim bo prekinjena distribucija toplote.

23. **Odklop po predhodnem obvestilu**

54. člen

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti, in sicer če:

– na opomin distributerja toplote ne poravna pogodbenih obveznosti;
– moti distribucijo toplote drugim odjemalcem;
– odreče ali onemogoči osebam, ki imajo pooblastilo distributerja toplote, dostop do vseh delov priključka, toplotne postaje, glavnih zapornih ventilov na dovodu in povratku, merilnih naprav ali internih toplotnih naprav v okviru pristojnosti distributerja toplote po tem aktu, kadar obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje;
– brez soglasja distributerja toplote priključi na distribucijski sistem svoje toplotne naprave, ali, če omogoči prek svojih toplotnih naprav priključitev toplotnih naprav drugih odjemalcev;
– na opomin distributerja toplote ne zniža odjema toplote na s pogodbo o dobavi toplote dogovorjeno vrednost oziroma količino v zahtevanem roku;
– onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja toploto brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih;
– v roku, ki ga določi distributer toplote oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave, ali napeljave.

(2) Rok za izpolnitev obveznosti v obvestilu znaša petnajst dni za gospodinjske odjemalce in osem dni za ostale odjemalce od dneva prejema obvestila.

(3) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

24. **Odklop brez predhodnega obvestila**

55. člen

(1) Distributer toplote izvede odklop brez predhodnega obvestila, če odjemalec:

– z obratovanjem svojih toplotnih naprav ogroža življenje ali zdravje ljudi, ali ogroža premoženje;

– ob pomanjkanju toplote ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju odjema toplote iz distribucijskega sistema, s čimer ogroža življenje ali zdravje ljudi;

– nepooblaščeno odjema toploto z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem merilne naprave, s čimer ogroža premoženje;

– nepooblaščeno priključi svoje toplotne naprave na distribucijski sistem, s čimer ogroža premoženje.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov, ali s fizično prekinitvijo priključka na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(3) Vnovična dobava toplote po odklopu se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za odklop in ko odjemalec distributerju toplote poravna nastale stroške v zvezi z odklopom.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

25. **Odklop na zahtevo odjemalca**

56. člen

(1) Odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev, lahko zahteva od distributerja toplote, da njegovo odjemno mesto trajno odklopi od distribucijskega sistema pod pogoji iz 62. člena in 63. člena tega akta.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zapiranjem zapornih armatur na priključku in pečatenjem položaja armatur v zaprtem položaju. V primeru ugotovljenih kršitev s strani odjemalca lahko distributer izvede fizično prekinitev priključka na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(3) Pravica odjemalca do odklopa po tem členu ne posega v obveznosti odjemalca toplote iz pogodbe o priključitvi, ki se nanašajo na obveznost uporabe priključka do poteka ekonomske dobe priključka.

(4) Če se odjemalec ponovno priključi na sistem v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(5) Distributer toplote lahko odjemalcu, ki je zahteval odklop, zavrne ponovno priključitev na distribucijski sistem ali izdajo novega soglasja za priključitev, dokler odjemalec ne poravna vseh obveznosti iz pogodbe o priključitvi, ki izvirajo iz časa pred odklopom.

(6) Odjemalec mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev in skleniti novo pogodbo o priključitvi.

(7) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

26. **Ponovna priključitev in povrnitev škode**

57. člen

(1) Distributer toplote je dolžan odjemalca, ki je bil odklopljen, na njegove stroške ponovno priključiti na distribucijski sistem, v roku 30 dni, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za odklop in izpolnil pogoje iz tega akta. Distributer odpravo razlogov za odklop ugotavlja na podlagi dokumentov, ki mu jih lahko posreduje odjemalec ali pa razpolaga z njimi v lastnih evidencah.

(2) Distributer toplote, ki je odjemalca neutemeljeno odklopil, mora v 24 urah od ugotovitve neutemeljenega odklopa na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca omrežja na svoj distribucijski sistem, tako da nemudoma na lokacijo napoti službo stalne pripravljenosti.

(3) Odjemalec toplote ima pravico do nadomestila zaradi neutemeljenega odklopa, ki ga uveljavi pri distributerju, tako da nanj naslovi vlogo, ki mora vsebovati:

– ime in priimek odjemalca;

– naslov odjemnega mesta;

– ocena časovne opredelitve nastanka stroškov;

– ocena višine stroškov.

(4) Distributer mora obravnavati vlogo odjemalca iz prejšnjega odstavka v roku osem dni tako, da mu pisno posreduje odobritev ali zavrnitev zahtevka.

(5) Odjemalec ima pravico do povračila škode, ki presega višino odobrenega nadomestila iz tretjega odstavka zaradi neutemeljenega odklopa po splošnih pravilih civilnega prava.

V. SPLOŠNI POGOJI ZA DOBAVO IN ODJEM TOPLOTE

1. **Pogodba o dobavi toplote**

58. člen

(1) Pogodba o dobavi toplote med odjemalcem in distributerjem toplote mora biti sklenjena v pisni ali elektronski obliki skladno s predpisi o elektronskem poslovanju.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj naslednje:

– ime in naslov distributerja toplote;

– opravljene storitve, ponujeno raven kakovosti storitev;

– pravice in obveznosti pogodbenih strank v zvezi z neizpolnjevanjem pogodbe;

– vrste vzdrževalnih storitev;

– načine pridobivanja podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;

– trajanje pogodbe, pogoje za podaljšanje in prenehanje vzdrževalnih storitev in pogodbe;

– dogovore o nadomestilu in povračilu v primeru, če ni dosežena raven kakovosti storitev iz pogodbe, vključno z nenatančnim ali zapoznelim obračunavanjem toplote;

– informacije o pravicah odjemalcev.

(3) Splošni pogodbeni pogoji so sestavni del pogodbe o dobavi in so znani vnaprej ter odjemalcu tudi dostopni.

(4) Vsako spremembo splošnih pogodbenih pogojev bo distributer toplote odjemalcem sporočil najmanj en mesec pred njihovo uveljavitvijo na računu s sklicem na spletno stran, kjer se spremenjeni pogoji nahajajo in na spletni strani distributerja.

2. **Sklepanje pogodbe o dobavi**

59. člen

Če pogodba o dobavi ni sklenjena v pisni ali elektronski obliki, pa odjemalec dejansko odjema toploto, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem nastalo z dnem dobave toplote.

3. **Sprememba pogodbe o dobavi**

60. člen

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb pri odjemalcih, ki vplivajo na obstoječe pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote, v primeru, da gre za skupno odjemno mesto.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če gre za skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, ali davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedba zakonitega zastopnika družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;

d) priloženo listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);

e) podpisano izjavo novega odjemalca, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje v primeru, da gre za skupno odjemno mesto;

f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. V kolikor odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo.

(4) V primeru nepopolnega obvestila iz drugega odstavka tega člena distributer toplote odjemalca obvesti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozove k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na prenos lastninske pravice.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

(6) Distributer je dolžan obravnavati in vzpostaviti novo pogodbeno razmerje v roku 30 dni.

4. **Ureditev pogodbenih razmerij z odjemalcem, ki ni lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev**

61. člen

(1) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko distributerju pisno predlaga, da se pogodbeno razmerje uredi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik) in ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine.

(2) Pisni predlog odjemalca mora vsebovati:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

b) podatke o odjemalcu toplote, ki ni lastnik nepremičnine:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta;

d) soglasje imetnika soglasja za priključitev oziroma lastnika nepremičnine za sklenitev pristopa k dolgu k pogodbi o dobavi.

(3) Distributer toplote in imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine oziroma odjemalec, ki ni imetnik soglasja za priključitev pogodbeno razmerje uredijo s sklenitvijo pogodbe o dobavi toplote tako, da odjemalec pristopi k dolgu imetniku soglasja za priključitev.

(4) Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev pogodbe o pristopu k dolgu. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(5) Pristop k dolgu k pogodbi o dobavi toplote prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan pristop k dolgu.

(6) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko prekliče soglasje za sklenitev pristopa k dolgu odjemalca tako, da o tem obvesti distributerja toplote in odjemalca, pri čemer preklic prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobje, ko je distributer toplote prejel podpisan preklic pristopa k dolgu.

62. člen

(1) Distributer toplote in odjemalec toplote skleneta pogodbo o dobavi za čas, določen v pogodbi o dobavi.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi pisno z 30 dnevnim odpovednim rokom. Distributer toplote upošteva odpoved s prvim naslednjim obračunskim obdobjem po preteku odpovednega roka.

(3) Odjemalec mora odpoved posredovati distributerju toplote v pisni obliki s priporočeno pošiljko ali z osebno vročitvijo na sedežu distributerja.

63. člen

Odstop od pogodbe o dobavi ni mogoč:

– če je podana zahteva s strani posameznega odjemalca toplote na skupnem odjemnem mestu;

– v primeru zahteve po odstopu od pogodbe o dobavi, ko bi se tudi po prenehanju veljavnosti pogodbe o dobavi odjemalec želel ogrevati, pa je na določenem območju na podlagi posebnega kogentnega predpisa predpisana prioritetna uporaba toplote iz distribucijskega sistema kot vira energije za ogrevanje prostorov.

64. člen

Če odjemalec zaradi sprememb splošnih pogodbenih pogojev ne želi več odjemati toplote pod navedenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odstop od pogodbe o dobavi v skladu z določbami prejšnjega člena ni mogoč, odstopi od pogodbe o dobavi z odpovednim rokom 30 dni.

5. **Posebna razmerja na skupnih odjemnih mestih**

65. člen

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v večstanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri poraba toplote za več pravnih in/ali fizičnih oseb skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca (v nadaljnjem besedilu: skupno odjemno mesto).

66. člen

(1) Pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe oziroma drug pooblaščenec lastnikov posameznih delov stavb v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov posameznih delov.

(2) Če večstanovanjska, poslovna ali stanovanjsko-poslovna stavba s skupnim odjemnim mestom nima upravnika ali pooblaščenca lastnikov posameznih delov stavb, sklepa distributer toplote pogodbe o dobavi toplote z vsakim odjemalcem posebej, razen, če se distributer in odjemalci ne dogovorijo drugače.

(3) Odjemalec, ki odjema toploto v delu stavbe ali v stavbi iz skupnega odjemnega mesta več odjemalcev ali več stavb, je dolžan najkasneje v 15 dneh po začetku odjemanja toplote ali po njegovem prenehanju sporočiti distributerju naslednje podatke:

a) ime in priimek ali firmo odjemalca:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedba zakonitega zastopnika družbe;

b) naslov in podatke o delu stavbe oziroma o stavbi, v kateri odjema toploto;

c) datum začetka ali prenehanja odjema toplote;

d) priloženo listino kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo).

67. člen

(1) Stroški oskrbe s toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci sami ali po upravniku ali s pomočjo tretje osebe na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni distributerju toplote, v roku, ki ga določi distributer, posredovati razdelilnik stroškov dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov.

(2) Razdelilniki stroškov dobavljene toplote morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom, ki ureja način delitve in obračuna stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavb z več posameznimi deli (v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote in sklenjenim sporazumom o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, če ta obstaja.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni v skladu s pravilnikom in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov.

68. člen

(1) Merjenje dobave toplote vsakemu posameznemu delu stavbe ni obveznost niti strošek distributerja toplote.

(2) Distributer toplote ni odgovoren za pripravo in pravilnost razdelilnika stroškov dobavljene toplote. Distributer toplote ni izvajalec obračuna in izvajalec delitve stroškov dobavljene toplote po pravilniku, razen če je s pogodbo drugače določeno.

69. člen

(1) Ob spremembi odjemalca na skupnem merilnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba.

(2) Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto do konca obračunskega obdobja dotedanji odjemalec.

6. **Ugotavljanje dobavljenih količin toplote**

70. člen

(1) Količina dobavljene toplote se ugotovi na podlagi odčitka merilne naprave, nameščene na odjemnem mestu.

(2) Količine dobavljene toplote se merijo neposredno s toplotnim števcem izražene v MWh.

(3) Pri ugotavljanju količine dobavljene toplote se ne upoštevajo merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(4) Merilne naprave odčitava pooblaščena oseba distributerja toplote ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(5) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in v količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(6) Kolikor odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca.

7. **Merilne naprave**

71. člen

(1) Merilne naprave so v lasti odjemalca, ki je lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev.

(2) Merilne naprave namešča na merilno mesto v priključni postaji distributer toplote, na stroške odjemalca.

(3) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so merilniki toplote za toplovodne sisteme, pripadajoča tipala temperature in pretoka ter računske enote.

72. člen

Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s pogoji distributerja toplote. Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje. Po namestitvi merilne naprave, se lahko na napravo in njene sestavne dele namestijo plombe, ki onemogočajo njeno demontažo brez poškodbe.

73. člen

(1) Merilne naprave pregleduje, vzdržuje in zamenjuje ter izvaja redne menjave distributer toplote na stroške odjemalca.

(2) Tehnični pogoji in način izvajanja meritev so določeni s tehničnimi zahtevami distributerja toplote.

74. člen

(1) Redne preglede merilne naprave in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja na stroške odjemalca distributer toplote v skladu z zakonodajo.

(2) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri pregledu ugotovi, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogreška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec oziroma lastnik merilne naprave.

75. člen

(1) V primeru okvare merilnih naprav, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora odjemalec o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

76. člen

(1) Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in učinkovito delovanje toplotne postaje namešča, premešča in vzdržuje distributer toplote na svoje stroške. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

(2) Odjemalci, pri katerih so nameščene merilne naprave in naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, ki za svoje delovanje potrebujejo električno energijo, morajo distributerju toplote brezplačno omogočiti priklop na električno omrežje.

8. **Merjenje količin toplote in obračunsko obdobje**

77. člen

Distributer toplote je odgovoren za zagotavljanje merilnih podatkov za obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote.

78. člen

Redno obračunsko obdobje je mesečno.

9. **Zagotavljanje meritev**

79. člen

(1) Pri izvajanju aktivnosti iz 77. člena tega akta mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne in lahko čitljive. Odjemalec mora zavarovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo plomb in drugimi poškodbami.

(2) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila dis-

tributerja toplote javiti pravilen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote.

80. člen

Za obračunsko obdobje, za katerega niso bile odčitane merilne naprave zaradi odsotnosti odjemalca ali drugih razlogov na strani odjemalca (kot npr. onemogočanje dostopa do merilne naprave), distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

81. člen

(1) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjene, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote sporazumno popravijo za čas od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene.

(2) Če ne pride do sporazumnega popravka izmerjenih količin, se popravek izvrši tako, da distributer predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma registrirale teh količin, določi na osnovi srednjih vrednosti predanih količin, v obdobju pred in po nastanku okvare, z upoštevanjem dinamike dobave toplote oziroma temperaturnega primanjkljaja.

82. člen

(1) Za obdobje, ko je merilna naprava pokvarjena, se določi dobavljena količina na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju, ko je merilna naprava še pravilno delovala, z upoštevanjem vseh okoliščin, ki vplivajo na odjem toplote.

(2) Primerljivo obračunsko obdobje določi distributer toplote, kot sledi:

– raba toplote za ogrevanje je sorazmerna temperaturnemu primanjkljaju (Kdan). Specifična raba toplote Qsp (MWh/Kdan) kot kvocient med izmerjeno rabo toplote (MWh) in temperaturnim primanjkljajem (Kdni) je karakteristična veličina, ki je ob nespremenjenih bivalnih navadah konstantna vrednost posameznega objekta.

– v primeru okvare toplotnega števca se raba toplote v obračunskem obdobju kot najboljši približek izračuna kot produkt specifične rabe toplote Qsp (MWh/Kdan), izračunane iz predhodnih izmerjenih podatkov, ko je števec deloval brezhibno in izračunanega temperaturnega primanjkljaja (Kdni).

– temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju je vsota dnevnih razlik temperature med 20 °C in zunanjo dnevno povprečno temperaturo zraka za tiste dni, ko je dnevna povprečna temperatura nižja ali enaka 12 °C.

– v primeru vzpostavljene kontinuirane meritve zunanje temperature na desetinko stopinje Celzija natančno se dnevna povprečna temperatura izračuna kot povprečje 24 vrednosti v dnevu. Če ni vzpostavljenih kontinuiranih meritev zunanje temperature pa se dnevna povprečna zunanja temperatura izračuna iz treh izmerkov temperature (ob 7., 14. in 21. uri po srednjeevropskem času) na desetinko stopinje Celzija natančno kot četrtina skupne vsote jutranje, popoldanske ter dvakratne večerne vrednosti temperature.

10. **Neupravičen odjem**

83. člen

(1) Za neupravičen odjem toplote se šteje:

– odjem toplote brez sklenjene pogodbe o dobavi toplote, kljub pozivom odjemalcu, da se pogodbo sklene;

– odjem toplote, ki ni merjen z merilno napravo za ugotavljanje količin dobavljene toplote;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki ni overjena pri akreditiranem kontrolnem organu;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki je namerno poškodovana;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, kjer so nepooblaščeno odstranjeni oziroma poškodovani pečati merilne naprave oziroma njeni sestavni deli, če so bili nameščeni;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, katere overitev pri akreditiranem kontrolnem organu je potekla, zamenjava merilne naprave pa ni mogoča iz razlogov na strani odjemalca;

– odjem toplote, izveden z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem;

– odjem toplote, ki ga izvaja odjemalec s tem, da je priključil svoje interne toplotne naprave na distribucijski sistem brez soglasja distributerja toplote.

(2) Dokazno breme upravičenega odjema je na strani osebe, za katero obstaja utemeljen sum, da izvaja neupravičen odjem toplote.

(3) Če trajanje neupravičenega odjema ni mogoče ugotoviti, se neupravičen odjem toplote obračuna od zadnjega odčitka merilne naprave s strani distributerja toplote. V primeru, da zadnjega odčitka merilne naprave ni mogoče pridobiti, določi distributer količine na podlagi izkustvenih podatkov primerljivih odjemalcev.

(4) Količina neupravičenega odjema toplote se obračuna v skladu s tarifnim sistemom, povečano za faktor 3.

(5) Odjemalec mora distributerju toplote plačati tudi vso škodo, ki jo povzroči z neupravičenim odjemom toplote.

(6) Vsak neupravičen odjem toplote, odstranitev oziroma poškodovanje pečata merilne naprave oziroma njenih sestavnih delov se lahko prijavi organom pregona in energetskemu inšpektorju.

11. **Storitev dobave toplote**

84. člen

Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto v času ogrevalne sezone in mu zagotavlja na odjemnem mestu s pogodbo o dobavi dogovorjeno obračunsko moč. Za prvi dan ogrevalne sezone se šteje dan po tistem, ko je v drugi polovici leta ob 21. uri (srednjeevropski zimski čas) tri dni zapored temperatura zraka nižja ali enaka +12 °C. Zadnji dan ogrevalne sezone je tretji zaporedni dan v prvi polovici leta, ko je ob 21. uri temperatura zraka višja od +12 °C in po tem dnevu ob 21. uri živo srebro trikrat zapored ne pade več pod omenjeno vrednost temperature zraka. Trajanje ogrevalne sezone je število dni med prvim in zadnjim dnem ogrevalne sezone. Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto za namen priprave sanitarne tople vode celo leto.

85. člen

Distributer toplote zagotavlja parametre dobavljene toplote tako, da je temperatura ogrevane vode v priključni postaji taka, kot je določena s tem aktom.

12. **Začetek dobave toplote**

86. člen

Dobava toplote se začne izvajati:

– ko je izdano soglasje za priključitev in so izpolnjeni vsi pogoji tega soglasja;

– ko je priključitev pravilno izvedena;

– ko je sklenjena pogodba o priključitvi in / ali ko je sklenjena pogodba o dobavi.

87. člen

Distributer toplote in odjemalec potrdita začetek dobave toplote odjemalčevim toplotnim napravam z zapisnikom. Zapisnik mora vsebovati:

– naslov naročnika (investitorja ali odjemalca);

– odjemno mesto;

– obračunsko moč;

– tip merilnika toplote;

– začetno stanje merilnika toplote;

– datum priključitve;

– podpis distributerja toplote in odjemalca.

13. **Nujna oskrba gospodinjskega odjemalca**

88. člen

(1) Distributer toplote v primeru predvidenega odklopa distribucije toplote zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti obvesti gospodinjskega odjemalca o datumu predvidenega odklopa, možnosti nujne oskrbe, o dokazilih, ki jih mora predložiti, ter rokih za predložitev dokazil.

(2) Nujna oskrba je ukrep, ki preloži odklop gospodinjskega odjemalca in je namenjena samo skrajnim primerom ogrožanja življenja in zdravja gospodinjskega odjemalca, ki si zaradi svojih premoženjskih razmer, dohodkov in drugih socialnih okoliščin ne more zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje, ki bi mu povzročil enake ali manjše stroške za najnujnejšo ogrevanje stanovanjskih prostorov.

(3) Do nujne oskrbe so upravičeni gospodinjski odjemalci iz drugega odstavka tega člena izključno v primeru, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca in oseb, ki z odjemalcem prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Gospodinjski odjemalec, ki je prejel obvestilo distributerja toplote o odklopu zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti in želi uveljaviti pravico do nujne oskrbe na podlagi prvega odstavka 296. člena EZ-1, mora v roku osmih dni od prejema obvestila o odklopu podati distributerju toplote vlogo za priznanje te pravice in predložiti ustrezna dokazila. Obrazec vloge za uveljavitev pravice do nujne oskrbe je odjemalcem dostopen na spletni strani distributerja toplote.

(5) Distributer toplote pri presoji upravičenosti do nujne oskrbe najprej ugotavlja, ali gospodinjski odjemalec izpolnjuje kriterije iz drugega odstavka tega člena, nato pa, ali obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje ali zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu, ki se ugotavljajo na podlagi izpolnjevanja enega izmed naslednjih dveh pogojev:

– ali glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe, v kateri gospodinjski odjemalec prebiva, odklop distribucije toplote ogroža življenje in zdravje tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, zaradi neobstoja možnosti uporabe drugega vira ogrevanja z enakimi ali nižjimi stroški;

– ali bi bilo v primeru odklopa distribucije toplote ogroženo zdravstveno stanje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(6) Do nujne oskrbe glede na letni čas in temperaturne razmere so gospodinjski odjemalci lahko upravičeni le v obdobju ogrevalne sezone.

(7) Do nujne oskrbe v obdobju ogrevalne sezone niso upravičeni gospodinjski odjemalci, ki prebivajo v stavbah, v katerih je vsaj v enem bivalnem prostoru odjemalca omogočeno ogrevanje s trdimi gorivi ali drugim virom ogrevanja.

(8) Distributer toplote kot ustrezno dokazilo za izpolnjen pogoj, da gre za gospodinjskega odjemalca iz drugega odstavka tega člena, upošteva potrdilo Centra za socialno delo, iz katerega je razvidno, da je odjemalec vložil vlogo za dodelitev redne denarne socialne pomoči že pred prejemom obvestila o odklopu.

(9) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi letnega časa in temperaturnih razmer zahteva potrdilo oziroma zapisnik o rednem letnem pregledu kurilnih naprav pristojne dimnikarske službe, iz katerega je nedvoumno razvidno, da ni vsaj v enem prostoru možno ogrevanje na trda ali druga goriva in izjavo odjemalca, da v nobenem prostoru ni vgrajena kurilna naprava za ogrevanje na trda ali druga goriva ali druga ogrevalna naprava. Dokazilo ne sme biti starejše od enega leta.

(10) Upravičenost do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja distributer toplote presoja na podlagi dokazila, iz katerega izhaja, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(11) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja upošteva potrdilo osebnega zdravnika, da gospodinjski odjemalec za ohranjanje življenja in zdravja nujno potrebuje distribucijo toplote z namenom zagotavljanja ustreznih bivalnih razmer. Potrdilo mora biti izdano posebej za namen ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe in mora natančno opredeliti obdobje, v katerem bi odklop ogrožal življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca.

(12) Če distributer toplote presodi, da je gospodinjski odjemalec upravičen do nujne oskrbe, o tem pisno obvesti odjemalca. Obvestilu, ki je namenjeno odjemalcu priloži seznam nasvetov za varčevanje z energijo, ki lahko pripomorejo k znižanju porabe energije oziroma stroškov ogrevanja. Distributer toplote sme pri izvajanju nujne oskrbe omejiti odjem toplote gospodinjskemu odjemalcu do količine, ki je nujno potrebna, da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo.

(13) Gospodinjski odjemalec je upravičen do nujne oskrbe za čas od predvidenega odklopa, kot izhaja iz obvestila iz prvega odstavka tega člena in dokler obstajajo okoliščine, ki povzročajo ogrožanje življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, vendar najdlje do dokončne odločbe Centra za socialno delo glede dodelitve redne denarne socialne pomoči. Za ta čas se odklop gospodinjskega odjemalca preloži.

(14) Če distributer toplote presodi, da niso izpolnjeni pogoji za nujno oskrbo, o tem nemudoma pisno obvesti gospodinjskega odjemalca in nadaljuje s postopkom odklopa.

14. **Obveščanje uporabnikov**

89. člen

Kontaktna točka za odjemalce je http://www.petrol-energetika.si/toplota/koncesije/hrastnik, prav tako pa lahko odjemalci informacije o svojih pravicah in obveznostih dobijo na sedežu distributerja toplote.

90. člen

(1) Distributer toplote odjemalcem toplote dvakrat letno poda informacije o obračunu toplote, ki vključujejo:

– veljavne dejanske cene;

– dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;

– primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta;

– primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(2) Distributer toplote odjemalcem toplote posreduje podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora distributer toplote odjemalcem podati informacije o obračunu toplote najmanj štirikrat letno, vendar ne več kot dvanajstkrat letno:

– na zahtevo odjemalca ali

– če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.

(4) Distributer toplote daje odjemalcem podatke o obračunu toplote in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

15. **Kakovost toplote**

91. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote se ugotavlja na odjemnem mestu.

(2) Temperatura ogrevane vode v distribucijskem omrežju se spreminja v odvisnosti od zunanje temperature že na proizvodnem viru. Sprememba temperature ogrevane vode na me-

rilnem mestu odjemalca v odvisnosti od zunanje temperature je razvidna iz temperaturnega diagrama za zunanjo projektno temperaturo –13 °C, ki je kot Priloga 2 sestavni del tega akta.

(3) Najnižja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca znaša v dovodu 65 °C.

(4) Najvišja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca znaša v dovodu 105 °C pri zunanji projektni temperaturi –13 °C.

(5) Dovoljena odstopanja temperature ogrevane vode na odjemnem mestu so ± 3°C

(6) Če odjemalec oporeka kakovosti toplote, mora distributer toplote ali njegov pooblaščenec opraviti meritve in rezultate meritev posredovati odjemalcu skupaj z izjavo o kakovosti toplote. Distributer toplote v osmih dneh po obvestilu odjemalca začne postopek preverjanja kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave in ga v osmih dneh po končanih meritvah obvesti o svojih ugotovitvah. Če distributer toplote izda izjavo o skladnosti kakovosti toplote, nosi stroške meritev odjemalec.

(7) Če se odjemalec z izsledki meritev o kakovosti toplote ne strinja, lahko opravi meritve na lastne stroške. Uporabljene merilne naprave in metodologija merjenja morajo ustrezati stanju tehnike in morajo biti skladne z določili predpisov s področja o akreditaciji in predpisov o načinu določanja organov za ugotavljanje skladnosti.

(8) Distributer toplote mora v osmih dneh preizkusiti ugotovitve odjemalca glede kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave. Distributer toplote je dolžan obvestiti odjemalca o svojih ugotovitvah v osmih dneh po izvedbi meritev.

(9) Če odjemalec dokaže odstopanja višino nadomestila, način in rok plačila nadomestila za posamezno vrsto kršitve določita distributer toplote in odjemalec sporazumno. Nadomestilo mora biti sorazmerno glede na višino nastale škode, težo kršitve in stopnjo odgovornosti distributerja.

(10) Ne glede na plačilo nadomestila, lahko odjemalec od distributerja po splošnih predpisih o odškodninski odgovornosti zahteva povrnitev škode, če škoda presega izplačano nadomestilo.

VI. TARIFNI SISTEM IN TARIFNI ELEMENTI ZA DOBAVO TOPLOTE

1. **Obračun distribucije toplote**

92. člen

Obračun distribucije toplote v obračunskem obdobju temelji na zaračunavanju tarifnih postavk tarifnih elementov:

– obračunske moči, ki odraža fiksne stroške distributerja toplote povezane z varnim in zanesljivim obratovanjem ter vzdrževanjem distribucijskega sistema in

– dobavljene količine toplote, ki odraža variabilen strošek distributerja toplote povezan predvsem s stroški proizvodnje toplote oziroma zagotavljanja ustrezne količine toplote za namen oskrbe odjemalcev.

2. **Tarifni elementi in tarifne postavke**

93. člen

(1) Distributer toplote določi tarifne postavke za tarifne elemente na način in pod pogoji, določenimi s tem aktom.

(2) Tarifne postavke za posamezne tarifne elemente so:

– fiksni del tarife za toploto (TP_F), ki predstavlja ceno za enoto obračunske moči v EUR/MW/leto;

– variabilni del tarife za toploto (TP_V), ki predstavlja ceno za enoto dobavljene količine toplote v EUR/MWh.

(3) Fiksni in variabilni del tarifnih postavk toplote za namen ogrevanja prostorov, distributer toplote oblikuje in določi v skladu s tarifnim sistemom, opredeljenim v tem aktu, in aktom, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje.

3. **Tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov**

94. člen

Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen ogrevanja prostorov, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{OGP})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
OGP_{01}	Gospodinjski odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
OGP_{02}	Industrijski odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
OGP_{03}	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			

4. **Tarifni sistem toplote za namen priprave sanitarne tople vode**

95. člen

Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen priprave sanitarne tople vode, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{STV})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
STV_{01}	Gospodinjski odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
STV_{02}	Industrijski odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			
STV_{03}	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda / topla voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW			
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW			

5. **Priprava in objava tarifnih postavk**

96. člen

(1) Distributer toplote mora pred začetkom zaračunavanja tarifnih postavk tarifne postavke javno objaviti na sedežu podjetja in spletni strani distributerja toplote ter vsaj tri dni pred objavo obvestiti Agencijo za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Distributer toplote posreduje obvestilo agenciji v obliki in na način, kot ga določi agencija v skladu s splošnim aktom, ki ureja način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetskih dejavnosti.

97. člen

(1) Odjemalec se zavezuje, da bo distributerju toplote plačal dobavljeno toploto (variabilni del cene) in storitve, vključno z obračunsko močjo (fiksni del cene), v skladu s tarifnim sistemom, ki je sestavni del tega akta. Storitve distributerja toplote, ki so vključene v ceni za enoto obračunske moči so strošek meritev toplote in obračun po primarnem merilniku toplote, strošek obračuna po posameznih odjemalcih toplote, oziroma po posameznih stanovanjih po v naprej določenem ali dogovorjenem razdelilniku stroškov.

(2) Ostale storitve, ki niso vključene v ceni za enoto obračunske moči, distributer toplote ponudi na osnovi dogovora z odjemalcem in obračuna skladno z veljavnim cenikom storitev ali skladno z veljavnim cenikom ostalih storitev distributerja toplote dostopnim na spletni strani distributerja in sedežu družbe. Veljavni cenik mora biti stroškovno naravnan, odražati mora dejanske stroške teh storitev in mora biti javno dostopen vsem odjemalcem.

(3) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so fizične osebe je 25. dan v mesecu za pretekli mesec.

(4) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so pravne osebe je 30. dan od izdaje računa, razen če odjemalec in distributer toplote v pogodbi o dobavi ne določita drugače.

(5) Če odjemalec ne poravna pravočasno svojih obveznosti, mu distributer toplote zaračunava zakonske zamudne obresti od dneva zapadlosti terjatve do dneva priliva iz naslova terjatve na transakcijski račun distributerja toplote, naveden na računu oziroma obračunu. V primeru zamude pri plačilu, je distributer toplote upravičen odjemalcu zaračunati stroške opomina, izterjave in morebitne druge stroške.

(6) Če nastane dvom o odjemalčevi plačilni sposobnosti, ali zaradi neredne poravnave plačilnih obveznosti, lahko distributer toplote zahteva plačilo vnaprej. Količina toplote, za katero lahko distributer toplote zahteva predplačilo, se določi z izračunom za primerljivo obračunsko obdobje.

(7) Če odjemalec zamuja s plačilom, mu distributer posreduje opomin za plačilo. Stroške opomina distributer zaračuna na opominu za plačilo, ki zapade v plačilo 15. dan od izdaje opomina. Strošek opomina je določen s cenikom storitev.

98. člen

Porabljeno električno energijo in strošek uporabe distribucijskega sistema električne energije za obratovanje toplotne postaje plača odjemalec dobavitelju oziroma distributerju električne energije, razen, če ima distributer v toplotni postaji lastno

odjemno mesto električne energije, ko je strošek električne energije vključen v ceno toplote skladno s tarifnim sistemom.

6. **Reševanje reklamacij**

99. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote na odjemnem mestu lahko reklamira odjemalec pisno, po elektronski pošti ali osebno na zapisnik na sedežu distributerja toplote.

(2) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:
– količino in kvaliteto prevzete toplote;
– obračun prevzete toplote;
– nepravilno delovanje merilnih naprav;
– druge storitve.

(3) V primeru, da se reklamacija nanaša na izvajanje delitev skupnega stroška toplote na posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu, ima distributer toplote pravico odjemalca za rešitev reklamacije napotiti na izvajalca delitve stroškov.

(4) Distributer toplote je dolžan na reklamacijo odgovoriti v roku osem delovnih dni od prejema reklamacije.

(5) Distributer toplote je dolžan odpraviti napako v roku 30 koledarskih dni, razen v primeru ko je odprava napake povezana s tehničnimi ali drugimi objektivnimi omejitvami.

(6) Reklamacija ne zadrži plačila nespornega dela računa. Če se ugotovi, da je obračun napačen, je distributer toplote dolžan preveč plačani znesek vrniti v roku osmih dni od dneva, ko je ugotovljeno, da je reklamacija upravičena.

VII. KONČNI DOLOČBI

100. člen

Z dnem uveljavitve tega akta se prenehajo uporabljati Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto za geografsko območje Občine Hrastnik (Uradni list RS, št. 103/09), Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja toplotne energije v Občini Hrastnik (Uradni list RS, št. 3/10) in Tarifni sistem za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja na območju Občine Hrastnik (Uradni list RS, št. 103/09).

101. člen

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. PEH-0011/MH
Hrastnik, dne 24. januarja 2017
EVA 2017-2430-0021

Petrol Energetika d.o.o.
Direktorica
Mojca Kert l.r.

PRILOGA 1: SHEMATIČNI PRIKAZ TOPLOTNE POSTAJE IN MEJA LASTNIŠTVA MED DISTRIBUTERJEVIMI NAPRAVAMI IN ODJEMALČEVIMI NAPRAVAMI

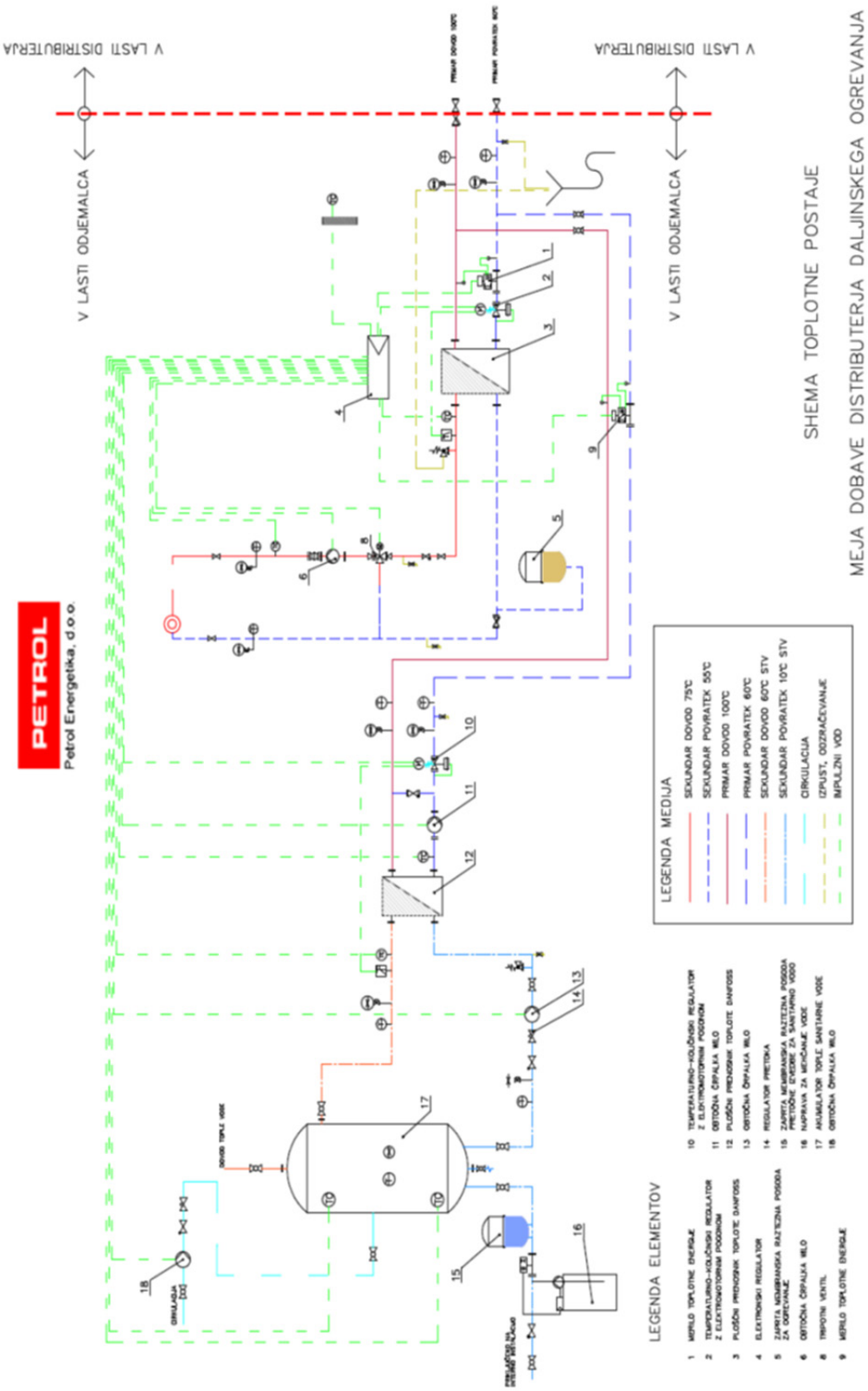

Priloga 2: Temperaturni diagram za zunanjo projektno temperaturo -13°C

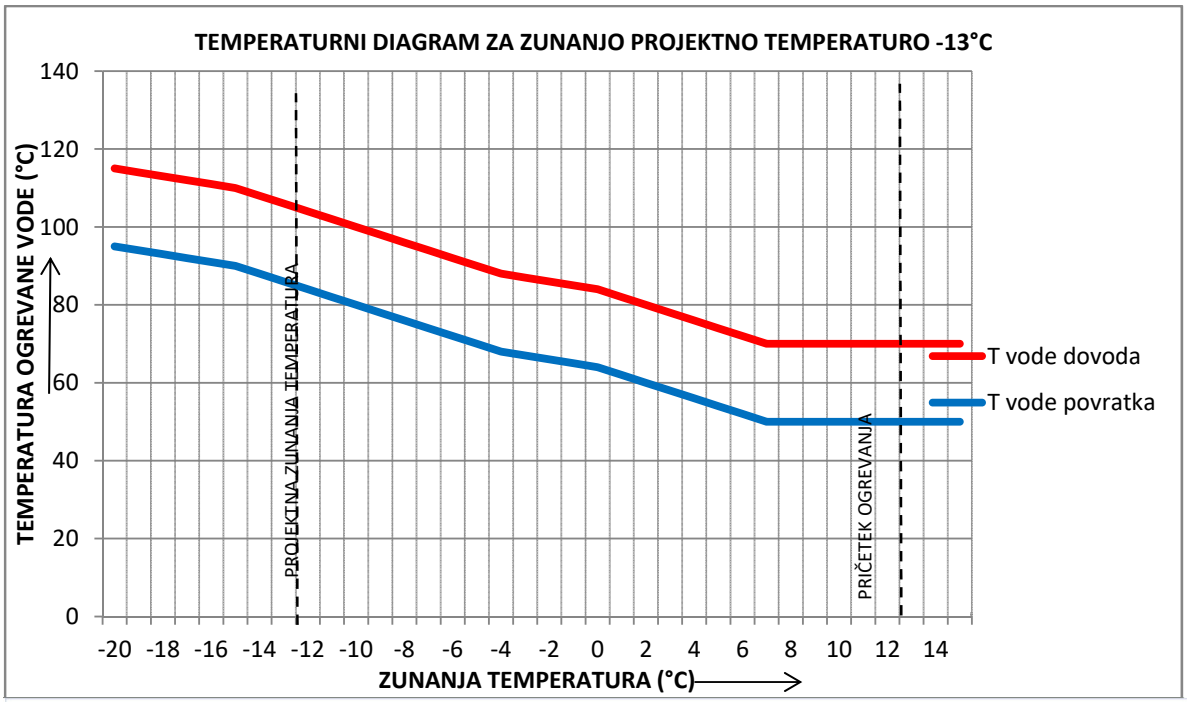

Opomba: Dovoljeno odstopanje temperature ogrevane vode na posameznem odjemnem mestu je +- 3° C.

813. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Ravne na Koroškem

Na podlagi 297. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) PETROL, Slovenska energetska družba, d.d., Ljubljana in PETROL ENERGETIKA proizvodnja in distribucija energetskih medijev d.o.o., kot izvajalca gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote na geografskem območju Občine Ravne na Koroškem, po pridobitvi soglasja Agencije za energijo št. 73-16/2016-11/236 z dne 17. 2. 2017, izdajata

SISTEMSKA OBRATOVALNA NAVODILA
za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Ravne na Koroškem

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. **Namen in predmet urejanja**

1. člen

(1) Ta akt ureja obratovanje in način vodenja distribucijskega sistema za oskrbo s toploto (v nadaljnjem besedilu: distribucijski sistem), ki je v upravljanju družbe PETROL, Slovenska energetska družba, d.d., Ljubljana in družbe PETROL ENERGETIKA proizvodnja in distribucija energetskih medijev d.o.o., (v nadaljnjem besedilu: distributer toplote) za geografsko območje Občine Ravne na Koroškem.

(2) Ta akt se uporablja za distributerja toplote, odjemalce toplote (v nadaljnjem besedilu: odjemalec) in uporabnike sistema, ter tudi za tiste pravne in fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem sistemu ali na drugih soodvisnih objektih.

(3) Ta akt določa predvsem:

– opredelitev distribucijskega sistema;

– tehnične in druge pogoje za varno obratovanje distribucijskega sistema z namenom zanesljive in kakovostne oskrbe s toploto;

– pogoje in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem;

– splošne pogoje za dobavo in odjem toplote;

– tarifni sistem in tarifne elemente za dobavo toplote.

(4) Ta akt se uporablja za distribucijski sistem na geografskem območju, navedenem v prvem odstavku tega člena, za katero je bila distributerju toplote podeljena koncesija.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena ta akt ne velja za distribucijski sistem za oskrbo s toploto na zaokroženem geografskem območju bivše Železarne Ravne, ki se nahaja na območju treh katastrskih občin v Občini Ravne na Koroškem, to je k. o. 882 – Ravne, k. o. 883 – Dobja vas in k. o. 877 – Stražišče, in je na južni strani omejen z regionalno cesto Ravne-Prevalje, na severni strani z železniško progo Dravograd-Prevalje, na vzhodni strani z regionalno cesto Ravne-Dravograd ter na zahodni strani s trgovskim centrom LIDL, Likevičkim potokom in delno območjem ZN-02. Na distribucijskem sistemu na območju iz tega odstavka se dejavnost distribucije toplote izvaja kot tržna dejavnost.

2. **Pomen izrazov**

2. člen

V tem aktu so uporabljeni pojmi, kot so določeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: EZ-1) in podzakonskih predpisih, poleg njih pa imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. glavni vod: je vod v distribucijskem sistemu, ki s toploto oskrbuje več kot eno stavbo in na katerega so vezani priključki;

2. hišna postaja: je del toplotne postaje, namenjena prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca. Hišna postaja je lahko direktne ali indirektne izvedbe. Indirektna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri je ogrevni medij distribucijskega sistema na primarni strani ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija na sekundarni strani; direktna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in distribucijski sistem niso ločeni s prenosnikom toplote;

3. interne toplotne naprave: so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode in drugo) ter tehnološke in druge namene;

4. merilna naprava: je merilnik toplote na odjemnem oziroma prevzemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na katerem se odčita količina predane oziroma prevzete toplote, ki je podlaga za obračunavanje dobavljene toplote;

5. merilno mesto: je mesto, kjer je nameščena merilna naprava;

6. obračunska moč: je zakupljena in nastavljena moč na toplotni postaji odjemalca, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči toplotne postaje, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščene osebe distributerja toplote;

7. obračunsko obdobje: je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto in traja največ dvanajst mesecev;

8. odjemalec: je vsaka fizična ali pravna oseba, ki od distributerja toplote kupuje toplo vodo, vročo vodo, paro ali hlad. Odjemalec na skupnem odjemnem mestu je skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno odjemno mesto;

9. odjemno mesto: pomeni mesto, na katerem se izvajajo meritve ali drug način ugotavljanja količin toplote za končnega odjemalca;

10. ogrevni medij: je medij v distribucijskem sistemu, s katerim se prenaša toplota;

11. priključek: je vod, ki poteka od glavnega voda do toplotne postaje pri distribuciji toplote;

12. priključitev: je izvedba fizične povezave priključka na obstoječi distribucijski sistem;

13. priključna moč: je nazivna moč internih toplotnih naprav odjemalca, določena s projektno dokumentacijo;

14. priključna postaja: je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzame pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj;

15. primarni merilnik toplote: je merilna naprava na odjemnem mestu v toplotni postaji, kjer odjemalec prevzema dobavljeno toploto. Odčitek količine dobavljene toplote na osnovi primarnega merilnika je osnova za obračun dobavljene toplote;

16. razdelilnik stroškov dobavljene toplote: je preglednica deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev (uporabnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju;

17. tarifna skupina: je skupina odjemalcev, za katere veljajo enake tarifne postavke toplote;

18. toplotna postaja: je vezni člen med distribucijskim sistemom (vključno s priključkom) in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave. Toplotne postaje so glede na ogrevni medij vročevodne, toplovodne in parne postaje;

19. uporabnik sistema: je proizvajalec toplote, ki dobavlja toploto v distribucijski sistem, ali odjemalec, ki odjema toploto iz distribucijskega sistema;

20. varnostni pas distribucijskega sistema (v nadaljnjem besedilu: varnostni pas): je območje širine 1,0 metra na vsako stran zunanjega gabarita elementov distribucijskega sistema.

II. OPREDELITEV DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA

1. **Distribucijski sistem**

3. člen

(1) Distribucijski sistem je sistem povezanih naprav, objektov, in vodov za transport ogrevnega medija po omrežju od proizvodnih virov do odjemnih mest v toplotnih postajah in vključuje proizvodne naprave, črpališča, glavne vode in priključke do odjemnih mest. Sestavni del distribucijskega sistema so tudi toplotne postaje, razen če v pogodbi o priključitvi oziroma v drugem dokumentu ni drugače pisno dogovorjeno.

(2) Z ustreznim načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem distribucijskega sistema, s skrbnim upravljanjem in izvajanjem nadzora nad distribucijskim sistemom ter nadziranjem vseh posegov v varnostnem pasu, je distributer toplote dolžan zagotavljati varno in zanesljivo obratovanje distribucijskega sistema.

2. **Naprave distributerja toplote**

4. člen

(1) Distribucijski sistem je v lasti distributerja toplote.

(2) V upravljanju distributerja toplote so naslednji deli distribucijskega sistema:

– objekti in naprave za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema;

– proizvodne naprave, ki spreminjajo primarno energijo goriv v toploto;

– črpališča, ki omogočajo pretok toplotnega medija po omrežju;

– glavni vodi distribucijskega sistema;

– priključki;

– toplotna postaja, razen če v pogodbi o priključitvi oziroma v drugem dokumentu ni drugače pisno dogovorjeno;

– merilne naprave na odjemnem mestu.

3. **Naloge distributerja toplote**

5. člen

Distributer toplote je odgovoren za:

– distribucijo toplote;

– zagotavljanje nujne oskrbe gospodinjskim odjemalcem;

– obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema;

– zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti distribucijskega sistema, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do sistema;

– zanesljivost oskrbe s toploto s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost obratovanja distribucijskega sistema;

– nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov sistema;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom sistema, da lahko učinkovito uveljavljajo oskrbo s toploto iz distribucijskega sistema;

– napovedovanje porabe toplote z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih;

– obračun dobavljene toplote.

4. **Dolžnosti distributerja toplote**

6. člen

Dolžnosti distributerja toplote so:

– da v skladu z določbami pogodbe o dobavi in tega akta dobavlja odjemalcem potrebno količino toplote;

– da seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika s tem aktom;

– da obvešča odjemalce o zmanjšanju obsega dobave, omejitvi ali odklopu;

– da organizira 24-urno dežurno službo, ki ves čas sprejema informacije odjemalcev o motnjah pri dobavi energije in da na zahtevo odjemalca motnjo, ki mu onemogoči odjem energije v ustrezni količini in kakovosti, odpravi takoj, ko je to mogoče;

– da v primeru večjih okvar takoj ukrene vse potrebno za preprečitev večje škode;

– da v primeru napačnega merjenja nemudoma dokumentira napake, o tem seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika ter takoj pristopi k odpravi vzrokov za napačno merjenje;

– redno vzdrževanje distribucijskega sistema, s katerimi upravlja.

5. **Toplotne naprave odjemalca**

7. člen

(1) Interne toplotne naprave od odjemnega mesta dalje so v lasti odjemalcev.

(2) Toplotna postaja brez merilne naprave na odjemnem mestu, je v lasti odjemalca, če je bila izvedena na stroške odjemalca, kar je razvidno iz pogodbe o priključitvi oziroma druge sklenjene pogodbe med distributerjem toplote in posameznim ali skupino odjemalcev.

(3) Projektiranje, izgradnja in montaža internih toplotnih naprav odjemalca je obveznost in strošek odjemalca.

(4) Distributer toplote ima pravico vršiti nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo toplotnih naprav odjemalca.

6. **Dolžnosti odjemalca toplote**

8. člen

Dolžnosti odjemalca toplote so:

– da skrbi za normalno obratovanje in redno vzdrževanje svojih toplotnih naprav;

– da ne izvaja sprememb na svojih toplotnih napravah brez pisnega soglasja distributerja toplote glede na izdano soglasje za priključitev in veljavno pogodbo o dobavi;

– da sproti obvešča distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu;

– da obvešča distributerja toplote o vseh napakah oziroma okvarah na distribucijskem sistemu;

– da omogoči distributerju toplote neoviran dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave, ki niso v lasti distributerja toplote, ter mu omogoči izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu s pristojnostmi distributerja toplote;

– da brezplačno nudi prostor za namestitev naprav v lasti distributerja toplote;

– da upošteva navodila distributerja toplote v primeru omejitve porabe;

– odjemalec je za svoje naprave, ki so del distribucijskega sistema, dolžan poveriti vzdrževalne in konstrukcijske posege podjetjem, oziroma usposobljenim osebam, ki takšna dela lahko opravljajo v skladu z veljavnimi predpisi;

– da nemudoma pisno obvesti distributerja toplote o vseh lastninskih in statusnih spremembah, ki vplivajo na razmerje med odjemalcem in distributerjem toplote.

III. TEHNIČNI IN DRUGI POGOJI ZA VARNO OBRATOVANJE DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA Z NAMENOM ZANESLJIVE IN KAKOVOSTNE OSKRBE S TOPLOTO

1. **Razvoj distribucijskega sistema**

9. člen

Distributer toplote izdela predloge za nadaljnji razvoj distribucijskega sistema, skladno z odlokom lokalne skupnosti o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije toplote ter na podlagi analize izvajanja distribucije in dobave toplote, značilnosti temperaturnih, pretočnih in tlačnih obratovalnih

parametrov, dejanske zasedenosti distribucijskega sistema, zanesljivosti obratovanja, izdanih soglasij za priključitev, anket ter drugih relevantnih podatkov.

2. **Pogoji za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema**

10. člen

Pri načrtovanju, graditvi, preskušanju, obratovanju, začetku in prenehanju obratovanja, vzdrževanju, obnavljanju ter drugih delih na distribucijskem sistemu, se zaradi poenotenja opreme, dimenzij cevi ter zapornih elementov, materialov, načinov izvedbe, geodetskih posnetkov in drugih elementov distribucijskega sistema uporabljajo tehnične zahteve za graditev distribucijskega sistema toplote in toplotnih postaj (v nadaljevanju tehnične zahteve), ki jih pripravi distributer toplote ter javno objavi na svoji spletni strani.

3. **Uravnotežene obratovalne razmere**

11. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere v distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno – tlačne razmere v distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega omrežja in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem in predane iz njega, morajo biti na vseh prevzemnih in odjemnih mestih nameščene merilne naprave.

4. **Vzdrževanje, nadzor in varovanje distribucijskega sistema**

12. člen

(1) Distributer toplote zagotavlja nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema. Odjemalec je dolžan zagotoviti distributerju toplote nemoten dostop do toplotne postaje za potrebe nadzora.

(2) Nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema se izvaja s pomočjo procesne, merilne, registracijske, telemetrijske in programske opreme. Oprema omogoča:

– distribucijo toplote in vodenje distribucijskega sistema;

– ugotavljanje neuravnoteženih obratovalnih razmer;

– nadzor nad delovanjem toplotnih postaj na distribucijskem sistemu;

– nadzor nad prevzemom in predajo toplote uporabnikom sistema;

– nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema in določanje prevzetih količin toplote;

– napajanje distribucijskega sistema z ustrezno kvaliteto vode in preprečevanje netesnosti v sistemu;

– intervencijsko odpravljanje netesnosti in večjih puščanj distribucijskega sistema.

(3) Redne preglede merilnih naprav v zakonitem roku in zamenjavo dotrajanih merilnih naprav opravlja distributer toplote ali druga pooblaščena oseba, skladno z veljavno zakonodajo.

(4) Za izpust vode iz sekundarnega sistema oziroma interne napeljave odjemalca z namenom, da lahko odjemalci izvedejo zamenjavo ogrevalnih teles, zapornih elementov in dvižnih vodov je treba predhodno uskladiti termin izpusta med distributerjem toplote oziroma odjemalcem ali upravnikom v primeru večstanovanjskih stavb. Prvi izpust izven kurilne sezone je za odjemalce brezplačen, vsak nadaljnji pa plačljiv.

13. člen

(1) Distributer toplote ima zaradi zagotovitve zanesljivega delovanja distribucijskega sistema pravico in dolžnost predlagati potrebne spremembe na distribucijskem sistemu ter podati minimalne tehnične zahteve, katere mora distribucijski sistem zagotavljati.

(2) Po končani izgradnji oziroma spremembi distribucijskega sistema morajo nastale spremembe distribucijskega sistema biti geodetsko posnete in vnesene v kataster energetskih in komunalnih vodov skladno z veljavnimi predpisi.

14. člen

(1) Za zagotovitev varnosti distribucijskega sistema ter življenja in zdravja ljudi izdaja distributer toplote soglasja k nameravanim posegom tretjih oseb v varnostni pas.

(2) Na podlagi zahteve za izdajo soglasja za nameravane posege v območje varnostnih pasov in predložene projektne dokumentacije distributer toplote, upoštevajoč določbe tehničnih zahtev, odloči o predlogu za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka tega člena.

15. člen

Na podlagi izdanega soglasja iz prejšnjega člena se poseg v varnostnem pasu izvede skladno s predpisi o graditvi objektov in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote in zahtevami tega akta.

16. člen

V varnostnem pasu distribucijskega sistema ima distributer toplote pravico nadzorovati dejavnosti in posege, ki se izvajajo, kakor tudi pravico dostopa do distribucijskega sistema.

5. **Služba stalne pripravljenosti**

17. člen

(1) Distributer toplote organizira službo stalne pripravljenosti, ki izvaja 24-urni nadzor nad delovanjem distribucijskega sistema.

(2) Vse prejete ali ugotovljene informacije o motnjah v delovanju distribucijskega sistema ali nenavadnih dogodkih, ki jih zazna služba stalne pripravljenosti, skladno z možnostmi, pooblastili in usposobljenostmi takoj odpravi, dogodek pa zabeleži v obratovalni dnevnik.

6. **Izvajanje aktivnosti na distribucijskem sistemu**

18. člen

(1) Za zagotovitev varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema je distributer toplote dolžan izvajati naslednje aktivnosti:

– redno in investicijsko vzdrževanje distribucijskega sistema in toplotnih postaj, ki so v lasti ali upravljanju distributerja toplote;

– redna, izredna (intervencijska) in nepredvidena popravila, obnavljanje in rekonstrukcije distribucijskega sistema;

– zaščito distribucijskega sistema pred mehanskimi, električnimi in kemičnimi vplivi;

– sistemsko kontrolo distribucijskega sistema;

– nadzor nad trasami in nad aktivnostmi tretjih oseb v varnostnem pasu;

– servisiranje naprav in opreme.

(2) Vsa dela na distribucijskem sistemu se morajo izvajati skladno s tehničnimi zahtevami distributerja toplote. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti tudi ustrezno usposobljenemu izvajalcu.

(3) Distributer toplote je dolžan za posege na internih toplotnih napravah, ki so v lasti odjemalca, le-temu povrniti s posegom povzročeno dejansko škodo v okviru splošnih določil o odškodninski odgovornosti.

7. **Splošni ukrepi za varno obratovanje sistema**

19. člen

Distributer toplote vzpostavi in vodi kataster infrastrukture za distribucijski sistem s podatki o tehničnih značilnostih in

lokaciji umestitve infrastrukture. V zbirni kataster infrastrukture distributer toplote oddaja spremembe v skladu z veljavnimi predpisi.

20. člen

Pred začetkom projektiranja ali poseganja v prostor, v katerem poteka distribucijski sistem, je dolžan projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje pri distributerju toplote pridobiti potrebne podatke o poteku vodov distribucijskega sistema iz evidence infrastrukture. Če projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje ne pridobi navedenih podatkov za območje novogradnje, odškodninsko odgovarja za škodo, ki nastane distributerju toplote zaradi takšnega posega v prostor.

8. **Ukrepi v primeru izrednih del ali ogroženosti distribucijskega sistema**

21. člen

(1) Distributer toplote mora nemudoma in v najkrajšem možnem času popraviti in odpraviti vse poškodbe in okvare, do katerih pride na distribucijskem sistemu. Informacije o motnjah v delovanju, poškodbah ali okvarah na distribucijskem sistemu ter o nenadnih dogodkih, ki lahko vplivajo na delovanje distribucijskega sistema ali njegovega dela, mora služba stalne pripravljenosti nemudoma posredovati vodji distribucijskega sistema.

(2) Vodja distribucijskega sistema s pomočjo dežurnih ekip in zunanjih izvajalcev izvede vse potrebne aktivnosti za preprečevanje materialne škode in poškodb ljudi.

(3) Distributer toplote zagotavlja v stalni pripravljenosti organizirano operativno osebje, ki je sposobno izvesti nujne posege za odpravo oziroma omilitev poškodb oziroma motenj na distribucijskem sistemu in organizacijo potrebnih popravil za vzpostavitev uravnoteženega delovanja v najkrajšem možnem času.

9. **Način izvajanja sistemske kontrole distribucijskega sistema**

22. člen

Distributer toplote izvaja nadzor nad stanjem distribucijskega sistema praviloma po naslednjem časovnem razporedu:

– redna tedenska kontrola obratovanja toplotnih postaj;

– redna mesečna vizualna kontrola trase distribucijskega sistema ob obhodu toplotnih postaj;

– redna dnevna kontrola distribucijskega sistema preko sistema daljinskega nadzora primarnih parametrov delovanja toplotnih postaj;

– redna letna kontrola distribucijskega sistema ob letnem remontu (v mesecih izven ogrevalne sezone);

– izredna kontrola distribucijskega sistema, ki se izvede na podlagi suma pojava netesnosti na zahtevo vodje distribucijskega sistema;

– pregled merilnih naprav skladno z zakonodajo.

23. člen

(1) Če je distributer toplote pozvan, da na distribucijskem sistemu izvede določena dela zaradi potrebe tretjih oseb, izvede ta dela na stroške naročnika del po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na uporabnike sistema.

(2) Distributer toplote prične z deli na zahtevo tretje osebe potem, ko mu je ta predložila usklajen dogovor z vsemi prizadetimi uporabniki sistema.

10. **Izredna in nepredvidena dela na distribucijskem sistemu**

24. člen

V primeru motenj ali okvar na distribucijskem sistemu, ki nastanejo kot posledica višje sile ali delovanja tretje osebe, mora distributer toplote v najkrajšem možnem času izvesti izredna in nepredvidena dela za zagotovitev nemotenega ter zanesljivega delovanja distribucijskega sistema oziroma organizirati potrebna popravila za vzpostavitev uravnoteženega delovanja.

25. člen

V primeru iz prejšnjega člena lahko distributer toplote, če je to nujno potrebno zaradi varnosti, zaradi čimprejšnje vzpostavitve nemotenega delovanja ali zaradi drugih upravičenih razlogov, začasno omeji ali prekine distribucijo toplote. O dogodku mora z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj nemudoma obvestiti prizadete odjemalce.

26. člen

(1) Zaradi izrednih in nepredvidenih del z namenom zagotovitve nemotenega in zanesljivega delovanja distribucijskega sistema, distributer toplote uporabnikom sistema ne odgovarja za morebitno nastalo škodo zaradi omejene ali prekinjene distribucije toplote.

(2) Tretja oseba, ki povzroči motnje ali okvare na distribucijskem sistemu, nosi vse stroške potrebnih izrednih in nepredvidenih del ter odgovarja za morebitno nastalo škodo.

11. **Sistemske storitve**

27. člen

Sistemske storitve, ki jih distributer toplote zagotavlja uporabniku v obsegu koriščenja dostopa, so:

– vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema;

– pokrivanje nastalih izgub toplote;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do sistema.

12. **Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema**

28. člen

(1) Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema vključuje predvsem naslednje aktivnosti:

– načrtovanje distribucijskega sistema;

– načrtovanje obratovanja distribucijskega sistema;

– zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema;

– izvajanje ukrepov v primeru okvar in poškodb na distribucijskem sistemu;

– izvajanje meritev;

– obdelavo podatkov in obračun distribucije toplote in sistemskih storitev.

(2) Distributer toplote upravlja distribucijski sistem vključno s priključki, toplotnimi postajami in merilnimi napravami na odjemnih mestih. V primeru priključitve odjemalca na distribucijski sistem mora odjemalec dovoliti in zagotoviti distributerju toplote brezplačno uporabo zemljišča in delov stavbe za izgradnjo priključka ter za namestitev merilnih naprav in ostalih priključnih elementov sistema.

29. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere na distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere na distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega sistema in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem oziroma predane iz njega, morajo biti na vseh odjemnih mestih ustrezne merilne naprave.

30. člen

Odjemalec mora zagotoviti, da so njegove interne toplotne naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane

na način, ki ne povzroča motenj na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu. Odjemalec mora distributerju toplote ali s strani distributerja toplote pooblaščeni osebi omogočiti dostop do naprav in napeljav distributerja toplote in toplotne postaje, na način, ki distributerju omogoča uresničevanje naslednjih pravic in dolžnosti:

– odčitavanje merilnih naprav in kontrola merilnih naprav;

– vzdrževanje naprav in napeljav, ki so v upravljanju distributerja toplote;

– evidentiranje in preverjanje tehničnih naprav.

13. **Zasedenost distribucijskega sistema**

31. člen

(1) Distributer toplote podatke o zasedenosti distribucijskega sistema ugotavlja na podlagi temperaturnih in pretočno tlačnih razmer v distribucijskem sistemu, ki izhajajo iz obračunske moči in podatkov iz sklenjenih pogodb o dobavi ter izdanih soglasij za priključitev na distribucijski sistem.

(2) Distributer toplote mora podatke o zasedenosti distribucijskega sistema posredovati morebitnemu uporabniku sistema najkasneje v roku osem dni od prejema popolne pisne zahteve uporabnika.

IV. POGOJI IN NAČIN IZVAJANJA PRIKLJUČITEV NA DISTRIBUCIJSKI SISTEM

1. **Postopek priključitve na distribucijski sistem**

32. člen

(1) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative in druge pogoje za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema. Distributer toplote poda na zahtevo investitorja minimalne pogoje, ki jih mora upoštevati projektna rešitev in katera je osnova za pridobitev soglasja s strani distributerja toplote.

(2) Energetski objekti, naprave, napeljave, vodi distribucijskega sistema, priključki in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo biti zgrajeni po enakih ali primerljivih tehničnih normativih, kot del distribucijskega sistema, na katerega se priključujejo.

(3) Neposredno (fizično) priključitev na distribucijski sistem izvede distributer toplote ali drug izvajalec pod nadzorom distributerja toplote. Stroške izvedbe priključitve na distribucijski sistem nosi odjemalec.

(4) Polnitev distribucijskega sistema in internih toplotnih naprav z ogrevnim medijem lahko izvede le distributer toplote. Stroške prve polnitve in ostale z izvedbo prve priključitve povezane stroške prilagoditve obratovanja distribucijskega sistema krije distributer toplote. Če se prva priključitev zaradi razlogov na strani odjemalca izvaja izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju za priključitev, izvede distributer toplote ta dela na stroške odjemalca po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce toplote.

(5) Stroške naslednjih polnitev in prilagoditev obratovanja distribucijskega sistema, ki nastanejo zaradi odjemalčevih dejanj krije odjemalec.

2. **Listine, ki jih je potrebno predložiti pred polnitvijo**

33. člen

(1) Investitor oziroma odjemalec mora pred polnitvijo vsakega novega ali spremenjenega distribucijskega voda, priključka ali toplotne postaje distributerju toplote predložiti naslednje dokumente:

– dokazila o usposobljenosti izvajalca, ki je izvedel distribucijski vod, priključek ali toplotno postajo;

– izjavo, da so naprave zgrajene v skladu s projektno dokumentacijo, veljavnimi predpisi, pravili stroke, tehničnimi zahtevami distributerja toplote, soglasjem h gradnji in soglasjem k priključitvi na distribucijski sistem;

– geodetski posnetek distribucijskega voda, priključka in shematski prikaz toplotne postaje.

(2) Investitor oziroma odjemalec mora po pridobitvi uporabnega dovoljenja za distribucijski vod, priključek in toplotno postajo, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje predložiti distributerju toplote.

(3) Z ogrevnim medijem napolnjeni in obratovalno usposobljeni distribucijski vod, priključek in toplotna postaja odjemalcu toplote ne dovoljujejo tudi odjema toplote. Odjem je dovoljen šele po sklenitvi pogodbe o dobavi toplote.

3. **Nadzor nad uporabo ogrevnega medija**

34. člen

Ogrevnega medija iz distribucijskega sistema ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja toplote. Vsaka uporaba ogrevnega medija mora potekati pod nadzorom distributerja toplote.

4. **Priključitev na distribucijski sistem**

35. člen

(1) Fizična priključitev novega distribucijskega voda ali priključka na obstoječ distribucijski sistem je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni pogoji, kar predhodno preveri distributer toplote glede na vpliv predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve v času med ogrevalno sezono (zaustavitev obratovanja vročevodnega ali toplovodnega omrežja, izguba vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem, morebitni povišani stroški proizvodnje toplote zaradi vklopa vršnega vira itd.) in temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja toplote in metodologiji izračuna povišanih obratovalnih stroškov zaradi priključitve odjemalca na distribucijski sistem v ogrevalni sezoni, nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

5. **Pogoji za priključitev**

36. člen

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijski sistem je potrebno izvesti skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, o graditvi objektov, EZ-1, tem aktom in drugimi veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji, mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijski sistem, ali za spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) Roki, v katerem mora distributer toplote odločiti o izdaji ali zavrnitvi soglasja, so določeni v posameznem predpisu, ki določa vrsto dokumenta, ki ga mora izdati distributer toplote.

6. **Soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja**

37. člen

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov, potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti projektno dokumentacijo stavbe v fazi idejne zasnove. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s pravilnikom o projektni in tehnični dokumentaciji in mora vsebovati shemo poteka priključka od priključnega mesta na distribucijskem vodu do stavbe, dimenzijo priključka, potrebno

toplotno moč stavbe in lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijski sistem in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

(5) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo k vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja hrani distributer toplote.

7. **Informacija o priključitvi na distribucijski sistem**

38. člen

Za priključitev obstoječih stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijski sistem. V pisni vlogi za pridobitev informacije je potrebno navesti situacijo stavbe s predvideno lokacijo toplotne postaje, opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

8. **Soglasje za priključitev**

39. člen

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijski sistem, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

– kopijo gradbenega dovoljenja;

– projekt za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav;

– pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje distribucijskega voda in priključka ter roki fizične priključitve le-teh na obstoječ distribucijski sistem.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustrezna soglasja lastnikov in solastnikov, ali pisno izjavo, s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključek, toplotna postaja, interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za gradnjo distribucijskega voda in priključka potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasje lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal.

(6) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

9. **Obvezne vsebine soglasja za priključitev**

40. člen

Soglasje vsebuje naslednje obvezne sestavine:

a) naslov stavbe, za katero se izvaja priključitev (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);

b) navedba investitorja in lastnika stavbe:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, zastopnik družbe;

c) navedbo načrtov in dokumentov, ki so predloženi vlogi za soglasje in na podlagi katerih je izdano soglasje;

d) tehnične značilnosti distribucijskega voda ali priključka;

e) priključno moč internih toplotnih naprav;

f) namen uporabe toplote;

g) pogoj, da bo priključitev stavbe na distribucijski sistem možna, če bo investitor izvedel priključitev v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote in predloženimi projekti za izvedbo;

h) navedba, kdaj soglasje preneha veljati:

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem skladno z načrti, ki so sestavni del tega soglasja v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem v roku dveh let od njene dokončnosti;

i) pravni pouk.

10. **Veljavnost soglasja**

41. člen

(1) Dokončno soglasje velja dve leti.

(2) V času iz prvega odstavka tega člena mora imetnik soglasja za priključitev objekta izpolniti vse pogoje, predpisane v soglasju za priključitev, in distributerju toplote naročiti izvedbo priključitve ter skleniti z distributerjem toplote pogodbo o dobavi toplote.

(3) Veljavnost soglasja za priključitev lahko operater sistema na zahtevo imetnika soglasja za priključitev podaljša največ dvakrat, vendar vsakič največ za eno leto.

(4) Zahtevo za podaljšanje mora imetnik soglasja za priključitev podati trideset (30) dni pred iztekom veljavnosti soglasja za priključitev. V primeru zamud na strani distributerja toplote se šteje, da je soglasje podaljšano, kar je distributer toplote dolžan sporočiti imetniku soglasja za priključitev, ki še ni izvedel priključitve na sistem.

11. **Postopek odločanja o soglasju za priključitev**

42. člen

(1) Na podlagi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, če investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:

– če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe, ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo;

– če so projekti za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav izdelani v skladu s predpisi, tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če je pridobil soglasje solastnikov stavbe oziroma solastnikov internih toplotnih naprav na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo;

– če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za distribucijski vod in priključek predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasje lastnika zemljišča, po katerem bo priključek potekal, v primerih, ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku 30 dni od vložitve popolne vloge za izdajo soglasja.

(3) O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča župan.

(4) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev hrani distributer toplote.

12. **Zavrnitev soglasja za priključitev**

43. člen

(1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:

– če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev;

– če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto;

– ali če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

(2) Če investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer toplote zavrne soglasje za priključitev.

13. **Pridobitev novega soglasja zaradi spremembe osnovnih parametrov**

44. člen

(1) Sprememba osnovnih parametrov pomeni spremembo tehničnih značilnosti distribucijskega voda ali priključka, spremembo priključnih moči objekta, nazivnih moči internih toplotnih naprav, spremembo namena uporabe toplote.

(2) V primeru sprememb osnovnih parametrov mora lastnik stavbe ali investitor gradnje v vseh primerih, ne glede na to, ali je do spremembe osnovnih parametrov prišlo po sklenitvi pogodbe o priključitvi ali pred samo priključitvijo na distribucijski sistem, vložiti pisno vlogo za novo soglasje za priključitev po postopku iz 39. člena tega akta.

(3) Pisni vlogi za spremembo priključne moči objekta je potrebno priložiti:

– lokacijo objekta;

– leto izgradnje objekta;

– način ogrevanja objekta;

– ogrevana površina objekta;

– toplotna moč objekta in temperaturni režim ogrevanja pred energetsko sanacijo;

– toplotna moč objekta in temperaturni režim ogrevanja po energetski sanaciji;

– izračun transmisijskih in prezračevalnih izgub celotnega objekta (upoštevani vsi prostori) po SIST EN 12831.

(4) Soglasje za spremembo osnovnih parametrov se izda tako, da se izda novo soglasje za priključitev.

14. **Pogoji za prenos soglasja pred priključitvijo**

45. člen

(1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitev nepremičnine v času med izdajo soglasja in pred priključitvijo, se lahko soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasje za priključitev preneseta na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba.

(2) Novi lastnik nepremičnine mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi iz prejšnjega odstavka obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

15. **Sprememba lastnika priključka**

46. člen

(1) Če po sklenitvi pogodbe o priključitvi pride na podlagi univerzalnega, singularnega pravnega nasledstva ali zaradi statusnih sprememb lastnika priključka do spremembe lastnika priključka, mora novi lastnik nepremičnine najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev.

(2) Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

(3) Lastnik priključka lahko lastninsko pravico za priključek prenese na drugo osebo le s pravnim poslom, s katerim prenese lastninsko pravico na nepremičnini, na kateri je priključek.

(4) Če lastnik priključka prenese na drugo osebo lastninsko pravico le glede dela nepremičnine, na kateri je priključek, se priključek deloma ali v celoti prenese na drugo osebo le, če se tako dogovorita v pogodbi o prenosu lastninske pravice lastnik in novi lastnik priključka.

16. **Odstranitev stavbe**

47. člen

(1) Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan priključek, odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje.

(2) Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve priključka, ki bo zaradi odstranitvenih del prizadet.

(3) Soglasje, ki ga izda distributer toplote, vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

17. **Stroški priključitve**

48. člen

(1) V primeru iz tretje alineje prvega odstavka 43. člena tega akta ima lastnik stavbe ali investitor gradnje pravico do priključitve, če se odloči, da bo sam kril nesorazmerne stroške priključitve na obstoječ distribucijski sistem. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(2) Distributer toplote oceni ekonomsko upravičenost priključitve na podlagi analize stroškov in koristi ter z uporabo metode sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer se upoštevajo parametri iz splošnega akta agencije o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje. Pri izračunu ekonomske upravičenosti investicije v gradnjo priključka do točke v sistemu, kjer je priključitev možna, ali v ojačitev obstoječega sistema, ali kombinacijo obojega se upošteva referenčna ekonomska doba uporabe priključka 20 let.

(3) Pri analizi ekonomske upravičenosti priključitve distributer toplote upošteva:

– stroške za izvedbo potrebne investicije v priključek ali v ojačitev obstoječega sistema (vrednost investicije) ali kombinacijo obojega;

– predvidene dodatne stroške distributerja toplote, kot na primer stroške za vzdrževanje in obratovanje novega priključka;

– predvidene prihranke ali dodatne stroške, ki bi morebiti nastali zaradi spremenjene višine vzdrževalnih in obratovalnih stroškov kot posledica izvedenih ojačitev sistema;

– strošek iz naslova donosa na sredstva povezan z izvedeno investicijo;

– predvidene dodatne prihodke distributerja toplote, glede na predviden obseg uporabe priključka s strani odjemalcev.

(4) Stroški priključitve so vsi stroški, ki jih ima distributer toplote zaradi zahtevane priključitve iz prve, druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(5) Stroški za izvedbo potrebne investicije so stroški projektiranja, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic, stroški gradnje objektov in naprav in vsi drugi stroški, ki jih distributer toplote ne bi imel, če ne bi prišlo do zadevne priključitve. Za izračun stroškov se upoštevajo trenutne cene na trgu in podatki iz pogodb preteklih gradenj primerljivih objektov.

(6) Predvideni dodatni stroški distributerja toplote so vsi stroški obratovanja ter vzdrževanja, ki jih bo imel distributer toplote, glede na izkustvena merila s podobno energetsko infrastrukturo, v zvezi z investicijo iz prejšnjega odstavka v ekonomski dobi uporabe priključka.

(7) Strošek iz naslova donosa na sredstva za namene določitve nesorazmernih stroškov priključitve se določi kot povprečna vrednost obrestne mere zadnjih petih izdanih državnih obveznic Republike Slovenije.

(8) Pri izračunu amortizacijskih dob se za posamezne dele distribucijskega voda upoštevajo amortizacijske dobe in stopnje, ki jih je distributer toplote upošteval pri pripravi zadnjih revidiranih letnih računovodskih izkazov skladno s slovenskimi

ali mednarodnimi računovodskimi standardi in ki ne presegajo davčno priznanih stopenj.

(9) Predvideni dodatni prihodki distributerja toplote so vsi prihodki, ki jih bo imel distributer toplote zaradi nove priključitve, upoštevaje s strani odjemalca napovedan odjem toplote.

(10) Dodatne prihodke in stroške, ki se upoštevajo pri analizi ekonomske upravičenosti, ugotavlja distributer toplote na podlagi podatkov, ki veljajo na dan, ko je s strani odjemalca prejel popolno vlogo za izdajo soglasja za priključitev.

(11) Priključitev je ekonomsko upravičena, če predvideni dodatni prihodki zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve. Vse stroške priključitve, ki so ekonomsko upravičeni, nosi distributer toplote (sorazmerni stroški priključitve).

(12) Če predvideni dodatni prihodki ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve, ima odjemalec pravico do priključitve le, če sam pokrije tisti del stroškov, ki ni pokrit s predvidenimi dodatnimi prihodki (nesorazmerne stroške).

(13) Distributer toplote določi nesorazmerne stroške kot znesek, ki je potreben, da je v referenčni ekonomski dobi uporabe priključka v celoti upoštevana takšna pričakovana interna stopnja donosnosti investicije kot znaša stopnja donosa na sredstva distributerja toplote.

(14) Distributer toplote ni dolžan začeti z investicijo, dokler odjemalec ne sklene pogodbe o priključitvi, s katero se odjemalec zaveže, da bo v referenčni ekonomski dobi uporabljal priključek v napovedanem obsegu odjema toplote, ki izhaja iz pogodbe o priključitvi, in dokler ne plača nesorazmernih stroškov, če so ti opredeljeni v pogodbi o priključitvi.

(15) Posledice neizpolnjevanja obveznosti iz pogodbe o priključitvi, predvsem če odjemalec ne odjema toplote v napovedanem obsegu, in vračilo dela nesorazmernih stroškov zaradi priključitve novih odjemalcev na isti distribucijski vod, distributer toplote opredeli v pogodbi o priključitvi.

18. **Vsebina pogodbe o priključitvi**

49. člen

(1) Po dokončnosti soglasja za priključitev in pred priključitvijo na distribucijski sistem skleneta investitor (oziroma lastnik nepremičnine, odjemalec) in distributer toplote pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijski sistem, plačilom nesorazmernih stroškov priključitve, lastništvom, izvedbo in nadzorom nad gradnjo priključka, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom in njegovim vzdrževanjem ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijski sistem. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote, razen v primeru ko je v pogodbi o dobavi urejena tudi vsebina pogodbe o priključitvi.

(2) Obvezna vsebina pogodbe o priključitvi je tudi ureditev vseh medsebojnih razmerij med distributerjem toplote in lastnikom nepremičnine v zvezi z morebitno prekinitvijo ali odstranitvijo priključka ter odgovornostjo za plačilo s tem povezanih stroškov.

19. **Izgradnja priključka in toplotne postaje**

50. člen

(1) Priključek mora biti zgrajen v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote, graditelj pa mora distributerja toplote pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njegovo izgradnjo.

(2) Distributer toplote mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključku.

(3) Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati distributerja toplote o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključku.

(4) Vsa morebitne zamenjave, popravila in vzdrževalna dela na priključku bremenijo lastnika priključka.

(5) Nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje obvezno izvaja distributer toplote, kar se uredi s pogodbo o priključitvi.

(6) Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za pravilno in brezhibno delovanje internih toplotnih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale.

20. **Določitev tehničnih značilnosti priključka**

51. člen

Vrsto, število, lego in dimenzijo priključkov določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določila tega akta in upoštevaje ekonomičnost načina priključitve.

21. **Obveznost odjemalca za dopustitev vgradnje tehnološko sodobnih merilnih naprav**

52. člen

Odjemalec je dolžan, v kolikor je to potrebno, v svojih prostorih distributerju toplote omogočiti vgradnjo in obratovanje tehnološko sodobnih merilnih naprav in naprav za namen nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema.

22. **Postopek začasnega odklopa**

53. člen

(1) Distributer toplote sme začasno odklopiti odjemalca zaradi:

– rednega ali izrednega vzdrževanja;
– pregledov ali remontov;
– preizkusov ali kontrolnih meritev;
– razširitev omrežja.

(2) Za predvideni odklop mora distributer toplote izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

(3) Distributer toplote je dolžan o predvidenem odklopu v pisni obliki pravočasno obvestiti odjemalce toplote, v primeru večjega števila odjemalcev pa v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja toplote vsaj 48 ur pred odklopom. Če ima stavba upravnika, se za drug oseben način obveščanja šteje tudi obvestilo upravniku stavbe.

(4) Distributer toplote je dolžan o nepredvideni prekinitvi distribucije toplote v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika stavbe.

(5) Obvestilo iz tretjega odstavka mora vsebovati:

– navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem bo prekinjena distribucija toplote;
– obdobje prekinitve distribucije toplote;
– seznam stavb, katerim bo prekinjena distribucija toplote.

23. **Odklop po predhodnem obvestilu**

54. člen

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti, in sicer če:

– na opomin distributerja toplote ne poravna pogodbenih obveznosti;
– moti distribucijo toplote drugim odjemalcem;
– odreče ali onemogoči distributerju toplote ali osebam, ki imajo pooblastilo distributerja toplote, dostop do vseh delov priključka, toplotne postaje, glavnih zapornih ventilov na dovodu in povratku, merilnih naprav ali internih toplotnih naprav v okviru pristojnosti distributerja toplote po tem aktu, kadar obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje;
– brez soglasja distributerja toplote priključi na distribucijski sistem svoje toplotne naprave, ali, če omogoči prek svojih toplotnih naprav priključitev toplotnih naprav drugih odjemalcev;
– na opomin distributerja toplote ne zniža odjema toplote na s pogodbo o dobavi toplote dogovorjeno vrednost oziroma količino v zahtevanem roku;

– onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja toploto brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih;

– v roku, ki ga določi distributer toplote oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave, ali napeljave.

(2) Rok za izpolnitev obveznosti v obvestilu znaša petnajst dni za gospodinjske odjemalce in osem dni za ostale odjemalce od dneva prejema obvestila.

(3) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

24. **Odklop brez predhodnega obvestila**

55. člen

(1) Distributer toplote izvede odklop brez predhodnega obvestila, če odjemalec:

– z obratovanjem svojih toplotnih naprav ogroža življenje ali zdravje ljudi, ali ogroža premoženje;

– ob pomanjkanju toplote ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju odjema toplote iz distribucijskega sistema, s čimer ogroža življenje ali zdravje ljudi;

– nepooblaščeno odjema toploto z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem merilne naprave, s čimer ogroža premoženje;

– nepooblaščeno priključi svoje toplotne naprave na distribucijski sistem, s čimer ogroža premoženje.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov, ali s fizično prekinitvijo priključka na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(3) Vnovična dobava toplote po odklopu se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za odklop in ko odjemalec distributerju toplote poravna nastale stroške v zvezi z odklopom.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

25. **Odklop na zahtevo odjemalca**

56. člen

(1) Odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev, lahko zahteva od distributerja toplote, da njegovo odjemno mesto trajno odklopi od distribucijskega sistema pod pogoji iz 62. in 63. člena tega akta.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zapiranjem zapornih armatur na priključku in pečatenjem položaja armatur v zaprtem položaju.

(3) Pravica odjemalca do odklopa po tem členu ne posega v obveznosti odjemalca toplote iz pogodbe o priključitvi, ki se nanašajo na obveznost uporabe priključka do poteka ekonomske dobe priključka.

(4) Če se odjemalec ponovno priključi na sistem v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(5) Distributer toplote lahko odjemalcu, ki je zahteval odklop, zavrne ponovno priključitev na distribucijski sistem ali izdajo novega soglasja za priključitev, dokler odjemalec ne poravna vseh obveznosti iz pogodbe o priključitvi, ki izvirajo iz časa pred odklopom.

(6) Odjemalec mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev in skleniti novo pogodbo o priključitvi.

(7) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

26. **Ponovna priključitev in povrnitev škode**

57. člen

(1) Distributer toplote je dolžan odjemalca, ki je bil odklopljen, na njegove stroške ponovno priključiti na distribucijski sistem, v roku 30 dni, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za odklop in izpolnil pogoje iz tega akta. Distributer odpravo razlogov za odklop ugotavlja na podlagi dokumentov, ki mu jih lahko posreduje odjemalec ali razpolaga z njimi v lastnih evidencah.

(2) Distributer toplote, ki je odjemalca neutemeljeno odklopil, mora v 24 urah od ugotovitve neutemeljenega odklopa na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca omrežja na svoj distribucijski sistem, tako da nemudoma na lokacijo napoti službo stalne pripravljenosti.

(3) Odjemalec toplote ima pravico do nadomestila zaradi neutemeljenega odklopa, ki ga uveljavi pri distributerju, tako da nanj naslovi vlogo, ki mora vsebovati:

– ime in priimek odjemalca;

– naslov odjemnega mesta;

– ocena časovne opredelitve nastanka stroškov;

– ocena višine stroškov.

(4) Distributer mora obravnavati vlogo odjemalca iz prejšnjega odstavka v roku osem dni tako, da mu pisno posreduje odobritev ali zavrnitev zahtevka.

(5) Odjemalec ima pravico do povračila škode, ki presega višino odobrenega nadomestila iz tretjega odstavka zaradi neutemeljenega odklopa po splošnih pravilih civilnega prava.

V. SPLOŠNI POGOJI ZA DOBAVO IN ODJEM TOPLOTE

1. **Pogodba o dobavi toplote**

58. člen

(1) Pogodba o dobavi toplote med odjemalcem in distributerjem toplote mora biti sklenjena v pisni ali elektronski obliki skladno s predpisi o elektronskem poslovanju.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj naslednje:

– ime in naslov distributerja toplote;

– opravljene storitve, ponujeno raven kakovosti storitev;

– pravice in obveznosti pogodbenih strank v zvezi z neizpolnjevanjem pogodbe;

– vrste vzdrževalnih storitev;

– načine pridobivanja podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;

– trajanje pogodbe, pogoje za podaljšanje in prenehanje vzdrževalnih storitev in pogodbe;

– dogovore o nadomestilu in povračilu v primeru, če ni dosežena raven kakovosti storitev iz pogodbe, vključno z nenatančnim ali zapoznelim obračunavanjem toplote;

– informacije o pravicah odjemalcev.

(3) Splošni pogodbeni pogoji so sestavni del pogodbe o dobavi in so znani vnaprej ter odjemalcu tudi dostopni.

(4) Vsako spremembo splošnih pogodbenih pogojev bo distributer toplote odjemalcem sporočil najmanj en mesec pred njihovo uveljavitvijo na računu s sklicem na spletno stran, kjer so spremenjeni pogoji objavljeni in na spletni strani distributerja toplote.

2. **Sklepanje pogodbe o dobavi**

59. člen

Če pogodba o dobavi ni sklenjena v pisni ali elektronski obliki, odjemalec pa dejansko odjema toploto, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem sklenjeno z dnem dobave toplote.

3. **Sprememba pogodbe o dobavi**

60. člen

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb pri odjemalcih, ki vplivajo na obstoječe pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah

najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote, v primeru, da gre za skupno odjemno mesto.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če gre za skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, ali davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;

d) priloženo listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);

e) podpisano izjavo novega odjemalca, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje v primeru, da gre za skupno odjemno mesto;

f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. V kolikor odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo.

(4) V primeru nepopolnega obvestila iz drugega odstavka tega člena distributer toplote odjemalca obvesti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozove k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na prenos lastninske pravice.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

(6) Distributer je dolžan obravnavati in vzpostaviti novo pogodbeno razmerje v roku 30 dni.

4. **Ureditev pogodbenih razmerij z odjemalcem, ki ni lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev**

61. člen

(1) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko distributerju pisno predlaga, da se pogodbeno razmerje uredi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik) in ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine.

(2) Pisni predlog odjemalca mora vsebovati:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

b) podatke o odjemalcu toplote, ki ni lastnik nepremičnine:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta;

d) soglasje imetnika soglasja za priključitev oziroma lastnika nepremičnine za sklenitev pristopa k dolgu k pogodbi o dobavi.

(3) Distributer toplote in imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine oziroma odjemalec, ki ni imetnik soglasja za priključitev pogodbeno razmerje uredijo s sklenitvijo pogodbe o dobavi toplote tako, da odjemalec pristopi k dolgu imetnika soglasja za priključitev.

(4) Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev pristopa k dolgu. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(5) Pristop k dolgu k pogodbi o dobavi toplote prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan pristop k dolgu.

(6) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko prekliče soglasje za sklenitev pristopa k dolgu odjemalca tako, da o tem obvesti distributerja toplote in odjemalca, pri čemer preklic prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan preklic pristopa k dolgu.

62. člen

(1) Distributer toplote in odjemalec toplote skleneta pogodbo o dobavi za čas, določen v pogodbi o dobavi.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi pisno s 30 dnevnim odpovednim rokom. Distributer toplote upošteva odpoved s prvim naslednjim obračunskim obdobjem po preteku odpovednega roka.

(3) Odjemalec mora odpoved posredovati distributerju toplote v pisni obliki s priporočeno pošiljko ali z osebno vročitvijo na sedežu distributerja.

63. člen

Odstop od pogodbe o dobavi ni mogoč:

– če je podana zahteva s strani posameznega odjemalca toplote na skupnem odjemnem mestu;

– v primeru zahteve po odstopu od pogodbe o dobavi, ko bi se tudi po prenehanju veljavnosti pogodbe o dobavi odjemalec želel ogrevati, pa je na določenem območju na podlagi posebnega kogentnega predpisa predpisana prioritetna uporaba toplote iz distribucijskega sistema kot vira energije za ogrevanje prostorov.

64. člen

Če odjemalec zaradi sprememb splošnih pogodbenih pogojev ne želi več odjemati toplote pod navedenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odstop od pogodbe o dobavi v skladu z določbami prejšnjega člena ni mogoč, odstopi od pogodbe o dobavi z odpovednim rokom 30 dni.

5. **Posebna razmerja na skupnih odjemnih mestih**

65. člen

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v večstanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri poraba toplote za več pravnih in/ali fizičnih oseb skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca (v nadaljnjem besedilu: skupno odjemno mesto).

66. člen

(1) Pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe oziroma drug pooblaščenec lastnikov

posameznih delov stavb v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov posameznih delov.

(2) Če večstanovanjska, poslovna ali stanovanjsko-poslovna stavba s skupnim odjemnim mestom nima upravnika ali pooblaščenca lastnikov posameznih delov stavb, sklepa distributer toplote pogodbe o dobavi toplote z vsakim odjemalcem posebej, razen, če se distributer in odjemalci ne dogovorijo drugače.

(3) Odjemalec, ki odjema toploto v delu stavbe ali v stavbi iz skupnega odjemnega mesta več odjemalcev ali več stavb, je dolžan najkasneje v 15 dneh po začetku odjema toplote ali po njegovem prenehanju sporočiti distributerju naslednje podatke:

a) ime in priimek ali firmo odjemalca:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedba zakonitega zastopnika družbe;

b) naslov in podatke o delu stavbe oziroma o stavbi, v kateri odjema toploto;

c) datum začetka ali prenehanja odjema toplote;

d) priloženo listino kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo).

67. člen

(1) Stroški oskrbe s toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci sami ali po upravniku ali s pomočjo tretje osebe na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni distributerju toplote, v roku, ki ga določi distributer, posredovati razdelilnik stroškov dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov.

(2) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote mora biti izdelan v skladu s pravilnikom, ki ureja način delitve in obračun stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavb z več posameznimi deli (v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote in sklenjenim sporazumom o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, če obstaja.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni v skladu s pravilnikom in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov.

68. člen

(1) Merjenje dobave toplote vsakemu posameznemu delu stavbe ni obveznost niti strošek distributerja toplote.

(2) Distributer toplote ni odgovoren za pripravo in pravilnost razdelilnika stroškov dobavljene toplote. Distributer toplote ni izvajalec obračuna in izvajalec delitve stroškov dobavljene toplote po pravilniku, razen če je s pogodbo drugače določeno.

69. člen

(1) Ob spremembi odjemalca na skupnem merilnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba.

(2) Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto do konca obračunskega obdobja dotedanji odjemalec.

6. **Ugotavljanje dobavljenih količin toplote**

70. člen

(1) Količina dobavljene toplote se ugotovi na podlagi odčitka merilne naprave, nameščene na odjemnem mestu.

(2) Količine dobavljene toplote se merijo neposredno s toplotnim števcem izražene v MWh.

(3) Pri ugotavljanju količine dobavljene toplote se ne upoštevajo merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(4) Merilne naprave odčitava pooblaščena oseba distributerja toplote ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(5) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in v količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(6) Kolikor odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca.

7. **Merilne naprave**

71. člen

(1) Merilne naprave so v lasti distributerja toplote, razen internih merilnih naprav.

(2) Merilne naprave namešča na odjemno mesto distributer toplote, na svoje stroške.

(3) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so merilniki toplote s pripadajočimi tipali temperature in pretoka ter računsko enoto.

72. člen

Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s pogoji distributerja toplote. Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje. Po namestitvi merilne naprave, se lahko na napravo in njene sestavne dele namestijo plombe, ki onemogočajo njeno demontažo brez poškodbe.

73. člen

(1) Merilne naprave pregleduje, vzdržuje in zamenjuje ter izvaja redne menjave distributer toplote na svoje stroške.

(2) Tehnični pogoji in način izvajanja meritev so določeni s tehničnimi zahtevami distributerja toplote.

74. člen

(1) Redne preglede merilne naprave in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja na svoje stroške distributer toplote v skladu z zakonodajo.

(2) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri pregledu ugotovi, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogreška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec oziroma lastnik merilne naprave.

75. člen

(1) V primeru okvare merilnih naprav, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora odjemalec o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

76. člen

Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in učinkovito delovanje toplotne postaje namešča, premešča in vzdržuje distributer toplote na svoje stroške. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

8. **Merjenje količin toplote in obračunsko obdobje**

77. člen

Distributer toplote je odgovoren za zagotavljanje merilnih podatkov za obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote.

78. člen

Redno obračunsko obdobje je mesečno.

9. Zagotavljanje meritev

79. člen

(1) Pri izvajanju aktivnosti iz 77. člena tega akta mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne in lahko čitljive. Odjemalec mora zavarovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo plomb in drugimi poškodbami.

(2) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila distributerja toplote javiti pravilen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote.

80. člen

Za obračunsko obdobje, za katerega niso bile odčitane merilne naprave zaradi odsotnosti odjemalca ali drugih razlogov na strani odjemalca (kot npr. onemogočanje dostopa do merilne naprave), distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

81. člen

(1) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjene, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote sporazumno popravijo za čas od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene.

(2) Če ne pride do sporazumnega popravka izmerjenih količin, se popravek izvrši tako, da distributer predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma registrirale teh količin, določi na osnovi srednjih vrednosti predanih količin, v obdobju pred in po nastanku okvare, z upoštevanjem dinamike dobave toplote oziroma temperaturnega primanjkljaja.

82. člen

(1) Za obdobje, ko je merilna naprava pokvarjena, se določi dobavljena količina na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju, ko je merilna naprava še pravilno delovala, z upoštevanjem vseh okoliščin, ki vplivajo na odjem toplote.

(2) Primerljivo obračunsko obdobje določi distributer toplote, kot sledi:

– raba toplote za ogrevanje je sorazmerna temperaturnemu primanjkljaju (Kdan). Specifična raba toplote Qsp (MWh/Kdan) kot kvocient med izmerjeno rabo toplote (MWh) in temperaturnim primanjkljajem (Kdni) je karakteristična veličina, ki je ob nespremenjenih bivalnih navadah konstantna vrednost posameznega objekta;

– v primeru okvare merilnika toplote se raba toplote v obračunskem obdobju kot najboljši približek izračuna kot produkt specifične rabe toplote Qsp (MWh/Kdan), izračunane iz predhodnih izmerjenih podatkov, ko je merilnik toplote deloval brezhibno in izračunanega temperaturnega primanjkljaja (Kdni) v obdobju, ko je bil merilnik toplote v okvari;

– temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju je vsota dnevnih razlik temperature med 20 °C in zunanjo dnevno povprečno temperaturo zraka za tiste dni, ko je dnevna povprečna temperatura nižja ali enaka 12 °C;

– v primeru vzpostavljene kontinuirane meritve zunanje temperature na desetinko stopinje Celzija natančno se dnevna povprečna temperatura izračuna kot povprečje 24 vrednosti v dnevu. V primeru, da ni vzpostavljenih kontinuiranih meritev zunanje temperature pa se dnevna povprečna zunanja temperatura izračuna iz treh izmerkov temperature (ob 7., 14. in 21. uri po srednjeevropskem času) na desetinko stopinje Celzija natančno kot četrtina skupne vsote jutranje, popoldanske ter dvakratne večerne vrednosti temperature.

10. Neupravičen odjem

83. člen

(1) Za neupravičen odjem toplote se šteje:

– odjem toplote brez sklenjene pogodbe o dobavi toplote, kljub pozivom odjemalcu, da se pogodbo sklene; odjem toplote, ki ni merjen z merilno napravo za ugotavljanje količin dobavljene toplote;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki ni overjena pri akreditiranem kontrolnem organu;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki je namerno poškodovana;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, kjer so nepooblaščeno odstranjeni oziroma poškodovani pečati merilne naprave oziroma njeni sestavni deli, če so bili nameščeni;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, katere overitev pri akreditiranem kontrolnem organu je potekla, zamenjava merilne naprave pa ni mogoča iz razlogov na strani odjemalca;

– odjem toplote, izveden z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem;

– odjem toplote, ki ga izvaja odjemalec s tem, da je priključil svoje interne toplotne naprave na distribucijski sistem brez soglasja distributerja toplote.

(2) Dokazno breme upravičenega odjema je na strani osebe, za katero obstaja utemeljen sum, da izvaja neupravičen odjem toplote.

(3) Če trajanje neupravičenega odjema ni mogoče ugotoviti, se neupravičen odjem toplote obračuna od zadnjega odčitka merilne naprave s strani distributerja toplote. V primeru, da zadnjega odčitka merilne naprave ni mogoče pridobiti, določi distributer količine na podlagi izkustvenih podatkov primerljivih odjemalcev.

(4) Količina neupravičenega odjema toplote se obračuna v skladu s tarifnim sistemom povečano za faktor 3.

(5) Odjemalec mora distributerju toplote plačati tudi vso škodo, ki jo povzroči z neupravičenim odjemom toplote.

(6) Vsak neupravičen odjem toplote, odstranitev oziroma poškodovanje pečata merilne naprave oziroma njenih sestavnih delov se lahko prijavi organom pregona in energetskemu inšpektorju.

11. Storitev dobave toplote

84. člen

Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto v času ogrevalne sezone in mu zagotavlja na odjemnem mestu s pogodbo o dobavi dogovorjeno obračunsko moč. Za prvi dan ogrevalne sezone se šteje dan po tistem, ko je v drugi polovici leta ob 21. uri (srednjeevropski zimski čas) tri dni zapored temperatura zraka nižja ali enaka +12 °C. Zadnji dan ogrevalne sezone je tretji zaporedni dan v prvi polovici leta, ko je ob 21. uri temperatura zraka višja od +12 °C in po tem dnevu ob 21. uri živo srebro trikrat zapored ne pade več pod omenjeno vrednost temperature zraka. Trajanje ogrevalne sezone je število dni med prvim in zadnjim dnem ogrevalne sezone.

85. člen

Distributer toplote zagotavlja parametre dobavljene toplote tako, da je temperatura ogrevane vode v priključni postaji taka, kot je določena s tem aktom.

12. Začetek dobave toplote

86. člen

Dobava toplote se začne izvajati:

– ko je izdano soglasje za priključitev in so izpolnjeni vsi pogoji tega soglasja;

– ko je priključitev pravilno izvedena;

– ko je sklenjena pogodba o priključitvi in/ali sklenjena pogodba o dobavi.

87. člen

Distributer toplote in odjemalec potrdita začetek dobave toplote odjemalčevim toplotnim napravam z zapisnikom. Zapisnik mora vsebovati:

– naslov naročnika (investitorja ali odjemalca);
– odjemno mesto;
– obračunsko moč;
– tip merilnika toplote;
– začetno stanje merilnika toplote;
– datum priključitve;
– podpis distributerja toplote in odjemalca.

13. **Nujna oskrba gospodinjskega odjemalca**

88. člen

(1) Distributer toplote v primeru predvidenega odklopa distribucije toplote zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti obvesti gospodinjskega odjemalca o datumu predvidenega odklopa, možnosti nujne oskrbe, o dokazilih, ki jih mora predložiti, ter rokih za predložitev dokazil.

(2) Nujna oskrba je ukrep, ki preloži odklop gospodinjskega odjemalca in je namenjena samo skrajnim primerom ogrožanja življenja in zdravja gospodinjskega odjemalca, ki si zaradi svojih premoženjskih razmer, dohodkov in drugih socialnih okoliščin ne more zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje, ki bi mu povzročil enake ali manjše stroške za najnujnejšo ogrevanje stanovanjskih prostorov.

(3) Do nujne oskrbe so upravičeni gospodinjski odjemalci iz drugega odstavka tega člena izključno v primeru, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca in oseb, ki z odjemalcem prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Gospodinjski odjemalec, ki je prejel obvestilo distributerja toplote o odklopu zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti in želi uveljaviti pravico do nujne oskrbe na podlagi prvega odstavka 296. člena EZ-1, mora v roku osmih dni od prejema obvestila o odklopu podati distributerju toplote vlogo za priznanje te pravice in predložiti ustrezna dokazila. Obrazec vloge za uveljavitev pravice do nujne oskrbe je odjemalcem dostopen na spletni strani distributerja toplote.

(5) Distributer toplote pri presoji upravičenosti do nujne oskrbe najprej ugotavlja, ali gospodinjski odjemalec izpolnjuje kriterije iz drugega odstavka tega člena, nato pa, ali obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje ali zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu, ki se ugotavljajo na podlagi izpolnjevanja enega izmed naslednjih dveh pogojev:

– ali glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe, v kateri gospodinjski odjemalec prebiva, odklop distribucije toplote ogroža življenje in zdravje tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, zaradi neobstoja možnosti uporabe drugega vira ogrevanja z enakimi ali nižjimi stroški;

– ali bi bilo v primeru odklopa distribucije toplote ogroženo zdravstveno stanje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(6) Do nujne oskrbe glede na letni čas in temperaturne razmere so gospodinjski odjemalci lahko upravičeni le v obdobju ogrevalne sezone.

(7) Do nujne oskrbe v obdobju ogrevalne sezone niso upravičeni gospodinjski odjemalci, ki prebivajo v stavbah, v katerih je vsaj v enem bivalnem prostoru odjemalca omogočeno ogrevanje s trdimi gorivi ali drugim virom ogrevanja.

(8) Distributer toplote kot ustrezno dokazilo za izpolnjen pogoj, da gre za gospodinjskega odjemalca iz drugega odstavka tega člena, upošteva potrdilo Centra za socialno delo, iz katerega je razvidno, da je odjemalec vložil vlogo za dodelitev redne denarne socialne pomoči že pred prejemom obvestila o odklopu.

(9) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi letnega časa in temperaturnih razmer zahteva potrdilo oziroma zapisnik o rednem letnem pregledu kurilnih naprav pristojne dimnikarske službe, iz katerega je nedvoumno razvidno, da ni vsaj v enem prostoru možno ogrevanje na trda ali druga goriva in izjavo odjemalca, da v nobenem prostoru ni vgrajena kurilna naprava za ogrevanje na trda ali druga goriva ali druga ogrevalna naprava. Dokazilo ne sme biti starejše od enega leta.

(10) Upravičenost do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja distributer toplote presoja na podlagi dokazila, iz katerega izhaja, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(11) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja upošteva potrdilo osebnega zdravnika, da gospodinjski odjemalec za ohranjanje življenja in zdravja nujno potrebuje distribucijo toplote z namenom zagotavljanja ustreznih bivalnih razmer. Potrdilo mora biti izdano posebej za namen ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe in mora natančno opredeliti obdobje, v katerem bi odklop ogrožal življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca.

(12) Če distributer toplote presodi, da je gospodinjski odjemalec upravičen do nujne oskrbe, o tem pisno obvesti odjemalca. Obvestilu, ki je namenjeno odjemalcu priloži seznam nasvetov za varčevanje z energijo, ki lahko pripomorejo k znižanju porabe energije oziroma stroškov ogrevanja. Distributer toplote sme pri izvajanju nujne oskrbe omejiti odjem toplote gospodinjskemu odjemalcu do količine, ki je nujno potrebna, da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo.

(13) Gospodinjski odjemalec je upravičen do nujne oskrbe za čas od predvidenega odklopa, kot izhaja iz obvestila iz prvega odstavka tega člena in dokler obstajajo okoliščine, ki povzročajo ogrožanje življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, vendar najdlje do dokončne odločbe Centra za socialno delo glede dodelitve redne denarne socialne pomoči. Za ta čas se odklop gospodinjskega odjemalca preloži.

(14) Če distributer toplote presodi, da niso izpolnjeni pogoji za nujno oskrbo, o tem nemudoma pisno obvesti gospodinjskega odjemalca in nadaljuje s postopkom odklopa.

14. **Obveščanje uporabnikov**

89. člen

Kontaktna točka za odjemalce je http://www.petrol-energetika.si/toplota/koncesije/ravne-na-koroskem in brezplačna številka 080 11 23, prav tako pa lahko odjemalci informacije o svojih pravicah in obveznostih dobijo na sedežu distributerja toplote.

90. člen

(1) Distributer toplote odjemalcem toplote dvakrat letno poda informacije o obračunu toplote, ki vključujejo:

– veljavne dejanske cene;
– dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;
– primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta;
– primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(2) Distributer toplote odjemalcem toplote posreduje podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora distributer toplote odjemalcem podati informacije o obračunu toplote najmanj štirikrat letno, vendar ne več kot dvanajstkrat letno:

– na zahtevo odjemalca ali
– če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.

(4) Distributer toplote daje odjemalcem podatke o obračunu toplote in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

15. **Kakovost toplote**

91. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote se ugotavlja na predajnem mestu proizvodnega vira v distribucijsko omrežje in na odjemnem mestu.

(2) Temperatura ogrevne vode v distribucijskem sistemu se spreminja v odvisnosti od zunanje temperature že na proizvodnem viru. Sprememba temperature ogrevne vode na predajnem mestu proizvodnega vira v distribucijsko omrežje in na odjemnem mestu odjemalca za toplotnim menjalnikom v odvisnosti od zunanje temperature, glede na dnevni ali nočni režim ogrevanja, je razvidna iz Tabele temperatur v dovodnem vodu ogrevanja v dnevnem in nočnem reduciranem načinu ogrevanja, ki je kot priloga sestavni del tega akta.

(3) Najnižja temperatura ogrevne vode, ki jo zagotavlja distributer toplote v pogojih neprekinjenega ogrevanja znaša na odjemnem mestu odjemalca za toplotnim menjalnikom 35 °C pri zunanji temperaturi 12 °C ali več pri ogrevalni krivulji 1,0 in vzporednem premiku 0 °C.

(4) Najvišja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca za toplotnim menjalnikom znaša 62,1 °C pri zunanji temperaturi –20 °C pri ogrevalni krivulji 1,0 in vzporednem premiku 0 °C.

(5) Dovoljena odstopanja temperature ogrevane vode na odjemnem mestu so ± 3 °C.

(6) Če odjemalec oporeka kakovosti toplote, mora distributer toplote ali njegov pooblaščenec opraviti meritve in rezultate posredovati odjemalcu skupaj z izjavo o kakovosti toplote. Distributer toplote v osmih dneh po obvestilu odjemalca začne postopek preverjanja kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave in ga v osmih dneh po končanih meritvah obvesti o svojih ugotovitvah. Če distributer toplote izda izjavo o skladnosti kakovosti toplote, nosi stroške meritev uporabnik.

(7) Če se odjemalec z izsledki meritev o kakovosti toplote ne strinja, lahko opravi meritve na lastne stroške. Uporabljene merilne naprave in metodologija merjenja morajo ustrezati stanju tehnike in morajo biti skladne z določili predpisov s področja o akreditaciji in predpisov o načinu določanja organov za ugotavljanje skladnosti.

(8) Distributer toplote mora v osmih dneh preizkusiti ugotovitve uporabnika glede kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave. Distributer toplote je dolžan obvestiti uporabnika o svojih ugotovitvah v osmih dneh po izvedbi meritev.

(9) Če odjemalec dokaže odstopanja, višino nadomestila, način in rok plačila nadomestila za posamezno vrsto kršitve določita distributer toplote in odjemalec sporazumno. Nadomestilo mora biti sorazmerno glede na višino nastale škode, težo kršitve in stopnjo odgovornosti distributerja toplote.

(10) Ne glede na plačilo nadomestila, lahko odjemalec od distributerja toplote po splošnih predpisih o odškodninski odgovornosti zahteva povrnitev škode, če škoda presega izplačano nadomestilo.

VI. TARIFNI SISTEM IN TARIFNI ELEMENTI ZA DOBAVO TOPLOTE

1. **Obračun distribucije toplote**

92. člen

Obračun distribucije toplote v obračunskem obdobju temelji na zaračunavanju tarifnih postavk tarifnih elementov:

– obračunske moči, ki odraža fiksne stroške distributerja toplote povezane z varnim in zanesljivim obratovanjem ter vzdrževanjem distribucijskega sistema in

– dobavljene količine toplote, ki odraža variabilen strošek distributerja toplote povezan predvsem s stroški proizvodnje toplote oziroma zagotavljanja ustrezne količine toplote za namen oskrbe odjemalcev.

2. **Tarifni elementi in tarifne postavke**

93. člen

(1) Distributer toplote določi tarifne postavke za tarifne elemente na način in pod pogoji, določenimi s tem aktom.

(2) Tarifne postavke za posamezne tarifne elemente so:

– fiksni del tarife za toploto (TPF), ki predstavlja ceno za enoto obračunske moči v EUR/MW/leto;

– variabilni del tarife za toploto (TPV), ki predstavlja ceno za enoto dobavljene količine toplote v EUR/MWh.

(3) Fiksni in variabilni del tarifnih postavk toplote za namen ogrevanja prostorov, distributer toplote oblikuje in določi v skladu s tarifnim sistemom, opredeljenim v tem aktu, in aktom, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje.

3. **Tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov**

94. člen

Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen ogrevanja prostorov, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{OGP})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
OGP_{01}	Gospodinjski odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		
OGP02	Industrijski odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		
OGP03	Poslovni in ostali odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		

4. **Priprava in objava tarifnih postavk**

95. člen

(1) Distributer toplote mora pred začetkom zaračunavanja tarifnih postavk tarifne postavke javno objaviti na sedežu podjetja in spletni strani distributerja toplote ter vsaj tri dni pred objavo obvestiti Agencijo za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Distributer toplote posreduje obvestilo agenciji v obliki in na način, kot ga določi agencija v skladu s splošnim aktom, ki ureja način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetskih dejavnosti.

96. člen

(1) Odjemalec se zavezuje, da bo distributerju toplote plačal dobavljeno toploto (variabilni del cene) in storitve, vključno z obračunsko močjo (fiksni del cene), v skladu s tarifnim sistemom, ki je sestavni del tega akta. Storitve distributerja toplote, ki so vključene v ceni za enoto obračunske moči so strošek meritev toplote in obračun po primarnem merilniku toplote, strošek obračuna po posameznih odjemalcih toplote, oziroma po posameznih stanovanjih po v naprej določenem ali dogovorjenem razdelilniku stroškov.

(2) Ostale storitve, ki niso vključene v ceni za enoto obračunske moči, distributer toplote ponudi na osnovi dogovora z odjemalcem in obračuna skladno z veljavnim cenikom storitev, ali skladno z veljavnim cenikom ostalih storitev distributerja toplote dostopnim na spletni strani distributerja in sedežu družbe. Veljavni cenik mora biti stroškovno naravnan, odražati mora dejanske stroške teh storitev in mora biti javno dostopen vsem odjemalcem.

(3) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so fizične osebe je 25. dan v mesecu za pretekli mesec.

(4) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so pravne osebe je 30. dan od izdaje računa, razen če odjemalec in distributer toplote v pogodbi o dobavi ne določita drugače.

(5) Če odjemalec ne poravna pravočasno svojih obveznosti, mu distributer toplote zaračunava zakonske zamudne obresti od dneva zapadlosti terjatve do dneva priliva iz naslova terjatve na transakcijski račun distributerja toplote, naveden na računu oziroma obračunu. V primeru zamude pri plačilu je distributer toplote upravičen odjemalcu zaračunati stroške opomina, izterjave in morebitne druge stroške.

(6) Če nastane dvom o odjemalčevi plačilni sposobnosti ali zaradi neredne poravnave plačilnih obveznosti, lahko distributer toplote zahteva plačilo vnaprej. Količina toplote, za katero lahko distributer toplote zahteva predplačilo, se določi z izračunom za primerljivo obračunsko obdobje.

(7) Če odjemalec zamuja s plačilom mu distributer posreduje opomin za plačilo. Stroške opomina distributer toplote zaračuna na opominu za plačilo, ki zapade v plačilo 15. dan od izdaje opomina. Strošek opomina je določen s cenikom storitev.

97. člen

Distributer toplote ima v toplotni postaji lastno odjemno mesto električne energije, zato je strošek električne energije vključen v ceno toplote.

5. **Reševanje reklamacij**

98. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote na odjemnem mestu lahko reklamira odjemalec pisno, po elektronski pošti ali osebno na zapisnik na sedežu distributerja toplote.

(2) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:
– količino in kvaliteto prevzete toplote;
– obračun prevzete toplote;
– nepravilno delovanje merilnikov toplote;
– druge storitve.

(3) V primeru, da se reklamacija nanaša na izvajanje delitev skupnega stroška toplote na posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu, ima distributer toplote pravico odjemalca za rešitev reklamacije napotiti na izvajalca delitve stroškov.

(4) Distributer toplote je dolžan na reklamacijo odgovoriti v roku osem delovnih dni od prejema reklamacije.

(5) Distributer toplote je dolžan odpraviti napako v roku 30 koledarskih dni, razen v primeru ko je odprava napake povezana s tehničnimi ali drugimi objektivnimi omejitvami.

(6) Reklamacija ne zadrži plačila nespornega dela računa. Če se ugotovi, da je obračun napačen, je distributer toplote dolžan preveč plačani znesek vrniti v roku osmih dni od dneva, ko je ugotovljeno, da je reklamacija upravičena.

VII. KONČNI DOLOČBI

99. člen

Z dnem uveljavitve tega akta se prenehajo uporabljati Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto za geografsko območje Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 46/07), Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja na območju občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 44/08) in Tarifni sistem za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja na območju Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 68/06).

100. člen

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. RUKI-45/5/DP
Ravne na Koroškem, dne 9. februarja 2017
EVA 2017-2430-0022

PETROL d.d., Ljubljana
Zakoniti zastopnik
mag. Rok Vodnik l.r.
član uprave

PETROL ENERGETIKA d. o. o.
Zakoniti zastopnik
Mojca Kert l.r.
direktorica

Priloga 1

Tabela temperatur v dovodnem vodu ogrevanja v dnevnem in nočnem reduciranem načinu ogrevanja

	PRIMAR		SEKUNDAR	
Zunanja temperatura	Dnevno ogrevanje	Nočno ogrevanje	Dnevno ogrevanje	Nočno ogrevanje
T_{zun}	T_{odv}	T_{odv}	T_{odv}	T_{odv}
(°C)	(°C)	(°C)	(°C)	(°C)
-20	110	95	62,1	47,1
-19	109	94	61,6	46,6
-18	108	93	61,1	46,1
-17	107	92	60,5	45,5
-16	106	91	60,0	45,0
-15	105	90	59,4	44,4
-14	103	89	58,8	43,8
-13	101	88	58,1	43,1
-12	99	87	57,5	42,5
-11	97	86	56,8	41,8
-10	95	85	56,1	41,1
-9	93	83	55,3	40,3
-8	91	81	54,6	39,6
-7	89	80	53,8	38,8
-6	87	79	53,0	38,0
-5	85	78	52,2	37,2
-4	83	77	51,3	36,3
-3	82	76	50,5	35,5
-2	81	75	49,6	35,0
-1	80	74	48,6	35,0
0	79	73	47,7	35,0
1	77	72	46,7	35,0
2	75	71	45,7	35,0
3	73	70	44,7	35,0
4	70	69	43,7	35,0
5	69	68	42,6	35,0
6	68	67	41,5	35,0
7	67	66	40,4	35,0
8	66	65	39,3	35,0
9	65	64	38,1	35,0
10	64	63	36,9	35,0
11	63	62	35,7	35,0
12	61	61	35,0	35,0
13	59	59	35,0	35,0
14	57	57	35,0	35,0
15	55	55	35,0	35,0

Opomba: Temperature v dovodnem vodu ogrevanja v dnevnem in nočnem reduciranem ogrevanju na sekundarju veljajo za ogrevalno krivuljo 1,0 in vzporedni premik 0 C.

814. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj

Na podlagi 297. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) PETROL ENERGETIKA proizvodnja in distribucija energetskih medijev d.o.o., kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote na geografskem območju Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj, po pridobitvi soglasja Agencije za energijo št. 73-17/2016-07/236 z dne 14. 3. 2017, izdaja

SISTEMSKA OBRATOVALNA NAVODILA
za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. **Namen in predmet urejanja**

1. člen

(1) Ta akt ureja obratovanje in način vodenja distribucijskega sistema za oskrbo s toploto (v nadaljnjem besedilu: distribucijski sistem), ki je v upravljanju družbe PETROL ENERGETIKA proizvodnja in distribucija energetskih medijev d.o.o., (v nadaljnjem besedilu: distributer toplote) za geografsko območje Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj.

(2) Ta akt se uporablja za distributerja toplote, odjemalce toplote (v nadaljnjem besedilu: odjemalec) in uporabnike sistema, ter tudi za tiste pravne in fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem sistemu ali na drugih soodvisnih objektih.

(3) Ta akt določa predvsem:

– opredelitev distribucijskega sistema;

– tehnične in druge pogoje za varno obratovanje distribucijskega sistema z namenom zanesljive in kakovostne oskrbe s toploto;

– pogoje in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem;

– splošne pogoje za dobavo in odjem toplote;

– tarifni sistem in tarifne elemente za dobavo toplote.

(4) Ta akt se uporablja za distribucijski sistem na geografskem območju, navedenem v prvem odstavku tega člena, za katero je bila distributerju toplote podeljena koncesija.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena ta akt ne velja za lastniški distribucijski sistem za oskrbo s toploto na območju poslovnega kompleksa družbe PALOMA, higienski papirji, d. d., ki se nahaja na območju k. o. 566 – Sladki vrh, in je na severni strani omejen z reko Muro, na južni strani z ograjo ob regionalni cesti Šentilj-Sladki vrh ter lokalno cesto ob ograji tovarne, na vzhodni strani s športnim stadionom in na zahodni strani s parkirnim prostorom v javni lasti.

2. **Pomen izrazov**

2. člen

V tem aktu so uporabljeni pojmi, kot so določeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: EZ-1) in podzakonskih predpisih, poleg njih pa imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. glavni vod: je vod v distribucijskem sistemu, ki s toploto oskrbuje več kot eno stavbo in na katerega so vezani priključki;

2. hišna postaja: je del toplotne postaje, namenjena prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca. Hišna postaja je lahko direktne ali indirektne izvedbe. Indirektna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri je ogrevni medij distribucijskega sistema na primarni strani ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija na sekundarni strani; direktna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in distribucijski sistem niso ločeni s prenosnikom toplote;

3. interne toplotne naprave: so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode in drugo) ter tehnološke in druge namene;

4. merilna naprava: je merilnik toplote na odjemnem oziroma prevzemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na katerem se odčita količina predane oziroma prevzete toplote, ki je podlaga za obračunavanje dobavljene toplote;

5. merilno mesto: je mesto, kjer je nameščena merilna naprava;

6. obračunska moč: je zakupljena in nastavljena moč na toplotni postaji odjemalca, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči toplotne postaje, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščene osebe distributerja toplote;

7. obračunsko obdobje: je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto in traja največ dvanajst mesecev;

8. odjemalec: je vsaka fizična ali pravna oseba, ki od distributerja toplote kupuje toplo vodo, vročo vodo, paro ali hlad. Odjemalec na skupnem odjemnem mestu je skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno odjemno mesto;

9. odjemno mesto: pomeni mesto, na katerem se izvajajo meritve ali drug način ugotavljanja količin toplote za končnega odjemalca;

10. ogrevni medij: je medij v distribucijskem sistemu, s katerim se prenaša toplota;

11. priključek: je vod, ki poteka od glavnega voda do toplotne postaje pri distribuciji toplote;

12. priključitev: je izvedba fizične povezave priključka na obstoječi distribucijski sistem;

13. priključna moč: je nazivna moč internih toplotnih naprav odjemalca, določena s projektno dokumentacijo;

14. priključna postaja: je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzame pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj;

15. primarni merilnik toplote: je merilna naprava na odjemnem mestu v toplotni postaji, kjer odjemalec prevzema dobavljeno toploto. Odčitek količine dobavljene toplote na osnovi primarnega merilnika je osnova za obračun dobavljene toplote;

16. razdelilnik stroškov dobavljene toplote: je preglednica deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev (uporabnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju;

17. tarifna skupina: je skupina odjemalcev, za katere veljajo enake tarifne postavke toplote;

18. toplotna postaja: je vezni člen med distribucijskim sistemom (vključno s priključkom) in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave. Toplotne postaje so glede na ogrevni medij vročevodne, toplovodne in parne postaje;

19. uporabnik sistema: je proizvajalec toplote, ki dobavlja toploto v distribucijski sistem, ali odjemalec, ki odjema toploto iz distribucijskega sistema;

20. varnostni pas distribucijskega sistema (v nadaljnjem besedilu: varnostni pas): je območje širine 1,0 metra na vsako stran zunanjega gabarita elementov distribucijskega sistema.

II. OPREDELITEV DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA

1. **Distribucijski sistem**

3. člen

(1) Distribucijski sistem je sistem povezanih naprav, objektov, in vodov za transport ogrevnega medija po omrežju od proizvodnih virov do odjemnih mest v toplotnih postajah in vključuje proizvodne naprave, črpališča, glavne vode in priključke do odjemnih mest. Sestavni del distribucijskega sistema so tudi toplotne postaje, razen če v pogodbi o priključitvi oziroma v drugem dokumentu ni drugače pisno dogovorjeno.

(2) Z ustreznim načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem distribucijskega sistema, s skrbnim upravljanjem in izvajanjem nadzora nad distribucijskim sistemom ter nadziranjem vseh posegov v varnostnem pasu, je distributer toplote dolžan zagotavljati varno in zanesljivo obratovanje distribucijskega sistema.

2. **Naprave distributerja toplote**

4. člen

(1) Distribucijski sistem je v lasti distributerja toplote.

(2) V upravljanju distributerja toplote so naslednji deli distribucijskega sistema:

– objekti in naprave za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema;

– proizvodne naprave, ki spreminjajo primarno energijo goriv v toploto;

– črpališča, ki omogočajo pretok toplotnega medija po omrežju;

– glavni vodi distribucijskega sistema;

– priključki;

– toplotna postaja, razen če v pogodbi o priključitvi oziroma v drugem dokumentu ni drugače pisno dogovorjeno;

– merilne naprave na odjemnem mestu.

3. **Naloge distributerja toplote**

5. člen

Distributer toplote je odgovoren za:

– distribucijo toplote;

– zagotavljanje nujne oskrbe gospodinjskim odjemalcem;

– obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema;

– zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti distribucijskega sistema, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do sistema;

– zanesljivost oskrbe s toploto s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost obratovanja distribucijskega sistema;

– nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov sistema;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom sistema, da lahko učinkovito uveljavljajo oskrbo s toploto iz distribucijskega sistema;

– napovedovanje porabe toplote z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih;

– obračun dobavljene toplote.

4. **Dolžnosti distributerja toplote**

6. člen

Dolžnosti distributerja toplote so:

– da v skladu z določbami pogodbe o dobavi in tega akta dobavlja odjemalcem potrebno količino toplote;

– da seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika s tem aktom;

– da obvešča odjemalce o zmanjšanju obsega dobave, omejitvi ali odklopu;

– da organizira 24-urno dežurno službo, ki ves čas sprejema informacije odjemalcev o motnjah pri dobavi energije in da na zahtevo odjemalca motnjo, ki mu onemogoči odjem energije v ustrezni količini in kakovosti, odpravi takoj, ko je to mogoče;

– da v primeru večjih okvar takoj ukrene vse potrebno za preprečitev večje škode;

– da v primeru napačnega merjenja nemudoma dokumentira napake, o tem seznani odjemalca oziroma njegovega pooblaščenega predstavnika ter takoj pristopi k odpravi vzrokov za napačno merjenje;

– redno vzdrževanje distribucijskega sistema, s katerimi upravlja.

5. **Toplotne naprave odjemalca**

7. člen

(1) Interne toplotne naprave od odjemnega mesta dalje so v lasti odjemalcev.

(2) Toplotna postaja brez merilne naprave na odjemnem mestu, je v lasti odjemalca, če je bila izvedena na stroške odjemalca, kar je razvidno iz pogodbe o priključitvi oziroma druge sklenjene pogodbe med distributerjem toplote in posameznim ali skupino odjemalcev.

(3) Projektiranje, izgradnja in montaža internih toplotnih naprav odjemalca je obveznost in strošek odjemalca.

(4) Distributer toplote ima pravico vršiti nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo toplotnih naprav odjemalca.

6. **Dolžnosti odjemalca toplote**

8. člen

Dolžnosti odjemalca toplote so:

– da skrbi za normalno obratovanje in redno vzdrževanje svojih toplotnih naprav;

– da ne izvaja sprememb na svojih toplotnih napravah brez pisnega soglasja distributerja toplote glede na izdano soglasje za priključitev in veljavno pogodbo o dobavi;

– da sproti obvešča distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu;

– da obvešča distributerja toplote o vseh napakah oziroma okvarah na distribucijskem sistemu;

– da omogoči distributerju toplote neoviran dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave, ki niso v lasti distributerja toplote, ter mu omogoči izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu s pristojnostmi distributerja toplote;

– da brezplačno nudi prostor za namestitev naprav v lasti distributerja toplote;

– da upošteva navodila distributerja toplote v primeru omejitve porabe;

– odjemalec je za svoje naprave, ki so del distribucijskega sistema, dolžan poveriti vzdrževalne in konstrukcijske posege podjetjem, oziroma usposobljenim osebam, ki takšna dela lahko opravljajo v skladu z veljavnimi predpisi;

– da nemudoma pisno obvesti distributerja toplote o vseh lastninskih in statusnih spremembah, ki vplivajo na razmerje med odjemalcem in distributerjem toplote.

III. TEHNIČNI IN DRUGI POGOJI ZA VARNO OBRATOVANJE DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA Z NAMENOM ZANESLJIVE IN KAKOVOSTNE OSKRBE S TOPLOTO

1. **Razvoj distribucijskega sistema**

9. člen

Distributer toplote izdela predloge za nadaljnji razvoj distribucijskega sistema, skladno z odlokom lokalne skupnosti o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije toplote ter na podlagi analize izvajanja distribucije in dobave toplote, značilnosti temperaturnih, pretočnih in tlačnih obratovalnih

parametrov, dejanske zasedenosti distribucijskega sistema, zanesljivosti obratovanja, izdanih soglasij za priključitev, anket ter drugih relevantnih podatkov.

2. **Pogoji za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema**

10. člen

Pri načrtovanju, graditvi, preskušanju, obratovanju, začetku in prenehanju obratovanja, vzdrževanju, obnavljanju ter drugih delih na distribucijskem sistemu, se zaradi poenotenja opreme, dimenzij cevi ter zapornih elementov, materialov, načinov izvedbe, geodetskih posnetkov in drugih elementov distribucijskega sistema uporabljajo tehnične zahteve za graditev distribucijskega sistema toplote in toplotnih postaj (v nadaljevanju tehnične zahteve), ki jih pripravi distributer toplote ter javno objavi na svoji spletni strani.

3. **Uravnotežene obratovalne razmere**

11. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere v distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere v distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega omrežja in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem in predane iz njega, morajo biti na vseh prevzemnih in odjemnih mestih nameščene merilne naprave.

4. **Vzdrževanje, nadzor in varovanje distribucijskega sistema**

12. člen

(1) Distributer toplote zagotavlja nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema. Odjemalec je dolžan zagotoviti distributerju toplote nemoten dostop do toplotne postaje za potrebe nadzora.

(2) Nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema se izvaja s pomočjo procesne, merilne, registracijske, telemetrijske in programske opreme. Oprema omogoča:

– distribucijo toplote in vodenje distribucijskega sistema;

– ugotavljanje neuravnoteženih obratovalnih razmer;

– nadzor nad delovanjem toplotnih postaj na distribucijskem sistemu;

– nadzor nad prevzemom in predajo toplote uporabnikom sistema;

– nadzor nad delovanjem in vodenjem distribucijskega sistema in določanje prevzetih količin toplote;

– napajanje distribucijskega sistema z ustrezno kvaliteto vode in preprečevanje netesnosti v sistemu;

– intervencijsko odpravljanje netesnosti in večjih puščanj distribucijskega sistema.

(3) Redne preglede merilnih naprav v zakonitem roku in zamenjavo dotrajanih merilnih naprav opravlja distributer toplote ali druga pooblaščena oseba, skladno z veljavno zakonodajo.

(4) Za izpust vode iz sekundarnega sistema oziroma interne napeljave odjemalca z namenom, da lahko odjemalci izvedejo zamenjavo ogrevalnih teles, zapornih elementov in dvižnih vodov je treba predhodno uskladiti termin izpusta med distributerjem toplote oziroma odjemalcem ali upravnikom v primeru večstanovanjskih stavb. Prvi izpust izven kurilne sezone je za odjemalce brezplačen, vsak nadaljnji pa plačljiv.

13. člen

(1) Distributer toplote ima zaradi zagotovitve zanesljivega delovanja distribucijskega sistema pravico in dolžnost predlagati potrebne spremembe na distribucijskem sistemu ter podati minimalne tehnične zahteve, katere mora distribucijski sistem zagotavljati.

(2) Po končani izgradnji oziroma spremembi distribucijskega sistema morajo nastale spremembe distribucijskega sistema biti geodetsko posnete in vnesene v kataster energetskih in komunalnih vodov, skladno z veljavnimi predpisi.

14. člen

(1) Za zagotovitev varnosti distribucijskega sistema, ter življenja in zdravja ljudi izdaja distributer toplote soglasja k nameravanim posegom tretjih oseb v varnostni pas.

(2) Na podlagi zahteve za izdajo soglasja za nameravane posege v območje varnostnih pasov in predložene projektne dokumentacije distributer toplote, upoštevajoč določbe tehničnih zahtev, odloči o predlogu za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka tega člena.

15. člen

Na podlagi izdanega soglasja iz prejšnjega člena se poseg v varnostnem pasu izvede skladno s predpisi o graditvi objektov in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote in zahtevami tega akta.

16. člen

V varnostnem pasu distribucijskega sistema ima distributer toplote pravico nadzorovati dejavnosti in posege, ki se izvajajo, kakor tudi pravico dostopa do distribucijskega sistema.

5. **Služba stalne pripravljenosti**

17. člen

(1) Distributer toplote organizira službo stalne pripravljenosti, ki izvaja 24-urni nadzor nad delovanjem distribucijskega sistema.

(2) Vse prejete ali ugotovljene informacije o motnjah v delovanju distribucijskega sistema ali nenavadnih dogodkih, ki jih zazna služba stalne pripravljenosti, skladno z možnostmi, pooblastili in usposobljenostmi takoj odpravi, dogodek pa zabeleži v obratovalni dnevnik.

6. **Izvajanje aktivnosti na distribucijskem sistemu**

18. člen

(1) Za zagotovitev varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema je distributer toplote dolžan izvajati naslednje aktivnosti:

– redno in investicijsko vzdrževanje distribucijskega sistema in toplotnih postaj, ki so v lasti ali upravljanju distributerja toplote;

– redna, izredna (intervencijska) in nepredvidena popravila, obnavljanje in rekonstrukcije distribucijskega sistema;

– zaščito distribucijskega sistema pred mehanskimi, električnimi in kemičnimi vplivi;

– sistemsko kontrolo distribucijskega sistema;

– nadzor nad trasami in nad aktivnostmi tretjih oseb v varnostnem pasu;

– servisiranje naprav in opreme.

(2) Vsa dela na distribucijskem sistemu se morajo izvajati skladno s tehničnimi zahtevami distributerja toplote. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti tudi ustrezno usposobljenemu izvajalcu.

(3) Distributer toplote je dolžan za posege na internih toplotnih napravah, ki so v lasti odjemalca, le-temu povrniti s posegom povzročeno dejansko škodo v okviru splošnih določil o odškodninski odgovornosti.

7. **Splošni ukrepi za varno obratovanje sistema**

19. člen

Distributer toplote vzpostavi in vodi kataster infrastrukture za distribucijski sistem s podatki o tehničnih značilnostih in

lokaciji umestitve infrastrukture. V zbirni kataster infrastrukture distributer toplote oddaja spremembe v skladu z veljavnimi predpisi.

20. člen

Pred začetkom projektiranja ali poseganja v prostor, v katerem poteka distribucijski sistem, je dolžan projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje pri distributerju toplote pridobiti potrebne podatke o poteku vodov distribucijskega sistema iz evidence infrastrukture. Če projektant, izvajalec del ali investitor novogradnje ne pridobi navedenih podatkov za območje novogradnje, odškodninsko odgovarja za škodo, ki nastane distributerju toplote zaradi takšnega posega v prostor.

8. Ukrepi v primeru izrednih del ali ogroženosti distribucijskega sistema

21. člen

(1) Distributer toplote mora nemudoma in v najkrajšem možnem času popraviti in odpraviti vse poškodbe in okvare, do katerih pride na distribucijskem sistemu. Informacije o motnjah v delovanju, poškodbah ali okvarah na distribucijskem sistemu ter o nenadnih dogodkih, ki lahko vplivajo na delovanje distribucijskega sistema ali njegovega dela, mora služba stalne pripravljenosti nemudoma posredovati vodji distribucijskega sistema.

(2) Vodja distribucijskega sistema s pomočjo dežurnih ekip in zunanjih izvajalcev izvede vse potrebne aktivnosti za preprečevanje materialne škode in poškodb ljudi.

(3) Distributer toplote zagotavlja v stalni pripravljenosti organizirano operativno osebje, ki je sposobno izvesti nujne posege za odpravo oziroma omilitev poškodb oziroma motenj na distribucijskem sistemu in organizacijo potrebnih popravil za vzpostavitev uravnoteženega delovanja v najkrajšem možnem času.

9. Način izvajanja sistemske kontrole distribucijskega sistema

22. člen

Distributer toplote izvaja nadzor nad stanjem distribucijskega sistema praviloma po naslednjem časovnem razporedu:

– redna tedenska kontrola obratovanja toplotnih postaj;

– redna mesečna vizualna kontrola trase distribucijskega sistema ob obhodu toplotnih postaj;

– redna dnevna kontrola distribucijskega sistema preko sistema daljinskega nadzora primarnih parametrov delovanja toplotnih postaj;

– redna letna kontrola distribucijskega sistema ob letnem remontu (v mesecih izven ogrevalne sezone);

– izredna kontrola distribucijskega sistema, ki se izvede na podlagi suma pojava netesnosti na zahtevo vodje distribucijskega sistema;

– pregled merilnih naprav skladno z zakonodajo.

23. člen

(1) Če je distributer toplote pozvan, da na distribucijskem sistemu izvede določena dela zaradi potrebe tretjih oseb, izvede ta dela na stroške naročnika del po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na uporabnike sistema.

(2) Distributer toplote prične z deli na zahtevo tretje osebe potem, ko mu je ta predložila usklajen dogovor z vsemi prizadetimi uporabniki sistema.

10. Izredna in nepredvidena dela na distribucijskem sistemu

24. člen

V primeru motenj ali okvar na distribucijskem sistemu, ki nastanejo kot posledica višje sile ali delovanja tretje osebe, mora distributer toplote v najkrajšem možnem času izvesti izredna in nepredvidena dela za zagotovitev nemotenega ter zanesljivega delovanja distribucijskega sistema oziroma organizirati potrebna popravila za vzpostavitev uravnoteženega delovanja.

25. člen

V primeru iz prejšnjega člena lahko distributer toplote, če je to nujno potrebno zaradi varnosti, zaradi čimprejšnje vzpostavitve nemotenega delovanja ali zaradi drugih upravičenih razlogov, začasno omeji ali prekine distribucijo toplote. O dogodku mora z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj nemudoma obvestiti prizadete odjemalce.

26. člen

(1) Zaradi izrednih in nepredvidenih del z namenom zagotovitve nemotenega in zanesljivega delovanja distribucijskega sistema, distributer toplote uporabnikom sistema ne odgovarja za morebitno nastalo škodo zaradi omejene ali prekinjene distribucije toplote.

(2) Tretja oseba, ki povzroči motnje ali okvare na distribucijskem sistemu, nosi vse stroške potrebnih izrednih in nepredvidenih del ter odgovarja za morebitno nastalo škodo.

11. Sistemske storitve

27. člen

Sistemske storitve, ki jih distributer toplote zagotavlja uporabniku v obsegu koriščenja dostopa, so:

– vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema;

– pokrivanje nastalih izgub toplote;

– zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do sistema.

12. Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema

28. člen

(1) Vodenje, upravljanje in zagotavljanje dostopa do distribucijskega sistema vključuje predvsem naslednje aktivnosti:

– načrtovanje distribucijskega sistema;

– načrtovanje obratovanja distribucijskega sistema;

– zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema;

– izvajanje ukrepov v primeru okvar in poškodb na distribucijskem sistemu;

– izvajanje meritev;

– obdelavo podatkov in obračun distribucije toplote in sistemskih storitev.

(2) Distributer toplote upravlja distribucijski sistem vključno s priključki, toplotnimi postajami in merilnimi napravami na odjemnih mestih. V primeru priključitve odjemalca na distribucijski sistem mora odjemalec dovoliti in zagotoviti distributerju toplote brezplačno uporabo zemljišča in delov stavbe za izgradnjo priključka ter za namestitev merilnih naprav in ostalih priključnih elementov sistema.

29. člen

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere na distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere na distribucijskem sistemu, da zagotovi varno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega sistema in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem oziroma predane iz njega, morajo biti na vseh odjemnih mestih ustrezne merilne naprave.

30. člen

Odjemalec mora zagotoviti, da so njegove interne toplotne naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane

na način, ki ne povzroča motenj na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu. Odjemalec mora distributerju toplote ali s strani distributerja toplote pooblaščeni osebi omogočiti dostop do naprav in napeljav distributerja toplote in toplotne postaje, na način, ki distributerju omogoča uresničevanje naslednjih pravic in dolžnosti:

– odčitavanje merilnih naprav in kontrola merilnih naprav;

– vzdrževanje naprav in napeljav, ki so v upravljanju distributerja toplote;

– evidentiranje in preverjanje tehničnih naprav.

13. **Zasedenost distribucijskega sistema**

31. člen

(1) Distributer toplote podatke o zasedenosti distribucijskega sistema ugotavlja na podlagi temperaturnih in pretočno tlačnih razmer v distribucijskem sistemu, ki izhajajo iz obračunske moči in podatkov iz sklenjenih pogodb o dobavi ter izdanih soglasij za priključitev na distribucijski sistem.

(2) Distributer toplote mora podatke o zasedenosti distribucijskega sistema posredovati morebitnemu uporabniku sistema najkasneje v roku osem dni od prejema popolne pisne zahteve uporabnika.

IV. POGOJI IN NAČIN IZVAJANJA PRIKLJUČITEV NA DISTRIBUCIJSKI SISTEM

1. **Postopek priključitve na distribucijski sistem**

32. člen

(1) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative in druge pogoje za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema. Distributer toplote poda na zahtevo investitorja minimalne pogoje, ki jih mora upoštevati projektna rešitev in katera je osnova za pridobitev soglasja s strani distributerja toplote.

(2) Energetski objekti, naprave, napeljave, vodi distribucijskega sistema, priključki in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo biti zgrajeni po enakih ali primerljivih tehničnih normativih, kot del distribucijskega sistema, na katerega se priključujejo.

(3) Neposredno (fizično) priključitev na distribucijski sistem izvede distributer toplote ali drug izvajalec pod nadzorom distributerja toplote. Stroške izvedbe priključitve na distribucijski sistem nosi odjemalec.

(4) Polnitev distribucijskega sistema in internih toplotnih naprav z ogrevnim medijem lahko izvede le distributer toplote. Stroške prve polnitve in ostale z izvedbo prve priključitve povezane stroške prilagoditve obratovanja distribucijskega sistema krije distributer toplote. Če se prva priključitev zaradi razlogov na strani odjemalca izvaja izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju za priključitev, izvede distributer toplote ta dela na stroške odjemalca po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce toplote.

(5) Stroške naslednjih polnitev in prilagoditev obratovanja distribucijskega sistema, ki nastanejo zaradi odjemalčevih dejanj krije odjemalec.

2. **Listine, ki jih je potrebno predložiti pred polnitvijo**

33. člen

(1) Investitor oziroma odjemalec mora pred polnitvijo vsakega novega ali spremenjenega distribucijskega voda, priključka ali toplotne postaje distributerju toplote predložiti naslednje dokumente:

– dokazila o usposobljenosti izvajalca, ki je izvedel distribucijski vod, priključek ali toplotno postajo;

– izjavo, da so naprave zgrajene v skladu s projektno dokumentacijo, veljavnimi predpisi, pravili stroke, tehničnimi zahtevami distributerja toplote, soglasjem h gradnji in soglasjem k priključitvi na distribucijski sistem;

– geodetski posnetek distribucijskega voda, priključka in shematski prikaz toplotne postaje.

(2) Investitor oziroma odjemalec mora po pridobitvi uporabnega dovoljenja za distribucijski vod, priključek in toplotno postajo, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje predložiti distributerju toplote.

(3) Z ogrevnim medijem napolnjeni in obratovalno usposobljeni distribucijski vod, priključek in toplotna postaja odjemalcu toplote ne dovoljujejo tudi odjema toplote. Odjem je dovoljen šele po sklenitvi pogodbe o dobavi toplote.

3. **Nadzor nad uporabo ogrevnega medija**

34. člen

Ogrevnega medija iz distribucijskega sistema ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja toplote. Vsaka uporaba ogrevnega medija mora potekati pod nadzorom distributerja toplote.

4. **Priključitev na distribucijski sistem**

35. člen

(1) Fizična priključitev novega distribucijskega voda ali priključka na obstoječ distribucijski sistem je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni pogoji, kar predhodno preveri distributer toplote glede na vpliv predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve v času med ogrevalno sezono (zaustavitev obratovanja vročevodnega ali toplovodnega omrežja, izguba vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem, morebitni povišani stroški proizvodnje toplote zaradi vklopa vršnega vira itd.) in temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja toplote in metodologiji izračuna povišanih obratovalnih stroškov zaradi priključitve odjemalca na distribucijski sistem v ogrevalni sezoni, nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

5. **Pogoji za priključitev**

36. člen

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijski sistem je potrebno izvesti skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, o graditvi objektov, EZ-1, tem aktom in drugimi veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji, mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijski sistem, ali za spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) Roki, v katerem mora distributer toplote odločiti o izdaji ali zavrnitvi soglasja, so določeni v posameznem predpisu, ki določa vrsto dokumenta, ki ga mora izdati distributer toplote.

6. **Soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja**

37. člen

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov, potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti projektno dokumentacijo stavbe v fazi idejne zasnove. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s pravilnikom o projektni in tehnični dokumentaciji in mora

vsebovati shemo poteka priključka od priključnega mesta na distribucijskem vodu do stavbe, dimenzijo priključka, potrebno toplotno moč stavbe in lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijski sistem in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

(5) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo k vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja hrani distributer toplote.

7. **Informacija o priključitvi na distribucijski sistem**

38. člen

Za priključitev obstoječih stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijski sistem. V pisni vlogi za pridobitev informacije je potrebno navesti situacijo stavbe s predvideno lokacijo toplotne postaje, opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

8. **Soglasje za priključitev**

39. člen

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijski sistem, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

– kopijo gradbenega dovoljenja;

– projekt za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav;

– pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje distribucijskega voda in priključka ter roki fizične priključitve le-teh na obstoječ distribucijski sistem.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu, ki ureja graditev objektov, ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustrezna soglasja lastnikov in solastnikov, ali pisno izjavo, s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključek, toplotna postaja, interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za gradnjo distribucijskega voda in priključka potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasje lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal.

(6) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

9. **Obvezne vsebine soglasja za priključitev**

40. člen

Soglasje vsebuje naslednje obvezne sestavine:

a) naslov stavbe, za katero se izvaja priključitev (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);

b) navedba investitorja in lastnika stavbe:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, zastopnik družbe;

c) navedbo načrtov in dokumentov, ki so predloženi vlogi za soglasje in na podlagi katerih je izdano soglasje;

d) tehnične značilnosti distribucijskega voda ali priključka;

e) priključno moč internih toplotnih naprav;

f) namen uporabe toplote;

g) pogoj, da bo priključitev stavbe na distribucijski sistem možna, če bo investitor izvedel priključitev v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote in predloženimi projekti za izvedbo;

h) navedba, kdaj soglasje preneha veljati:

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem skladno z načrti, ki so sestavni del tega soglasja v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem v roku dveh let od njene dokončnosti;

i) pravni pouk.

10. **Veljavnost soglasja**

41. člen

(1) Dokončno soglasje velja dve leti.

(2) V času iz prvega odstavka tega člena mora imetnik soglasja za priključitev objekta izpolniti vse pogoje, predpisane v soglasju za priključitev, in distributerju toplote naročiti izvedbo priključitve ter skleniti z distributerjem toplote pogodbo o dobavi toplote.

(3) Veljavnost soglasja za priključitev lahko operater sistema na zahtevo imetnika soglasja za priključitev podaljša največ dvakrat, vendar vsakič največ za eno leto.

(4) Zahtevo za podaljšanje mora imetnik soglasja za priključitev podati trideset (30) dni pred iztekom veljavnosti soglasja za priključitev. V primeru zamud na strani distributerja toplote se šteje, da je soglasje podaljšano, kar je distributer toplote dolžan sporočiti imetniku soglasja za priključitev, ki še ni izvedel priključitve na sistem.

11. **Postopek odločanja o soglasju za priključitev**

42. člen

(1) Na podlagi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, če investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:

– če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe, ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo;

– če so projekti za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav izdelani v skladu s predpisi, tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;

– če je pridobil soglasje solastnikov stavbe Oziroma solastnikov internih toplotnih naprav na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo;

– če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za distribucijski vod in priključek predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasje lastnika zemljišča, po katerem bo priključek potekal, v primerih, ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku 30 dni od vložitve popolne vloge za izdajo soglasja.

(3) O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča župan.

(4) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev hrani distributer toplote.

12. **Zavrnitev soglasja za priključitev**

43. člen

(1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:

– če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev;

– če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto;

– ali če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

(2) Če investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer toplote zavrne soglasje za priključitev.

13. **Pridobitev novega soglasja zaradi spremembe osnovnih parametrov**

44. člen

(1) Sprememba osnovnih parametrov pomeni spremembo tehničnih značilnosti distribucijskega voda ali priključka, spremembo priključnih moči objekta, nazivnih moči internih toplotnih naprav, spremembo namena uporabe toplote.

(2) V primeru sprememb osnovnih parametrov mora lastnik stavbe ali investitor gradnje v vseh primerih, ne glede na to, ali je do spremembe osnovnih parametrov prišlo po sklenitvi pogodbe o priključitvi ali pred samo priključitvijo na distribucijski sistem, vložiti pisno vlogo za novo soglasje za priključitev po postopku iz 39. člena tega akta.

(3) Soglasje za spremembo osnovnih parametrov se izda tako, da se izda novo soglasje za priključitev.

14. **Pogoji za prenos soglasja pred priključitvijo**

45. člen

(1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitev nepremičnine v času med izdajo soglasja in pred priključitvijo, se lahko soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasje za priključitev preneseta na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba.

(2) Novi lastnik nepremičnine mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi iz prejšnjega odstavka obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

15. **Sprememba lastnika priključka**

46. člen

(1) Če po sklenitvi pogodbe o priključitvi pride na podlagi univerzalnega, singularnega pravnega nasledstva ali zaradi statusnih sprememb lastnika priključka do spremembe lastnika priključka, mora novi lastnik nepremičnine najkasneje v petnajstih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev.

(2) Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

(3) Lastnik priključka lahko lastninsko pravico za priključek prenese na drugo osebo le s pravnim poslom, s katerim prenese lastninsko pravico na nepremičnini, na kateri je priključek.

(4) Če lastnik priključka prenese na drugo osebo lastninsko pravico le glede dela nepremičnine, na kateri je priključek, se priključek deloma ali v celoti prenese na drugo osebo le, če se tako dogovorita v pogodbi o prenosu lastninske pravice lastnik in novi lastnik priključka.

16. **Odstranitev stavbe**

47. člen

(1) Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan priključek, odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje.

(2) Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve priključka, ki bo zaradi odstranitvenih del prizadet.

(3) Soglasje, ki ga izda distributer toplote, vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

17. **Stroški priključitve**

48. člen

(1) V primeru iz tretje alineje prvega odstavka 43. člena tega akta ima lastnik stavbe ali investitor gradnje pravico do priključitve, če se odloči, da bo sam kril nesorazmerne stroške priključitve na obstoječ distribucijski sistem. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(2) Distributer toplote oceni ekonomsko upravičenost priključitve na podlagi analize stroškov in koristi ter z uporabo metode sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer se upoštevajo parametri iz splošnega akta agencije o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje. Pri izračunu ekonomske upravičenosti investicije v gradnjo priključka do točke v sistemu, kjer je priključitev možna, ali v ojačitev obstoječega sistema, ali kombinacijo obojega se upošteva referenčna ekonomska doba uporabe priključka 20 let.

(3) Pri analizi ekonomske upravičenosti priključitve distributer toplote upošteva:

– stroške za izvedbo potrebne investicije v priključek ali v ojačitev obstoječega sistema (vrednost investicije) ali kombinacijo obojega;

– predvidene dodatne stroške distributerja toplote, kot na primer stroške za vzdrževanje in obratovanje novega priključka;

– predvidene prihranke ali dodatne stroške, ki bi morebiti nastali zaradi spremenjene višine vzdrževalnih in obratovalnih stroškov kot posledica izvedenih ojačitev sistema;

– strošek iz naslova donosa na sredstva povezan z izvedeno investicijo;

– predvidene dodatne prihodke distributerja toplote, glede na predviden obseg uporabe priključka s strani odjemalcev.

(4) Stroški priključitve so vsi stroški, ki jih ima distributer toplote zaradi zahtevane priključitve iz prve, druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(5) Stroški za izvedbo potrebne investicije so stroški projektiranja, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic, stroški gradnje objektov in naprav in vsi drugi stroški, ki jih distributer toplote ne bi imel, če ne bi prišlo do zadevne priključitve. Za izračun stroškov se upoštevajo trenutne cene na trgu in podatki iz pogodb preteklih gradenj primerljivih objektov.

(6) Predvideni dodatni stroški distributerja toplote so vsi stroški obratovanja ter vzdrževanja, ki jih bo imel distributer toplote, glede na izkustvena merila s podobno energetsko infrastrukturo, v zvezi z investicijo iz prejšnjega odstavka v ekonomski dobi uporabe priključka.

(7) Strošek iz naslova donosa na sredstva za namene določitve nesorazmernih stroškov priključitve se določi kot povprečna vrednost obrestne mere zadnjih petih izdanih državnih obveznic Republike Slovenije.

(8) Pri izračunu amortizacijskih dob se za posamezne dele distribucijskega voda upoštevajo amortizacijske dobe in stopnje, ki jih je distributer toplote upošteval pri pripravi zadnjih revidiranih letnih računovodskih izkazov skladno s slovenskimi ali mednarodnimi računovodskimi standardi in ki ne presegajo davčno priznanih stopenj.

(9) Predvideni dodatni prihodki distributerja toplote so vsi prihodki, ki jih bo imel distributer toplote zaradi nove priključitve, upoštevaje s strani odjemalca napovedan odjem toplote.

(10) Dodatne prihodke in stroške, ki se upoštevajo pri analizi ekonomske upravičenosti, ugotavlja distributer toplote na podlagi podatkov, ki veljajo na dan, ko je s strani odjemalca prejel popolno vlogo za izdajo soglasja za priključitev.

(11) Priključitev je ekonomsko upravičena, če predvideni dodatni prihodki zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve. Vse stroške priključitve, ki so ekonomsko upravičeni, nosi distributer toplote (sorazmerni stroški priključitve).

(12) Če predvideni dodatni prihodki ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve, ima odjemalec pravico do priključitve le, če sam pokrije tisti del stroškov, ki ni pokrit s predvidenimi dodatnimi prihodki (nesorazmerne stroške).

(13) Distributer toplote določi nesorazmerne stroške kot znesek, ki je potreben, da je v referenčni ekonomski dobi uporabe priključka v celoti upoštevana takšna pričakovana interna stopnja donosnosti investicije kot znaša stopnja donosa na sredstva distributerja toplote.

(14) Distributer toplote ni dolžan začeti z investicijo, dokler odjemalec ne sklene pogodbe o priključitvi, s katero se odjemalec zaveže, da bo v referenčni ekonomski dobi uporabljal priključek v napovedanem obsegu odjema toplote, ki izhaja iz pogodbe o priključitvi, in dokler ne plača nesorazmernih stroškov, če so ti opredeljeni v pogodbi o priključitvi.

(15) Posledice neizpolnjevanja obveznosti iz pogodbe o priključitvi, predvsem če odjemalec ne odjema toplote v napovedanem obsegu, in vračilo dela nesorazmernih stroškov zaradi priključitve novih odjemalcev na isti distribucijski vod, distributer toplote opredeli v pogodbi o priključitvi.

18. **Vsebina pogodbe o priključitvi**

49. člen

(1) Po dokončnosti soglasja za priključitev in pred priključitvijo na distribucijski sistem skleneta investitor (oziroma lastnik nepremičnine, odjemalec) in distributer toplote pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijski sistem, plačilom nesorazmernih stroškov priključitve, lastništvom, izvedbo in nadzorom nad gradnjo priključka, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom in njegovim vzdrževanjem ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijski sistem. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote, razen v primeru ko je v pogodbi o dobavi urejena tudi vsebina pogodbe o priključitvi.

(2) Obvezna vsebina pogodbe o priključitvi je tudi ureditev vseh medsebojnih razmerij med distributerjem toplote in lastnikom nepremičnine v zvezi z morebitno prekinitvijo ali odstranitvijo priključka ter odgovornostjo za plačilo s tem povezanih stroškov.

19. **Izgradnja priključka in toplotne postaje**

50. člen

(1) Priključek mora biti zgrajen v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote, graditelj pa mora distributerja toplote pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njegovo izgradnjo.

(2) Distributer toplote mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključku.

(3) Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati distributerja toplote o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključku.

(4) Vse morebitne zamenjave, popravila in vzdrževalna dela na priključku bremenijo lastnika priključka.

(5) Nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje obvezno izvaja distributer toplote, kar se uredi s pogodbo o priključitvi.

(6) Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za pravilno in brezhibno delovanje internih toplotnih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale.

20. **Določitev tehničnih značilnosti priključka**

51. člen

Vrsto, število, lego in dimenzijo priključkov določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določila tega akta in upoštevaje ekonomičnost načina priključitve.

21. **Obveznost odjemalca za dopustitev vgradnje tehnološko sodobnih merilnih naprav**

52. člen

Odjemalec je dolžan, v kolikor je to potrebno, v svojih prostorih distributerju toplote omogočiti vgradnjo in obratovanje tehnološko sodobnih merilnih naprav in naprav za namen nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema.

22. **Postopek začasnega odklopa**

53. člen

(1) Distributer toplote sme začasno odklopiti odjemalca zaradi:

– rednega ali izrednega vzdrževanja;
– pregledov ali remontov;
– preizkusov ali kontrolnih meritev;
– razširitev omrežja.

(2) Za predvideni odklop mora distributer toplote izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

(3) Distributer toplote je dolžan o predvidenem odklopu v pisni obliki pravočasno obvestiti odjemalce toplote, v primeru večjega števila odjemalcev pa v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja toplote vsaj 48 ur pred odklopom. Če ima stavba upravnika, se za drug oseben način obveščanja šteje tudi obvestilo upravniku stavbe.

(4) Distributer toplote je dolžan o nepredvideni prekinitvi distribucije toplote v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja in na spletni strani distributerja. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika stavbe.

(5) Obvestilo iz tretjega odstavka mora vsebovati:

– navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem bo prekinjena distribucija toplote;
– obdobje prekinitve distribucije toplote;
– seznam stavb, katerim bo prekinjena distribucija toplote.

23. **Odklop po predhodnem obvestilu**

54. člen

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti, in sicer če:

– na opomin distributerja toplote ne poravna pogodbenih obveznosti;
– moti distribucijo toplote drugim odjemalcem;
– odreče ali onemogoči distributerju toplote ali osebam, ki imajo pooblastilo distributerja toplote, dostop do vseh delov priključka, toplotne postaje, glavnih zapornih ventilov na dovodu in povratku, merilnih naprav ali internih toplotnih naprav v okviru pristojnosti distributerja toplote po tem aktu, kadar obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje;
– brez soglasja distributerja toplote priključi na distribucijski sistem svoje toplotne naprave, ali, če omogoči prek svojih toplotnih naprav priključitev toplotnih naprav drugih odjemalcev;
– na opomin distributerja toplote ne zniža odjema toplote na s pogodbo o dobavi toplote dogovorjeno vrednost oziroma količino v zahtevanem roku;

– onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja toploto brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih;

– v roku, ki ga določi distributer toplote oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave, ali napeljave.

(2) Rok za izpolnitev obveznosti v obvestilu znaša petnajst dni za gospodinjske odjemalce in osem dni za ostale odjemalce od dneva prejema obvestila.

(3) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

24. **Odklop brez predhodnega obvestila**

55. člen

(1) Distributer toplote izvede odklop brez predhodnega obvestila, če odjemalec:

– z obratovanjem svojih toplotnih naprav ogroža življenje ali zdravje ljudi, ali ogroža premoženje;

– ob pomanjkanju toplote ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju odjema toplote iz distribucijskega sistema, s čimer ogroža življenje ali zdravje ljudi;

– nepooblaščeno odjema toploto z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem merilne naprave, s čimer ogroža premoženje;

– nepooblaščeno priključi svoje toplotne naprave na distribucijski sistem, s čimer ogroža premoženje.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih ventilov, ali s fizično prekinitvijo priključka na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(3) Vnovična dobava toplote po odklopu se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za odklop in ko odjemalec distributerju toplote poravna nastale stroške v zvezi z odklopom.

(4) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

25. **Odklop na zahtevo odjemalca**

56. člen

(1) Odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev, lahko zahteva od distributerja toplote, da njegovo odjemno mesto trajno odklopi od distribucijskega sistema pod pogoji iz 62. in 63. člena tega akta.

(2) Distributer toplote izvede odklop z zapiranjem zapornih armatur na priključku in pečatenjem položaja armatur v zaprtem položaju.

(3) Pravica odjemalca do odklopa po tem členu ne posega v obveznosti odjemalca toplote iz pogodbe o priključitvi, ki se nanašajo na obveznost uporabe priključka do poteka ekonomske dobe priključka.

(4) Če se odjemalec ponovno priključi na sistem v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(5) Distributer toplote lahko odjemalcu, ki je zahteval odklop, zavrne ponovno priključitev na distribucijski sistem ali izdajo novega soglasja za priključitev, dokler odjemalec ne poravna vseh obveznosti iz pogodbe o priključitvi, ki izvirajo iz časa pred odklopom.

(6) Odjemalec mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev in skleniti novo pogodbo o priključitvi.

(7) Stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

26. **Ponovna priključitev in povrnitev škode**

57. člen

(1) Distributer toplote je dolžan odjemalca, ki je bil odklopljen, na njegove stroške ponovno priključiti na distribucijski sistem, v roku 30 dni, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za odklop in izpolnil pogoje iz tega akta. Distributer odpravo razlogov za odklop ugotavlja na podlagi dokumentov, ki mu jih lahko posreduje odjemalec ali razpolaga z njimi v lastnih evidencah.

(2) Distributer toplote, ki je odjemalca neutemeljeno odklopil, mora v 24 urah od ugotovitve neutemeljenega odklopa na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca omrežja na svoj distribucijski sistem, tako da nemudoma na lokacijo napoti službo stalne pripravljenosti.

(3) Odjemalec toplote ima pravico do nadomestila zaradi neutemeljenega odklopa, ki ga uveljavi pri distributerju, tako da nanj naslovi vlogo, ki mora vsebovati:

– ime in priimek odjemalca;

– naslov odjemnega mesta;

– ocena časovne opredelitve nastanka stroškov;

– ocena višine stroškov.

(4) Distributer mora obravnavati vlogo odjemalca iz prejšnjega odstavka v roku osem dni tako, da mu pisno posreduje odobritev ali zavrnitev zahtevka.

(5) Odjemalec ima pravico do povračila škode, ki presega višino odobrenega nadomestila iz tretjega odstavka zaradi neutemeljenega odklopa po splošnih pravilih civilnega prava.

V. SPLOŠNI POGOJI ZA DOBAVO IN ODJEM TOPLOTE

1. **Pogodba o dobavi toplote**

58. člen

(1) Pogodba o dobavi toplote med odjemalcem in distributerjem toplote mora biti sklenjena v pisni ali elektronski obliki skladno s predpisi o elektronskem poslovanju.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj naslednje:

– ime in naslov distributerja toplote;

– opravljene storitve, ponujeno raven kakovosti storitev;

– pravice in obveznosti pogodbenih strank v zvezi z neizpolnjevanjem pogodbe;

– vrste vzdrževalnih storitev;

– načine pridobivanja podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;

– trajanje pogodbe, pogoje za podaljšanje in prenehanje vzdrževalnih storitev in pogodbe;

– dogovore o nadomestilu in povračilu v primeru, če ni dosežena raven kakovosti storitev iz pogodbe, vključno z nenatančnim ali zapoznelim obračunavanjem toplote;

– informacije o pravicah odjemalcev.

(3) Splošni pogodbeni pogoji so sestavni del pogodbe o dobavi in so znani vnaprej ter odjemalcu tudi dostopni.

(4) Vsako spremembo splošnih pogodbenih pogojev bo distributer toplote odjemalcem sporočil najmanj en mesec pred njihovo uveljavitvijo na računu s sklicem na spletno stran, kjer so spremenjeni pogoji objavljeni in na spletni strani distributerja toplote.

2. **Sklepanje pogodbe o dobavi**

59. člen

Če pogodba o dobavi ni sklenjena v pisni ali elektronski obliki, odjemalec pa dejansko odjema toploto, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem sklenjeno z dnem dobave toplote.

3. **Sprememba pogodbe o dobavi**

60. člen

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb pri odjemalcih, ki vplivajo na obstoječe pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah

najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote, v primeru, da gre za skupno odjemno mesto.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če gre za skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, ali davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;

d) priloženo listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);

e) podpisano izjavo novega odjemalca, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje v primeru, da gre za skupno odjemno mesto;

f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. V kolikor odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo.

(4) V primeru nepopolnega obvestila iz drugega odstavka tega člena distributer toplote odjemalca obvesti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozove k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na prenos lastninske pravice.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

(6) Distributer je dolžan obravnavati in vzpostaviti novo pogodbeno razmerje v roku 30 dni.

4. **Ureditev pogodbenih razmerij z odjemalcem, ki ni lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev**

61. člen

(1) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko distributerju pisno predlaga, da se pogodbeno razmerje uredi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik) in ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine.

(2) Pisni predlog odjemalca mora vsebovati:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

b) podatke o odjemalcu toplote, ki ni lastnik nepremičnine:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedbo zakonitega zastopnika družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta;

d) soglasje imetnika soglasja za priključitev oziroma lastnika nepremičnine za sklenitev pristopa k dolgu k pogodbi o dobavi.

(3) Distributer toplote in imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine oziroma odjemalec, ki ni imetnik soglasja za priključitev pogodbeno razmerje uredijo s sklenitvijo pogodbe o dobavi toplote tako, da odjemalec pristopi k dolgu imetnika soglasja za priključitev.

(4) Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev pristopa k dolgu. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(5) Pristop k dolgu k pogodbi o dobavi toplote prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan pristop k dolgu.

(6) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko prekliče soglasje za sklenitev pristopa k dolgu odjemalca tako, da o tem obvesti distributerja toplote in odjemalca, pri čemer preklic prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan preklic pristopa k dolgu.

62. člen

(1) Distributer toplote in odjemalec toplote skleneta pogodbo o dobavi za čas, določen v pogodbi o dobavi.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi pisno s 30 dnevnim odpovednim rokom. Distributer toplote upošteva odpoved s prvim naslednjim obračunskim obdobjem po preteku odpovednega roka.

(3) Odjemalec mora odpoved posredovati distributerju toplote v pisni obliki s priporočeno pošiljko ali z osebno vročitvijo na sedežu distributerja.

63. člen

Odstop od pogodbe o dobavi ni mogoč:

– če je podana zahteva s strani posameznega odjemalca toplote na skupnem odjemnem mestu;

– v primeru zahteve po odstopu od pogodbe o dobavi, ko bi se tudi po prenehanju veljavnosti pogodbe o dobavi odjemalec želel ogrevati, pa je na določenem območju na podlagi posebnega kogentnega predpisa predpisana prioritetna uporaba toplote iz distribucijskega sistema kot vira energije za ogrevanje prostorov.

64. člen

Če odjemalec zaradi sprememb splošnih pogodbenih pogojev ne želi več odjemati toplote pod navedenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odstop od pogodbe o dobavi v skladu z določbami prejšnjega člena ni mogoč, odstopi od pogodbe o dobavi z odpovednim rokom 30 dni.

5. **Posebna razmerja na skupnih odjemnih mestih**

65. člen

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v večstanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri poraba toplote za več pravnih in/ali fizičnih oseb skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca (v nadaljnjem besedilu: skupno odjemno mesto).

66. člen

(1) Pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe oziroma drug pooblaščenec lastnikov

posameznih delov stavb v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov posameznih delov.

(2) Če večstanovanjska, poslovna ali stanovanjsko-poslovna stavba s skupnim odjemnim mestom nima upravnika ali pooblaščenca lastnikov posameznih delov stavb, sklepa distributer toplote pogodbe o dobavi toplote z vsakim odjemalcem posebej, razen, če se distributer in odjemalci ne dogovorijo drugače.

(3) Odjemalec, ki odjema toploto v delu stavbe ali v stavbi iz skupnega odjemnega mesta več odjemalcev ali več stavb, je dolžan najkasneje v 15 dneh po začetku odjema toplote ali po njegovem prenehanju sporočiti distributerju naslednje podatke:

a) ime in priimek ali firmo odjemalca:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, navedba zakonitega zastopnika družbe;

b) naslov in podatke o delu stavbe oziroma o stavbi, v kateri odjema toploto;

c) datum začetka ali prenehanja odjema toplote;

d) priloženo listino kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo).

67. člen

(1) Stroški oskrbe s toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci sami ali po upravniku ali s pomočjo tretje osebe na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni distributerju toplote, v roku, ki ga določi distributer, posredovati razdelilnik stroškov dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov.

(2) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote mora biti izdelan v skladu s pravilnikom, ki ureja način delitve in obračun stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavb z več posameznimi deli (v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote in sklenjenim sporazumom o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, če obstaja.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni v skladu s pravilnikom in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov.

68. člen

(1) Merjenje dobave toplote vsakemu posameznemu delu stavbe ni obveznost niti strošek distributerja toplote.

(2) Distributer toplote ni odgovoren za pripravo in pravilnost razdelilnika stroškov dobavljene toplote. Distributer toplote ni izvajalec obračuna in izvajalec delitve stroškov dobavljene toplote po pravilniku, razen če je s pogodbo drugače določeno.

69. člen

(1) Ob spremembi odjemalca na skupnem merilnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba.

(2) Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto do konca obračunskega obdobja dotedanji odjemalec.

6. **Ugotavljanje dobavljenih količin toplote**

70. člen

(1) Količina dobavljene toplote se ugotovi na podlagi odčitka merilne naprave, nameščene na odjemnem mestu.

(2) Količine dobavljene toplote se merijo neposredno s toplotnim števcem izražene v MWh.

(3) Pri ugotavljanju količine dobavljene toplote se ne upoštevajo merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(4) Merilne naprave odčitava pooblaščena oseba distributerja toplote ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(5) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in v količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(6) Kolikor odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca.

7. **Merilne naprave**

71. člen

(1) Merilne naprave so v lasti distributerja toplote, razen internih merilnih naprav.

(2) Merilne naprave namešča na odjemno mesto distributer toplote, na svoje stroške.

(3) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so merilniki toplote s pripadajočimi tipali temperature in pretoka ter računsko enoto.

72. člen

Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s pogoji distributerja toplote. Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje. Po namestitvi merilne naprave, se lahko na napravo in njene sestavne dele namestijo plombe, ki onemogočajo njeno demontažo brez poškodbe.

73. člen

(1) Merilne naprave pregleduje, vzdržuje in zamenjuje ter izvaja redne menjave distributer toplote na svoje stroške.

(2) Tehnični pogoji in način izvajanja meritev so določeni s tehničnimi zahtevami distributerja toplote.

74. člen

(1) Redne preglede merilne naprave in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja na svoje stroške distributer toplote v skladu z zakonodajo.

(2) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri pregledu ugotovi, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogreška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec oziroma lastnik merilne naprave.

75. člen

(1) V primeru okvare merilnih naprav, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora odjemalec o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

76. člen

Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in učinkovito delovanje toplotne postaje namešča, premešča in vzdržuje distributer toplote na svoje stroške. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

8. **Merjenje količin toplote in obračunsko obdobje**

77. člen

Distributer toplote je odgovoren za zagotavljanje merilnih podatkov za obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote.

78. člen

Redno obračunsko obdobje je mesečno.

9. Zagotavljanje meritev

79. člen

(1) Pri izvajanju aktivnosti iz 77. člena tega akta mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne in lahko čitljive. Odjemalec mora zavarovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo plomb in drugimi poškodbami.

(2) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila distributerja toplote javiti pravilen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote.

80. člen

Za obračunsko obdobje, za katerega niso bile odčitane merilne naprave zaradi odsotnosti odjemalca ali drugih razlogov na strani odjemalca (kot npr. onemogočanje dostopa do merilne naprave), distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

81. člen

(1) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjene, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote sporazumno popravijo za čas od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene.

(2) Če ne pride do sporazumnega popravka izmerjenih količin, se popravek izvrši tako, da distributer predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma registrirale teh količin, določi na osnovi srednjih vrednosti predanih količin, v obdobju pred in po nastanku okvare, z upoštevanjem dinamike dobave toplote oziroma temperaturnega primanjkljaja.

82. člen

(1) Za obdobje, ko je merilna naprava pokvarjena, se določi dobavljena količina na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju, ko je merilna naprava še pravilno delovala, z upoštevanjem vseh okoliščin, ki vplivajo na odjem toplote.

(2) Primerljivo obračunsko obdobje določi distributer toplote, kot sledi:

– raba toplote za ogrevanje je sorazmerna temperaturnemu primanjkljaju (Kdan). Specifična raba toplote Qsp (MWh/Kdan) kot kvocient med izmerjeno rabo toplote (MWh) in temperaturnim primanjkljajem (Kdni) je karakteristična veličina, ki je ob nespremenjenih bivalnih navadah konstantna vrednost posameznega objekta;

– v primeru okvare merilnika toplote se raba toplote v obračunskem obdobju kot najboljši približek izračuna kot produkt specifične rabe toplote Qsp (MWh/Kdan), izračunane iz predhodnih izmerjenih podatkov, ko je merilnik toplote deloval brezhibno in izračunanega temperaturnega primanjkljaja (Kdni) v obdobju, ko je bil merilnik toplote v okvari;

– temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju je vsota dnevnih razlik temperature med 20 °C in zunanjo dnevno povprečno temperaturo zraka za tiste dni, ko je dnevna povprečna temperatura nižja ali enaka 12 °C;

– v primeru vzpostavljene kontinuirane meritve zunanje temperature na desetinko stopinje Celzija natančno se dnevna povprečna temperatura izračuna kot povprečje 24 vrednosti v dnevu. V primeru, da ni vzpostavljenih kontinuiranih meritev zunanje temperature pa se dnevna povprečna zunanja temperatura izračuna iz treh izmerkov temperature (ob 7., 14. in 21. uri po srednjeevropskem času) na desetinko stopinje Celzija natančno kot četrtina skupne vsote jutranje, popoldanske ter dvakratne večerne vrednosti temperature.

10. Neupravičen odjem

83. člen

(1) Za neupravičen odjem toplote se šteje:

– odjem toplote brez sklenjene pogodbe o dobavi toplote, kljub pozivom odjemalcu, da se pogodbo sklene;

– odjem toplote, ki ni merjen z merilno napravo za ugotavljanje količin dobavljene toplote;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki ni overjena pri akreditiranem kontrolnem organu;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki je namerno poškodovana;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, kjer so nepooblaščeno odstranjeni oziroma poškodovani pečati merilne naprave oziroma njeni sestavni deli, če so bili nameščeni;

– odjem toplote, merjen z merilno napravo, katere overitev pri akreditiranem kontrolnem organu je potekla, zamenjava merilne naprave pa ni mogoča iz razlogov na strani odjemalca;

– odjem toplote, izveden z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem;

– odjem toplote, ki ga izvaja odjemalec s tem, da je priključil svoje interne toplotne naprave na distribucijski sistem brez soglasja distributerja toplote.

(2) Dokazno breme upravičenega odjema je na strani osebe, za katero obstaja utemeljen sum, da izvaja neupravičen odjem toplote.

(3) Če trajanje neupravičenega odjema ni mogoče ugotoviti, se neupravičen odjem toplote obračuna od zadnjega odčitka merilne naprave s strani distributerja toplote. V primeru, da zadnjega odčitka merilne naprave ni mogoče pridobiti, določi distributer količine na podlagi izkustvenih podatkov primerljivih odjemalcev.

(4) Količina neupravičenega odjema toplote se obračuna v skladu s tarifnim sistemom povečano za faktor 3.

(5) Odjemalec mora distributerju toplote plačati tudi vso škodo, ki jo povzroči z neupravičenim odjemom toplote.

(6) Vsak neupravičen odjem toplote, odstranitev oziroma poškodovanje pečata merilne naprave oziroma njenih sestavnih delov se lahko prijavi organom pregona in energetskemu inšpektorju.

11. Storitev dobave toplote

84. člen

Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto v času ogrevalne sezone in mu zagotavlja na odjemnem mestu s pogodbo o dobavi dogovorjeno obračunsko moč. Za prvi dan ogrevalne sezone se šteje dan po tistem, ko je v drugi polovici leta ob 21. uri (srednjeevropski zimski čas) tri dni zapored temperatura zraka nižja ali enaka +12 °C. Zadnji dan ogrevalne sezone je tretji zaporedni dan v prvi polovici leta, ko je ob 21. uri temperatura zraka višja od +12 °C in po tem dnevu ob 21. uri živo srebro trikrat zapored ne pade več pod omenjeno vrednost temperature zraka. Trajanje ogrevalne sezone je število dni med prvim in zadnjim dnem ogrevalne sezone.

85. člen

Distributer toplote zagotavlja parametre dobavljene toplote tako, da je temperatura ogrevane vode v priključni postaji taka, kot je določena s tem aktom.

12. Začetek dobave toplote

86. člen

Dobava toplote se začne izvajati:

– ko je izdano soglasje za priključitev in so izpolnjeni vsi pogoji tega soglasja;

– ko je priključitev pravilno izvedena;

– ko je sklenjena pogodba o priključitvi in/ali sklenjena pogodba o dobavi.

87. člen

Distributer toplote in odjemalec potrdita začetek dobave toplote odjemalčevim toplotnim napravam z zapisnikom. Zapisnik mora vsebovati:

– naslov naročnika (investitorja ali odjemalca);
– odjemno mesto;
– obračunsko moč;
– tip merilnika toplote;
– začetno stanje merilnika toplote;
– datum priključitve;
– podpis distributerja toplote in odjemalca.

13. **Nujna oskrba gospodinjskega odjemalca**

88. člen

(1) Distributer toplote v primeru predvidenega odklopa distribucije toplote zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti obvesti gospodinjskega odjemalca o datumu predvidenega odklopa, možnosti nujne oskrbe, o dokazilih, ki jih mora predložiti, ter rokih za predložitev dokazil.

(2) Nujna oskrba je ukrep, ki preloži odklop gospodinjskega odjemalca in je namenjena samo skrajnim primerom ogrožanja življenja in zdravja gospodinjskega odjemalca, ki si zaradi svojih premoženjskih razmer, dohodkov in drugih socialnih okoliščin ne more zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje, ki bi mu povzročil enake ali manjše stroške za najnujnejšo ogrevanje stanovanjskih prostorov.

(3) Do nujne oskrbe so upravičeni gospodinjski odjemalci iz drugega odstavka tega člena izključno v primeru, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca in oseb, ki z odjemalcem prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Gospodinjski odjemalec, ki je prejel obvestilo distributerja toplote o odklopu zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti in želi uveljaviti pravico do nujne oskrbe na podlagi prvega odstavka 296. člena EZ-1, mora v roku osmih dni od prejema obvestila o odklopu podati distributerju toplote vlogo za priznanje te pravice in predložiti ustrezna dokazila. Obrazec vloge za uveljavitev pravice do nujne oskrbe je odjemalcem dostopen na spletni strani distributerja toplote.

(5) Distributer toplote pri presoji upravičenosti do nujne oskrbe najprej ugotavlja, ali gospodinjski odjemalec izpolnjuje kriterije iz drugega odstavka tega člena, nato pa, ali obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje ali zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu, ki se ugotavljajo na podlagi izpolnjevanja enega izmed naslednjih dveh pogojev:

– ali glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe, v kateri gospodinjski odjemalec prebiva, odklop distribucije toplote ogroža življenje in zdravje tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, zaradi neobstoja možnosti uporabe drugega vira ogrevanja z enakimi ali nižjimi stroški;

– ali bi bilo v primeru odklopa distribucije toplote ogroženo zdravstveno stanje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(6) Do nujne oskrbe glede na letni čas in temperaturne razmere so gospodinjski odjemalci lahko upravičeni le v obdobju ogrevalne sezone.

(7) Do nujne oskrbe v obdobju ogrevalne sezone niso upravičeni gospodinjski odjemalci, ki prebivajo v stavbah, v katerih je vsaj v enem bivalnem prostoru odjemalca omogočeno ogrevanje s trdimi gorivi ali drugim virom ogrevanja.

(8) Distributer toplote kot ustrezno dokazilo za izpolnjen pogoj, da gre za gospodinjskega odjemalca iz drugega odstavka tega člena, upošteva potrdilo Centra za socialno delo, iz katerega je razvidno, da je odjemalec vložil vlogo za dodelitev redne denarne socialne pomoči že pred prejemom obvestila o odklopu.

(9) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi letnega časa in temperaturnih razmer zahteva potrdilo oziroma zapisnik o rednem letnem pregledu kurilnih naprav pristojne dimnikarske službe, iz katerega je nedvoumno razvidno, da ni vsaj v enem prostoru možno ogrevanje na trda ali druga goriva in izjavo odjemalca, da v nobenem prostoru ni vgrajena kurilna naprava za ogrevanje na trda ali druga goriva ali druga ogrevalna naprava. Dokazilo ne sme biti starejše od enega leta.

(10) Upravičenost do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja distributer toplote presoja na podlagi dokazila, iz katerega izhaja, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(11) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja upošteva potrdilo osebnega zdravnika, da gospodinjski odjemalec za ohranjanje življenja in zdravja nujno potrebuje distribucijo toplote z namenom zagotavljanja ustreznih bivalnih razmer. Potrdilo mora biti izdano posebej za namen ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe in mora natančno opredeliti obdobje, v katerem bi odklop ogrožal življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca.

(12) Če distributer toplote presodi, da je gospodinjski odjemalec upravičen do nujne oskrbe, o tem pisno obvesti odjemalca. Obvestilu, ki je namenjeno odjemalcu priloži seznam nasvetov za varčevanje z energijo, ki lahko pripomorejo k znižanju porabe energije oziroma stroškov ogrevanja. Distributer toplote sme pri izvajanju nujne oskrbe omejiti odjem toplote gospodinjskemu odjemalcu do količine, ki je nujno potrebna, da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo.

(13) Gospodinjski odjemalec je upravičen do nujne oskrbe za čas od predvidenega odklopa, kot izhaja iz obvestila iz prvega odstavka tega člena in dokler obstajajo okoliščine, ki povzročajo ogrožanje življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, vendar najdlje do dokončne odločbe Centra za socialno delo glede dodelitve redne denarne socialne pomoči. Za ta čas se odklop gospodinjskega odjemalca preloži.

(14) Če distributer toplote presodi, da niso izpolnjeni pogoji za nujno oskrbo, o tem nemudoma pisno obvesti gospodinjskega odjemalca in nadaljuje s postopkom odklopa.

14. **Obveščanje uporabnikov**

89. člen

Kontaktna točka za odjemalce je http://www.petrol-energetika.si/toplota/koncesije/obcina-sentilj-naselja-sladki-vrh-vranji-vrh-cersak in brezplačna številka 080/11-23, prav tako pa lahko odjemalci informacije o svojih pravicah in obveznostih dobijo na sedežu distributerja toplote.

90. člen

(1) Distributer toplote odjemalcem toplote dvakrat letno poda informacije o obračunu toplote, ki vključujejo:

– veljavne dejanske cene;
– dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;
– primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta;
– primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(2) Distributer toplote odjemalcem toplote posreduje podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora distributer toplote odjemalcem podati informacije o obračunu toplote najmanj štirikrat letno, vendar ne več kot dvanajstkrat letno:

– na zahtevo odjemalca ali
– če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.

(4) Distributer toplote daje odjemalcem podatke o obračunu toplote in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

15. **Kakovost toplote**

91. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote se ugotavlja na predajnem mestu proizvodnega vira v distribucijsko omrežje in na odjemnem mestu. Temperatura ogrevne vode v distribucijskem sistemu se spreminja v odvisnosti od zunanje temperature že na proizvodnem viru. Sprememba temperature ogrevne vode na merilnem mestu odjemalca v odvisnosti od zunanje temperature, glede na dnevni ali nočni režim ogrevanja, je razvidna iz Diagrama temperatur ogrevanja v dnevnem in nočnem reduciranem načinu ogrevanja na merilnem mestu odjemalca, ki je kot priloga sestavni del tega akta.

(2) Najnižja temperatura ogrevne vode, ki jo zagotavlja distributer toplote v pogojih neprekinjenega ogrevanja znaša na odjemnem mestu odjemalca 45 °C pri zunanji temperaturi 13 °C ali več.

(3) Najvišja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca znaša 80 °C pri zunanji temperaturi –15 °C ali manj.

(4) Dovoljena odstopanja temperature ogrevane vode na odjemnem mestu so ± 3 °C.

(5) Če odjemalec oporeka kakovosti toplote, mora distributer toplote ali njegov pooblaščenec opraviti meritve in rezultate posredovati odjemalcu skupaj z izjavo o kakovosti toplote. Distributer toplote v osmih dneh po obvestilu odjemalca začne postopek preverjanja kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave in ga v osmih dneh po končanih meritvah obvesti o svojih ugotovitvah. Če distributer toplote izda izjavo o skladnosti kakovosti toplote, nosi stroške meritev uporabnik.

(6) Če se odjemalec z izsledki meritev o kakovosti toplote ne strinja, lahko opravi meritve na lastne stroške. Uporabljene merilne naprave in metodologija merjenja morajo ustrezati stanju tehnike in morajo biti skladne z določili predpisov s področja o akreditaciji in predpisov o načinu določanja organov za ugotavljanje skladnosti.

(7) Distributer toplote mora v osmih dneh preizkusiti ugotovitve uporabnika glede kakovosti toplote, vključno s prekinitvami ali z omejitvami dobave. Distributer toplote je dolžan obvestiti uporabnika o svojih ugotovitvah v osmih dneh po izvedbi meritev.

(8) Če odjemalec dokaže odstopanja, višino nadomestila, način in rok plačila nadomestila za posamezno vrsto kršitve določita distributer toplote in odjemalec sporazumno. Nadomestilo mora biti sorazmerno glede na višino nastale škode, težo kršitve in stopnjo odgovornosti distributerja toplote.

(9) Ne glede na plačilo nadomestila, lahko odjemalec od distributerja toplote po splošnih predpisih o odškodninski odgovornosti zahteva povrnitev škode, če škoda presega izplačano nadomestilo.

VI. TARIFNI SISTEM IN TARIFNI ELEMENTI ZA DOBAVO TOPLOTE

1. **Obračun distribucije toplote**

92. člen

Obračun distribucije toplote v obračunskem obdobju temelji na zaračunavanju tarifnih postavk tarifnih elementov:

– obračunske moči, ki odraža fiksne stroške distributerja toplote povezane z varnim in zanesljivim obratovanjem ter vzdrževanjem distribucijskega sistema in

– dobavljene količine toplote, ki odraža variabilen strošek distributerja toplote povezan predvsem s stroški proizvodnje toplote oziroma zagotavljanja ustrezne količine toplote za namen oskrbe odjemalcev.

2. **Tarifni elementi in tarifne postavke**

93. člen

(1) Distributer toplote določi tarifne postavke za tarifne elemente na način in pod pogoji, določenimi s tem aktom.

(2) Tarifne postavke za posamezne tarifne elemente so:

– fiksni del tarife za toploto (TPF), ki predstavlja ceno za enoto obračunske moči v EUR/MW/leto;

– variabilni del tarife za toploto (TPV), ki predstavlja ceno za enoto dobavljene količine toplote v EUR/MWh.

(3) Fiksni in variabilni del tarifnih postavk toplote za namen ogrevanja prostorov, distributer toplote oblikuje in določi v skladu s tarifnim sistemom, opredeljenim v tem aktu, in aktom, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje.

3. **Tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov**

94. člen

Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen ogrevanja prostorov, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{OGP})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
OGP_{01}	Gospodinjski odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		
OGP02	Industrijski odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		
OGP03	Poslovni in ostali odjem	vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0{,}050$ MW	vroča voda		
2. podskupina	$0{,}050 < P_{OBR} \leq 0{,}300$ MW	vroča voda		
3. podskupina	$P_{OBR} > 0{,}300$ MW	vroča voda		

4. **Priprava in objava tarifnih postavk**

95. člen

(1) Distributer toplote mora pred začetkom zaračunavanja tarifnih postavk tarifne postavke javno objaviti na sedežu podjetja in spletni strani distributerja toplote ter vsaj tri dni pred objavo obvestiti Agencijo za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Distributer toplote posreduje obvestilo agenciji v obliki in na način, kot ga določi agencija v skladu s splošnim aktom, ki ureja način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetskih dejavnosti.

96. člen

(1) Odjemalec se zavezuje, da bo distributerju toplote plačal dobavljeno toploto (variabilni del cene) in storitve, vključno z obračunsko močjo (fiksni del cene), v skladu s tarifnim sistemom, ki je sestavni del tega akta. Storitve distributerja toplote, ki so vključene v ceni za enoto obračunske moči so strošek meritev toplote in obračun po primarnem merilniku toplote, strošek obračuna po posameznih odjemalcih toplote, oziroma po posameznih stanovanjih po v naprej določenem ali dogovorjenem razdelilniku stroškov.

(2) Ostale storitve, ki niso vključene v ceni za enoto obračunske moči, distributer toplote ponudi na osnovi dogovora z odjemalcem in obračuna skladno z veljavnim cenikom storitev, ali skladno z veljavnim cenikom ostalih storitev distributerja toplote dostopnim na spletni strani distributerja in sedežu družbe. Veljavni cenik mora biti stroškovno naravnan, odražati mora dejanske stroške teh storitev in mora biti javno dostopen vsem odjemalcem.

(3) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so fizične osebe je 25. dan v mesecu za pretekli mesec.

(4) Rok plačila vseh finančnih obveznosti za odjemalce, ki so pravne osebe je 30. dan od izdaje računa, razen če odjemalec in distributer toplote v pogodbi o dobavi ne določita drugače.

(5) Če odjemalec ne poravna pravočasno svojih obveznosti, mu distributer toplote zaračunava zakonske zamudne obresti od dneva zapadlosti terjatve do dneva priliva iz naslova terjatve na transakcijski račun distributerja toplote, naveden na računu oziroma obračunu. V primeru zamude pri plačilu je distributer toplote upravičen odjemalcu zaračunati stroške opomina, izterjave in morebitne druge stroške.

(6) Če nastane dvom o odjemalčevi plačilni sposobnosti ali zaradi neredne poravnave plačilnih obveznosti, lahko distributer toplote zahteva plačilo vnaprej. Količina toplote, za katero lahko distributer toplote zahteva predplačilo, se določi z izračunom za primerljivo obračunsko obdobje.

(7) Če odjemalec zamuja s plačilom mu distributer posreduje opomin za plačilo. Stroške opomina distributer toplote zaračuna na opominu za plačilo, ki zapade v plačilo 15. dan od izdaje opomina. Strošek opomina je določen s cenikom storitev.

97. člen

Distributer toplote ima v toplotni postaji lastno odjemno mesto električne energije, zato je strošek električne energije vključen v ceno toplote.

5. **Reševanje reklamacij**

98. člen

(1) Kakovost dobavljene toplote na odjemnem mestu lahko reklamira odjemalec pisno, po elektronski pošti ali osebno na zapisnik na sedežu distributerja toplote.

(2) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:
– količino in kvaliteto prevzete toplote;
– obračun prevzete toplote;
– nepravilno delovanje merilnikov toplote;
– druge storitve.

(3) V primeru, da se reklamacija nanaša na izvajanje delitev skupnega stroška toplote na posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu, ima distributer toplote pravico odjemalca za rešitev reklamacije napotiti na izvajalca delitve stroškov.

(4) Distributer toplote je dolžan na reklamacijo odgovoriti v roku osem delovnih dni od prejema reklamacije.

(5) Distributer toplote je dolžan odpraviti napako v roku 30 koledarskih dni, razen v primeru ko je odprava napake povezana s tehničnimi ali drugimi objektivnimi omejitvami.

(6) Reklamacija ne zadrži plačila nespornega dela računa. Če se ugotovi, da je obračun napačen, je distributer toplote dolžan preveč plačani znesek vrniti v roku osmih dni od dneva, ko je ugotovljeno, da je reklamacija upravičena.

VII. KONČNI DOLOČBI

99. člen

Z dnem uveljavitve tega akta se prenehajo uporabljati Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto za geografsko območje naselja Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj (Uradni list RS, št. 94/11).

100. člen

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. RUKI-45/6/DP
Ravne na Koroškem, dne 15. februarja 2017
EVA 2017-2430-0023

PETROL ENERGETIKA d. o. o.
Zakoniti zastopnik
Mojca Kert l.r.
direktorica

Priloga 1: Diagram temperatur v dnevnem in nočnem reduciranem načinu ogrevanja na merilnem mestu odjemalca

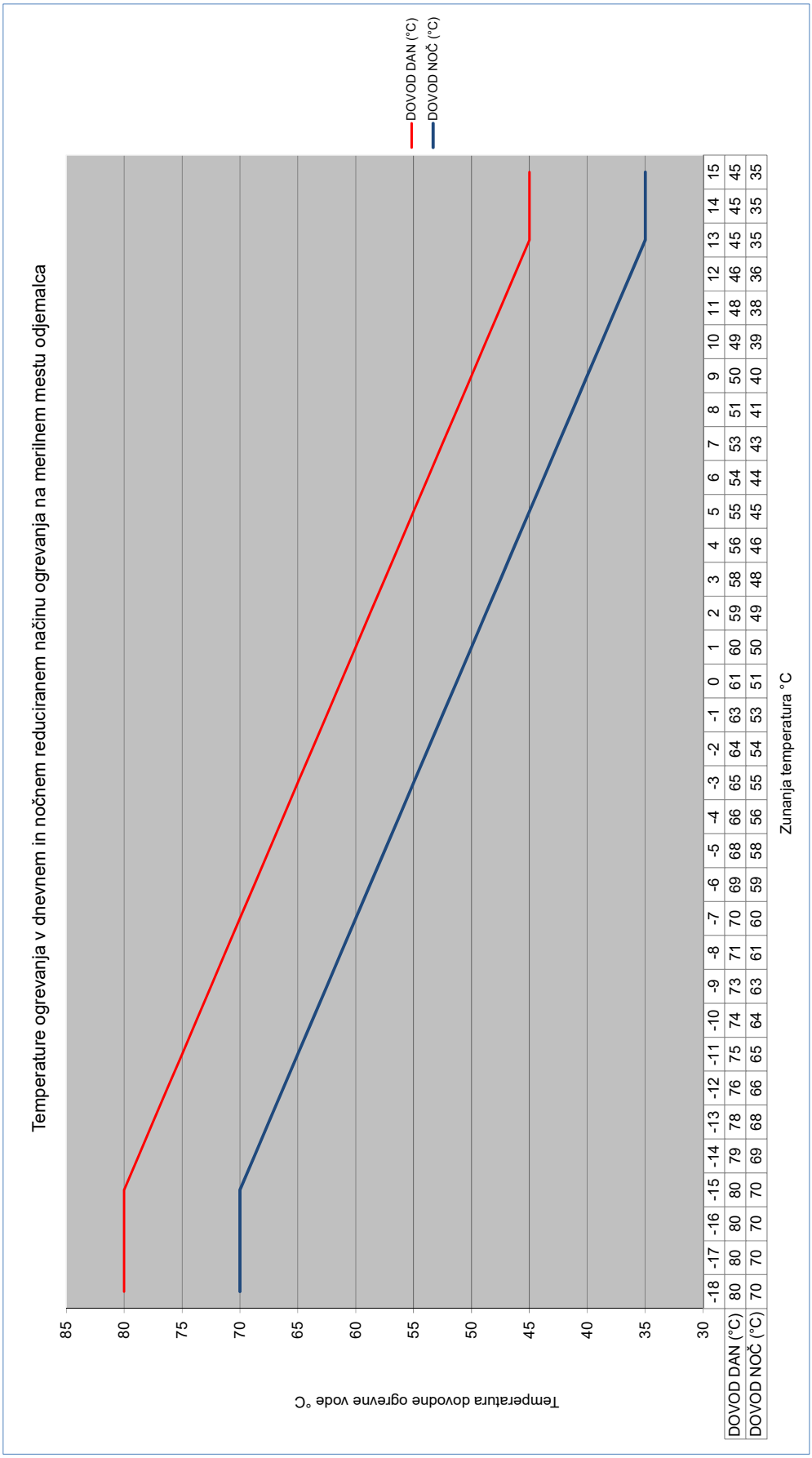

	-18	-17	-16	-15	-14	-13	-12	-11	-10	-9	-8	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
DOVOD DAN (°C)	80	80	80	80	79	78	76	75	74	73	71	70	69	68	66	65	64	63	61	60	59	58	56	55	54	53	51	50	49	48	46	45	45	45
DOVOD NOČ (°C)	70	70	70	70	69	68	66	65	64	63	61	60	59	58	56	55	54	53	51	50	49	48	46	45	44	43	41	40	39	38	36	35	35	35

815. Aneks h Kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji

A N E K S
h Kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji

1. člen

Ta aneks se sklepa zaradi realizacije Sporazuma o začasni prekinitvi stavkovnih aktivnosti št. 101-12/2016/149 z dne 5. 12. 2016, v delu, ki se nanaša na uveljavitev standardov in normativov dela zdravnikov in zobozdravnikov.

2. člen

Za 10. členom se doda nov 10.a člen, ki se glasi:

»(1) Delodajalec z namenom določitve obremenitev zdravnikov, kadrovskega načrtovanja in nagrajevanja sprejme normative dela zdravnikov, pri čemer skladno z nacionalnimi usmeritvami delovanja in razvoja zdravstvenega sistema upošteva normative dela zdravnikov in zobozdravnikov iz Modre knjige standardov in normativov za delo zdravnikov in zobozdravnikov ter novo nastale normative, in temu prilagodi lastno organizacijo dela.

(2) Če delodajalec normativov dela zdravnikov iz Modre knjige standardov in normativov za delo zdravnikov in zobozdravnikov in novo nastalih, kljub ukrepom (npr. nove zaposlitve, prerazporeditve), ne more implementirati v roku 3 mesecev, mora v 30-ih dneh pripraviti terminski načrt za njihovo uveljavitev in načrt ukrepov za vmesno obdobje, pri čemer uporabi možnost fleksibilnega nagrajevanja. V primeru, da delodajalec ne sprejme načrta ukrepov oziroma jih ne izvede, ne sme dodatno obremenjevati že zaposlenih zdravnikov.

(3) Nove standarde in normative ter posodobitve obstoječih standardov in normativov dela zdravnikov predlagajo pristojni Razširjeni strokovni kolegij, strokovni svet s področja, na katerega se nanaša predlagani normativ, ali katerakoli terciarna ustanova ali zdravniško društvo. Do predloga normativa se v 30-ih dneh opredeli pristojni Razširjeni strokovni kolegij, če ni predlagatelj. Obravnava in potrdi jih Zdravstveni svet na predlog Razširjenega strokovnega kolegija s področja normativa. Obstoječi in novi oziroma posodobljeni standardi in normativi so javno dostopni.«

3. člen

Ta aneks začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-22/2017
Ljubljana, dne 24. marca 2017
EVA 2017-2711-0023

Vlada Republike Slovenije:
Milojka Kolar Celarc l.r
Ministrica
za zdravje

Zdravniška zbornica Slovenije:
dr. Zdenka Čebašek - Travnik l.r.

Reprezentativni sindikati javnega sektorja za zdravnike in zobozdravnike Slovenije:

FIDES, Sindikat zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije
Konrad Kuštrin l.r.

Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije
Zvonko Vukadinovič l.r.

Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije
Aleksander Jus l.r.

Sindikati v zdravstvu Slovenije – PERGAM
Matija Cevc
NI PODPISAL

DENS – Sindikat zobozdravnikov Slovenije
Alenka Krabonja l.r.

Sindikat zdravnikov družinske medicine PRAKTIK.UM
Igor Muževič l.r.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je dne 28. 3. 2017 izdalo potrdilo št. 10101-13/2008-19 o tem, da je Aneks h Kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji vpisan v evidenco kolektivnih pogodb na podlagi 25. člena Zakona o kolektivnih pogodbah (Uradni list RS, št. 43/06) pod zaporedno številko 34/5.

---

816. Aneks k posebnemu tarifnemu delu Kolektivne pogodbe za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Slovenije

A N E K S
k posebnemu tarifnemu delu Kolektivne pogodbe za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Slovenije

1. člen

Ta aneks se sklepa zaradi realizacije Sporazuma o začasni prekinitvi stavkovnih aktivnosti št. 101-12/2016/149 z dne 5. 12. 2016, v delu, ki se nanaša na plače zdravnikov in zobozdravnikov.

2. člen

V 3. členu se tretji odstavek spremeni, tako da se glasi:

»Zdravniki specializanti se razporedijo na naslednja delovna mesta:

– na delovna mesta zdravnikov specializantov III so razporejeni zdravniki specializanti v prvem in drugem letu opravljanja specializacije,

– na delovna mesta zdravnikov specializantov II so razporejeni zdravniki specializanti v tretjem in četrtem letu opravljanja specializacije,

– na delovna mesta zdravnikov specializantov I so razporejeni zdravniki specializanti v petem in šestem letu opravljanja specializacije.«

Dodajo se novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Na delovna mesta višjih zdravnikov/zobozdravnikov brez specializacije z licenco se lahko razporedijo zdravniki/zobozdravniki, ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

– najmanj 12 let delovnih izkušenj po opravljenem strokovnem izpitu,

– doseganje standardov in normativov dela zdravnika.

(5) Za zasedbo delovnega mesta višjih zdravnikov/zobozdravnikov brez specializacije z licenco morajo poleg pogojev iz prejšnjega odstavka biti izkazani še naslednji dodatni pogoji:

– prenos znanja na druge zdravnike in zdravstvene delavce,

– aktivno sodelovanje z zdravniki in drugimi zdravstvenimi delavci različnih specialnosti in različnih ravni zdravstvene dejavnosti,

– kreativnost in komunikativnost za uspešno timsko delo,

– kontinuirano sodelovanje pri vpeljavi izboljšav na delovnem mestu, upoštevaje sorazmernost med stroški vpeljave izboljšav in učinkovitostjo.

(6) Predlog za zasedbo delovnega mesta višjih zdravnikov/zobozdravnikov brez specializacije z licenco poda neposredni vodja in preveri izpolnjevanje pogojev za zasedbo delovnega mesta. Izpolnjevanje pogojev mora biti izkazano in dokumentirano. Soglasje k razporeditvi na delovna mesta višjih zdravnikov/zobozdravnikov brez specializacije z licenco poda strokovni kolegij oziroma strokovni vodja. O razporeditvi na delovno mesto se ponudi nova pogodba o zaposlitvi. Dopustna je revizija postopka preverjanja izpolnjevanja pogojev za zasedbo delovnega mesta, ki jo lahko zahteva zaposleni ali neposredni vodja. V primeru revizijskega postopka dokončno odločitev glede izpolnjevanja pogojev za zasedbo delovnega mesta sprejme strokovni kolegij oziroma strokovni vodja.«

3. člen

4. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Na delovna mesta zdravnikov specialistov se razporedijo zdravniki z opravljenim specialističnim izpitom.

(2) Na delovna mesta višjih zdravnikov specialistov se lahko razporedijo zdravniki specialisti, ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

– najmanj 12 let delovnih izkušenj po opravljenem strokovnem izpitu,

– doseganje standardov in normativov dela zdravnika.

(3) Za zasedbo delovnega mesta višjih zdravnikov specialistov morajo poleg pogojev iz prejšnjega odstavka biti izkazani še naslednji dodatni pogoji:

– prenos znanja na druge zdravnike in zdravstvene delavce,

– aktivno sodelovanje z zdravniki in drugimi zdravstvenimi delavci različnih specialnosti in različnih ravni zdravstvene dejavnosti,

– kreativnost in komunikativnost za uspešno timsko delo,

– kontinuirano sodelovanje pri vpeljavi izboljšav na delovnem mestu, upoštevaje sorazmernost med stroški vpeljave izboljšav in učinkovitostjo.

(4) Predlog za zasedbo delovnega mesta višjih zdravnikov specialistov poda neposredni vodja in preveri izpolnjevanje pogojev za zasedbo delovnega mesta. Izpolnjevanje pogojev mora biti izkazano in dokumentirano. Soglasje k razporeditvi na delovna mesta višjih zdravnikov specialistov poda strokovni kolegij oziroma strokovni vodja. O razporeditvi na delovno mesto se ponudi nova pogodba o zaposlitvi. Dopustna je revizija postopka preverjanja izpolnjevanja pogojev za zasedbo delovnega mesta, ki jo lahko zahteva zaposleni ali neposredni vodja. V primeru revizijskega postopka dokončno odločitev glede izpolnjevanja pogojev za zasedbo delovnega mesta sprejme strokovni kolegij oziroma strokovni vodja.

(5) Izraz specialist se uporablja za zdravnike in zobozdravnike specialiste.

(6) Zdravniki specialisti, ki delajo v posebnih pogojih dela, se glede na prevladujoč poseben pogoj dela, razporedijo na delovna mesta zdravnika specialista v skladu s 6. členom tega aneksa.«

4. člen

V 7. členu se delovna mesta plačne podskupine E1 z uvrstitvijo v plačne razrede spremenijo na naslednji način:

– črtajo se naslednja delovna mesta:

Zap. št. DM/N	Šifra DM	DELOVNO MESTO	TR	Šifra N	NAZIV	Plačni razred brez napr.	Plačni razred z napr.
6	E017006	ZDRAVNIK SPECIALIZANT I	VII/2	0		36	46
7	E017007	ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD1	VII/2	0		41	51
8	E017008	ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD2	VII/2	0		39	49
9	E017009	ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD3	VII/2	0		38	48
10	E017010	ZDRAVNIK SPECIALIZANT II	VII/2	0		37	47
11	E017011	ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD1	VII/2	0		42	52
12	E017012	ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD2	VII/2	0		40	50
13	E017013	ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD3	VII/2	0		39	49
14	E017014	ZDRAVNIK SPECIALIZANT III	VII/2	0		38	48
15	E017015	ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD1	VII/2	0		43	53
16	E017016	ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD2	VII/2	0		41	51
17	E017017	ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD3	VII/2	0		40	50
18	E017018	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO	VII/2	0		40	50
19	E017019	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD1	VII/2	0		45	55
20	E017020	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD2	VII/2	0		43	53
21	E017021	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD3	VII/2	0		42	52
30	E018005	ZDRAVNIK SPECIALIST III	VIII	0		42	52
31	E018006	ZDRAVNIK SPECIALIST III PPD 1	VIII	0		47	57
32	E018007	ZDRAVNIK SPECIALIST III PPD 2	VIII	0		45	55
33	E018008	ZDRAVNIK SPECIALIST III PPD 3	VIII	0		44	54
34	E018009	ZDRAVNIK SPECIALIST IV	VIII	0		43	53
35	E018010	ZDRAVNIK SPECIALIST IV PPD 1	VIII	0		48	57
36	E018011	ZDRAVNIK SPECIALIST IV PPD 2	VIII	0		46	56
37	E018012	ZDRAVNIK SPECIALIST IV PPD 3	VIII	0		45	55
38	E018013	ZDRAVNIK SPECIALIST V/VI	VIII	0		45	55
39	E018014	ZDRAVNIK SPECIALIST V/VI PPD 1	VIII	0		50	57
40	E018015	ZDRAVNIK SPECIALIST V/VI PPD 2	VIII	0		48	57
41	E018016	ZDRAVNIK SPECIALIST V/VI PPD 3	VIII	0		47	57

– dodajo se naslednja delovna mesta:

Zap. št. DM/N	Šifra DM	DELOVNO MESTO	TR	Šifra N	NAZIV	Plačni razred brez napr.	Plačni razred z napr.
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT III	VII/2	0		38	48
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD1	VII/2	0		43	53
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD2	VII/2	0		41	51
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT III PPD3	VII/2	0		40	50
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT II	VII/2	0		40	50
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD1	VII/2	0		45	55
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD2	VII/2	0		43	53
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT II PPD3	VII/2	0		42	52
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT I	VII/2	0		41	51
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD1	VII/2	0		46	56
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD2	VII/2	0		44	54
		ZDRAVNIK SPECIALIZANT I PPD3	VII/2	0		43	53
18	E017018	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO	VII/2	0		41	51
19	E017019	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD1	VII/2	0		46	56
20	E017020	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD2	VII/2	0		44	54
21	E017021	ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD3	VII/2	0		43	53
		VIŠJI ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO	VII/2	0		46	56
		VIŠJI ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD1	VII/2	0		51	57
		VIŠJI ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD2	VII/2	0		49	57
		VIŠJI ZDRAVNIK / ZOBOZDRAVNIK BREZ SPECIALIZACIJE Z LICENCO PPD3	VII/2	0		48	57
		ZDRAVNIK SPECIALIST	VIII	0		45	55
		ZDRAVNIK SPECIALIST PPD1	VIII	0		50	57
		ZDRAVNIK SPECIALIST PPD2	VIII	0		48	57
		ZDRAVNIK SPECIALIST PPD3	VIII	0		47	57
		VIŠJI ZDRAVNIK SPECIALIST	VIII	0		50	57
		VIŠJI ZDRAVNIK SPECIALIST PPD1	VIII	0		55	57
		VIŠJI ZDRAVNIK SPECIALIST PPD2	VIII	0		53	57
		VIŠJI ZDRAVNIK SPECIALIST PPD3	VIII	0		52	57

5. člen

Ta aneks začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. oktobra 2017.

Št. 0070-23/2017
Ljubljana, dne 24. marca 2017
EVA 2017-2711-0024

Vlada Republike Slovenije:
Milojka Kolar Celarc l.r.
Ministrica
za zdravje

Boris Koprivnikar l.r.
Minister
za javno upravo

mag. Mateja Vraničar Erman l.r.
Ministrica
za finance

Reprezentativni sindikati javnega sektorja za zdravnike in zobozdravnike Slovenije:

FIDES, Sindikat zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije
Konrad Kuštrin l.r.

Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije
Zvonko Vukadinovič l.r.

Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije
Aleksander Jus l.r.

Sindikati v zdravstvu Slovenije – PERGAM
Matija Cevc
NI PODPISAL

DENS – Sindikat zobozdravnikov Slovenije
Alenka Krabonja l.r.

Sindikat zdravnikov družinske medicine PRAKTIK.UM
Igor Muževič l.r.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je dne 28. 3. 2017 izdalo potrdilo št. 10101-13/2008-20 o tem, da je Aneks k posebnemu tarifnemu delu Kolektivne pogodbe za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji vpisan v evidenco kolektivnih pogodb na podlagi 25. člena Zakona o kolektivnih pogodbah (Uradni list RS, št. 43/06) pod zaporedno številko 34/6.

OBČINE

BREŽICE

817. Zaključni račun proračuna Občine Brežice za leto 2016

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 110/11 – ZDIU12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13, 101/13 – ZIPRS1415, 38/14 – ZIPRS1415-A, 14/15 – ZIPRS1415-D, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 80/16 – ZIPRS1718), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US) in drugega odstavka 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 10/09 in 3/10) je Občinski svet Občine Brežice na 17. redni seji dne 27. 3. 2017 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Brežice za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Brežice za leto 2016.

2. člen

(1) Zaključni račun proračuna Občine Brežice za leto 2016 sestavljajo splošni in posebni del.

(2) V splošnem delu je podan prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Brežice za leto 2016.

(3) Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov, njihovih spremembah tekom leta 2016 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

(4) Zaključni račun zajema tudi sredstva proračunske rezerve.

3. člen

(1) Prihodki in prejemki ter odhodki in izdatki po zaključnem računu za leto 2016 so naslednji:

		v EUR
Konto	Naziv konta	Realiziran proračun 2016
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	21.262.805
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	19.620.412
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	15.360.914
	700 Davki na dohodek in dobiček	13.205.360
	703 Davki na premoženje	1.225.276
	704 Domači davki na blago in storitve	905.614
	706 Drugi davki	24.664
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	4.259.498
	710 Udeležba na dobičku od premoženja	1.573.109
	711 Takse in pristojbine	25.797
	712 Globe in druge denarne kazni	65.781
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	119.504
	714 Drugi nedavčni prihodki	2.475.307
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	211.669
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	25.661
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih sredstev	186.008
73	PREJETE DONACIJE	11.199
	730 Prejete donacije iz domačih virov	11.199
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	1.324.139
	740 Transferni prih. iz dr. javnofinan. institucij	1.307.667
	741 Prejeta sredstva iz drž. pror. iz sredstev proračuna EU	16.472
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (786+787)	95.386
	786 Ostala prejeta sredstva iz proračuna EU	0
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	95.386
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	22.037.406
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	5.699.420
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	1.267.595
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	187.208
	402 Izdatki za blago in storitve	4.151.993
	403 Plačila domačih obresti	82.624
	409 Rezerve	10.000
41	TEKOČI TRANSFERJI (410+411+412+413)	9.043.827
	410 Subvencije	724.644
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	4.775.285
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	771.062
	413 Drugi tekoči domači transferi	2.772.836
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	7.149.827
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	7.149.827
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430+431+432)	144.332
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso PU	128.332
	432 Investicijski transferi PU	16.000
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ ((PRESEŽEK) I-II)	–774.601
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PROD. KAPIT. DEL.	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAP. DELEŽEV	0
	441	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0

C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	2.140.405
50	ZADOLŽEVANJE	2.140.405
	500 Domače zadolževanje	2.140.405
VIII.	ODPLAČILO DOLGA	874.204
55	ODPLAČILO DOLGA	874.204
	550 Odplačila domačega dolga	874.204
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII)	491.600
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	1.266.201
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	774.601
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2015	3.070.288

(2) Stanje denarnih sredstev stalne proračunske rezerve Občine Brežice na dan 31. 12. 2016 je 30.948,09 EUR.

4. člen

(1) Presežek prihodkov in prejemkov nad odhodki in izdatki po Zaključnem računu proračuna Občine Brežice za leto 2016 je 491.600,11 EUR. Sredstva na računih na dan 31. 12. 2016 znašajo 3.561.888,24 EUR in se bodo porabila v skladu s sprejetim planom proračuna Občine Brežice za leto 2017.

(2) Denarna sredstva stalne proračunske rezerve se porabijo v letu 2017 za namene po Zakonu o javnih financah.

5. člen

Zaključni račun proračuna Občine Brežice za leto 2016 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov z vsemi obrazložitvami se objavi na spletni strani Občine Brežice.

Št. 406-3/2016
Brežice, marec 2017

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan l.r.

---

818. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za gostinski objekt z vinsko kletjo – Vrhovska vas

Na podlagi petega odstavka 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 – skl. US, 76/14 – odl. US, 14/15 – ZUUJFO) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US) in 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 10/09 in 3/10) je Občinski svet Občine Brežice na 17. redni seji dne 27. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za gostinski objekt z vinsko kletjo – Vrhovska vas

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošne določbe)

S tem odlokom se ob upoštevanju Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Brežice (Uradni list RS, št. 61/14 in 43/16) sprejme Občinski podrobni prostorski načrt za gostinski objekt z vinsko kletjo – Vrhovska vas (v nadaljevanju: OPPN), ki ga je izdelal BIRO ARHEA d.o.o., Povhova ulica 12, 8000 Novo mesto, pod številko AL-U-01/15.

2. člen

(vsebina OPPN)

OPPN vsebuje besedilo, kartografski del in priloge z naslednjo vsebino:

(A) Odlok o OPPN

(B) Kartografski del

– Izsek iz Občinskega prostorskega načrta Občine Brežice 1:5000
– Geodetski načrt s certifikatom 1:500
– Geodetski načrt z mejo območja urejanja 1:500
– Katastrski načrt z mejo območja urejanja 1.500
– Situacija obstoječega stanja 1:500
– Zazidalna situacija, Prerez A-A 1:500
– Prikaz regulacijskih elementov z zakoličbo 1:500
– Načrt parcel z zakoličbo 1:500
– Situacija infrastrukture 1:500
– Prikaz vplivov 1:500
– Obramba ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami 1:500

(C) Priloge

– Prikaz stanja prostora
– Sklep o začetku postopka priprave OPPN
– Odločba MOP
– Izvleček iz planskega akta
– Povzetek za javnost – zloženka
– Obrazložitev in utemeljitev OPPN
– Strokovne podlage
– Smernice nosilcev urejanja prostora
– Stališča do pripomb z javne razgrnitve
– Mnenja nosilcev urejanja prostora
– Okoljsko poročilo
– Seznam sektorskih aktov in predpisov, ki so bili upoštevani pri pripravi OPPN.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Parcela, namenjena gradnji – je zemljišče, na katerem se gradijo objekti (npr. stanovanjski, nezahtevni in enostavni) vključno z urejenimi površinami, ki služijo tem objektom.

(2) Gradbena meja je črta, ki je novozgrajeni oziroma načrtovani objekti s svojo fasado ne smejo presegati, lahko pa se je dotikajo ali so od nje odmaknjeni v notranjost.

(3) Faktor zazidanosti parcele, namenjene gradnji (FZ) je razmerje med zazidano površino (stik objekta z zemljiščem po SIST) in celotno površino parcele, ki je namenjena gradnji. V izračunu FZ se upoštevajo vsi objekti na parceli, tudi nezahtevni in enostavni objekti, ki imajo enega ali več prostorov, v katere lahko stopi človek.

(4) Kolenčni zid je višina zunanjega/obodnega zidu v podstrešju, merjeno od nosilne konstrukcije (npr. plošča) do strešne konstrukcije (npr. lega) stavbe.

(5) 6-kotni tloris je tloris, ki je znotraj kvadrata izveden po načelih ekstrakcije volumnov in dimenzijsko opisan v okviru kvadrata.

(6) Etaža je višina stavbe med dvema horizontalnima nosilnima elementoma konstrukcije (npr. med stropnima ploščama, temeljno in stropno ploščo ipd.).

(7) Obstoječ teren je naravni (raščen) teren brez nasutja ali odkopavanja.

II. UREDITVENO OBMOČJE IN PROSTORSKE UREDITVE

4. člen

(obseg ureditvenega območja)

(1) Območje urejanja obsega del zemljišča razpršene poselitve, ki je vzhodno od naselja Vrhovska vas. V občinskem prostorskem načrtu je območje označeno z oznako Ak 1012.

(2) Območje OPPN se nanaša na parc. št. 2173, 740/147 (del), 740/149 (del) k. o. Bušeča vas.

(3) Skupna površina območja OPPN je cca 0,1 ha.

5. člen

(ureditve izven območja OPPN)

Izven območja OPPN se izvede:

– dostopna pot preko parcel št. 740/72 (del), 740/157 (del), 740/11 (del), 545/2 (del), 545/1 (del), 740/17 (del) in 740/147 (del), vse k.o. Bušeča vas.

6. člen

(skupno vplivno območje)

Skupno vplivno območje obsega parc. št. 2173, 740/147 (del), 740/149 (del), 740/72 (del), 740/157 (del), 740/11 (del), 545/2 (del), 545/1 (del), 740/17 (del) in 740/147 (del), vse k.o. Bušeča vas.

7. člen

(vrste gradenj)

Na območju OPPN so dovoljene:

– gradnja novega objekta,
– rekonstrukcije objektov,
– sprememba namembnosti objekta,
– vzdrževanje objekta,
– odstranitev objekta.

8. člen

(vrste dopustnih objektov)

(1) Na območju OPPN so dovoljene naslednje vrste objektov, skladne s predpisi o enotni klasifikaciji vrst objektov in določitvi objektov državnega pomena (danes Uredba o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena (Uradni list RS, št. 33/03, 78/5 – popravek, 25/10, 109/11)):

– nestanovanjske stavbe:

Gostinske stavbe in Druge nestanovanjske stavbe: Nestanovanjske kmetijske stavbe, in sicer Stavbe za spravilo pridelka – npr. vinska klet,

– gradbeni inženirski objekti:

Objekti prometne infrastrukture: Ceste, in sicer Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste – dovoljeni so le dostopi do objektov, funkcionalne prometne površine okoli objektov ipd.,

– drugi gradbeni inženirski objekti:

Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje, in sicer Oporni zid, škarpa in Stabilizacijski objekt za zadrževanje plazov.

(2) Na območju OPPN je dovoljena postavitev nezahtevnih in enostavnih objektov v skladu s predpisi, ki določajo vrste objektov glede na zahtevnost (danes Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost (Uradni list RS, št. 18/13, 24/13, 26/13)), in sicer:

– majhna stavba (npr. garaža, drvarnica, savna, fitnes, zimski vrt ipd.),
– majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave (npr. lopa, uta, nadstrešek, senčnica, letna kuhinja, vetrolov ...),
– pomožni objekti v javni rabi (npr. sanitarna enota, drog, objekt za razsvetljavo, grajeno igralo na otroškem igrišču, spomenik, kip, križ, grajen gostinski vrt ...),
– ograja (npr. varovalna, sosedska, igriščna ...),
– podporni zid,
– mala komunalna čistilna naprava,
– nepretočna greznica,
– rezervoar,
– vodnjak, vodomet,
– priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja (npr. priključek na cesto, priključek na objekte energetske infrastrukture, priključek na objekte za oskrbo s pitno vodo, priključek na komunikacijska omrežja ...),
– samostojno parkirišče,
– vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje (npr. vodni zbiralnik, bazen za kopanje, grajen ribnik, okrasni bazen ...),
– objekt za oglaševanje,
– objekt za rejo živali (npr. čebelnjak ...),
– pomožni kmetijsko-gozdarski objekt (npr. kozolec, kmečka lopa, senik, kašča, vinska klet ...),
– objekti za kmetijske proizvode in dopolnilno dejavnost (npr. zidanica, sušilnica sadja ...),
– pomožni komunalni objekt (npr. ponikalnica, revizijski in drugi jašek, grajeni oljni lovilnik in lovilnik maščobe ...).

9. člen

(vrste ureditev okolice)

Na območju OPPN so dovoljene ureditve:

– zelenih površin (npr. ureditev cvetličnjakov, zasaditev drevoredov, grmovnic, brežin ipd.),
– parterne ureditve (npr. tlakovanja, ureditev pešpoti, zunanjih stopnic, podpornih zidov ipd.).

10. člen

(vrste dejavnosti)

(1) Območje OPPN je predvsem namenjeno za gradnjo gostinskega objekta z vinsko kletjo. V objektih se lahko opravljajo naslednje dejavnosti, povzete po Uredbi o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07, 17/08), in sicer:

(A) KMETIJSTVO IN LOV, GOZDARSTVO, RIBIŠTVO

– dovoljeno je: (01.210) Vinogradništvo,

(C) PREDELOVALNE DEJAVNOSTI

– dovoljeno je: 11 Proizvodnja pijač, 11.01 Proizvodnja žganih pijač, 11.02 Proizvodnja vina iz grozdja, 11.03 Proizvodnja sadnih vin in podobnih fermentiranih pijač, 11.04 Proizvodnja aromatiziranih vin iz grozdja),

(D) OSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO, PLINOM IN PARO

– dovoljena je: (35.119) Druga proizvodnja električne energije,

(G) TRGOVINA; VZDRŽEVANJE IN POPRAVILA MOTORNIH VOZIL

– dovoljeno je: (46) Posredništvo in trgovina na debelo, razen z motornimi vozili, (46.34) Trgovina na debelo s pijačami, (46.340) Trgovina na debelo s pijačami,

(I) GOSTINSTVO

– dovoljeno je: (55) Gostinske nastanitvene dejavnosti, 55.202 Turistične kmetije s sobami, 55.203 Oddajanje zasebnih sob gostom, 55.209 Druge nastanitve za krajši čas, 56 Dejavnost strežbe jedi in pijač,

(N) DRUGE RAZNOVRSTNE POSLOVNE DEJAVNOSTI

– dovoljeno je: (82) Pisarniške in spremljajoče poslovne storitvene dejavnosti,

(P) IZOBRAŽEVANJE

– dovoljeno je: (85.59) Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, 85.6 Pomožne dejavnosti za izobraževanje,

(R) KULTURNE, RAZVEDRILNE IN REKREACIJSKE DEJAVOSTI

– dovoljeno je: (93.13) Obratovanje fitnes objektov; (93.2) Druge športne dejavnosti za prosti čas.

(2) Navedene dejavnosti so dovoljene, če se na parceli za gradnjo zagotovi zadostno število parkirnih mest za določeno dejavnost.

III. MERILA IN POGOJI ZA NAČRTOVANJE OBJEKTOV IN POVRŠIN

11. člen

(gostinski objekt z vinsko kletjo)

(1) Tipologija zazidave: individualni prostostoječi objekti.

(2) Velikost in zmogljivost objekta:

– Horizontalni gabariti: tloris je v kletni etaži okrogel Ø 15 m, v pritličju 6-kotnega tlorisa znotraj kvadrata v velikosti 15,00 x 15,00 m. Dopustna je izvedba balkona v etaži pritličja širine do 3,00 m in dolžine do 50 m. Razgledna ploščad je 6-kotnega tlorisa v velikosti znotraj kvadrata 15,50 x 15,50 m. Podstavek klopotca, ki se postavi na razgledni ploščadi, je v tlorisu 6-kotne oblike, dimenzije 6,00 x 6,00 m, ki se proti vrhu zožuje na 4,00 x 4,00 m. Pri projektiranju so dovoljena odstopanja od navedenih dimenzij, kot so navedena v 31. členu tega odloka.

– Vertikalni gabariti: višina objekta je največ K+P+RT, svetla višina v kleti je 4,00 m, v pritličju 3,00 m. RT – razgledna terasa je izvedena nad streho pritličja. Postavi se vertikalni poudarek (klopotec). Podstavek klopotca je višine 11,00 m. Na podstavku je predvidena izvedba lesenega klopotca. Vetrnica klopotca je premera do 10 m, osrednji horizontalni del pa skupaj z repom dolžine 11,00 m. Najvišji del stavbe do vrha podstavka klopotca ne sme biti višji od 19,00 m, merjeno od kote obstoječega terena pri vhodu v klet stavbe. Klet je delno vkopana v teren. Pri projektiranju so dovoljena odstopanja od navedenih dimenzij, kot so navedena v 31. členu tega odloka.

(3) Oblikovanje zunanje podobe objekta:

– Konstrukcija: klasična gradnja, lahko v kombinaciji z leseno ali kovinsko konstrukcijo.

– Kota pritličja: 298.40 m.n.v..

– Streha: šestkapna streha naklona 10–12° nad pritličjem in v kombinaciji s podstavkom klopotca.

– Smer slemena: prilagaja se obliki strehe.

– Kritina: kritina je opečne, temno rdeče do rjave barve.

– Fasada: kletna etaža je v vidnem delu obložena z naravnim kamnom. Pritličje in vse ostale lesene površine ter stavbno pohištvo so prebarvane z zaščitnimi premazi v naravni barvi lesa, odtenek po izbiri projektanta. V pritlični etaži se lahko uporabijo omet, kamen in ostali naravni materiali. Dopustna je kombinacija max. treh materialov in barv v svetlih zemeljskih odtenkih.

– Oblikovanje odprtin: steklene površine v pritlični etaži morajo zagotavljati zadostno osvetlitev prostora z naravno svetlobo, steklene površine na posamezni stranici pritlične etaže ne smejo presegati 10 m^2.

(4) Lega objekta na zemljišču:

Oddaljenost objekta od parcelne meje: določena in prikazana v grafičnem delu.

(5) Ureditev okolice nestanovanjske stavbe:

– peš površine so tlakovane s kamnom, drobnimi tlakovci, travnate ali v peščeni izvedbi,

– parkirišča so asfaltirana, tlakovana z drobnimi tlakovci ali izvedena s travnatimi ploščami,

– manipulativna dvorišča so lahko asfaltirana, tlakovana z drobnimi tlakovci, peščena ali izvedena s travnatimi ploščami,

– medsosedska ograja je v obliki žive meje iz avtohtonih grmovnic (npr. gaber) ali žičnata (tudi kovano železna) transparentna, višina ograje je max. 1,20 m,

– ostale zunanje površine okoli objekta se zatravijo, zasadijo z avtohtonimi visokim drevesi in nizkimi grmovnicami, uredijo se cvetlični in/ali zelenjavni vrtovi,

– brežine se zatravijo in/ali zasadijo z nizkimi grmovnicami,

– podporni zidovi so kamniti ali betonski in obloženi z naravnim kamnom,

– klet in pritličje povezujejo zunanje kamnite stopnice, pritličje in razgledno ploščad pa zunanje montažne (lesene) stopnice. Zunanje stopnice so lahko tudi iz drugega nedrsečega naravnega materiala.

(6) Faktor zazidanosti parcele, namenjene gradnji: do vključno 0,8.

12. člen

(ostale stavbe – sanitarije)

(1) Tipologija zazidave: individualni prostostoječi objekt.

(2) Velikost in zmogljivost objekta:

– Horizontalni gabariti: tloris izveden v širini 2,60 m na jugu in 4,00 m na severu, dolžina tlorisa je 10,25 m. Pri projektiranju so dovoljena odstopanja od navedenih dimenzij kot so predvidena v 31. členu tega odloka.

– Vertikalni gabariti: višina objekta je največ P, najvišji del stavbe ne sme biti višji od 3,00 m, merjeno od kote pritličja. Pri projektiranju so dovoljena odstopanja od navedenih dimenzij kot so predvidena v 31. členu tega odloka.

(3) Oblikovanje zunanje podobe objekta:

– Konstrukcija: klasična zidana gradnja

– Kota pritličja: prilagaja se koti zunanjega urejenega terena.

– Kolenčni zid: skupaj z višino kapne lege ne sme biti višji od 1,00 m.

– Streha: dovoljena je ravna streha ali enokapna streha z minimalnim naklonom do 10°.

– Smer slemena: prilagaja se obliki strehe.

– Kritina: opečne, temno rdeče do rjave barve, prepovedana je uporaba svetlih in reflektirajočih materialov kritine (npr. glazirana kritina).

– Fasada: les v naravni barvi lesa, omet v beli ali svetli zemeljski barvi, kamen in ostali naravni materiali, slediti kombinaciji materialov osnovnega objekta.

– Oblikovanje odprtin: manjše, kvadratne okenske odprtine, lahko tudi pravokotne oblike pri katerih je dolžina stranice daljša od višine.

(4) Lega objekta na zemljišču:

Oddaljenost objekta od parcelne meje: določena in prikazana v grafičnem delu.

(5) Ureditev okolice: enako kot v petem odstavku prejšnjega člena tega odloka.

(6) Faktor zazidanosti parcele, namenjene gradnji: do vključno 0,8.

13. člen

(nezahtevni in enostavni objekti)

(1) Objekti, ki so stavbe

– tlorisne velikosti/površine so usklajene z veljavnimi predpisi, ki določa vrste objektov glede na zahtevnost,

– višinsko so objekti usklajeni z veljavnimi predpisi, ki določa vrste objektov glede na zahtevnost,

– postavljajo se na celotni površini parcele, namenjene gradnji,

– odmik od parcelne meje je določen z gradbeno mejo, manjši odmik je dovoljen ob soglasju lastnika sosednje parcele,

– so betonske, zidane, jeklene ali lesene konstrukcije,

– oblika strehe je dvokapnica, enokapnica, naklona od 35° do 45° ali ravna streha,

– kritina je rdeče barve ali transparentna,

– fasada: kot pri osnovnem objektu, dovoljena je tudi transparentna (npr. pri zimskem vrtu, senčnici ...),

– ostali oblikovni elementi morajo biti usklajeni z elementi osnovnega objekta.

(2) Objekti, ki niso stavbe

– postavljajo se lahko na celotni parceli, ki je namenjena gradnji, tudi zunaj gradbene meje,

– od parcelne meje so oddaljeni najmanj 0,3 m, manjši odmik je dovoljen ob soglasju lastnika sosednje parcele,

– podporni zidovi so v kamniti izvedbi.

(3) Nezahtevni in enostavni objekti ne smejo imeti samostojnih priključkov na javno gospodarsko infrastrukturo.

IV. ZASNOVA PROJEKTNIH REŠITEV PROMETNE, ENERGETSKE, KOMUNALNE IN DRUGE GOSPODARSKE INFRASTRUKTURE IN OBVEZNOSTI PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NANJO

14. člen

(pogoji za prometno urejanje)

(1) Motorni promet:

– Vhod na parcelo/dostopna cesta – dostopna cesta poteka zunaj meje OPPN, je protiprašno urejena ter opremljena z

ustreznim odvodnjavanjem tako, da meteorne vode ne iztekajo na cesto.

– Mirujoči promet: parkirišča z obračališčem se zagotovijo na lastni parceli, izvedejo se lahko kot asfaltirana, tlakovana z drobnimi tlakovci ali s travnatimi ploščami. Dimenzionirajo se v skladu z veljavnimi normativi glede na posamezno dejavnost. Potrebno je zagotoviti parkirno mesto za invalida.

(2) Peš promet: odvija se po peš površinah, ki so tlakovane, v peščeni izvedbi ali travnate.

15. člen

(kanalizacijsko omrežje)

(1) Izvede se ločen sistem kanalizacije. V primeru izgradnje javnega kanalizacijskega omrežja na tem območju je možna priključitev objektov nanj.

(2) Padavinska odpadna voda: s prometnih površin in streh objektov se vodi v ponikalnice, ki so locirane izven vpliva povoznih in manipulativnih površin ali/in v zbiralnik deževnice.

(3) Komunalna odpadna voda: odvaja se v malo komunalno čistilno napravo, oziroma v skladu z občinskimi predpisi.

16. člen

(vodovodno in hidrantno omrežje)

(1) Območje OPPN se napaja iz obstoječega sekundarnega vodovoda PE Ø 63. Uporabi se obstoječ priključek. Če je potrebno zagotoviti večjo kapaciteto priključka se ta obnovi v večjem premeru cevovoda.

(2) Priključna cev vodovoda, ki poteka pod vsemi urejenimi površinami razen zelenicami in ki poteka ob objektih ali napravah, ki lahko negativno vplivajo na cev, se vgradi v zaščitno PVC ali PE cev.

(3) Vodomerni jašek se locira izven objekta, na vedno dostopnem mestu.

17. člen

(elektroenergetsko omrežje)

(1) Nizkonapetostni razvod (NN): Na območju OPPN poteka obstoječ NN električni priključek, ki se uporablja za napajanje novega objekta. Uporabnik se na NN elektro omrežje priključuje preko prostostoječe električne omarice, ki je locirana na vedno dostopnem mestu na parceli.

(2) Javna razsvetljava (JR): Na območju OPPN ni javne razsvetljave.

18. člen

(telekomunikacijsko omrežje)

(1) Na območju OPPN je obstoječ TK priključek, katerega je potrebno zaščititi oziroma prestaviti v primeru gradbenih posegov v njegovi bližini.

(2) Dovoljena je gradnja KTV kabelske kanalizacije.

19. člen

(odstranjevanje odpadkov)

Na območju OPPN se uvede individualen odvoz komunalnih odpadkov iz prevzemnih mest. Prevzemno mesto mora biti opremljeno s posodo za odpadke po navodilih upravljavca. Odpadke, ki imajo značaj sekundarnih surovin (embalaža (papir, kartoni, lesni odpadki in drugo), steklovina ter ostali odpadki, ki se jih lahko predeluje), je potrebno zbirati ločeno v zabojnikih in jih odvažati v nadaljnjo predelavo. Če je odjemno mesto hkrati zbirno mesto se izvede na utrjeni površini (npr. asfalt, beton, plošče, tlak ...).

20. člen

(ogrevanje)

Ogrevanje je individualno. Za ogrevanje se lahko uporabljajo različni energenti, skladno z zakonodajo. Cisterne za utekočinjen naftni plin ipd. so vkopane ali vizualno na neizpostavljeni lokaciji. Dovoljeni so tudi obnovljivi viri energije (geotermalna energija, toplotne črpalke, biomasa, voda, sonce, veter ipd.).

V. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, OHRANJANJE NARAVE IN VARSTVO KULTURNE DEDIŠČINE

21. člen

(varovanje okolja)

(1) Varstvo vode in podtalnice

Območje OPPN ne leži v območju varovanja podtalnice, vodnih virov ali varstvenih pasov črpališč vodovodov. Padavinske odpadne vode s prometnih površin se vodijo v ponikalnice. Komunalna odpadna voda se vodi v malo komunalno čistilno napravo.

(2) Varstvo zraka

Objekti ne smejo presegati dovoljenih vrednosti emisij onesnaževanja ozračja. Obremenitev zraka ne sme presegati dovoljenih koncentracij v skladu z določili oziroma z veljavnimi predpisi, ki urejajo varstvo zraka.

(3) Varstvo pred hrupom

Skladno s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09, 62/10) se območje OPPN uvršča v III. stopnjo varstva pred hrupom, kjer so mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju 60 dBA za dan in 50 dBA za noč, kritične pa 69 dBA za dan in 59 dBA za noč.

(4) Varstvo plodne zemlje

Pri zemeljskih delih se mora plodna zemlja odstraniti in deponirati ter se uporabiti za ureditev zelenic ali sanacijo degradiranih površin v Občini Brežice.

(5) Odstranjevanje odpadkov

Na območju urejanja se uredi organizirano zbiranje odpadkov po posameznih odjemnih mestih. Gradbeni odpadki se odstranjujejo, transportirajo in odlagajo skladno z veljavnimi predpisi.

22. člen

(ohranjanje narave)

Na območju OPPN ni evidentiranih naravnih vrednot, zavarovanih območij, ekološko pomembnih območij in območij Natura 2000.

23. člen

(varstvo kulturne dediščine)

Na območju OPPN ni evidentirana kulturna dediščina.

24. člen

(varstvo krajinskih značilnosti)

(1) Na območju OPPN se kote objektov prilagajajo obstoječi konfiguraciji terena.

(2) Razlike v nivoju terena se prioritetno rešujejo z brežinami.

(3) Znotraj območja OPPN se žive meje in ostala visoka vegetacija zasadi z avtohtonimi rastlinskimi vrstami.

25. člen

(način ravnanja s prstjo in odvečno zemljo)

Ob izkopu gradbene jame se odstrani plodna zemlja in se deponira na primernem mestu. Uporablja se za ureditev zelenic ali za sanacijo degradiranega prostora v občini.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER ZA VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

26. člen

(rešitve in ukrepi za obrambo ter za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami)

(1) Potres

Pri načrtovanju novih objektov in vseh zaradi njih potrebnih ureditev je treba upoštevati določila predpisa, ki ureja

dimenzioniranje in izvedbo gradbenih objektov v potresnih območjih za območje seizmične intenzitete VIII. stopnje lestvice Mercalli - Cancan - Seiberg. Projektni pospešek tal je 0,200 g.

(2) Požar

– Požarno varstvo vseh objektov na območju urejanja mora biti urejeno v skladu z veljavnimi požarnovarnostnimi predpisi.

– Notranji prometni sistem cest omogoča dostop do objekta, s čimer se zagotavlja dostop z vozili za intervencijo in za razmeščanje opreme za gasilce.

– Voda za gašenje požara se zagotavlja iz cistern gasilskih enot.

– Pri izdelavi projektne dokumentacije se upoštevajo odmiki stavb od parcelnih meja, ki so določeni z gradbenimi mejami, s čimer je omejeno širjenje požara med objekti. Medsebojna oddaljenost med objekti je najmanj 4,00 m, potrebno je upoštevati ukrepe za preprečitev prenosa požara z objekta na objekt.

– Izpolnjevanje bistvenih zahtev varnosti pred požarom za požarno manj zahtevne objekte se dokazuje v elaboratu Zasnova požarne varnosti, za požarno zahtevne objekte pa v elaboratu Študija požarne varnosti. Požarno manj zahtevni in zahtevni objekti so določeni v predpisu o zasnovi in študiji požarne varnosti.

(3) Obramba

Na območju OPPN niso potrebni ukrepi s področja obrambe.

(4) Poplave

Na območju OPPN ni nevarnosti poplav.

(5) Plazovitost in plazljivost

Na območju OPPN ni plazljivih ali plazovitih območij.

VII. NAČRT PARCELACIJE

27. člen

(načrt parcelacije)

Načrt parcele za gradnjo in koordinate zakoličbenih točk te parcele so prikazani v grafični prilogi 8 Načrt parcel z zakoličbo.

28. člen

(javno dobro)

Na območju OPPN ni javnega dobra. Dostopna cesta poteka zunaj meje OPPN do javne poti JP 524251 Vrhovska vas–Belinje, preko parc. št. 740/72 (del), 740/157 (del), 740/11 (del), 545/2 (del), 545/1 (del), 740/17 (del) in 740/147 (del), vse k.o. Bušeča vas, ki so v privatni lasti.

VIII. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE IN DRUGI POGOJI ZA IZVAJANJE OPPN

29. člen

(etapnost gradnje)

(1) Lahko se izvede katerikoli del OPPN kot funkcionalna celota na podlagi pogojev tega odloka.

(2) Na parceli morajo biti zgrajene najmanj elektrika, vodovod in mala komunalna čistilna naprava.

(3) Objekte je možno graditi tudi fazno, vendar kot zaključeno konstrukcijsko in funkcionalno celoto.

30. člen

(obveznosti investitorjev in izvajalcev)

(1) Pri izvajanju posegov v prostor je izvajalec dolžan zagotoviti varen promet in dostope do objektov, v času gradnje racionalno urediti gradbišče in po potrebi zagotoviti čiščenje javnih površin, gospodarno ravnati s prstjo in upoštevati pogoje tega odloka.

(2) Po izgradnji objekta do katerekoli gradbene faze je potrebno urediti okolico, splanirati teren, odpeljati odvečno zemljo, gradbeni material in ostale gradbene odpadke.

(3) Izvajalci, ki opravljajo dela v bližini vodovodnega omrežja in naprav, si morajo za ta dela pridobiti soglasje upravljavca.

(4) Pri vseh gradbenih delih v bližini elektroenergetskih vodov in naprav mora biti zagotovljen nadzor s strani upravljavca električnega omrežja.

(5) Če izvajalec pri izkopih najde elektroenergetski kabel, ki ni vrisan v situaciji, mora prenehati z izkopi in seznaniti upravljavca.

(6) V primeru prestavitve in zaščite TK kablov investitor najmanj 30 dni pred pričetkom gradnje o tem obvesti upravljavca TK omrežja.

(7) Če zaradi gradnje pride do onesnaženja javne poti, jo mora investitor oziroma izvajalec očistiti.

31. člen

(dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev)

(1) Tolerance za horizontalne gabarite objektov so podane znotraj gradbenih meja (razen za nezahtevne in enostavne objekte, ki se lahko gradijo na celotni parceli, ki je namenjena gradnji). Pri tem je potrebno upoštevati vsa določila tega odloka (npr. faktor zazidanosti ...). Dovoljena so odstopanja od natančno določenih dimenzij, in sicer do ±10 % za objekte, za vetrnico klopotca pa do –10 %.

(2) Tolerance za vertikalne gabarite so podane z največjo možno etažnostjo oziroma višino objekta, dovoljeni so nižji objekti. Od določene višine objekta lahko odstopajo postavitve dimnikov, anten, inštalaterskih napeljav ipd. Dovoljena so odstopanja od natančno določenih dimenzij, in sicer do max. ±10 % za objekte, za vetrnico klopotca pa do –10 %.

(3) Odstopanje od kote pritličja je do ±0,6 m.

(4) Ograjevanje parcel ni obvezno.

(5) Dovoljena so odstopanja od določitve lokacije in števila vhodov v objekt oziroma na parcelo.

(6) Zaradi urejanja lastništva je dopustna dodatna (naknadna) parcelacija, ob upoštevanju določil in meril tega odloka, ki se nanašajo na gradnjo objektov in ureditev parcel.

(7) Pri objektih in trasah prometne infrastrukture, komunalno-energetske infrastrukture in sistema zvez je dovoljeno odstopanje od predvidenih tras, lokacij, višinskih kot, globine polaganja, medsebojnih razmikov, zmogljivosti, materialov in priključkov na gospodarsko javno infrastrukturo oziroma na parcelo, če se pojavijo utemeljeni razlogi zaradi lastništva zemljišča ali ustreznejše tehnološke rešitve.

(8) Mikrolokacije priključnih in javnih infrastrukturnih vodov je možno prilagoditi v primeru tehnično ustreznejše rešitve.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

(začasna namembnost zemljišč)

Zemljišča, ki ne bodo pozidana v prvi fazi, se lahko uporabljajo za enak namen, kot so se uporabljala pred veljavnostjo tega odloka.

33. člen

(vpogled v OPPN)

OPPN je v času uradnih ur na vpogled na pristojnem oddelku za prostor Občine Brežice.

34. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem OPPN opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

35. člen

(uveljavitev)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-13/2015
Brežice, dne 27. marca 2017

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan l.r.

---

819. Sklep o uskladitvi cene storitev »Pomoč družini na domu« za leto 2017

Na podlagi Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 5/08, 73/08, 53/09, 56/10, 57/11, 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 40/11 – ZUPJS-A, 40/11 – ZSVarPre-A, 57/12, 39/16 in 52/16 – ZPPreb-1), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07, 51/08, 5/09 in 6/12), Pravilnika o standardih in normativih socialnovarstvenih storitev (Uradni list RS, št. 45/10, 28/11, 104/11, 111/13 in 102/15) in 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 10/09 in 3/10) je Občinski svet Občine Brežice na 17. redni seji dne 27. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o uskladitvi cene storitev »Pomoč družini na domu« za leto 2017

1. Cena storitve »Pomoč družini na domu« znaša 18,31 EUR na uro.
2. Subvencija cene storitve »Pomoč družini na domu« iz proračunskih sredstev Občine Brežice znaša 62,8 % cene storitve oziroma 12,11 EUR na uro.
3. Cena storitve »Pomoč družini na domu« za uporabnika znaša 6,20 EUR na uro.
4. Z dnem začetka veljavnosti tega sklepa preneha veljati Sklep o uskladitvi cene za storitev »Pomoč družini na domu« za leto 2016 (Uradni list RS, št. 29/16).
5. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Št. 1221-3/2017
Brežice, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan l.r.

CELJE

820. Sklep o začetku postopka priprave spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta "Gospodarska cona v Celju"

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr. ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US, 14/15 – ZUUJFO) in 32. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15) župan Mestne občine Celje sprejme

S K L E P
o začetku postopka priprave spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta "Gospodarska cona v Celju"

1.

(predmet sklepa)

S tem sklepom se začne postopek priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta "Gospodarska cona v Celju", območje Levi breg Voglajne – obrtna cona (projekt ZNG, št. 124/71 in grafični prikaz RCC, TOZD Planiranje št. 202/77, Uradni list SRS, št. 22-1411/77, 23/84), (v nadaljnjem besedilu: sprememba in dopolnitev ZN).

2.

(ocena stanja, območje spremembe in dopolnitve ZN in razlogi za pripravo)

(1) Odlok o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju" (Uradni list SRS, št. 22/77, 22/78, 21/82, 6/83, 23/84, 14/86, 7/90 in Uradni list RS, št. 17/92, 20/94, 39/94, 2/96, 23/97, 50/98, 14/99, 56/99, 46/00, 117/00, 21/02, 57/03, 91/05, 29/06, 70/06, 77/06, 58/07, 56/08, 19/09, 80/09, 109/10, 38/13, 12/14, 43/14, 16/15, 20/15, 39/15, 14/17) opredeljuje območje Levi breg Voglajne – obrtna cona za proizvodno dejavnost drobnega gospodarstva ter delno za dejavnost storitev v obsegu drobnega gospodarstva, v kar uvršča drobno industrijsko proizvodnjo, servisno obrt ter del prometa, gostinstva in turizma. Podrobnejša namenska raba tega območja je po Celjskem prostorskem planu (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01) opredeljena kot območje servisnih in proizvodnih dejavnosti (šifra 90202).

(2) Območje spremembe in dopolnitve ZN obsega območje 83. Pogoji gradnje in oblikovanja objektov so v območju 83 podani zgolj za namen pokopališke dejavnosti.

(3) Program mestnega pokopališča se je z zazidalnim načrtom, ki ureja pokopališče, umestil severovzhodno od Popovičeve ulice. Zato je območje 83, ki se nahaja jugozahodno od Popovičeve ulice, smiselno nameniti tudi obrtno proizvodnim dejavnostim.

3.

(predmet, programska izhodišča in namen)

S spremembo in dopolnitvijo ZN se spreminja dejavnost območja 83. Z dopolnitvijo besedila odloka na območju, kjer je dovoljena gradnja zgolj za potrebe pokopališke dejavnosti, želi pripravljavec omogočiti namembnost obstoječih objektov tudi za drobno industrijsko proizvodno in servisno obrt z upoštevanjem vseh z zazidalnim načrtom določenimi urbanističnimi zahtevami glede arhitekturne, prometne in krajinske ureditve.

4.

(nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci)

Zaradi tekstualne dopolnitve besedila odloka, ki ne posega v delovno področje nosilcev urejanja prostora, oziroma se nanaša samo na spremembo izvedbenih pogojev, s katero se opredeljuje racionalna raba obstoječega objekta s pripadajočimi zemljišči, se v skrajšani postopek spremembe in dopolnitve ZN ne vključi nosilcev urejanja prostora.

5.

(roki za postopek sprejemanja)

Sprememba in dopolnitev ZN se vodi skladno z določili 57., 58., 59., 60., 61. in 61.a člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr. ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US, 14/15 – ZUUJFO) po skrajšanem postopku.

6.

(obveznosti v zvezi s financiranjem)

Pripravljavec spremembe in dopolnitve ZN je Mestna občina Celje. Izvedba postopka spremembe in dopolnitve ZN ne zahteva posebnih sredstev proračuna Mestne občine Celje.

7.

(končna določba)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-3/2017
Celje, dne 27. marca 2017

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

CERKNICA

821. Zaključni račun proračuna Občine Cerknica za leto 2016

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi ZLS-UPB2 (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo), 98. člena Zakona o javnih financah ZJF-UPB4 (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo) in 16. člena Statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 58/10) je Občinski svet Občine Cerknica na 16. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Cerknica za leto 2016

1. člen

Sprejme se Zaključni račun proračuna Občine Cerknica za leto 2016.

Skupina/Podskupina kontov		REALIZACIJA 2016
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	10.988.171
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	9.798.426
70	DAVČNI PRIHODKI	7.733.686
	700 Davki na dohodek in dobiček	6.370.401
	703 Davki na premoženje	1.227.954
	704 Domači davki na blago in storitve	135.331
	706 Drugi davki	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI	2.064.740
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.575.730
	711 Takse in pristojbine	9.362
	712 Denarne kazni	53.144
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	0
	714 Drugi nedavčni prihodki	426.504
72	KAPITALSKI PRIHODKI	177.147
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	112.300
	721 Prihodki od prodaje zalog	1.900
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	62.947
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
	731 Prejete donacije iz tujine	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.012.598
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	907.776
	741 Prejeta sredstva iz držav. proračuna iz sredstev proračuna EU	104.822
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	9.832.928
40	TEKOČI ODHODKI	2.340.476
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	543.081
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	81.521
	402 Izdatki za blago in storitve	1.731.109
	403 Plačila domačih obresti	67.047
	409 Rezerve	–82.282
41	TEKOČI TRANSFERI	4.362.604
	410 Subvencije	369.981
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.546.002
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	475.658
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.970.963
	414 Tekoči transferi v tujino	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.921.050
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.921.050
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	208.798
	431 Investicijski transferi	129.984
	432 Investicijski transferi	78.814
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK/PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	1.155.243
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAP. DELEŽEV	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POV. KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	602.909
55	ODPLAČILA DOLGA	602.909
	550 Odplačila domačega dolga	602.909
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH	552.334
X.	NETO ZADOLŽEVANJE	–602.909
XI.	NETO FINANCIRANJE	–1.155.243
	9009 SPLOŠNI SKLAD ZA DRUGO	552.334

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Cerknica je sestavljen iz splošnega in posebnega dela. Prihodki in odhodki ter drugi prejemki in izdatki proračuna Občine Cerknica za leto 2016 so bili realizirani v zneskih, kot je prikazano bilanci prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, ki predstavljajo splošni del proračuna. V posebnem delu proračuna so izkazani predvideni in realizirani izdatki proračuna Občine Cerknica za leto 2016.

3. člen

Sestavni del tega sklepa so tudi dokumenti zaključnega računa pripravljenega v skladu z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter Metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 4103-0001/2017
Cerknica, dne 31. marca 2017

Župan
Občine Cerknica
Marko Rupar l.r.

---

822. Pravilnik o postopku za dodelitev sredstev za sofinanciranje opreme za izobraževalni center sodobnih tehnologij

Na podlagi 214. in 215. člena Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 50/07, 61/08, 3/13 in 81/16), Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 in 101/13) in 17. člena Statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 2/17 – UPB) je Občinski svet Občine Cerknica na 16. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

P R A V I L N I K
o postopku za dodelitev sredstev za sofinanciranje opreme za izobraževalni center sodobnih tehnologij

1. člen

Ta pravilnik ureja postopek za dodelitev proračunskih sredstev za sofinanciranje opreme za Izobraževalni center sodobnih tehnologij, v sklopu Šolskega centra Postojna.

2. člen

Namen sofinanciranja je zagotoviti manjkajoči delež finančnih sredstev za nakup tehnološke opreme, za potrebe delovanja učnega izdelovalnega laboratorija.

3. člen

Nosilec projekta in prejemnik proračunskih sredstev je Šolski center Postojna, Cesta v Staro vas 2, 6230 Postojna, matična številka 5086957000.

4. člen

Višina finančnih sredstev se izračuna po razdelitvenem ključu, glede na končno število sodelujočih partnerjev pri projektu.

5. člen

Proračunska sredstva se prejemniku dodeli v obliki investicijskega transfera.

6. člen

S prejemnikom finančnih sredstev se sklene neposredna pogodba, v kateri se opredeli vse medsebojne obveznosti.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 4101-0014/2017
Cerknica, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Cerknica
Marko Rupar l.r.

---

823. Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena, javne posesti in javnega dobra

Na podlagi 23. člena Zakona o graditvi objektov – ZGO-1 (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13 in 19/15), Statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 2/17 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Cerknica v zadevi ukinitve statusa javnega dobra na 16. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena, javne posesti in javnega dobra

I.

Nepremičnini s:

– parc. št. 2105/3 k.o. 1661 Begunje pri Cerknici (ID 6622900), kjer je v zemljiški knjigi vknjiženo grajeno javno dobro lokalnega pomena v lasti Občine Cerknica, se odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena,

– parc. št. 1567/4 k.o. 1679 Lipsenj (ID 6638678), kjer je v zemljiški knjigi vknjižena javna posest, se odvzame status javne posesti,

– parc. št. 2746/48 k.o. 1676 Cerknica (ID 6528322), kjer je v zemljiški knjigi vknjiženo grajeno javno dobro lokalnega pomena v lasti Občine Cerknica, se odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena,

– parc. št. 1860/6 k.o. 1658 Bezuljak (ID 6637495), kjer je v zemljiški knjigi vknjiženo grajeno javno dobro lokalnega pomena v lasti Občine Cerknica, se odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena,

– parc. št. 3270/7 k.o. 1632 Otok I (ID 6592468), kjer je v zemljiški knjigi vknjiženo javno dobro, se odvzame status javnega dobra,

– parc. št. 585/2 k.o. 1665 Jeršiče (ID 6661330) in parc. št. 587/5 k.o. 1665 Jeršiče (ID 6661332), kjer je v zemljiški knjigi vknjiženo javno dobro, se odvzame status javnega dobra.

II.

Navedene nepremičnine izgubijo status javnega dobra, grajenega javnega dobra lokalnega pomena ali javne posesti z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa občinskega sveta po uradni dolžnosti izda občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se le-ta pošlje zemljiškoknjižnemu sodišču v izvršitev.

V zemljiški knjigi se na podlagi odločbe iz prvega odstavka II. točke tega sklepa pri nepremičnini s parc. št. 1567/4 k.o. 1679 Lipsenj (ID 6638678), parc. št. 3270/7 k.o. 1632 Otok I (ID 6592468), parc. št. 585/2 k.o. 1665 Jeršiče (ID 6661330) in

parc. št. 587/5 k.o. 1665 Jeršiče (ID 6661332), vknjiži lastninska pravica v korist osebe:

Občina Cerknica, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica, matična številka: 5880157000, v deležu 1/1.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0021/2016
Cerknica, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Cerknica
Marko Rupar l.r.

ČRNOMELJ

824. Zaključni račun proračuna Občine Črnomelj za leto 2016

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) in 16. člena Statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 83/11, 24/14 in 66/16) je Občinski svet občine Črnomelj na 19. seji dne 30. 3. 2017 sprejel

Z A K L J U Č N I R A Č U N
proračuna Občine Črnomelj za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Črnomelj za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Črnomelj za leto 2016 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Črnomelj za leto 2016. Sestavni del zaključnega računa so tudi obrazložitve, v katerih je podrobnejše opisana poraba sredstev in podatki o posameznih projektih, ki so se izvajali v tem letu.

3. člen

Zaključni račun proračuna občine izkazuje: EUR

A)	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	Prihodki skupaj	11.088.623,87
II.	Odhodki skupaj	10.811.875,09
III.	Proračunski presežek	276.748,78
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	0
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	0
VI.	Prejeta minus dana posojila in spremembe kapital. deležev	0
C)	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	Zadolževanje	378.769,00
VIII.	Odplačila dolga	527.772,18
IX.	Povečanje sredstev na računih (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	127.745,60
X.	Neto zadolževanje (VII.-VIII.)	–149.003,18
XI.	Neto financiranje (VI.+VII.-VIII.-IX.=III.)	–276.748,78
XII.	Stanje sredstev na računih 31. 12.	34.991,98

4. člen

Zaključni račun proračuna Občine Črnomelj za leto 2016 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-369/2014
Črnomelj, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Črnomelj
Mojca Čemas Stjepanovič l.r.

DRAVOGRAD

825. Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi prvega odstavka 23. člena Zakona o graditvi objektov ZGO-1; (Uradni list RS, št. 102/04 – UPB, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13 in 19/15) je Občinski svet Občine Dravograd na 18. redni seji dne 23. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

1. Na nepremičninah:
– parc. št. 1290/12 in 1292/33, obe k.o. 840 Otiški Vrh I,
– parc. št. 743/39, k.o. 832 Goriški Vrh
– parc. št. 1020/4, k.o. 839 Danijel pri Trbonjah,

se ukine status grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

2. Po ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena postanejo zemljišča iz 1. točke tega sklepa last Občine Dravograd.

3. Občinska uprava Občine Dravograd izda odločbo o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena za nepremičnine, navedene v 1. točki tega sklepa.

4. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0016/2016
Dravograd, dne 23. marca 2017

Županja
Občine Dravograd
Marijana Cigala l.r.

826. Sklep o določitvi skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017

Na podlagi 12. člena v povezavi z 11. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS, Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13, 50/14, 90/14, 14/15 in 76/15) je Občinski svet Občine Dravograd na 18. redni seji dne 23. 3. 2017 sprejel

S K L E P

o določitvi skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017

1. člen

Skupna vrednost pravnih poslov, zajetih v načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017, znaša 2.084.090 EUR, in sicer:

– na strani pridobivanja nepremičnega premoženja 397.689,55 EUR (od tega 397.689,55 EUR za zemljišča in 0 EUR za stavbe in poslovne prostore),

– na strani razpolaganja z nepremičnim premoženjem 1.686.400,50 EUR (od tega 1.496.380,50 EUR za zemljišča in 190.020,00 EUR za stavbe in poslovne prostore).

2. člen

V primeru spremenjenih prostorskih potreb, ki jih ni bilo mogoče določiti ob pripravi načrta ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017 ali ob nepredvidenih okoliščinah na trgu, ki narekujejo hiter odziv Občinski svet Občine Dravograd soglaša, da se sklepajo pravni posli z nepremičninami, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017, v skupni vrednosti največ 5 % od vrednosti določene v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017.

3. člen

Skupna vrednost pravnih poslov z nepremičninami, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd v letu 2017, znaša:

– na strani pridobivanja nepremičnega premoženja največ 19.884,48 EUR (19.884,48 EUR za zemljišča in 0,00 EUR za stavbe in poslovne prostore);

– na strani razpolaganja z nepremičnim premoženjem največ 84.320,03 EUR (74.819,03 EUR za zemljišča in 9.501,00 EUR za stavbe in poslovne prostore).

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0076/2016
Dravograd, dne 23. marca 2017

Županja
Občine Dravograd
Marijana Cigala l.r.

HRPELJE - KOZINA

827. Odlok o prenehanju veljavnosti Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za stanovanjsko zazidavo v Hrpeljah

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 51/15) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 17. redni seji, dne 30. 3. 2017 sprejel

O D L O K

o prenehanju veljavnosti Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za stanovanjsko zazidavo v Hrpeljah

1. člen

Z dnem uveljavitve tega Odloka preneha veljati Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč za stanovanjsko zazidavo v Hrpeljah (Uradni list RS, št. 48/09).

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-3/2017-3
Hrpelje, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Hrpelje - Kozina
Saša Likavec Svetelšek l.r.

828. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Hrpelje - Kozina za leto 2017

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB2, Uradni list RS, št. 94/07 – prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09, 14/10 – odl. US, 51/10 in 84/10 – odl. US), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 – ZUKN, 107/10, 11/11 – UPB4) in 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 51/15) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 17. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Hrpelje - Kozina za leto 2017

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Hrpelje - Kozina za leto 2017 (Uradni list RS, št. 6, z dne 10. 2. 2017), se v 2. členu odloka spremeni višina proračuna in zneski v tabeli tako, da se le-ta glasi:

»Proračun Občine Hrpelje - Kozina za leto 2017 se določa v višini 7.639.662 EUR.

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A)	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV:	EUR
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	6.619.701
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.154.911
70	DAVČNI PRIHODKI	3.641.337
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.960.245
	703 Davki na premoženje	480.592
	704 Domači davki na blago in storitve	200.500
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	1.513.574
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.159.474
	711 Takse in pristojbine	7.000
	712 Globe in denarne kazni	45.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	302.100
72	KAPITALSKI PRIHODKI (72)	444.000
	722 Prih. od prodaje zemljišč in neopr. sredstev	444.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740)	1.020.790
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	945.244
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	75.546

II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	7.459.085
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	1.631.744
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	346.389
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	55.450
	402 Izdatki za blago in storitve	1.189.505
	403 Plačila domačih obresti	6.400
	409 Rezerve	34.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.855.013
	410 Subvencije	133.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	843.910
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	268.630
	413 Drugi tekoči domači transferi	609.473
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	3.857.386
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	3.857.386
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	114.942
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam,ki niso proračunski uporabniki	58.290
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	56.652
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	–839.384
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. 75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751)	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V. 44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C)	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE PRORAČUNA (500)	986.578
50	ZADOLŽEVANJE	986.578
	500 Domače zadolževanje	986.578
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	180.577
55	ODPLAČILA DOLGA	180.577
	550 Odplačilo domačega dolga	180.577
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–33.383
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	806.001
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	839.384

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na konte predpisane s kontnim načrtom.

Sestavni del proračuna je tudi načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017–2020. Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov sta prilogi tega odloka in se objavita na spletni strani Občine Hrpelje - Kozina.«

2. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 410-72/2016-6
Hrpelje, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Hrpelje - Kozina
Saša Likavec Svetelšek l.r.

---

829. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora v Občini Hrpelje - Kozina

Na podlagi 81. in 82. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr., 58/03 – ZZK-1, 33/07 – ZPNačrt, 108/09 – ZGO-1C in 80/10 – ZUPUDPP) ter 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 51/15) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 17. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora v Občini Hrpelje - Kozina

1. člen

V Odloku o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora v Občini Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 2/15, 4/15) se drugi odstavek 3. člena spremeni tako, da se glasi:

»Na območju zemljišč s parc. št. 210, 208/3, 208/5, 208/6, 208/7, 214/2, 214/3, 215, 216, 217/1, 217/3, 217/4, 217/5, 218/1, 218/3, 3220, 3221/1, 3221/3, 2718, 2714, 2719/2, 2726/2, 2700, 2724, 2699, 2716, 2697, 2729, 2717, 2715, 2726/41, 2719/1, 2723 in 2725, vse k.o. Hrpelje se prepove parcelacijo zemljišč ter izvajanje gradenj in drugih posegov v prostor razen gradenj, ki so bile v času uveljavitve tega odloka že dovoljene z dokončnim gradbenim dovoljenjem in gradenj, s katerimi se izboljšuje komunalna in druga infrastruktura ter geodetska in druga pripravljalna dela, potrebna za izdelavo predvidenega prostorskega akta oziroma njegovih sprememb in dopolnitev.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-3/2017-2
Hrpelje, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Hrpelje - Kozina
Saša Likavec Svetelšek l.r.

IDRIJA

830. Zaključni račun proračuna Občine Idrija za leto 2016

Na podlagi 96. in 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) in 108. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno

prečiščeno besedilo, 107/13) je Občinski svet Občine Idrija na 17. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Idrija za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Idrija za leto 2016, ki zajema vse prihodke in druge prejemke ter odhodke in druge izdatke proračuna.

2. člen

Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki proračuna Občine Idrija so bili v letu 2016 realizirani v naslednjih zneskih (v €):

KONTO	OPIS	REALIZACIJA 2016
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	11.262.515
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	10.135.872
70	DAVČNI PRIHODKI	8.257.855
	700 Davki na dohodek in dobiček	7.142.732
	703 Davki na premoženje	934.196
	704 Domači davki na blago in storitve	168.091
	706 Drugi davki	12.836
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.878.017
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.655.899
	711 Takse in pristojbine	6.213
	712 Globe in druge denarne kazni	58.512
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	20.261
	714 Drugi nedavčni prihodki	137.132
72	KAPITALSKI PRIHODKI	122.567
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	89.266
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	33.301
73	PREJETE DONACIJE	6.461
	730 Prejete donacije iz domačih virov	6.461
74	TRANSFERNI PRIHODKI	997.615
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	959.302
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	38.313
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	0
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	0
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	11.106.166
40	TEKOČI ODHODKI	3.810.436
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	728.531
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	108.812
	402 Izdatki za blago in storitve	2.686.691
	403 Plačila domačih obresti	65.999
	409 Rezerve	220.403
41	TEKOČI TRANSFERI	4.705.031
	410 Subvencije	17.305
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.766.921
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	568.704
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.352.101
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.297.891
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.297.891
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	292.808
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	167.000
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	125.808
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK	156.349
B	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	464
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	464
	750 Prejeta vračila danih posojil	464
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBA KAPITALSKIH DELEŽEV	464
C	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	235.566
50	ZADOLŽEVANJE	235.566
	500 Domače zadolževanje	235.566
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	493.644
55	ODPLAČILA DOLGA	493.644
	550 Odplačila domačega dolga	493.644
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–101.265
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–258.078
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	–156.349
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	93.948

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Idrija za leto 2016 sestavljata splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Idrija za leto 2016.

4. člen

Neporabljena sredstva proračunskega stanovanjskega sklada na dan 31. 12. 2016, v višini 13.005,15 €, se prenesejo med sredstva proračunskega stanovanjskega sklada v letu 2017.

Neporabljena sredstva proračunskega rezervnega sklada na dan 31. 12. 2016, v višini 19.790,43 €, se prenesejo med sredstva proračunskega rezervnega sklada v letu 2017.

5. člen

Zaključni račun proračuna Občine Idrija za leto 2016 se brez prilog objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, celotno gradivo pa na spletni strani Občine Idrija.

Št. 410-0009/2017
Idrija, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

---

831. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2017

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13, 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617), Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO), 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) je Občinski svet Občine Idrija na 17. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembi Odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2017

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Idrija za leto 2017 (Uradni list RS, št. 82/16) se drugi odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna za leto 2017 se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih (€):

KONTO	OPIS	Proračun leta 2017
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	16.505.467
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	12.120.877
70	DAVČNI PRIHODKI	9.059.732
	700 Davki na dohodek in dobiček	7.772.894
	703 Davki na premoženje	1.061.768
	704 Domači davki na blago in storitve	225.070
71	NEDAVČNI PRIHODKI	3.061.145
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	2.071.990
	711 Takse in pristojbine	6.200
	712 Globe in druge denarne kazni	49.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	55.075
	714 Drugi nedavčni prihodki	878.880
72	KAPITALSKI PRIHODKI	1.752.644
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	1.243.890
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	508.754
73	PREJETE DONACIJE	20.000
	730 Prejete donacije iz domačih virov	20.000
	731 Prejete donacije iz tujine	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	2.168.953
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.580.621
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	588.332
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	442.993
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	442.993
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	17.929.342
40	TEKOČI ODHODKI	4.721.929
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	794.935
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	117.091
	402 Izdatki za blago in storitve	3.517.168
	403 Plačila domačih obresti	77.035
	409 Rezerve	215.700
41	TEKOČI TRANSFERI	4.905.891
	410 Subvencije	50.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.846.390
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	582.433
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.427.068
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	7.900.502
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	7.900.502
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	401.020
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	228.140
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	172.880
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ, PRESEŽEK)	–1.423.875
B	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
C	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	1.857.699
50	ZADOLŽEVANJE	1.857.699
	500 Domače zadolževanje	1.857.699
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	426.475
55	ODPLAČILA DOLGA	426.475
	550 Odplačila domačega dolga	426.475

IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	7.349
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	1.431.224
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	1.423.875
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	–7.349

«

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0021/2016
Idrija, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

---

832. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi javnih parkirnih površin v Občini Idrija, na katerih se plačuje parkirnina

Na podlagi 100. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US in 46/15), 9. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO) in 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) je Občinski svet Občine Idrija na 17. seji dne 30. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi javnih parkirnih površin v Občini Idrija, na katerih se plačuje parkirnina

1. člen

V Odloku o določitvi javnih parkirnih površin v Občini Idrija, na katerih se plačuje parkirnina (Uradni list RS, št. 37/16), se v 1. členu črta besedilo »in parkomatom«.

2. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

Vrsta in način parkiranja, dovoljeni čas parkiranja, obveza plačila parkirnine in njena višina so razvidni s prometne signalizacije.

Parkirni listek iz parkomata, račun ali dokazilo iz elektronske ali programske opreme se šteje kot dokazilo o plačilu parkirnine. Parkirni listek ali drugo ustrezno dokazilo mora biti nameščeno v parkiranem vozilu na armaturni plošči tako, da je dobro vidno in povsem čitljivo z zunanje strani vozila skozi vetrobransko steklo.

Za dokazilo o plačilu parkirnine se šteje tudi ustrezno dokazilo iz elektronske evidence plačil.«

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0002/2016
Idrija, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

833. Pravilnik o sofinanciranju programov in projektov društev na področju turizma v Občini Idrija

Na podlagi prvega odstavka 20. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04, 57/12, 17/15 in 52/16 – ZPPreb-1) in 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) je občinski svet na 17. seji dne 30. 3. 2017 sprejel

P R A V I L N I K
o sofinanciranju programov in projektov društev na področju turizma v Občini Idrija

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa pogoje, merila in postopke za izbor in vrednotenje programov in projektov društev, ki delujejo na področju turizma na območju Občine Idrija. Sredstva se zagotavljajo iz občinskega proračuna, višino sredstev pa določi občinski svet z odlokom o proračunu Občine Idrija za tekoče leto.

2. člen

(pravica do sofinanciranja)

Pravico do sofinanciranja programov in projektov imajo društva, ki delujejo na področju turizma (v nadaljevanju: društva) ali pa s projekti izkazujejo aktivnosti na področju turizma in izpolnjujejo naslednje pogoje:

– imajo sedež in delujejo na območju Občine Idrija,
– so registrirana skladno z veljavnim Zakonom o društvih in aktivno delujejo najmanj eno leto,
– imajo v skladu z veljavno zakonodajo urejeno vso potrebno dokumentacijo,
– imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje prijavljenih programov in projektov,
– opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
– Občini Idrija redno do 15. februarja dostavljajo podatke o članstvu, potrjeno vsebinsko in finančno poročilo o realizaciji programov preteklega leta, potrjen vsebinski in finančni program dejavnosti za tekoče leto ter druge zahtevane podatke.

II. VSEBINSKE DOLOČBE

3. člen

(programi in projekti)

Na podlagi pravilnika se iz občinskega proračuna sofinancirajo programi in projekti društev z naslednjimi vsebinami:

– organizacija in izvedba prireditev,
– aktivnosti na področju ohranjanja kulturne in naravne dediščine,
– oblikovanje nove turistične ponudbe in nadgradnja obstoječe turistične ponudbe,
– delovanje in izvajanje aktivnosti v okviru Geoparka Idrija,
– sodelovanje z izobraževalnimi ustanovami, delo z mladimi in izobraževanje članov,
– promocijska, informativna in trženjska dejavnost.

Posamezno društvo se lahko prijavi na javni razpis največ s tremi projekti oziroma prireditvami.

4. člen

(merila za vrednotenje programov ter projektov in prireditev)

Pravilnik določa nabor meril za vrednotenje programov in projektov društev in maksimalno število točk.

Merila za vrednotenje programov in projektov se določijo in ovrednotijo v okvirih, ki jih določa ta pravilnik v vsakoletnem javnem razpisu glede na razvojne usmeritve Občine Idrija na področju turizma.

Merila za vrednotenje programov:

Elementi za vrednotenje	Maksimalno število točk
Delovanje in izvajanje aktivnosti v okviru Geoparka Idrija	20
Vključevanje v prireditve in projekte občinskega pomena	10

Merila za vrednotenje projektov in prireditev:

Elementi za vrednotenje	Maksimalno število točk
Organizacija in izvedba osrednje prireditve, tudi z mednarodno udeležbo	20
Organizacija in izvedba manjše prireditve	5
Ohranjanje kulturne dediščine	5
Ohranjanje naravne dediščine	5
Oblikovanje nove turistične ponudbe lokalnega območja	5
Nadgradnja obstoječe turistične ponudbe lokalnega območja	5
Sodelovanje z izobraževalnimi ustanovami	5
Delo z mladimi	5
Strokovno izobraževanje članov	5
Promocijska, informativna in trženjska dejavnost	10

III. POSTOPEK PRIDOBIVANJA SREDSTEV

5. člen
(javni razpis)

Sredstva za sofinanciranje programov in projektov društev se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis in razpisna dokumentacija morata vsebovati:
– namene, za katere se dodeljujejo sredstva,
– znesek sredstev za posamezne namene,
– pogoje in merila za pridobitev sredstev,
– pogoje, ki jih mora prosilec izpolnjevati,
– navedbo dokumentacije, ki jo morajo prosilci priložiti k vlogi,
– naslov na katerega prosilci vložijo vloge,
– rok za vložitev vlog in
– druge podatke, ki so določeni z javnim razpisom.

6. člen
(strokovna komisija)

Prejete vloge v skladu z razpisnimi pogoji obravnava strokovna komisija, ki jo s sklepom imenuje župan.

Strokovna komisija je sestavljena iz treh članov. En član se imenuje izmed strokovnih delavcev občinske uprave, eden izmed občinskih svetnikov ter eden izmed turističnih delavcev.

Naloge strokovne komisije so:
– priprava meril za vrednotenje vlog,
– pregled prispelih vlog na javni razpis, upoštevajoč 5. člen tega pravilnika,
– vrednotenje prijavljenih programov in projektov v skladu z določili tega pravilnika.

7. člen
(Izbor programov in projektov)

Po izteku razpisnega roka strokovna komisija odpre vloge po vrstnem redu prispetja. O odpiranju vlog se sestavi zapisnik, ki vsebuje podatke o vlagatelju, o pravočasnosti in popolnosti vloge.

Pooblaščena oseba občinske uprave v roku 5 dni od odpiranja vlog pisno pozove prosilce, katerih vloge niso popolne, da jih v osmih dneh od prejema obvestila dopolnijo. Nepopolne vloge, katerih prosilci v naveden roku ne dopolnijo ter prepozno oddane vloge in vloge, ki niso oddane na obrazcih razpisne dokumentacije, se s sklepom zavrže.

8. člen
(odločba o izbiri)

Na podlagi izvedenega točkovanja programov in projektov s strani strokovne komisije pooblaščena oseba občinske uprave izda posameznemu upravičencu odločbo o dodelitvi sredstev. Zoper odločbo o dodelitvi sredstev je možna pritožba na župana v roku 8 dni od prejema odločbe. Župan odloči o pritožbi v roku 15 dni. Odločitev župana o pritožbi je dokončna.

9. člen
(pogodba)

Na podlagi izdanih odločb se z upravičenci sklene pogodbo o sofinanciranju.

V pogodbi se opredeli:
– pogodbene stranke,
– program in projekt, ki se sofinancira,
– višino dodeljenih sredstev in način financiranja,
– terminski plan porabe sredstev,
– način nadzora,
– določilo o vračilu sredstev v primeru nenamenske porabe sredstev,
– druga določila, pomembna za izvedbo sofinanciranja programa in projekta.

Če upravičenec pogodbe ne podpiše v določenem roku, se šteje, da od zahteve za sofinanciranje odstopa.

IV. NADZOR NAD PORABO SREDSTEV

10. člen
(nadzor)

Namensko porabo sredstev za sofinanciranje programov in projektov društev spremlja in preverja pooblaščena oseba občinske uprave Občine Idrija in drugi pristojni organi Občine Idrija.

11. člen
(sankcije)

Društvo je dolžno povrniti nenamensko porabljena sredstva skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki se obračunavajo od dneva plačila društvu do dneva vračila sredstev, v primeru, ko se ugotovi:
– da so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko porabljena,
– da je društvo za katerikoli namen pridobitve sredstev navajalo neresnične podatke,
– druge nepravilnosti pri porabi sredstev.

V. KONČNE DOLOČBE

12. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o sofinanciranju programov in projektov društev na področju turizma (Uradni list RS, št. 41/08, 26/12 in 107/13).

13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-7/2008
Idrija, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

---

834. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) je Občinski svet Občine Idrija na 17. seji dne 30. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o ukinitvi javnega dobra

1. člen

Ukine se javno dobro na nepremičninah parc. št. 1816/4, parc. št. 1816/9, parc. št. 1816/10, parc. št. 1816/12, parc. št. 1816/18, parc. št. 1805/4, parc. št. 1805/6, parc. št. 1805/7, parc. št. 1805/8, parc. št. 1805/10 parc. št. 1805/11 parc. št. 1805/13, parc. št. 1805/16, parc. št. 1019/2, parc. št. 1017/21, parc. št. 10175/22, parc. št. 1813/3 in parc. št. 1812/4, vse k.o. Zadlog.

2. člen

Lastninska pravica na parc. št. 1816/4, parc. št. 1816/9, parc. št. 1816/10, parc. št. 1816/12, parc. št. 1816/18,, parc. št. 1805/4, parc. št. 1805/6, parc. št. 1805/7, parc. št. 1805/8, parc. št. 1805/10 parc. št. 1805/11 parc. št. 1805/13, parc. št. 1805/16, parc. št. 1019/2, parc. št. 1017/21, parc. št. 10175/22, parc. št. 1813/3 in parc. št. 1812/4, vse k.o. Zadlog, se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Idrija.

3. člen

Ukine se javno dobro na nepremičninah parc. št. 1126/2, parc. št. 1126/4, parc. št., 1126/5, parc. št. 1126/13, parc. št. 1126/14, parc. št. 1154, parc. št. 1161 in parc. št. 1162/2, vse k.o. Vrsnik I.

4. člen

Lastninska pravica na parc. št. 1126/2, parc. št. 1126/4, parc. št., 1126/5, parc. št. 1126/13, parc. št. 1126/14, parc. št. 1154, parc. št. 1161 in parc. št. 1162/2, k.o. Vrsnik I, se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Idrija.

5. člen

Ukine se javno dobro na nepremičninah parc. št. 845/2, parc. št. 845/3, parc. št. 845/4, parc. št. 845/6, parc. št. 856/3, parc. št. 856/5, parc. št. 856/7, parc. št. 856/9, parc. št. 856/11, parc. št. 856/13, parc. št. 856/14, parc. št. 856/16, parc. št. 856/18 in parc. št. 868/1, vse k.o. Jelični Vrh.

6. člen

Lastninska pravica na parc. št. 845/2, parc. št. 845/3, parc. št. 845/4, parc. št. 845/6, parc. št. 856/3, parc. št. 856/5, parc. št. 856/7, parc. št. 856/9, parc. št. 856/11, parc. št. 856/13, parc. št. 856/14, parc. št. 856/16, parc. št. 856/18 in parc. št. 868/1, vse k.o. Jelični Vrh, se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Idrija.

7. člen

Ukine se javno dobro na nepremičninah parc. št. 1544/2, parc. št. 1544/51 in parc. št. 1544/592, vse k.o. Godovič.

8. člen

Lastninska pravica na parc. št. 1544/2, parc. št. 1544/51 in parc. št. 1544/592, vse k.o. Godovič, se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Idrija.

9. člen

Ukine se javno dobro na nepremičninah parc. št. 894/4, parc. št. 894/6, parc. št. 894/8. parc. št. 894/10, parc. št. 894/12, parc. št. 894/14, parc. št. 894/16 in parc. št. 894/17, vse k.o. Ledine.

10. člen

Lastninska pravica na parc. št. 894/4, parc. št. 894/6, parc. št. 894/8. parc. št. 894/10, parc. št. 894/12, parc. št. 894/14, parc. št. 894/16 in parc. št. 894/17, vse k.o Ledine, se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Idrija.

11. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 37113-17/15
Idrija, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

KRANJ

835. Sprememba Statuta Mestne občine Kranj

Na podlagi določb 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO) je Svet Mestne občine Kranj na 26. seji dne 22. 3. 2017 sprejel

S P R E M E M B O S T A T U T A
Mestne občine Kranj

1. člen

Tretji odstavek 23. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 71/16 in 1/17, v nadaljevanju Statut) se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Mestni svet se sestaja tudi na izrednih, slavnostnih in žalnih sejah.«

2. člen

Besedilo 21. točke 57. člena Statuta se dopolni tako, da se po novem glasi:

»21. Struževo s sedežem Struževo 14J, 4000 Kranj«.

3. člen

V četrtem odstavku 114. člena Statuta se črta beseda »z odlokom«.

4. člen

Ta sprememba Statuta Mestne občine Kranj začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 030-1/2016-22-(41/22)
Kranj, dne 24. marca 2017

Župan
Mestne občine Kranj
Boštjan Trilar l.r.

KRANJSKA GORA

836. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (uradno prečiščeno besedilo ZLS-UPB2 Uradni list RS, št. 94/07, 27/08 – odločba US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 76/16 – odl. US), 23. člena Zakona o graditvi objektov (uradno prečiščeno besedilo ZGO-1-UPB1, Uradni list RS, št. 102/04, 14/05 – popravek, 92/05 – ZJC-B, 111/05 – odl. US, 93/05 – ZVMS, 120/06 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 76/10 – ZRud-1A, 20/11 – odl. US, 57/12, 110/13, 101/13 – ZDavNepr, 22/14 – odl. US, 19/15) in 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (uradno prečiščeno besedilo UPB1, Uradno glasilo slovenskih občin, št. 43/2014, 7/2015) je Občinski svet Občine Kranjska Gora na 16. redni seji dne 29. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o ukinitvi statusa javnega dobra

I.

Nepremičnini s parc. št. 877/2 k.o. 2169 – Kranjska Gora se ukine status javnega dobra.

II.

Nepremičnina iz I. točke sklepa preneha biti javno dobro in postane last Občine Kranjska Gora.

III.

Ta sklep začne veljati dan po objavi.

Kranjska Gora, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Kranjska Gora
Janez Hrovat l.r.

KRIŽEVCI

837. Sklep o določitvi subvencije k ceni oskrbe s pitno vodo

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10), 3. in 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) ter 15. člena Statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 3/15) je Občinski svet Občine Križevci na 4. izredni seji dne 29. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o določitvi subvencije k ceni oskrbe s pitno vodo

1. Občinski svet Občine Križevci s tem sklepom določa subvencijo k veljavni enotni ceni sistema C za storitve obvezne občinske gospodarske javne službe oskrba s pitno vodo za nepridobitne uporabnike, ki jo izvaja javno podjetje Prlekija d.o.o..

2. Subvencija se dodeli v delu, ki se nanaša na ceno uporabe javne infrastrukture (omrežnine)

– za leto 2017 v višini 50 %.

3. Finančna sredstva za financiranje subvencije se zagotovijo v proračunu Občine Križevci.

4. Ta sklep prične veljati z dnem veljavnosti enotnih cen oskrbe s pitno vodo za sitem C, ki jih v skladu s pristojnostmi sprejme skupni organ občin, Svet ustanoviteljic, ustanovljen z Odlokom o ustanovitvi Javnega podjetja Prlekija d.o.o. (Uradni list RS, št. 81/16).

5. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-01-4.IZR/2017-123
Križevci, dne 29. marca 2017

Župan
Občine Križevci
mag. Branko Belec l.r.

838. Sklep o seznanitvi z Elaboratom o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Križevci

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 15. člena Statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 3/15) ter četrtega odstavka 23. člena Sporazuma o lastništvu in upravljanju sistema C z 8. 6. 2016, je Občinski svet Občine Križevci na 4. izredni seji dne 29. 3. 2017 sprejel naslednji

S K L E P

1. Občinski svet Občine Križevci se je seznanil z Elaboratom o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Križevci, ki ga je pripravilo Javno podjetje Prlekija d.o.o. v februarju 2017.

2. Občinski svet Občine Križevci potrjuje predračunske cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja odvajanja odpadne vode, in sicer:

– Predračunsko ceno omrežnine, ki za osnovni priključek DN ≤ 20 znaša 17,1860 EUR mesečno.

– Predračunsko ceno storitev odvajanja odpadne, ki znaša 0,3855 EUR za m^3 prodane pitne vode.

3. Občinski svet Občine Križevci potrjuje predračunske cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja čiščenja odpadne vode, in sicer:

– Predračunsko ceno omrežnine, ki za osnovni priključek DN ≤ 20 znaša 4,6660 EUR mesečno.

– Predračunsko ceno čiščenja odpadne vode, ki znaša 0,4115 EUR za m^3 prodane pitne vode.

4. Občinski svet NE potrjuje predračunske cene storitev povezanih z greznicami in MKČN.

5. Pristojni organ občine za nepridobitne uporabnike v občini, potrdi 65 % subvencijo omrežnine na področju odvajanja odpadne vode, tako da omrežnina za nepridobitne uporabnike za osnovni priključek DN 13-15 znaša 6,0151 EUR. Razliko do predračunske cene, občina mesečno pokriva iz občinskega proračuna.

6. Z uveljavitvijo tega sklepa prenehata veljati Sklepa Občinskega sveta Občine Križevci, št. 032-02-6/2015-49 z dne 30. 6. 2015.

7. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in prične veljati 1. 4. 2017.

Št. 032-01-4.IZR/2017-125
Križevci, dne 29. marca 2017

Župan
Občine Križevci
mag. Branko Belec l.r.

839. Sklep o ugotovitvi javne koristi

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 15. člena Statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 3/15) ter drugega odstavka 12. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in spremembe) je Občinski svet Občine Križevci na 4. izredni seji dne 29. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o ugotovitvi javne koristi

1. člen

Ugotovi se, da je rekonstrukcija regionalne ceste R2-439, Križevci–Senarska, odsek 1303 Križevci–Žihlava od km 1,9+63 do km 9,1+50 z izgradnjo pločnika in avtobusnih postajališč, projekta za izvedbo št. 1000 iz julija 2012, ki ga je izdelalo podjetje Lineal, d.o.o. iz Maribora, na delu naslednjih nepremičnin:

k.o. Lukavci:

1/3, 1/4, 1/8, 1/11, 11/1, 12/1, 12/2, 12/3, 12/4, 12/5, 16/2, 49/2, 51/2, 54/1, 58/1, 58/3, 60/2, 65, 70/2, 70/3, 72/1, 72/2, 73/1, 73/2, 74/1, 74/2, 77, 78/1, 78/2, 78/4, 82/1, 82/2, 85/2, 85/3, 85/4, 91/1, 91/2, 92/1, 92/2, 103/1, 105/1, 105/3, 105/4, 105/5, 106/1, 106/2, 107/1, 107/2, 109, 110/1, 110/2, 110/3, 111, 112/1, 120/2, 124/1, 124/3, 124/6, 124/14, 125/2, 125/5, 443/1, 443/2, 449/3, 450/1, 450/2, 451/1, 451/6, 451/7, 451/8, 45/11, 451/12, 451/13, 451/15, 453/27, 453/32, 470/1, 470/2, 471/1, 471/2, 471/3, 471/4, 471/5, 471/7, 471/8, 471/9, 471/10, 471/11, 471/12, 471/13, 471/14, 471/15, 471/16, 471/17, 471/18, 471/19, 471/20, 471/21, 471/22, 471/23, 471/24, 471/25, 471/26, 471/27, 472, 4822/3, 482/4, 482/5, 776, 777/1, 777/3, 777/4, 777/6, 777/8, 777/9, 777/10, 777/11, 777/13, 777/14, 777/15, 777/16, 784, 786/3, 786/4, 786/5, 786/6, 786/7, 787/1, 787/2, 787/4, 787/5, 787/6, 787/7, 789, 813/1, 813/2, 816, 817/1, 819, 820, 821

k.o. Ključarovci:

566/2, 566/4, 566/5, 566/6, 568/1, 570, 571, 573/2, 574/1, 575, 578, 579, 582, 583, 586/1, 586/2, 587/4, 587/5, 590/2, 591/20, 591/21, 591/23, 594/10, 595/4, 596/4, 597/2, 602/8, 602/9, 602/10, 982, 993/1, 993/2, 994/2, 994/4, 994/5, 1004/5, 1004/8, 1004/9, 1004/13, 1006, 1010/1, 1010/3, 100/2, 1021/2, 1022, 1115/2, 1115/12, 1117/1, 1243, 1244, 1245, 1246, 1254, 1255, 1256, 1257, 1273, 1274, 1276, 1277, 1278, 1311

k.o. Logarovci:

189, 193/1, 193/2, 193/3, 193/4, 196/3, 196/4, 196/6, 197/1, 197/3, 198/1, 198/2, 198/3, 200/1, 208/1, 208/2, 208/3, 208/5, 254, 255, 256, 257/1, 257/2, 257/3, 258, 265, 266/1, 268, 436, 449, 450/1, 450/4, 570/56, 570/100, 1066/7, 1072, 1074/2, 1078/1, 1088/1, 1088/3, 1093/2, 1213, 1214, 1215/2, 1216, 1217, 1232, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242/1, 1242/4, 1244/1, 1246, 1255, 1264, 1265, 1267, 1335/1, 1335/2, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1344, 1345/1, 1345/2, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351/1, 1351/2, 1352/1, 1352/2, 1354, 1355, 1358, 1362, 1363/2, 1364, 1365, 1366, 1368, 1369, 1372, 1377, 1378, 1379/1, 1379/2, 1385, 1386/1, 1387, 1390, 1391/1, 1391/2, 1392, 1394/1, 1395/1, 1395/2, 1398, 1399, 1400, 1403, 1409, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419/1, 1419/2, 1240, 1422, 1423, 1424, 1425/2, 1427/1, 1427/2, 1471, 1509, 1510, 1511, 1513, 1514, 1515/1, 1516/1, 1516/2, 1517/1, 1517/2, 1519/1, 1520, 1521/1, 1521/3, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528/1, 1528/2, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533/1, 1533/2, 1542, 1704, 1705/1, 1705/2, 1711, 1712, 1713/2, 1714/1, 1714/2, 1715, 1717, 1719, 1720/3, 1720/4, 1720/5, 1720/6, 1721/1, 1721/2, 1724/2, 1724/3, 1724/5, 1725, 1733, 1734, 1735, 1736/1, 1737/1, 1737/2, 1738, 1739, 1740, 1741, 1753, 1755/2, 1756, 1758, 1759, 1764, 1770, 1771, 1772, 1774, 1776, 1777, 1778

k.o. Berkovci:

471/3, 620, 637, 638, 639, 640, 641/1, 642, 664, 665/1, 665/2, 689, 740, 741, 742, 755, 757, 758/1, 758/2, 758/3, 58/4, 758/5, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 767, 768, 770, 771, 851, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 903, 906, 907, 908, 910, 911, 913, 914, 918, 919, 921/1, 921/2, 922, 923/1, 925/1, 925/2, 927, 928, 929, 931/1, 931/3, 931/4, 933, 935, 936, 938, 952, 953, 954, 955/1, 955/2, 959, 960, 966, 970, 972, 973, 974, 975, 977, 994, 998, 999/1, 1000, 1001/1, 1002, 1004/1, 1004/2, 1005/1, 1006, 1007, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014.

2. člen

Odkup nepremičnin bo izveden v skladu s predpisi ter po ocenjeni vrednosti pooblaščenega cenilca. Če do sporazuma o odkupu ne pride, se na podlagi tega sklepa in v skladu s pristojno zakonodajo izvede razlastitveni postopek.

3. člen

Zgrajena infrastruktura bo predstavljala izboljšanje prometne varnosti udeležencev v prometu, še posebej pešcev in kolesarjev. Rekonstrukcija regionalne ceste in pločnikov bo predstavljala del varne poti otrok v šolo in ima podlago v Odloku o občinskem prostorskem načrtu Občine Križevci (Uradni list RS, št. 82/15, 59/16).

4. člen

Ta sklep se objavi v uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 032-01-4.IZR/2017-126
Križevci, dne 29. marca 2017

Župan
Občine Križevci
mag. Branko Belec l.r.

LJUBLJANA

840. Avtentična razlaga prikazov višinskih kot v grafičnem načrtu 4.3 »Arhitekturna zazidalna situacija – nivo kleti« v povezavi z določbami 14. in 15. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu 206 Regentova (del)

Na podlagi 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 24/16 – uradno prečiščeno besedilo) in 122. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 24/16 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 23. seji dne 27. 3. 2017 sprejel

A V T E N T I Č N O R A Z L A G O
prikazov višinskih kot v grafičnem načrtu 4.3 »Arhitekturna zazidalna situacija – nivo kleti« v povezavi z določbami 14. in 15. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu 206 Regentova (del)

I.

Prikaze višinskih kot finalnih tlakov v kletnih etažah v grafičnem načrtu 4.3 »Arhitekturna zazidalna situacija – nivo kleti« je v povezavi z določbami 14. in 15. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu 206 Regentova (del) (Uradni list RS, št. 64/15), ki določajo višinske gabarite in etažnost ter višinske kote terena in pritličja, treba razumeti tako, da niso zavezujoči.

II.

Ta avtentična razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-29/2016-11
Ljubljana, dne 27. marca 2017

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

---

841. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana

Na podlagi 27. in 94. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 24/16 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 23. seji 27. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana

1. člen

V Odloku o priznanjih Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 116/08 in 107/09) se v tretji alineji tretjega odstavka 2. člena in v naslovu VII. poglavja beseda »priznanji« nadomesti z besedo »priznanja«.

2. člen

V petem odstavku 3. člena se pika na koncu nadomesti z vejico ter doda besedilo »izjema je le Župančičeva nagrada.«.

3. člen

V drugem odstavku 4. člena se v prvi in drugi alineji črta besedilo »kolikor je to mogoče;«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Če pobudnik ne posreduje soglasja kandidata, komisija pozove pobudnika, da pridobi soglasje kandidata, ter v primeru, da je kandidat fizična oseba, tudi soglasje za uporabo osebnih podatkov.«.

4. člen

V drugem stavku 5. člena se črka »v« nadomesti z besedilom »na spletni strani MOL, lahko pa tudi v drugih«.

5. člen

Za 6. členom se doda nov 6.a člen, ki se glasi:

»6.a člen

Vsaka komisija lahko sprejme svoj poslovnik, v katerem opredeli način dela komisije ter natančnejše kriterije za izbor kandidatov za prejem priznanja.«.

6. člen

V prvem odstavku 9. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Za podelitev naziva v tekočem letu se upoštevajo pobude, prispele do 31. marca. Pobude, prispele po tem datumu, se bodo obravnavale za podelitev naziva v naslednjem letu.«.

7. člen

Prvi odstavek 10. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Nagrada glavnega mesta Ljubljana je priznanje MOL, ki ga prejmejo posamezniki ali skupine in pravne osebe, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti.«.

8. člen

V drugem odstavku 14. člena se besedilo »delo iz daljšega obdobja« nadomesti z besedama »življenjsko delo«.

V tretjem odstavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »in sicer eno za življenjsko delo in tri za dveletno ustvarjalno obdobje.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»Dobitnik lahko Župančičevo nagrado prejme enkrat za dveletno ustvarjalno obdobje in enkrat za življenjsko delo.

Župančičevo nagrado za življenjsko delo lahko prejmejo tudi dosedanji dobitniki Župančičeve nagrade za dveletno ustvarjalno obdobje.«.

9. člen

V prvem odstavku 16. člena se beseda »vzgojitelji« nadomesti z besedo »pedagogi«.

10. člen

V prvem odstavku 17. člena se beseda »predstavljata« nadomesti z besedo »predstavlja« ter črta besedilo »namensko umetniško delo ter«.

11. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen

Priznanja na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami so zahvalna listina in plaketa, ki se podelita na podlagi javnega razpisa ter znak, ki se podeli na podlagi predloga poveljnika Civilne zaščite MOL.«.

12. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen

Znak se podeli pripadnikom sil zaščite, reševanja in pomoči za sodelovanje v posebej pomembnih aktivnostih. Znak se podeli skupaj z listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi znaka.«.

13. člen

V 21. členu se besedilo »Priznanji se izročata« nadomesti z besedilom »Priznanja se izročajo«.

14. člen

V drugem odstavku 26. člena se v prvi alineji pred besedo »MOL« vstavi besedo »grb«.

15. člen

Postopki podeljevanja priznanj, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka, se dokončajo v skladu z Odlokom o priznanjih Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 116/08 in 107/09).

16. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 90005-5/2017-2
Ljubljana, dne 27. marca 2017

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

---

842. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP), 26. člena

Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13 in 68/16) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 24/16 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 23. seji 27. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center (Uradni list RS, št. 110/04 in 1/11) se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Mednarodni grafični likovni center je posebni muzej in produkcijsko središče za umetnost tiska, nastalega od 20. stoletja naprej, ki na temelju poslanstva ohranja, proučuje, komunicira in popularizira materialno in nematerialno dediščino umetnosti tiska različnih kulturnih in umetniških opredelitev od 20. stoletja naprej ter ustvarja in predstavlja vizualno umetnost istega časovnega obdobja. Poslanstvo utemeljuje na zbirkah in zbiralni politiki zavoda ter na tradiciji in viziji mednarodnih grafičnih bienalov.

Mednarodni grafični likovni center upravlja z ustvarjalnim središčem Švicarija, s katerim se programsko dopolnjujeta in tvorita kulturno, izobraževalno in družabno središče v osrednjem mestnem parku, ki temelji na modelu inkluzivnega muzeja in nagovarja obiskovalca s celovito človeško izkušnjo, horizontalnim prenosom in izmenjavo znanja in neposrednim doživljanjem.«.

2. člen

V 5. členu se v prvem odstavku:

– tretja alineja dopolni tako, da se glasi:

»– razvija vlogo osrednje slovenske kulturne institucije za področje grafike in njenih sodobnih manifestacij v sodelovanju s sorodnimi galerijami in muzeji,«,

– deseta alineja dopolni tako, da se glasi:

»– pripravlja in izvaja pedagoške, andragoške in popularizacijske programe ter programe za težje prilagodljive družbene skupine,«.

Četrti odstavek se dopolni tako, da se glasi:

»Dejavnosti zavoda iz prvega in drugega odstavka se v skladu z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) razvrščajo v naslednje podrazrede standardne klasifikacije dejavnosti:

– C/18.120 Drugo tiskanje
– C/18.130 Priprava za tisk in objavo
– C/18.200 Razmnoževanje posnetih nosilcev zapisa
– C/31.090 Proizvodnja drugega pohištva
– C/32.120 Proizvodnja nakita in podobnih izdelkov
– C/32.400 Proizvodnja igrač in rekvizitov za igre in zabavo
– C/32.990 Drugje nerazvrščene predelovalne dejavnosti
– F/43.990 Druga specializirana gradbena dela
– G/47.610 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s knjigami
– G/47.621 Trgovina na drobno s časopisi in revijami
– G/47.622 Trgovina na drobno s papirjem in pisalnimi potrebščinami
– G/47.630 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z glasbenimi in video zapisi
– G/47.650 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z igračami in rekviziti za igre in zabavo
– G/47.710 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z oblačili
– G/47.770 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z urami in nakitom
– G/47.782 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z umetniškimi izdelki
– G/47.890 Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z drugim blagom
– G/47.910 Trgovina na drobno po pošti ali po internetu
– G/47.990 Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic
– I/55.209 Druge nastanitve za krajši čas
– I/56.101 Restavracije in gostilne
– I/56.102 Okrepčevalnice in podobni obrati
– I/56.103 Slaščičarne in kavarne
– I/56.300 Strežba pijač
– J/58.110 Izdajanje knjig
– J/58.130 Izdajanje časopisov
– J/58.140 Izdajanje revij in druge periodike
– J/58.190 Drugo založništvo
– J/59.110 Produkcija filmov, video filmov, televizijskih oddaj
– J/59.120 Post produkcijske dejavnosti pri izdelavi filmov, video filmov, televizijskih oddaj
– J/59.130 Distribucija filmov, video filmov, televizijskih oddaj
– J/59.140 Kinematografska dejavnost
– J/59.200 Snemanje in izdajanje zvočnih zapisov in muzikalij
– J/62.090 Druge z informacijsko tehnologijo in računalniškimi storitvami povezane dejavnosti
– J/63.110 Obdelava podatkov in s tem povezane dejavnosti
– J/63.120 Obratovanje spletnih portalov
– L/68.200 Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin
– L/68.320 Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi
– M/71.129 Druge inženirske dejavnosti in tehnično svetovanje
– M/72.200 Raziskovalna in razvojna dejavnost na področju družboslovja in humanistike
– M/74.200 Fotografska dejavnost
– N/77.210 Dajanje športne opreme v najem in zakup
– N/77.290 Dajanje drugih izdelkov za široko rabo v najem in zakup
– N/77.330 Dajanje pisarniške opreme in računalniških naprav v najem in zakup
– N/79.900 Rezervacije in druge s potovanji povezane dejavnosti
– N/82.190 Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti
– N/82.300 Organiziranje razstav, sejmov, srečanj
– N/82.990 Drugje nerazvrščene spremljajoče dejavnosti za poslovanje
– O/84.120 Urejanje zdravstva, izobraževanja, kulturnih in drugih socialnih storitev, razen obvezne socialne varnosti
– P/85.510 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju športa in rekreacije
– P/85.520 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju kulture in umetnosti
– P/85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje
– Q/88.109 Drugo socialno varstvo brez nastanitve za starejše in invalidne osebe
– R/90.010 Umetniško uprizarjanje

– R/90.020 Spremljajoče dejavnosti za umetniško uprizarjanje
– R/90.030 Umetniško ustvarjanje
– R/90.040 Obratovanje objektov za kulturne prireditve
– R/91.011 Dejavnost knjižnic
– R/91.012 Dejavnost arhivov
– R/91.020 Dejavnost muzejev
– R/91.030 Varstvo kulturne dediščine
– R/93.299 Druge nerazvrščene dejavnosti za prosti čas
– S/94.110 Dejavnost poslovnih in delodajalskih združenj
– S/94.120 Dejavnost strokovnih združenj«

3. člen

V prvem odstavku 20. člena se pika na koncu alineje nadomesti z vejico in doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– stavba Švicarija, Pod turnom 4, Ljubljana; k.o. Ajdovščina; parc. št. 2041, 2042 in 2043.«.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 610-83/2016-12
Ljubljana, dne 27. marca 2017

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

---

843. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o zamenjavah stanovanj Mestne občine Ljubljana

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US), Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11 in 40/12 – ZUJF) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 24/16 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 23. seji 27. 3. 2017 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o zamenjavah stanovanj Mestne občine Ljubljana

1. člen

V Pravilniku o zamenjavah stanovanj Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 41/07) se črta drugi odstavek 2. člena.

2. člen

V 3. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek se med upravičence do zamenjave stanovanja uvrsti najemnik, ki ima del obveznosti iz naslova najemnine in stroškov uporabe stanovanja neporavnan in je pripravljen zamenjati sedanje stanovanje za manjše stanovanje ter skleniti dogovor o naknadnem oziroma obročnem plačilu navedenih obveznosti.«.

3. člen

V 4. členu se podpičje na koncu četrte alineje nadomesti s piko in črta peta alineja.

4. člen

V 9. členu se za tretjim stavkom doda nov četrti stavek, ki se glasi: »V primeru iz drugega odstavka 3. člena tega pravilnika se upravičenca črta iz seznama čakajočih, ko prvič odkloni preselitev v ponujeno manjše stanovanje, ki je po površini lahko tudi manjše od predpisanih površinskih normativov.«.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 014-18/2017-3
Ljubljana, dne 27. marca 2017

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

LJUBNO

844. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za prostorsko celoto Občine Ljubno

Na podlagi določb 57. in 61.a člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO; v nadaljevanju: ZPNačrt) ter na podlagi 8. člena Statuta Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 80/11 – UPB) je Občinski svet Občine Ljubno na 16. redni seji dne 23. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za prostorsko celoto Občine Ljubno

1. člen

(1) S tem Odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za prostorsko celoto Občine Ljubno (v nadaljevanju: spremembe PUP).

(2) Spremeni in dopolni se tekstualni del Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za prostorsko celoto Občine Ljubno (Uradno glasilo ZSO št. 5-6/96, Uradni list RS, št. 117/04, 14/14, 71/14).

2. člen

Spremembe PUP obsegajo tekstualno spremembo odloka in zajemajo parc. št. 802/14, 802/17, 802/3, 789/10, 802/10, 802/11, 802/12 k.o. Savina. Spremembe PUP obsegajo opredeljena območja namenske rabe: območje za šport ter območje za šport in rekreacijo razvidno iz kartografskega dela prostorskega plana Občine Ljubno.

3. člen

Za 11.a členom se doda nov 11.b člen, ki se glasi:

»11.b člen

(1) Na opredeljenih površinah: območje za šport ter območje za šport in rekreacijo, na zemljiščih iz 2. člena tega odloka, je dovoljena naslednja vrsta gradenj v prostor: gradnja novih objektov, vzdrževanje objektov (vsa vzdrževalna dela, kot so opredeljena s predpisi s področja graditve objektov), rekonstrukcija objektov, dozidave in nadzidave objektov, odstranitev objektov, spremembe namembnosti in gradnja nezahtevnih in enostavnih objektov za potrebe športa, rekreacije in turizma.

(2) Gradnja novih objektov je dopustna na opredeljenih površinah območje za šport ter na parc. št. 802/14, 802/17-del (južni del). Umesti se objekte v povezavi s turizmom in rekreacijo. Na parc. št. 802/14, 802/17-del (južni del) se umesti gostinski objekt s prenočitvenimi kapacitetami in servisnim delom za skakalce in rekreativce (garderobe, sanitariji …) ter zunanje športno rekreacijske površine v travnati in peščeni izvedbi (nogometno igrišče, odbojka na mivki …). Izvede se dovoz in dostop, parkirne površine ter parkirišče za avtodome. Dejavnost bo gostinstvo in turizem ter spremljajoče dejavnosti, kot npr. trgovina in storitvene dejavnosti, kulturne, razvedrilne, rekreacijske, športne dejavnosti in podobno.

(3) Na območjih za šport in rekreacijo se dopusti gradnja nestanovanjske stavbe: stavbe za šport, od njih samo pomožne stavbe na športnih igriščih (sanitarije, slačilnice, prostori za športne rekvizite), gradbeni inženirski objekti: športna igrišča razen površin za avtomobilske, motoristične ali konjske dirke v travnati ali peščeni izvedbi, drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, gradnja objektov in naprav za potrebe prometne infrastrukture (od tega samo pešpoti, kolesarske poti, pristopi do objektov, ter parkirne površine) in komunalna ter energetska infrastruktura. Dopusti se ureditev kampa, izvedbo in gradnjo športno rekreacijskih površin na območjih iz 2. člena tega odloka. Površine za postavitev šotorov se uredijo v travnatih površinah, na območjih, ki niso nevarna za zdravje in življenje ljudi z zagotovitvijo min. higienskih in sanitarnih pogojev (zdrava pitna voda, sanitarije, odvoz odpadkov). Po prenehanju uporabe se zemljišče obvezno vzpostavi v prvotno stanje. Ograja okrog kampa se izvede v obliki lese.

(4) Zaradi izpostavljene lokacije se zagotovi kakovostno arhitekturno oblikovanje in urejanje zunanjih površin. Uredi se dovoz in dostop ter zunanje parkirne površine. Vse ureditve, objekti, naprave in ograje morajo biti na celotnem kompleksu oblikovno poenoteni ter smiselno usklajeni z zunanjimi ureditvami stičnih območij. Pred gradnjo se pridobijo projektni pogoji in soglasja tangiranih nosilcev urejanja prostora.

(5) Oblikovanje objektov:

– tloris objektov podolgovat z okvirnim razmerjem stranic 1:1,2–1:1,5;

– višina objekta K + P + M;

– streha: naklon strešin 38°–45°, enak naklon vseh strešin, razen pri umeščanju kombinacij z ravnimi strehami, streha simetrična dvokapnica, sleme v vzdolžni smeri, dopustne strešne odprtine so strešna okna in klasične frčade, dopustna je izvedba čopov v matični strešini, strešna kritina je opečna;

– pri oblikovanju objektov je potrebno slediti oblikovanosti avtohtonih objektov s sodobno interpretácijo;

– umeščanje fasadnih odprtin in drugih fasadnih elementov naj bo enostavno in naj izhaja iz funkcije objektov;

– ometane fasade morajo biti izvedene v beli barvi ali v svetlih pastelnih tonih zemeljskih in peščenih barv;

– fasade so lahko izvedene tudi v lesu naravne barve.«

4. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe za posamezna področja.

5. člen

(veljavnost odloka)

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0010/2016-3
Ljubno, dne 23. marca 2017

Župan
Občine Ljubno
Franjo Naraločnik l.r.

---

845. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju humanitarnih in invalidskih organizacij iz proračuna Občine Ljubno

Na podlagi Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB2 (23/07 popr., 41/07 popr.), 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16 in 52/16 – ZPPreb-1), Zakona o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03, 61/06 – ZDru-1), Zakona o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02, 61/06 – ZDru-1), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US) in 17. člena Statuta Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 80/11) je Občinski svet Občine Ljubno na 16. redni seji dne 23. 3. 2017 sprejel

PRAVILNIK
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju humanitarnih in invalidskih organizacij iz proračuna Občine Ljubno

1. člen

S tem Pravilnikom se spremeni Pravilnik o sofinanciranju humanitarnih in invalidskih organizacij iz proračuna Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 27/13) – v nadaljevanju: Pravilnik.

2. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(Merila za vrednotenje dejavnosti upravičencev)

MERILA ZA VREDNOTENJE DEJAVNOSTI UPRAVIČENCEV	Število točk (največ 40 točk)
a) Lociranosti sedeža organizacije	
1. Sedež organizacije je v Občini Ljubno in ima vsaj 20 članov občanov Občine Ljubno	10 točk
2. Sedež organizacije je v Občini Ljubno	3 točke
3. Sedež organizacije je izven Občine Ljubno, vendar ima včlanjene tudi občane Občine Ljubno	1 točka
b) Dejavnost organizacije	
1. Organizacija izvaja redno dejavnost (aktivnosti čez celo leto oziroma vsaj 9 mesecev)	5 točk
2. Organizacija izvaja občasno dejavnost (občasna aktivnost)	1 točka
c) Status delovanja v javnem interesu	
1. Organizacija ima veljavno odločbo pristojnega državnega organa, da deluje v javnem interesu	5 točk
d) Članstvo v organizaciji	
1. Organizacija ima včlanjenih do 10 % članov, ki so občani Občine Ljubno	1 točka

2. Organizacija ima včlanjenih od 10 % do 20 % članov, ki so občani Občine Ljubno	2 točki
3. Organizacija ima včlanjenih od 20 % do 40 % članov, ki so občani Občine Ljubno	4 točke
4. Organizacija ima včlanjenih od 40 % do 60 % članov, ki so občani Občine Ljubno	6 točk
5. Organizacija ima včlanjenih od 60 % do 80 % članov, ki so občani Občine Ljubno	8 točk
6. Organizacija ima včlanjenih od 80 % do 100 % članov, ki so občani Občine Ljubno	10 točk
e) Dejavnost organizacije obsega tudi obiskovanje svojih članov ali drugih občanov Občine Ljubno na domu	
1. Organizacija ima včlanjene tudi člane iz Občine Ljubno z motnjami v duševnem razvoju	4 točke
f) Dejavnost organizacije obsega tudi obiskovanje svojih članov ali drugih občanov Občine Ljubno na domu	
1. Socialna pomoč (obiski, pogovori, svetovanja in drobne pozornosti)	2 točki
2. Finančna pomoč (v obliki bonov, popustov, brezplačne opreme za spremljanje bolezenskih stanj …)	2 točki
g) Izdaja glasila, časopisov, brošur ali drugih društvenih publikacij	
1. Izdaja društvenih publikacij (skupno do 10 različnih izvodov letno)	1 točka
2. Izdaja društvenih publikacij (skupno 10 ali več različnih izvodov letno)	2 točki

«

3. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(Merila za vrednotenje programov upravičencev)

MERILA ZA VREDNOTENJE PROGRAMOV UPRAVIČENCEV (Strokovna komisija dodeli točke za vsak program posebej, organizacija pa lahko prijavi največ 3 programe.)	Število točk (največ 30 točk)
a) Nivo prijavljenega programa	
1. Jasnost postavljenih ciljev, ki so v skladu s predmetom razpisa, izhajajo iz potreb uporabnikov in so v interesu občine	1–5 točk
2. Program omogoča udeležencem lažje komuniciranje z okoljem, lažje vključevanje v vsakdanje življenje oziroma je zasnovan tako, da vzpodbuja udeležence k aktivnemu preživljanju prostega časa	1–5 točk
3. Jasno opredeljeni stroški organizacije in finančna struktura programa	1–5 točk
b) Vsebina prijavljenega programa, ki ne predstavlja organizacije strokovne ekskurzije ali izleta	
1. Program zajema organizacijo neprofitne prireditve na območju Občine Ljubno	5 točk
2. Program zajema organizacijo predavanja, seminarja ali drugega izobraževalnega programa za svoje člane in za druge interesente	5 točk
3. Program vključuje aktivno udeležbo mladih (npr. nastopanje, predstavitve izdelkov, pomoč pri humanitarnih akcijah …)	5 točk
c) Vsebina prijavljenega programa, ki predstavlja organizacijo strokovne ekskurzije ali izleta	
1. Vsebina programa je tematsko obarvana in spodbuja vrednote organizacije	5 točk
2. Program zajema organizacijo strokovne ekskurzije ali izleta, ki vključuje tudi ogled naravnih, kulturnih in drugih znamenitosti	5 točk

«

4. člen

Pravilnik začne veljati in uporabljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-06/2013-2
Ljubno, dne 23. marca 2017

Župan
Občine Ljubno
Franjo Naraločnik l.r.

---

846. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju drugih interesnih skupin in njihovih programov v Občini Ljubno

Na podlagi Zakona o društvih (Uradni list RS, št. 64/11 – UPB2), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US) in 17. člena Statuta Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 80/11) je Občinski svet Občine Ljubno na 16. redni seji dne 23. 3. 2017 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju drugih interesnih skupin in njihovih programov v Občini Ljubno

1. člen

S tem pravilnikom se spremeni Pravilnik o sofinanciranju drugih interesnih skupin in njihovih programov v Občini Ljubno (Uradni list, št. 27/13) – v nadaljevanju: Pravilnik.

2. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(Merila za vrednotenje dejavnosti upravičencev)

MERILA ZA VREDNOTENJE DELOVANJA UPRAVIČENCEV	Število točk (največ 27 točk)
a) Lociranosti sedeža organizacije	
1. Sedež organizacije je v Občini Ljubno in ima vsaj 20 članov občanov Občine Ljubno	10 točk
2. Sedež organizacije je v Občini Ljubno	3 točke
3. Sedež organizacije je izven Občine Ljubno, vendar ima včlanjene tudi občane Občine Ljubno	1 točka
b) Dejavnost organizacije	
1. Organizacija izvaja redno dejavnost (aktivnosti čez celo leto oziroma vsaj 9 mesecev)	5 točk
2. Organizacija izvaja občasno dejavnost (občasna aktivnost)	1 točka
c) Članstvo v organizaciji	
1. Organizacija ima včlanjenih do 10 % članov, ki so občani Občine Ljubno	1 točka
2. Organizacija ima včlanjenih od 10 % do 20 % članov, ki so občani Občine Ljubno	2 točki
3. Organizacija ima včlanjenih od 20 % do 40 % članov, ki so občani Občine Ljubno	4 točke
4. Organizacija ima včlanjenih od 40 % do 60 % članov, ki so občani Občine Ljubno	6 točk
5. Organizacija ima včlanjenih od 60 % do 80 % članov, ki so občani Občine Ljubno	8 točk
6. Organizacija ima včlanjenih od 80 % do 100 % članov, ki so občani Občine Ljubno	10 točk
d) Izdaja glasila, časopisov, brošur ali drugih društvenih publikacij	
1. Izdaja društvenih publikacije (skupno do 10 različnih izvodov letno)	1 točka
2. Izdaja društvenih publikacij (skupno 10 ali več različnih izvodov letno)	2 točki

«

3. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(Merila za vrednotenje programov upravičencev)

MERILA ZA VREDNOTENJE PROGRAMOV UPRAVIČENCEV (Strokovna komisija dodeli točke za vsak program posebej, organizacija pa lahko prijavi največ 3 programe ali projekte, ki predstavljajo strokovno vodeno predavanje, seminar ali drug izobraževalni program, strokovno ekskurzijo ali izlet ipd.)	Število točk (največ 20 točk)
a) Vsebina posameznega programa	
1. Jasnost postavljenih ciljev, ki so v skladu s predmetom razpisa, izhajajo iz potreb uporabnikov in so v interesu občine	1–3 točke
2. Program je zasnovan tako, da vzpodbuja udeležence k aktivnemu preživljanju prostega časa	1–3 točke
3. Jasno opredeljeni stroški organizacije in finančna struktura programa	1–2 točki
b) Čas organizacije programa	
1. Organizacija poldnevnega programa	1 točka
2. Organizacija celodnevnega programa	2 točki
3. Organizacija dvo- ali večdnevnega programa	3 točke
c) Narava programa (Po tem merilu se vrednotijo le programi in projekti, ki predstavljajo strokovno vodeno predavanje, seminar ali drug izobraževalni program ipd.)	
I. LOKACIJA IZVEDBE PROGRAMA	
1. Program bo izveden na območju Občine Ljubno	3 točke
2. Program bo izveden izven Občine Ljubno	1 točka
I. LOKACIJA IZVEDBE PROGRAMA	
1. Program je namenjen izključno članom upravičenca	1 točka
2. Program ni namenjen izključno članom upravičenca	2 točki
d) Narava programa (Po tem merilu se vrednotijo le programi in projekti, ki predstavljajo strokovno vodeno ekskurzijo, izlet ipd.)	
I. LOKACIJA IZVEDBE PROGRAMA	
1. Program bo izveden v večjem delu ali v celoti na območju Republike Slovenije	2 točki
2. Večji del programa bo izveden v tujini	1 točki
I. LOKACIJA IZVEDBE PROGRAMA	
1. Program je namenjen izključno članom upravičenca	1 točka
2. Program ni namenjen izključno članom upravičenca	2 točki

«

4. člen

Pravilnik začne veljati in uporabljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-04/2013-2
Ljubno, dne 23. marca 2017

Župan
Občine Ljubno
Franjo Naraločnik l.r.

METLIKA

847. Zaključni račun proračuna Občine Metlika za leto 2016

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 76/16 – odl. US), 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB, 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) in 19. člena Statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 79/16) je Občinski svet Občine Metlika na 17. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Metlika za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Metlika za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Metlika za leto 2016 obsega:

v EUR
brez centov

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Skupina/Podskupina kontov		Leto 2016
	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	6.349.698
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.711.122
70	DAVČNI PRIHODKI	4.960.260
	700 Davki na dohodek in dobiček	4.311.795
	703 Davki na premoženje	424.434
	704 Domači davki na blago in storitve	194.681
	706 Drugi davki	29.350
71	NEDAVČNI PRIHODKI	750.862
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	639.331
	711 Takse in pristojbine	10.242
	712 Denarne kazni	10.315
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	0
	714 Drugi nedavčni prihodki	90.974
72	KAPITALSKI PRIHODKI	66.958
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	1.990
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	64.968
73	PREJETE DONACIJE	10.120
	730 Prejete donacije iz domačih virov	10.120
	731 Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	561.498
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	425.294
	741 Prejeta sredstva iz drž. pror. iz sredstev prorač. EU	136.204
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	6.151.691
40	TEKOČI ODHODKI	1.718.695
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	351.766
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	55.765
	402 Izdatki za blago in storitve	1.280.166
	403 Plačila domačih obresti	21.224
	409 Rezerve	9.774
41	TEKOČI TRANSFERI	2.779.616
	410 Subvencije	344.538
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.577.506
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	333.926
	413 Drugi tekoči domači transferi	523.646
	414 Tekoči transferi v tujino	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.436.800
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.436.800
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	216.580
	431 Investicijski transferi	109.123
	432 Investicijski transferi PU	107.457
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I.–II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	198.007
III/1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.–7102)–(II. 403–404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	218.623
III/2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70+71)–(40+41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	1.212.810
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0,00
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
	500 Domače zadolževanje	0,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	405.037
55	ODPLAČILA DOLGA	405.037
	550 Odplačila domačega dolga	405.037

IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–207.031
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–405.037
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	–198.007
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	1.169.874

D) Proračunska rezerva občine na dan 31. 12. 2016 znaša 104.752 EUR.

Bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja in bilanca stanja so sestavni del zaključnega računa proračuna.

3. člen

Zaključni račun začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-1/2017
Metlika, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Metlika
Darko Zevnik l.r.

ODRANCI

848. Odlok o proračunu Občine Odranci za leto 2017

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12 – ZUJF), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr. in 101/13) in 15. člena Statuta Občine (Uradni list RS, št. 102/11) je Občinski svet Občine Odranci na 15. seji dne 28. 3. 2017 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Odranci za leto 2017

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Odranci za leto 2017 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

v eurih

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto		
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	1.372.056,00
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	1.277.524,00
70	DAVČNI PRIHODKI	932.092,00
	700 Davki na dohodek in dobiček	820.435,00
	703 Davki na premoženje	106.457,00
	704 Domači davki na blago in storitev	5.200,00
	706 Drugi davki	0,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	345.432,00
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	106.890,00
	711 Takse in pristojbine	1.600,00
	712 Denarne kazni	1.530,00
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	79.512,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	155.900,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč	0,00
73	PREJETE DONACIJE	0,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	94.532,00
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	87.732,00
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna in sredstev proračuna EU	6.800,00
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	0,00
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	0,00
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	1.319.810,02
40	TEKOČI ODHODKI	504.994,02
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	94.420,73
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	15.634,00
	402 Izdatki za blago in storitve	336.863,00
	403 Plačila domačih obresti	8.750,00
	409 Rezerve	49.326,29
41	TEKOČI TRANSFERI	574.670,00
	410 Subvencije	20.000,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	352.078,00
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	71.283,00
	413 Drugi tekoči domači transferi	131.309,00
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	225.101,00
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	225.101,00
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	15.045,00
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam	2.100,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	12.945,00
III.	PRORAČUNSKI – PRESEŽEK (I.-II.)	52.245,98
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPIT. DELEŽEV	0

44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPIT. DELEŽEV	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA … (IV-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550)	56.300,00
55	ODPLAČILO DOLGA	56.300,00
	550 Odplačilo domačega dolga	56.300,00
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII -II.-V.-VIII.)	–4.054,02
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–56.300,00
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	–52.245,98
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNU DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	4.054,02

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Odranci.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – konta (6-mestnega).

Uporabniki proračuna morajo svoje naloge izvrševati v mejah sredstev, ki so jim dodeljena s proračunom.

Nabava opreme, investicijska in vzdrževalna dela ter storitve se morajo oddati izvajalcem v skladu z določili Zakona o javnih naročilih. Sredstva občinskega proračuna se med letom uporabnikom dodeljujejo enakomerno, če ni v zakonu, v pogodbi ali s posebnim aktom občinskega sveta določeno drugače.

Odredbodajalec sredstev vseh delov proračuna za vse dejavnosti je župan. Za izvrševanje proračuna Občine Odranci je odgovoren župan.

Župan je pooblaščen, da odloča o:

– uporabi tekoče proračunske rezervacije (postavka 23002, konto 409000) za financiranje posameznih namenov javne porabe, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo mogoče predvideti zadostnih sredstev in o tem obvešča občinski svet,

– uporabi sredstev rezerv za premostitev likvidnostnih problemov proračuna (konto 409100),

– uporabi sredstev rezerv za namene iz 48. člena Zakona o javnih financah (konto 409100),

– začasni uporabi likvidnostnih proračunskih presežkov zaradi ohranjanja njihove realne vrednosti,

– o vlogah za sponzoriranje in donacije različnih prireditev do višine 1.000,00 EUR po vlogi, znotraj možnosti, ki jih dovoljuje proračunski namen oziroma tekoča proračunska rezervacija.

Župan je pooblaščen še za izdaje mnenj za prodajo nepremičnin, na katerih ima občina zastavno pravico.

O uporabi drugih rezerv – nerazporejenih sredstvih v proračunu (proračunska postavka 23003, konto 409299) odloča občinski svet s sklepom brez sprejema rebalansa.

Vsi prihodki, ki jih občinska uprava doseže s svojo dejavnostjo in prihodki od prodaje ter najema občinskega premoženja so prihodek občinskega proračuna.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

– prihodki požarne takse,

– okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda,

– prihodki od komunalnih prispevkov,

– prihodki iz naslova namenskih sredstev iz državnega proračuna in drugih javnih skladov,

– prihodki iz EU za investicije,

– koncesijske dajatve,

– drugi namenski prihodki.

Namenski prejemki, ki v tekočem letu ne bodo porabljeni, se bodo prenesli v naslednje leto, za namene za katere so opredeljeni.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med proračunskimi postavkami odloča župan.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu avgustu in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2017 in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah – kontih v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke, investicijske transfere ne sme presegati 80 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnik, od tega:

1. v letu 2018 60 % navedenih pravic porabe in

2. v ostalih prihodnjih letih 20 % navedenih pravic porabe.

Župan lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 30 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitve in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20 % mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

(proračunski skladi)

Proračunski skladi so:

1. poračun proračunske rezerve, oblikovane po ZJF.

Proračunska rezerva se v letu 2017 oblikuje v višini 4.000 EUR.

O uporabi proračunske rezerve občine za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF odloča župan in o uporabi sredstev obvešča občinski svet v polletnem poročilu in zaključnem računu proračuna.

9. člen

(financiranje posrednih in ostalih proračunskih uporabnikov)

Sredstva za financiranje programov posrednih proračunskih uporabnikov se zagotovijo v skladu s predpisi, ki urejajo posamezna področja.

Višino in obseg porabe sredstev namenjenih za delovanje posrednih in drugih uporabnikov proračuna, ki ni določena s predpisi in merili določi župan s sklepom v okviru zagotovljenega obsega sredstev za posamezno proračunsko postavko.

Poraba sredstev za sofinanciranje programov posrednih in drugih proračunskih uporabnikov se določi s pogodbo.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

10. člen

(odpis terjatev)

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan v letu 2017 odpiše dolgove, ki jih imajo dolžniki do občine, in sicer največ na posameznega dolžnika do višine 250 EUR.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

11. člen

(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

(1) Župan je pooblaščen, da odloča o likvidnostnem zadolževanju do višine 5 % vseh izdatkov zadnjega sprejetega proračuna, če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti.

(2) Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2017 ne bo zadolževala.

(3) Javni zavodi, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Občina Odranci se smejo zadolžiti le s soglasjem ustanoviteljev. O soglasju k zadolžitvi in izdaji poroštev odloča občinski svet.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(začasno financiranje v letu 2018)

V obdobju začasnega financiranja Občine Odranci v letu 2018, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

13. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 104-15/2017
Odranci, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Odranci
Ivan Markoja l.r.

SEMIČ

849. Zaključni račun proračuna Občine Semič za leto 2016

Na podlagi tretjega odstavka 62. člena in 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 14/13 – popr., 110/11 – ZDIU12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13, 101/13 – ZIPRS1415, 38/14 – ZIPRS1415-A, 14/15 – ZIPRS1415-D, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 80/16 – ZIPRS1718), Navodila o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna (Uradni list RS, št. 12/01, 10/06, 8/07 in 102/10) ter 14. člena Statuta Občine Semič (Uradni list RS, št. 57/10 in 27/16) je Občinski svet Občine Semič na 18. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Semič za leto 2016

1. člen

Potrdi se zaključni račun proračuna Občine Semič za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun občinskega proračuna za leto 2016 izkazuje:

	Bilanca prihodkov in odhodkov v EUR	Račun finančnih terjatev naložb v EUR	Račun financiranja v EUR
Prihodki	3.881.964,47	/	113.450,00
Odhodki	3.619.197,84	/	120.000,00
Presežek	262.766,63	/	/
Primanjkljaj	/	/	6.550,00

3. člen

Za skupni presežek bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v višini 256.216,63 EUR, se poveča konto 9009 – Splošni sklad za drugo.

4. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja so sestavni deli tega zaključnega računa.

5. člen

Zaključni račun proračuna Občine Semič za leto 2016 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, splošni in posebni del ter načrt razvojnih programov pa na spletni strani Občine Semič.

Št. 450-01/2017-15
Semič, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Semič
Polona Kambič l.r.

---

850. Sklep o določitvi cene programov vrtca in dodatnih znižanjih plačil v Občini Semič

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB2, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05 in 93/15) in 10. ter 14. člena Statuta Občine Semič (Uradni list RS, št. 57/10 – UPB1 in 27/10) je Občinski svet Občine Semič na 18. redni seji dne 30. 3. 2017 sprejel

S K L E P
o določitvi cene programov vrtca in dodatnih znižanjih plačil v Občini Semič

1. člen

Ekonomska cena programov v enoti vrtec Osnovne šole Belokranjskega odreda Semič znaša od 1. 4. 2017 dalje:

– 443,93 EUR mesečno za otroka prvega starostnega obdobja,

– 340,34 EUR mesečno za otroka drugega starostnega obdobja.

Oddelki tri-štiri letnikov ter kombiniran oddelek se obravnava po ceni drugega starostnega obdobja.

2. člen

Starši otrok, za katere je Občina Semič po veljavni zakonodaji dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, lahko uveljavljajo rezervacijo za primer vsaj enomesečne odsotnosti otroka zaradi bolezni na podlagi predloženega zdravniškega potrdila in v času od 1. julija do 31. avgusta (strnjeno štiri tedne). V primeru poletne rezervacije morajo starši napovedati odsotnost otroka petnajst dni pred prvim dnem odsotnosti.

Starši plačajo rezervacijo v višini 40 % plačilnega razreda, ki jim je bil določen z odločbo o določitvi višine plačila za program vrtca.

To določilo velja le za starše otrok, za katere je Občina Semič dolžna kriti del cene programa, za druge starše pa samo v soglasju z občino plačnico razlike med ceno programa in plačilom staršev.

V primeru uveljavljanja rezervacije oziroma začasnega izpisa mlajšega (drugega) otroka iz vrtca se cena najprej zmanjša za sredstva, katera zagotavlja ministrstvo. Starši plačajo rezervacijo v višini 40 % preostalega zneska.

3. člen

V primeru odsotnosti otroka vrtec odšteje od cene programa znesek za neporabljena živila (36,85 EUR), korigiran z odstotkom, ki ga k ceni programa prispeva plačnik, pri čemer se upošteva že prvi dan odsotnosti, če starši do 8. ure javijo otrokovo odsotnost.

4. člen

Če starši vpišejo ali izpišejo otroka tokom meseca, se prispevek staršev za dneve, ko je otrok prijavljen v vrtcu, izračunajo po formuli: prispevek staršev x število dni prisotnosti: število delovnih dni.

5. člen

Staršem otrok, za katere je Občina Semič po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa vrtca, se ob predložitvi dokazil o reševanju stanovanjskega problema, dodatno zniža plačilo vrtca za en dohodkovni razred.

Dodatna olajšava se uveljavi tako, da se na vlogi za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev izpolni izjava o materialni ogroženosti zaradi prvega reševanja stanovanjskega problema in priloži ustrezno dokazilo.

V prvem odstavku tega člena navedeno dodatno olajšavo lahko družina uveljavi največ petkrat.

6. člen

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi cene programov vrtca in dodatnih znižanjih plačil v Občini Semič št. 602-02/2012-10 z dne 21. 5. 2015 (Uradni list RS, št. 37/15) in Sklep o spremembi Sklepa o določitvi cene programov vrtca in dodatnih znižanjih plačil v Občini Semič št. 602-02/2012-14 z dne 31. 3. 2016 (Uradni list RS, št. 27/16).

7. člen

Ta sklep se uporablja od 1. 4. 2017 dalje.

Št. 602-02/2012-24
Semič, dne 30. marca 2017

Županja
Občine Semič
Polona Kambič l.r.

SLOVENJ GRADEC

851. Sklep o postopku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del

Na podlagi prvega odstavka 57. člena v povezavi s tretjim odstavkom 97. člena in 61. členom Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12 in 57/12 – ZUPUDPP-A) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07, 27/08 – uradno prečiščeno besedilo) ter na podlagi 16. člena Statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 87/15 – uradno prečiščeno besedilo – Statut MOSG-UPB-2) je župan Mestne občine Slovenj Gradec sprejel

S K L E P
o postopku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del
(Uradni list RS, št. 104/11)

I.

Namen sklepa in pravna podlaga

S tem sklepom se začne postopek priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del (Uradni list RS, št. 104/11).

Pravno podlago za izvedbo postopka priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del (Uradni list RS,

št. 104/11, v nadaljevanju: sprememb in dopolnitev OPPN Sn3) predstavlja Zakon o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt; Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, (109/12) in 76/14 – odl. US) in vsi ostali relevantni zakoni ter podzakonski predpisi.

Spremembe in dopolnitve akta se sprejemajo skladno z 61.a členom ZPNačrt-a po skrajšanem postopku.

II.

Ocena stanja in razlogi za pripravo in sprejem sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del (Uradni list RS, št. 104/11)

Gradbena parcela (parc. št. 509/2, k.o. Legen), na kateri želi pobudnik sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 graditi stanovanjsko hišo, se začasno ureja z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za območja urejanja, ki jih določa meja urbanistične zasnove Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 91/02, 68/05, 72/09), v nadaljevanju PUP. S prej navedenim odlokom je predmetno območje opredeljeno kot območje za stanovanja nižje gostote (Sn), in sicer Sn3 – Krnice2. Za celotno območje je predpisana izdelava zazidalnega načrta (po veljavni zakonodaji: občinskega podrobnega prostorskega načrta).

V skladu s tem določilom je Mestna občina Slovenj Gradec v letu 2011 sprejela Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del, ki ureja območje zahodno in vzhodno od ureditvenega območja sprememb in dopolnitev OPPN.

Lastnik predmetne gradbene parcele želi zgraditi stanovanjsko hišo, ki se bo skladala s ureditvijo bližnje okolice. Iz navedenega razloga želi, da se veljavni OPPN spremeni in dopolni na način, da se območje obravnave razširi za zemljišča s parc. št. 509/2, k.o. Legen in na severnem delu območja načrtuje gradnja stanovanjskega objekta.

Parcele, ki bodo vključene v ureditveno območje sprememb in dopolnitev OPPN Sn3, so v privatni lasti.

S tem sklepom se opredelijo vsebina in obseg sprememb in dopolnitev OPPN Sn3, postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti ter zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge. Priprava sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 bo potekala po predpisanem postopku skladno z določili ZPNačrt in Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07).

III.

Območje sprememb in dopolnitev OPPN Sn3

Območje sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 zajema zemljišče s parc. št. 509/2 in 510-del, obe k.o. Legen. Navedeni parcelni številki sta iz katastrskega stanja ob sprejemu OPPN. Približna velikost območja znaša 1.564 m^2.

Območje sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 se v fazi izdelave lahko spremeni.

IV.

Način pridobitve strokovnih rešitev

Uporabi se obstoječe strokovne podlage, ki so se pripravile za pripravo osnovnega OPPN, v kolikor so ustrezno ažurne, skladne z Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenj Gradec za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega v letih od 1990 do 1998 ter družbenega plana Občine Slovenj Gradec za obdobje od leta 1986 do leta 1990, dopolnjenega v letih 1990 do 1998 za območje Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 93/99, popravek 23/00), Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Slovenj Gradec za območje Mestne občine Slovenj Gradec v letu 2008 (Uradni list RS, št. 89/09), Sklepom o sprejemu in pričetku uporabe usklajene digitalne kartografske dokumentacije k prostorskim sestavinam veljavnih planskih aktov za območje Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 72/12), Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Slovenj Gradec za območje Mestne občine Slovenj Gradec v letu 2009 (Uradni list RS, št. 52/15), Ugotovitvenim sklepom o prenehanju uporabe prostorskih aktov v delu, ki se nanašajo na nadomeščanje kmetijskih zemljišč Uradni list RS, št. 81/15) in veljavnimi predpisi za posamezna območja.

V postopku priprave sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 se lahko zagotovijo tudi druge strokovne podlage, če to izhaja iz vsebine problematike, ki jo je treba razrešiti v spremembah in dopolnitvah OPPN Sn3.

Za izdelavo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 se uporabijo geodetske podlage, ki so bile podlaga za izdelavo osnovnega OPPN.

V.

Roki za pripravo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3

Za pripravo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 so opredeljeni naslednji okvirni roki:

FAZA	NOSILEC	ROK IZDELAVE
sprejem Sklepa o začetku priprave sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 in objava v uradnem glasilu	občinska uprava, župan	izvedeno
izdelava osnutka	načrtovalec	do 10 dni po naročilu
pridobivanje smernic	nosilci urejanja prostora	15 dni
analiza smernic in izdelava dopolnjenega osnutka	načrtovalec	do 7 dni po prejemu smernic
javno naznanilo o javni razgrnitvi in javni obravnavi	občinska uprava	najmanj 7 dni pred začetkom javne razgrnitve
javna razgrnitev in javna obravnava dopolnjenega osnutka	občinska uprava	javna razgrnitev traja 15 dni, javna obravnava se izvede v tem času
ureditev pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in obravnave po zaključeni javni razgrnitvi	občinska uprava	2 dni po končani javni razgrnitvi
priprava strokovnih stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in obravnave	načrtovalec	2 dni po končani javni razgrnitvi in prejemu pripomb
potrditev stališč do pripomb	občinska uprava, župan	3 dni po uskladitvi stališč
izdelava predloga	načrtovalec	do 7 dni po potrditvi stališč do pripomb iz javne razgrnitve in javne obravnave
pridobivanje mnenj	nosilci urejanja prostora	15 dni

izdelava usklajenega predloga	načrtovalec	do 7 dni po prejemu mnenj nosilcev urejanja prostora
sprejem sprememb in dopolnitev OPPN Sn3	občinski svet	prva redna seja občinskega sveta
objava v uradnem glasilu	občinska uprava	prva številka uradnega glasila
izdelava končnih elaboratov	načrtovalec	7 dni po objavi v uradnem glasilu
posredovanje elaboratov upravni enoti, inšpekciji	občinska uprava	3 dni po prejemu končnih elaboratov

VI.

Nosilci urejanja prostora, ki podajajo smernice za načrtovanje sprememb in dopolnitev OPPN Sn3

Nosilci urejanja prostora:

– Direkcija RS za vode, Sektor območja Drave, Krekova ulica 17, 2000 Maribor;

– Elektro Celje, Javno podjetje za distribucijo električne energije, d.d., Vrunčeva 2a, 3000 Celje;

– Javno podjetje Komunala Slovenj Gradec d.o.o., Pameče 177A, 2380 Slovenj Gradec;

– Mestna občina Slovenj Gradec, Oddelek za gospodarstvo, gospodarsko infrastrukturo, gospodarjenje s premoženjem in promet, Referat gospodarskih javnih služb in infrastrukture, Šolska ulica 5, 2280 Slovenj Gradec.

V postopku se o pričetku priprave obvesti tudi pristojno Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, ki sporoči pripravljavcu, ali je potrebno izvesti postopek celovite presoje vplivov na okolje.

V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora, če se v postopku priprave sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 izkaže, da ureditve posegajo v njihovo delovno področje.

VII.

Financiranje priprave sprememb in dopolnitev OPPN Sn3

Pripravo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3 financira lastnik zemljišča, ki je podal pobudo za izdelavo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3. Pobudnik krije tudi stroške strokovnih podlag, ki bi bile morebiti potrebne za izdelavo sprememb in dopolnitev OPPN Sn3.

VIII.

Objava sklepa

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu (http://www.slovenjgradec.si) in začne veljati z dnem objave.

Št. 350-0004/2017
Slovenj Gradec, dne 22. marca 2017

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Andrej Čas l.r.

SLOVENSKA BISTRICA

852. Sklep o začetku postopka priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta »Bistriška vrata zahod«

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 30. člena Statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 55/10) je župan sprejel

S K L E P
o začetku postopka priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta »Bistriška vrata zahod«

1. člen

V tem sklepu se podrobneje določijo:

– ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta,

– območje obravnave,

– način pridobitve strokovnih rešitev,

– roki za izdelavo OPPN,

– nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi OPPN,

– obveznosti v zvezi s financiranjem,

– veljavnost in objava sklepa.

2. člen

Ocena stanja in razlogi za pripravo OPPN

Ocena stanja:

Območje obdelave, opredeljeno v 3. členu tega sklepa, se nahaja tik ob regionalni cesti Slovenska Bistrica–Ložnica, pred vstopom iz zahodne smeri v mesto Slovenska Bistrica iz smeri Slov. Konjice. Obravnavano območje se ureja z dolgoročnim planom – prostorski del – Občine Slovenska Bistrica za obdobje 1986–2000, dopolnjen 2003 (Uradni list RS, št. 42/92, 35/94, 41/97, 72/99, 59/03, 131/04, 47/06 in 53/11).

Na obravnavanem območju sta že zgrajena dva objekta do III. gradbene faze. Njuna osnovna namembnost je bila glede na izdano gradbeno dovoljenje – skladiščni objekt, ki je pa že daljše časovno obdobje nedokončan in neizkoriščen.

Z namenom aktiviranja uporabe objekta z možnostjo poslovne, obrtne, storitvene dejavnosti vključno s pripadajočimi objekti, gospodarsko javno infrastrukturo in manipulativnimi površinami je potrebna izdelava samostojnega prostorskega izvedbenega akta – občinskega podrobnega prostorskega načrta – OPPN.

Razlogi za pripravo:

Razlogi za pripravo OPPN so:

– ustrezna ureditev komunalne infrastrukture,

– sprememba namembnosti objekta za opravljanje poslovne, obrtne, storitvene dejavnosti,

– izvedba drugih, na načrtovano investicijo in območje vezanih ureditev,

– celovito ureditev dostopov in prostih površin.

Pravna podlaga:

Pravna podlaga za izdelavo občinskega podrobnega prostorskega načrta je dolgoročni plan – prostorski del – Občine Slovenska Bistrica za obdobje 1986-2000, dopolnjen 2003 (Uradni list RS, št. 42/92, 35/94, 41/97, 72/99, 59/03, 131/04, 47/06 in 53/11) in Zakon o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt; Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) ter Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07). Sprejeti odlok o OPPN bo predstavljal pravno podlago za pridobitev gradbenega dovoljenja za predvideno spremembo namembnosti objekta.

3. člen

Okvirno ureditveno območje OPPN

Okvirno ureditveno območje OPPN, na katerem je načrtovana sprememba namembnosti objekta za opravljanje poslovne, obrtne, storitvene dejavnosti vključuje parcelne številke 2470, 2472, 2449/1, 2471, del 2448/2, 2478/1, 2469/1, 2468 in 2469/2, vse k.o. Slovenska Bistrica.

Velikost območja je približno 2,2 ha.

Ureditveno območje OPPN se dokončno določi v dopolnjenem osnutku OPPN, ko bodo opredeljeni tudi vsi pogoji, ki se nanašajo na gradnjo oziroma ureditev objektov gospodarske javne infrastrukture, na priključevanje območja na javno infrastrukturo ter na druge njegove navezave na širše območje.

4. člen

Način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovne podlage se izdelajo na osnovi obstoječe veljavne prostorske dokumentacije, analize prostora, pridobljenih smernic nosilcev urejanja prostora in njihovih strokovnih podlag ter ob upoštevanju pobudnikovih programskih izhodišč.

Za izdelavo OPPN in strokovnih podlag pobudnik zagotovi geodetski načrt, izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04).

OPPN se po vsebini, obliki in načinu pripravi skladno z določili veljavne prostorske zakonodaje.

OPPN se izdela tudi v digitalni obliki v formatih in na način, ki omogoča neposredni vnos v digitalni prostorski informacijski sistem občine.

5. člen

Roki za pripravo OPPN

Za pripravo OPPN so opredeljeni naslednji okvirni roki:

izdelava osnutka OPPN	60 dni po sprejemu sklepa župana o začetku priprave prostorskega akta
pridobivanje smernic nosilcev urejanja prostora (NUP) in odločbe o potrebnosti CPVO po 40. členu Zakona o varstvu okolja	30 dni/60 dni
analiza smernic in izdelava dopolnjenega osnutka OPPN in CPVO v kolikor bo iz odločbe MOP izhajalo o potrebi izdelave	60 dni
posredovanje dopolnjenega osnutka OPPN in okoljskega poročila ministrstvu, pristojnemu za okolje, v presojo po 42. členu ZVO – v kolikor bo izdelava potrebna	45 dni; se izvede v primeru, da bo potrebno izvesti postopek CPVO
pridobitev odločbe/soglasja po 46. členu ZVO	60 dni; se izvede v primeru, da bo potrebno izvesti postopek CPVO
javna razgrnitev dopolnjenega OPPN in okoljskega poročila – v kolikor bo izdelava potrebna	prične 7 dni po objavi javne razgrnitve in traja 30 dni
javna obravnava	v času javne razgrnitve
stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in obravnave	30 dni od opredelitve načrtovalca
izdelava predloga OPPN	15 dni po sprejemu stališč
pridobitev mnenj NUP na predlog OPPN	30 dni
sprejem OPPN in objava OPPN v uradnem glasilu	po sprejemu akta na občinskem svetu

6. člen

Nosilci urejanja prostora, ki podajo smernice za načrtovanje prostorske ureditve iz njihove pristojnosti

V postopek priprave OPPN bodo vključeni naslednji nosilci urejanja prostora:

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija RS za vode, Sektor območja Drave, Krekova ulica 17, 2000 Maribor;

– Ministrstvo za kulturo, Maistrova ul. 10, 1000 Ljubljana;

– Zavod RS za varstvo narave, OE Maribor, Pobreška c. 20/II, 2000 Maribor;

– Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova c. 61, 1000 Ljubljana;

– Ministrstvo za obrambo, Direktorat za logistiko, Sektor za gospodarjenje z nepremičninami; Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana;

– Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za infrastrukturo, Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana;

– Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija RS za ceste, Sektor za upravljanje, vzdrževanje in varstvo cest, območje Maribor, Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor;

– Elektro Maribor, d.d., Vetrinjska 2, 2000 Maribor;

– Občina Slovenska Bistrica, Kolodvorska 10, Slovenska Bistrica;

– Petrol plin d.o.o., Dunajska c. 50, 1000 Ljubljana;

– Telekom Slovenije d.d., Titova c. 38, 2000 Maribor;

– Telemach d.o.o., C. Ljubljanske brigade 21, 1000 Ljubljana;

– Komunala Slovenska Bistrica d.o.o., Pohorski bataljon 12, 2310 Slovenska Bistrica;

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Dunajska c. 48, 1000 Ljubljana (CPVO);

– drugi organi in organizacije, v kolikor bi se v postopku priprave OPPN izkazalo, da so tangirani.

Na podlagi določil zakona, ki ureja varstvo okolja in postopek celovite presoje vplivov na okolje, se v postopek vključi tudi Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za celovito presojo vplivov na okolje, Dunajska c. 47, 1000 Ljubljana.

Pri pripravi OPPN sodelujejo tudi naslednji udeleženci:

– pobudnik: TEP ELEKTRARNE SB d.o.o., Letališka cesta 27, 1000 Ljubljana

– pripravljavec: Občina Slovenska Bistrica, Kolodvorska 10, Slovenska Bistrica

– prostorski načrtovalec po izboru pobudnika in naročnika.

7. člen

Obveznosti v zvezi s financiranjem priprave OPPN

Izdelavo geodetskega načrta, vseh strokovnih podlag in idejnih zasnov, ki jih bodo zahtevali nosilci urejanja prostora, vključno z vsemi potrebnimi podlagami v okviru postopka CPVO (kolikor bo CPVO potrebna) in celotno izdelavo OPPN bo financiral pobudnik OPPN, TEP ELEKTRARNE SB d.o.o., Letališka cesta 27, 1000 Ljubljana.

8. člen

Veljavnost in objava sklepa

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na uradni spletni strani Občine Slovenska Bistrica ter začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-3/2017-2-1032
Slovenska Bistrica, dne 24. marca 2017

Župan
Občine Slovenska Bistrica
dr. Ivan Žagar l.r.

853. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o zazidalnem načrtu »Zg. Bistrica I.« v Slovenski Bistrici

Na podlagi 57. in 96. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) ter 7. člena Statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 55/10) je župan Občine Slovenska Bistrica sprejel

S K L E P
o začetku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o zazidalnem načrtu »Zg. Bistrica I.« v Slovenski Bistrici

1. člen

(Splošno)

S tem sklepom župan Občine Slovenska Bistrica določa začetek in način priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta »Zg. Bistrica 1.« v Slovenski Bistrici (v nadaljnjem besedilu: spremembe in dopolnitve ZN).

V veljavi je Odlok o zazidalnem načrtu »Zg. Bistrica 1.« v Slovenski Bistrici (Uradni list SRS, št. 15/89, spremembe in dopolnitve Uradni list RS, št. 30/91 in 64/94).

Spremembe in dopolnitve ZN se pripravijo v skladu z Zakonom o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO), Pravilnikom o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07) ter ostalimi podzakonskimi predpisi.

2. člen

(Ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev ZN)

Območje ZN leži v naselju Zgornja Bistrica, tik ob lokalni cesti Zg. Bistrica–Vintgar (LC 440181) in je namenjeno gradnji stanovanjskih in poslovnih objektov. Območje ZN je v celoti komunalno opremljeno in delno pozidano.

Na posameznih nepozidanih zemljiščih se je izkazal interes po vrstni gradnji enostanovanjskih objektov, ki pa ni v skladu z obstoječimi določili Odloka o zazidalnem načrtu »Zg. Bistrica 1.« v Slovenski Bistrici.

Da se omogoči tovrstna gradnja na predmetnem območju, je potrebno pristopiti k spremembi in dopolnitvi grafičnega in tekstualnega dela veljavnega odloka.

3. člen

(Pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev ZN)

Pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev ZN je Zakon o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) in ostali podzakonski predpisi.

Ker se predvidene spremembe in dopolnitve nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost prostorskih ureditev, se postopek skladno z 61.a členom ZPNačrt vodi po skrajšanem postopku.

4. člen

(Določitev območja)

Ureditveno območje sprememb in dopolnitev ZN obsega celotno območje, ki ga ureja veljavni akt.

5. člen

(Način pridobitve strokovnih rešitev)

Po vsebini, obliki in načinu se spremembe in dopolnitve ZN pripravijo skladno z določili veljavne prostorske zakonodaje, splošnimi smernicami nosilcev urejanja prostora in z že zastavljenimi strokovnimi rešitvami, ki se glede na predmet sprememb in dopolnitev akta smiselno dopolnijo in nadgradijo z dopustnimi posegi in ureditvami.

Izdelava posebnih strokovnih podlag s proučitvijo različnih strokovnih rešitev ni predvidena, ustrezne strokovne rešitve se oblikujejo znotraj priprave sprememb in dopolnitev akta.

6. člen

(Roki izdelave sprememb in dopolnitev ZN)

Za pripravo sprememb in dopolnitev ZN so opredeljeni naslednji okvirni roki:

	AKTIVNOST	ROK IZDELAVE
1.	priprava osnutka	20 dni po objavi sklepa v Uradnem listu RS
2.	pridobivanje smernic pristojnih nosilcev urejanja prostora	15 dni
3.	izdelava dopolnjenega osnutka	20 dni po pridobitvi smernic
4.	javna razgrnitev dopolnjenega osnutka	prične 7 dni po objavi javne razgrnitve in traja 15 dni
5.	javna obravnava	v času javne razgrnitve
6.	stališča do morebitnih pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave	do 30 dni od zaključka javne razgrnitve
7.	izdelava predloga akta	20 dni po sprejemu stališč
8.	pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora	15 dni
9.	priprava usklajenega predloga akta in sprejem na občinskem svetu	na prvi seji občinskega sveta po pridobitvi mnenj
10.	objava sprejetega akta	po sprejemu na seji OS

7. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci v postopku priprave sprememb in dopolnitev ZN)

V postopek priprave sprememb in dopolnitev ZN bodo vključeni naslednji nosilci urejanja prostora:

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija RS za vode, Sektor območja Drave, Krekova ulica 17, 2000 Maribor;

– Elektro Maribor, d.d., Vetrinjska 2, 2000 Maribor;

– Petrol plin d.o.o., Dunajska c. 50, 1000 Ljubljana;

– Telekom Slovenije d.d., Titova c. 38, 2000 Maribor;

– Telemach d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, 1000 Ljubljana;

– Komunala Slovenska Bistrica d.o.o., Pohorski bataljon 12, 2310 Slovenska Bistrica;

– Občina Slovenska Bistrica, Kolodvorska 10, 2310 Slovenska Bistrica;

– drugi organi in organizacije, v kolikor bi se v postopku izkazalo, da so tangirani.

Na podlagi določil zakona, ki ureja varstvo okolja in postopek celovite presoje vplivov na okolje, se v postopek vključi tudi Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za celovito presojo vplivov na okolje, Dunajska c. 47, 1000 Ljubljana.

8. člen

(Obveznosti v zvezi s financiranjem priprave sprememb in dopolnitev ZN)

Finančna sredstva za pripravo sprememb in dopolnitev ZN in dodatnih strokovnih gradiv, ki bi jih še zahtevali posamezni nosilci urejanja prostora, zagotovi pobudnik sprememb in dopolnitev ZN, KRT GRADBENIŠTVO d.o.o., Slovenska Bistrica.

9. člen

(Veljavnost in objava sklepa)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu ter stopi v veljavo naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-7/2017-2-1032
Slovenska Bistrica, dne 24. marca 2017

Župan
Občine Slovenska Bistrica
dr. Ivan Žagar l.r.

ŠKOCJAN

854. Zaključni račun proračuna Občine Škocjan za leto 2016

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo (14/13 popr.), 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) ter 16. in 71. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 71/15) je Občinski svet Občine Škocjan na 14. redni seji dne 28. 3. 2017 sprejel

Z A K L J U Č N I R A Č U N
proračuna Občine Škocjan za leto 2016

1. člen

Sprejme se Zaključni račun proračuna Občine Škocjan za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Škocjan za leto 2016 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Škocjan za leto 2016. Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov ter o njihovi realizaciji v tem letu.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
Konto	Naziv konta	Realizacija do 31. 12. 2016
I.	SKUPAJ PRIHODKI	2.996.069
	TEKOČI PRIHODKI	2.537.903
70	DAVČNI PRIHODKI	2.225.120
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.980.992
	703 Davki na premoženje	166.248
	704 Domači davki na blago in storitve	73.770
	706 Drugi davki	4.111
71	NEDAVČNI PRIHODKI	312.782
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	168.801
	711 Takse in pristojbine	3.218
	712 Globe in druge denarne kazni	15.125
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	37.154
	714 Drugi nedavčni prihodki	88.486
72	KAPITALSKI PRIHODKI	169.265
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	7.499
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih sredstev	161.767
73	PREJETE DONACIJE	250
	730 Prejete donacije iz domačih virov	250
74	TRANSFERNI PRIHODKI	288.651
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	288.651
II.	SKUPAJ ODHODKI	2.334.597
40	TEKOČI ODHODKI	790.085
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	233.740
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	35.365
	402 Izdatki za blago in storitve	505.630
	403 Plačila domačih obresti	349
	409 Rezerve	15.000
41	TEKOČI TRANSFERI	1.020.652
	410 Subvencije	52.806
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	665.993
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanov.	76.585
	413 Drugi domači transferi	225.267
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	487.599
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	487.599
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	36.261
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	19.095
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	17.166
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.–II.)	661.472
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	94.940
50	ZADOLŽEVANJE	94.940
	500 Domače zadolževanje	94.940
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	50.581
55	ODPLAČILA DOLGA	50.581
	550 Odplačila domačega dolga	50.581
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I+IV+VII)–(II+V+VIII))	705.831
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	44.359
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI+X-IX)	–661.472
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	49.058

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Škocjan za leto 2016 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije ter na spletni strani Občine Škocjan.

Št. 410-0004/2017
Škocjan, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Škocjan
Jože Kapler l.r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

855. Zaključni račun proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) in 120. člena Statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 35/10 in 59/15) je Občinski svet Občine Šmarje pri Jelšah na 16. redni seji dne 29. 3. 2017 sprejel

Z A K L J U Č N I R A Č U N
proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016. Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov v letu 2016 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

3. člen

Realizacija prihodkov in odhodkov proračuna, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, se na ravni podskupin kontov objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Splošni in posebni del ter Načrt razvojnih programov, pa se objavijo na spletni strani Občine Šmarje pri Jelšah.

Št. 0321-0002/2017-3
Šmarje pri Jelšah, dne 29. marca 2017

Župan
Občine Šmarje pri Jelšah
Stanislav Šket l.r.

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Skupina/podskupina kontov		Znesek v EUR
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	8.332.288
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	7.323.708
70	DAVČNI PRIHODKI	6.611.438
	700 Davki na dohodek in dobiček	5.885.201
	703 Davki na premoženje	510.316
	704 Domači davki na blago in storitve	204.472
	706 Drugi davki	11.449
71	NEDAVČNI PRIHODKI	712.270
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	508.119
	711 Takse in pristojbine	7.308
	712 Denarne kazni	9.476
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	11.309
	714 Drugi nedavčni prihodki	176.059
72	KAPITALSKI PRIHODKI	58.149
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	58.149
74	TRANSFERNI PRIHODKI	950.431
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	940.892
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev EU	9.539
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	8.728.388
40	TEKOČI ODHODKI	1.992.050
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	627.818
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	98.545
	402 Izdatki za blago in storitve	1.135.422
	403 Plačila domačih obresti	32.265
	409 Rezerve	98.000
41	TEKOČI TRANSFERI	3.746.047
	410 Subvencije	78.726
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.559.668
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	278.940
	413 Drugi tekoči domači transferi	828.713
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.746.076
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.746.076
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	244.214
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam	140.000
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	104.214
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-II.)	–396.100
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITAL. DELEŽEV	18.108
	751 Prodaja kapitalskih deležev	2.800
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	15.308
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITAL. DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREM. KAPITAL. DELEŽEV (IV.-V.)	18.108
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	290.715
	500 Domače zadolževanje	290.715
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	382.652
	550 Odplačila domačega dolga	382.652
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–469.929
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–91.936
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.=-III.)	396.100
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNU 31. 12. PRETEKLEGA LETA (2015)	557.904

856. Odlok o dodeljevanju vrtov v zakup v Občini Šmarje pri Jelšah

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO) in 16. člena Statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 35/10 in 59/15) je Občinski svet Občine Šmarje pri Jelšah na 16. redni seji dne 29. 3. 2017 sprejel

ODLOK
o dodeljevanju vrtov v zakup v Občini Šmarje pri Jelšah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določijo pogoji za dodeljevanje vrtov v zakup ter rabo in vzdrževanje vrtov na zemljiščih, ki so v lasti Občine Šmarje pri Jelšah.

2. člen

Vrt po tem odloku je zemljišče, namenjeno za pridelavo vrtnin in sadja ter gojenja okrasnih rastlin za lastne potrebe, ki je lahko ograjeno z žično ograjo ali v kombinaciji z živo mejo.

Vrtičkarstvo je prostočasna dejavnost, ki vključuje pridelovanje vrtnin in sadja ter gojenje okrasnih rastlin, z namenom samooskrbe in negospodarske pridelave.

Splošni pogoji ureditve, rabe, vzdrževanja, nadzora in drugih določb tega odloka veljajo za dejavnost skupinskega vrtičkarstva, ki se v občini odvija na zemljiščih v lasti Občine Šmarje pri Jelšah (v nadaljevanju: občina).

3. člen

Naloge v zvezi z oddajo vrtov, ki so v lasti občine, v skladu z določili tega odloka, opravlja strokovna služba občine.

II. POGOJI UREJANJA VRTOV

4. člen

Zemljišča, ki so trajno ali začasno primerna za dejavnost vrtičkarstva, parcelacijo zemljišč in določitev velikosti parcele vrta, določi strokovna služba Občine Šmarje pri Jelšah.

Na vrtu je dovoljena postavitev rastlinjakov, in sicer v obdobju od 1. marca do 31. oktobra. Dovoljen maksimalni tlorisni gabarit rastlinjaka znaša 9 m^2. Stabilno in trdo ogrodje rastlinjaka je lahko narejeno iz plastičnih, jeklenih ali lesenih profilov. Profili morajo omogočati lahko montažo ali demontažo. Za ogrodje rastlinjaka je prepovedana uporaba fiksnih ali težje prenosljivih ogrodij.

Na vrtu je dovoljena postavitev tople grede. Dovoljen maksimalni tlorisni gabarit tople grede znaša 5 m^2. Stabilno in trdo ogrodje tople grede je lahko narejeno iz plastičnih, jeklenih ali lesenih profilov. Profili morajo omogočati lahko prenosljivost.

Na vrtu se lahko na dogovorjenih mestih namesti posoda za zbiranje deževnice. Le-ta je lahko valjaste ali kvadraste oblike, volumna do 1000 litrov.

Zakupnik vrta si lahko na zakupljenem zemljišču postavi tudi kompostnik. Kompostniki so tlorisno kvadratne ali pravokotne oblike, dimenzije do maksimalno 1,5 m x 1,5 m. Kompostniki so prednostno narejeni iz lesa, lahko pa so tudi iz montažnih plastičnih profilov oziroma elementov, narejeni na način, ki omogoča regulacijo po višini.

Druge odpadke, ki ne sodijo v kompostnik, je vsak zakupnik dolžan odstraniti s svojega vrta takoj po nastanku in jih odpeljati na zbirno mesto ločeno zbranih odpadkov. Na vrtovih se ne sme sežigati odpadkov ali kuriti.

Z globo 200 EUR se kaznuje posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka tega člena.

5. člen

Občina oddaja posamezne vrtove v zakup v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje s stvarnim premoženjem občine, z zakupno pogodbo. Vrtove odda osebam s prebivališčem v večstanovanjskih objektih v Občini Šmarje pri Jelšah, ki na območju Občine Šmarje pri Jelšah nimajo v lasti zemljišča, primernega za vrtnarjenje.

Občina objavi obvestilo o oddaji vrtov v zakup na posameznem območju na svoji spletni strani oziroma daje informacije o možnosti zakupa v oddelku za gospodarstvo.

Ko so oddani vsi vrtovi na določenem območju, se preostale zainteresirane osebe uvrsti na prednostno listo. Pred vsako novo oddajo vrtička se ponovno preveri upravičenost do zakupa.

6. člen

Vrt se lahko odda v zakup za dobo petih let. Zakupno razmerje se na predlog zakupnika po preteku zakupne dobe lahko podaljša za dobo petih let, razen če občina potrebuje zemljišče za druge namene.

Z globo 300 EUR se kaznuje posameznik, ki obdeluje zemljišče brez sklenjene zakupne pogodbe, ter se mu prepove nadaljnja uporaba vrta.

7. člen

Zakupnik plačuje letno zakupnino na podlagi izdanega računa.

Če zakupnik sklene zakupno pogodbo med letom, se mu zakupnina sorazmerno zmanjša.

8. člen

Zakupna pogodba za oddajo vrta v zakup v skladu z določili tega odloka določa zlasti:

– podatke o pogodbenih strankah,
– lokacijo, velikost in interno oznako vrtička znotraj območja z navedbo parcelne številke zemljišča in katastrske občine,
– pogoje za rabo in vzdrževanje vrta,
– čas trajanja zakupa,
– višino zakupnine,
– odpoved pogodbe,
– skrbnika pogodbe,
– pristojnosti za razreševanje sporov ter
– druge pravice in obveznosti pogodbenih strank.

9. člen

Zakupna pogodba lahko kadarkoli sporazumno preneha.

Občina lahko odpove zakupno pogodbo in zahteva odstranitev vrtnin, sadja, okrasnih rastlin, rastlinjakov, toplih gred in kompostnikov, ne glede na pogodbene določbe o trajanju zakupa vrtička, v naslednjih primerih:

– če zakupnik kljub opominu pristojnega organa uporablja vrt v nasprotju z zakupno pogodbo ali njenim namenom,
– če zakupnik obdeluje zemljišče v nasprotju z zakupno pogodbo in določili tega odloka,
– če zakupnik uporablja sredstva za varstvo in gnojenje rastlin v nasprotju z zakupno pogodbo in v nasprotju s predpisi,
– če je zakupnik v zamudi s plačilom zakupnine in je ne plača niti v roku 15 dni od prejema opomina zakupodajalca,
– če zakupnik odda vrt v podzakup ali drugačno uporabo,
– če občina potrebuje zemljišče, na katerem je vrt, za druge namene v skladu s prostorskimi akti občine.

V primerih iz prve do pete alineje prejšnjega odstavka tega člena lahko občina odpove zakupno pogodbo ob vsakem času.

V primeru iz šeste alineje drugega odstavka tega člena, se zakupna pogodba razveže z odpovednim rokom najmanj treh mesecev, da zakupnik lahko odstrani vrtnine, sadje in okrasne rastline z vrta. Za poškodovane ali uničene vrtnine, sadje in okrasne rastline, ki jih zakupnik v odpovednem roku ne odstrani, mu ne pripada odškodnina. V primeru, da mora

zakupnik vrniti zemljišče pred iztekom dobe, za katero je plačal zakupnino, je upravičen do povrnitve sorazmernega dela zakupnine.

IV. RABA IN VZDRŽEVANJE VRTOV

10. člen

Na vrtovih lahko zakupniki pridelujejo vrtnine in sadje ter gojijo okrasne rastline izključno za lastne potrebe.

Z globo 200 EUR se kaznuje posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

11. člen

Zakupnik mora obdelovati vrt kot dober gospodar in ves čas skrbeti za njegov urejen videz.

12. člen

Na vrtovih se smejo uporabljati le tista sredstva za varstvo in gnojenje rastlin, ki jih dovoljujejo predpisi.

Zakupniki so dolžni ob vsakem času dopustiti vzorčenje tal in rastlin zaradi nadzora uporabe sredstev za varstvo in gnojenje rastlin.

13. člen

Za zalivanje vrtov je dovoljena uporabe deževnice, ki se zbira v enotno oblikovanih zbiralnikih oziroma posodah za zbiranje vode.

14. člen

Na vrtovih ni dovoljeno prosto gibanje, stalna namestitev, reja in paša živali.

Z globo 200 EUR se kaznuje posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

V. NADZOR

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Rogaška Slatina, Rogatec, Podčetrtek, Šmarje pri Jelšah in Kozje, ki je v skladu z določili predpisov o prekrških tudi prekrškovni organ.

Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima pristojni inšpektor, poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po drugih predpisih, še te pravice in dolžnosti:

– ugotoviti identiteto oseb na območjih vrtov iz tega odloka,

– odrediti prekinitev del na vrtu, za katerega ni bil sklenjen zakup,

– odrediti druge odprave nepravilnosti, določenih s tem odlokom (urejenost, nekoriščenje v skladu s tem odlokom in zakupom …).

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

Ta odlok se uporablja za urejene vrtovne površine, ki jih je uredila Občina Šmarje pri Jelšah.

17. člen

Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 0321-0002/2017-8
Šmarje pri Jelšah, dne 29. marca 2017

Župan
Občine Šmarje pri Jelšah
Stanislav Šket l.r.

ŠMARTNO PRI LITIJI

857. Letni program športa Občine Šmartno pri Litiji za leto 2017

Na podlagi 7. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98, 97/01 – ZSDP-1 in 15/03 – ZOPA), 4. člena Pravilnika o postopkih in merilih za sofinanciranje letnega programa športa v Občini Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 87/16) in 16. člena Statuta Občine Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 33/03, 106/03, 34/04) je Občinski svet Občine Šmartno pri Litiji na 14. redni seji dne 15. 3. 2017 sprejel

L E T N I P R O G R A M
športa Občine Šmartno pri Litiji za leto 2017

1. člen

Letni program športa v Občini Šmartno pri Litiji za leto 2017 zagotavlja, da bo Občina Šmartno pri Litiji iz občinskega proračuna izvajalcem športnih programov namenila 55.000,00 EUR sredstev za izvajanje programov športa, ki se financirajo iz javnih sredstev.

2. člen

Iz proračuna Občine Šmartno pri Litiji se v letu 2017 zagotovijo sredstva za:

– dotacije društvom na področju športa,

– sofinanciranje programov športa, ki jih nosilci in izvajalci športne dejavnosti prijavijo skladno s pogoji javnega razpisa.

3. člen

Izvajalcem športnih programov se na osnovi Pravilnika o postopkih in merilih za sofinanciranje letnega programa športa v Občini Šmartno pri Litiji v letu 2017 sofinancira naslednje dejavnosti:

1. ŠPORTNI PROGRAMI

1.1. Prostočasna športna vzgoja otrok in mladine (promocijski športni programi, šolska športna tekmovanja, celoletni športni programi na šoli, programi v počitnicah in pouka prostih dnevih)

1.2. Športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami (celoletni športni programi, športne prireditve za otroke in mladino s posebnimi potrebami)

1.3. Športna vzgoja otrok in mladine usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport (programi športne vzgoje otrok in mladine usmerjeni v kakovostni in vrhunski šport)

1.4. Kakovostni šport (uporaba športnih objektov za programe kakovostnega športa)

1.5. Vrhunski šport (programi priprav in tekmovanj vrhunskih športnikov, ki so člani športnega društva s sedežem v občini ter so s svojimi športnimi dosežki dosegli naziv športnika svetovnega (SR), mednarodnega (MR) ali perspektivnega razreda (PR)

1.6. Šport invalidov (pilotski programi povezovanja športnih in invalidskih društev in zvez, državna prvenstva športa invalidov, programi vrhunskih športnikov invalidov)

1.7. Športna rekreacija (celoletni ciljni športnorekreativni programi, pilotski športni programi)

2. RAZVOJNE DEJAVNOSTI V ŠPORTU

2.1. Usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov v športu

2.2. Založništvo v športu

2.3. Informacijsko komunikacijska tehnologija na področju športa

3. ORGANIZIRANOST V ŠPORTU

3.1. Delovanje športnih društev in zvez

3.2. Delovanje javnih zavodov za šport

4. ŠPORTNE PRIREDITVE IN PROMOCIJA ŠPORTA

4.1. Velike mednarodne športne prireditve

4.2. Druge športne prireditve.

4. člen

Od predvidene celotne mase se sredstva za programe športa razdelijo po razpisu na podlagi sprejetih meril na naslednji način:

I. Športna vzgoja otrok in mladine (od točke 1.1. do 1.3.)	44 %
II. Kakovostni šport	10 %
III. Vrhunski šport	4 %
IV. Športna rekreacija	5 %
VII. Šport invalidov	2 %
IX. Razvojne in strokovne naloge v športu (izobraževanje, delovanje društev, prireditve)	35 %

5. člen

Na osnovi sprejetega Letnega programa športa v Občini Šmartno pri Litiji za leto 2017 ter Pravilnika o postopkih in merilih za sofinanciranje letnega programa športa v Občini Šmartno pri Litiji bo objavljen javni razpis za sofinanciranje programov športa v Občini Šmartno pri Litiji za leto 2017.

Šifra: 621-03/2017
Šmartno pri Litiji, dne 15. marca 2017

Župan
Občine Šmartno pri Litiji
Rajko Meserko l.r.

ZAGORJE OB SAVI

858. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje SI 2 – Spodnje Izlake

Na podlagi 46. in 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 – odl. US) in 28. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 30/15) je župan Občine Zagorje ob Savi sprejel

S K L E P
o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje SI 2 – Spodnje Izlake

1. Ocena stanja in razlogi za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN)

V veljavnem Občinskem prostorskem načrtu Občine Zagorje ob Savi, odlok št. 3500-1/2007 in 350-5/2014 (Uradni list RS, št. 18/15 – UPB) je za enoto urejanja SI 2 – Spodnje Izlake načrtovana izdelava Občinskega podrobnega prostorskega načrta. Podane so usmeritve za izdelavo OPPN:

– Na območju predvidenih OPPN se načrtuje stanovanjska gradnja. Priporoča se izdelava variantnih rešitev.

– Med obstoječima naseljema in novo pozidavo se vzpostavi zeleni pas.

– Pri načrtovanju lokacij novih objektov je potrebno upoštevati oddaljenost objektov od gozdnega roba najmanj za eno drevesno višino odraslega gozdnega sestoja oziroma od 20 m do 30 m.

– Gradnja stanovanjskih stavb pod koridorji obstoječih daljnovodov ni dovoljena.

– Pri določitvi urbanističnih in arhitekturnih elementov v predvidenih OPPN se smiselno upoštevajo skupni pogoji o vrstah posegov v prostor, pogoji glede parcelacije, lege objektov ter glede velikosti in oblikovanja objektov, tega odloka.

– Za območje SI 2 je potrebno zagotoviti nadomestna kmetijska zemljišča. Nadomestna kmetijska zemljišča se zagotovijo na območjih OP 1/1343, OP 1/1338, OP 1/1339 in OP 1/1340 v velikosti 2,3 ha. Nadomestna kmetijska zemljišča se zagotovijo do sprejetja OPPN.

Razlog za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta je pobuda investitorja, da pristopijo k izdela OPPN, kot izvedbenega prostorski dokument za načrtovano novo naselje stanovanjskih hiš.

2. Predmet, programska izhodišča in okvirno ureditveno območje

Teren predviden za gradnjo je travnato pobočje, ki obdaja obstoječe ureditveno območje naselja Spodnje Izlake (SI 1/1) s trinajstimi stanovanjskimi hišami ter nekaj kmetijskimi ter drugimi objekti.

Območje je delno opremljeno s komunalnimi vodi.

Ob južnem robu območja poteka regionalna cesta, preko območja pa lokalna cesta. Preko severovzhodnega dela ureditvenega območja poteka visokonapetostni 20 kV elektro vod.

Na območju urejanja se načrtuje novo naselje stanovanjskih hiš. Objekti bodo smiselno umeščeni v prostor glede na teren in potek novih dostopnih cest za dovoze in dostope. Predvidene so stanovanjske hiše na samostojnih gradbenih parcelah.

Ureditveno območje bo opremljeno z vso potrebno prometno in komunalno infrastrukturo.

Ureditveno območje občinskega podrobnega prostorskega načrta se v celoti nahaja v k.o. Ržiše in vključuje zemljišča parc. št. 577/1 del, 577/2, 578/1 del, 582 del, 583 del, 587 del, 588/3 del, 588/4 del, 588/5, 589/1 del, 590/1, 590/2, 591/1 del in 977 del.

Površina območja urejanja je cca 4 ha.

3. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način pridobitve strokovnih rešitev

Podlaga za izdelavo predloga občinskega podrobnega prostorskega načrta je geodetski načrt izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04). Predlog načrta mora vsebovati tudi podatke o lastnikih in imetnikih drugih stvarnih pravic.

Pred izdelavo dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta se izdelajo naslednje strokovne podlage:

– geološko geomehanske raziskave in elaborat

– analizo naravnih danosti in ustvarjenih razmer, kot so namembnost površin in objektov, prometna, komunalna, energetska infrastruktura, lastništvo zemljišč

– idejna zasnova načrtovane prostorske ureditve, izdelana na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske in arhitekturne rešitve in ureditve z ustreznim poročilom in utemeljitvijo

– idejna zasnova individualnih stanovanjskih objektov

– idejna zasnova prometne ureditve, tudi v odnosu do obstoječe (ukinitve, preureditve obstoječih cest, poti ipd.)

– idejna zasnova novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev

– morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora.

Idejne zasnove predlagane prostorske ureditve se izdela v vsebini kot je določena za idejno zasnovo v predpisih, ki določajo vsebino projektne dokumentacije. V fazi izdelave strokovnih podlag naj se preveri vse možne variantne rešitve. Strokovna rešitev vključuje tudi prikaz vplivnega območja pričakovanih posameznih vrst vplivov načrtovanih objektov na okolico, ki se izdela v skladu s predpisi, ki določajo vsebino projektne dokumentacije.

Strokovne rešitve izdela načrtovalec, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca, in ga je izbral investitor.

OPPN mora biti izdelan v obsegu in z vsebinami, ki jih določa Zakona o prostorskem načrtovanju in ustrezni podzakonski akti in v skladu s tem sklepom. OPPN se izdela tudi v

digitalni obliki, tako da je možen vnos v GIS občine. Vsa grafika naj bo v formatu shp, dwf, tif-tfw, dwg (geolocirano) in pdf.

4. Rok za pripravo prostorskega akta oziroma njegovih posameznih faz

– Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN)

– Objava sklepa v Uradnem listu in na svetovnem spletu

– Priprava osnutka OPPN – 30 dni

– Poziv nosilcem urejanja prostora za pridobitev smernic in pridobitev obvestila MOP, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje o izvedbi celovite presoje vplivov na okolje – 30 dni

– Analiza smernic, izdelava strokovnih podlag in dopolnitev osnutka OPPN – 30 dni

– Javno naznanilo o javni razgrnitvi in javni obravnavi – 7 dni pred pričetkom javne razgrnitve

– Objava na svetovnem spletu in na krajevno običajen način

– Javna razgrnitev in obravnava OPPN z evidentiranjem vseh pisnih pripomb – 30 dni

– Priprava stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave – 15 dni

– Prva obravnava na OS

– Pisno posredovanje stališč do pripomb

– Priprava predloga OPPN na podlagi stališč do pripomb – 15 dni

– Pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora na predlog OPPN – 30 dni

– Priprava usklajenega predloga OPPN

– Druga obravnava in sprejem odloka na občinskem svetu

– Objava odloka v Uradnem listu.

5. Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja ter drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi

Nosilci urejanja prostora, ki morajo podati smernice na osnutek OPPN, k predlogu OPPN pa mnenje, so:

– Elektro Ljubljana, DE Elektro Trbovlje, Gimnazijska 25, 1420 Trbovlje

– Telekom Slovenije, Lava 1, 3000 Celje

– Občina Zagorje ob Savi, Oddelek za gospodarske javne službe, Cesta 9. avgusta 5, 1410 Zagorje ob Savi

– EVJ Elektroprom Kisovec, Loke 22, 1412 Kisovec

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana

– Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo, Tržaška 19, 1000 Ljubljana

– ELES d.o.o., Hajdrihova ulica 2A, 1000 Ljubljana

– Ministrstva za obrambo, Uprave RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana

– Ministrstvo za kulturo, Maistrova 10, 1000 Ljubljana (v vednost: Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana, Tržaška 4, 1000 Ljubljana)

– Zavod RS za varstvo narave, OE Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana.

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana poda obvestilo o potrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje.

Kolikor se v postopku priprave OPPN ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodne smernice in mnenja tudi drugih organov, ki zgoraj niso navedeni, se le-ta pridobijo v postopku.

Pristojni organi (nosilci urejanja prostora) morajo v skladu z zakonom podati svoje smernice za načrtovanje in mnenja v roku 30 dni od zahteve.

Načrtovalec občinskega podrobnega prostorskega načrta, ki ga je izbral investitor, je podjetje AS TEPROM d.o.o., Savska cesta 5, 1270 Litija.

Pripravljavec občinskega podrobnega prostorskega načrta, odgovoren za njegovo pripravo, je Občina Zagorje ob Savi.

6. Obveznosti financiranja priprave

Stroške izdelave OPPN in strokovnih podlag krije investitor Gabrijel Brezovar, Levstikova ulica 12a, 1410 Zagorje ob Savi.

7. Objava sklepa priprave

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Občine Zagorje ob Savi, veljati pa začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-8/2016-6
Zagorje ob Savi, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

---

859. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za območje poslovno-trgovskega centra ob Cesti 9. avgusta v Zagorju ob Savi

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 28. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 30/15) je župan Občine Zagorje ob Savi sprejel

S K L E P
o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za območje poslovno-trgovskega centra ob Cesti 9. avgusta v Zagorju ob Savi

1. Ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Obstoječi Zazidalni načrt za območje poslovno-trgovski center ob Cesti 9. avgusta v Zagorju ob Savi, odlok št. 35203-1/96, je bil sprejet 13. 2. 1997 in objavljen v Uradnem vestniku Zasavja, št. 2/97 ter spremenjen in dopolnjen v letih 2000 in 2003, spremembe in dopolnitve objavljene v Uradnem vestniku Zasavja, št. 5/00, 13/03.

Zazidalni načrt je v letu 1997 ob regionalni cesti načrtoval gradnjo stavbnega niza objektov z zamaknjeno obulično pasažo, notranjimi pokritimi trgi in glavnimi vhodi v lokale. Oblikovana sta bila dva prostorsko in funkcionalno zaključena zazidalna območja A – poslovni objekt Piramide in B – poslovni center.

V letu 2000 so se izdelale spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta z umestitvijo Varstveno delovnega centra v območje B.

Predmet sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta v letu 2003 je bila sprememba zunanje ureditve ter infrastrukturne rešitve pri novem objektu Varstveno delovnega centra.

Razlog za pripravo tokratnih sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je želja oziroma potreba obeh uporabnikov oziroma lastnikov objektov po umestivi novih objektov v obstoječa kompleksa s pripadajočimi infrastrukturnimi in prometnimi ureditvami.

2. Predmet, programska izhodišča in okvirno ureditveno območje

Predmet sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta v območju A – Piramida je za investitorja Biroprodaja d.o.o. umestitev dodatnega objekta zazidalne površine cca 260 m^2 v obstoječi kompleks s pripadajočimi infrastrukturnimi in prometnimi ureditvami.

Predmet sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta v območju B – VDC je umestitev naslednjih objektov s pripadajočimi infrastrukturnimi in prometnimi ureditvami:

– nadstrešnica za kombije

– nadstrešnica za letni vrt

– nadstrešnica nad obstoječimi parkirišči

– dodatna parkirišča znotraj območja urejanja

– dozidava ob obstoječem objektu VDC.

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta vključuje zemljišča parcel 502/6 in 506, obe k.o. 1886 Zagorje mesto. Površina ureditvenega območja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta obsega celotno območje zazidalnega načrta in znaša 9.541 m².

3. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način pridobitve strokovnih rešitev

Podlaga za izdelavo predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je geodetski načrt izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04).

Pred izdelavo predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta se izdelajo naslednje strokovne podlage:

– analizo ustvarjenih razmer: namembnost površin in objektov, prometna, komunalna, energetska infrastruktura, motnje v okolju (opredelitev obstoječega stanja);

– idejna zasnova načrtovane prostorske ureditve, izdelana na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske in arhitekturne rešitve;

– idejna zasnova novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev;

– morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora.

Strokovne rešitve izdela načrtovalec, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca, in ga bo izbral investitor.

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izdelajo kot OPPN in morajo biti izdelane v obsegu in z vsebinami, ki jih določa Zakon o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07) ter v skladu s tem sklepom. Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izdelajo tudi v digitalni obliki, tako da je možen vnos v GIS občine.

4. Rok za pripravo prostorskega akta oziroma njegovih posameznih faz

Kadar se spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost načrtovanih prostorskih ureditev ter na rabo sosednjih zemljišč in objektov, se v postopku priprave sprememb in dopolnitev tega načrta rok za predložitev smernic in mnenj skrajša na 15 dni, enako pa se skrajša trajanje javne razgrnitve.

Posamezne faze in roki za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta:

– Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

– Objava sklepa v Uradnem listu in na svetovnem spletu

– Priprava osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 30 dni

– Poziv nosilcem urejanja prostora za pridobitev smernic in pridobitev obvestila ministrstva, pristojnega za varstvo okolja, o nepotrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje – 15 dni

– Analiza smernic, izdelava strokovnih podlag in dopolnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 30 dni

– Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 7 dni pred pričetkom javne razgrnitve

– Objava sklepa v Uradnem listu, na svetovnem spletu in na krajevno običajen način

– Javna razgrnitev in obravnava dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta z evidentiranjem vseh pisnih pripomb – 15 dni

– Priprava stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave – 15 dni

– Prva obravnava na OS

– Pisno posredovanje stališč do pripomb

– Oblikovanje dopolnjenega predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta na podlagi stališč do pripomb – 15 dni

– Pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 15 dni

– Priprava usklajenega predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

– Druga obravnava in sprejem odloka na občinskem svetu

– Objava odloka v Uradnem listu.

5. Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja ter drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi

Nosilci urejanja prostora, ki morajo podati smernice na osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta pa mnenje, so:

– Elektro Ljubljana d.d., DE Elektro Trbovlje, Gimnazijska 25, Trbovlje

– Telekom Slovenije d.d., Lava 1, Celje

– Občina Zagorje ob Savi, Oddelek za gospodarske javne službe, Cesta 9. avgusta 5, Zagorje ob Savi

– Adriaplin d.o.o., Dunajska cesta 7, Ljubljana

– EVJ Elektroprom d.o.o., Loke 22, Kisovec

– Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo, Tržaška 19, 1000 Ljubljana

– Ministrstva za obrambo, Uprave RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana

– Ministrstvo za kulturo, Maistrova 10, 1000 Ljubljana (v vednost: Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana, Tržaška 4, 1000 Ljubljana)

– Zavod RS za varstvo narave, OE Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana.

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana poda obvestilo o nepotrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje.

Kolikor se v postopku priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodne smernice in mnenja tudi drugih organov, ki zgoraj niso navedeni, se le-ta pridobijo v postopku.

Pristojni organi (nosilci urejanja prostora) morajo v skladu z zakonom podati svoje smernice za načrtovanje in mnenja v roku 15 dni od zahteve, ker se spremembe in dopolnitve nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost načrtovanih prostorskih ureditev ter na rabo sosednjih zemljišč in objektov, se priprava sprememb in dopolnitev lahko izvede po skrajšanem postopku.

Načrtovalca sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta sta izbrala pobudnika oziroma investitorja in je AKA d.o.o., Obrtniška cesta 14, 1420 Trbovlje.

Pripravljavec sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, odgovoren za njegovo pripravo, je Občina Zagorje ob Savi.

6. Obveznosti financiranja priprave

Stroške izdelave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta in strokovnih podlag krijeta pobudnika, in sicer Varstveno delovni center Zagorje ob Savi, Cesta 9. avgusta 59 c, 1410 Zagorje ob Savi in Biroprodaja d.o.o., Cesta 9. avgusta 59 a, 1410 Zagorje ob Savi.

7. Objava sklepa priprave

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Občine Zagorje ob Savi, veljati pa začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-5/2017-2

Zagorje ob Savi, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

860. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za proizvodno obrtno cono Kisovec

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 28. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 30/15) je župan Občine Zagorje ob Savi sprejel

S K L E P
o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za proizvodno obrtno cono Kisovec

1. Ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Obstoječi Zazidalni načrt za proizvodno obrtno cono Kisovec, odlok št. 352-4/89, je bil sprejet 23. 12. 1992 in objavljen v Uradnem vestniku Zasavja, št. 1/93 ter spremenjen in dopolnjen v letih 1998, 2003, 2005, 2012 in 2014, spremembe in dopolnitve objavljene v Uradnem vestniku Zasavja, št. 1/93, 17/93, 8/98, 12/98 in 17/03 ter v Uradnem listu RS, št. 57/05, 53/12 in 18/14.

Območje zazidalnega načrta se nahaja na severovzhodnem obrobju ureditvenega območja naselja Kisovec med Medijo in predvideno obvoznico na severu. Vključuje pobočje severno ob Medije do skupine stanovanjskih objektov na južnem obrobju Lok na zahodu ter območje opuščenih rudniških objektov pri izvoznem jašku na vzhodu ter del površin med Medijo in desno od ceste v Loke. Ureditveno območje zajema dve ločeni zaključeni celoti, in sicer območje namenjeno za proizvodne, servisne in storitvene dejavnosti na vzhodu (območje a) ter obrtno-stanovanjsko gradnjo na zahodu (območje b).

Razlog za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je pobuda družbe EVJ Elektroprom d.o.o., Loke pri Zagorju 22, Kisovec, ki namerava na južni strani obstoječe montažne hale – skladišča na parceli 58/8 k.o. 1884 – Loke pri Zagorju zgraditi nadstrešnico od montažne hale do obstoječe ograje, ki meji na sprehajalno pot. Na južni strani trgovskega objekta z gradbenim materialom, ki je v podaljšku skladiščne hale, pa namerava investitor na parceli 58/6, k.o. 1884 – Loke pri Zagorju za potrebe trgovine zgraditi nadstrešnico širine 3,0 m po celi dolžini objekta.

2. Predmet, programska izhodišča in okvirno ureditveno območje

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izdelajo za del območja, ki je v obstoječem zazidalnem načrtu opredeljeno kot območje a – območje namenjeno za proizvodne, servisne in storitvene dejavnosti.

Veljavni prostorski akt željenega posega pobudnika ne omogoča, saj opredeljena gradbena linija že poteka po južni liniji gabaritov izgrajenih objektov, zato se pobuda za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta nanaša predvsem na spremembo gradbene linije ter odmike od parcelnih mej.

Ureditveno območje sprememb vključuje zemljišča parcel 58/6, 58/8 in 58/26 – del, vse k.o. 1884 – Loke pri Zagorju. Površina ureditvenega območja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je cca 6500 m^2.

3. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način pridobitve strokovnih rešitev

Podlaga za izdelavo predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je geodetski načrt izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04).

Pred izdelavo predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta se izdelajo naslednje strokovne podlage:

– analizo ustvarjenih razmer: namembnost površin in objektov, prometna, komunalna, energetska infrastruktura, motnje v okolju (opredelitev obstoječega stanja);

– idejna zasnova načrtovane prostorske ureditve, izdelana na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske in arhitekturne rešitve;

– idejna zasnova novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev;

– morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora.

Strokovne rešitve izdela načrtovalec, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca, in ga bo izbral investitor.

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izdelajo kot OPPN in morajo biti izdelane v obsegu in z vsebinami, ki jih določa Zakon o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07) ter v skladu s tem sklepom. Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izdelajo tudi v digitalni obliki, tako da je možen vnos v GIS občine.

4. Rok za pripravo prostorskega akta oziroma njegovih posameznih faz

Kadar se spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost načrtovanih prostorskih ureditev ter na rabo sosednjih zemljišč in objektov, se v postopku priprave sprememb in dopolnitev tega načrta rok za predložitev smernic in mnenj skrajša na 15 dni, enako pa se skrajša trajanje javne razgrnitve.

Posamezne faze in roki za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta:

– Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

– Objava sklepa v Uradnem listu in na svetovnem spletu

– Priprava osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 30 dni

– Poziv nosilcem urejanja prostora za pridobitev smernic in pridobitev obvestila ministrstva, pristojnega za varstvo okolja, o nepotrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje – 15 dni

– Analiza smernic, izdelava strokovnih podlag in dopolnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 30 dni

– Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 7 dni pred pričetkom javne razgrnitve

– Objava sklepa v Uradnem listu, na svetovnem spletu in na krajevno običajen način

– Javna razgrnitev in obravnava dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta z evidentiranjem vseh pisnih pripomb – 15 dni

– Priprava stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave – 15 dni

– Prva obravnava na OS

– Pisno posredovanje stališč do pripomb

– Oblikovanje dopolnjenega predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta na podlagi stališč do pripomb – 15 dni

– Pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta – 15 dni

– Priprava usklajenega predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

– Druga obravnava in sprejem odloka na občinskem svetu

– Objava odloka v Uradnem listu.

5. Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja ter drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi

Nosilci urejanja prostora, ki morajo podati smernice na osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta pa mnenje, so:

– Elektro Ljubljana d.d., DE Elektro Trbovlje, Gimnazijska 25, Trbovlje

– Telekom Slovenije d.d., Lava 1, Celje

– Občina Zagorje ob Savi, Oddelek za gospodarske javne službe, Cesta 9. avgusta 5, Zagorje ob Savi

– Adriaplin d.o.o., Dunajska cesta 7, Ljubljana

– EVJ Elektroprom d.o.o., Loke 22, Kisovec

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana

– Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana

– Ministrstvo za kulturo, Maistrova 10, 1000 Ljubljana (v vednost: Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana, Tržaška 4, 1000 Ljubljana)

– Zavod RS za varstvo narave, OE Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana.

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana poda obvestilo o nepotrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje.

Kolikor se v postopku priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodne smernice in mnenja tudi drugih organov, ki zgoraj niso navedeni, se le-ta pridobijo v postopku.

Pristojni organi (nosilci urejanja prostora) morajo v skladu z zakonom podati svoje smernice za načrtovanje in mnenja v roku 15 dni od zahteve, ker se spremembe in dopolnitve nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost načrtovanih prostorskih ureditev ter na rabo sosednjih zemljišč in objektov, se priprava sprememb in dopolnitev lahko izvede po skrajšanem postopku.

Načrtovalca sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je izbral pobudnik oziroma investitor in je ARHIS d.o.o., Projektiranje in svetovalni inženiring, Cesta 9. avgusta 1, 1410 Zagorje ob Savi.

Pripravljavec sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, odgovoren za njegovo pripravo, je Občina Zagorje ob Savi.

6. Obveznosti financiranja priprave

Stroške izdelave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta in strokovnih podlag krije pobudnik družba EVJ Elektroprom d.o.o., Loke pri Zagorju 22, Kisovec.

7. Objava sklepa priprave

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Občine Zagorje ob Savi, veljati pa začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-4/89
Zagorje ob Savi, dne 28. marca 2017

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

ŽALEC

861. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Žalec – SD OPN 1

Na podlagi 18. in 46. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/12 – Skl. US: U-I-43/13-8; v nadaljevanju: ZPNačrt) ter na podlagi 29. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 29/13) je župan Občine Žalec sprejel

S K L E P
o začetku priprave sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Žalec – SD OPN 1

1. člen

(ocena stanja in razlogi za pripravo)

(1) S tem sklepom se začne postopek priprave sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Žalec, ki je bil sprejet z Odlokom o Občinskem prostorskem načrtu Občine Žalec (Uradni list RS, št. 64/13); v nadaljevanju: OPN Žalec). Po uveljavitvi OPN z dne 31. 7. 2013 je bil uveljavljen tehnični popravek (Uradni list RS, št. 91/13) in obvezna razlaga (Uradni list RS, št. 92/13).

(2) Po sprejetju OPN se je Občina Žalec s ciljem zasledovati razvoj in na podlagi kritičnega pogleda na izvajanje plana, ter analize strokovnih podlag in novih spoznanj, skladno s šestim odstavkom 47. člena Zakona o prostorskem načrtovanju, ali posamezne razvojne potrebe izpolnjujejo pogoje za vključitev v OPN, odločila, da pristopi k prvim spremembam in dopolnitvam OPN OŽ.

2. člen

(območje, predmet načrtovanja in vrsta postopka)

(1) Spremembe in dopolnitve določil posameznih členov odloka se nanašajo na celotno območje Občine Žalec, posamezne spremembe in dopolnitve namenske rabe in prostorskih izvedbenih pogojev v besedilni ali grafični obliki pa na posamezne enote urejanja prostora oziroma posamezne kartografske prikaze Občine Žalec po aktualnem zemljiškem katastru za del EUP LI-8, na listu G25-37 in G25-47, del EUP AR-4 G25-17, del EUP OP-5 in del EUP PE-1/1 na listu G25-27, del EUP ŽA-1/9, ŽA-1/12, ŽA 1/7 in VR 3/2 na listu G25-26, del EUP PD 1 na listu G25-15 in del EUP DR 1/1 na listu G25-28. Skupaj torej 7 od 27 listov katastrskih načrtov za prikaz v M 1:5000.

Na osnovi izdelanih strokovnih podlag, izraženih interesov pripravljavca SD OPN ter na podlagi smernic nosilcev urejanja prostora se območje SD OPN lahko tudi zmanjša oziroma poveča z namenom, da se zagotovijo celovite urbanistične in funkcionalne ureditve, v skladu s prostorsko zakonodajo in drugimi določili OPN.

(2) Predmet SD OPN so posamične spremembe in dopolnitve vsebin znotraj stavbnih zemljišč, ki se nanašajo na meje med namenskimi rabami, kategorije namenskih rab, pogoje za postavitev objektov in druge prostorske izvedbene pogoje za posege v prostor; obravnava in vključitev predlogov in pobud lastnih razvojnih potreb ter razvojnih potreb drugih pravnih oseb (pobude); ponovno presojo načinov urejanja prostora, predvsem načrtovanje s posebnimi prostorskimi izvedbenimi pogoji (PIP) in občinskimi podrobnimi prostorskimi načrti (OPPN); tematske spremembe in dopolnitve vsebin, ki se nanašajo na izboljšanje posameznih vsebin; jasnejši opis posameznih delov besedilnega in grafičnega dela ter odprava vsebinskih neskladij med posameznimi deli ter uskladitve z že sprejetimi akti v skladu s 56.a členom ZPNačrt. Občinski podrobni prostorski načrt spremembe in dopolnitve OPPN stanovanjske soseske Žalec zahod« (Uradni list RS, št. 27/13) sprememba podrobnejše namenske rabe, brez poprejšnje spremembe OPN za del enote urejanja prostora ŽA-1/7, sprememba podrobnejše namenske rabe z uveljavitvijo »Občinskega podrobnega prostorskega načrta spremembe in dopolnitve OLN Vrbje ob Strugi« (Uradni list RS, št. 11/17) za prostorsko enoto VR 3/2. V skladu z 61. členom ZPNačrt ter 3.č členom novele Zakona o kmetijskih zemljiščih in uveljavitvijo« OPPN za gradnjo kmetijskih objektov na kmetijskih zemljiščih« (Uradni list RS, št. 17/14) sprememba osnovne namenske rabe na zemljiščih, ki jih obravnava OPPN.

(3) SD OPN se pripravi v vsebini, obliki in natančnosti, kot je predpisana za občinski prostorski načrt. Zaradi vsebine predlaganih sprememb in dopolnitev postopek ne izpolnjuje pogojev za izvedbo po skrajšanem oziroma kratkem postopku, zato bo priprava potekala v skladu z določili ZPNačrt po postopku kot je predpisan za pripravo OPN.

3. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

Pri strokovnih rešitvah se upoštevajo strokovne podlage, prikaz stanja prostora za območje sprememb, splošne smernice državnih in lokalnih nosilcev urejanja prostora (v nadaljevanju: NUP) in njihove razvojne potrebe, usmeritve

iz državnih in občinskih strateških dokumentov ter izražene razvojne pobude. Strokovne preveritve bodo izdelane za vse spremembe oziroma dopolnitve, s čimer bodo le-te obrazložene in utemeljene.

4. člen

(faze postopka priprave SD OPN)

(1) Priprava SD OPN bo potekala po naslednjih fazah:

1. Faza – analize

– celovita analiza območja sprememb;

– priprava gradiva za pridobitev posebnih smernic NUP;

– pridobitev posebnih smernic;

– analiza posebnih smernic in izdelava zahtevanih elaboratov, študij ipd.;

– analiza, obrazložitev in utemeljitev razvojnih potreb (lastnih, NUP in drugih oseb – pobude).

2. Faza: izdelava osnutka SP OPN:

– izdelava osnutka SD OPN na podlagi strokovnih podlag in izbrane variantne rešitve;

– pridobitev prvega mnenja NUP;

– pridobitev odločbe o ne/potrebnosti izvedbe celovite presoje vplivov na okolje.

3. Faza: izdelava dopolnjenega osnutka SD OPN:

– pregled in analiza mnenj (izdela izdelovalec in priloži h gradivu za dopolnjen osnutek);

– izdelava dopolnjenega osnutka SD OPN;

– priprava gradiva in obrazložitve za javno razgrnitev na sedežu pripravljavca, krajevne skupnosti in obravnavo na odborih občinskega sveta in Občinskem svetu OŽ;

– javna razgrnitev in javne obravnave;

– prva obravnava na odborih občinskega sveta in na seji Občinskega sveta OŽ;

– proučitev pripomb iz javne razgrnitve, javne obravnave in obravnave na občinskem svetu ter priprava predloga stališč do podanih pripomb in predlogov;

– sprejem stališč do pripomb.

4. Faza: izdelava predloga SD OPN:

– izdelava predloga SD OPN v skladu s sprejetimi stališči do pripomb in predlogov in obrazložitvijo, kako so bila pri njegovi pripravi upoštevana prva mnenja NUP;

– pridobitev drugega mnenja NUP.

5. Faza: izdelava usklajenega predloga SD OPN in sprejem:

– dopolnitev prostorskega akta in izdelava usklajenega predloga SD OPN;

– predstavitev in obravnava usklajenega predloga SD OPN na Občinskem svetu OŽ in njegovih odborih v drugi obravnavi ter sprejem predloga SD OPN;

– objava v Uradnem listu RS in spletnih straneh Občine;

– priprava končnih elaboratov sprejetega prostorskega akta.

(2) V primeru poteka postopka CPVO se aktivnosti s tega področja smiselno vključijo v faze izdelave SD OPN ter izvajajo skladno z določili Zakona o varstvu okolja (ZVO-1, Uradni list RS, št. 39/06 – UPB1, 49/06 – ZMetD, 66/06 Odl. US: U-I-51/06-10, 112/06 Odl. US: U-I-40/06-10, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 97/12 Odl. US: U-I-88/10-11, 92/13) in ZPNačrt, posledično pa se podaljšajo roki izdelave in sprejem SD OPN.

5. člen

(nosilci urejanja prostora)

(1) Nosilci urejanja prostora, ki podajo smernice in mnenja k načrtovanim prostorskim ureditvam s svojega delovnega področja, so:

– za področje razvoja poselitve:

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

– za področje kmetijstva:

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direktorat za kmetijstvo, Dunajska 22, 1000 Ljubljana

– za področje gozdarstva, lovstva in ribištva:

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direktorat za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Dunajska 22, 1000 Ljubljana

Zavod za gozdove Slovenije, OE Celje

– za področje rabe in upravljanja z vodami:

Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana

– za področje ohranjanja narave:

Zavod za varstvo narave, OE Celje

– za področje varstva kulturne dediščine:

Ministrstvo za kulturo, Direktorat za kulturno dediščino, Maistrova 10, 1000 Ljubljana

– za področje cestnega in železniškega prometa in za področje avtocest:

Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za kopenski promet, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

DARS, Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d., Ulica XIV. divizije 4, 3000 Celje

Občina Žalec, Urad za gospodarske javne službe, Ulica Savinjske čete 5, Žalec

– za področje trajnostne mobilnosti:

Ministrstvo za infrastrukturo, Služba za trajnostno mobilnost in prometno politiko, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

– za področje pomorskega in zračnega prometa:

Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za letalski in pomorski promet, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

– za področje rudarstva:

Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za energijo, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

– za področje energetike:

Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za energijo, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

ELES, d.o.o., Hajdrihova 2, 1000 Ljubljana

Plinovodi d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 11b, p.p. 3720, 1001 Ljubljana

Elektro Celje, d.d., Vrunčeva 2a, 3000 Celje

Mestni plinovodi distribucija plina d.o.o., Kolodvorska cesta 2, 6000 Koper

– za področje zaščite in reševanja:

Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova c. 61, 1000 Ljubljana

– za področje obrambe:

Ministrstvo za obrambo, Direktorat za logistiko, Vojkova c. 61, 1000 Ljubljana

– za področje vojnih in prikritih grobišč:

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Direktorat za invalide, vojne veterane in žrtve vojnega nasilja, Kotnikova 28, 1000 Ljubljana

– za področje blagovnih rezerv:

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Služba za varnost, obrambne zadeve in blagovne rezerve, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

– za področji oskrbe s pitno vodo ter odvajanja in čiščenja odpadnih voda:

JKP Žalec, d.o.o., Ulica Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec

– za področje ravnanja z odpadki:

Simbio, d.o.o., Teharska cesta 49, 3000 Celje

– za telekomunikacije:

Telekom Slovenije d.d., Sektor za dostopovna omrežja, Center za dostopovna omrežja Celje – Novo mesto, Lava 1, 3000 Celje

Telemach d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, 1000 Ljubljana

Drugi udeleženci v postopku priprave

– za področje varstva okolja:

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska cesta 47, 1000 Ljubljana

– za področje zdravja:

Ministrstvo za zdravje, Štefanova 5, 1000 Ljubljana.

(2) V kolikor se izkaže, da je to potrebno, se v postopku priprave SD OPN pridobijo tudi mnenja organov, ki niso našteti v prejšnjem odstavku.

(3) Nosilci urejanja prostora morajo v skladu s 47.a in 51. členom ZPNačrt podati prvo in drugo mnenje k osnutku oziroma predlogu prostorskega akta v 30 dneh od prejema poziva. Pristojni nosilci urejanja prostora, ki v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, sodelujejo v postopku celovite presoje vplivov na okolje, v prvem mnenju podajo tudi svoje mnenje o verjetnosti pomembnejših vplivov občinskega prostorskega načrta na okolje z vidika njihove pristojnosti. Če bi bilo za SD OPN treba izvesti celovito presojo vplivov na okolje, se pristojni državni nosilci urejanja prostora v drugem mnenju opredelijo tudi do sprejemljivosti vplivov plana na okolje s stališča svoje pristojnosti.

6. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi. Sklep se objavi na spletnih straneh Občine Žalec, pošlje pa se tudi ministrstvu pristojnemu za prostor in sosednjim občinam.

Št. 350-03-001/2017
Žalec, dne 24. marca 2017

Župan
Občine Žalec
Janko Kos l.r.

862. Sklep o javni razgrnitvi z javnim naznanilom

Na podlagi 60. člena in smiselni uporabi 50. člena Zakona o prostorskem načrtovanju ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 108/09, 57/12, 109/12) ter 20. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 29/13) je župan Občine Žalec dne 3. aprila 2017 sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi z javnim naznanilom

I.

Občina Žalec z javnim naznanilom obvešča javnost, da se javno razgrne dopolnjeni osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Arnovski gozd (v nadaljevanju OPPN), ki ga je v marcu 2017 pod št. projekta 322/16 izdelal IUP d.o.o. Inštitut za urejanje prostora iz Celja.

II.

Ureditveno območje OPPN vključuje zemljišča parc. št. 1455/229, 1455/230, 1455/231, 1455/232, 1455/233, 1455/223, 1455/224, 1455/234, 1455/239-del, 1455/256-del, 1455/237-del, 1455/238, 1455/227, 1455/228, 1455/225, 1455/226 vse k.o. Levec. Ureditveno območje meri 3,23 ha.

III.

Dopolnjeni osnutek iz I. točke tega sklepa bo javno razgrnjen v prostorih Urada za prostor in gospodarstvo Občine Žalec in v prostorih KS Petrovče. Javna razgrnitev bo potekala od 14.4. do 15. 5. 2017. Javna obravnava bo 19. 4. 2017 ob 16.30 uri v sejni sobi Občine Žalec.

IV.

V času javne razgrnitve lahko na razgrnjeni dopolnjeni osnutek OPPN podajo svoje pisne pripombe in predloge vse fizične in pravne osebe, organizacije in skupnosti ter jih posredujejo na Urad za prostor in gospodarstvo Občine Žalec ali na KS Petrovče.

V.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na spletni strani Občine Žalec (http://www.zalec.si) in oglasni deski Občine Žalec ter KS Petrovče. Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-03-0003/2016
Žalec, dne 3. aprila 2017

Župan
Občine Žalec
Janko Kos l.r.

863. Sklep o javni razgrnitvi z javnim naznanilom

Na podlagi 60. člena in smiselni uporabi 50. člena Zakona o prostorskem načrtovanju ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 108/09, 57/12, 109/12) ter 20. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 29/13) je župan Občine Žalec dne 3. aprila 2017 sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi z javnim naznanilom

I.

Občina Žalec z javnim naznanilom obvešča javnost, da se javno razgrne dopolnjeni osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje ŽALEC ŽA-1/12 (v nadaljevanju OPPN), ki ga je v marcu 2017 pod št. projekta 772/156 izdelal Razvojni center Planiranje d.o.o. Celje.

II.

Ureditveno območje OPPN vključuje zemljišča parc. št. 985/4, 983/7, 985/4, 986/4, 986/5, 978/1, 978/2, 974/18, 1942/9 del, 985/6, 985/7, 974/19, 1942/7 del, 977/1, 977/2, *236, 975/2, 2063, 974/10, 974/8, 974/11, 974/15, 973/1, 973/27, 974/11, 974/20, 973/38, 974/13, 974/23, 974/22, 973/11, 973/3, 973/2, 2064/5, 970/2, 2062 del, 973/41, 2064/3, 973/14, 973/45, 973/46, 973/44, 973/43, 973/39, 973/42, 973/40, 973/16, 973/37, 973/17, 2064/4, 974/9, 2063, 973/36, 973/11, 974/16, 974/15, 973/30, 973/1, 973/9, 973/26, 973/10, 973/4, 973/29, 973/13, 973/7, 973/20, 973/21, 973/24, 973/28, 973/25, 973/25, 973/22, 973/32, 973/19, 973/32, 973/34, 973/33, 973/35, 973/24, 1973/7, 908/10, 909/3 del, 1973/6, *715, 908/13, 908/12 del, 908/11 del, vse k.o. Žalec. Velikost območja je 5.9 ha.

III.

Dopolnjeni osnutek iz I. točke tega sklepa bo javno razgrnjen v prostorih Urada za prostor in gospodarstvo Občine Žalec in v prostorih MS Žalec. Javna razgrnitev bo potekala od 14. 4. do 15. 5. 2017. Javna obravnava bo 19. 4. 2017 ob 15.30 uri v sejni sobi Občine Žalec.

IV.

V času javne razgrnitve lahko na razgrnjeni dopolnjeni osnutek OPPN podajo svoje pisne pripombe in predloge vse fizične in pravne osebe, organizacije in skupnosti ter jih posredujejo na Urad za prostor in gospodarstvo Občine Žalec ali na MS Žalec.

V.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na spletni strani Občine Žalec (http://www.zalec.si) in oglasni deski Občine Žalec ter MS Žalec. Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-03-0006/2014
Žalec, dne 3. aprila 2017

Župan
Občine Žalec
Janko Kos l.r.

ŽIROVNICA

864. Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2016

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 in spremembe) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 55/11 – UPB1, 76/12, 19/13, 50/14 in 85/16) je Občinski svet Občine Žirovnica na 16. seji dne 30. 3. 2017 sprejel

Z A K L J U Č N I R A Č U N
proračuna Občine Žirovnica za leto 2016

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2016.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2016 sestavljajo splošni in posebni del, ter načrt razvojnih programov.

V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Žirovnica za leto 2016.

Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov, njihovih spremembah tekom leta 2016 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2016 izkazuje (v EUR brez centov):

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	3.720.591
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.525.955
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704)	2.665.550
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.219.184
	703 Davki na premoženje	350.115
	704 Domači davki na blago in storitve	88.614
	706 Drugi davki	7.638
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+714)	860.405
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	323.987
	711 Takse in pristojbine	4.125
	712 Globe in druge denarne kazni	6.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	526.293
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	23.086
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	6
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	23.080
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	171.540
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	111.568
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	59.972
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	3.014.789
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	970.682
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	232.450
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	34.930
	402 Izdatki za blago in storitve	698.195
	403 Plačila domačih obresti	108
	409 Rezerve	5.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.236.588
	410 Subvencije	7.601
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	651.955
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	198.476
	413 Drugi tekoči domači transferi	378.556
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	744.376
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	744.376
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	63.143
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	7.525
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	55.618
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-II.) (skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	705.791
III./1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.–7102)–(II.-403-404) (skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	705.738
III./2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70+71)-(40+41) (tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	1.318.685
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV)	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	18.248
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	18.248
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	18.248
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.–V)	–18.248
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	60.904
50	ZADOLŽEVANJE	60.904
	500 Domače zadolževanje	60.904
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	20.591
55	ODPLAČILA DOLGA	20.591
	550 Odplačila domačega dolga	20.591
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	727.856
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	40.313
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	–705.791
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	195.632

4. člen

Presežek prihodkov in drugih prejemkov nad odhodki in drugimi izdatki, po zaključnem računu proračuna za leto 2016 v višini 727.856 EUR, se bo razporedil v proračun tekočega leta.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 410-0001/2017
Breznica, dne 30. marca 2017

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

POPRAVKI

865. Tehnični popravek Odloka o osmih (8) spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Kranjska Gora

V Odloku o osmih (8) spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Kranjska Gora, Uradni list RS, št. 82/16 je bila ugotovljena napaka v grafičnem prikazu, zato objavljam

T E H N I Č N I P O P R A V E K
Odloka o osmih (8) spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Kranjska Gora
Uradni list RS, št. 82/16

Popravi se grafični prikaz Odloka o osmih (8) spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Kranjska Gora, Uradni list RS, št. 82/16, na kartah:

– 2-15 »Območja urejanja, podrobnejša namenska raba, ureditvene enote in merila za oblikovanje, merilo 1:5.000«,

– 2-61 »Območja urejanja, podrobnejša namenska raba, ureditvene enote in merila za oblikovanje za del naselja Kranjska Gora, merilo 1:2.000«,

– 3-15 »Grafični prikaz PUP in varstva kulturne dediščine, merilo 1:5.000«,

– 4-15 »Grafični prikaz PUP in varstva gozda narave in voda, merilo 1:5.000«

tako, da se v območju urejanja KG W 2 površina na parcelah številka 803/16, 805/2 in 802/18, vse k.o. 2619, popravi raba prostora iz W (območja za sekundarna bivališča) v V (vodna zemljišča).

Meja območja urejanja KG R 5 se na jugo-vzhodnem delu območja urejanja popravi tako, da poteka od skrajne južne točke parcele številka 805/3 k.o. 2169 v ravni črti do skrajne severo-vzhodne točke parcele številka 802/12 k.o. 2169 ter vključuje tudi del parcele številka 802/18, k.o. 2169 in celotni parceli 803/16 in 805/2, obe k.o. 2169.

Št. 3505-13/2015-23
Kranjska Gora, dne 4. aprila 2017

Župan
Občine Kranjska Gora
Janez Hrovat l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

802. Zakon o tujcih (uradno prečiščeno besedilo) (ZTuj-2-UPB5) 2323
803. Zakon o mednarodni zaščiti (uradno prečiščeno besedilo) (ZMZ-1-UPB1) 2369
804. Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb (uradno prečiščeno besedilo) (ZZZRO-UPB1) 2393

MINISTRSTVA

805. Pravilnik o spremembi Pravilnika o potniških ladjah 2400

USTAVNO SODIŠČE

806. Odločba o ugotovitvi, da je bila v neskladju z Ustavo 1. točka 4. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, kolikor je v primeru pomešanja premoženja zakonitega in nezakonitega izvora omogočala odvzem celotnega pomešanega premoženjskega predmeta, in o ugotovitvi, da niso bili v neskladju z Ustavo 1. točka 4. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v preostalem delu, prvi odstavek 5. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in 6. točka 4. člena ter drugi odstavek 2. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, kolikor sta se nanašala na zakonca osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika 2400
807. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, kolikor določa, da podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, odločba o ugotovitvi, da 153. člen ter prvi in drugi stavek drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku niso v neskladju z Ustavo, odločba o ugotovitvi, da prvi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku v delu, ki ni zajet v 1. točki izreka, ni v neskladju z Ustavo 2412

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

808. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o ključnih elementih investicijskega sklada ter tipih in vrstah investicijskih skladov 2422
809. Seznam tretjih držav iz 66. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov 2423
810. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za marec 2017 2423
811. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote za geografsko območje mesta Slovenske Konjice 2423
812. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Hrastnik 2445
813. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Občine Ravne na Koroškem 2463
814. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote na geografskem območju Sladki Vrh, Vranji Vrh in Ceršak v Občini Šentilj 2479
815. Aneks h Kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji 2495
816. Aneks k posebnemu tarifnemu delu Kolektivne pogodbe za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Slovenije 2495

OBČINE

BREŽICE

817. Zaključni račun proračuna Občine Brežice za leto 2016 2498
818. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za gostinski objekt z vinsko kletjo – Vrhovska vas 2499
819. Sklep o uskladitvi cene storitev »Pomoč družini na domu« za leto 2017 2504

CELJE

820. Sklep o začetku postopka priprave spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta “Gospodarska cona v Celju” 2504

CERKNICA

821. Zaključni račun proračuna Občine Cerknica za leto 2016 2505
822. Pravilnik o postopku za dodelitev sredstev za sofinanciranje opreme za izobraževalni center sodobnih tehnologij 2506
823. Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena, javne posesti in javnega dobra 2506

ČRNOMELJ

824. Zaključni račun proračuna Občine Črnomelj za leto 2016 2507

DRAVOGRAD

825. Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 2507
826. Sklep o določitvi skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Dravograd za leto 2017 2507

HRPELJE - KOZINA

827. Odlok o prenehanju veljavnosti Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za stanovanjsko zazidavo v Hrpeljah 2508
828. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Hrpelje - Kozina za leto 2017 2508
829. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora v Občini Hrpelje - Kozina 2509

IDRIJA

830. Zaključni račun proračuna Občine Idrija za leto 2016 2509
831. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2017 2511
832. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi javnih parkirnih površin v Občini Idrija, na katerih se plačuje parkirnina 2512
833. Pravilnik o sofinanciranju programov in projektov društev na področju turizma v Občini Idrija 2512
834. Sklep o ukinitvi javnega dobra 2514

KRANJ

835. Sprememba Statuta Mestne občine Kranj 2514

KRANJSKA GORA

836. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra 2515

KRIŽEVCI

837. Sklep o določitvi subvencije k ceni oskrbe s pitno vodo 2515
838. Sklep o seznanitvi z Elaboratom o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Križevci 2515
839. Sklep o ugotovitvi javne koristi 2516

LJUBLJANA

840. Avtentična razlaga prikazov višinskih kot v grafičnem načrtu 4.3 »Arhitekturna zazidalna situacija – nivo kleti« v povezavi z določbami 14. in 15. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu 206 Regentova (del) 2516
841. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana 2517
842. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center 2517

843. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o zamenjavah stanovanj Mestne občine Ljubljana 2519

LJUBNO

844. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za prostorsko celoto Občine Ljubno 2519

845. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju humanitarnih in invalidskih organizacij iz proračuna Občine Ljubno 2520

846. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju drugih interesnih skupin in njihovih programov v Občini Ljubno 2521

METLIKA

847. Zaključni račun proračuna Občine Metlika za leto 2016 2523

ODRANCI

848. Odlok o proračunu Občine Odranci za leto 2017 2524

SEMIČ

849. Zaključni račun proračuna Občine Semič za leto 2016 2526

850. Sklep o določitvi cene programov vrtca in dodatnih znižanjih plačil v Občini Semič 2527

SLOVENJ GRADEC

851. Sklep o postopku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Sn3 – »Krnice2« – del 2527

SLOVENSKA BISTRICA

852. Sklep o začetku postopka priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta »Bistriška vrata zahod« 2529

853. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Odloka o zazidalnem načrtu »Zg. Bistrica I.« v Slovenski Bistrici 2531

ŠKOCJAN

854. Zaključni račun proračuna Občine Škocjan za leto 2016 2532

ŠMARJE PRI JELŠAH

855. Zaključni račun proračuna Občine Šmarje pri Jelšah za leto 2016 2533

856. Odlok o dodeljevanju vrtov v zakup v Občini Šmarje pri Jelšah 2534

ŠMARTNO PRI LITIJI

857. Letni program športa Občine Šmartno pri Litiji za leto 2017 2535

ZAGORJE OB SAVI

858. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje SI 2 – Spodnje Izlake 2536

859. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za območje poslovno-trgovskega centra ob Cesti 9. avgusta v Zagorju ob Savi 2537

860. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta za proizvodno obrtno cono Kisovec 2539

ŽALEC

861. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Žalec – SD OPN 1 2540

862. Sklep o javni razgrnitvi z javnim naznanilom 2542

863. Sklep o javni razgrnitvi z javnim naznanilom 2542

ŽIROVNICA

864. Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2016 2543

POPRAVKI

865. Tehnični popravek Odloka o osmih (8) spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Kranjska Gora 2544

Uradni list RS – **Mednarodne pogodbe,** št. 2/17

VSEBINA

12. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Republiko Slovenijo in Evropsko organizacijo za jedrske raziskave (CERN) o podelitvi statusa pridružene članice kot predhodne faze članstva v CERN-u (MEOJR) 5

13. Uredba o ratifikaciji Protokola med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o izvajanju Sporazuma med Evropsko skupnostjo ter Bosno in Hercegovino o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja 12

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

14. Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Moldove o izvajanju Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Moldovo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja 18

15. Obvestilo o začetku veljavnosti Spremembe Konvencije o presoji čezmejnih vplivov na okolje za Republiko Slovenijo 18

16. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o zračnih prevozih med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih arabskih emiratov 18

17. Obvestilo o začetku veljavnosti Listine o spremembi Ustave Mednarodne organizacije dela za Republiko Slovenijo 18

18. Obvestilo o začetku veljavnosti Pariškega sporazuma 18

19. Obvestilo o začetku veljavnosti Okvirnega sporazuma o obsežnem partnerstvu in sodelovanju med EU in njenimi državami članicami na eni strani ter Socialistično republiko Vietnam na drugi strani 19

Uradni list RS – **Razglasni del**

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 16/17 na spletnem naslovu: **www.uradni-list.si**

VSEBINA

Javni razpisi 853
Razpisi delovnih mest 895
Druge objave 898
Evidence sindikatov 903
Objave po Zakonu o medijih 904
Zavarovanja terjatev 905
Objave sodišč 906
Amortizacije 906
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih 906
Oklici dedičem 908
Oklici pogrešanih 910
Preklici 911
Zavarovalne police preklicujejo 911
Drugo preklicujejo 911

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktorica Ksenija Mihovar Globokar • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Matjaž Peterka • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2017 je 399 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 9,5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 425 14 19, računovodstvo (01) 200 18 22, naročnine (01) 425 23 57, telefaks (01) 200 18 25, prodaja (01) 200 18 38, preklici (01) 200 18 32, telefaks (01) 425 01 99, uredništvo (01) 425 73 08, uredništvo (javni razpisi …) (01) 200 18 32, uredništvo – telefaks (01) 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767